

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

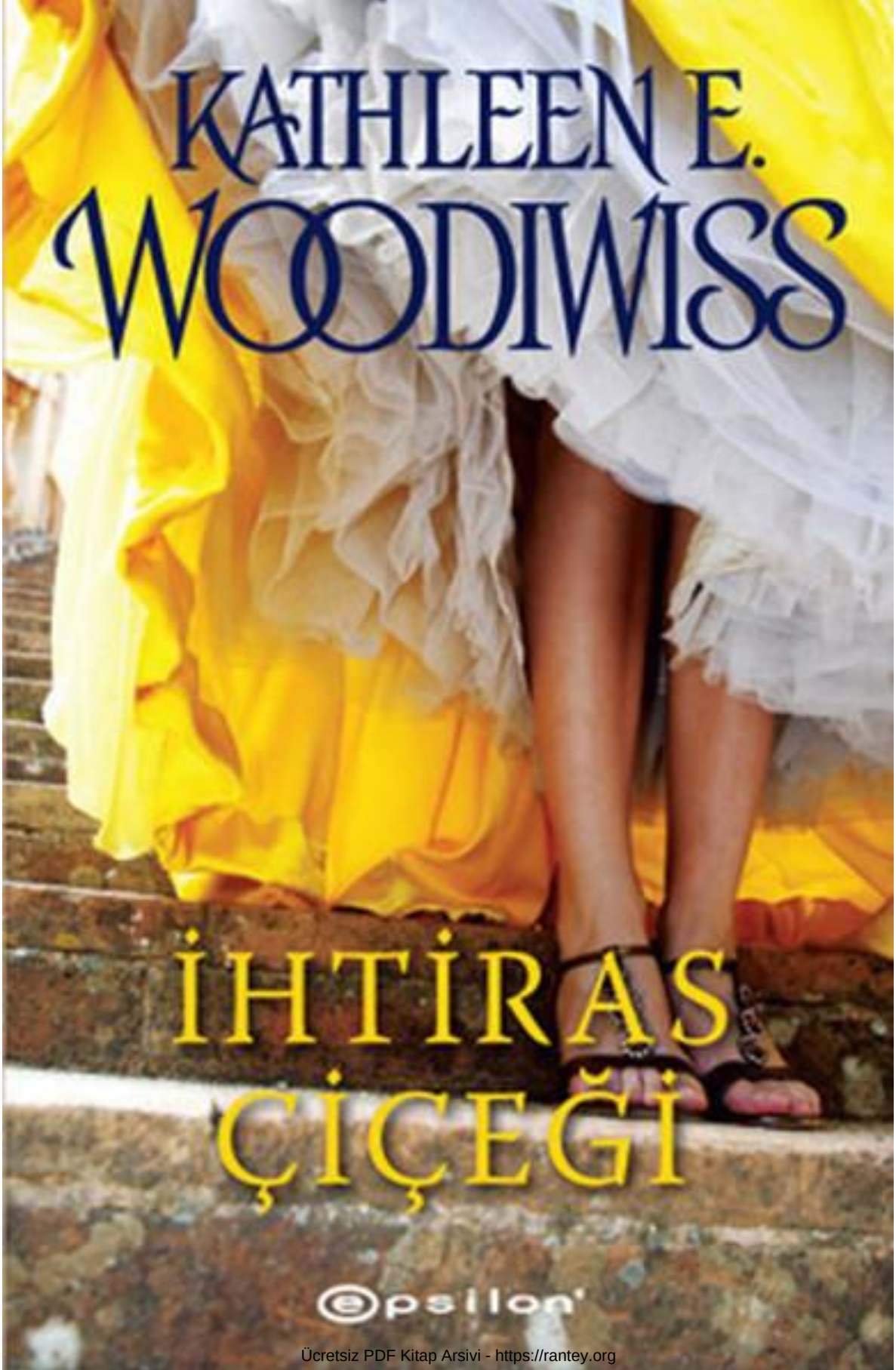
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KATHLEEN E.
WOODIWISS

İHTİRAS
ÇİÇEĞİ

©psllon

BESTSELLER PAZARI
TARİHİ AŞK ROMANI

Sonu gelmeyen zorluklarla dolu bir hayata mahkûm olan Heather Simmons masumiyetini korumak için umutsuzca bir eyleme kalkışır. Kaçıp, çok kuvvetli ve tehlikeli yabancı bir erkeğin kollarında sığınak aramak zorunda kalır.

Kaptan Brandon Birmingham, denizle evli ve çok güçlü bir maceraperesttir. Yaptıklarını küçümseyen ve tehlikelere atılan adam, bu güzel kaçak kızı Londra'nın gürültülü patırtılı rıhtım bölgesinden kaçırarak zorla alıkoyar.

Heather'ı Brandon'ın yanına kader getirmiştir ve dünyadaki hiçbir güç onu, bu olağanüstü ödülünden vazgeçmeye zorlayamayacaktır. Yalnızca Heather onun kalbindeki şefkati, sevecenliği serbest bırakabilecek ve Brandon da onun seveceği, değer vereceği, arzulayacağı ve ihtiraslar dünyasının en derin, en bilinmeyen yerlerini keşfetmek üzere birlikte yola çıkacağı kişi olması için yeminlerini durmadan tazeleyecektir.

“Sürükleyici bir romantizm.”
Washington Post Kitap Dünyası.

ISBN 978-9944-82-227-5

www.epsilon yayinevi.com

online alışveriş: **yenisayfa** .com.tr

BİRİNCİ BOLUM

23 Haziran 1799

Dünyada bir yerlerde zaman güçlü ve açılmış kanatlarıyla vınlayıp geçerken, burada İngiltere'nin kırsal kesiminde, sanki bataklıklar arasında uzanan yolda, su toplamış yorgun ayakların izleri gibi ağır ağır ve acıyla sürükleniyordu. Aşırı boğucu hava kımıldamıyordu; tozlar, birkaç saat önce geçen bir atlı arabanın varlığını unutturmak istemiyorcasına hala yolun üstünde asılı duruyordu. Küçük bir çiftlik, bataklığın üzerindeki rutubetli sisin altına kasvetli bir şekilde yerleşmişti. Saman damlı çiftlik evi, porsuk ağaçlarının arasında, panjurları kapalı, kapısı yan açık bir durumda, yakışıksız bir şaka karşısında ne yapacağını bilemez gibiydi. Hemen yanı başında, kötü bir tamirden geçtiği için bel vermiş kaba kesilmiş kereste iskeletiyle duran bir ahır ve onun ilerisinde, bataklık toprağı büyümek için boşu boşu-na mücadele etmiş ve yine de yeterince büyüyememiş incecik buğdaylar vardı.

Evin içinde Heather bıkkın bir halde, artık köreldiğinden soymaktan çok sıyıran bıçağı patatese yaklaştırdı. Bu evde iki yıldır yaşıyordu. Hayatını karartan iki berbat yıl! Buraya getiril-diği günden bu usandıran güne kadar mutlu geçen bir gününü hatırlamakta zorlanıyordu. Onun için mutlu günler, babası Ric-hard sağken, onunla birlikte Londra'daki rahat

evlerinde yaşıdığı, son moda giysiler giydiği ve yeterince yiyeceklerinin olduğu, bebekliğinden genç kızlığına kadar olan dönemi kapsıyordu.

Ah, evet o zaman her şey daha iyiydi. Hatta babasının onu hiz-metçilerle yalnız bıraktığı geceler bile şimdi ona öyle korkutucu gelmiyordu. Heather babasının ıstırabını, âşık olup evlendiği tatlı ve güzel İrlandalı genç kızın, tek çocuklarını doğururken ölümünün ardından uzun süre yaşadığı yalnızlığı şimdi anla-yabiliyordu. Heather, babasının kumar oynama ihtiyacının ne-denini, bu acımasız şeyin babasının hayatına mal olmasına ve kendisini de tek akrabaları olan ödlele bir amcanın ve cadaloz bir yengenin insaf ve merhametine bırakmış olmasına karşın artık kavrayabiliyordu.

Heather süpürgesini sildi ve diğer odada uzanmış oturan Fanny Yenge'yi düşündü. Hasır şilte onun altında, daha da yayılmış olmalıydı. Fanny, geçinilmesi hiç de kolay bir kadın değildi. Her şey sanki onu hoşnutsuz ediyordu. Arkadaşları yoktu. Hiç kimse onu ziyaret etmezdi. O da kimseyi beğenmezdi za-ten. Fanny, kayınbiraderinin evlendiği İrlandalı kadını, mücadeleleci yapıları gereği Kraliyet'e karşı savaştıkları için, halkından ve ırkından dolayı aşağı bulurdu. Artık bu habis nefretin yükünü Heather taşıyordu. Heather'a, yarı yabancı olduğunun hatırla-tılmadığı bir gün geçmiyordu. Daha derinlere inen bir duygu-nun ön yargıyla birleşmesi, Fanny'nin

mantığını zayıflatmış ve bunun sonucu Fanny, Heather'ın da annesi gibi kısmen bir cadı olduğuna yarı yarıya inanmaya başlamıştı. Buna belki kıskanç-lık denebilir. Çünkü Fanny Simmons hiçbir zaman güzel ol-mamıştı, güzelliğin yakınından bile geçmemişti. Ama İrlandalı kız Brenna, olağanüstü bir güzelliğe ve çekiciliğe sahipti. O bir odaya girdiği zaman, erkekler başlarını ona doğru çeviriyorlardı. Heather annesinin bu muhteşem sevimliliğini almıştı. Lakin ne yazık ki yengenin eleştirileri de bununla birlikte gelmişti.

Kumarhaneler, Richard'ın kumar masalarındaki kayıplarının ödenmesini talep etmiş ve birkaç kişisel eşyası ve giysileri dışın-da sahip olduğu her şeyi almıştı. Fanny, eşinin kan bağı hakkını ileri sürmek için aceleyle Londra'ya gitmiş, yetim kalmış yeğen-le ona kalan çok küçük mirası, herhangi bir itiraz yapılamadan kapmıştı. Richard zenginliğini onlarla paylaşmadığı ve onlar için geriye hiçbir şey bırakmadığından yakmmıştı. Heather'm giymesine bile izin verilmeyen bir tane pembe giysi dışında bü-tün giysileri sattı ve paraları açgözlülükle kendi cebine attı.

Heather ağrıyan sırtını doğrulttu ve iç çekti.

"Heather Simmons!"

Sözcükler diğer odada duyuldu ve yengesi doğrulurken ya-tak gıcırdadı.

"Seni tembel teneke. Hayal kurmayı bırak, işe bak. Ev işleri-nin sen böyle aylak aylak dururken kendi başına yapılacağını mı sanıyorsun? Gittiğin kız okulu kafanı okuma ve ukalalıkla dolu bilgilerle doldurmak yerine sana daha yararlı şeyler öğretebilirdi diyecek birçok kişi olduğuna yemin ederim."

İri yarı kadın sert toprak zemini geçerek odaya girdi. Heat-her kendisini zihnen hazırlamıştı. Neler olacağını biliyordu.

"Tek akraba ile birlikte yaşamak zorunda bırakılmakla bak nasıl bir iyilik yapıldı? Senin baban bir aptaldı. Parasını kendisi dışında hiçbir şey düşünmeden savurdu gitti, sırf evlendiği o arsız İrlandalı kız için." Sözcükleri ağzından, sanki bundan daha kötüsünü düşünemezmiş gibi bir nefretle tükürürcesine çıkar-mıştı. "Kendisini onunla evlenmemesi konusunda uyarmaya çalıştık. Ama bizi dinlemedi. Brenna'sız olamazdı."

Heather bıkkın bir şekilde bakışlarını, açık kapıdan giren ve yengesinin bedeninin büyük bir kısmını kaplayan güneş ışığına çevirdi. Bu sözleri o kadar çok duymuştu ki artık ezbere biliyordu. Söylenenler babasıyla ilgili güzel anıları bozamazdı.

"O ıy1 bir babaydı' dedi yalın bir şekilde.

"Bu bir görüş meselesi küçük hanım!" Küçümseyerek güldü Fanny. "Söyle bakalım, senin için ne hazırlık yaptı? Hiç draho-man yok ve önümüzdeki ay onsekize basacaksın. Draho-man olmazsa kimse seninle evlenmez. Ama seni isteyebilirler, tamam ama ne için? Sadece yataklarını doldurmak için. Zavallı ellerim harıl harıl seni doğru düzgün bir duruma getirmek için bak ne hale geldi? Evimi o adi heriflerle doldurmanı istemiyorum. Bu-radaki soysuzlar yalnızca bunu istiyor. Onlar annenin nasıl adi birisi olduğunu biliyorlar."

Heather kaçınmaya çalıştı ama yengesi şirretliğini, kısılmış gözlerini ona çevirerek ve parmağını sallayarak sürdürdü.

"Şeytan, seni de onun gibi yarattığında yapacağını yaptı. O bir cadıydı. Birbirinize benzemeniz, senin için kaçınılmaz bir kusur. O babanı mahvetti, sen de, sende gözü olan her erkeği mahvedeceksin. Tanrı'nı seni bana getirmesinin nedeni de bu. O biliyordu ki ben seni atılacağın cehennemden kurtarabilecek kişiyim. Sahip olduğun gösterişli giysileri satarak da görevimi yerine getirdim. Sen kendi iyiliğin için çok boş ve kibirli biriy-din. Bak eski giysilerim sana nasıl da yakıştı."

Heather neredeyse gül'ebilirdi. O kadar üzgün olmasa, bunu yapabilirdi de. Yengesinin giysileri onun üzerinde bir çuvaldan daha kötü duruyordu, çünkü o kendisinden iki kat daha kilolu. Fakat bunlar giymesine izin verilen tek şeydi. Eski çaput-lardan saçma bir tarz yapılmaya çalışılmıştı. Fanny, Heather'ın giysiyi daha iyi oturması için dikiş yerlerini değiştirmesini ya-saklamıştı; yalnızca düşmemesi için kenarlarını kısaltmaya izin vermişti.

Kadın, Heather'ın düşüncesini anladı ve aşağılayarak gül-dü. "Nankör dilenci seni! Hadi söyle bana, eğer amcan ve ben seni almamış olsaydık bugün nerelerde olurdun? Eğer baban akli başında davranmış olsaydı, bugün seni iyi bir drahoma ile evlendirmiş olurdu. Ama hayır. Seni, evlenmek için küçük olduğun düşüncesiyle kendisine sakladı. Artık senin için çok geç. Öldüğün zaman bir kız kurusu ve bakire olarak gömüleceksin. Bunun böyle olması için elimden geleni yapacağım."

Fanny bir kez daha evin diğer odasına giderek Heather'a, ev işlerini hızla yapsa iyi olacağı ya da sopanın acısına katlanmak zorunda kalacağı uyarısını yaptı. Heather'ın parmakları daha hızlı işlemeye başladı. O dal sopanın acısını hissetmişti. Sopayla sırtına vurulmasının sonucu kırmızı sopa izleri günlerce sırtını boydan boya çapraz bir şekilde kaplardı. Fanny anlaşılan Heather'ın çıplak tenini damgalamaktan özel bir zevk alıyordu.

Heather, yengesinin yeniden dikkatini çekmekten korktuğundan bir başka yorgunluk iç çekişine cesaret edemedi. Ama artık onun işlerinden bıkmıştı. Fanny'nin sabırsızlıkla beklediği erkek kardeşine ziyafet hazırlamak için şafaktan önce kalkmıştı ve daha fazla dayanabileceğinden kuşkuluydu. Birkaç gün önce bir mektup gelmiş, Fanny'ye bu akşam kardeşinin geleceğini bildirmişti. O da, bu bilgi kendisine ulaşır ulaşmaz Heather'a hazırlıklara başlaması talimatını vermişti. Fanny bir veya iki par-mağın kaldırarak çok değer verdiği bir sos takımını yerleştirmişti. Heather, gelecek adamın, yengesinin gerçekten çok değer verdiği birisi olduğunu biliyordu. Onun hakkında pek çok par-lak öykü dinlemişti. Heather'ın tahminine göre, erkek kardeşi, Fanny'nin bir insan veya başka bir varlık olarak tek önemseydiği şeydi. John Amca, Fanny'nin erkek kardeşi için yapamayacağı bir şey olmadığını söylediği zaman, Heather'ın düşüncelerini doğrulamıştı. Başta sadece ikisi vardı ve erkek kardeşinden 10 yaş daha büyük olan Fanny onu bebeklikten itibaren büyüt-müştü. Fakat bugünlerde onun bir ziyarette bulunması oldukça nadir görülen bir olaydı.

Her şey hazır bir şekilde yerleştirilmeden önce güneş batıda kırmızı bir top gibi parlıyordu. Fanny ona hazırlıkları uygun bulduğunu son defa belirtmek için geldi ve Heather'a, daha sonra yakmak üzere daha fazla mum hazırlaması talimatını ver-di.

"Beş yazdır zavallı kardeşimi görmüyorum. Her şeyin onun için güzel olmasını istiyorum. Willy'ciğim Londra'nın en iyi-lerine alışıktır ve onun burada bir eksiklik-bulmasını istemiyo-rum. O ne John Amca'na ve ne de babana benzer. Kardeşimin çok parası var, çünkü kafasını kullanıyor." Kendi kocaman başı-nı göstererek söylediğini kanıtlamaya,çalıştı. "Onu servetini dağıtmak için bir kumarhanede ya da amcan gibi kışının üstünde otururken görmezsin. O, kendi şansını yaratan bir adamdır ve yaratıyor da. Londra'da onun giyindiğinden daha iyi yer yoktur. Hatta onun, kendisi için çalışan bir adamı var, öyle değil mi?"

Nihayet Heather'a, gidip kendine çeki düzen vermesi talimatını lütfetti. "Ve Heather, babanın sana verdiği o giysiyi giy. O sana çok yakışacak. Kardeşimin ziyaretinin çok mutlu bir şekilde geçmesini istiyorum. O giydiğin paçavralar gibi şeyler bunu bozmasın."

Heather gözleri hayretten açılmış bir şekilde çevresine ba-kındı. İki yıldır pembe giysisi saklanmış bir şekilde duruyor-du. Kimse ona dokunmamış, kimsecikler giymemişti. Şimdi giymesine izin veriliyordu. Nedeni yengesinin erkek kardeşini memnun etmek için bile olsa, Heather mutluluktan uçuyordu. Güzel bir şey giymeyeli sanki yüzyıllar geçmişti. Heather şimdi bir beklentiyle gülümsüyordu.

"Evet görüyorum pek memnunsun. O güzel giysiler içinde nasıl göründüğünü her zaman düşünüyorsun değil mi?" Fanny, Heather'm burnunun altına parmağını yaklaştırdı ve salladı. "Şeytan yine işbaşında. Tanrı, senin benim için nasıl bir görevimin olduğunu biliyor." Üzerindeki yükten yorgunmuş gibi derin bir iç çekti. "Evlenip elimden kurtulsan daha iyi. Ama seninle evlenecek olan adama acırdım. Bir drahoma olmadan evlenme şansın da yok ya! Seni bağlı tutacak ve her yıl bir bebek yükü verecek güçlü bir adam gerekli sana. Şeytani ruhundan o cadıyı çıkarıp atmak için buna ihtiyacın var."

Heather omzunu silkti ve gülümsemeyi sürdürdü. Kendisi-nin gerçekten bir cadı olduğuna inanarak yengesini korkutmaya kalkışabilmeyi istedi. Bu çok akıllıca bir şey olurdu. Daha cesur bir kişi için böyle bir şey yapmanın çekiciliği büyük olabilirdi. Ama onun için bu düşünce çabucak sönüp gitti. Sonuçlan hiç de parlak olmazdı.

"Ha bak, bir de saçlarını yukarıda topuz yap küçük hanım. Bu gerçekten yakışacak." Fanny Yenge, yeğeninin, saçlarını nasıl yapması gerektiğinin söylenmesinden ne denli hoşlanmadığını bilerek sinsice sırıttı.

Gülümseme Heather'm yüzünden hemen kayboldu. Ama Heather dönüp uzaklaşırken olumlu bir yanıt ağzından dökül-

dü. Fanny, en küçük bir imayla da olsa, talimatlarının beğenilmemesini umuyor ve böyle olduğunda en sert yöntemlerle disiplin dağıtma işini üstleniyordu.

Heather odayı geçti ve diğer hayat alanıyla kendi küçük köşesini birbirinden ayıran perdenin arkasına girdi. Yengesinin evi terk ettiğini duydu ve ancak ondan sonra isyankar bir surat ta-kınmaya cesaret edebildi. Kızgındı ama yengesinden çok kendi-sine. Her zaman korkak birisi olmuştu ve geçmişe bakılırsa her zaman da öyle olacaktı.

Kasvetli bölme ancak en temel ihtiyaç malzemelerini barındırırsa da, burası onun yengesinin zalimliğine karşı sığınıp destek bulmaya çalıştığı yerdi. İçini çekti, halattan örülmüş yatağının yanındaki kırık dökük sehpanın üstündeki kısa mumu yakmak için eğildi.

"Keşke daha güçlü ve cesur olabilseydim," diye geçirdi aklından. "O zaman onun sırtını topukları üstüne yapıştırırdım. Yalnızca bir kez onun iğnelemesine ben de aynı şekilde yanıt verebilseydim." Dudaklarında alaycı bir gülümseme gezinirken narin elini esnetti. "Ama onunla güreşmek için Samson olmam gerekir!"

Heather odasında bir sıcak su ibriği ve leğen ayarlamıştı. Bir banyo beklentisiyle gevşedi. Yüzünü tiksintiyle buruşturarak,

nefret ederek giydiği giysiyi bedeninden yan yarıya parçalayarak çıkardı. Çıplak durarak, rahatladı, kollarını narin bedeninin yanma indirdi, parmakları bir çürüğe dokunduğunda ürperdi. Fanny Yenge, Heather bir gün önce kazayla bir fincan çaya çarptığında bir hiddet krizine girmiş, kaçmasına izin vermeden onun poposuna çalı süpürgesi demetini yapıştırmıştı.

Yumuşak dokunuşlarla Heather pembe giysisinin bağını açtı ve onu, banyo yaparken gözleriyle okşayabileceği bir yere astı. Su onu kendine getirdi. Cildi bir gençlik ısıltısıyla pembele-şinceye kadar gayretle bedenini ovaladı. Daha önceden bulup sakladığı bir parça kokulu sabunla bir kumaş parçasını kullandı, bütün bedenini köpüklerle kapladı ve kendinden geçerek kes-kin kokuyu içine çekti.

Vücut bakımını tamamladıktan sonra, giysiyi özenli bir şekilde, yırtık pırtık kombinezonunun üstüne giydi. Giysinin belden yukarı kısmı daha genç bir kız için yapılmıştı. Kumaş, göğüslerinin üstünde oldukça dar bir şekilde duruyordu. Büyüdüğünü ve dekoltenin üstündeki kabarıklığı düşündü. Sonra bu sorunu omzunu silkerek aklından çıkardı. Bu onun tekgiysisiy-di ve giyside bir düzeltme yapmak için gerekli zamanı yoktu.

Hoş bir şatafatla, mum ışığında parlaymcaya kadar saçlarını

taradı. Saçları, babasının gurur duyduğu bir şeydi. Babası buna çok değer verirdi ve Heather'm tahminine göre babası onun saçlarını tararken sanki annesinin saçlarıymış gibi sık sık dalar giderdi. Babası, birkaç kez sanki düşteymiş ve derin bir özlem içindeymiş gibi ona bakmış, kendisini toparlamadan önce karısının adını mırıldanmış sonra da buğulu gözlerle uzaklaşmıştı.

Talimat verildiği üzere Heather saçlarını başının etrafında topladı. Ama birkaç başıboş bukleyi, arkadan yapmacık bir düzensizlikle aşağı doğru dökülecek şekilde, bir diğerini ise şakakları üzerinde, ender olarak yaptığı bir meydan okuma olarak bıraktı. Elindeki basit malzemeye beklediğinden daha başarılı olmuştu.

Heather, perdenin diğer tarafında birisinin çiftlik evine girdiğini ve odaya doğru hareket ettiğini duydu. Birisi kuru kuru öksürüyordu. Heather, bu kişinin amcası olduğunu bilerek perdenin etrafından geçti. Amcası piposunu, ateşten aldığı bir odun parçası ile yakıyordu ve ateşi alırken yine öksürdü. Sigara dumanı halkaları odayı doldurdu.

John Simmons, kendisini bırakmış bir adamdı. Kendi hayatıyla ilgili hiçbir şeye aldırmıyordu. Zira tek önemseddiği, cimrice koruduğu parası ve Fanny Yenge ile şüphe dolu beraberliiydi. John Simmons artık görünüşüyle ilgili kaygılanmayı da bir kenara koymuştu. Gömleği makine yağıyla kirlenmiş ve

tırnaklarının altına kalın bir kir tabakası toplanmıştı. Gençlik yıllarının yakışıklı görünümü yitip gitmiş, artık Heather'm karşısında kambur ve porsumuş, 50 yaşının çok ötesinde görünen bir adam olarak duruyordu. Gözleri, geride kalmış rüyaları, ezilmiş umutlan ve karısının başının etini yemesiyle geçen yıl-gınlık dolu günleri yansıtan koyu mat bir tabakayla çevrilmişti. Elleri yamru yumruydı ve yılların yıpratıcı gayretiyle, bataklık araziden idare edecek bir nafaka kotarmaya çalışması yüzünden bükülmüş durumdaydı. Her çeşit iklime maruz kaldığından yüzünün kalınlaşmış derisi derin kırışıklıklarla geçmiş mevsim-lerin acısını taşıyordu.

Baktı ve yeğeninin naif güzelliğini gördü. Yeni bir ağrı, onun yüz çizgileri arasından geçiyor gibiydi. Sandalyesine yaslandı ve gülümsedi.

"Çocuk, bu akşam çok güzel görünüyorsun. Bu sanıyorum William'ın ziyareti nedeniyle, öyle değil mi?" "Fanny Yenge bana izin verdi amca," dedi Heather.

Piposundan dişleriyle sıkarken bir an çekti. "Evet buna inanırım," dedi ve derin bir nefes aldı. "Soğuk bir adam olmasına karşın, onu memnun etmek için neler yapmaz! Bir keresinde Fanny onu görmek için Londra'ya gittiğinde, kendisiyle konuş-

mayı reddetti. Şimdi Fanny onu kızdıracak hiçbir şeye kalkışamaz ve o da bu durumdan memnun. Onun zengin arkadaşları var ve Fanny'nin akrabası olduğunu söylemeyi aklından bile geçirmez."

Kız kardeşini hafif andıran portresiyle William Court, Fanny ile bile aynı boydaydı. Yani Heather'dan tam bir baş kadar uzundu. Belki William o kadar aşırı şişman değildi ama Heather'm tahminine göre aradaki fark birkaç yıl içinde ortadan kalkacaktı. Kan damlayan tıknaz yüzü, büyük gerdanı, sürekli salya ile ıslak dışarı fırlak duran alt dudağı vardı. Dantelli bir mendille devam-lı olarak bu ıslaklığı, burnunu çekiyormuş gibi çıkardığı sesler eşliğinde kurutmaya çabalıyordu. Heather'm elini selamlamak için aldığı anda, William'ın eli hasta edici derecede yumuşaktı ve elini öpmek için eğildiğinde Heather anlaşılmasa bir uzaklaşma duygusu yaşadı.

Giydiği giysiler, onun şık zevkinin kanıtıydı. Ama edalı tavırları, onun erkeksi havasına pek katkıda bulunmuyordu. Yumuşak gri, gerçekten gümüşle şeritlenmiş takım elbisesine uyumlu beyaz gömleği ve asası, pembemsi ellerini ve hırıltılı kırmızı yüzünü daha da öne çıkarıyordu. William Court zengin olabilirdi ama Heather onda herhangi bir çekicilik bulamadı. Pantolonları, rahatsızlık derecesinde dardı. Kolaylıkla bu kesimin, onun sorgulanabilecek olan erkekliğini sıradan bir şekilde göze sokmak için özellikle bu şekilde yapıldığı tahmininde bu-lunulabilirdi.

Kiralık körüklü bir at arabasıyla geldi. Arabanın sürücüsü, iki alaca kır atla kalmak üzere ahıra gönderildi. Heather, sürücünün, ev sahiplerinden daha iyi giyindiğinden kalacağı yerden memnun olmayacağım hissetti. Zira ahır, hayvanları için ancak yetiyordu. Fakat o kızgın olsa da bir şey demeyecekti ve sessizce işine bakacak, atlarıyla ve arabasıyla ilgilenecekti.

Gri saçları sıkıca büyük başına toplanmış Fanny Yenge, ko-lalı giysisi ve apronuyla, kötü meşum bir kale gibi duruyordu. Geçmişteki güzel giysilerin nasıl şeytan işi olduğu yönündeki atıp tutmalarına ve fanatikliğine karşın Fanny, kardeşinin göste-rişli giyinişinden memnundu ve ona bir yavru civcivin etrafında koşan anaç tavuk gibi yaklaşıyordu. Heather onun şimdiye ka-dar hiç kimseye böyle sevecen davrandığını görmemişti. Bu da, William Court tarafından gayet iyi karşılanmıştı. Açıkça belliy-di ki böylesine seferber olunup onun için beklenilmesi hoşuna gitmişti. Heather, yengesinin saçma sapan sevgi ifadesi sözlerine aldırmadı, onların konuşmalarına dikkat etmedi. Akşam yeme-ğinde konuşmalar Londra'dan güncel haberlere doğru kayınca, eski arkadaşlarıyla ilgili bir şeyler duyma umuduyla Heather dikkatle dinlemeye başladı.

"Napolyon kaçtı ve şimdi herkes onun Mısır'daki yenilgi-sinden sonra Fransa'ya doğru gittiğine inanıyor. Nelson ona iyi bir

ders verdi. Tanrı aşkına, bizim denizcilerimize bulaşmadan önce bundan böyle iki kez düşünecek." William Court lanet okudu.

Heather, Williamin konuşmasının kızkardeşine göre belirgin şekilde daha iyi olduğunu farketti ve Williamin okula gidip gitmediğini merak etti.

Fanny Yenge ağzını elinin tersiyle sildi ve homurtuyla söylendi. "Pitt, Fransızlarla uğraşma derken ne konuştuğunu bilmiyordu. Şimdi onlarla ve şu İrlandalılarla başı belada. Hepsini öldür derim ona."

Heather dudaklarını ısırды.

"İrlandalılar ha! Hah! Bana sorarsan onların hepsi hayvan. Ne zaman mutlu olduklarını, ne zaman iyi olduklarını bilmiyorlar," diyerek devam etti Fanny Yenge.

"Pitt şimdi onlarla bir birlik oluşturmaya çalışıyor. Belki bu iş gelecek yıl olur," dedi John Amca.

"Belki bu lanet olasıcalar boğazlarımızı da kesecek."

Heather, yengesinin ön yargılarından her zaman tedirgin olan

amcasına duraksayarak baktı. John gözlerini indirdi ve bi-rasını bir solukta bitirdi. İçini çekti, Fanny'nin koruma altına aldığı sürahiye özlemle baktı, sonra da bira kupasını ocağın üs-tüne koydu ve sessizce piposuna döndü.

"Amerikalılar hep aynı! Sana bakmaktansa boğazım keserler. Onları savaştıracamız, sözlerimi bir yere yaz."

William kıkırdadı, gerdanı keyifle titredi. "Limana gelip bu-rası kendi yerleriymiş gibi davrandıklarından dolayı, Londra'ya gelmenin benim sevgili kardeşim, sana bir yararı yok. Birkaç tanesi, zorla el koydukları için yakalansa da, onlar birbirlerinden ayrılmama konusunda çok dikkatli. Şehre gitmeye kalktıkla-rında çoğu bir arada hareket ediyor. İngiliz gemileriyle açılma düşüncesinden hoşlanmıyorlar. Evet çok dikkatli ve bazıları kendilerinin centilmen olduğunu düşünecek kadar küstah. Şu Bay Washington'a bir bakın. Şimdi Adams denen diğer bir aptalı da kendi kralları olarak seçtiler. Bu çok rezil bir durum. Ama bu çok sürmeyecek. Geri gelecekler, hem de mız mız bir köpek glbl!"

Heather hiç Amerikalı görmemişti. Yengesinin ve Bay Court'un İrlandalılar yerine onlardan söz ediyor olmasından tabii ki memnundu.

Londra sosyetesinden ve ilgisini çekmeyen onun ataların-dan söz edilmediği sürece dikkatinin konuşmadan kaymasına izin verdi. Konuşmaya ve onlara sadakatim belirtmeye veya Londra'dan bir sosyal haber var mı diye sormaya kalksa, biliyordu ki yengesi hırçın bir şekilde onun üstüne çullanacaktı. Düşünceleri başka yerlere doğru sürüklendi ve hiç bitmeyecek gibi görünen bir süre için öylece oturdu.

Fanny Yenge Heather'ı indiği kuyudan çıkardı; masadan uzandı ve kötü niyetle onun kolunu çimdikledi. Heather sıçradı. Kırmızı bir izin olduğu yerde kolunu ovdu. Yengesine, acı gözyaşlarıyla gözlerini kırıştırtarak baktı.

"Leydi Cabot'un okulunda öğretmenlik yapmayı isteyip istemediğini sormuştum. Kardeşim sana iş bulabileceğini düşünüyor' Fanny Yenge pat diye söyledi.

Heather kulaklarına inanamıyordu. "Ne?"

William Court güldü ve açıkladı. "Okulla çok iyi bağlantıları var. Onların nitelikli genç bir bayan aradıklarını biliyorum. Senin de terbiyeli davranışların ve iyi konuşman var. Bu görev için biçilmiş kaftan olduğuna inanıyorum. Bildiğim kadarıyla Londra'da bir okula gitmiştin ve bu da sana yardım edecektir." Devam etmeden önce kocaman dudaklarını kuruladı. "Belki ileride senin için şehrin seçkin bir ailesi ile uygun bir evlilik de

ayarlayabilirim. Böylesine hanımefendi bir zarafeti böyle hödük bir çiftlikte heba etmek yazık olur. Böyle bir evlilik sözleşmesini ayarlayacak olursam, tabiatıyla ben senin drahomanı vereceğim ve sen eşini güvenceye aldığında bu drahomanın bana geri öden-mesini bekleyeceğim. Bu küçük bir numara ama her ikimiz için de karlı olabilir. Sen, benim sağlayabileceğim bir drahomadan yoksunsun. Ben de senin daha sonra bu kredime vereceğin faizi istiyorum. Kimsenin bu düzenlemeden haberi olmasına gerek yok ve ben senin evlendikten sonra gerekli olan parayı elde ede-cek kadar akıllı olduğumu biliyorum. Leydi Cabot'taki görevi kabul eder misin?"

Heather, William Court'un evlilikle ilgili planı konusunda o kadar emin değildi ama bu çiftlikten, Fanny Yenge'den, onun sıkıcı varlığından uzaklaşmak! Yeniden Londra sosyetesini yakınında bulunmak - harika olurdu! Hala acıyan kolu olmasaydı, düş görmeyi sürdürdüğünü düşünecekti.

"Konuş çocuk. Cevabın nedir?" diyerek William sıkıştırdı.

Sevincini güçlükle bastırarak, daha fazla tereddüt gösterme-di. "Nazik teklifinize çok teşekkür ediyorum efendim. Zevkle kabul edeceğim."

William yine güldü. "İyi! İyi! Kararından pişman olmayacaksınız." Ellerini ovuşturdu.

"Yarın Londra'ya hareket etmeliyiz. Çok uzun süredir işim-den uzak kaldım ve asistanımı rahatlatmak için geri dönmeli-yim. Hemen hazır olabilecek misin çocuk?" Dantelli mendilini burnunun altında salladı ve bir kez daha kalın dudakları üzerine bastırdı.

'Ah, evet efendim. Ne zaman hareket etmeyi seçerseniz, ben hazır olacağım," dedi sevinçle.

İyi, iyi. Her şey kararlaştırıldı o zaman'

Heather masayı temizledi, bunu da, bu çiftlik evinde temizleyeceği son yemek olacağını bilerek taze bir coşku ile yaptı. Onu izleyen yengesıyla konuşmamış olmasına aldırmadığı bir mutluluk dalgasına yakalanmıştı ve perdenin arkasında kendi başına kaldığı zaman, Fanny Yenge'den kurtulmanın getireceği keyifleri düşünüyordu. Londra'da yapacağı herhangi bir iş, bu kadının boyunduruğu ve tacizi altında yaşamaktan daha üstündü. Heather kırılcı sözlerden, şiddetli kızgınlıktan kurtulabilirdi ve kimbilir belki bir yerlerde önemseyeceği birisi çıkabilirdi.

Ertesi günkü yolculuk için, sahip olduğu tek şey gece giy-diği

ve yarın da giyeceği giysi olduğundan ancak çok küçük bir hazırlık gerekiyordu. Yatağında battaniyenin altına çıplak olarak kayıverdi. Tenine değen sert yatak, rüzgâr kışın soğuşunu getirdiğinde onu yeterince ısıtamazdı. Bu sıkıntıyla yeniden baş etmek zorunda kalmayacağı düşüncesiyle kıkır kıkır keyifle güldü. 12 aydan kısa bir sürede yeni bir yüzyıla girilecekti ve o yeni yüzyılın yıllarının onun yaşaması ve mutlu olması için nasıl yeni bir şans getireceğini merak etti.

Ertesi gün öğleden sonra Willianı Court'un atlı arabasıyla Londra'ya yolculuğa çıktılar. Heather bu yolculuktan çok zevk aldı. Haziran ayı olduğundan yol boyunca kırlar yeşil ve gürdü. İki yıl önce amcasının evine gelirken aynı bataklıkları fark etmemişti. Şimdi Londra'ya güneyden gidiyordu ve buradaki güzelliğın olağanüstü olduğunu düşündü.

Bay Court kibar ve ilgili bir ev sahipliği yaptı. Heather onunla Londra sosyetesıyla ilgili son olayları konuşabildi ve onun Kraliyet Sarayı'nda olup bitenler konusunda anlattığı hikâyeleri şen şakrak bir şekilde gülerek dinledi. Onu kendisine dikkatlice bakarken bulan Heather işi derinliğine araştıramadı ama William hemen bakışlarını kaçırdı. Bir an için, Londra'ya onunla yalnız gitme konusunda, yasal vasisi değil, çok uzak bir kuzeni olmasından dolayı biraz huzursuz oldu. Bu tedirginlik hemen azaldı ve onun, kendisi için gelecekte nasıl bir evlilik

ayarlayabi-leceğim hayal ettiği düşüncelere daldı.

Londra'nın banliyölerine geldiklerinde hava kararmıştı. At arabasıyla yolculuk ederken Heather, her bir çukurdan geçerken atlı arabanın bir tarafından öbür tarafına savrulmaktan bitkin düşerek rahatsız edici derecede ağrı sızı içindeydi, işyerine geldiklerinde, kendisini çok rahatlamış hissetti.

işyerinde ipek, muslin, keten, kadife ve satenlerin her bir renginden masaların üstüne ve raflara yığılmıştı. Burada şık bir giysi yapmak için bir kadının isteyebileceği her şey vardı. Bu geniş seçim olanağı karşısında Heather hayranlık içindeydi ve heyecanla bir kumaşa dokundu, bir diğerini dikkatlice inceledi ama masada oturan bir adamı fark edemedi.

WiNiam Court, o odada oradan oraya giderken gülümsüyordu. "Ller şeyi incelemek için daha sonra daha çok zamanın olacak canım. Ama şimdi asistanım Bay Thomas Hint ile tanışmaksın."

Heather döndü ve şu ana kadar gördüğü en çirkin yaratık olduğuna anında karar verdiği adamı gördü. Geniş, yapış yapış gözler yuvarlak yüzünden dışarı fırlamış gibiydi ve kısa burnu, çan gibi genişleyen burun delikleriyle yassılaştı. Dili, sürekli olarak kalın, yara izli dudaklarına dokunuyordu ve bu da Heather'a, çiftlikte gördüğü kertenkeleyi anımsatıyordu. Kazu-

let, kambur bedeni, yiyecek lekeleriyle dolu gösterişli kırmızı ipek bir gömlekle örtünmüştü. Lleather'a gülümsediği an, yüzünün bir tarafının tamamı gergin ve dehşetli bir sırıtışa dönüştü ve yüzünde orantısız bir görüntü oluştu. Heather, onun gülümsemeye çalışmadığı zaman daha iyi görüneceğini düşündü.

William'ın onu niye işyerinde tuttuğunu anlamamıştı gerçekten. Onun, kazandırdığından daha çok müşteri kaçırdığından emindi. Onun kazandığı müşteriler varsa bile bunlar akıllarını kaçırmış olmalıydılar.

Onun sorgulayan düşüncelerine bir yamtmış gibi konuştu William Court. "İnsanlar Thomas'a alışıklar. Burada işlerimiz iyi. Çünkü işimizde çok yetenekli olduğumuzu biliyorlar. Öyle değil mi Thomas?"

Yanıt kaçamak bir homurtuyla geldi.

"Şimdi canım," diyerek William devam etti. "Sana yukarıda-ki katlan göstermek istiyorum. Beğeneceğinden eminim."

William onu işyerinin arkasında, perdelerden oluşmuş bir kapıdan, pencerenin yetersiz bir şekilde aydınlattığı küçük bir odaya yönlendirdi. Odanın bir yanında bir merdiven vardı.

Merdiven onları loş bir hole çıkardı. Bu holden yalnızca bir odaya giriş bulunuyordu. Bu odanın kapısı, holün kasvetli havasıyla karşılaştırılacak olursa büyük ve gösterişliydi. William gülümsedi ve kapıyı onun için açtı. Heather kapının arkasında bulunanları görünce bir sürprizle karşılaştığı için nefesini tuttu. Burası, Hepplewhite ve Chippendale'den eşyalarla oldukça lüks bir şekilde donatılmıştı. Kırmızı kadife sofa, harika bir İran halısı üzerinde duran iki koltukla uyumluydu ve birlikte bir takım oluşturuyorlardı. Yağlı boya resimler ve goblenler açık renkli duvarlarda asılıydı ve bir avize, ışık prizmalarını kırmızı kadife perdeler ve onların süslü bir şekilde kesilmiş altın kurdela ve püskülleri üzerinde yansıtıyordu. Narin porselen heykelcikler parlak şamdanlarla birlikte sehпaların üzerine konmuştu. Oda-nın arka tarafında yemek yenecek bir kısım bulunuyordu. Her malzeme oldukça dikkatli bir şekilde seçilmişti ve açıkçası hiç-bir masraftan da kaçınılmamıştı.

William bu odanın içindeki başka bir odanın kapısını açtı ve Heather'm girmesine izin vermek için kendisi geriye doğru adım attı. İçende Heather, parlak koyu mavi kadife ile örtülmüş büyük bir dört direkli yatakla karşılaştı. Küçük bir komodin, üzerindeki büyük şamdan ve meyve kasesi ile yatağa yakın bir şekilde yerleştirilmişti. Gümüş saplı bir soyma bıçağı, meyve kasesinin yanına konmuştu.

'Ah efendim, çok zarif!" Nefes nefese konuştu.

Bir tutam enfiye aldı ve Heather'ın yatağın yanında duran aynaya doğru hareketini izlerken gülümsedi.

"Kendim; birkaç lüks ile şımartıyorum canım."

Eğer tam zamanında dönmüş olsaydı Heather, onun neleri saklamak için uğraştığının farkına varabilirdi. Heather'ı arzula-
dığı, gözlerini onun narin bedeni üzerinde dolaştırdığı o sırada
açıkça görülüyordu. Bakışındaki ihtirası görmesin diye William
arkasını döndü.

"Şimdiye kadar açlıktan ölmüş olmalısın Heather."

Bir gardıroba doğru gitti ve kapılarını hızla açtı. Canlı, çok
çeşitli bayan giysileri asılıydı ve dantelli, küçük parlak boncuk-
ları olan ve üzerinde ten rengi süslerin tutturulduğu bej bir giy-
siyi buluncaya kadar onların arasındaki arayışını sürdürdü. Bu
besbelli çok güzel ve pahalı bir giysiydi.

"Bu akşamki yemekte bunu giyebilirsin canım," dedi ve gü-
lümsemi. "Bu, senin ölçülerindeki bir genç kız için dikildi ama
kendisi hiç geri gelmedi. Sıklıkla, o genç kızın, benim bugüne
kadar tasarladığım en güzel giysilerden birisini neden bir daha

göremediğini merak ettim. Sanırım, kızcağz belki ona parasının yetmeyeceğini anlamış olabilir." Heather'a, aşağı inmiş göz kapaklarının arkasından uzun uzun baktı. "Bu onun kaybı ama senin kazancın. Bu benim sana armağanım. Onu bu akşam giyersen beni son derecede memnun edeceksin."

Kapıya doğru yürüdü ve orada Heather'a doğru döndü. "Thomas'ı, aşçıya bize yemek hazırlamasını söylemeye gönderdim. Kısa sürede yemek burada olur. Senden rica ediyorum, beni tatlı beraberliğinden uzak tutma. İhtiyacın olan başka kıyafet türü şey varsa, gardırop senin emrindedir."

Heather, kendisine ait olduğuna inanamaz bir şekilde değerli giysiyi elinde tutarak tereddütle gülümsedi. William kapıyı kapayıp gittiğinde, Heather yavaşça giysiyi üstüne tuttuğu ayna-daki görüntüsüne doğru döndü.

Yengesiyle birlikte yaşadığı yıllarda Heather kendi görüntüsüne, kırık cam parçalarına şöyle bir gözünün değmesi ve suların birikintileri dışında bakmamıştı. Nasıl göründüğünü neredeyse unutmuştu. Şimdi sanki, annesini portresinde görüyor gibiydi, tıpkı onun gibiydi. Yme de insanların Brenna'yı güzel olarak düşünmelerinden ve anımsamalarından dolayı hayrete düşüyordu. Sarayı ziyaret eden uzun boylu, açık tenli, sarışın güzeller ve genç kızken dinlediği masallardaki kadınlar Heather için güzelliğin ve sevimliliğin gerçek tanımlamalarıydı ve

kendisi gibi küçük ve koyu renk saçlı kadınlar bu tanıma uymuyordu.

Heather bedenini günün toz ve kirinden yıkayarak temizledi. Gardıropta temiz bir kombinezon buldu. Onu giydiğinde, bedenini fazlaca gösterdiği için kızarak utandı. Kombinezon en yumuşak patiskadan yapılmıştı ve bedenini tamamen ortaya koyuyordu. Üst kısmı göğüslerini ancak kapatıyordu. Kombinezonunun rahat olması gençlik yıllarındaki çocuksu giysilere göre uygundu. Ama böyle güzel bir giysinin altına o eski paçavrayı giymeyi asla düşünemezdi.

Kendisine hayranlıkla bakarak gülümsedi.

Kim beni görecektir? Bu dikkatsiz yaratık üzerinde yalnızca benim gözlerim gezinecek, bir başkasının değil.

Bu saçmalığa güldü ve neşeli bir şekilde saçlarını yapmaya başladı. Saçlarını sardı, döndürdü, bukleleştirdi ve sonra siyah parlak bukleleri saç maşaları ile modaya uygun bir biçimde sabitleştirdi, yüzünden yukarıya ve havaya kaldırdı. Basit bir toplu saç yerine, arkadan birbirinin üstüne dalga dalga dökülen lü-leler oluşturdu. Sanatsal becerisi üzerinde bir süre yoğunlaşan Heather sehpanın üstünden soyma bıçağını aldı ve

yumuşak bir şekilde asılı duran bukleler oluşuncaya kadar kulaklarının önündeki saç tutamlarım kesti. Tatminkar bir gülümsemeyle yengesinin onu bu durumda görmüş olsa nasıl çılgınca çığlıklar atacağını, nasıl ç'irkef adlarla ona hakaret edeceğini düşündü.

Bıçağın keskin ucunu test etmek için, hareketsiz bir şekilde yengesini düşünürken parmağıyla hafifçe dokundu. Birdenbire bir damla kan bıçağı lekeledi. Yüzünü buruşturarak parmağı-nı ağzına götürdü ve bıçağı yere koydu. Bundan sonra meyve kesmeyi veya soymayı düşündüğünde dikkatli olması gerektiği yorumunu kendi kendine yaptı.

Bej giysi, alta giydiği kombinezon kadar sürprize neden olmuştu. Onu giydikten sonra artık genç bir kız gibi değil, olgun bir kadın gibi görünüyordu. Önümüzdeki ay onsekizinci doğum gününe girecek olması onun gerçekten kadın olduğunu kanıtlıyordu. Ama bu giysi onu garip bir şekilde farklı gösteriyordu. Dekoltesi göğüslerini güçlkle kapatıyordu ve giysisinin hatları, o sorunlu kombinezonun hiç olmadığı izlenimini veriyordu. Heather, hala dokunulmamış bir bakire olmasına karşın baştan çıkarıcı, masumiyetini yitirmiş, erkeklerle düşüp kalkmasını bilen bir kadın gibi görünüyordu.

Yatak odasından çıktığında William onu bekliyordu. O da bu arada biraz kendi görüntüsünü düzeltmek için çaba harcamıştı.

Yolculuk giysilerini daha lüks ve şık olanlarla değiştirmiş, şişman yüzünün çevresindeki incelen saçlarından kısa tutam bukleler yapmıştı. Böylelikle yüzünü daha da yuvarlak göstermeyi başarmıştı.

"Benim tatlı Heather'ım. Senin sevimliliğin kalbimin daha genç yıllan istemesine neden oluyor. Senin gibi güzelliklerin hikâyelerini duymuştum ama hiçbir zaman kendi gözlerimle bunu görmemiştim."

Heather, dikkati getirilmiş olan yiyeceklere kaymadan önce kibarca bu sözlere karşılık mırıldandı. Havayı dolduran nefis aromayı içine çekti. Masa kristal, porselen ve gümüş takımlarıyla kurulmuştu ve ziyafet yemekleri yan masaların üstündeydi. Heather bunlar arasında fırınlanmış av kuşlarını, yaban pirinci, tereyağında kızartılmış karidesleri, tatlı kurabiyeleri ve karamela yapılmış meyveleri gördü. Hafif bir şarap, masanın basma hoş bir şekilde konmuş sürahiye doldurulmuştu.

William bir an, takdir edici bakışlarını yavaşça Heather üzerinde tutarken gözleri diğer zevklerle dolmuştu ve artık ihtirasını saklamaya çalışmıyordu. Hırslı bakışları, giysisinden taşan göğüslerinin üst kıvrımlarının bulunduğu dekoltesi üzerinde bir süre takıldı. Dili, kalın dudakları üstünden, sanki bu yumuşak çizgileri araştırıyormuş gibi ve sabırsızca bu tatlı, genç tenin

tadını bekleyerek geçti.

William masanın başına yakın bir yerde onun için bir sandalye tuttu ve gülümsedi. "Buraya otur sevgili leydim ve sana hizmet edeyim."

Heather bunu kabul etti ve onun tabağı doldurmasını izledi. William tabağındaki pirinçten hatırı sayılır bir miktarına da-lış yaparken, "Aşçı çok mahcup birisi." Yorumunu yaptı. "Tali-mat verdiğimde yiyeceklerimi hemen getirir, sonra onu görme-ye fırsat bulamadan kaçır gider. Her şeyi bu sessiz tavrıyla yapar eder ve ben onun geldiğinin farkına zor varırım. Ama yakında öğreneceksin, kendisi mükemmel bir aşçıdır."

Yemeğe başladılar. Heather, adamın tükettiği yemek karşısında hayretler içindeydi. Yemeğini bitirdiğinde, onun hareket edip edemeyeceğini düşündü. Genişleyen çenesi sürekli olarak yiyecekleri çiğnemek için çalışıyordu. Nefis kekliği ve, tatlı turtaları yalayıp yuttuktan sonra yağlı parmaklarını yaladı ve hemen hiç durmaksızın dudaklarını şapırdattı. Birkaç kez de yüksek sesle geçirerek Heather'ı ürküttü.

"Leydi Cabot'ta çalışmaya başladığın zaman yüksek sınıftan insanlardan bazı erkeklerle tanışmak için çok fırsat bulacaksın

ve bu güzelliğınle, bu dünyaya girmiş kızlar içinde en çok aranan kişi olman çok uzun zaman almayacak."

Güldü, kadehi üzerinden ona donuk gözlerle iyice baktı.

"Siz çok kibarsınız efendim." Kibarca yanıtladı. Heather şarabın onu bir parça zırvalamasına neden olduğunu düşündü. Kızlar okulunu çok az erkek ziyaret ederdi ve bunlar genellikle evlenme yaşının ötesinde olan ya da orada yapacak başka işleri olan kişiler olurdu.

"Evet," dedi ve çakırkeyif bir şekilde sırıttı. "Ama çabalarım için bana iyi bir ödeme yapılmasını beklerim."

Hcather'a çok dikkatli bir şekilde baktı ama o fark etmedi.

Heather ona değil, elinde düzgün bir şekilde tutamadığı şarap kadehine bakıyordu, içkinin bir kısmını yeleğinin üzerine döktü ve bir kısmı da büyük bir yudum aldığında çenesinden damlamaya başladı.

"Leydi Cabot'ın daha önce bildiklerinden çok farklı bir yer olduğunu göreceksin," dedi kelimeleri ağzında yuvarlayarak.

"Madam ve ben ortağız ve birlikte bu okulda ancak uygun kızla-rın okumasını sağlamaya çalışıyoruz. Buraya çok zengin olanlar geliyor ve bunlar da oldukça yüksek standartlara sahip oldukları için son derece özenli olmak zorundayız. Fakat seninle sanırım bir servet edinebiliriz."

Heather zavallı adamın ipe sapa gelmez şeyler konuştuğu-nun farkına varamayacağı kadar sarhoş olduğuna karar verdi. Şarabın etkisini kendisi de hissederek esnemesini bastırdı ve yatağa kıvrılıp uzanmayı istedi.

William güldü. "Sanırım seni bu gevezeliklerimle yordum canım. Uzun ve dostça bir sohbet için çok yorgun olmamanı ummuştum. Ama görüyorum ki konuşmalarımıza yarın devam etmek zorundayız." Heather kibarca itiraz etmeyi denediğinde adam elini kaldırdı. "Hiçbir itiraz duymak istemiyorum. Yata-ğa gitmek zorundasın. Aslına bakacak olursan, ben de aynı şeyi arzulamaya başlıyorum. Senin o tüy gibi yumuşacık yastıklara başını koyduğunu bilmek beni çok memnun edecek."

Heather yatak odasına hemen hemen süzülerek gitti. Şara-bın sıcaklığı bütün sinirlerini, bütün organlarını rahatlatmıştı. Kapıyı arkasından kaparken, William'm kendi kendine kıkırdadığını duydu. Kapattığı kapıya yaslanarak, hayatındaki her şeyin değişmekte olduğunu bilerek o da gülmeye başladı. Odanın içinde dans ederken başının biraz döndüğünü hissetti ve ayna-

nın önünde yere doğru eğildi.

"Leydi Cabot söyleyin bana, giysimi nasıl buluyorsunuz? Eğer buna beğenerek bakıyorsanız, yengemin bana verdiği giy-sileri görmelisiniz."

Gülerek gardırobun kapaklarını içindeki giysileri ve yerleştirme düzenini görmek için ardına kadar açtı ve gözlerine onlara bakma ziyafeti sunmasına William'ın bir itirazının olmaya-cağına karar verdi. Heather her zaman güzel giysiler giymekten hoşlanmıştı ve yengesinin eski giysilerini giymekten nefret et-mişti. Daha'fazla takdir etmek amacıyla birkaç giysi daha seçti, böyle güzel giysilere sahip olmayı düşledi.

Arkasındaki kapının açıldığını duymamıştı. Fakat kapı ardına kadar iyice açıldığında Heather sıçrayıp arkasına döndü ve William'ı kapı eşiğinde cübbesiyle gördü. Kendisine olan güvenini çabucak silen şüphe hızla içinde büyüdü. Onun niye orada olduğunu anlamıştı. Onu Fanny Yenge ve böyle konulardaki katı görüşleriyle bağdaştırması şimdi kocaman bir sürpriz olarak karşında duruyordu. Heather afallamış, kurulan tuzağın ağırlığını hissederek ona baktı. Bu tuzağa, mezbahaya giden koyun gibi düşmüştü. Gözleri kırmızı yüzünde çakmak çakmak parlıyordu ve iğrenç gülümsemesi kalın dudaklarını çarpıtmıştı. Adam döndü ve arkasındaki kapıyı kilitledi ve

keyifle anahtarı ona verecekmiş gibi gösterip cebine koydu. Bakışları Heather'm üzerinde gezindi ve onun yüzündeki korkudan hoşlanıyor gi-biydi.

Ne istiyorsun?" dedi kız nefes nefese.

Arzulu bakışlarla, "Seni o köylük yerdeki berbat hayatından kurtarmamın karşılığını almaya geldim. Sen öyle baştan çıkarıcı bir haspasın ki sana karşı direnemezdım. O kadar çabuk güven-miştin ki seni zavallı kız kardeşimden çekip almak kolay oldu. Senden bıktığım zaman, Leydi Cabot'un harika grubuna gir-mene izin vereceğim. Oradıhiç sıkılmayacaksın. Belki zamanla seni isteyen zengin birisiyle evlenmene izin bile verebilirim." Bir adım daha yaklaştı. "Kendin için kaygılanmana gerek yok çocuk. Kocan seni yatağına aldığı zaman bir miktar düş kırıklı-ğına uğrayacak ama öyle yüksek sesle de şikâyet etmeyecek."

İleriye doğru hareket etti ve Heather korku içinde yatağın yanındaki sehpa doğru geriledi.

"Benim olmanı planlıyorum canım," dedi kendini beğenmiş bir şekilde. "O yüzden benimle mücadele etmen için bir neden yok. Ben çok güçlü bir adamım. Eğer iş güç kullanmaya gelirse bunu yapmaktan zevk alırım. Ama gönüllülüğü yeğlerim."

Heatber başını salladı. Korku içinde boğuk bir sesle konuş-tu. "Hayır! Hayır asla senin olmayacağım, asla!"

William korkutucu bir şekilde güldü ve Heather kaçma-ya yeltendi. William'm, içtiği aşırı miktardaki şaraptan dolayı heyecanı yükselmişti ve damarlarında sanki ateş dolaşıyordu. Gözleriyle sanki Heather'ı soyuyordu. Heather, onun bu de-lici bakışından kurtulmak istermişçesine elini göğsüne bastırdı. Onun yanından geçip kaçmak için hamle yaptı ama iri cüssesine karşın William hızlı davrandı ve onu belinden yakaladı. Willi-am onu kemiklerini kırarcasına sıkıca kavrayarak masaya doğru bastırdı. Şarapla ıslanmış yapışkan dudakları Heather'ın boynu-na gömüldü ve Heather'da berbat bir kusma duygusu yükseldi. Onunla mücadele etmeye uğraştı ama gücü William'mkiyle boy ölçüşemezdi. William'm dudakları yukarılara doğru ilerlerken Heather yüzünü çarpıtarak kaçırdı ve onu itmeye çalıştı. Fakat onun ağırlığı Heather'ın bacaklarını masaya yapıştıracak kadar arttı. Onu nefessiz bırakan çelik kollar arasında sıkışmış gibiydi ve kaburgalarının bu basınca dayanıp dayanamayacağını merak ediyordu. Panik içinde arkasındaki sehpanın üzerindeki şamdanı anımsadı ve kendisini onunla korumak için onu tutmaya çalıştı. Şamdanı neredeyse yakalamak üzereydi ama biraz aceleci davrandığından şamdan yere düştü. Sonra eli bıçağa dokundu ve umutsuzluk içinde onu sıkıca kavradı.

William bu arada ateşli ve nemli öpücüklerini onun boynu ve göğsü üzerinde dağıtma gayreti içinde olduğundan, yan tarafına keskin bir şeyin bastırıldığını hissedene kadar, Heather'ın ne yaptığına çok az dikkat etmişti. Aşağıya doğru bakınca bıçağı gördü ve şaşkınlığını gösteren bir küfürle kızın kolunu yakaladı. Heather, William vahşi bir şekilde parmaklarını bilekleri üstün-de sıkarak kapatınca acı içinde sıçradı ama yine de bir umutla dayandı. William'ın öfkesi, bu küçük kız parçasının onun be-denini tehdit etmeye kalkması karşısında iyice kabardı. Heather toplayabildiği bütün gücüyle onunla mücadele etti. WiNiam şişmanlığıyla Heather'ı sırtının kırılacağını hissettiği noktaya ka-dar zorladı. Eli uyuşmaya başlamıştı ve Heather bıçağı bırakmak zorunda kalacağını biliyordu. Ağırlığını Heather'm üzerine bas-tırarak William diğer elini serbest bıraktı, uzandı ve küçük bıça-ğa götürdü. Heather mücadeleyi bıraktı ve William'ın ayakları dibine yere düştü. Heather'm desteğinden yoksun kalan Wil-liam öne doğru yalpaladı ve cilalı ahşap döşemenin üstüne baş üstü düştü. Düşüşün etkisiyle gürültülü bir şekilde hırladı. Heather ayağa kalkmıştı ve kaçmaya hazır bir pozisyonda dururken William yavaşça yuvarlanarak döndü. Cübbesinin omzundaki yavaşça büyüyen kırmızı noktada, saplanan meyve bıçağının küçük sapı görünüyordu.

"Onu... çıkar...!" Diyerek zorlukla soluyarak inledi. Eğildi, bıçağa dikkatli bir şekilde eliyle dokundu ama zangır zangır

titreyerek ve geriye bükülerek ondan uzaklaştı, dehşetli bir korku içinde ellerini ağzına doğru götürdü.

"Lütfen bana yardım et!" Boğuk bir sesle yalvardı adam. Heather panik içinde elini ısırdı ve odaya delirmiş gibi baktı. Şimdi daha kuvvetli bir şekilde inliyordu, aklındaki karışıklık Heather'm bütün korku ve nefretinin yerini aldı. Eğer o ölürse...

"Heather bana yardım et..."

Sesi azalarak yok oldu ve çenesi nefes alma gayretiyle titre-di.

içinden, bilinmeyen bir kaynaktan güç fışkırdı ve sükûnet geri döndü. Heather öne eğildi ve düzensiz bir nefes aldı, bıçağı büyük bir kararlılıkla tuttu. Şimdi diğer eliyle onun göğsünden destek alarak bıçağı çekti. Bıçak önce çıkmakta direndi ama sonra bir gıcırdama hissi yaratarak yavaşça çıktı. Kan fışkırmaya başladı ve William nefes almakta zorlandı ve bilincini kaybederek arkasına düştü. Heather masadan bir havlu aldı, William'ın cübbesini açtı ve onu yaranın üzerine bastırdı. Dalgın bir şekilde Heather elini William'm göğsünün üstüne koymuştu ve hiçbir hareket de algılayamıyordu. Sonra onda bir hayat belirtisi var mı diye araştırdı. Elini William'm

burun deliklerinin altına tuttuğunda hiçbir nefes alma belirtisi hissetmedi. Kulağını göğ-süne yasladığında da William'm kalp atışlarını duyamadı. Kendi kalbi ise kulaklarında atıyor gibiydi. Heather, paniklemesinin yeniden arttığını hissetti ve bununla mücadele etmek için artık ne bir gerekçe ne de bir kuvvet bulabiliyordu.

"Aman Tanrım, ben ne yaptım?" Diyerek mırıldandı.

'Yardım bulmak zorundayım!' Bu düşünce kafasında alevlendi.

Ama bu şehirde bir yabancı olan ona kim inanırdı? New-gate, kendilerine erkeklerin tecavüz etmeye kalkıştığını iddia eden kadınlarla doluydu. Cellât kütüğü de kendi payına düşeni almıştı. Bunun yalnızca bir kaza olduğuna inanmayacaklardı. Beyninde, uzun peruklu acımasız bir yargıcın yükseklerde oturduğu koltuktan hor gören halinin resmi canlandı ve beyaz saçların altındaki yüz, cezayı sert bir tavırla duyuran Fanny Yenge'ninkine dönüştü.

"...yarın güneş doğarken Newgatec meydanına götürülecek ve orada..."

Aklı daha ötesine gidemiyordu. Gök gürültüsü gibi yüksek

sesin yankısı, bütün ruhunu kurutuncaya kadar korku yangını-
nı daha da alevlendirdi. Bedeni sarsıldı. Eğer dizlerinin üstün-
de olmasaydı çoktan yere düşmüştü. Kendini bırakmış şekilde
oturdu ve uzun süre Hiçbir şey düşünmeden bekledi. Sonra
yukarı baktı ve aklına şu düşünce geldi.

"Buradan gitmek zorundayım."

Bu kadar basitti. Kaçmak zorundaydı. William'ın bedenini
bulduklarında burada olmamalıydı. Mutlaka kaçmalıydı.

Hala panik duygusunun etkisinde, cebindeki anahtarı bul-
mak için kendisini zorladı. Titredi ama bu yapılmalıydı. Kendi
korkusu şimdi kendi gücünü besliyordu.

Giysilerini bulduğu bir kaşkolün içine sardı, bedenine bağ-
ladı ve sonra aceleyle kapıya yöneldi. Oradan kaçmadan önce,
arkasında bıraktığı manzarayı gözünde canlandırarak bir süre
durdu. Bir kez daha korku onu etkisi altına aldı. Kapıyı aceley-
le açtı ve oturma odasından, holden ve merdivenlerden aşağıya
inerek perdeli işyeri kapısına doğru ayaklarının gidebileceği ka-
dar hızla koştu. Elini perdeleri savurarak açmak için
uzattığında paniği daha da arttı. Perdenin arkasında birisi
vardı. Zaten ol-dukça hızlı hareket eden Heather'm temposu bu

koyu endişe dalgasıyla daha da hızlandı. Birisi onun arkasından geliyordu. Dönmeye cesaret edemedi hızlı bir şekilde koştu. Göğsünde kalbi şiddetle atıyordu.

Arkasına bakmaktan korkarak sokaklarda hızla koştu. Nere-ye gittiği konusunda bir fikri yoktu. Belki kaybolursa, arkasından gelen kişiyi de kaybedebilirdi. Fakat niye arkasından koşan kişinin koşusunu duyamıyordu? Yoksa kendi kalbi çok hızlı bir şekilde çarpıyor ve kulakları da bu çarpışın sesinden başka bir şey duymuyor muydu?

Londra sokaklarında yarışır gibi koşarak dükkân ve mağazaları, karanlıkta kocaman ve korkutucu görünen büyük evleri geçti. Durup ona bakan insanlar dikkatini hiç çekmedi.

Çok geçmeden yorulmuştu ve yorgunluğuna karşın, kaba kesilmiş bir taşa dayanmak için durdu. Hıçkırarak aldığı her nefeste ciğerleri ateş gibi yandı. Yavaş yavaş burun deliklerinde rıh-tımın keskin tuzlu ve pis kokusunu fark etti. Başını kaldırdı ve gözlerini açtı. Zorlukla nefes alıncaya kadar yoğun sis, kaldırım taşlı sokağın üstüne kadar yakınlaşmıştı ve karanlık bastırmıştı. Uzak bir köşede bir meşale yakıldı ve Heather bu ışığı bulmaya çalıştı ama bu küçük köşeyi terk edip onu saran yoğun siyah-gri koyu gecenin içine giremedi. Cesareti olsaydı bile, hangi yöne gideceğini bilemeyecekti. Yön konusunda en ufak bir ipucu bile yoktu. İskeleye vuran suyun

yavaş dalga sesini, gemi direkleri-nin ağır ve düzenli gıcırtilarını, arada sırada çıkan boğuk sesleri duyuyordu. Ama bu sesler ona her yandan geliyordu ve Hiçbir yönde bir ışık göremiyordu.

"İşte orada vay canına! İşte o! Hadi George, onu alalım."

Heather irkildi, kendi etrafında döndü ve kendisine doğru gelen iki denizciyi gördü. Onlar onu biliyorlardı ve onun için geliyorlardı. Onlar, kendisini takip eden kişilerdi. Bir nedenle bunun Bay Hint yüzünden olduğunu düşündü. Ayaklan hareket edemiyordu. Kaçamıyordu. Onların gelip kendisini almasını beklemek zorundaydı.

"Merhaba bayan," diye yaşlı olan seslendi ve arkadaşına gü-lümsedi. "Kaptanın kesinlikle hoşuna gidecek değil mi Dickie?"

Diğeri dudaklarını yaladı ve bakışlarını Heather'm göğüsle-rine doğru indirdi. "Evet bu ona pek uygun."

Heather adamların bu incelemeleri karşısında irkildi. Ama biliyordu ki şu andan itibaren artık onun için hiçbir özgürlük söz konusu değildi. Ona kalan tek şey cesur olmasıydı.

"Beni nereye götürüyorsunuz?" Diye sorabildi.

Dickie güldü ve diğerinin böğrüne bir yumruk attı. "Çok nazik değil mi? Ondan hoşlanacak. Keşke ben onun yerinde olsaydım ve böyle bir şeye gücüm yetseydi." "Hemen yakına bayan," diye yanıt verdi yaşlı olan. "Ticaret gemisi Fleetwood'a. gideceğiz. Hadi bakalım."

Heather adamların bu incelemeleri karşısında irkildi. Ama biliyordu ki şu andan itibaren artık onun için hiçbir özgürlük söz konusu değildi. Ona kalan tek şey cesur olmasıydı.

"Beni nereye götürüyorsunuz?" Diye sorabildi.

Dickie güldü ve diğerinin böğrüne bir yumruk attı. "Çok nazik değil mi? Ondan hoşlanacak. Keşke ben onun yerinde olsaydım ve böyle bir şeye gücüm yetseydi." "Hemen yakına bayan," diye yanıt verdi yaşlı olan. "Ticaret gemisi Fkehwood'a. gideceğiz. Hadi bakalım."

Heather adamı takip etti, genç olan onun kaçmasına izin

vermemek için arkalarından geliyordu. Heather, onların kendisini niye bir gemiye götürdüklerini merak etti. Orada bir yetkili olmalıydı. Önemi yoktu. Hayatı artık bir hiçti. Uysalca adamın arkasından iskeleden gemiye biniş merdivenine tırmandı ve ona gemiye binmesine yardımcı olan eli kabul etti. Adam güvertede ona yolunu gösterdi ve açtığı kapıdan geçirdi, kısa bir güverte koridorunda birlikte yürüdükten sonra sondaki kapıyı hafifçe çaldı.

Kaptanın kamarasına girdiklerinde, oturduğu masadan bir adam kalktı. Bu ruh durumunda olmasaydı Heather bu uzun boylu, yapılı ve delişmen yeşil gözleri hemen fark edebilirdi. Açık kahverengi pantolon, dar kalçalarına rahat bir şekilde otur-muştu. Giydiği beyaz buruşuk gömlek beline kadar açılmış ol-duğundan, siyah kılların altındaki kaslı göğsünü gözler önüne seriyordu. Koyu, kıvrıkcık saçlarıyla, yüzünün ince ve yakışıklı hatlarını vurgulayan uzun favorileriyle tam bir korsana, hatta şeytana benzer bir görünüşü vardı. Burnu, burun kemiğinin altındaki hafif bir eğrilik dışında ince ve düzgündü. Kuzguni saçları ve yanık bir teni vardı. Heather'a doğru yaklaşırken ve çekinmeden onu tepeden tırnağa süzerken gülümsedi, beyaz dişleri tenine karşıtlık yaratarak parladı.

Evet bu gece çok iyi iş çıkardınız George. Onu bulmak için çok uğraşmış olmalısınız.

"Evet kaptan," diye yanıt verdi yaşlı olan. "Onu rıhtım yakınlarındaki sokaklarda yürürken bulduk. Üstelik isteyerek geldi kendisi kaptan."

Adam kafasını salladı, hareketsiz duran Heather'ın etrafında yavaşça ve kasıtlı olarak bütün görünür güzelliklerini zümrüt gözleriyle her açıdan yeterince küstahça ve kabaca değerlendirmek için yürüdü. Kızın içinde buz gibi bir his büyüdü ve küçük bohçasını göğsüne yapıştırdı. İnce giysiyle kendisini çıplak hissetti ve ensesinden ayaklarına kadar onu örten siyah çuval parçasını giymiş olmayı diledi. Adam, Heather'ın önünde bir an durdu ve gülümsedi ama Heather'ın gözleri onunla buluşmadı. Heather gözlerini aşağı indirmişti ve saygıyla kaderi hakkında verilecek kararı bekliyordu. Heather'ın arkasındaki iki adam, kendilerinden memnun bir şekilde sırtlıyorlardı.

Uzun boylu adam onların yanına doğru geldi ve George alçak bir sesle konuştu. Heather'ın gözleri kabinin içinde şöyle bir dolaştı lakin bir şey göremedi. Heather dıştan sakin duruyordu fakat içinde bulunduğu sarsıcı ruh hali onun gücünün geri kalanını eritip bitiriyordu. Yorulmuş, tükenmiş ve şaşkın bir durumdaydı. Bir gemide neden yargıcın bulunduğunu anlamamıştı ama adaletin işleyişi konusunda pek bilgisi olmadığından, zaten kendi kafasında da cinayet suçunu işlediği çoktan yer ettiğinden, ceza olarak belki de bir koloniye gönderileceğini

düşünüyordu. (bu kız su katılmamış saflardan) "Aman Tanrım," dedi kendi kendine. "Kolay bir hayatın ca-zibesine kapıldığım için ahır gibi bir yerde yaşamam ve işlediğim günah için hapse atılmam gerek. Bir adamı öldürdüm ve yakalandım. Şimdi de kaderimin bana yazdığı ne ise onu kabul etmek zorundayım."

Kafası durmuştu ve bu son olayda takılı kalmıştı. Suçluydu. Yakalanmıştı. Adalet onun yakasına yapışmıştı ve başka söyleyecek bir sözü yoktu. Denizcilerin odayı terk etmesinin ardından kapanan kapıyı duymamıştı. Fakat önünde duran adamın sözleri onu daldığı düşüncelerden uyandırdı. Adam kibarca güldü ve yerlere kadar eğilerek "Tekrar hoş geldiniz hanımefendi. Tekrar soruyorum, adınız ne?"

Heather," dedi kız yumuşak bir şekilde mırıldanarak. "Heather Simmons efendim.

"Oh," Derin bir nefes aldı adam. "Rıhtımların küçük ve baş-tan çıkarıcı bir çiçeği. Bu çok güzel ve yakışan bir ad hanıme-fendi. Benim adım Brandon Birmingham. Birçok dostum bana Brandon der. Bu akşam bir şeyler yediniz mi?"

Heather başını evet anlamında hafifçe salladı.

"O zaman belki biraz şarap. Çok kaliteli bir Madeira." Bunu söylerken küçük sehpa üzerindeki sürahilerden birisini kaldırdı.

Heather, bakışları yere dikiliyken başıyla yavaşça hayır işareti yaptı. Adam hafifçe güldü ve ona yakın bir yerde durdu. Onun elindeki bohçayı kaptı ve yakındaki bir sandalyeye fırlatırken Heather'a, güzelliğinden ve bedeni üzerinde parlayan bir örtü gibi duran giysisinden gözleri kamaşmış bir şekilde baktı. Heather'm süt beyaz teni mum ışığında yumuşak bir parlaltı yayıyordu. Mumun altın alevlerinde, önünde giysisinden cömertçe ve baştan çıkaran bir şekilde taşan dolu ve yuvarlak göğüsleriyle küçük, zarif ve narin bir kadın görüyordu. Göğsü nefes alış verişiyle birlikte inip kalkıyordu.

Daha da yakınlıştı ve hızlı bir hareketle, neredeyse Heather'ı yerden kaldırarak kollarını onun ince beline doladı. Ağzını onunkiyle kapattı ve Heather'm ağzını, babasının sevdiği konyağa hiç benzemeyen keskin bir koku sardı. Direnmesine fırsat vermeyen bir şaşkınlık içinde onun sarılışı karşısında gevşek bir şekilde bir süre asılı kaldı. Kendi bedeni dışından bakıyormuş gibi kendisini izledi ve onun diliyle dudaklarını aralayıp içeriye hamle yapışını hafif bir keyifle hissetti. Bilinçaltında belli be-lirsiz bir hoşlanma duygusu filizlendi. Koşullar farklı olsaydı, onun güçlü, kaslı bedeninin

kendisinininkine verdiği hissin ta-dına varabilirdi. Brandon hala gülümseyerek ama gözlerinde yeni ateşler kıvılcımlanmış durumda geriye adım attı. Ellerini onun üzerinden çektiğinde Heather'ı sersemleten bir şaşkınlığa sokarak giysisi ayak bileklerine bir yığın halinde indi. Aceleyle giysiyi tekrar giymeye çalışmadan önce bir an ona baktı. Ama adamın elleri omuzlarını yakaladı ve onu doğrulttu. Şimdi yine onun kollar arasında kaybolup gitmişti. Bu defa Heather, bir-denbire onun niyetinin ne olduğunu anlayıp mücadele etti. Yor-gun bedeni onuninkine karşı zayıf bir şekilde mücadele ederken, dezavantajlı durumunun farkına vardı. Eğer William Court'un tutuşu demir pençeye eş tutulursa, bu adaminki işlem görüp güçlendirilmiş çelikti. Kendisini kurtaramıyordu ve elleri onun göğsünü itmeye boş yere çalışıyordu. Onun bu mücadelesi so-nucunda Brandon'ın gömleği sıyrıldı ve onun çıplak kıllı göğ-sü ile kendisinininki arasında yalnızca çok ince bir kombinezon parçası kaldı. Ağzıyla onun ağzını yakaladığı ve ihtiraslı öpü-cüklerini yüzünde göğsünde dolaştırdığı her seferinde Heather nefessiz kalıyordu. Heather, onun ellerinin yukarıya kaydığını ve kolay bir hamle ile kombinezonu sıyrıp üzerinden çıkardı-đını hissetti. Heather'm çıplak memeleri onun göğsü tarafından adeta eziliyordu ve korku dolu bir panikle onu büyük bir güçle itti ve bir süre ondan kurtuldu. Brandon iştahla güldü. Bu arayı çizmelerinden ve gömleğinden kurtulmak için kullandı. Pantolonunu çıkarıp atarken sırtıyordu.

"Bu rolü çok iyi oynuyorsunuz hanımefendi ama kazanan konusunda hiç şüphem yok."

Düşündüğünden ve umduğundan çok daha güzel olan ve onun karşısında dizginlenmesi güç çekiciliğinden zevk almak için dururken gözleri ihtiras ateşiyle yanıyordu. Heather, çıplak bir adama bu ilk bakışını dehşet içinde yapıyordu. Heather, o ileriye adım atmaya kadar gözleri yere kilitlenmiş bir şekilde durdu. Korku dolu bir çığlıkla kaçmak için döndü ama kolunun, nazik fakat bir çelik demeti gibi bükülmeyen bir tutuşla yakalandığını hissetti. Brandon'ın kolu altında başım eğdi ve dişlerini onun bileğine sapladı. Adam acı içinde homurdandı ve Heather ondan uzaklaştı. Lakin telaşdan boylu boyunca onunranzasının üstüne düştü. Adam anında Heather'm üstünde be-lirdi. Heather'm yaptığı her hareket, yalnızca onu daha fazla tahrik etmeye yarıyordu. Heather'm saçları serbest kalmıştı ve onu sanki boğan bir kütleye dönüşmüştü.

"Hayır' dedi güçlükle. "Bana dokunma! Beni rahat bırak!"

Brandon zorlukla nefes alırken onun boynuna doğru mırıldandı. "Ah hayır benim kan emici haspam. Ah, hayır şimdi değil."

Sonra Brandon doğruldu ve onu ağırlığından kurtardı ama yalnızca kısa bir süre. Heather onun kasıkları arasındaki zorlu araştırmasını ve sonra o ilk girişı hissetti. Panik içinde kaçmak için yukarıya doğru hareket etmeye çalıştı. "Yarım bir nefes ve yarım bir çığlık ağzından çıktı sonra da şiddetli bir acı kasıkları-na yayıldı. Brandon şaşkınlık içinde geriye sıçradı ve ona baktı. Heather yastıklarda, onların arasında başını bir ileri bir geri çevirerek yatıyordu. Brandon onun yanaklarına yumuşak bir şekilde dokundu, yavaşça ve tam işitilmeyen bir şeyler mırıldandı. Heather'm gözleri kapalıydı ve ona bakmayacaktı. Brandon ondan usulca uzaklaştı, saçlarını ve kaşlarını öptü ve elleriyle bedenini okşadı. Heather hiç tepki göstermeden yatıyordu. Brandon'ın uzun süredir açlığını çektiği ihtiras yeniden büyüdü ve daha fazla kendini tutamayıp çok geçmeden yeniden onun derinlerine bir giriş yaptı. Şimdi her bir harekette Heather sanki parçalara ayrılıyordu ve gözlerinden yaşlar akıyordu.

Nihayet fırtına dindi, Brandon onunla rahatlamış bir durumdayken uzun bir süre konuşmadan geçti. Sonunda geriye çekilip uzaklaştığında Heather yüzünü duvara döndü ve başının üzerine çektiği battaniyenin köşesinde usulca ağladı. Kullanıl-mış bedeni onun bakışları altında çıplak olarak duruyordu.

Brandon Birmingham şaşkınlık içinde bir an yatağın çarşa-fını kirleten kan lekelerine baktı. Gözleri yavaşça şimdi kendisinden uzaklaşmış olan Heather'm bedeninde gezindi. Bu çok

güzel biçimli ve muhteşem kalçaların kendisine ait olduğunu takdir etmekten başka bir şey yapamazdı. Narin kavislerini okşamak için neredeyse ona yaklaşmıştı. Olayların gelişimi açısından zihni karışmıştı. Sakinliği, kamaraya ilk girdiği zamanki sessiz kabullenışı, hafif ve oyunbaz direnişi sonra yatakta onun arada sırada gösterdiği tecrübesiz yardım ve şimdi de bu sonsuz ağlama ve çarşaftaki kan. O, fakirlik nedeniyle böyle bir mesleğe başlamak zorunda kalan bir kız mıydı? Giysileri ve davranışları durumun böyle olduğuna işaret etmiyordu. Narin ve beyaz da olsalar elleri, bu yola düşmüş kadınlarinki kadar yumuşak de-ğildiler.

Başını salladı, cübbesini giydi ve kendisine büyük bir kadeh kanyak doldurmaya gitti. Büyük bir yudum aldı ve düşünceli bir şekilde, pek çok yerini gördüğü dünyaya pencereden baktı. Kendisi, anne- babasının bir zamanlar memleketim dedikleri bu topraklara yabancıydı. Bir aristokrat ve gönlünde bir serüven adamı olan babasının evliliği ardından Amerika'ya ilgi duymasıyla buraları onların memleketi olmaktan çıkmıştı. On yıl önce her ikisi de ölmüştü. Annesi bataklık sıtmasından, babası da yal-nızca birkaç ay sonra, çok sevdiği vahşi atların darbesiyle kırılan boynundan dolayı. Arkalarında iki oğul ve yüklüce bir servet bırakarak bu dünyadan göçmüşlerdi. Bir çiftlik evi ve arazisi büyük oğul yani Brandon'a, bir miktar para ile sevip evimiz de-dikleri Charleston'daki kazançlı bir işyeri ise şehirde oturan kü-çük kardeş Jeffe miras kalmıştı. Babanın

oldukça inatçı ve son derece azimli, anneninse sessiz uysallığıyla ailenin bel kemiği olduğu bu ailenin çocuğu olarak, Brandon Birmingham olduk-ça sert ve serüven dolu bir hayat sürmüştü. Okuldaki öğrenimi her zaman öncelik taşımıştı ve genç bir delikanlı olarak baba-sının ısrarıyla, yaşlı bir gemi kaptanının yanma kamarot olarak girdi. Deniz, gemiler ve dünyanın her bir çeşit yolunu burada öğrenmesi, ona yararlı olduğunu gördüğünde bu meslekte li-der pozisyon alma yeteneğini kazandırdı. Bütün zamanını de-nizlere açılarak geçirmemişti. Daha öncesinde ona toprağından pazarlamasına kadar çiftlik işleri öğretilmişti ve o da büyüdüğü yıllarda hiçbir zaman bu zevkli uğraşını sonlandırmadı.

Şimdi onun asıl ilgi alanı, 35 yaşında toprağı devamlı bir surette yerleşmek ve oradaki dünyada geçireceğı günlerden keyif almaktı. Charleston'dan ayrılmadan önce, çıktığı yolculuğun son kez olacağı kararını vermişti. Fransa böyle karışıkken, bu işi devam ettirmek karlı olmayacaktı. O zaman çiftliğin sorumluluklarını bizzat üstlenmeyi ve bir aile sahibi olmaya başlamak için kollan srıvayabilmeyi umuyordu.

Düşüncelere dalarak kendi kendine gülümsedi. Toprağı olan düşkünlüğün, kafasında pek kendisine uymadığını düşündüğü şeyleri bir adama yaptırabilmesi ne garipti! Onu sevmemesine karşın Louisa Wells'le evleniyordu ve biliyordu ki Louisa'nın

ahlaki değerleri gerçek bir hanımefendininkilerden farklıydı. Onunla evlenmeye kalkmasının temel nedeni, bir zamanlar Birmingham ailesine ait olan ve Louisa'nın sahip olduğu toprakları geri almayı istemesiydi. Şu anda Birmingham ve Wells arazilerini oluşturan topraklar Kral George tarafından babasına verilmişti. Babası bu arazi üzerinde çiftlik kurmaya başlamış ve arazinin küçük bir bölümünü de o aileye satmıştı. Brandon'ın babası, savaştan önce ingiltere ile bağlarını koparmıştı ve Kral'a karşı mücadeledeki hizmetlerinden dolayı arazilerini elinde tutabilmişti. Şimdi ise Louisa, anne-babasının birkaç yıl önce ölümünden sonra yalnız kalmıştı. Onun toprakları terk edilmişti ve iyi değerlendirilmiyordu. Louisa çok kötü bir borç batağı içindeydi. Babasının ona bıraktığı mirası harcamıştı ve şu anda sadece görünüşte kalan yüksek hayat standardını sürdürmek için birkaç tanesi hariç bütün kölelerini satmıştı. Charles-ton tüccarları uzun zamandır ona kredi vermeyi kesmişlerdi. Bu nedenle, şehrin en zengin ve en uygun bekrı tarafından göz koyulmuş olması nedeniyle kendisiyle gurur duyuyordu. Ama o Brandon'ı, araziyi bir yem olarak kullanarak yakalamıştı. Birkaç kez Brandon ondan araziyi iyi bir karşılık ödeyerek almak istemiş fakat Louisa paraya çok sıkışık olduğu halde sonuna kadar kadınlığını bir silah gibi kullanmıştı. Louisa onu yatağa gitmek için ayarttığında bakire rolü yapmıştı ama Brandon'da buna kanacak göz yoktu. Bu kadının erkek kardeşiyle fazla sıkı fıkı büyümüş olduğu konusunda etrafta çeşitli dedikodular do-laşıyordu. Louisa'nın yataktaki deneyimi

eğlendiriciydi. Bran-don çok da aşırı derecede hoşnutsuz sayılmazdı.

Hoşnutsuz bir bakışla kaşları kıvrıldı. Kıskançlığın ve sahiplenmenin doğal olduğu bir aileden gelmekle ve bu özellikleri taşıyan babasına çok benzeyen birisi olmakla birlikte, nişanlısının yatağını paylaşan adamlara karşı kıskançlık duymaması garip geldi ona. Çok mu soğuk birisiydi ya da evleneceği kadını sahiplenme ve onu sevmeye konusunda yeterli hislere sahip değil miydi? Louisa'yı hayatı boyunca diğer bütün kadınlardan daha çok önemseydiğini bilmek de onu rahatlatmıyordu. Ama bu aşk değildi. O başka bir adama baktığında küçük bir kıskançlık acısı çekse, şimdi daha farklı bir duygu içinde olabilirdi, en azından onu sevmeyi öğrenme konusunda biraz daha umut besleyebilirdi. Ama onu otuz iki küsur yılı bulan bütün hayatı boyunca tanıdığı için, evliliklerinden sonra köklü bir değişiklik olması konusunda kuşku doluydu.

Nişan kararlarını duyduğunda Jeff, Brandon'ın aklını kaçırdığını söyledi. Evet belki de öyleydi fakat herkesin kendi aklı fikri var. Eğer babasından kıskançlık damarını almamışsa muhak-kak inatçılığı almış olmalıydı. Babasının kararlı ve iradeli yapısı aynen ona yansımıştı. Anne-babasını kaybettikten sonra, miras olarak kendisine bol kazançlı bir çiftlik ve onu destekleyecek bir servet bırakmış olmalarına karşın, arkasına

yaslanıp oturmamış ve ürünü hasat edip keyfine bakmaya yanaşmamıştı. Bunların yerine Jefe çiftlik işlerinin başına geçmesini rica etmiş ve bu ticari gemiyi satın alıp denizlere açılmaya başlamış, kardeşine ve kendisine daha çok kazanç ve servet getirmeyi başarmıştı.

Ranzasına doğru baktı sonra ona yakın olarak ayakta durdu. Ağlama nihayet son bulmuş ve yerini uyku almıştı. Ama bu kay-gısız bir uyku değildi elbette. Bu Bran'a, daha çok aşırı yorgun-luk sonrası bir uykuyu anımsattı. Yavaşça eğildi ve Heather'm güzel bedenini örttü, battaniyeyi başından aşağıya çekti.

Bu akşam kamarasına girecek kişinin bir bakire olmasını asla beklememişti. Onların biraz sorun yaratabileceğini bildiğinden hayatı boyunca bakirelerden kaçınmayı bir alışkanlık edinmişti. Hoş geçirmek istediği zamanları becerikli ve neşeli, sıkıntısız kadınlarla, genelev benzeri yerlere, pahalı veya ucuz mekânlara giderek değerlendirmişti. Uzun bir okyanus yolculuğundan sonra limana geldikleri günün ilk akşamı olan bu akşam, adamlarını keyiflerine göre takılmaları için serbest bırakmış, gemi-de yalnızca hizmetkârı olan George ve Dickie kalmıştı. Fakat içindeki dürtü çok güçlüydü ve George'u ona bu gece güzel bir bayan bulması, temiz ve güzel olmasını iyice tembihleyerek görevlendirmişti. Hayır bir bakireyi beklememişti, hele böyle-

sine hoş olanını asla. Onu burada bulmak garipti. Onun gibi masumların akli fikri hep evlilikte olurdu. Çekiciliklerini kullanarak bir adamı tuzağa düşürmeye çalışırlardı. Onların bütün hilelerini bilmese ve bunlardan kaçmıyorsa, bunca yıllık erkeklik döneminde böyle bekâr kalmayı nasıl başarabilirdi? Ama şimdi kendi bekârlığı sona ermek üzereyken ve diğer erkeklerin çok iyi tanıdığı bir kadınla evlenmek üzereyken, bu genç taze bayan ona zevk vermişti ve bu bayanın amacının ne olduğu bilinmiyordu.

Yavaşça başını salladı. Sonra cübbesini masada bırakarak mumları söndürdü ve onun yanına yatağa uzandı. Uykuya dalmadan önce düşündüğü son şey, Heather'ın parfümünün hoş kokusu ve hemen yakınında hissettiği sıcaklığıydı.

Gün ağarırken ilk ışıklar gökyüzünün doğu kısmını delmeye başlarken Heather uyandı, iyice kendine geldi ve etrafında olanın bitenin farkına vardı. Başını sallayıp kaldırmak istedi ama saçları Brandon'ın, siyah başı altında kıvrılmış durumdaki kolunun altında sıkışmıştı. Diğer elini Heather'ın göğsünün üstüne atmış, dizlerini onunkilerinin arasına öylece uzatmıştı. Heather

çok dikkatli bir şekilde kendisini onun ağırlığından kurtarmaya çalıştı, ancak sonuç onu uyandırması oldu. Brandon tamamıyla kalkmadan önce Heather sırtüstü yattı ve korkuyla gözlerini ka-padı, uyuyormuş gibi yapıp derin nefesler aldı.

Brandon gözlerini açtı ve yanında yatan yüzü dikkatlice inceledi, onun nefis güzelliğinden büyük zevk aldı. Uzun siyah kirpikleri, güzel ve kusursuz narin göz kapakları, derin ve safir mavisi gözlerini onun bakışından saklıyordu. Brandon bu gözleri çok iyi anımsadı. Bu gözler yumuşak kaşların düz ve yukarı giden eğik çizgileriyle verdiği o büyüleyici bakışın muhteşem güzelliğine sahiptiler. Ağzı hoş bir şekilde pembe ve baştan çı-karıcı bir yumuşaklıkla kavisleniyordu. Burnu düzdü ve kemik yapısı narindi. Oldukça imkânsız da olsa, ikisi sosyal hayatta tanışsaydı Louisa kıskançlıktan çatlardı mutlaka. Bu düşünce ak-lına gelince gülümsedi. Nişanlısı kendi güzelliğinden oldukça gururluydu ve bu su perisi karşısında ikinci duruma düşmek-ten hoşlanmayacaktı besbelli. Orada pek çok güzel bulunsa da, birçok kişi Louisa'nın Charleston'un en güzel kadını olduğunu iddia etmişti. Brandon bu konuda pek fazla akıl yormamıştı ama bunun doğru olabileceğini düşünmüştü. Louisa'nın altın sarısı saçlarına, sıcak kahverengi gözlerine bakmak zevkliydi, uzun boyu ve balık etindeki bedeni hoştu. Ancak Heather yumuşak ve narin güzelliği ile buradayken, kimin daha güzel olduğu ko-nusunda şehirde kimsenin şüphesi kalmayacaktı.

Brandon kulağını öpmek için ona doğru eğildi ve hafifçe onun kulak memesini dişledi. Onun dokunuşuyla daha düşün-meye fırsat kalmadan Heather birdenbire gözlerini açtı.

"Günaydın canım," diyerek hafifçe fısıldadı ve dudakların-dan öpmek için onun üstünde yükseldi.

Heather, en küçük bir hareketin onun ihtiraslarını yeniden alevlendirmesinden korkarak tamamen hareketsiz bir şekilde yattı. Onun heyecanlandıracak yeni bir şeye ihtiyacı yoktu. Kasıklarındaki ateş harlanmıştı ve her geçen saniye daha da azıyor-du. Dudaklarını öperek gözlerinin üzerine geçti, sonra boynuna ve dişleriyle ısırıklar yaptığı omuzlarına indi ve Heather'm tüm omurgalarının yukarıdan aşağıya sarsılmasına yol açtı. Brandon memesinin pembe ucuna pütürlü diliyle bastırırken ve diliyle de hafifçe oynarken dehşet için bakıyordu.

"Yapma," diyerek güçlükle inledi, "Onu yapma!"

Ateşli bakışını kaldırarak gülümsedi, "Benim okşamalarım alışmak zorunda kalacaksın, ma petite."

Heather kendisini, zevk içinde kıvranan gözlerden geri çek-ti

ve uzaklaşıp kurtulmak için mücadele ederken ona yalvardı.

"Hayır lütfen hayır. Tekrar olmasın. Canımı yine acıtma, bırak beni gideyim." "Bu kez canını acıtmayacağım tatlı kız." Kulağına nefesini üfledi ve yumuşak öpücükler kondurdu. Brandon'ın ağırlığı Heather'ı ranzada sırt üstünde tutuyordu ve artık o daha ciddi bir şekilde mücadele etmeye başlamıştı. Heather, yakalayabildi-ği yerinden ona tırnaklarını geçirmeye çalışırken dizlerini sıkı bir şekilde birleştirmişti. Ama her defasında bir el veya dirsek, onun bu çabasını durdurmaya yetiyordu. Adam onun bu çırpı-nışlarından hoşlanırcasına güldü.

"Bu sabah ciddi bir mücadele ruhunuz var leydim."

Daha sonra Heather'm kolları yavaşça başının her iki tara-fına doğru çekildi ve orada Brandon onları kolayca bir eliyle tuttu. Diğer eliyle bir memesini kavradı ve Heather onun bo-yun eğdiren gücüyle savaşıyor ve kıvrılarak kurtulmaya mücadele ederken Brandon tuttuğu göğüsle zevkle oynadı. Dizleri onun kalçalarını zorla açtı, yaydı ve Heather onun erkekliğini yeniden derinliklerinde hissetti.

Bu kez gözyaşları yoktu. Fakat nefret ve korku kafasında yer etmeye başlamıştı. Brandon onun üzerinden yuvarlanıp kalkınca Heather ondan kaçıp uzaklaşmaya çalıştı ve gözleri yaralı ve

korku içindeki bir geyik yavrusunununkiler gibi iyice açılmış bir durumda ranzanın köşesinde büzüldü. Brandon onu şaşkın bir şekilde kaşları çatılmış olarak izledi ve yanına oturdu. Onu rahatlatma ihtiyacını hissederek yanaklarını okşamak üzere uzandı. Ama Heather korkuyla onun elinin altında, sanki kızgın bir demir dokunuyormuş gibi sindi. Bran, şaşırmış bir durumda, onu korkutanın kendisi olduğunu anladı. Brandon'ın düşünceli durumu derinleşti ve parmaklarını Heather'm saçlarında gezdirdi, şimdi birbirine karışmış yumuşak bir kütle gibi duran ipek saçlarını yumuşak hareketlerle taramaya başladı.

"Merakımı artardın Heather," diye kibarca mırıldandı. "Bir-kaç saat önce kaybettiğin şey için çok büyük bir bedel alabilir-din. Ama sen sokaklarda herhangi bir orospu gibi dolaşıyordun. Senin, fiyatın konusunda pazarlık bile yapmadan rızanla geldiğini söylediler. Ayrıca dün gece bana, bakire olduğun konusun-da en ufak bir ipucu vermediğin gibi, fiyatını da söylemedin. Üzerindeki giysi, o sokak kızlarının bir yılda kazanacağı paranın değerinde. Eminim sen tamamen farklı statüde birisin. O kadar farklısın ki bakireliğini bu kadar kolay satmana, tecavüz edilme ve karşılığında hiçbir şey alamama riskini üstlenmene anlam ve-remiyorum."

Heather, hiçbir şey söylemeden, söylediklerinin etkisini tam olarak kavrayamadan ona baktı.

"İyi bir ailede dünyaya gelmiş olmalısın. Sen sokaklarda bu mesleği yapan tiplere benzemiyorsun. Çok az kadında olan sıradışı bir güzelliğin var ve çok pahalı giysiler giyiyorsun." Eliyle Heather'ın bir elini tuttu ve onu çevirdi. "Elin zor işlerle uğ-raşmanın izlerini taşıyor." Avcuna bir parmağını hafifçe sürdü ve sonra oraya bir öpücük kondurdu. Hala o noktaya bakarak yumuşak bir şekilde "Dün gece geldiğinde sakın ve çekingen-din. Ama biraz önce benimle tüm gücünle mücadele ettin ve centilmence davranmama izin vermedin," dedi.

Brandon konuşurken onun zihni çalışıyordu. Demek ki o bir kanun adamı değildi. Aman Tanrım, bu korkusu ve paniği için nasıl bir bedel ödemişti! Burada olmaktansa herhangi bir yere gitmeye kalkmayıp bulunduğu yerde kalsaydı ve mahkemedeki adamlarla yüzleşseydi çok daha iyi olurdu. O zaman burada bekâretini kaybetmiş ve bütün hücreleriyle utanç içinde bulunuyor olmazdı.

"Ama korkmana gerek yok Heather. İhtiyaçlarını karşılayacağım ve rahat yaşayacaksın. Carolina'dan daha dün geldim ve uzun bir süre limanda kalacağım. Ben buradayken sen de benimle kalacaksın. Ayrılmadan önce senin burada bir eve yerleşmeni sağlayacağım..."

Heather'ın durumun yarattığı şokla çıkardığı acı feryatlarla histerik bir gülüş Brandon'm sözlerini böldü. Bu gülüş yavaş

yavaş gözyaşları yüzünden bir ırmak gibi akarken hıçkıra hıçkıra giden bir ağlamaya dönüştü. Başı öne doğru düşmüştü ve saçları bedenini kapatacak şekilde omuzlan üzerine dökülmüştü. Ağlarken yüzünün şekli değişiyordu ve gözyaşları kucağında birleştirdiği ellerinin üstüne düşüyordu. Sonunda başına geriye attı ve ona kızarmış gözleriyle baktı.

"Sokaklarda herhangi bir şeyimi satmıyordum." Heather zorlukla konuşmuştu. "Yalnızca yolumu kaybetmiştim ve gideceğim yeri bulamamıştım."

Brandon, uzun bir süre afallamış bir sessizlikle ona baktı ve son-ra kafası karışmış bir durumda suratı asıldı. "Ama adamlarımla geldin."

Heather başını ıstırapla salladı. Brandon bunu bilmiyordu. Aslında onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. O yabancı bir ülkeden gelen bir denizciydi. Heather gözyaşlarıyla tıkanmış bir durumda, işlediği büyük günahı onun asla bilmemesi gerektiği yeminini etti.

"Adamların benim ardından gönderildiğini düşündüm. Kuzenimden ayrılınca yolumu kaybettim. Adamlarınızın kuzeni-me ait olduğunu düşündüm."

Heather'm başı duvara doğru düştü. Gözyaşları yüzünde ıslak yollar oluşturmuştu ve sessiz ağlayışıyla titreyen göğsüne kadar inmişti. Brandon bu beyaz yuvarlak memeleri izledi ve yaptıklarının doğuracağı sonuçları düşündükçe kaygılan derinleşti. Belki Heather üst düzey bir yetkilinin akrabasıydı. Bran, ensesine inecek baltanın soğuk çeliğini hissedebiliyordu. Yataktan kalktı, köşede durdu ve arkasını Heather'a döndü.

"Ailen kim senin?" Bunu kısık bir sesle sordu. "Senin kadar güzel ve iyi yetişmiş insanlar mı? Sarayda dostlarınız var mı, nüfuzlu bir aileden mi geliyorsun?"

Heather'm başı yorgun bir şekilde duvara doğru bir öne bir arkaya yuvarlandı. "Annem-babam öldüler ve ben hiç saraya git-medim."

Yerdeki giysiye yöneldi ve onu alıp ona uzattı "Servetin ol-malı. Bu giysi öyle üç-beş kuruş edecek bir şey değil." Heather ona baktı ve biraz eğlenceli bir şekilde "Benim bir kuruşum yok efendim. Kuzenim verdi onu bana. Ben yalnızca karın tokluğuna çalışıyorum."

Bran, giysinin üstündeki parlayan boncuklara baktı.

"Kuzenin seni hiç merak etmiyor mu, seni bulmaya alış-mak için sokakta koşturmuyor mu?"

Heather, gözleri kendi çıplaklığı üzerine düşerken sessizleş-ti. "Hayır," diye mırıldandı. "Bundan şüpheliyim. Kuzenim bir konu üzerinde öyle uzun boylu kaygılanacak biri değil."

Brandon rahatlayarak gülümsedi ve giysiye sandalyenin arkasına örttü. Lavaboya gidip elini yüzünü yıkamaya başladı. Birkaç dakika sonra ranzadan kalkan kızı izlemek için döndü. Gözleri yavaşça, bedeninin çekici kıvrımlarının üzerinde gezindi. Heather onun bakışlarını hissetti ve onun görmemesi için elleriyle kadınlık organının üzerini örttü. Brandon tatlılıkla güldü, ayna-ya doğru döndü. Heather aceleyle eski kombinezonunu bohça-da bulmaya çalışırken, adam da tıraş olmak için hazırlanmaya başladı.

"O zaman Heather, senin kalman ve benim metresim ol-maman için hiçbir neden yok. Sana şehirde bir ev tutarım. Sen orada rahat bir şekilde yaşarsın. Ben de gelip orada keyfime bakarım. Sana çok para veririm ve sen başka adamları görmek zorunda kalmazsın. Zaten buna izin de, vermem. Daha sonra buraya geri geleceğim ve bir kadınla birlikte olmayı arzuladığım zamanlar olacak. Bu konunun halledildiğini sanıyorum."

Heather bir an bu adama karşı sonsuz bir nefretle dolu olduğunu hissetti. Bu duygu, onun daha önce bir başkası için duyduğu herhangi bir duygunun çok ötesindeydi. Ona böylesi hafif davranması ve bütün olan bitenler Heather'ı o kadar çileden çıkarmıştı ki öfkeyle çılgınlık atarak, onun üstüne atılıp tırnaklarıyla o yakışıklı yüzünü paramparça etmek istedi. Fakat Brandon arkasını ona ve kapıya dönmüşken, kaçma şansını değerlendirmenin daha iyi bir seçenek olduğuna karar verdi. Üstünde kombinezonundan başka bir şey olmadığından, titremesini önlemek için dudaklarını ısırды ve giysisini sandalyeden çekip aldı. Bohçasını kendine yapıştırdı. Dikkatli bir şekilde kapıya doğru adım attı. Yüreğı ağızında bir adım daha attı.

"Heather!" Sert bir şekilde konuştu adam, onun sıçramasına ve bütün umutlarının suya düşmesine neden olarak. Korkuyla geri döndü ve onun kızgın yeşil gözlerini, bir yandan telaşsız bir şekilde usturasını bilemeyi sürdürürken kendi üzerine dikilmiş olarak buldu.

"Benden böyle gizlice kaçmana izin vereceğimi mi sandın? Sen yerine başkasının bulunması çok zor olan birisisin. Parmaklarımın arasından kayıp gitmene izin vermeye hiç niyetim yok."

Derin sesindeki öldürücü sakinlik, Fanny Yenge'nm şiddetli çılgınlıklarından bile daha korkutucuydu. Beti benzi atarken

önünde titriyordu. Usturasını aldı, Heather'm çarpan kalbinin sesi, bilenen ustura derisinin çıkardığı sesi neredeyse bastırıyordu. Heather'm gözleri irileşti ve korkuyla yere döndü. Brandon parmaklarını şaklatıp ranzayı gösterirken şeytani bir gülüşle ağzı çarpıldı.

"Şimdi oraya geri git bakalım."

Heather emir almaya alışıktı. Söyleneni yapmadığı takdirde neler olabileceğinin korkusuyla verilen emre uydu. Bohçasını ve giysisini sıkıca kavrayarak ranzanın üstünde açılmaya hazır bir paket gibi oturdu ve ona baktı. Usturayı bilemeyi ve bir havluyla yüzünü silmeyi bıraktı, ranzaya doğru geldi ve bir süre ona bakarak ayakta durdu. Sonra havluyu sandalyeye fırlattı, Heather'm eşyalarını ondan aldı. Kombinezonunu işaret etti.

"Çıkar bunu üstünden."

Heather zor yutkundu. Gözleri onun bedeninin alt kısımlarına doğru kayd ve daha da fazla açıldı. Masumiyetim çok hızlı bir şekilde kaybediyordu.

"Lütfen..." diyerek inledi.

"Ben sabırlı bir adam değilim Heather," dedi adam tehditkâr bir tonda.

Bohçanın iplerini ve memelerinin arasındaki düğmeleri çözerken parmakları titriyordu. Heather giysinin kenarını yakaladı ve başının üstünden geçirerek çıkardı. Gözlerini utançla Brandon'inkilere doğru kaldırdı. Bedenine dikilmiş bakan gözlerdeki ateşi hissetti.

"Şimdi yat uzan," diye emredildi. Ranzaya uzandı, bütün varlığı ondan ve biraz sonra olacakları tahmin ederek korkuyla sarsıldı. Çıplak ve korkak olmanın aşağılayıcılığını hissederek bedenini elleriyle kapatmaya çalıştı.

"Yapma," dedi adam ve onun yanına kaydı. Heather'm titre-yen bacaklarını kendisinininkilere doğru çekti.

"Lütfen," diyerek sızlandı Heather. "Yalnızca benim olan verebileceğim tek şeyi aldın. Hala tatmin olmadın mı? Bana tekrar tekrar işkence etmek zorunda mısın?" "Durumunu bir sevgili olarak kabul etsen, bu mesleğin inceliklerini öğrensen iyi olur tatlım. Sana öğreteceğim ilk şey, o işin mutlaka acı vermesi gerekmediği. Benimle iki kez mücadele ettin ve sonuncusu çektiğin acıyla noktalandı. Bu kez rahat olacaksın ve yapacaklarıma karşı koymayacaksın. Henüz hoşlanmıyorsan da, söylediklerimin doğru olduğunu göreceksin.

"Hayır, hayır," diye bağırdı genç kız serbest kalmaya çalışarak. Fakat Brandon ellerini onun beline sıkıca kenetlemişti.

"Kımıldama."

Tekrar emir vermiş ve o da tekrar uymuştu. Heather bu adamdan nefret ediyordu ama korku çok daha büyüktü. Bu korkuyla dehşetli bir şekilde titredi.

"Siz karınıza böyle mi davranıyorsunuz?" Heather bunu acınacak bir şekilde sormuştu.

Brandon güldü ve onun dudakları üzerine eğilerek "Evli değilim tatlım," dedi.

Heather, onun öpüşü sona erdiğinde başka bir şey söylemedi ama gergin bir bekleyişle yatmayı sürdürdü. Brandon üstüne çıkmak için bir hamle yapmadı. Bunu yapmak yerine, Heather ile tatlı tatlı onunla oynadı, okşadı, yumuşak bir şekilde memelerini gıdıkladı ve kavradı, bedeninin her tarafına öpücükler kondurdu.

"Rahat ol," diyerek boynuna doğru mırıldandı. 'Yalnızca hareketsiz yat ve bana karşı koyma. Daha sonra bir adama nelerin

zevk verdiğini öğreneceksin ama şimdi sadece öylece yat."

Heather'm aklı öfke ile iyice karışmıştı ve söyleyecek bir söz bulamadı. Öylece yatmışken ve kendisini onun pençesine teslim etmişken, ölmek üzereymiş gibi hayatı gözlerinin önünden geçti. Son yıllarda bu basma gelen felaketler, hak etmek için hangi kötülükleri yapmış, hangi günahları işlemişti. Fanny Yenge nin dur durak bilmeyen sıkıştırmaları bile, bu adamın elinin altında olmaktan daha iyiydi. Oyuna gelmiş! Yakalanmış! İuzağa girmiş bir sülün gibi şimdi bir güzel kızartılıp büyük bir tabağa konmayı ve o adamın bıçağını onu kesmek için bilemesini beklemek zorundaydı. Ziyafet bitince ne olacaktı? Aynı masa Aynı yemek? Yemden ve yemden? Hiçbir av kuşu, kendisinin bu kaderini paylaşmış olamazdı.

Kalçaları ayrılmıştı ve Brandon içine girerken nefesini tutamadı.

"Sakın ol tatlım," dedi nefes nefese.

Heather gözlerini sıkıca kapattı ve sarsılmalara eşlik eden korkularını dindirdi. Onun istediğini yapmasına izin vermekten başka çaresi yoktu. Brandon ışını bitirip onun yanına uzanınca, Heather'ın saçlarına doğru fısıldadı.

"Bundan sonra bir yerin acımayacak değil mi, küçük ha-nım?"

Heather gzlerini kapadı ve başını yan tarafa çevirdi Bran-don ona doğru yneldi ve ondan hemen bir yanıt istedi.

"Sana bu kez acı verdim mı?" "Hayır," dedi kız tıkanarak.

Heather'ın ellerini serbest bıraktı ve yumuşak bir şekilde guldu. Ranzada onun yanına oturdu ve çarşafı onun üzerine örttü.

"Soğuk bir nevaleye benzemiyorsun ma petii," dedi ve elle-rini onun kalça kıvrımları üzerinde gezdirdi. "şu an için tered-dtl bir haspasın. Yakında hoşlanmayı öğreneceksin. Sadece bunu kabul etmeyi ğren." "Asla," dedi Heather yarı ağlamaklı "Senden nefret ediyo-rum, tiksiniyorum! Milyon yıl geçse yine hayır!" "Fikrini değiştireceksin," dedi adam ve güldü. Ayağa kalktı Gunun birinde bana bunun için yalvaracaksın."

Kalbi kırık olarak arkasını ona döndü ve çarşafı omzuna ek-ti. Brandon yine kıkırdayarak güldü, onun poposunu okşadı.

"Bekle bakalım Heather. Kimin haklı olduğunu göreceğiz."

Korkuyla sarsıldı. Brandon kendisinden, Heather'dan ve onun

geleceğinden o denli emindi ki. Her şeyi baştan sona planlamıştı. Bütün bu olup biten karşısında ona bir söz hakkı düşüyor muydu? Bütün yapabildiği ona acıması için yalvarmaktı ve bunu da dinleyen yoktu. Fakat bir fırsat bulduğunda kaçacaktı.

Kaçma düşüncesiyle kendi kendisine gülümsedi, morali hafif de olsa düzeldi. Şans önüne er veya geç çıkacaktı ve o da bunu kullanmakta tereddüt etmeyecekti. Kaçma fikri bile tek başına onun örselenmiş ruhunu yatıştırdı ve Brandon'ı kamara-da dinleyerek takip ederken kendini rahat bir şekilde yastıklara bıraktı. Göz kapakları ağırlaştı ve uyku, bu çok parlak düşünceleri bile bir kenara itti.

Heather uyandığında, hareket etmeden gözlerini açtı. Oda sakin ve sessizdi. Nihayet kendi başına kaldığını düşündü. Fakat yuvarlanıp döndüğünde, Brandon'ı masasında elinde tüy kalemi gemi defterlerini okurken gördü. Giyinmişti ve şu an için işine gömülmüş bir durumda Heather'ı unutmuş gibiydi. Sanki onun için orada duran bir eşyaydı. Heather onu sessizce izledi. Onun yakışıklı ve fiziksel olarak muhteşem olduğu inkâr edilemezdi. Flatta bir zamanlar onun gibi bir adamı düşlemişti. Ama bu masum romantik düşlerinin onu şiddetin tam ortasına getireceğini veya bu aşağılık ihtiraslar için rızası dışında zorla tutulacağını hiçbir zaman düşünemezdi.

"Kendini daha iyi hissediyor musun?" dedi adam Heather'ın

kendisine baktığını görerek. Brandon gülümsedi ve masadan kalktı. "Umarım açsındır. Seninle birlikte kahvaltı yapmak için bekledim."

Heather, çarşafı göğsünü kapatarak yatağın kenarına oturdu ve saçları hoş bir dağınıklıkla omuzlarının üstüne düştü.

Brandon'ı ona doğru gelirken dikkatle izleyerek "Giyinmek istiyorum," diye mırıldandı.

Brandon cana yakın bir şekilde gülümsedi "Eğer giyinmek zorundaysan aşkım," dedi gözleri onun üzerinde dolaştı. "Yardım ister misin?"

Heather ondan kaçmak için neredeyse duvara tırmandı. "Bana dokunma," diye bağırdı.

"Ohh, benim küçük kediciğim tırnaklarını çıkardı." Heather'ın gözlerinin derinlerine baktı. "Seni mırıl mırıl yapa-yım mı tatlım?" "Çığlık atacağım," diye inledi kız. "Yardım etmeye kalkarsan bunu yaparım."

Onu uzanıp bileklerinden tutup kendine çekerken dişleri

parladı. Brandon'm gözleri onun gözlerine ısrarlı bir şekilde dikildi.

"Bunun sana bir yararı olacağını mı sanıyorsun?" Bunu ke-yif alıyor gibi sormuştu. "Onları çağırmadıkça adamlarım ben burada eğlenirken kamaramdan uzak dururlar. Ayrıca canım, senin çığlıklarını öpücüklerimle kolaylıkla durdurabilirim."

Brandon'm bakışları onun bedeninin alt tarafına doğru kaydıkça Heather ondan uzaklaşıp korkuyla büzüldü ve titremeye başladı. Fakat adam yalnızca gülümsüyordu ve onu belinden yakaladı.

"Çok baştan çıkarıcısınız küçük hanım. Şimdi ikinci ders için uygun bir zaman değil. Hizmetçim bize yemek servisi yapmak için bekliyor."

Yatağın yanındaki dolabı açmak için Heather'm yanından ayrıldı, dolaptan bir erkek elbisesi çıkardı ve ona verdi.

"Biraz bedeni büyük lakin bu şu anda verebileceği en iyi giysi," dedi gülümseyerek. "Bu öğleden sonra seni giysi almaya götüreceğim. Eğer sen de diğer kadınlar gibiysen bunun seni neşelendirmesi gerekir."

Heather hemencecik giysiyi üzerine giydi ama sanki onun içinde kaybolmuş gibiydi. Hiç şüphesiz bu giysi Brandon'a aitti ve haliyle onun için oldukça büyüktü. Giysinin kolları çok uzundu ve ellerinin içinde kayboluyordu. Alt tarafı ise yerlerde sürünüyordu. Dolayısıyla Heather'm yürüyebilmesi için ayaklarına çok dikkat etmesi gerekecekti. Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve Heather'ı izlerken gözleri parladı. Brandon ona kollarını toplamakta yardım etti.

"Bir giysiden dolayı kıskançlık göstermek mümkünse, ben bunu kıskanıyorum şimdi. Canlı olsaydı, garanti ediyorum, sı-lı ip olduğu güzel talihten dolayı heyecanlanıp titrerdi."

Heather bakışlarını gergin bir şekilde uzaklaştırdı. "Yıkan-ı nak için biraz yalnız kalabilir miyim efendim?" Boğazına değen giysinin yaka kısmını tuttu ve fısıldadı "Lütfen!"

Brandon yerlere kadar eğildi ve sırtıttı "En küçük arzunuz benim için emirdir küçük hanım. İlgilenmem gereken kargo konuları var. Kendine ait bir zamanın olabilecek bu durumda."

Heather ürkek bir şekilde onu kapıya giderken gözleriyle izledi. Adam kapıyı açtı, geriye dönüp ona baktı ve oldukça şeyta-ni bir şekilde sırtıttı sonra da gülerek çekip gitti.

Heather küçük bir rahatlama sesi çıkardı ve yıkanma leğene su doldurdu. Her tarafı sağlıklı bir pembelik kazanıncaya kadar bedeninin her santimetresini ovaladı. Buhar tüten büyük bir banyo küvetinin içine gömülüp yıkanmayı, onun ve kendisinin vücutlarından salgılanan o katışıksız teri, üzerinde hissettiği ellerini, boğucu öpücüklerinin hatırasını, yani onunla ilgili her türlü izi ve anıyı bedeninden kazıyıp atmayı arzu etti. Her şeyi. Onun olduğunun kanıtı olan en ufaklık şeyi bile.

Soğuk su onun parçalanmış ruhunu bir parça canlandırmaya yardımcı oldu. Eski püskü kombinezonunu ve pembe giysisini giydi, kendisini biraz daha iyi hissetti. Parmaklarını kullanarak saçlarını bu durumda yapabileceği kadar özenli bir şekilde tardı. Sonra onun giysisini dolapta, iyi seçilmiş, dolayısıyla pahalı olan giysiler arasına yerleştirdi. Brandon'ın giysi seçimine gizlice bile gülemeyeceğini düşünmek oldukça rahatsız edici geldi ona.

Heather'm sinirleri banyodan sonra iyice gerilmişti. Düşünmekten kurtulmak için bir şeylerle meşgul olmaya ihtiyacı vardı. Giysilerin sağa sola atıldığı kamaraya bir düzen vermeye başladı. Brandon'ın kiler bir sandalyenin arkasındaydı ve kendi bej giysisi ise başka bir sandalyede asılıydı. Yırtılmış iç çamaşırı, onun üzerinden parçalayıp çıkardıktan sonra düştüğü yerde kalmıştı. Heather yerden onu aldı, tamir edilemez

durumda ol-duğunu gördü.

"Elleri çok iyi tahrip ediyor," diyerek düşüncelere daldı.

Yenilenmiş bir kızgınlıkla ranzaya gitti ve çarşafı düzeltmeye başladı. Gözleri çarşafı lekeleyen kana ilişkin, bunun kendi kanı, bakireliğinin kanıtı olduğunu anladı. Çok büyük bir öfke duyarak çarşafı yataktan çekip aldı ve yere fırlattı.

Gözleri parlamış, yanakları pembeleşmiş bir şekilde etrafında döndü ve açık kapıda duran Brandon ile yüz yüze geldi. Sessizce ve Heather farkına varmadan geri gelmişti. Adamın gözleri kızgın yüzünden onun arkasındaki çarşafı indi ve sonra kapıyı kapatıp ona yaslanırken gözlerini yine kaldırdı. Heather'a alaycı bir tavırla gülümsedi. Heather çileden çıkmış bir bağırıyla arkasını döndü. Kendisine gülüyordu. Ondan nefret ediyordu. O iğrenç bir adamdı.

Brandon onun arkasına doğru yaklaştı. Elini onun beline doladı ve kendisine doğru çekti.

"Bu tatlı yüzünle ve bedenle daha uzun süre bozulmadan kalabileceğini mi düşünüyordun bir tanem?" Heather'ın saç-

larına fısıldadı. "Sen sevilme için yaratılmışsın. Diğer adam-lar denemeden seni aldığım için üzgün değilim. Bana verdiği zevkler için de suçluluk hissetmiyorum. Senin güzelliğinden çılgına dönmüş olduğumdan ve seni kendim için istediğimden dolayı beni suçlama. Bu her adam için bir görev olurdu. Görüyorsun, gerçekte küçükhanım, büyüne kapılarak mahkûmun olan benim."

Adamın yakıcı dudakları onun boynuna ve aşağıya memelerine indiğinde kalbi küt küt atmaya başladı.

"Sizin hiç mi vicdanınız yok?" Dedi genç kız nefessiz ka-larak.

"Burada olmayı istemememin bir önemi yok mu? Sizin fahişelerinizden birisi değilim ve olmaya da niyetim yok."

"Bunu şimdi istemiyorsun aşkım ama sonra isteyeceksin. Senin gitmene şimdi izin verirsem, aramızda geçenlerden do-layı seni bir daha göremem. Biz daha farklı bir şekilde tanışmış olsaydık, seninle tatlı bir şekilde flört ederdim ve seni hoş söz-lerle kur yaparak yatağıma çekerdim. Fakat burada işe tersin-den başladık, seni korkuttum. Bir kuş daima onu yakalayandan kaçtığı için, sen de benden uçar gidersin. Seni tutabilmek için, benim metresim olmanın o kadar kötü olmadığını sana göstermeye mecburum. Kalbinin arzu ettiği her şey senin olacak."

"Amerikalılarla ilgili birçok öykü dinlemiştim," dedi kız küçümser bir tavırla konuştu, "Ama bu ithamların doğru olabileceğini sizi tanıyıncaya kadar asla tahmin etmedim."

Adam başını geriye attı ve iştahla güldü. "Gerçek bir ingiliz kadını gibi konuştunuz küçükhanım."

Heather kızgın bir şekilde sıçradı ve onun yüzüne karşı haykırdı: "Bana söyleyin, niye beni istiyorsunuz? Bulabileceğiniz benden daha çok istekli birçok kız varken niye sizin bana olan düşkünlüğünüzden dolayı ben acı çekmek zorundayım. Yatağınızda yaptıklarınızı takdir eden hafif kadınlar, yüzünüzü her gördüğünde tiksinen benden daha da eğlendirici olmazlar mı?"

Heather'm kızgınlığı karşısında adam sadece kıkırdadı. "Siv-ri bir diliniz var küçükhanım. Beni çok çabuk yaralıyorsun ama bunun gerekçesi oldukça basit. Kendine şöyle bir bak, mükemmel birisini göreceksin. Kalabalık bir taverna gecesinden sonra sen taze bir nefes bahar havası gibisin."

Masasında bir sandalyeye oturdu adam ve rahatlarırken ona ilgi gösterdi.

"Seni çok arzulanır buluyorum Heather. Çakıl taşları arasın-da bir mücevher gibisin. Seni kazanma sınavı beni heyecanlandırıyor. Daha önce hiç reddedilmemiştim."

Heather kindar bir şekilde tükürür gibi karşılık verdi. "Red-

dedilmiş olmanız gerekirdi. Belki o zaman bir centilmen olmayı öğrenmiş olurdunuz."

Brandon'm gözleri parladı. "Bu seninle oldu tatlım. Seni çok istediğimden, centilmen olmayı bir kenara bıraktım."

Heather hayal kinklığıyla arkasını ona döndü. Bu azamet-li, kibirli rezil adamla konuşacak bir şey yoktu. Kendi kurduğu oyunun kurallarını kendisi koymuştu. Ona haddi nasıl bildirilecekti, adalet nasıl yerini bulacaktı? Bütün bildiği, eğer yapaca-ğı en son iş de olsa, onu ve onun sefil kamarasını terk etmektir.

Birkaç dakika sonra George sabah kahvaltısını taşıyan bü-yük bir tepsiyle kamaraya geldi. Hizmetli, tepsiyi masanın üs-tüne yerleştirirken oldukça mahcup bir şekilde Heather'a baktı, Kadın onun bakışma dik dik bakarak karşılık verdi. George bu sefer kaptanına baktı ve iyice şaşırdı. Brandon'm dudaklarında küçük bir gülümseme oluştu ve hizmetliye başıyla, yaptığı işe devam etmesi işaretini verdi. Masa donatıldığında Heather için bir sandalye tuttu.

"Buyurmaz mısın Heather," diyerek alaycı bir gülüşle sor-du. "Sen ayakta dururken ve bana yiyecekmiş gibi bakarken zor kahvaltı yaparım. Şimdi otur ve bir değişiklik olsun diye iyi bir kız ol."

George ikisi arasında, daha da kafası karışmış olarak baktı, fincanlara aceleyle kahve koydu. Heather istemeye istemeye yerine oturdu ve bir peçeteyi sinirli bir şekilde kucağına serdi. Çayı tercih ediyor olmasına karşın kahveyi yudumladı ve onun sert tadı nedeniyle yüzünü buruşturdu ve kendisinden uzaklaştırdı. Gözlerini kaldırdığında Brandon'ın onu neşeli bir gülümsemeyle izlediğini gördü.

Hiçbir şey konuşulmadı ve Heather aslında çok yumuşak olmasına rağmen, küçük bir biftek parçasına kurban edilmesi gereken bir hayvanmış gibi saldırdı. Heather bu etin hazırlanışını tuhaf bulmuştu. Haşlanmamıştı ya da küçük parçalar halinde kesilip pişirilmemişti, yalnızca kendi iç suyu ile pişirilmiş ve tam da pişmemişti. Küçük bir parça denedi, lezzetli buldu. Fakat iştahı yerinde değildi, sadece biraz didikledi.

George bir süre kararsızlıkla onu izledi. Onu memnun etmek istiyordu ama bu nasıl olacaktı?

Sonunda ayrılmak için ar-kasını döndü ve yerdeki çarşafı farketti ve onları toplamaya gitti. Çarşaftaki lekeleri görünce gözleri iyice açıldı ve kendisini izleyen kaptanına hızlıca bir bakış attı. Heather'ın arkası ona dönüktü ve bir kez daha iki erkeğin bakışı birleştiğinde, kaptan dile getirilmeyen soruyu başıyla doğruladı. Hizmetlinin gözleri daha da açıldı ve çarşafı kollarının arasında toplayarak aceleyle kamarayı terk

etti.

Brandon Heather'm öfkeli durumu ve biftekten yalnızca küçük bir parça alması karşısında şunu söyledi; "Heather ma-samdaki bu kinci tavrını hoş görmeyeceğim." Sakın bir şekilde devam etti "Adamıma kötü davranmam da hoş görmeyeceğim. O buradayken bir hanımefendi olacaksın."

Bedenindeki bütün kaslar gücünü tüketmişti, sandalyesin-de titrerken Heather'm içinde korku yükseldi. Solgunlaştı ve bir şeyler yeme konusunda var olan o istek de yok olup gitti. Ellerini kucağında birleştirdi ve adamın bakışlarından kaçmak için gözlerini ellerinden ayırmadı. Kahvaltı sona erince Brandon masasına defterleri üzerinde çalışmak için döndü. Bu arada Heather kendi başına ne yapacağım bilmez bir durumda oda-da yürüdü, pencere kenarındaki sandalyede kıpır kıpır yerinde durmıdan oturdu ve duvarlara tırmanma hissiyle doldu taşı. Brandon bir süre için kamaradan ayrıldı. Bu sürede Heather kapıdan kaçmayı denemek için cesaretini toplama fırsatı buldu. Ama kaçmak için pek de doğru zamanı seçmemiştir, Heather onu güverteye açılan koridorda adamlarına talimatlar verirken gördü. Kızgın bir şekilde kapıyı çarparak kapattı, Brandon da ona alaycı bir şekilde gülümseyerek baktı.

George öğle yemeğini getirdiğinde Heather kibar davrandı. Fakat tavrı cana yakın olmaktan uzaktı. Sessizce adamı lanetle-

di.

Brandon sandalyesini masadan geriye doğru çekti. Açlığı tatmin olmuştu ve Heather artık onun kendisini süzdüğünü hissediyordu. Odayı bir sessizlik kapladı ve Heather bakışları başka yönde zorlukla yutkundu. Onun kendisini sevme isteğinin yine kabardığını biliyordu ve kalbi bu düzenli tempoya ayak uydura-mıyordu. Brandon'm sesi kalınlaşmıştı ve ihtirasla doluydu.

"Heather buraya gel."

Sandalyede dondu kaldı. Ona gitmeyecekti. Bulunduğu yer-de kalacaktı. Ona zorbalık yapamayacaktı. Başını salladı ve cılız bir ses boğazından yükseldi. "Hayır."

Brandon'ın göz kapakları aşağıya indi ve yavaşça gülümsedi. "Senin cesaretini takdirle karşılıyorum canım. Lakin direnmenin akılcı olduğunu mu düşünüyorsun? İstedığimi almaktan beni alıkoyacak güce sahip olmadığını sen de ben de biliyoruz. Yenilgiyi kabul etmek ve gönül rızasıyla gelmek daha iyi olmaz mı?"

Heather sarsıldı. Ortada bir dehşet olduğu inkâr edilemezdi. Cesareti bir işe yaramamıştı. Yavaşça titreyen bacakları

zerinde kalktı. Dişleri asabi bir şekilde alt dudağını kemiriyordu. Onun önüne gidip ayakta durdu. Brandon keyifle gülümsedi ve elini onunkinin üzerinde gezdirdi. Brandon ellerini onun bacakları arasında ve dizi üstünde gezdirip dudaklarını onun boynuna ya-pıştırmışken Heather taş gibi hareketsizce durdu.

Korkma," dedi adam inleyerek. "Canını acıtmayacağım.

Ağzı onun titreyen dudaklarının üzerine geldi ve onları araladı. Bu arada kollarını hafifçe ona doladı. Bir eli sırımdayken diğeri kalçasını bulmaya çalışıyordu. Heather onun göğsü altında hamur gibi eziliyor, onun sımsıkı tutuşuyla şiddetli bir şekilde sarsılıyordu. Brandon'ın öpücükleri, Heather'a hiç bitmeyecekmiş gibi geldi. Eli kalçalarından kasıklarına doğru ve sonra da yavaşça içeri doğru ilerleyip kadınlığını okşadığında, onun pşyle inledi. Onu kavrayışı aynı şekilde sürüyordu. Adamın dudakları onun dudaklarını serbest bırakmış ağzının kenarlarını, çenesini ve kulağını öpmeye başlamıştı.

"Benimle mücadele etme," diye mırıldandı adam. "Sen de bundan hoşlan." "Yapamam," dedi kız zorlukla konuşarak.

"Evet yapabilirsin."

Boynundan aşağı, giysisinin üstündeki yuvarlak hatlarda gezinirken dudakları nemli ve aralık bir şekilde onun teninin tatlılığını içiyordu sanki. Dudakları onun memelerini aceleye getirmeden okşadı, giysisinin altında yükselen meme uçlarıyla ve ortadaki derin vadi arasında gidip geldi. Brandon'ın nefesi hızlandı ve Heather'm tenine sıcak bir ütü gibi değmeye başladı. Brandon tahrik olmuştu, onun giysisini çıkardı ve onun çıplak tenine ihtiraslı öpücükler kondurdu.

Kamara kapısı tereddütlü bir şekilde çalındı ve Brandon'm yüzünden tehditkâr bir bakış geçti. Heather utanç içinde çılgın gibi giysilerini göğsünün üstüne yapıştırdı ve Brandon onu tutuşunu gevşetince onun dizlerinin arasından kurtulmayı denedi. Fakat Brandon onu yeniden sıkıştırdı, onu olduğu yerde kalması için zorladı. Davetsiz misafire yüksek sesle bağırırken, kızgın olduğundan şüphe yoktu.

"Tanrı cezanı versin, gir!"

George kapıyı açtı ve kamarada onları o halde görünce yüzü kızardı, utanç içinde ayaklarını sürümeye başladı. "Çok özür dilerim kaptan. Kargo konusunda konuşmak üzere bir tüccarın habercisi geldi. Tüccarın adamı, eğer ikiniz buluşur ve anlaşırırsanız, bütün pirinç ve çiviti satın almak istiyor." "Ona gitmemi mi istiyor?" Brandon hiç inanmamış bir şekilde sordu "Niye o

lanet olası da diğerleri gibi buraya Fleetivood'a gelemiyor?" "Tüccarın habercisi adamın özürlü olduğunu söylüyor kap-tan," diye yanıtladı uşak. "Eğer izin verirsiniz onun adamı kar-goyla değerine bakacak ve sonra da sizi ona götürecektir."

Brandon bir küfür savurdu ve kaşları daha derin çatıldı. "Bay Boniface'a adama bir tur yaptırmasını söyle, işi bitince de adamı buraya gönder."

George ok gibi fırladı, kapıyı arkasından kapattı. Brandon istemeye istemeye Heather'ı serbest bıraktı. Kız acele bir şekilde pencere kenarındaki sandalyeye koştu ve giysilerinin düğmelerini ilikledi. Bu arada Brandon da masasının arkasına geçti ve sandalyesine oturdu. Heather onun gözlerinin kendi üzerinde olduğunu ve yanaklarının pembeleştiğini hissetti.

Bir süre sonra haberci kamaraya kabul edildi, Heather arkasını odadakilere döndü ve oturduğu sandalyenin minderlerine gömüldü. Onu Kaptan Birmingham'ın kamarasında görecekti herkes Heather'ı iliklerine kadar utandıracaktı. Bunun utancı ile yüzü yanarken, ölmeyi diledi. Pencereden denizin ticaret gemisinin kenarlarına ulaşan dalgalarını izledi ve yapacak cesareti olsa denizin nasıl sorunlarının çözümü olacağını hayal etti. Suyun akışkan parmaklarının onun hayatını sona erdirmesini hoş karşılayabileceğini düşündü. Fırıl fırıl dönen sulara

dikkatle bakmak için öne doğru eğildiğinde, haberci adamın gittiğinin ve Brandon'ın arkadan ona yaklaştığının farkında değildi. Bran-don bir elini onun omzuna bırakır bırakmaz Heather sıçradı. Brandon yavaşça güldü ve onun yanına, minderin üstüne çök-tü. Göğsünün üstündeki bukleye dokundu.

"Birkaç saat için ayrılmak zorundayım Heather. Geri döneceğim. George'a gözünü senden ayırmaması talimatını verdim. Senden rica ediyorum, onun işini zorlaştırma. Dün gece ne düşünmüş olursan ol, o çok ince ruhlu birisidir. Ona döndüğümde seni burada bulmak istediğimi bildirdim. Gitmeye çalışma. Eğer kaçarsan onun derisini yüzerim ve bütün Londra'yı yıkmak zorunda kalsam bile gelir seni bulurum." 'Adamının derisini yüzmene zerre kadar aldırmiyorum," dedi Heather ateşli bir şekilde. 'Ama kaçmak için bir fırsat önü-me çıkarsa, onu kullanmaktan kaçınmayacağım."

Bu durumda Heather seni yanımda götüreceğim. Heather neredeyse panikledi. "Ah, Hayır," diye bağırdı. "Lütfen yalvarıyorum. Eğer beni götürürsen utançtan ölürüm. Lütfen götürme. Eğer istersen sen yokken ben bir şeyler okurum, yemin ediyorum."

Brandon onu büyük bir ilgiyle inceledi. "Okuyabiliyor musun?" "Evet," diye yanıtladı sakince.

Brandon ona gülümsedi. Pek az kadın okuyabilirdi ve kıza bir kez daha saygı duydu.

"Peki o zaman," dedi sonunda. "Seni burada bırakacağım. Yolumun üstünde bir terziye uğrayıp senin kadın gibi görünmeni sağlayacağım. Şimdi ayağa kalk ve senin ölçünü tahmin edeyim."

Utangaç bir tavırla denileni yaptı, onun etrafında o söyle-dikçe yavaşça döndü. Brandon'ın gözleri Heather'ın üstünde beğeniyle dolaştı.

"Bir serçe kadarsın sen ancak." (serce kadar mis, uc defa canına okudun beeee.. bide serce kadar olmasaydi ne olurdu acep)))
"Bazı insanlar benim sıska olduğumu söyler," yengesinin bazı onur kırıcı sözlerini anımsayarak alçak sesle yorum yap-mıştı.

Brandon güldü. "Bunu diyen kıskanç kocakarıları hayal edebiliyorum. Onlar büyük ihtimalle kendi şişmanlıkları içinde yuvarlanıyorlardı."

Heather'm yüzünde, anlattıkları yengesini anımsattığından küçük bir gülümseme oluştu. Bu gülümseme geldiği gibi hemen yok oldu, bu Brandon'm da dikkatinden kaçmadı.

Oh," dedi keyifle. "Seni er veya geç gülümseteceğimi biliyordum.

Heather diğer tarafa döndü ve burnunu yukarı kaldırdı. "Sizden dolayı, mutlu olacak çok az şeyim var." "Gene aynı tavır değil mi?" Adam keyifle kıkırdadı. "Ruh durumunuz çok değişken küçükhanım." Ayağa kalktı ve Heather'm arkasına yaklaştı. "Şimdi görelim bakalım, dudakla-rındaki o buzların bir kısmı erimiş mi? Bir değişiklik olsun diye bir sıcaklık hissetmeyi diliyorum. Gel ve bir metresin yapması gerektiği gibi öp beni. Daha fazlası için zamanım yok."

Heather, onun sevişme performansını tekrarlamayacak oluştundan dolayı rahat bir nefes aldı. Söylediklerini kabul ediyormuş gibi davrandığı takdirde, onun kaçması konusundaki korku ve şüphelerini yatıştırabileceğini, bu nedenle biraz çaba göster-mesinin iyi olacağına karar verdi. Heather döndü, yeni bir kararlılıkla kollarını onun ensesine doladı ve başını kendisinininki-ne doğru aşağıya çekti. Brandon'm kaşları ondaki bu değişikliği düşünmek için kalkınca Heather onun bu konu üzerinde fazla durmamasını istediğinden sıcak dudaklarını Brandon'mkinin üstüne yapıştırdı ve çok az olan deneyiminden

de yararlanarak onu uzunca öptü ve sevecen bir tarzda bedenini onunkine do-ladı.

Onun bal lezzetindeki dudaklarının ve Heather'm bedenin sarhoş edici yakınlığının tadına vardı ve bütün mantıklı düşünceler zihninden uçtu gitti. Kolları onun etrafını sardı ve onun bu beklenmedik sıcak tepkisinden hoşlanarak sıkıca tuttu.

Brandon'ın bedeni onunla daha çok şey yapmayı istiyordu. Bu küçük serçe kız çok baştan çıkarıcıydı. Dudakları ılıktı, bedenini ise öylesine arzuluyordu ki. Onun gitmesini düşünmek gittikçe daha kötü geliyordu. Lanet olası, keşke öyle olmasaydı.

Bir çabayla onu kendisinden uzaklaştırdı.

"Beni böyle öpersen, bir yere gitmek çok zor olacak"

Heather'm yüzü pembeleşti. Bu öpüş onun için de bazı sürprizler taşıyordu. Heather bunu çok da iğrenç bir görev gibi görmemişti.

Korkarım benim gidişim gecikecek. Bu sıkı pantolonlar ha-yal

gücüne yer bırakmayacak' Sırıttı.

Heather'm gözleri masum bir şekilde aşağıya, onun pantolonuna doğru kaydı. Anında pişman oldu. Yüzü renk değiştirdi, inleyerek ve yerin dibine geçerek sıçradı.

Brandon onun arkasından kıkırdadı ve sonra üzgün bir iç çekişle giyinmeye başladı. Arzu dolu bir şekilde mırıldandı. "Zamanım olsaydı küçükhanım..."

Hırslanmış bir şekilde, masadaki kirli tabakları toplamaya ve arkasındaki adam. için birçok kötü düşüncüyü aklından geçirme-ye başladı. Onun iğrenç ötesi birisi olduğuna karar verdi.

Heather yeniden ona doğru döndüğünde Brandon son düzeltmelerini yapıyordu. Heather'm kızgınlığı bir şekilde azalmıştı. Ona karşı duyduğu bütün nefrete karşın, bu adamın çok hoş biri olduğunu inkâr edemezdi. Giysileri kusursuz ve moda-ya uygun olarak iyi seçilmişlerdi. Hepsi de bu uzun boylu ve geniş omuzlu adama olağanüstü bir şekilde uyuyordu. Onun erkeklik organını saklamak için dikilmemiş olan pantolonları o kadar iyi ölçölüp hazırlanmıştı ki neredeyse kendi teni gibi duruyorlardı.

"O kadar yakışıklı ki belki de kadınlardan kurtulmak için mücadele etmek zorunda kalıyor," diyerek acı acı düşündü.

Brandon yaklaştı. Rahat ama sahiplenir ve samimi bir tavırla dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu ve poposunu sevecenlikle sıvazladı.

"Hemen geri döneceğim tatlım," dedi ve gülümsedi.

Ona öfke ile bağırmak isteyen Heather dilini zorlukla zapt etti. Onun ayrılışını izledi. Düşüncelerinin ne olduğu konu-sunda kendisinden ne kadar da emindi. Sonra kapının kilidinden gelen sesi duydu. Hayal hnkılığıyla dolu bir kızgınlık damarlarında yükseldi, elleriyle masanın üzerini boydan boya bir vuruşla süpürdü ve toplanmış tabaklar havada uçtu.

İKİNCİ BOLUM...

Heather, gemiden kaçmak için hiç zaman kaybetmedi. Kap-tan Birmingham o kaçmadan önce gelirse, bulacağı fırsatlar iyice azalırdı. George'u kandırabilmeyi ve ona rüşvet verilip verilemeyeceğini düşündü. Rüşvet için kendinde oldukça kıt olan kaynaklar göz önüne alındığında ne kullanabilirdi? Bej giysisi sahip olduğu tek şeydi ve bunun onu kendi tarafına çekmesi için yeterli bir ayartma aracı olup olamayacağına kafa yordu. Sonra, bedenini kendi zevki için kullanan adam aklına geldiğinde, bu şekilde rüşvet fikri de yavaş yavaş anlamsız hale geldi. Hizmetli bu ahlaksız, kendini beğenmiş deniz kaptanına çok sa-dık olabilirdi ya da her çeşit rüşvetin onu tehlikeye atacağından korkabilirdi. Hayır bu da işe yaramazdı. Daha iyi bir şey bulsa iyi olacaktı.

Birçok plan zihninden geçti. Fakat hiçbir plan son şeklini almıyordu. Ona rüşvet veremiyorsa o zaman zor kullanabilirdi. Ama küçükük bir kız, şüphe yok ki ondan daha güçlü olan bir adama karşı ne yapabilirdi ki? Sırım gibi kasları, kaptanı için onu alıkoyacak güce sahipti.

Heather, kabin kapısının anahtarlarını kendisine vermede adamı ikna edecek bir şey bulmak için kamarayı aramaya baş-

ladı. Masa çekmecelerini telaşla açtı, çıldırmış gibi kâğıtlar, kitaplar ve Brandon'ın deniz sandığını karıştırdı. Yalnızca bir kese bozuk para buldu. Bezgin bir şekilde masanın arkasındaki kol-tuğa gömüldü. Gözleri kamaranın içinde, her köşeyi ve odanın her gölgesini inceleyerek dolaştı.

"Burada onun silahları olmalı." Canı sıkkın bir şekilde kendi kendine konuştu. Çünkü zaman aleyhine işliyordu.

Gözleri dolaba takıldı ve koltuktan kalkarak odayı hızla boydan boya geçti ve dolap kapısını bir hamlede açtı. Deli gibi asılı duran bütün giysileri aradı ama hiçbir şey bulamadı. Umutsuz bir hıçkırıkla dolapta ne varsa dışarı çıkardı. Sonunda gözleri küçük bir bölmenin tabanında kumaşa sarılı bir kutuya takıldı.

"Muhtemelen mücevherleri," dedi sinirli bir şekilde düşünerek ve kutuyu aldı.

Kutuyu koruyucu kılıfından çıkardı. Kutunun içinde mücevher varsa da bu Heather'm ilgisini çekmiyordu. Ama kutu ilgisini çekmişti. İyi işlenmiş deriden ustalıkla yapılmış kutunun üstünde altın işlemeli büyük bir "B" harfi duruyordu. Kutu çok derin veya geniş değildi lakın Heather onun içindekilerin çok değerli olduğundan emindi. Merak duygusu her tarafını

sardı ve parmaklarını durduramadı, kilit kancasını açtı ve kapağı kaldırdı.

Heather şaşkınlıkla zor nefes aldı ve içinden sessizce şükret-ti. Kutunun içinde kırmızı kadife üstünde şimdiye kadar gör-düğü en güzel şekilde yapılmış Fransız tasarımı iki çakmak taşlı tabanca duruyordu. Ateşli silahlar konusunda pek bilgisi yoktu ama babasının bu kadar güzel olmasa da bu tip silahları vardı. Kabzaları yumuşak meşeden yapılmıştı, parlaklığını kazanma-sı için iyice yağlanmışlardı ve mavi çelik namluları ağır bronz halkalarla çevrilmişti. Tetik emniyetleri ve kabza plakaları hafif yapım bronz iken, kilitler el dövmesi demirdendi ve zamanın tahrip edici etkisine karşı çok iyi yağlanmışlardı.

Heather tabancaları inceledi ama onların nasıl çalıştığını tam olarak kavrayamadı. Rahmetli babası ona bunun nasıl olduğ-u nu hiç göstermemişti. Kilitleri geriye doğru çekip ateşe hazır duruma getirmeyi biliyordu ama tabancaların nasıl dolduruldu-ğu ona göre bir muammaydı. Sessizce bu konudaki cahilliğine lanet okudu ve bu harika silahların örtülerini kapattı. George'a karşı şansını eşitleyebilecek yollar düşünmeye çalıştı. Etraftaki her şeyi gözleriyle taradı. Belki ona başından bir şeyle vurmak işe yarayacaktı. Araştırmasını sürdürürken, onu en fazla ser-semletebileceğini anladı. Bir şekilde durdurulamazsa, kaçacak zamanı olmayacaktı.

Kutuyu yeniden açarak, ağır tabancalardan birini aldı ve incelemeye başladı. Silahı nasıl kullanacağı konusunda en ufak bir fikrinin bile olmadığını fark edecek miydi? Biliyormuş gibi davrandığı sürece onu yeterince korkutup kamaranın anahtarını vermesini sağlayabilirdi.

Cesaretini toplamaya başladı ve yüzünde bir gülümseme belirdi. Masaya gitti ve oturdu, kâğıt kalem çıkardı ve Kaptan Birmingham'a bir not karalamaya başladı. Paraya ihtiyacı olabiliyordu ama hiçbir zaman bunun için bedenini satmakla suçlanmayı kabul edemezdi. Daha önce bulduğu keseden bir pound aldı ve yerine de bej giysisini bıraktı. Bu bir pound karşılığı fena bir alışveriş sayılmazdı.

Notu katladı ve onu giysinin üstüne koydu. Sonra tabancalardan birisini George geldiğinde kolaylıkla erişebileceği harita ve kâğıt yığınlarının altına koydu. yerrden kırık tabakları süpürüp temizleyen George'dan biraz önce kendisine çay getirmesini istemişti. Ortalığın karışık olmasına karşın George onu memnun etme konusunda çok istekliydi ve çayın gelmesinin bir miktar gecikeceğini, bir adamı çay almaya hemen gönderdiğini söylemişti. Bu çok iyi olmuştu, çünkü onun yokluğunda kamarayı aramak için yeterince zaman bulmuştu. İsim başharfı işli kutuyu çekmecelerden birisine sakladı ve kamarayı düzgün bir duruma getirdi. Hizmetlinin geldiği zaman şüphelenmesini

ve odanın arandığını anlamamasını istiyordu. Bunları yaptıktan sonra oturdu ve masada bulduğu bir kitabı okumaya başladı. Bu en azından ona söz verdiği bir şeyi yapmak anlamına geliyordu. Kaptan Birmingham'a kendisinin rızası dışında alıkonacak bir kışı olmadığını gösterecekti. George'un başına gelecek ve Heather'ın nefretten başka bir şey hissetmeyeceği belanın beklentisiyle güldü. Her şeyden önce onu bu utanç ortamına getiren oydu. Hak ettiği bir ödöl olacağını düşündü. Shakespearc'in Hamlet'i, onun iyice zayıflamış durumdaki sinirlerini pek de sakinleştirmiyordu. George'un gelişi geciktikçe kaygılanmaya başladı ve arada bir kitabı bırakarak odada yürüdü. Birkaç dakika sonra kitabı yeniden eline alıp okumaya başlıyordu. Sonunda kilit açılıp kapı vurulduğunda Heather kitabı elinden bıraktı ve sinirli bir şekilde koltuktan fırladı. Sonra hemen koltuğa oturdu ve onun içeri girmesini sakin bir şekilde söyledi. Kapıyı açtı, içeri girdi ve kapıyı kilitlemek için döndü. Elindeki tepside çay vardı.

"Size çay getirdim bayan. İyi ve sıcak bir çay." Gülümsedi ve servis etmek için ona yaklaşmaya başladı. Şimdi şans onundu. Masadan tabancayı aldı ve horozu kaldırdı.

"Kımıldama George. Yoksa ateş etmek zorunda kalacağım," dedi. Kendi sesi kulaklarına yabancı gelmişti.

George tepsinin üstünden baktı ve büyük bir boruyu kendi-sine doğru doğrultulmuş buldu. Bir kadının elinde silah bulunmasını komik bir olay olarak görmüyordu. Kadınlar silahların ne denli tehlikeli olduğunu asla bilememişlerdi. George'un beti benzi biraz daha attı.

"Anahtarı masanın üzerine bırak George ve lütfen dikkatli ol," diyerek rica etti. George denileni yaparken, titreyen bacak-larını rahatlatmak için masaya yaslandı.

"Şimdi dikkatli bir şekilde pencere kenarındaki koltuğa doğru yürü," diye emretti ve George oraya giderken gözlerini on-dan bir an bile ayırmadı.

George yavaş yavaş ve temkinli bir şekilde yürüdü. Odada ikisi de dikkat kesilmişti. George, ne zaman dikkatli olması gerektiğini biliyordu. Pencere önünde durduğunda Heather uzun bir rahatlama nefesi aldı.

"Lütfen oturun," diye emir verdi kadın büyük bir güven duygusuyla.

Masaya yöneldi, kendisine bakan ve arkası kapıya dönük olan yaşlı adamdan gözlerini ayırmadan anahtarları aldı.

Dönmeden, yoklayarak kilidi buldu, anahtarı soktu ve çevirdi. Kilit sürgüsü-nün açılmasıyla, tutsaklık duygusu kaybolup gitti.

"Lütfen George, dolabın içine gir. Bir şey denemeye kalkma çünkü çok sinirliyim ve tabanca da oldukça hassas."

George hızlı bir saldırı düşüncesinden vazgeçti. Onun sinirli olduğu bir gerçektir. Heather'm elleri tabancayı güçlükle düz bir şekilde tutuyordu ve dudakları dişleri arasında sıkıca kenetlenmiş-ti. Onu durdurmak için bir hareket yaparsa Heather'm ateş edeceğı sonucuna vardı. Kaptanın öfkesinin acısının, kızın elinde tuttuğı tabancanın ateş etmesinden daha az olup olamayacağını düşündü. Kışkırtıldığı zaman kaptanın öfkesinin inanılmaz bo-yutlara çıkabileceğini biliyordu. Uzun zamandır onunla bera-berdi. Kaptanına düşküdü ve onu takdir ediyordu. Ama bazen ondan korkuyordu da. Kaptanın onu öldüreceğinden şüphe-liydi fakat bu korkmuş kızın elinden almaya kalkışacağı silahın kendisini mezara gönderebileceğinden emindi. Dolaba yürüdü, sıkışıklık içinde kendine yer buldu, içen adımını attı ve kapıyı üzerinden kapadı.

Heather uşağı izlemek için ayaktaydı ve ona karşı bir hareket yaptığı takdirde kaçmak için kazırdı. George güvenli bir şekilde dolaba girince rahatlayarak iç çekti, dolabın kapısına kadar ses-

sizce ilerledi ve kapıyı kapanma sesi duyuluncaya kadar çekti. Dolabın içinde açma mandalı yoktu ve kaçıışının alarmı veriliñceye kadar uzaklaşmak için zamanı olacaktı. Masaya gitti, çekmeceyi açtı, kesenin içinden bir poundu aldı ve masanın üstüne boş tabancayı bıraktı.

Kapıya ulaşması çok zaman almadı. Kapı sessizce açıldı. Koridorda, kimse yoktu ve Heather koridorun sonundaki kapıya aceleyle vardı. Geminin güvertesinden gitmeyi aklından geçirmemişti. Kapıyı bir miktar araladığında, kaçıışının imkânsız olduğunu gördü. Güverte üstünde birçok kişi vardı ve fark edilmemesi mümkün değildi. Zengin görünümlü beyefendiler etrafta gezindiğı için, tüccarların kargoyu incelediğı kanaatine vardı.

Kapıyı kapatıp başını geminin soğuk ahşabına dayadığında umutsuzlukla dolu olduğunu hissetti.

Gemiye terk etmeye kalksa ne olurdu? Yalnızca kaptan ve bir kaç adamı onun gemide olduğunu biliyordu. Buradaki adamlar onunla ilgili ne biliyordu? Bir kereliğine bir cesaret göstermek olanaksız mıydı diye kendi kendisiyle tartıştı. Onların arasından yürüyüp giderdi.

Umudu artarak geri geldi. Bu kez kapıyı tereddüt etmeden açtı. Kalbi göğüslerini patlatacak kadar hızlı çarpıyordu. Kendi-sini gülümsemeye zorlayarak, kraliçe edasıyla kalabalığın arası-na karıştı. Başını havaya kaldırdı ve kendisine şaşkınlıkla bakan erkeklere çok küçük baş hareketleriyle karşılık verdi. Heather'a sırtıp, yanındakilere onu gösteriyorlardı. Adamlar onu açık bir hayranlıkla izlerken dingin bir sessizlik gemi güvertesine hâkim oldu. Onlar ilgilenmişlerdi ama hiçbiri onu durdurmak için harekete geçmemişti. Eteklerini biraz kaldırdığında, adamların gözleri onun güzel dizlerine ve nefis uzun bacaklarına kaymıştı. Uzun boylu, orta yaşlı esmer, beyaz saçlı ve keçi sakallı bir cen-tilmen ona elini uzattı. Heather ona tatlı bir şekilde baktı ve eli-ni onun bakışlarını üzerinde hissederek, kalastan aşağı inerken tuttu. Adım atıp uzaklaşmadan önce döndü ve adama yeniden gülümsedi. Adam onun gülümsemesine karşılık verdi ve şapka-sını göğsü önünde sallayarak kibarca eğilerek selam verdi.

Utanmaz bir şekilde flört ettiğini biliyordu ama gemiden ayrılışının Kaptan Birmingham'a bütün ayrıntılarıyla haber verileceği düşüncesi onu zevkle titretti. Onun zekâsını yenmişti.

Rampadan inerken birçok kişi ona yardım için bekliyordu. Onun elini tutan kişi olabilmek için arı gibi kayılıyorlardı. Onların arasından en yakışıklı ve pahalı giysiler içinde olanı seçti

ve utangaç bir tavırla elini onunkinin içine bıraktı. Tatlı bir sesle ondan kendisine bir atlı araba bulup bulamayacağını sordu. Adam Heather'm şaşkın bakışları arasında heyecanla bir atlı araba bulmaya gitti ve kısa bir süre sonra bir tane bulup geldiğinde, ona gideceği yere kadar eşlik edip edemeyeceğini sordu. Heather kibarca reddetti. Adam onu isteksizce arabaya teslim etti. Heather ona yardımından dolayı nezaketle teşekkür etti. Adam ona nerede yaşadığını sordu. Fakat o bunu söyleyemezdi ve adamın ısrarı bir işe yaramadı. Kibarca ama sessiz kalarak karşılık verdi. Bir iç çekişle adam onun elini bıraktı ve kapıyı kapattı. Atlı araba hareket etmeye başlayınca Heather ona gülümsedi. Adam bunun kendisini cesaretlendirmek için olduğunu sanıp arkasından koştu ama ona başını hayır anlamında salladı.

Atlı araba köşeyi döndüğünde koltuğa yaslandı ve gülümse-di. Kurtuluşu o kadar büyüktü ki bir gülme isterisinin gelmekte olduğunu hissetti. Rahatladı, gözlerini kapattı ve bir süre sonra Londra'nın banliyölerinden birisindeki istasyona vardılar. Heather orada hemen kendisini yengesine geri götürecek bir atlı arabada yer ayırttı.

Daha önce, geri dönme kararı vermişti. Gidecek başka bir yer yoktu. Fanny Yenge ve John Amca William'a ne olduğunu muhtemelen uzun bir süre öğrenemeyeceklerdi. William'm

Londra'daki arkadaşlarından hiçbirisinin, onun küçükve kasvet-li bir çiftlikte yaşayan bir kız kardeşi olduğu bilmesine ihtimal vermiyordu. Bu kadar büyük şaşaa içinde yaşayan William'm, kız kardeşinden söz etmemiş olacağına inanıyordu. Kaptan Bir-mingham hala limandayken, Londra'yı terketmek zorundaydı. John Amca'nin çiftliği, onun gidebileceği en güvenli yendi.

Başka bir yerde iş bulana kadar yengcsiyle birlikte kalabilir-di. Kardeşi kendisi yüzünden ölen kadından kurtulup bağımsız bir hale gelebilirdi. Geriye gitmek zordu ama Londra'da kalmak imkansızdı.

Atlı arabayla çiftliğe dönerken, önceki gün yaşanan olayları aklına getirip azap çekiyordu. Onu rahatsız eden düşünceleri bastırmak istedi. Karabasan gibi üzerine çökerek bu düşünceler varlığını sürdürdü. Bütün bu olanların kendi hatasından kaynaklanmadığına kendisini inandırmaya çalıştı. Lakin başına gelenlerin acısını dindirmede pek az başarılı oldu. Zira artık bir gün önceki kişi değildi. Öncesinde Londra'ya, güzel şeylerin onu beklediği düşleriyle gelmişti. Artık bir adamın okşamalarını bilmeyen bir kadın değildi, artık bir kız değildi.

Büyük bir kararlılıkla, bu durumun onu değiştirmeyeceğine ant içti. Evlilik ona yalnızca utanç getirirdi. Ama evlenmemiş yaşlı bir kız olarak kalsa bile, en azından bağımsız birisi olurdu.

Her Şeyden öte, o bağımlı birisi olamazdı. Daha sonra başka bir yerde bir iş bulabilirdi.

Sorun, Fanny Yenge'ye ve John Amca'ya ne söyleyeceğı değıldi. Heather, geri gelmesi için bir gerekçeye ihtiyaç duyuyordu. Akrabalarıyla çok iyi anlaştığı söylenemeyeceğinden, geri dönüp bir gün içinde onları o kadar çok özlediğini, onlarsız yaşayamayacağını ifade edemezdi. Böyle bir davranış kesinlikle yengesinin şüphesini çekerti. Hayır daha inanılır bir yalana ihtiyaç vardı. (bu kız harbi salak)

Atlı araba amcasının çiftliğinin yakınındaki köy sapağına geldiğinde, Heather'ın inmesine izin verecek süre durdu. Seyahat boyunca kendisine eşlik edenlerle ilgili hiçbir Şey hatırlamadan ve arkasına bakmadan indi.

Köyden doğuya doğru giden yolu tuttu. Güneş, Heather'ın önünde uzun gölgeler oluşturuyordu. Bilinçsiz olarak, küçük çiftliğe yaklaştıkça adımları yavaşladı. Sonunda çiftliğe vardığın-da ortalık zifiri karanlıktı ve akşam yemeğı zamanı çoktan geç-mişti. Yavaşça kapıya doğru yürüdü ve kapıya hafifçe vurdu.

"John Amca. Ben Heather. İçeri girebilir mıyım?" Evin için-de

karışık sesler duydu ve kapı birdenbire açıldı. Önce amcasını görmeyi ummuştı ama öyle olmamıştı. Kapıda yengesi yüzünde bir şaşkınlık ifadesiyle duruyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" dedi kadın şaşkınlık içinde.

Bir başka yalan söyleme zamanıydı şimdi. Her şey konu-sunda yalan söylemek zorunda bırakıldığı günden beri yalan söylemek için düşünmek zorunda kalması Heather'ı rahatsız etmişti.

"Kardeşiniz Londra'ya döndüğümüzde, Liverpool'e satın almak istediği bazı ipekleri denetlemek için gitmek zorunda olduğunu gördü. Benim şehirde eşlik edilmeden yalnız bırakılmamın uygun olmayacağım düşündü." Heather, ağzında acı bir tat veren yalan sözcüklerini zorlukla çıkarıyordu.

"Peki şimdi biraz düş kırıklığına uğradın ha?" Fanny Yenge pişmiş kelle gibi sıırıttı. "Bütün bu yollari Londra'ya gitmek için çekmek. Senin gibi kibirli bir dilenciye böylesi yakışır. Kendini her zaman bir kraliçe zannediyorsun. Burayı kötü bir kadın gibi terk ettin. Senin onlardan biri olduğunu düşünebilirim. Sanıyorum, sen ayrıldıktan sonra biriken ev işlerini yapmaya başlamak için buradasın." "Eğer sizi memnun edecekse yenge." Heather, hayatın bu kadınla bundan sonra daha zor olacağını bilerek uysalca yanıt verdi. Fakat her şey, Kaptan

Birmingham'ın onun için kafasında olanlardan daha iyiydi.

"Bu bana uyar küçükhanım. Eve gelmekten memun kala-caksın öyle değil mi?" Fanny Yenge, söylediğinin tam tersini kastederek alaycı bir şekilde güldü.

Heather bunu anladı ama bir yanıt vermedi. Kadının kendisi-ne davranış biçimini şikâyet etmeden kabul edecekti. Londra'da refah içinde bir hayatın kendisi için yaratıldığını düşünecek kadar kibirli olduğu için bunu hak ediyordu muhtemelen. Onun için şimdi yapabileceği şey daha alçak gönüllü olmak ve uzlaşmaktı.

"Peki yatağa o zaman. Sabah olduğunda erken kalkacak ve çalışacaksın. Amcan çoktan yatağında."

Heather yiyecekten söz etmedi ama karnı öyle gurulduyor-du ki yengesinin bunu fark ettiğinden emindi. Kadın buna hiç değinmedi ve o da biliyordu ki değinmeyecekti de. O gün Heather, Kaptan Birmingham karşısında otururken birkaç lokma bir şey ancak yemişti. O canavar adam orada olmasa, yiyeceklerin ne kadar lezzetli olduğunu anımsayarak ağzı sulandı.

Bir şey söylemeden, yengesinin perdesini kaldırdığı köşesi-ne

gitti. Battaniye, daha önceden olduğu gibi oldukça sertti ve yine geçmişte olduğu gibi onu soğuktan korumaya yetmiyor-du. Başka bir yerde çalışmak için iş bulmadıkça böyle olacaktı! Bu da onun köye gitmesini ve köyde ilan tahtasında hizmetçi, eğitici ve benzeri işler için aranan genç kızlarla ilgili duyuruları gözden geçirmesini gerektiriyordu. Bir şey bulmak zor olmaya-caktı, bundan emindi.

Midesini burkan açlığa karşın rüyasız bir uykuya sürüklendi. Sabah onun için, yengesinin perdeden bozup yaptığı eski püskü giysiyi uykulu yüzüne fırlattığı zamanki hızlı, sert hareketleri ve acımasız sözleriyle geliverdi. Kadın onu tuttu ve haşin elleriyle sarstı.

"Hadi uyan tembel teneke. İki gündür gittiğin için yapma-dığın ev işlerini bitirmek zorunda kalacaksın. Hadi kalk baka-lım," diye homurdandı. Heather gözlerinden uyku akarak yatağından kalktı. Yengesinin anımsadığından daha kötü bir cadı olarak gözükmesi onu korkuttu. Yengesinin dikkatli bakışları altında, titreyen bedeniyle yatağından fırladı ve eski giysisini başının üzerinden geçirip giydi. Yengesi onu yakacak odun toplamaya göndermeden önce, bayat ekmekten bir parça yemeye ancak zamanı vardı. Odun toplamaya dışarıya çıktığında John Amca'yı kendi düşüncelerine gömülmüş bir durumda buldu. John Amca onunla konuşmak için yeter derecede ilgili de değildi. O odunları parçalıyordu ve Heather'ı görünce başını öne eğip işine koyuldu. Onun kendisiyle konuşmamak için yaptığı

gayreti fark etmemesi mümkün değildi ve bu durum ona çok dokundu. Onun kendisinden niçin uzak durmaya çalıştığını merak ediyordu. Sanki iki başı vardı ve o kendisine bakmak istemiyordu. Bir huzursuzluk birdenbire içini kapladı ve onun herhangi bir şeyden şüphelenip şüphelenmediğim sorgulamaya başladı. Ama bundan nasıl şüphelenebilirdi ki?

Heather gün boyunca John Amca'yı bir şeyin rahatsız ettiğinden emin oldu. Heather ile hiç konuşmasa da, beynini okumaya çalışıyormuş gibi onu yakından izledi. Onun bu bakışlarından rahatsız olan Heather, onun görüş alanının dışında bulunmaya gayret etti. Onu neyin rahatsız ettiğini bulamıyordu ve bunu kendisine de sormaya cesaret edemezdi.

Yatma zamanı geldiğinde Heather iyice yorulmuştu ve yatağının üzerine yığıldı kaldı. Hareket edemeyecek kadar yorgundu. Düşünceleri ise o kadar hareketsiz değildi. William Court'un yerde yatan figürünü ve sanki kapıda durup onun arkasından kilitlerkenki durumunu net bir şekilde görüyordu. Lakin bu görüntü, karanlıkta onun üstünde Kaptan Birmingham'ın yüzü belirlediğinde hızla kayboldu. Onun alaycı sırıtmasını ve kendisine uzanan güçlü esmer ellerini gördü. Onun neşeli kahkahasını bir kez daha duydu ve bir kez daha boğulurcasına bir hıçkırık-la yuvarlanarak döndü ve Brandon'm üzerinde gezen ellerinin hissini çok net bir şekilde anımsayıp kendisini

sarsan inlemeleri bastırmak için yüzünü yastığa gömdü.

Sabah olduğunda yengesi uyandırmadan kalktı ve çalışmaya başladı. Yatağında geçirdiği uykusuz saatlerden sonra, kendisine işkence gibi gelen tek bir düşünce ya da anıyı düşünecek zaman kalmayınca kadar ter döküp çalışmaya ant içmişti. Uykunun verdiği zevki aşırı yorgunlukta bulacaktı.

Fanny Yenge evde dikilmiş giysisini olağanüstü büyük göğsü üstünden bağlanmış olarak diğer odadan geldi. Heather dizleri üstünde ocağın küllerini temizliyordu. Kadın ocak ızgarasına geldi, bir yulaflı kek aldı ve hoşnutsuzlukla Heather'a doğru baktı.

"Bu sabah biraz solgun görünüyorsun kız." Bunu alaycı bir şekilde söylemişti. "Bu, senin burada mutlu olmamandan mı kaynaklanıyor yoksa ?"

Heather küllerin geri kalanını ahşap kovaya döktü, yüzün-deki bir saç tutamını toplayarak ayağa kalktı. Kurum isleri yanaklarına bulaşmıştı ve giydiği bedeni büyük giysi narin omuzlarından aşağı dökülüyordu, böylece boynunun başladığı yere doğru yuvarlak memelerinden birisini tamamen gözler önüne seriyordu. Ellerini eteklerine sildi ve eteği kurumla lekелendi.

"Burada olmaktan mutluyum." Bunu söylerken bakışını başka tarafa kaydırđı.

Fanny Yenge yakınlaştı ve Heather'ın yüzüne sert bir ham-lede bulundu ve onun kalın parmakları yeğeninin narın tenini morarttı.

"Gözlerin şişmiş. Dün gece senin yatağında ağladığını duyduğumu sanmıştım. Demek doğruymuş. Sanırsam Londra'da olmadığın için yas tutuyorsun öyle değil mi?"

"Hayır," diye fısıldadı Heather. "Ben memnunum"

'Yalan söylüyorsun. Buradan nefret ediyorsun. Senin olacağını düşündüğün ihtişam içinde Londra'da yaşamayı istiyorsun."

Heather başını reddederek salladı. Geri gitmek istemiyordu. Henüz değildi. Henüz o şehirdeyken ve onu bulma tehdidini Uygulama ihtimali varken. Kargosunu elinden çıkarmak ve yeni mallar satın almak için üç ya da dört ay daha Londra'da kalabı-lirdi. Heather geriye dönemezdi.

Fanny Yenge haince onun kolunu çimdikledi "Bana yalan

söyleme kız!"

Lütfen," diye inledi Heather zorlukla nefes alarak.

John Amca, yatak odalarının perdeli kapısında durdu ve konuştu. "Çocuğu bırak Fanny.

Fanny Yenge bir homurtuyla ona döndü "Bak sen şuna, sabahın bu erken saatinde kim emirler veriyor. Sen ondan daha iyi bir şey değilsin zaten. Sahip olmadığın bir şey üzerine ağıt yakıyorsun. Her zaman kaybettiklerini elde etmeyi diliyorsun." "Lütfen Fanny, başlama yeniden' usanmış bir şekilde içini cektii adam.

"Başlama yeniden diyorsun. Yaşadığın her gün o kadının anıları da seninle. Beni karın olarak alma nedeni, o kadını ala-maman. O seninle birlikte başkasını sevdi."

Fanny'nin acımasız sözlerinden ürken John Amca, omuzları yenilginin darbesiyle daha da düşmüş bir durumda uzaklaşıp gitti.

Fanny Yenge Heather'ın etrafında döndü ve onu kızgınca dürtükledi. "Oyalanmayı bırak işine bak!"

Amcasına bir an acıyarak baktı Heather ve yerden tahta ko-vayı alıp odadan aceleyle çıkıp kapıya gitti. Amcasının sarkık omuzlarının görüntüsüne bakmaya dayanacak durumda değildi.

Bir hafta geçti, sonra ikincisi. İkincisi birincisinden daha uzun geldi. Ne kadar çok çalışırsa çalışsın Heather rahatsız eden anılarım bir kenara atamıyordu. Gece ve gündüz çektiklerinden canından bezmişti. Birçok kez gecenin karanlığında alnı soğuk terlerle nemlenmiş bir şekilde uyandı. Rüyalarında Kaptan Birmingham onunlaydı, Heather'ı uzun ve ince bedenine dayayarak azgın ve ihtiraslı bir sarılmayla tutuyordu. Başka bir rüyasında o şeytan olarak beliriyor, onun titreyen bedeni karşı-sında iştahla gülüyor ve Heather ellerini kulaklarına bastırmış bir durumda uyanıyordu. William Court rüyaları da aynı derecede korkutucuydu. Kendisini onun üstünde ayakta duruyorken elinde meyve bıçağı ve parmaklarından kanlar damlar bir vaziyette görüyordu.

İki hafta daha bir rahatlama olmadan geçti ve zamanın olumsuz etkisi Heather üzerinde daha da belirgin olmaya başladı. İştahı, hiçbir şey yemek istememekten doymayan bir açlık arasında değişerek gidip geliyordu. Yengesine göre affedilmeyecek bir günah olan uykulu bir durumda gzmekten sıkıntı çekiyordu. Bunun farkında olması için bir yerleri

yeterince morartılmıştı. Tabakları dikkatsizce düşürüp kırmak veya sıcak çaydanlıkta elini yakmak gibi garip şeyler de yapıyordu. Bunlar bir kişiyi çılgına çevirmek için yeterliydi. Bu durum Fanny Yenge'yi, özellikle Heather onun çok değer verdiği bir kâseyi kırdığında kudurtmuştu.

"Evime ne yaptığını sanıyorsun seni ahlaksız cadı. Gördüğün her şeyi kırıyorsun, kendin gibi. Seni sopalamamı mı istiyorsun?" Avazı çıktığı kadar bağırdı ve yeğeninin suratına bir tokat patlattı.

Heather dizlerinin üzerine yığıldı, dehşetli bir şekilde titriyordu ve yüzü aldığı darbeden dolayı acıdan yanıyordu. Yerde kırılmış parçaları toplamaya başladı. "Özür dilerim Fanny Yenge," dedi boğuk bir sesle ve gözyaşları yüzünü haşlayarak döküldü. "Bana ne oldu bilmiyorum. Artık hiçbir şeyi doğru yapamıyorum." "Sanki eskiden doğru yapıyordun," dedi kadın aşağılayıcı ve küçümseyici bir tavırla.

"Pembe giysimi satacağım ve size yenisini alacağım." "Diğer kırdıkların için başka ne satacaksın?" Giysinin bütün kırılan eşyadan daha değerli olduğunu bilen Fanny Yenge alaycı bir şekilde sormuştu bunu.

"Başka bir şeyim yok," perişan bir durumda yanıt verdi kız. "Yalnızca kombinezonum." "O bir kuruş etmez. Köye gittiğin zaman memelerinin be-nim eski giysilerimden taşarak fırlamasını görmek zorunda de-gilim."

Yüzü feci bir şekilde kızarak Heatlier giysinin boyun kısmını o gün için belki yüzüncü kez yukarı çekti. Giysi o kadar büyüktü ki Fanny Yenge için normal olan, onun için tam tersiydi. Öne doğru eğildiği zaman, kocaman boyun bölgesi, bedeninden birçok yeri gözler önüne seriyordu. Altına da bir şey giymediğinden, beline bağladığı bir ip olmasa, dizlerine kadar her şey ortaya dökülmüş olacaktı, iffetli görünmek adına, köye gittiği zaman giymesi için o basit kadın giysisini bulundurmak zorunda kalmıştı.

Bir aydan biraz daha az bir zaman sonra, amcasıyla birlik-te köye gitmesine izin verildi. Yengesinden izin çıkması için haftalarca sabırsızlıkla bekledi ama bir yandan da amcası hala onu izlediğinden gitme konusuna temkinli yaklaşıyordu. Onun kendisine o şekilde bakmasından geriliyordu. Yengesinin görüş alanından uzaklaştıklarında amcasının soru sormaya kalkabileceğini, William Court'la ilgili şeyler öğrenmek isteyebileceğini, köye gitmeleri, kazayla da olsa adamın öldüğünün ortaya çıkması üzerine kendisinin suçlanmasıyla sonuçlanacaksa buna değer mi diye düşünerek korkmuştu. Fakat gitmek zorundaydı. Köy meydanında asılı olan kasaba ilanlarını okumanın tek yolu

huydu. Başka bir yerde ne kadar çabuk bir iş bulsa o kadar iyi olurdu. Ayrıca yengesi, giysinin satılmasının ardından güzel bir armağan bekliyordu.

Beyaz badanalı, saman damlı köy evleri, köyün yakınında-ki gölet kenarına yuvalanmışlardı ve kavşağa yakın bir yerdeki yolcu hanı, bu kırsal yerleşimin dingin barışçıl ortamının keyfine varmaları için yabancıları davet ediyordu. Son yaz çiçekleri pencere kenarlarındaki kutuları ve çiçeklikleri süslüyordu. Kırpılmış çitler evlerin arasını dolduruyordu. Burası pasaklı dilençilerin ve günahkârların doldurduğu Londra'ya göre yaşamak için çok daha hoş bir yerdi.

Köye vardıklarında Heather ve amcası hemen köy meydanı-na gittiler. Meydanın ortasındaki bir bölümde ilan tahtası duruyordu. John Amca, önce oraya uğrama alışkanlığı edinmişti. Burası onun için köyün ve çiftliğin sınırları dışındaki dünyayla tek temas noktasıydı. Heather buradaki ilanları ihtiyatla inceledi. Mutfak için bir hizmetçi kız aranıyordu. Okudu ama bu işi düşününce korkudan sindi. Birisi bir dadı arıyordu. Kalbi göğ-sünde çılgınca atmaya başladı. Ama biraz daha okuyunca kırk yaşından daha genç olmayan daha yaşlı bir kadının istendiğini öğrendi. Ona uygun olan ama gözünden kaçmış olabilecek bir ilan bulabilmek için dua ederek umutsuzca ilanların üzerinden hızla geçti. Bir hizmetçi olarak

Çalışmaya razıydı ama daha iyi bir iş varsa daha memnun olacaktı. Fakat başka bir şey yoktu, Umutları kırıldı ve amcası gitmek için döndüğünde, onu göz-leri yaşla dolu takip etti.

John Amca onu, Fanny Yenge'nin kırılan kâsesi için yenisini alabileceği bir mağazaya götürdü. Yapması gerekenleri yerine getirirken moralinin olabilecek en düşük noktada olduğunu hissetti. Amcası küçük arabayı meydana yakın bir yere park ettiğinde, onun kendisine soru sormamasından dolayı son derecede sevinçliydi. Onun soru sormamasından minnet duysa da yalnız başına bir yerlere gitmeyi ve ağlamayı istedi. Bu kadar sabırsız olduğu için kendisini ayıpladı. Eninde sonunda ona uygun gelecek bir ilan verilecekti. Lakin yengesi onun John Amcası ile köye gelmesi için o kadar ender izin veriyordu ki böyle bir fırsatın bir kez daha ele geçmesi için çok zaman geçecekti ve bu da yengesi ile daha uzun bir süre birlikte kalması demekti.

Mağaza sahibi Bay Peeves Heather'm seçip uzattığı kâseyi aldı. "Başka bir isteğiniz var mı Hizmetçi Heather, yeni bir giysi belki?"

Yüzü kızardı. Bu onun yeni bir giysiden ilk kez söz edişi değildi. Onun arkasından herkesin nasıl acıyarak baktığını, geç kızların onun beden ölüsünden çok daha büyük giysileriyle eğlendiklerini biliyordu. Utanç duymama

konusunda çok da gururluydu. Yaşadığı sürece başını yukarıda tutacaktı ve onun için önemli değilmiş gibi davranacaktı. Hayır," yanıtını verdi "Yalnızca kâseyi istiyorum.

"Çok hoş bir kâse. Ödediğiniz paraya degecek. Altı Şilin hizmetçi Heather."

Cebinden düğümlemiş keseyi çıkardı ve onu çözdü. Parayı dikkatlice saydı ve verdi. Geriye yedi Şilini kalmıştı. Yengesinin bunu da er geç alacağını biliyordu. Gözleri yakındaki masanın üstündeki renkli kurdelelere kayd.

"Mavi olanı saçınıza pek yakışacak Hizmetçi Heather," diye ısrar etti Bay Peeves keskin mavi gözleriyle. Kurdeleyi aldı ve Heather'a uzatt.

"Deneyin, niye denemiyorsunuz?"

Amcasına tereddütlü bir şekilde bakarak Heather mağaza sahibinin kurdeleyi eline koymasına izin verdi. Köyde bir tane olan aynaya döndü ve gözlerini kaldırdı. Giyinmiş olarak bir .lynada kendisine ilk kez bakıyordu. Saçları düzgün bir şekilde örülmüşü ve kulağının etrafından geçirilmişti, kendisini iyice temizlemişti, giysileri temizdi. Ama bunlar, iyi bir giysisinin ol-

maması saçmalığı karşısında pek fazla fark yaratmıyordu. Yenge-sinin giysisi herhangi bir çaputtan daha kötüydü ve Heather'm İnce bedenini daha da küçük gösteriyordu.

insanlar niye bana bakıyor ve gülüyor şaşırmamalıyım diye usanmış bir şekilde aklından geçirdi.

Mağazanın kapısı açıldı ve Heather gözlerini kendi görüntüsünden aldı. Gelen Henry Whitesmith'di. Uzun boylu, ince yapılı, 21 yaşında ve John Simmons'un yeğenine delicesine âşık bir gençti. Heather ona hiçbir zaman cesaret vermemiş de olsa, gittiği yerlerin yakınında beliriveriyordu. Heather'a sevgi dolu gözlerle bakıyor, uygun olan durumlarda onun elini tutuyordu. heather da ona düşküncü ama yalnızca kardeşçe duygularla. Henry onun bulunduğu yere geldi ve Heather'a sıırttı.

"Amcanın arabasını dışarıda gördüm. Senin de onunla bir-likte olduğunu umuyordum."

Heather ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Seni görmek çok hoş Henry.

Henry keyifle kızardı. "Nerelerdeydin? Seni özledim.

Heather omzunu silkti ve bakışlarını uzaklaştırdı. "Hiçbir yerde Henry. Fanny Yenge ile evdeydim." Londra'ya yaptığı yolculuğundan söz etmek istememişti. Heather amcasının bakışlarını üzerinde hissetti ama ona aldırmadı.

Kapı bir kez daha açıldı ve Heather bakmadan gelen kişinin kim olduğunu sezdi. Henry her zaman peşine takılan birisiyle olurdu. Yeni gelen kişi ona doğru ilerledi ama Heather'ı görünce aniden durdu. Yüzündeki ifade değişti ve Heather onun sert bakışları altında titredi.

Bu Sarah'ın Heather'a, Henry'nin bir başka kıza ilgi göstermesinden dolayı ilk defa kıskanç davranması değildi. Sarah, Henry'nin onun önünde dizleri üstüne eğilmesini sağlayabilse zevkle bunu yapardı. Aileleri, Sarah'ın evlendikleri zaman getireceği drahomayı kararlaştırmışlardı. Ama Henry inatçı bir şekilde evliliğe karşı çıkıyordu ve Sarah bunun nedeninin onun Heather'a sırılsıklam âşık olması olduğunu biliyordu. Diğer köy kızlarının Heather'ın garip giysisiyle dalga geçmeleri onun için fark etmezdi. Heather bu şekilde giyinmiş olsa bile, diğer kızlar onun yanında sönük kalıyordu. Hatta kendi babası bile sık sık Simmons kızlarının sıra dışı bir güzelliğe sahip oldukları konusunda yorum yapıyordu. Genç ve yaşlı bütün adamlar İrlandalı kıza abayı yakmışlardı.

Heather'a dönmeden önce Henry Sarah'ya öfkeyle baktı. "Seninle konuşmak zorundayım," dedi ve ona koluyla dokunurken aceleyle fısıldadı. "Seninle daha sonra gölet kenarında buluşabilir miyiz?" "Bilmiyorum Henry," dedi yumuşak bir şekilde. "Amcamla birlikte kalmak zorundayım. Fanny Yenge benim kendi başıma uzaklaşıp bir yere gitmemden hoşlanmaz." "Amcan seni gözlerken sen de benimle konuşabilir misin?" Bunu umutla sormuştu.

Heather'ın kaşları kalktı, kafası karışmıştı "Sanırım olabilir. Ama öyle çok uzun değil."

Ayrılmadan önce o seni gölete getirsin," bunu aceleyle söyledi "Seni bekliyor olacağım. Başka bir şey söylemeden Heather'dan ayrıldı ve mağazadan Sarah'a neredeyse sürtünerek çıktı. Çok geçmeden kız onu dışarıya doğru takip etti.

Daha sonra John Amca arabasıyla gölet kenarında durdu ve Heather Henry'nin bir ağaç dibinde durduğu yere doğru indi. Genç adam bir süre konuşamadı ve onun kusursuz özelliklerinin hoş ayrıntılarına hayran hayran baktı. Bunu yaptıktan sonra sesi heyecanla ve kararsızlıkla titremeye başladı.

"Heather," dedi yutkunarak konuşuyordu. "Yengen beni beğenmiyor mu? Yani seninle flört etmek için beni uygun bulmuyor mu?"

Heather ona şaşkınlıkla baktı. "Henry benim drahomam yok." "Oh Heather. Olmamasına aldırmıyorum. Senin bana getireceğin şeyi değil, seni seviyorum."

Kulaklarına güclükle inanabiliyordu. Drahoması olmadığı için hiçbir zaman talibi olmayacağını düşünürken karşısında bir tanesi vardı. Fakat geç kalmıştı. Artık bir bakire değildi. Şimdi bu kirlenmiş durumuyla hiçbir erkekle evlenmeye kalkışamazdı.

"Henry, benim kadar sen de biliyorsun, ailen benim gibi drahoması olmayan birisiyle senin evlenmene izin vermez. Olmaz." "Beni kabul etmezsen hiç evlenmeyeceğim. Ailem çocukla-rımı istiyor. Bizim için bu rüya çok geçmeden bir gerçek ola-cak."

Heather'ın bakışları kenetlenmiş ellerinin üzerine düştü.

"Henry seninle evlenemem."

Delikanlının kaşları çatıldı. "Niye Heather? Bir adamla yata-ğa girmekten mi korkuyorsun? Eğer öyleyse, rahat ol. Sen hazır olduğunu hissedinceye kadar sana elimi sürmem."

Heather üzgün bir şekilde gülümsedi. Onun sabrı ve ken-disine önerdiği sevgiyi kabul edemezdi. Kaptan Birmingham bunun böyle olmasının sebebiydi. İki adam arasında ne gibi bir fark vardı? Fleetwood'un sakallı kaptanının bir kadına sabırlı bir şekilde davranabileceğini hayal edemiyordu. Henry ile evlenememesi ve onunla köyde normal bir hayat sürüp ikisinin de se-vecekleri çocukları yetiştirmelerinin mümkün olmaması acına-cak bir durumdu. Ama böyle bir şey asla söz konusu olamazdı.

"Henry" dedi yavaşça fısıldayarak. "Sarah'ı fark etsen iyi olacak. O seni çok seviyor ve o senin için iyi bir eş olur." "Saralı kimi sevdiğini bilmiyor," diye atıldı Henry. "O her zaman delikanlıların peşinden koşuyor, şu anda da benim pe-şimde."

Henry'yi kibarca azarladı. "Henry durum öyle değil. Onun gözü senden başkasını görmüyor. Seninle evlenmeyi çok istiyor. "

Henry'nin bu söylenenlerin hiçbirisini kabul edecek duru-mu yoktu. "Ben seni karım olarak görmek istiyorum Heather. Saralı gibi basit ve düz fikirli birisini değil." "Doğru olmayan bu gibi

şeyleri söylememeksin Henry," dedi aynı yumuşak ve onaylamayan ses tonuyla. "Sarı sana benden daha iyi eş olur." "Lütfen ondan daha fazla söz etme." Henry haykırmıştı. Yüzüne, Sarah'ın yüzündekinden pek de farklı olmayan ıstıraplı bir ifade yerleşti. 'Yalnızca sana bakmak ve seni düşünmek istiyorum. Lütfen Heather, seninle flört etmek için amcanın izni-ni almak zorundayım. Seni benim eşim yapmak için daha fazla bekleyemem."

Onun yardımını için rica ediyordu. Yengesi belki de buna şaşırırdı. Lakin çok geçti. Şimdi bu kibar adamı onunla evlenemeyeceğine ikna etmek zorundaydı. Ama o dinlemeyecekti. Ondandır beklenen, başına gelenleri ona anlatması mıydı? Sonra o iğrenecek, nefret edecek ve Heather da utançla dolacaktı.

"Henry, yengeme izin verip vermeyeceğini sormayacağım. Seninle evlenemem. Sana adil davranmış olmam. Böyle bir evlilikte asla mutlu olamam. Görmüyor musun Henry, ben farklı bir şekilde yetiştirildim. Her şeyin benim adıma yapılmasına, en güzel giysilerin giydirilmesine alıştım. Sırf bir ayakkabıcının karısı olmaya katlanamam."

Adamın yüzündeki bakış hızla Heather'm göğsünde bir sızı yarattı. Fakat biliyordu ki bu şekilde davranmak en iyi yoldu. Kısa sürede bu sarsıntıları atlatır ve onsuz da bir hayatı olduğu-

nu anlardı. Onun ayaklarını sürüyerek kendisinden uzaklaşmasını ıstırap içinde gözyaşları ırmak gibi akarken izledi.

"Aman Tanrım," diye haykırdı. "Seni gördüğüm anda sevmiştim. Geçen iki yıl boyunca senden başka bir şey düşünmedim. Şimdi bana, senin için yeterli olmadığımı söylüyorsun. Sen zalim bir kadınsın Heather Simmons! Tınrı senin ruhundan merhametini eksik etmesin."

Heather ona yalvarırcasına kolunu uzattı. Ama o nereye koştuğuna aldırmadan gitmişti. Koşarken tökezliyor ve sonra yeniden ayağa kalkıyordu. Onun koşarak uzaklaşmasını izlerken gözyaşları fışkırıyor ve yanaklarından aşağıya yuvarlanıyordu.

"Acımasız birisiyim," diye düşündü. "Onun kalbini çok derin bir şekilde yaraladım ve şimdi benden nefret edecek."

Heather arabaya doğru döndü ve yavaşça yürümeye başladı. Amcası onu izliyordu. Onu hep izliyordu, izlemeye bir son verecek miydi?

"Genç Henry'nin nesi var?" Amcası ona arabaya binmesi için eğildiğinde bunu öğrenmek istedi. Amcasının parmakları Heather'm kolunun üst kısmında kapandı ve yeğenini yukarıya

çekti.

"Benimle flört etmek istedi," bunu dar oturağın yanında kendisine bir yer bulmaya çalışırken mırıldandı. Heather bu konuyu tartışmak istemiyordu. Titriyordu ve kendisini hasta hissediyordu.

"Sen de ona... Hayır dedin değil mi?"

Heather başını, dikkatsizce yapacağı bir hareket kusmasına yol açar kaygısıyla yavaşça salladı. Zangırdıyordu ve sessizdi. Ne iyi ki amcası da, onları çeken yaşlı atın başı üzerinden uzaklara bakıyordu ve düşüncelere boğulmuştu.

Ekimin ilk günü geride kaldı ve hava daha da soğudu. Orada burada dağılmış yapraklar yerlere dökülmüştü ve hala yeşilliği koruyan çayırların üzerinde sabit konumlarını bulmuştu. Sincaplar, kış için istif edecekleri yiyecek arayışıyla ağaçların dallan arasında hızla koşturuyorlardı. Yakında kıyım zamanı gelecek-ti ve Heather bunun düşüncesinden bile ürperdi. Kalktığı her sabah yataktan kendisini bir gayretle çıkarıyor, hasta ve cansız hissediyor, hiç iyileşemeyeceğini düşünüyordu. Yengesinin ona yüklediği ekstra iş yüküyle, hastalığını bir sır olarak saklamakta güçlük çekiyordu. Yengesinin kendisinin hasta olduğunu gör-memesi konusunda ant içmişti ama bu gitgide zorlaşıyordu. Bazen kendisini o kadar zayıf

hissediyordu ki her an kendinden geçip yığılmayı bekliyordu. Zamanla kendisini hasta eden ezi-yet verici anların onu rahat bırakacağını düşünmüştü. Ama bu anılar hala kaybolmamışlardı ve sorunlu midesiyle zayıflamış sinirleri de aynı şekilde Heather'ı terk etmiyordu.

"Ortalıkta gezip durma ve bu bulaşıkları yıka bayan."

Heather kendisini içine alan sersemliğini üzerinden silkip atmaya çalıştı ve acele bir şekilde diğer bir ahşap kabı silmeye başladı. Hemen biraz sonra sıcak banyoda rahatlayacak ve sızla-yan bedenini yatıştıracaktı. Yorgun ve bıkkın bir durumdaydı ve zayıf sırtında uyuşturan bir ağrı vardı. Yıkama işlerini gün için-de daha önce bitirmişti. Bütün gücü, kaldırma, ovalama, vur-ma, uzanma hareketleri nedeniyle iyice tükenmişti. Daha sonra odunları taşırken neredeyse bayılıyordu.

Tabakları bir kenara koydu ve banyo yapmak için ahşap kü-veti çekti. Fanny Yenge onu izlerken masadan tatlı bir kurabiye aldı ve büyük bir parçasını geniş ağzına tıktı. Heather titredi ve kadının nasıl bu kadar çok yiyebildiğini merak etti. Yemek öyle anlaşılıyordu ki yengesinin en çok sevdiği hobisiydi.

John Amca'nın yaptığı gibi yatağa gitmiş olmayı diledi. Huzurlu bir şekilde banyo yapmayı tercih ediyordu. Ama yenge-si yerinden kımıldamıyordu. Heather küveti suyla doldurdu ve suyun sıcaklığını kontrol etti. Su tam istediği gibi ısınmıştı. Giysisini çıkardı ve omuzlarından yere düşmesine izin verdi.

Tamamen soyunuk bir şekilde ocağın önünde durdu. Yumusak teni ateşin ışığında parlıyordu ve ince bedeni bu parlaklıkta net bir siluet olarak ortaya çıkmıştı. Memeleri dikleşmiş gerilmişti. Karın kısmına doğru hafif bir yuvarlaklık vardı.

Birdenbire Fanny Yenge'nin yuttuğu kurabiye boğazına kaç-lı Boğulurcasına bir feryatla koltuğundan sıçradı ve yeğenini korkuttu. Heather ona bakmak için etrafında döndü. Kadının gözleri açılmış, dehşet içinde ona bakıyordu ve yüzü kırmızıdan kül grisine dönmüştü. Fanny Yenge odaya ona doğru koştu Heather, yengesinin çıldırdığını düşünerek eğilip büzüldü. Heather'm kollarından sert bir şekilde tutarak çığlıklar atmaya başladı. "Bunu sana kim yaptı bayan? Hangi çakalla beraber ol-dun?"

Soğuk ve ürkütücü bir şok Heather'm bütün sinirlerini zapt etmişti. Gözleri büyümüş, yüzü solgunlaşmıştı. Masumiyeti içinde bunu düşünmemişti. Kaptan Birmingham'ın altında yatmış, onunla mücadele etmiş, kaptanın yaptığıının sonuçlarını

düşünmemiştir. Hasta oluşunu, normal zamanlardaki gibi ona olanlardan dolayı her şeyin kendisini üzmesine bağlamıştır. Ama şimdi durumun farklı olduğunu biliyordu. Bir bebeği olacaktı. O sefil deniz kaptanının bebeği. Kaba adam! Çılgın! Deli! Aman Tanrım diye düşündü. Niye? Niye?

Öfkeden mosmor Fanny Teyze, Heather'ı, başı neredeyse düşecek bir duruma gelinceye kadar sarstı.

"Kim o? Kim bu iğrenç kişi?" Haykırıyordu. Kolları Heather'm ellerini, kızın dudaklarından acı inlemeleri çıkın-caya kadar sıktı. "Söyle bana, yoksa Tanrı şahidim onu senin içinden söküp alırım!"

Heather düşünmenin mümkün olmadığını hissetti. Şok içinde duyulan çalışmaz bir durumda kalakalmıştı.

"Lütfen!.. Oh lütfen bırakın beni," bu sözleri şaşkınlık içinde mırıldandı.

Fanny Yenge'nin yüzünden bir "Tamam anladım!" ifadesi geçti. Heather'ı yakındaki koltuğa oturttu. "Flenry!.. Bu o değil mi? Amcan onun sana düşkün olduğunu söylemişti. Şimdi nedenini

biliyorum. Çocuğun babası o. Köyde benim iyi adıma leke getireceğini ve bundan da yakasını sıyrabileceğini sanıyorsa yanılıyor. Sana söylemiştim. Bir günah işlersen bu ortaya çıkar ve şimdi de bu nedenle Henry ile evleneceksin. Beş para etmez meteliksiz adam! O bunun hesabını verecek."

Yavaş yavaş Heather içine düştüğü şok dalgası arasından bi-raz sağduyu kendini göstermeye başladı. Yengesinin söylediklerinin ve Henry'nin adının geçmesinin farkına vardı. Titreyerek ve sersemlemiş bir şekilde kendisini bir tür durumun farkında olma görünüşüne bürünmeye zorladı. Yengesinin ne yapar-sa yapsın, suçu Henry'nin üzerine yıkmasına izm veremezdi. Onu bu şekilde üzemezdi ve onun kendisinden daha çok nefret etmesine katlanamazdı. Sarsıntıyla yerden giysisini aldı ve ontil çıplak bedenine doğru çekti.

O kişi Henry değil," dedi kısık bir sesle.

Yengesi etrafında döndü. "Kız sen ne söylüyorsun?"

Heather etkilenmemiş bir şekilde oturuyor ve ateşe gözleri ni dikmiş bakıyordu. "O kişi Henry değildi," diye tekrar etti.

"O eskici parçası değilse o zaman kim?" Kadın hiddetli bi şekilde sorguladı.

"Kolonilerden bir deniz kaptanı." Heather kayıtsızca içi-ni çekti ve düşünceli şekilde yanıt verdi. Ateşin alevleri küçük yüzünü aydınlatıyordu. 'Adamları beni buldu, ona götürdü ve sonra o zorla bana sahip oldu. Tanrı adına bu böyle oldu."

O adamın kendisini kirletmesinden çektiklerini şimdi anlatması neyi fark ettirecekti? Birkaç ay içinde köydeki herkes onun hamile olduğunu öğrenecekti. Tabii yengesi onu evde tutmaya karar vermediği ve köye gitmesine izin verdiği takdirde. Öyle bile olsa, çocuk doğduktan sonra onun varlığını nasıl açıklayacaklardı?

Yengesinin kaşları şaşkınlık içinde çatıldı. "Sen neler söylüyorsun? Ne zaman oldu? Neredeydi?"

Heather kadına William'm ölümünden söz edemezdi. "Kardeşinizi kaybettim ve beni denizciler buldu," diye mırıldanırken çığırtilarla yanan ateşe bakıyordu. "Kaptanın keyfi için beni ona teslim ettiler, o da benim gitmeme izm vermedi. Adamları tabanca ile vurmakla tehdit ettikten sonra ancak kaçabildim. Ve doğrudan buraya geldim." "William'ı nasıl kaybettin?"

Heather gözlerini kapadı "O bir fuara gitti ve bir şekilde biz birimizden koptuk. Size daha önce söylemedim. Çünkü

söylemek ihtiyacını duymadım. Taşıdığım çocuk Henry'ye değil, o

Amerikalıya ait. Ama adam benimle evlenmeyecektir. O istediğini alıp keyfine bakan birisi. Benimle evlenmek onun hoşuna gitmeyecektir."

Fanny Yenge'nin yüzünden hoşnutsuzluk belirtisi kayboldu ve yerine tehdit edici bir gülümseme geçti. "Bakalım göreceğiz ne olacak? Şimdi bana söyle, babanın Londra'da hakim olan bir arkadaşı yok muydu? Adı Lord Hampton'du öyle değil mi? O, Kaçakçılık yaptığından şüphelenilen bütün gemilerle ilgili soruşturmaları kontrol eden kişi değil mi?"

Şaşkınlık bir kez daha Heather'ı süpürdü geçti. Yengesinin sorusuna yanıt vermek için, düşünceleri çok bulanıktı. Tereddütlü bir şekilde yanıt verdi.

"Evet Lord Hampton bildiğim kadarıyla o işi yapıyor. Ama... Niye?"

Gülümseme derinleşti. "Gerekçelere aldırma. Lord Hampton'm hakkında daha çok şey bilmek istiyorum. Seni ta-nıyor mu ve senin babanın kızı olduğunu biliyor mu?"

Bir şaşkınlık ifadesi Heather'ın düzgün alnına yerleşti. "Lord

Hampton babamın en yakın arkadaşlarından birisiydi. Bizim evimize sık sık gelirdi. Beni bebekliğimden ben tanır." "Tamam o zaman, şu anda bütün bilmemiz gereken şey, onun senin evlenmene yardım edip etmeyeceğı." Fanny Yenge yüzünde soğuk ve hesapçı bir ifadeyle konuştu. "Hadi şimdi banyoya ve sonra yatağı git. Yarın Londra'ya gidiyoruz. Erken-den kalkacağız ki köyden hareket eden atlı arabayı kaçırmaya-lım. Lord Hampton'dan bir şey ısteyeceksek bizim küçük at arabasıyla bunu yapamayız. Hadi çabuk ol."

Yengesinin yaptıklarından iyice şaşkın bir durumda olan Heptiler bir gayretle ayaklandı. Lord Hampton hakkında kendisinin bilmediğı şeyleri bu kadın niye öğrenmek istemişti? Fakat Fanny Yenge, şeytani planları hazırlamada bir numaraydı ve ona bu konuda soru sorması da mümkün değildi. Uysallıkla Heat-her ağaç küvete girdi, şimdi karnındaki çocukla birlikte kendisi-ni daha bir ağır ama hiç örselenmemiş, dokunulmamış hissetti.

Hamile olduğu konusunda en ufak bir şüphesi yoktu. Bu Amerikan aygırından ancak böyle bir şey bekleyebilirdi. Güçlü kuvvetli, kanlı-canlı bir adam olarak, Heather'm çılgınca bir şey olarak gördüğü erkeklik görevini zorlanmadan yerine getirmişti. Birçok adam onun için kendini göstermek üzere bu kadar ter dökmüş ve uğraşmışken, Heather böyle güçlü bir erkek tarafın-

dan yatağa atılma talihsizliğini yaşamak zorunda kalmıştı.

Ah, ne kadar da iğrenç birisi! İçinden böyle diyerek çığlıklar atarken titreyerek ekledi. O bir şeytan.

Boğuk bir inleme dudaklarından döküldü ve onunla evlenmeye zorlanırsa bunun ne anlama geldiğini algılayarak daha da şiddetli bir şekilde sarsıldı. Böyle rezil birisiyle evlenirse ruhu- nu ve hayatını kaybedecekti. Lanetlenmiş bir yaşantısı olacaktı.

Ama en azından çocuğun bir adı olacaktır ve belki de bun- dan dolayı bazı iyi gelişmeler olabilecekti.

Henüz doğmamış çocuğunu düşünmeye devam etti. Anne ve babası da öyle olduğundan, çocuk koyu renk saçlı olarak dünyaya gelecekti ve babasına benzerse yakışıklı birisi olacaktı. Zavallı çocuk, babası gibi yakışıklı bir rezil olmaktansa çirkin birisi olarak dünyaya gelse daha iyi olurdu.

Peki ama ya çocuk bir kız olursa? Erkekliğine bu kadar önem veren birisi için böyle bir durumun olması onun kendine güvenine büyük bir darbe anlamına gelirdi. Heather düşmanca düşüncelerle, eğer onunla evlenirse çocuğun kız olması için dua edecekti.

Banyosunu bitirmeden önce Heather, Fanny Yenge'nin onu bırakarak gittiği odada amcasıyla telaşlı bir şekilde konuştuğunu duydu. Onların sesleri, banyo yapıyor olmasına karşın uzaktan ona ulaşıyordu. Kadın tabii ki Heather'm başına gelen talihsiz olayı söylemek için sabahı bekleyemezdi.

Küvette ayağa kalktı, amcası küçük odadan gelirken havlu-yu göğsüne bastırdı. Amcası sanki on yaş birden yaşlanmış gibi görünüyordu.

"Heather seninle konuşmak zorundayım lütfen."

Heather kızardı, çıplaklığını örtmek için havluyu kucakladı. Amcası, onun üzerinde giysi olmadığını fark etmişe benzemi-yordu.

"Heather gerçeği mi söylüyorsun? Bu Amerikalı mı tohu-munu senin içine koydu?"

Niye soruyorsunuz?" Bunu ihtiyatla ve korkuyla sordu. John Simmons alnını titreyen eliyle ovarak "Heather, He-ather. WiNiam hiç sana dokundu mu? Seni bir şekilde incitti mi?

Şimdi Heather amcasının neden onu Londra'dan döndük-ten sonra böyle yakından izlediğini anlamıştı. Amcası William'ı tanıyordu ve bu nedenle Heather için kaygılanmıştı. Onu rahatlatmaktan başka bir şey yapamazdı şimdi.

"Hayır amca, o bana bir zarar vermedi. Fuarda birbirimizi kaybettik. Biliyorsunuz bir fuar vardı ve ben gitmek istedim. O da beni götürme kibarlığını gösterdi. Fakat kayboldum ve onu bulamadım. İşte o zaman adamlar beni buldular ve kaptanlarına götürdüler. Bu Amerikalı, çocuğun babasıdır."

Adam bir rahatlamayla iç çekti. Yüzünde küçük titrek bir gülümseme belirdi. "Ben düşündüm ki - neyse boşver - demek istiyorum ki senin için kaygılandım. Şimdi çocuğun babası olacak o adamı bulmak zorundayız. Kardeşimin çocuğu için yeniden hata yapma şansım yok."

Heather amcasına sadece gülümsedi. Ona Kaptan Birmingham ile konuşmak için Londra'ya gitmenin bir işe yaramaya-cağını çünkü adamın kendisiyle evlenmeyeceğini söyleyemedi.

Sessiz kaldı.

Londra'ya vardıklarında bir yolcu hanında kaldılar. John Amca hemen Lord Hampton'a bir randevu vermesi talebini içeren bir

mesaj gönderdi ve ertesi gün Lord Hampton onu evinde kabul etti. Heather ve yengesi yolcu hanında kaldılar ve toplantının sonucunu beklediler. Heather ne olduğu konusun-da bir soru sormaya cesaret edemiyordu ama merak içindeydi. John Amca geri geldiğinde önce doğrudan karısıyla bir görüşme yaptı. Heather onlar ne planlıyorlarsa her şeyin yolunda gittiği izlenimini edindi çünkü amcası daha iyi bir ruh haline sahipti.

Heather'a amcası Lord Hampton'm sorunlarını çözme güvencesini vermesinden sonra yatağa erken gitmesi söylendi.

"Bizim gerçeği söylediğimizi göreceksin ve yapması zorunlu olanı yapacak. Senin Amerikalın ise, her şeyi kaybetmeyi ve hapse atılmayı istemiyorsa seninle evlenecek."

Heather hiçbir şey anlamadı. Bir kadınla evlenmediği için bir adamı hapse nasıl atarlardı? Böyle bir şey için can atan bir-çok kepaze adam vardı. Hayır onu başka bir şeyle tehdit edeceklerdi ve onun evliliğe zorlanması durumunda bunun kendisine yansıyacak sonuçlarını aklına getirebiliyordu. Hayatı tam bir cehennem olacaktı ve başka hiçbir sözcük bunu daha iyi anlatamazdı. Ama kimse bu işte onun görüşünü sormuyordu. İnisiyatifi kendi ellerine almışlardı. Şeytanla evlilik yapmanın mı, yoksa evlilik dışı bir çocuk yetiştirmek zorunda olmanın mı daha kötü olduğuna karar veremiyordu.

O gece yarısı Fanny Yenge büyük ve ısrarlı elleriyle onu de-rin uykusundan sarsarak kaba bir şekilde uyandırdı.

"Hadi kalk bakalım melanet velet. Amcan seninle konuşmak istiyor."

Heather mahmur bir şekilde yatağa oturdu, yanında oturan ve başı üstünde yakılmış bir mum tutan yengesine baktı.

"Çabuk ol. Bütün gece burada bekleyecek değiliz."

Yengesi gölgelerin içinde kayboldu ve odayı terk etti. Bir an onun arkasından baktı, gözlerinden uyku akıyordu. Beyaz teni karanlıkta parlıyordu ve saçları beline kadar düşmüş bir durum-da karanlıkta kaybolmuştu. Birçok haftadır ilk kez rüya görme-den uyumuştı. Pencereleere değen yağmurun sesi onun sıkıntılı düşüncelerini yatıştırmış, huzurlu bir sessizliğe taşımıştı. Heat-her yatağın yumuşaklığı içinde kıvrılmış ve tatlı bir kendini kay-betme durumuna girmişti. Yatağından kalkmadaki isteksizliği şimdi daha iyi anlaşılabilirdi. Ama yengesinin talimatlarına uymak zorundaydı ya da uymazsa sonuçlarına katlanacaktı.

Heather uykulu bir şekilde rahat ve sıcak ortamdan ayrıldı ve yengesinin eski giysisini alarak başının üzerinden geçirdi. (üysiyi bağlamaya çaba göstermedi. Bir başka anda bu giysiyi yine çıkarmak durumunda kalacaktı. Niye onunla konuşmak istedikleri konusunda bir fikri vardı. Kaptan Birmingham'ın, evliliğe zorlanmayı reddettiğini ona söylemelerine hazırlıklıydı. 13ü bir sürpriz olmayacaktı. Eğer ona adamla ilgili olarak soru sormuş olsalardı, boşu boşuna Londra'ya gitmelerine gerek kalmazdı. Adamın ne söylediklerini ona anlatmaları fazla uzun sürmeyecekti.

Heather'm holdeki ilk çekingen adımı duyulur duyulmaz kapı yengesi tarafından birdenbire açıldı. Kadın nefret dolu bir şekilde ters ters bakarak ona işaret etti. Odaya girdiği zaman, orasının karanlık olduğunun farkındaydı. Ocağa küçük bir ateş parlıyordu ve bir mum masanın üstünde yanıyordu. Masanın etrafında amcası ve bir adam oturuyordu. Kalaylı maşrapalardan bira içiyorlardı. Odanın geri kalanı karanlıktaydı ve gölgeler de-rindi. Heather dikkatli bir şekilde yaklaşarak, ziyaretçi adamın kim olduğunu görmek istedi. Bu kişi, ailenin eski dostu olan Lord Hampton'du.

Bir iç rahatlaması çılgılığıyla onun açtığı kollarına doğru minnetle koşarak kendini bıraktı.

"Heather," diye zorlukla seslendi adam. "Benim küçük

Heather'ım!"

Heather ona adeta yapıştı ve gözyaşları onun omuzlarında yerini bulmak üzere, ruhunun derinliklerinden akararak taşı. Babasından sonra ikinci kişi olarak bu adamı çocukluğundan beri çok sevmişti. Ona karşı son derecede nazikti ve kendi amcasından daha yakındı. O ve eşi Heather'm babasının ölümünden sonra kendileriyle yaşamasını istemişlerdi ama Fanny Yenge onun sadece kendi akrabalarıyla yaşamasında ısrar etmişti.

"Çocukluğundan beri seni görmeyeli epey zaman oldu," dedi ve onu daha iyi görebilmek için kendinden biraz uzaklaştırdı. Hoş mavi gözleri Heather'a göz kırptı. "Sen küçükken ve emeklerken dizlerime kadar gelirdin ve şeker isterdin." Büyük bir gülümseme ile sırtıtırken Heather'm güzel çenesini kaldırdı. "Şimdi bakın şuna. Bir güzellik portresi! Daha önce böyle güzelini görmedim, asla. Kendisi de çok güzel bir kadın olan annenden bile güzelsin. Seninle evlenecek oğullarım olmadığı için üzgünüm. Senin aile içinde kalmandan çok memnun oldum. Kızım da olmadığı için belki senin benim kızım olduğunu söyleyebilirim." "Yanağını dudaklarına bastırmak için uzandı. "Sizin kızınız olmaktan onur duyardım." Yumuşak bir şekilde yanıt vermişti.

Lord Hampton keyifle gülümsedi ve ona oturması için bir sandalye uzattı. Ama Fanny Yenge Heather'ı iterek onun yerine kendisi oturdu.

"O ayakta kalsın, daha iyi olur," diyerek küçümsedi ve devasa bedeni sandalyeyi doldurdu. Sandalye itiraz eder gibi gıcırdadı ve zorlandı.

Kadının kabalığı karşısında hazırlıksız yakalanan Lord Hampton gözleri açılmış bir durumda ona bir süre baktı. Sonra bir sandalyeyi masadan çekti. "Belki burada daha rahat olabilirsin canım."

Hayır," dedi Fanny Yenge havlar gibi. Karanlıktaki köşeyi gösterdi. "Sandalye onun için.

Heather şaşırılmış bir şekilde baktı. Başka birinin daha odada olduğunu bilmiyordu. Adam gölgelerin içinde oturuyordu, karanlıkla çevriliydi ve onun sessizliği kimliği konusunda hiçbir ipucu vermiyordu.

"Gelin ve bize katılın Kaptan Birmingham," Fanny Yenge karga gibi gırtlamaştı. "Burası bir Amerikalıya uygun bir yer."

Heather'm kalbi korkuyla yerinden fırladı ve ayakları üzerinde

sallandı.

"Hayır teşekkürler hanımefendi." Yavaş ve kendinden emin bir ses yanıtladı. "Bulunduğum yerden memnunum."

Beynini uğuldatan bu tanıdık sesle Heather'm dizleri çözülmeğe başladı ve kendini bırakarak bayıldı. Bir haykırıyla Lord Hampton onu düşerken tutmak üzere atıldı.

"Kötü bir şok yaşıyor," diye açıkladı ve onu yaşlı kollarında sallamaya başladı. Onu yumuşak hareketlerle Kaptan Birmingham'ın oturmayı reddettiğı sandalyeye oturttu, sinirli bir şekilde küçük bir kumaş parçasını ıslattı ve Heather'ın üzerine eğilerek onun solgun tenine bastırdı. Heather titreyerek gözlerini açtığında endişeyle sordu "İyi misin?" "Kızı şımartma Lord Hampton," Fanny Yenge kızgın bir şekilde konuşmuştu. "Size sonra haylaz davranacak." "Eminin sizinle yaşadıktan sonra onun dinlenmeye hakkı olacak," Kadının kayıtsızlığına olan kızgınlığını ortaya koydu.

"Lütfen," dedi Heather nefes aldıktan sonra "Ben iyiyim."

Lord Hampton, titreyen parmaklarıyla alnından saçlarını uzaklaştırdı. "Benim yaşlı kalbimi ürküttün," dedi ve sarsılmış

bir durumda güldü.

Özür dilerim. Böyle olsun istememiştim. şimdi iyiyim.

Ama o hala, üzerindeki yakıcı gözlerin farkında olarak titriyordu. Titreyen parmaklarıyla giysisini göğsüne doğru bastırırken üzerindeki giysileri soyup onu altındaki hassas bedeniyle çıplak bırakan o güçlü bakışları anımsadı.

"Hadi bakalım, başlayalım," diyerek Fanny Yenge atıldı. "Kı-zın ne diyeceğini duyalım."

Lord Hampton Heather'a, onun tekrar bayılmasından korkarak belirsiz bir şekilde baktı. Heather'm dudakları zayıf bir iç rahatlatma gülümsemesi vermeyi başardı ve isteksiz bir şekilde Heather'ı bırakarak masasındaki yerine döndü.

"şimdi o gerekeni yapacak," diye konuştu Fanny Yenge. "Lord Hampton ona başka birisinin çocuğunu kabul etme gibi bir adaletsizlik yapmayacağı konusunda güvence veriyor."

Heather'm gözleri yengesinden küçük yaşlı adama kaydı. Onların ne söylediğini anlayacak kadar kendinde değildi. Lord Hampton kadına sert sert baktı.

"Hanımefendi, belki bilmiyor olabilirsiniz, benim ağzımda dilim var. Sizin bozuk konuşmanızdan daha usturuplu olduğuna da sizi temin ederim. Sakıncası yoksa ben kendim konuşacağım." içlerime bir şekilde Fanyy Yenge çenesini kapatıverdi ve sandalyesine oturdu.

"Teşekkürler," dedi Lord Hampton sert bir şekilde. Sonra Heather'a bakmak üzere döndü. "Canım," dedi sakın bir şekilde. "Ben onurlu bir kişi olduğum için, onun babası olduğundan kesin olarak emin olmadıkça kendisini çocuğun babalığını kabul etmeye zorlayamam. Eğer bu başka birisi tarafından sana yapılmışsa..."

Ellerine bakarak onu sakın bir şekilde yanıtladı "Başka birisi değil." Bütün ayrıntıları ezberlemişcesine anlattı. "Ondan kaçtıktan sonra amcamlara gelmek üzere atlı arabaya bindim. Gün içinde köyden geçen yalnızca bir atlı araba var. Araba gün batınımdan sonra köye vardı ve ben eve kadar yürüdüm. Yolda kimseyle karşılaşmadım ve zaten oyalanacak zaman da yoktu. Eve geldiğim zamanı yengem doğrulayabilir." Ondan sonra da bir saniye bile benim kontrolüm dışında değildi," dedi kadın sevinçle.

Lord Hampton John Amca'nın onaylayan jestini görmek için baktı ve sonra geriye dönerek "Peki daha öncesi Heather?"

Tereddütlü bir şekilde ısrar ederek sordu.

Heather iyice kızardı ve bir yanıt veremedi. Gölgelelerin arasından aynı kendinden emin ses duyuldu.

"Çocuk benim." Brandon bunu donuk bir şekilde ifade et-miştı. Fanny Yenge'den bir memnuniyet kıkırdaması yükseldi ve Lord Hampton'a dönerek bir zafer sırtışı gösterdi.

"Şimdi buna ne diyorsun? Gerekeni yapacak mısın?" "Evet," dedi adam içini çekerek bıkkın bir tavırla. "Senin korkunç dikkatsizliğin yüzünden Heather'ın başına gelen bu büyük talihsizlikler geldi kadın. Onu senin çatının altına al-mana izin verdiğim günü matemle anıyorum. Bu paha biçil-mez mücevheri daha dikkatli bir şekilde korumalıydın." Lord Hampton'm kızgın bakışları utanç içinde sessizce oturan John Amca'ya döndü. "Aynı kandan olan sizler benim gözümde değersizsiniz. Beni tiksindiriyorsunuz." "Tamam, peki ona ne demeli?" diye haykırdı Fanny Yenge. I I er şeyi yapan o. Adamın yatağına sürünüp giren o." "Hayır," dedi Heather nefes nefese.

Gayriihtiyarî çıkan reddediş sözcüğü, Heather fark edene kadar ağzından çıkmıştı. Bir homurdanma ile Fanny Yenge döndü

ve Heather'm suratına dehşet bir tokat attı. Tokat o kadar sertti ki alt dudağı kanamaya ve yanağı kızarmaya başladı.

Heather'm arkasında karanlıkta bir bira maşrapası kızgınlık-la masaya vuruldu. Heather acı dolu gözyaşları arasından Lord Hampton'un ayakları üzerine sıçradığını gördü. Öne doğru eğildi ve ellerini masanın üzerine iyice yerleştirerek yengesine tehditkâr bir şekilde konuştu.

"Hanımefendi yaptıklarınız son derecede aşağılık hareket-ler. Bir barbar gibi davranıyorsunuz. Bir erkek olsaydınız, biraz önce yaptıklarınız karşısında ona göre karşılık verirdim. Şimdi sanırım Heather yatağa gitse iyi olacak. Bütün olan bitenlerin onu üzdüğü ortada."

Kendisine izin verildiğini düşünerek sandalyeden kalktı ve kapıya doğru yürümeye başladı. Ama yengesi onu giysisinin ön larafından yakaladı ve homurdandı.

"Hayır! Bir kez dayanacak ve hak ettiğini bulacak. Namuslu bir laz hiçbir zaman başım bir adamla derde sokmaz. Ona Tanrı korkusunu vermek için elimden gelen her şeyi yaptım. Ama o şeytanın hizmetçisi. Ona ne verdiğine şöyle bir bakın."

Fanny haşın bir şekilde Heather'm sırtındaki eski giysiyi sert bir

hareketle oradaki herkesin onun güzel bedenini görmesi için yırtıp çıkardı.

Gölgeler içinde bir sandalye tersine çevrilirken Kaptan Birmingham ayaklandı. Oda içinde uzun ve kızgın adımlar atarak ilerledi. Uzun boylu, siyah pelerinine bürünmüş ve ateş içinde kızgınca yanıp sönen yüzü ile beliren Kaptanı görünce Heat-her geriye doğru düştü. Gözleri iyice açılmıştı ve ayaklan yer-de kalakalmıştı. Kendisinin bir cadı olarak doğduğu ve onun önündeki bu adamın da şeytanın yeniden doğmuş şekli olduğu suçlamalarını duydu. Kendini koruyormuş gibi kollarını havaya doğru uzattı. Ama Amerikalı yağmurdan nemlenmiş pelerinini bir hamlede omuzlarından çevirip çıkardı ve çıplaklığını umut-suzca gizlemeye çalışan Heather'ın etrafına çekti. Rüzgâr gibi uçan pelerine titreyen narin bedeni sardı. Heather şimdi kor-kuyla daha kuvvetli bir şekilde sarsılmaya başladı. Onun uzun ve kaslı bedeninin yakınma gelmesi, kendi başına bir dehşetti zaten.

Başı üstünde duran Brandon'm yanağmdaki bir kas kızgın bir şekilde seğirdi. Nefret dolu bakışı kendisine bakan üç şaşkın kişinin üzerindeydi.

"Bu yararsız gevezeliğe bir son verelim." Bunu buz gibi bir şekilde söyledi.

"Kız benim çocuğumu taşıdığına göre, onun geçimi benim sorumluluğum altındadır. Heather'ın, ona bakacak hizmetlileri olan bir evde yerleşmesini sağlamak için memleketime dönüşümü erteliyorum." Lord Hampton'a baktı. "O ve çocuk, onun yetiştirilme tarzına uygun bir şekilde desteklenecektir, bunu garanti ediyorum. Onun akrabalarıyla yaşamaması zorunluluğu kesin olarak ortada. Çocuğumun kendisini yenge diye adlandıran bu kadının canavarlıklarına maruz kalmasına izin verecek değilim. Bu gelişimin son yolculuğum olmasını planlamıştım. Ama bu koşullar altında her yıl gelip onların refah içinde olup olmadığını görebileceğim. Yarın sabah onun için uygun bir ev ayarlamaya gideceğim.

Sonra buraya gelip onun uygun giysiler almasını sağlayacağım. Şimdi efendim, gemime gitmek istiyorum. Bu kişilere başka bir şeyler söylemek istiyorsanız, işinizin bitmesini arabanızda bekleyeceğim." Brandon bakışlarını doğrudan doğruya Fanny Yenge'ye çevirdi ve tehlikeli bir şekilde yavaş ve tam olarak konuştu. "Hanımefendi, bu kız hala sizin bakımınız altındayken ellerinizi kendinize saklamanızı tavsiye ederim ya da siz böyle yapmadığınıza çok pişman olursunuz'

Bunu söyleyerek odadan çıktı. Heather onun kızgın, soy-lu ve uzun boylu, sırmı gibi bedenini, şık koyu kırmızı kadife giysiler içindeki görüntüsünü yakaladı. Kendi piç çocuğunu ve onun annesini koruyup gözetme sözü vererek ayrılp gitmişti.

kimse evlilik konusunu gündeme getirmemişti. Brandon onu el altında tutacağı bir kadın yapacaktı.

"Biz onu hizaya getirdiğimizde bu kadar yukardan bakamayacak," diye mızıldandı Fanny Yenge.

Lord Hampton soğuk gözlerle ona baktı. "Sizin kin dolu kaprisinizi tatmin etmek zorunda kalışım çok zoruma gidiyor." Yavan bir şekilde söylendi. "Heather işin içinde olmasa, bu konuyu benden uzak tutar, ilgilenmezdim. Ama onun hatırı için bu adamı dizleri üstüne getirmek zorundayım. Fakat sizi uyar-
mam gerekir hanımefendi. Adam çok sinirli birisi. Onun söylediklerini yapsanız iyi olacak." "Kıza nasıl davranacağımı bana söyleme hakkı yok." "Burada hatalısınız hanımefendi," diye sessizce yanıtladı. "O, onun bebeğinin babası ve birkaç saat içinde onun kocası Olacak."

UCUNCU BOLUM

Güneş, su damlacıklarının iz yaptığı pencerelerden içeri ışıık parıltıları halinde girdi ve Heather'ın yüzüne dokunarak onu uyandırdı. Heather yarı uyanık bir kendinden geçmişlik için-de gerindi ve bir yastığı kendine doğru kucaklayarak yumuşak yatakta döndü. Babasının evinde olduğu bir rüya görüyordu. Şimdi ise yağmurun tatlılılaştırdığı yumuşak bir esinti, yarı açık pencerenin önündeki perdeyle flört ediyordu ve oradan yana-ğın okşamak üzere yatağa kadar geliyordu. Heather derin bir nefes aldı ve soluğunu memnun bir şekilde dışarı verdi. Olağan sabah bulantısı yoktu ve bu durum onun havadaki sonbahar ko-kusunun keyfine varmasına izin veriyordu. Gözlerini açtı ve bir sıçramayla yatağın üzerinde oturdu.

Kaptan Birmingham'ın pelerini yatağın yakınındaki bir sandalyenin arkasına asılmıştı. Bu onun düşüncelerinde, ancak korkunun getirebileceği hızlı yarışı başlattı.

"Kibirli aptal." Kızgınlığını ortaya koyarcasına tısladı. "Beni satın alarak bir eve koyacağını ve beni metresi yapacağını mı düşünüyor? Onun bu yarım akıllı teklifini kabul etmeden önce darağacı önünde doğururum!"

Şimdi bile onun kendisini eve ve sonra da yatak odasına götürmesinin ne kadar hoş olacağını muhtemelen aklından geçirdiğinden emindi. Onun bu cömertliğine minnet duyacağını ve kendisini de buna göre ona sunacağını hesap ediyor olmalıydı. Bu onu bir orospudan öte bir noktaya götürmeyecekti. Hayır. Onun metresi olmaktansa, boğazını baştan sona kesmesi daha iyiydi. O şeytan elleriyle karnına dokunamayacaktı ve piç oğlunun içinde büyüdüğünü hissetmeyecekti! Hayır! Ona bu şekilde teslim olamayacaktı!

Ama eğer onu kendisiyle evlenmesi için zorlarlarsa ne olur diye çılgınca merak etti. Ona teslim olmak ve dediklerini yapmak zorunda kalırdı. Kızınca da o kadar nazık birisi değildi kendisi.

"Ah, dua ediyorum, beni çok fazla incitmesin." Söylenirken bir korku sarsıntısı bedenini sarmıştı.

Bir süre sonra kapı çalındı, nefret ettiği pelerinine örtün-mek yerine yataktaki çarşafı çekti ve onunla bedenini sardı, ucunu omuzlarından aşağıya sarkıttı. Üzerine bir şeyler örtmüş bir durumda kapıyı açtı ve karşısında saçları grileşmiş bir bayan ve onun arkasında da kendisinden daha yaşlı olmayan iki kız ve ellerindeki kutuları gördü.

"Bayan Heather," dedi yaşlı bayan gülümseyerek "Ben Bayan Todd'ım ve bu iki kız benim yardımcılarım. Bizi Lord Hampton gönderdi ve buraya sizi evlenmeniz için hazır-lamaya geldik." Soğuk ve korkutucu bir şey Heather'm kalbini sıkıştırdı ve bedenine baştan aşağıya titreten bir ürperti gönderdi. Yakındaki bir sandalyeye, dizlerinin çözüleceğinden korkarak destek için yapıştı. Bayan Todd onun benzinin solgunluğu ve ellerinin titremesi ile ilgili bir şey fark etmedi. İki kız ellerindeki kutuları koyacakları yeri gösterme işiyle fazlasıyla meşguldü.

En sonunda Heather'a dönerek konuştu. " Bu sabah bir şey-yedin mi canım?" "Hayır," anlamında başını sallayarak fısıldadı kız.

"Tamam, hiçbir şeyi merak etme. Kızlardan birisini kahvaltı getirmesi için göndereceğim. Tören konuşmaları yapılırken senin açlıktan bayılmanı istemeyiz öyle değil mi? O zamana kadar yapacağımız çok şey var. Senin gibi zayıf bir kızın biraz güç top-lamaya ihtiyacı var." "Evlilik töreni ne zaman olacak?" Heather bunu zorlukla so-labildi.

Kadın genç gelinin bu garip sorusu karşısında şaşırmadı. "Bu öğleden sonra canım."

Heather bir sandalyeye zayıf bir "Oh" sesiyle güçlükle otur-du.

"Birileri bunu sana söylemeliydi canım. Ama her Şey böyle aceleye gelmiŐken, nasıl unutmuş olabileceklerini anlıyorum. Lord damadın evlilik töreni için sabırsızca beklediğini ve hiçbir gecikmeye katlanamayacağını söylüyor. Onun bu sabırsızlığının nedenini kesinlikle anlayabiliyorum. Sen o kadar güzelsin ki canım."

Ama Heather dinlemiyordu. Playal gücü gece Kaptan Birmingham'ın yanında uzanışını, ağzına doğru heyecanlı nefes alış verişini, bedeni üzerindeki g cl  ve acımasız ellerini düşün-d rerek onu Şimdiden etkisi altına almıştı. Yüzü bu düşünceler-le yanıyordu. Brandon onu ne kadar incittiğine aldırmayacaktı. Sarsılan bedenini hareketsizleŐtirmeyi ve mücadele etmeyerek onu kızdırmamayı baŐarıp baŐaramayacağını düşündü.

Hızlı, sinirli bir hareketle sandalyeden fırladı ve bunu yapamayacağı korkusuyla pencereye gitti. Artan gerilimi hissederken dişleri alt dudağını kemirmeye başlamıştı. Daha çok zamanı olacağını ummuŐtu.

Onların evliliği bu kadar çabuk yapacağını aklına getirmemişti. Ona Şimdi sakın sakın nasıl gidebilirdi ve onun yapabileceklerini yapmasına nasıl izin verebilirdi?

Onu telaşlandıran bir şekilde, 6zg6rl6k dakikaları korkunç bir hızla akıp gidiyordu. Afallamış bir şekilde, kendisini beslenmiş, banyosunu yapmış, parf6m s6r6lm6ř ve bakımı yapılmış bir durumda buldu. O sabahın hiçbir anı ona ait değildi. Onlar uğraşırken, kızgınlıkla çığlıklar atıp onu olduğu gibi bırakmalarını istemeyi d6ř6nd6. 6ėle yemeği geldi ve a olmamasına karşın, ona biraz dinlenme zamanı bırakacaklarım d6ř6nerek yiyormuş gibi yaptı, pencereden aşağı k6peklere yemek parçala-rını attı. Ama tepsi toplanır toplanmaz her şey yeniden başladı. Bedeninin her noktasına, o ne kadar utansa da dokunuldu. İti-raz etmeye kalktığımdaysa 66 onunla tartıştı.

'Ama bu kokudan şuraya, buraya s6rersek utangaç, çekingen bir adamı g6l6 b6y6k birisine d6n6řt6r6rs6n.'

Heather evleneceği adanı için tam da tersine ihtiyaç olduğu-nu deli gibi d6ř6nd6.

Sonunda Heather hazır edilmişti ve kendisine bakmasına ilk kez izin verildi. G6rd6ė6 kendisiydi ama her zaman g6rd6ė6nden farklıydı. Daha 6nce hiç bu şekilde g6r6nmemişti. Korkutucu bir an, başkalarının g6rd6ė6 ve olağan6st6 bulduğu guzelliğe bir g6z attı. Saçları ipek gibi parlayacak kadar taran-mış ve Yunan Tanrıça heykellerindeki gibi saı başının tepesinde karmaşık bir şekilde kıvrılıp

toplanmıştı. Başını altın uçları olan bir ta ve inciler süslüyordu. Aşağıda ise güzelim mavi gözleri korku içinde bakıyordu. Gözlerinin belirgin eğimi, uzun ve siyah kaslarıyla çevrili durumda ve saç şekli nedeniyle daha da fark edilir olmuştu. Elmacık kemikleri narin ve çıkıntılı yapı-sıyla altta bir boşluk yaratıyordu ve yanakları imdiklendikleri için artık solgun değildiler. Yumuşak, pembe ağzı şaşkınlıkla yarı aralıktı.

"Senden daha güzel bir kız yaşamıyor Heather'

Heather için o an yitip gitmişti ve yeniden giysileri inceledi. Leydi Hampton sevgiyle ona kendi gelinliğini armağan olarak göndermişti. Gelinlik bir rahibin kapüşonlu giysisine benziyordu. Rengi buz mavişiydi, yalın ve ince çizgilerle zengin ve kalın satenden yapılmıştı. Kollar ve etekler bileklere kadar uzanıyordu ve giysinin etek kısmı hafifçe genişliyordu. Harika al-lın işlemeler ve sayısız küçük inciler boyun kısmını, kolların ağzını, etekleri süslüyordu ve bel bölgesinde harikulade güzel bir kuşak ciddi bir servet taşıyordu. Bu bir altın deri kemerdi ve üzerinde çok sayıda inci ve yakut dikiliydi. Kendisinden daha uzun bir gelinlik kuyruğu, altın zincirler ve kalın saten kumaşı üzerinde altın ve küçük inciler süslenmiş bir şekilde eklenmeyi bekliyordu.

Prenseslere layık bir kostüm diye kasvetli bir şekilde düşün-dü Heather.

Kaşları yeniden çatıldı ve pencereye doğru hareket etti. Kötü talihinin yaşanacağı saat yaklaşıyordu. Zaman çok hızlı bir şekil-de akıp gidiyordu ve o hala sarsılıp duruyordu.

"Llayatımda bir kez," dedi sessizce. "Lütfen, lütfen cesur olayım."

Arkasındaki kapı sonuna kadar açıldı ve Fanny Yenge içeri girdi.

"Nihayet güzel giyinmişsin." Kadın alaycı bir şekilde konuş-tu. "Ve sanıyorum güzel olduğunu düşünüyorsun değil mi? Ama sen benim eski giysimdekinden daha iyi görünmüyorsun."

Bayan Todd, hakaret kendisine yöneltilmiş gibi bedenini doğrulttu. "Özür dilerim hanımefendi." "Ah, kapa çeneni," diye Fanny Yenge kadına tısladı.

"Lütfen Fanny Yenge!" Heather yumuşak bir şekilde yalvar-dı. "Bayan Todd çok çalıştı." "Tabii, eminim seninle uğraşmak zorunda kaldı."

"Hanımefendi," dedi Bayan Todd soğuk bir şekilde. "Kızca-ğız bu eleştirileri hak etmiyor. O benim bugüne kadar evliliğe

hazırlama bakımından keyifle ilgilendiğim ve gördüğüm en güzel kız."

"O şeytanın kızı," dedi Fanny Yenge zehrini saçmayı sürdürerek. "Güzelliği şeytanın işi. Bu nedenle onu gören adamlar huzur bulamayacak. Erkeklere bir cadıyı arzulatması, şeytanın yöntemi. Onunla evlenecek adam da şeytanın arkadaşı. İkisi birden şeytana ait olacaklar." "Bu saçma," dedi Bayan Todd sesini yükselterek. "Kız bir melek."

Melek öyle mi? Niye bu kadar çabuk evlendiğini size söylemedi sanırım, söyledi mi?

Geldiği açık kapıda duran ve konuşmaları dinleyen John Amca yavaş ama sakın bir sesle konuştu. "Kaptan Birmingham evliliğin gecikmeden yapılmasını istediği için değil mi Fanny?"

Şişman kadın keyifsiz bir şekilde döndü, onu reddeden bir bağrıış koparmaya hazırken, dudaklarına gelen öfke sözcükleri, belki de Amerikalı deniz kaptanının korkusuyla yerini sessizliğe bıraktı. Bunun yerine yeğeninin etrafında döndü, onu çimdik-lemeye çalıştı ama Heather, şimdi ne kadar az acı çekerse daha sonrası için daha iyi hazırlanabileceğini düşünerek hızla kayarak ondan sıyrılmayı başardı.

"Elimden kurtulduğun için memnun olduğumu söyleyebilirim," dedi Fanny Yenge. "Seni etrafımda görmek hiç de hoş değildi."

Heather bu incitici sözlerden ürkmüştü. Yeniden pencereye döndüğünde gözlerinden yaş geldi. Bütün hayatı boyunca akra-balarının sevgisinden yoksun kalmıştı. Babasının ona verdikleri, mutsuzlukla bozulmuştu ve artık başka bir kaderi vardı. Taşıdığı ocuk oğlan olsa bile büyük bir olasılıkla babası tarafından bu olanlardan ötürü annesinden nefret etmesi yönünde teşvik edi-lecekti. Hayatında bir başka sevgi şansı olmayacaktı.

Bir saat sonra kaskatı bir durumda ve gülümsemeyen bir yüzle John Amca'nın yardımıyla, kiralık at arabasının merdivenlerinden indi. Görkemli katedral yukarıya doğru uzanıyor ve ihtişamı insanı hemen etkisi altına alıyordu. Onun önünde küçük ve önemsiz hissederek amcasının koluna yapışarak merdivenleri tırmandı. Kendisiyle ilgili sözleri duymuyordu bile. Her şeyi mekanik olarak yaptı. Bir ayağını diğerinin önüne, sonra diğerini ötekinin önüne atarak amcası tarafından adeta e-kiştirilir gibi götürüldü. Son dakika yardımı için beraberlerinde gelen Bayan Todd onun yanında yürüdü,

kolunda sarılı olarak duran gelinlik pelerinini düzeltip durdu. Ona bir şey olursa ka-dın oracıkta bayılabılırdı. Cıvıvleri için telaşlanan anne tavuk gibi kaygılıydı. Fakat Heather onu pek de fark etmiyordu. Attığı her adımla daha da yakınlaştığı katedralin yüksek ana kapısına doğru bakıyordu. Katedral hayatını yutmak için çıldırtıcı bir sa-bırla ağzı açık karanlık ve uğursuz bir şekilde bekliyordu. Ar-tık onun kubbeleri altındaydı, giyinme odasına doğru yöneldi. Amcası durduğu için o da durdu. Org müziği yüreğinde davul-lar çalıyor, gelen yüksek sesler beyninde yankılanıyordu. Bayan Todd onun için telaşlanıp duvağını düzeltti, altın zincirli uzun gelinlik kuyruğunu, arkasında bütün uzunluğu ortaya çıkacak şekilde omuzlarından geçirerek yerleştirdi. Birisi ona küçük, yumuşak deri üzerine altın haç işlenmiş beyaz bir İncil verdi ve Heather onu düşünmeden aldı.

"Yanaklarını çimdikle Heather." Yakınlarda bir yerlerde olan Fanny Yenge'nin sert uyarısı duyuldu. "Korkmuş görünmeye son ver. Yoksa ben kendim çimdikleyeceğim."

Bayan Todd kadına düşmanca baktı ve Heather'ın yanakları-na renk getirme görevini aksatmadı.

"Günün kraliçesisin canım," diye Heather'a fısıldadı kadın ve tacıyla duvağına son düzeltmeleri yaptı.

Müzik ve onunla birlikte Heather'ın kalp atışları da değişti. şok onu içinde bulunduğu sersemlikten çıkarmıştı.

"şimdi canım," dedi Bayan Todd sessizce.

"O, o orada mı?" Heather, adamın gelmeyi reddettiğini uma-rak kadına usulca sordu.

"Kimi diyorsun canım?" "O Amerikalıdan söz ediyor," dedi Fanny Yenge alaycı bir şekilde.

"Evet canım," diye kibarca yanıtladı Bayan Todd. "Mihrabın orada seni bekliyor. Görebildiğim kadarıyla uzun boylu ve yakışıklı bir adam."

Heather yorgun bir şekilde Bayan Todd'a doğru yalpaladı. Yaşlı kadın ona desteklediği eliyle ve gülümsemeyle yardım etti. Onunla birlikte kapıya doğru yürüdü.

Kapı tamamen açılmadan önce ona son bir cesaret vermek istedi kadın. "Kısa bir süre sonra her şey bitmiş olacak canım," dedi.

Daha sonra Lord Hampton kendi elini ona sundu, Heather bu eli mekanik bir şekilde kabul etti ve Lord Hampton'un yanında titreyen bacakları üzerinde kilise içinde ilerlemeye başladı. Heather, yüreğinin çırpışım ve elindeki İncil'in ağırlığını hissedebiliyordu. Omuzlarına takılı olan gelinlik kuyruğunun ağır yükü onu biraz yavaşlatıyor olsa da, büyük orgun çıkardığı sesler kendi yüreğinin sesini bile bastırdı ve yürümeyi sürdürdü.

Mihraptaki mumlar, orada duran grubun ötesinde yanıyor-du ve onları loş bir şekilde aydınlatılmış kilisede koyu gölgelere dönüştürüyordu. Heather bunlardan hangisinin müstakbel kocası olduğunu, onun boyundan dolayı anlamıştı. O an dünyada-ki hiç kimse onun kadar uzun boylu olamaz gibi geldi ona.

Heather yakma geldi ve mumun ışığı Brandon'm yüzünü aydınlattı. Saniyenin yarısı kadar bir sürede onun soğuk ve sert yüz çizgilerini görünce durdu. Kaçmayı öylesine istiyordu ki! Heather'm alt dudağı titriyordu ve bu ödlele sarsılmaya dişle-riyle sınırlı bir şekilde engel olarak Lord Hampton'dan ayrıldı. ()nündeki yeşil gözler aşağılayıcı bir şekilde onun üzerinde gezindi, sanki üzerindeki gelinliği acımasız ve kalpsiz bir tavırla soydu. Heather daha şiddetli bir şekilde sarsıldı. Amerikalı uzun ve kahverengi elini ona uzattı. Onun arzulu bakışı

Heather'm solgun yanağının utançtan kızarmasına yol açtı. İsteksizce buz gibi soğuk elini kaldırdı, onun daha büyük ve sıcak elinin üstü-ne yerleştirdi. Brandon onu mihrap merdivenlerine kadar gö-türdü.

Brandon siyah kadife ve kusursuz beyaz giysileri içinde ha-rika görünüyordu. Heather'a göre o bir şeytandı. Yakışıklı. Acı-masız. Uğursuz. Brandon onun bedeninden ruhunu çekebilir ve bundan da hiç pişmanlık duymazdı.

Eğer yürekli olsaydı, evlilik yemini edilmeden önce bu çılgınlıktan kaçıp uzaklaşabilirdi. Her gün» kadınlar piç oğlanlar doğuruyor ve onları sokaklarda büyütüyorlardı. Niye bu kadar cesur değildi? Yiyecek için dilenme ve çaresizlik içinde olmak, cehennemin ateşlerine atılmaktan daha az kötüydü.

Kendi kendisiyle böyle tartışırken bile, yanındaki adamla birlikte dizleri üzerine çöktü ve başını, Tanrı'nın kutsaması için eğdi.

Evlilik töreninin içindeyken zaman durmuş gibiydi ve bu zaman boyunca Heather'm bütün sinirleri ve duygulan, yanındaki varlığa karşı çığlıklar atıyordu. İnce ve bakımlı elleri

zerinde bakışları kilitlendi ve Brandon'm gövdesinin yakınlığı Heather'm burun deliklerine uçucu, rahatsız etmeyen, temiz ve erkeksi bir kokuyu yani onun sürdüğü kolonyayı taşıdı.

En azından iyi yıkanıyor," dedi içinden.

Papazın kararlı ve istikrarlı bir sesle sorduğ soruya verdiğ yanıtı işitti.

"Ben, Brandon Clayton Birmingham, sen Heather Brianna Simmons'u eşim olarak kabul ediyorum."

Ne mutlu ki Heather da aynı sözcükleri, bu adama eş olma-ya kendini adadığını yumuşak bir ses tonuyla kekelemeden söyledi. Bir an sonra Heather'm parmağına altın bir yüzüğü geçirdi ve yeniden papazın önünde eğildiler.

Kocası olan kişi kendi boyunu ortaya koyacak şekilde ayağa kalktığında Heather da sonunda titreyen bacakları üzerin-de yükseldi. Brandon ona kaba bir şekilde baktı, yeşil gözleri Heather'm tereddütlü bakışında donup kalıyordu.

"Sanırım damadın gelini öpmesi bir gelenek," dedi adam.

Heather sinirli ve sıkıntılı bir sesle yanıt verdi. "Evet"

Onun bakışı altında bayılabileceğini düşündü. Yüreği o den-li çalkantılı bir şekilde çarpıyordu ki gelinliği yüreğinin hiza-sında inip kalkıyordu. Uzun kahverengi parmakları onun narin çene kemikleri çevresine yöneldi, diğer eli gelinlik kuyruğu-nun altından geçip onun belinin arkasına kayarken, bir eliyle yüzünü çevirmesini sağlamak üzere çenesini sıkıca kavradı. Onu kendisine doğru sahiplenici ve sert bir kucaklamayla çekti, Heather'm gözleri büyüdü, beti benzi attı. Heather diğerlerinin kendilerine baktığını hissederken Brandon aldırılmıyor görü-nüyordu. Tam tersine, onların bakışlarından memnun gibiydi. Kolu onun belini bir demir kuşak gibi sardı. Küçük bedeninden hayatı sıkı sıkı bastırarak çıkarıyordu sanki. Başını eğdi ve ara-lık dudakları onunkiler üzerinde ihtiraslı bir öpücükle dolaştı. Açık ağzı, talep eden ve aşağılayıcı duruşuyla zaten iyice azalmış onurunu ayaklar altına atarak nemli ve yakıcı öpücüğü alıyordu. Heather'm eli yukarıya doğru çırpındı ve ona karşı acınacak bir durumda kasıldı kaldı.

Heather yakınında bir yerlerde Lord Hampton'm rahatsızlık belirten öksürüşünü duydu. Amcası da anlaşılmaz bir şeyler mırıldanıyordu. Sonunda papaz Brandon'm eline dokundu ve garip bir şeyler söyledi.

Bunun için daha sonra zamanın olacak evladım. Diğerleri sizi kutlamak için bekliyor.

Sonunda onun kavrayışı gevşedi ve nefes alabildi. Titreyen ağzı, onun kabartılı izler bırakan dudaklarından dolayı yanıyordu ve parmaklarının izi narin teni üzerinde görünür izler bırakmıştı. Sendeleleyen dizleri üzerinde döndü. Lord ve Leydi Hampton ona doğru gelirken ürkek bir şekilde gülümsedi. Ki-bar adam onun alnını baba tavrıyla öptü.

"Umarım senin için yanlış bir şey yapmadım Heather!" Dik ve taviz vermez bir şekilde duran Kaptan Birmingham'a baka-rak emin olmayan bir şekilde söylemişti bunu. "Niyetim senin iyi bir şekilde bakınıp korunmandı ama..."

Titreyen parmaklarını onun dudaklarına götürerek "Lütfen," diye mırıldandı kız.

Lord Hamptori'ın bitirmesine izin veremezdi. Eğer korku-larını sözcüklere dökerek olsa, buradan çılgınlık atarak kaçır, çıldırmış bir isteriyle giysilerini ve saçını yoları.

Leydi Hampton, soğuk bir şekilde ileriye doğru gözlerini dikmiş Amerikalı Kaptana ürkek bir şekilde baktı. Güçlü denizci bacakları vardı, ellerini arkasında birleştirmişti. Gemisinin

güvertesinde gözlerini okyanusa dikmiş, ayakta duran bir kaplan görüntüsündeydi. Heather'ı kucaklarken elleri kontrolsüz bir şekilde titredi ve gözyaşları gözlerini nemlendirdi. Küçük ve ince olan bu iki kadın birbirlerine üzüntü içinde sarıldı.

Sanki aklına yeni bir düşünce gelmiş gibi Lord Hampton bir öneride bulundu. "Bu gece Hamshire Hall'da kalacaksınız. Gemi kamarasından daha çok oda var orada."

Yeni evlendiği eşinin kollarında Heather çığlık atacak ve yardım isteyecek olursa bu odaların hepsine ulaşmanın kolay olacağını eklemedi tabii.

Brandon soğuk bakışını küçük adamın üstüne çevirdi.

"Tabii bu konuda ısrar ediyorsanız," diyerek homurdandı.

Lord Brandon'a ısrarlı ve vazgeçmediğini gösteren şekilde baktı. "Evet ısrar ediyorum," dedi sakın bir şekilde.

Bir kas Brandon'ın yanağında seğirdi. Fakat hiçbir şey söylemedi. Lord düğün ziyafeti için Hamshire Hall'a gitme zamanı geldiğini söylediğinde de sesini çıkarmadı. Yalnızca gelinin kolunu sağlam ve güçlü bir şekilde tuttu ve diğerlerinin kiliseden

onların peşinden gelmesine izin verdi.

Dirseğinde Brandon'm eli olduğu halde sinirli ve gergin olan Heather Lord Hampton'm kolunda gitmeyi yeğlerdi. Ama Brandon'm onun böyle bir şey yapmasına izin verme niyeti yok-tu besbelli. Üzerindeki sahip olma hakkı şimdiden başlamıştı ve bundan sonra hiçbir zaman kendi kendisine var olamayacağını biliyordu. Ona sahip olması tamamlanmıştı. Belki henüz ruhu-na sahip değildi. Ama ona da sahip çıkana kadar durmayacaktı.

Kilise koridorundan geçerken sıralardan birisine takılan gelinlik pelerini Heather'ı dehşete düşürecek bir şekilde durdurdu. Omuzları üstünden zıvanadan çıkmış bir şekilde onu durduran şeyin ne olduğunu görmek için baktı. Brandon'm da öfkeli bakışı, sanki onun amansız tutuşundan uzaklaşmaya çalışıyor gibi görünen Heather'a yöneldi.

"Lütfen," dedi titrek bir sesle, ilerleme konusundaki belirgin tereddütünü ortaya koymak için bir elini kaldırdı. Brandon'm gözleri onun gerisine doğru gittiğinde oturaklardan birisine takılan giysiyi gördü ve alaycı bir şekilde ona sıırttı. Brandon takılan giysiyi kurtarmaya gitti. İki eliyle tuttuğu İncil'i sıkıca kavrayarak sinirli bir şekilde adamı izledi. Avuçları nemli ve parmakları seğiriyordu. Parmağındaki altın yüzüğe baktı. Bu

yüzük ona ait olduğunun damgasıydı. Oldukça bol olan yüzük parmağından kolayca kayıyordu. Yalnızca yüzüğe bakmak bile, bunun ne anlama geldiğini bilmesi yüzünden daha çok korkuyu yüreğine taşıdı.

Brandon altın işlemeyi sert kıymıktan kurtardı ve pelerinin ucunu kolunun üstüne özensiz bir şekilde sarkıttı ve Heather'm yanına döndü. Yeniden kolunu onun kolunun altından kaydır-dı.

"Kendini sıkıntıya sokmana gerek yok aşkım." Bunu alaycı bir şekilde söyledi "Giysiye bir şey olmamış."

"Teşekkürler," dedi yumuşak bir şekilde mırıldanarak ve gözlerini belirsizlikle onunkilere doğru çevirdi.

Onun alaycı gülümsemesi Heather'm içini kuruttu ve yü-zünün kızarmasına yol açtı. Acımasız bir şekilde ona gülüyordu ama örselenmiş gururu buna izin veremezdi. Çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırdı. Gözlerine dolan yaşlar arasından ona bir bakış attı.

"Ben bir erkek olsaydım öyle kolayca pişmiş kelle gibi sırtı-mazdınız." Ondan nefret ederek konuştu.

Brandon hoş bir şekilde kıvrımlı kaşlarını kaldırdı ve ona bakarak katılarak güldü. "Sen bir erkek olsaydın canım, böyle bir durumda olmazdın."

Yüzünün kızarıklığı arttı. Kızgınlıktan ve aşağılanmaktan çılgına dönmüş ve köpürmüş bir durumda onun uzun parmaklarını burkup kurtulmaya çalıştı ama o parmaklarını Heather'm kolu çevresinde daha da sıkıştırdı.

"Benden yeniden kaçamazsın güzelim." Rahat bir şekilde onun sıkıntılı durumundan hoşlanıyor gibi konuşmuştu. "Artık sen sonsuza kadar ve daima benimsin. Benimle evlenmeyi istemiştin. Hayatının geri kalan kısmında, şans eseri dul kalmazsan benimle evli kalacaksın. Korkma aşkım, seni erkenden bırakmaya niyetim yok."

Onun bu aldırmayan dalga geçici tavrı üzerine Heather'm yüzü kül rengine döndü ve ayakları üzerinde sallanarak bayı-lacağını hissetti. Brandon onu kendine yakın bir şekilde tutarak dikleştirdi. Heather'm çenesini, onun gözlerine bakabilmek için biraz yukarıya kaldırdı. Adamın gözleri, yeşil ateşte yanan kömür gibiydi.

"Denemeye kalkacak ama Lord Hampton'm bile seni ben-den

koruyamayacak. Lakin pek çok geceden bir tanesinden beni mahrum etmesi ne fark edecek ki?"

Sözcükler korkunun titreten histerisini bedenine gönderdi ve kolu bitkin bir şekilde onun kollarının üstüne düştü.

Ne kadar da güzelsin tatlım," dedi adam boğuk bir sesle. "Senden öyle çabucak bıkmayacağım.

Onların kiliseden gelişlerindeki uzun gecikmeden dolayı gergin ve sinirli olan Lord Hampton bir saniye daha fazla bekleyemezdi. Kocasının koluna bastırılmış, başı geriye düşmüş, gözleri kapanmış ve oldukça solgun durumdaki Heather'ı bulmak için aceleyle geriye doğru gitti.

"Bayıldı mı?" Tedirgin bir şekilde sordu onlara doğru gelir-ken.

Brandon'm gözlerindeki ateş söndü ve minik adama bir an baktı. "Hayır," yanıtını verdi ve karısına bakmaya başladı. "Biraz sonra daha iyi olacak." "Öyleyse gelin," dedi Lord rahatsız olmuş bir şekilde. "Atlı araba bekliyor."

Yanlarından ayrıldı, Brandon'm kolu karısını daha sıkıca kavradı.

"Seni taşıyayım mı?" Yakışıklı ağzını büken şeytani bir gülümsemeyeyle alaycı bir şekilde sordu.

Heather'ın gözleri birdenbire açıldı.

"Hayır!"

Ani bir gurur ve enerji patlamasıyla kendisini ondan savurmaya çalışarak tepki gösterdi. Brandon'ın gülüşü onun bel kemiğini daha da dikleştirmişti. Heather başını fırlatarak ondan uzaklaşmak için adım attı ama gelinlik kuyruğu onun elindeydi ve boşluk bitince ilerleyemedi. Gözüpek bir şekilde, gelinlik kuyruğunu bırakmayan Brandon'a doğru baktı. Onun tarafına geldikçe Brandon'ın ağzının köşesinde küçümseyen bir ifade oluştu.

"Kaçman olanaksız aşkım. Çok sahiplenici bir yapım var."

O zaman beni burada becer eğer yapmak zorundaysan.' Nefreti diline daha keskin bir zehir taşıdı. Başkaları bekledi için ne yapacaksan çabuk yap."

Çeneleri kilitlendi ve gözleri soğuklaştı. "Hayır," dedi adam onun kolunu alırken. "Senden yavaş yavaş zevk alacağım. Hadi

gel Şimdi. Dediğin gibi diğerleri bekliyor."

Kilisenin dışında üzerlerine pirinç serpildi. Düğün törenleri o kadar çok sık yapılmadığından Leydi Hampton en basit bir geleneği bile atlamak istemiyordu. Sonra bekleyen atlı arabaya yöneldiler. Fanny Yenge Amerikalı çok yakınında olduğundan sessizdi, John Amca tereddütlü ve kendinden emin olmayan bir durumdaydı ve arabanın merdivenlerinde Leydi Hampton'a yardım etti. Lord Hampton geride kalmış, geline yardım eden Kaptan Birmingham'ı izliyordu.

John Amca eşini ve Leydi Hampton'ı arabaya bindirdi ve onların arkasından kendi de bindi. Heather yakınlarına ge-lince bir tarafta    bayanın sıkıŐıęını gördü. Leydi Hampton ortada oldukça sıkıntı çekiyordu. Zavallı kadının yakınmaları sözcüklere d k lemedi. O da bütün bu olan bitenlerin geride kalıŐından dolayı kendisine bir gülümseme izni verdi. Heather arabaya binmek için eteğini kaldırdı. Kendisini birdenbire kocasının kollarında ve yukarıya yerleŐtirilirken bulduğunda çok Şaşırdı. Onu utandırdığı için teşekkür etmeden boş olan yere oturdu ve göremeyeceği bir pozisyonda ona kötü bir bakış attı. Brandon arabaya bindi ve ağırlığını onunkinin yanına bıraktı.

Lord Hampton geldiğinde Heather iyice sıkışmıştı. Kendisine daha çok yer edinebilmek için koltuğun ucuna doğru oturmayı

denedi ama kocası eteğinin üstüne oturduğu için bunu yapamayacağını anladı. Ona baktı. Fakat Brandon pencereden dışarı bakıyordu ve yüzünün ona dönük kısmı oldukça kızgın görünüyordu. Heather koltuğa doğru kendisini iterken anlaşılmasız ürkek sesler çıkardı. Yüreğini! korku kaplıyordu. Bedenleri o kadar birbirine yakındı ki omuzları onunkinin üstündeydi ve kolunun arkası göğsüne sürtüyordu. Tüm kalçası, onun taş gibi sert kaslarına dayanıyordu.

Araba kaldırım taşlı sokaklarda ilerledikçe, kendisi kadar gergin olan Lord ve Leydi Hampton konuşmak için garip bir girişimde bulundu. Heather'in sesi neredeyse hiç duyulmuyordu ve sesi tedirginlikten çatlıyordu. Sesini daha fazla dışarı vermekten korkarak daha da utanmamak için çok geçmeden susmayı yeğledi.

Araba yolculuğu hiç bitmeyecek gibiydi. Hoplayıp zıplayarak yolculuk yapıyorlardı ve Heather bedenindeki kemiklerden kırılmayanın kalıp kalmadığını ümitsizce merak etti. Lord Hampton iri bir adam olmasa da yine de ondan daha büyüktü. Geniş omuzlu yapıdaki kocası ve Lord arasında en çok sıkıntı çeken yine kendisiydi. Brandon'nu kolunun göğsüne yaptığı baskı bile tek başına onu bir şok içine sokuyordu.

Sonunda araba Hampshire Hail önünde durdu. Önce Brandon

indi ve güçlü elleriyle onu kollarının altından yakaladı ve aşağıya yanına doğru sallayıp çekip aldı. Heather acele hareketlerle giysisini düzeltti ve başını gururlu bir şekilde geriye çekerek kolunun üstünden geçen uzun gelinlik kuyruğunu fırlatarak uzattı. Malikânenin içinde pelerini çıkarmak için durdu. Hiç hoşuna gitmeyen bir şey oldu ve eşi ona, omuzlarındaki altın kolyeyi çıkararak yardım etti. Uzun parmakları büyük bir beceriklilikle hareket ediyordu.

Yemek odasına girdikleri zaman, düğün ziyafeti masanın üzerinde hazır durumdaydı. Lord ve Leydi Hampton masanın iki ucunda yerlerini aldı, Heather ve Brandon'ı masanın bir yanına, karşılarına da John Amca'yı ve Fanny Yenge'yi oturttular. Kadehlerini genç çifte kaldırdılar.

"Burada daha önce ne olmuş olursa olsun, en mutlu ve en değerli evliliğin şerefine içelim." Lord kadeh kaldırdı. Eklemesi gereken bir düşünce olarak "Çocukları güzel bir oğlan olsun."

Dudaklarına bardağı yaklaştırırken Heather'm yüzüne kırmızı bir parlaklık yayıldı. Fakat içmedi. Bir oğlan çocuğunu, bu adamın kendisine daha çok güven duyması içm umut etmek istemiyordu. Ama Brandon'm şampanyayı hemen dikip içtiğini fark etti ve ona tiksintiyle baktı.

Masayı terk ettiklerinde saat on biri geçiyor olmasına kar-şın, Heather'm kafasındaki huzur açısından yemek çabuk sona ermişti. Baylar ellerindeki konyaklarla oturma odasına gittiklerinde Leydi Hampton Fanny Yenge'yi yatak odasına postalayıp Heather'ı da onun ve Amerikalı için hazırlanmış yatak odasına götürdü. İki kıkırdayan hizmetçi, genç gelin için bekliyorlardı ve yatağın üstünde ince mavi kumaştan yapılmış saydam gece giysisi duruyordu. Heather'm yüzü onu görür görmez kireç gibi beyaza döndü. Lakin Leydi Hampton onu büyük bir aynanın önündeki oturağa getirdi ve üzerine oturttu.

"Hazır olduğunda biraz şarapla döneceğim," dedi kadın ve onu alnından öptü. "Belki yardımı olur."

Hizmetçi kızlar gelinliğini çıkarıp saçlarını çözdüklerinde Heather, onu hiçbir şeyin koruyamayacağını biliyordu. Korkuyla sarsılmadan önce bilincinin yerinde olmaması gerekiyordu.

Şaşkınlıkla düşündü: "Bu kadar titrediğime göre bir bakire olabilirim."

Yüzlerce kez tarandığından saçları açılmıştı ve kalçalarına dökülüyordu. Bütün giysileri alınmış, hiçbir şey bırakılmamıştı. Heather yatağın ortasında topukları üzerinde oturuyor ve

çıplaklığını sözde örten incecik bir şey giyyordu. Biraz sonra yaşayacağı çile için titreyen bedenini durdurmaya ve kendisini sakinleştirmeye çalıştı.

Yatak odasının dışında mermer zemine vuran ayaklar tık sesleri çıkarıyordu. Ama bunların bir kadına ait olduğunu anlayınca rahatladı.

Leydi Hampton, bir şarap sürahisi ve iki bardak olan tepsiyle kapıyı açtı ve odaya girdi. Yatağın yanındaki sehpa tepsiyi koydu, Heather'a bir bardak şarap doldurdu ve hizmetçi kızların yaptıklarını kontrol etti. Yapılanları beğendiğinin işaretini verdi.

"Olanaksız gibi gelse de şimdi gelinlikle olduğundan daha güzelsin. Hayal gibiydin. Seninle gurur duyuyorum. Konuklar çağırmak için zaman olsaydı keşke. Seni herkese göstermeliydik. Onlara, senin benim tatlı kızım olduğunu söyleyebilirdim. Annenin bu kadar çabuk ölmesine ve seni tanıyamamasına o kadar üzülüyorum ki! Seninle gurur duyardı." "Benimle gurur mu duyardı' Heather terk edilmişliğini yansıtırcasma karnına doğru bakarak sordu. "Sizin hepinize utanç getirdim." Gözyaşları içinde konuşuyordu.

Leydi Hampton ona yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Saç-ma, tatlım. Bazen bir kız başına neler geleceği konusunda çare-siz

kalabilir. Koşulların kurbanı olabilir." 'Ya da bir Amerikalının yapacakları konusunda," diye mırıl-dandı Heather.

Leydi yavaşça güldü. "Evet belki bir Amerikalının. Ama en azından o genç, yakışıklı ve temiz. Kocam senin başına gelen felaketi bana söylediğinde ve bunu yapanın da bir Amerikalı de-nizci olduğunu belirttiğinde çok kaygılanmışım. Onun yaşlı ve zampara birisi olduğunu düşündüm. Yengen bile adamın böyle birisi olmasını beklediğini bana itiraf etti. Yengenden çektikle-rini düşünecek olursak, onun beklediği gibi bir kişi çıkmama-sından büyük düş kırıklığına uğramış olması çok olası. Adam harika. Bütün bebekleriniz çok güzel ve muhteşem olacaklar ve sanıyorum çok sayıda bebeğiniz olacak."

Leydi Hampton'm sesi, Kaptan Birmingham'ın genç gelini ihtirasla kucaklaması ve daha sonrasında yüzündeki kaya sertliğindeki ifadeyi anımsamasından dolayı küçülerek zorlukla du-yulan bir fısıltıya dönüştü.

"Evet,"dedi Heather sessizce inleyerek. Güçlkle yutkundu ve yüksek sesle konuştu. "Sanırım çok çocuğumuz olacak."

Brandon'ın onu kolayca hamile bıraktığını düşünüyordu ve çok sayıda doğum yapacağından kuşkusu yoktu.

Leydi Hampton gitmek için ayağa kalktı ve Heather ona yalvarırcasına baktı.

"Gitmek zorunda mısınız?" Bunu titreyen bir sesle sormuştu.

Kadın başını yavaşça salladı. "Evet canım. Biz onu çok beklettik. Daha fazla tutamayız. Eğer bize ihtiyacın olursa, yakında olacağız."

Kadının kastettiğini çok iyi anlıyordu. Yardım için bağırarak olsa, hakları bulunmasa da onların hemen geleceğini biliyordu.

Yeniden yalnızdı ve korku içindeydi. Kocasının alaycı tavrını acı bir şekilde tattıktan sonra, ondan korkmamak ve ürkmemek konusunda kararlıydı.

"Benim istekli olduğumu görsün," diye kurnazca düşündü. "O zaman beni incitme yoluna gidemez."

Sonunda bekleyişi sona erdi ve onun ayak sesleri holde duyulunca Heather birden sıçradı. Kapının açıldığını gördüğünde yüzü alevlendi ve odanın ortasında onun gözlerine bakarken buldu kendisini. Bakışları aşağıya doğru

kaydı ve apkın bir edayla ona bakınca bir ateş yakılmış gibi oldu.

Heather beceriksizce oturuyordu ve yüreeği çılgınca çarpıyordu. Yatak örtüleri yatağın ucunda onun erişemeyeceği bir yerde toplanmıştı ve bunları kendine doğru çekmeyi çok istedi.

Bedenindeki yumuşak mavi örtü, çıplak teninden daha çekici ve ortaya koyan bir etki yaratıyordu. Belinde her iki taraftan tuta-cak iki kurdele vardı. Ama hem belinin üstünde hem de altın-da, giysiyi bağlayabileceği herhangi bir süs veya kurdele benzeri bir şey yoktu. Sonuç olarak memelerinin yan tarafları ile uzun bacakları bütün çıplaklığıyla onun bakışlarına açık durumday-dı. Hayatında yaptığı en zor şey, onun önünde sakın bir şekilde oturmak, bakışlarına ve yaptıklarına izin vermektir.

"ok güzelsin aşkım," dedi adam ve yatağa doğru boğuk bir sesle geldi. Gözleri, ateşin alevleri gibi onu kavuruyordu. Ona yaklaştı ve dizleri üzerine çekti. "Anımsadığımdan daha güzel-sin."

Heather dizleri üstünde, Brandon onu kendine çekerken tereddütlü bir şekilde ona geldi. Elleri özensizce onun giysisinin altına, kalçalarına doğru kaydı. Bu arada başı Heather'ın titre-

yen başına doğru eğildi, kendisini öpmesini bekledi. Dudaklarını Heather'ın kollarının üstüne bastırmadan önce kendini biraz uzaklaştırdı ve alaycı bir şekilde güldü.

"Şimdi önceden olduğundan daha çok isteklisin aşkım. Evlilik bu kadar çok fark ettirir mi? Evlilik, senin bedenini satmanın bedeli mi? Bu odadaki kadın sanıyorum, bedenini aşk dışında bir bedel aramadan tüm yüreğiyle bir erkeğe vermeye istekli."

'Ah seni iğrenç sefil adam," diyerek kızgın bir sesle söylendi ve kurtulmaya çalıştı. "Bu işte benim bir söz söyleme hakkım oldu mu ki? Ben mücadele etsem de etmesem de daha önce yaptığın gibi bana tecavüz edeceksin."

"Sessiz ol." Onu birden yakınına çekerek ve onu hareketsiz olmaya zorlayarak çabucak konuştu "Diğerlerinin duymasını ve içeri zorla gelmelerini mi istiyorsun? Lord Hampton davet edilmeyi bekliyor olmalı." "Bunun senin için ne önemi var?" Öfkeli bir şekilde başına kaktı bunu. "Sen ondan daha güçlüsün. Benimle işini bitirme-den önce onu fırlatıp atmak zorunda kalsan ne fark edecek?"

Brandon'ın yanağında bir kas seğirdi. Heather'ın bu küçük hareketin tehlike anlamına geldiğini biliyordu. Yeşil gözler kızgın

ve soğuk ona doğru baktı.

"Dünyadaki son kadın sen olsan da bu gece senin üzerindeki kocalık haklarımı kullanmam," dedi ve sırtıttı.

Heather şaşkınlık içinde mücadele etmeyi hemen sona erdirdi ve gözlerini onunkilere bakmak için yukarı kaldırdı. Ku-lakları doğru mu işitmişti? Brandon'ın göz kapakları aşağı doğ-ru indi ve onun alaycı sırıtışı, teninin ve sakalının koyuluğuna karşıt beyaz dişlerini öne çıkararak yeniden belirdi.

"Doğru duydun canım. Bu akşam bu evde seninle seviş-meye niyetim yok." Heather'm yüzündeki rahatlama ifadesini görmezden geldi ve sürdürdü "Senden zevk alacağım zaman aşkım, kendi yöntemimle, kendi evimde veya kendi gemimde olacak. Başka bir adamın içeri girmek ve bizi ayırmak için sabırsızca beklediği bir yerde ve kesinlikle başımın üstünde bir balta sallanırken değil." "Balta?" Masumane bir şekilde sorarken onun karşısında daha rahat hissetti kendisini.

"Bana bilmediğini söyleme. Kesinlikle onların planını biliyorsun. Onlarla birlikte hareket etmediğine inanmıyorum." "Neden söz ettiğini anlamıyorum," diye ihtiyatla konuştu.

Brandon acı bir şekilde güldü. "Her zaman masumsun değil mi

tatlım?" Gözleri onun göğsüne doğru düştü ve parmakları ince giysinin çıplak bıraktığı göğüslerinin iki tarafı üzerinde gezindi. Başparmağı ile memesinin ucunu bastırdı. "Her zaman masum" yavaş bir sesle fısıldadı. "Her zaman güzel, her zaman soğuk."

Heather onun ellerinin kendisini okşamasına izin verdi. Parmakları oldukça hafifti ve peşinden başka bir şey gelmeyeceğine ve sonuçta o kocası olduğuna göre, bu kadarını da reddederek kırgınlığını arttırmak istemiyordu. Fakat sorularını sürdürdü. Onların neden bir balta kullandıklarını öğrenmek istiyordu.

"Sem benimle nasıl evlendirdiler?" Bunu yumuşak bir tarz-da sordu.

Brandon'ın dudakları onun saçlarına dokundu ve boynuna yöneldi. Heather onun dudaklarının yoğunluğunu hissederek elinde olmadan titredi. Adamın eli göğsüne dokunup duruyor ve bundan vazgeçmeye niyetli gözükmüyordu. Sınırlı bir şekilde onun verdiği sözü tutmayacağından korkarak uzaklaştı. Yatak örtülerinden birisini kaptı ve üzerini örtüp yatağın ortasında gömüldü kaldı.

Bana söyleyecek misin?" Bunu fısıltıyla sordu.

Brandon'ın ruh durumu yeniden alaycı, zalim ve kızgın bir hal aldı. "Niye söylemeliyim? Bunların hepsini daha önce duy-dun. Eğer bunları benim ağzımdan duymak senin için önem-liyse söyleyeceğim. Senin sevgili Lord, tamamen günahsız ol-mama karşın Fransızlara silah kaçırma ve satma suçundan beni mahkûm ettirecekti. Hapse atılabılırdım, gemime el konulabilirdi ve Tanrı bilir memleketteki arazilerimin başına da neler gelirdi. Arkadaşının çok iş bilir olduğunu söylemek zorundayım."

Ceketini aniden çıkarıp bir sandalyenin arkasına fırlattı ve çorabını çıkarmaya başladı.

"Döndüğümde evleneceğimi biliyor muydun? Nişanlıma ne söylemem gerekir? Seni gördüm ve dayanamadım mı?"

Bir an durdu, gömleğini kahverengi omuzlarından çekti çıkardı. Heather'a kızgınca baktı.

"Zorlanmaktan hoşlanmıyorum canım. Bu bana ters bir şey. Hamile olduğunu öğrendiğinde ilk bana gelseydin sana yardım-cı olurdum. Benimle evlenmeyi arzu ettiğini ortaya koymuş ol-saydın, seninle evlenebilirdim de. Ama sen kudretli arkadaşını hem tehdit etmek için gönderdin. Böyle

küçük bir kız için yapı-lacak en akılsızca şey bu."

Gözleri şaşkınlıktan büyümüş ve korkmuş olan Heather, onun vahşi ellerinden, eğer üzerine gelecek olursa koruması için önlem almış gibi yatak örtüsünün altında büzüştü. Bran^don odanın içinde dolaştı durdu ve mumları söndürdü. Heather onu dikkatli bir şekilde izliyordu. Beline kadar soyundu ve orada duracakmış gibi değildi. Ama bir süre sonra yatağın yanındaki sandalyeye yerleşti.

"Güzel olduğunu biliyorsun değil mi?" Bunu soğuk bir şekilde takdir ederek söyledi. "Seçtiğin herhangi bir adamla evlenebilirdin ama beni seçtin. Sakıncası yoksa gerçeği öğrenmek istiyorum. Benim servetimin olduğunu biliyordun öyle değil mi?"

Heather ona garip bir şekilde baktı ve soru sorma ihtiyacı görmedi. "Senin malı durumunla ilgili hiçbir şey bilmiyorum," diyerek usulca yanıtladı. "Sen benim bakireliğimi elimden alan adamsın. Kirlenmiş bir şekilde ve senin çocuğun karnımda iken başka bir adama gidemezdim. Bu kadar alçak bir insan olmak-tansa bir piçi doğurmayı yeğlerdim."

"Bu onurlu yapınız takdir edilmeli hanımefendi," dedi adam hafif alaycı bir ses tonuyla ve onun küçümsemesi Heather'ı yaraladı.

"Niye yaptığın yanlış düzeltmek yerine kendi burnunun dikine gitmene izin verilmeli?"

Brandon bir anda onun yanında belirdi.

"Lütfen canım." Huzursuz bir şekilde konuştu adam. "Sesi-nin bir fısıltıdan daha yüksek çıkmasından kaçın. Yoksa yanıma-başkaları da gelecek. Sana özellikle de evlendiğimizden sonra kötü davrandığımı düşünerek Lord Hampton'ın beni hapse tıkmamasını arzuluyor değilim."

Onun tedirginliği Heather'ı memnun etti ama sakın bir fısıltıyla sözlerini sürdürdü. "Güçten nefret ettiğini söylüyorsun. Ben de iğreniyorum. Ama senin benden zevk almanı durdurmak için bir şey yapamıyorum. Şimdi yaptıklarının cezasını çekecek olduğun için kızgınsın. Ama içimde taşıdığım çocuğu düşünmüyorsun. Onun bir piç olarak doğması durumunda çekeceği acıları aklına getirmiyorsun." "Çocuğa ve sana iyi bakılacak."

Heather takdir etmeyen bir tavırla güldü. "Senin piçin ve metresin olarak değil mi? Hayır teşekkür'ederim. Böyle bir teklifi kabul etmeden önce boğazımı keserdim."

Yanağmdaki seğirme geri geldi ve Brandon ona çok uzun bir süre baktı. Heather bir yılanın önünde duran ve donakalmış bir kuş gibi oturdu. Göz kapakları alaycı gözlerin üzerinde kapandı.

"Bir erkek tarafından tutulan bir kadına genellikle karısından daha iyi bakılır. Nazik ve cömert olurum sana." 'Yani artık öyle olmayacaksın,' diye alaycı bir şekilde söylendi.

"Tamda söylediğin gibi." Sakin ve acımasız yanıt onu dehşete düşürdü. Brandon yataktan kalktı ve ona doğru baktı.

"Söylediğim gibi, şantaj yapılmasından hoşlanmıyorum. Senin için hak ettiğin bir cezayı kararlaştırdım. Güven içinde olmayı ve çocuğumuz için bir ad istedin. Bunlara sahip olacaksın canım. Fakat bundan daha fazla hiçbir şey alamayacaksın. Evim-de bir hizmetliden ancak bir derece daha iyi durumda olacaksın. İstedtiğin gibi benim adıma sahip olacaksın. Ama en küçük bir işteğinin yerine gelmesi için bana yalvarmak, rica etmek zorunda kalacaksın. Paran olmayacak, normal bir hayat da süreme-yeceksin. Durumunu bilen kişileri mahcup edecek durumlara da seni düşürmeyeceğim. Bir başka deyişle canım, senin için onurlu olduğunu düşündüğün konum, kendi özel hapishanen-den farklı bir şey olmayacak. Benimle evliliğin o duyarlı anlarını da paylaşmayacaksın. Benim gözümde diğer uşaklardan birisi olacaksın. Metres olarak bir kraliçe gibi

davranılacakken şimdi beni sahibin olarak bileceksin, daha fazlasını değil." (ana!! bu adam resmen kendini cezalandırıyor))) "Diyorsun ki birbirimize çok yakın olmayacağız?" Bunu şaş-kınlıkla sordu.

"Çabuk kavırıyorsun aşkım. Bu açıdan benimle ilgili olarak kaygılanmana gerek yok. Ne düşünüyorsam öyle yapacağım. Birçok kadın arasında sen yalnızca bir tanesisin ve bir adam için ihtiyaçlarını giderme yolu bulması kolaydır."

Heather üzerinden kalkan yükten sonra rahat bir nefes aldı, gülümsedi ve güzel şansından dolayı sevindi. "Beni bundan daha çok memnun edecek bir şey olamaz, inanın bana."

Brandon soğuk ve hor gören bir bakış attı. "Şimdi memnun olduğumu görüyorum. Fakat cehenneminiz daha yeni başladı hanımefendi. Birlikte yaşamak bakımından kolay birisi olarak yaratılmadım. Bir saniye içinde senin gibi bir fahişeyi yakalayiveren berbat bir huysuzluğum var. Seni uyarıyorum güzelim. Buna yeltenme. Sakin ve dikkatli davran, belki idare edebilirsin. Anlıyor musun?"

Heather vazgeçmiş bir şekilde başıyla onayladı.

"Şimdi uyumaya git. Ben de aynı şeyi yapıncaya kadar biraz zaman geçecek."

Kendisiyle ilgili hemencecik bir hata bulmaması için talima-ta hızla uydu ve aceleyle yatağın içine kayd, örtüleri çenesine kadar çekti. Onu ihtiyatlı bir şekilde odanın içinde ve balkon kapılarına doğru yürürken izledi. Brandon balkon kapılarını açtı ve ay ışığına doğru çıktı. Gözlerini ondan ayırmadan Heather dikkatlice döndü ve onun dikkatini üzerine çekmemeye çalıştı. Yeniden ufka bakan denizci duruşunu aldı, ayışığı onun yakışıklı yüzüne ve geniş omuzlarına düştü. Onun yumuşak ve kahverengi teni parladı ve Heather ona bakarken uyuyakaldı.

Brandon onun yanındaki yastığa başını koyduğunda Heather aniden uyandı. Uyku sersemliği içinde kendisini inciteceğini düşündü. Irkılmış durumda bir çığlık dudaklarından çıkarken oturdu ve bir kolunu da sanki onu uzaklaştırmak için iyice açtı. Brandon onu bir homurdanma ile yakaladı ve yeniden yastığına döndürdü.

"Sessiz ol küçük aptal!" Homurdanıp onun üzerine eğildi. "Geceyi bir sandalyede geçirmeye, sana yatağı bırakmaya niyetim yok."

Brandon onu tutarken bedeninden bir korku dalgası geçti. Karanlıkta o tam üstündeydi ve sıcak nefesi yüzüne geliyordu. Balkondan süzölüp gelen ay ışığı, onun kızgın profilini belirginleştiriyordu.

"Bağırmak istemedim." Korku içinde fısıldadı. "Yalnızca irkildim." "Tanrı aşkına, başka zaman irkil." Konuşmasını kesti. "Ha-pishanelerden nefret ederim." "Lord Hampton öyle bir şey yapmayacaktır." Heather yu-muşak bir tonla konuştu.

"Yapmayacak! Şimdi benim adım aldın, itibarın iade edildi. Ama eğer o seni bana vermekle akılsızca davrandığını düşünecek olursa, tehdidini yerine getirecek ve senden uzak tutmak hayali beni hapishaneye attıracaktır. Benimle ilgili hislerine karşılık, çocuğumuzun bir babayla birlikte büyümesini istiyorsan, lütfen onu cesaretlendirici bir şey yapma." "Böyle bir şeye niyetlenmedim," fısıltıyla yanıtladı.

"Bunu yapamazdın zaten," diyerek yanıtını yapıştırdı adam.

"Ah sen!" Tıslayarak konuştu Heather ve onun tutuşundan kurtulmaya uğraştı. "Niye seninle birlikte olduğum için bu kadar şanssızım? Sen iğrençsin!"

Onu bırakırken yumuşak bir şekilde güldü. "Bazı kadınlar seninle aynı görüşte olmayabilir canım.

"Ah seni pislik herif!" Nefes nefese karşılık vermişti. "Seni .ılçak, kaba, iğrenç, ırz düşmanı, kadınları kirleten adam! Sen-den iğreniyorum, tiksiniyorum."

Brandon onu kendine doğru çekti. İnce ve güçlü bedeniyle Heather'ın küçük bedenini son derecede tehditkâr bir şekilde hızlı, susturan ve kemiklerini kırıyormuş etkisi yaratan bir güçle kucakladı.

"Dikkatli ol güzelim. Yoksa ellerin dolu olacak. Senin çılglık atmanı kolaylıkla durdurabilirim. Kocan olarak hareket ettiğim için beni rahatsız etmeyecektir."

Yeniden acıyla ve zorlukla nefes aldığında Brandon'm kavrayışı bir kez daha iyice sıkılaştı. Onun acımasız ellerinde ezilip yok olacağını düşündü. Kalçalarını kendi titreyen ürkek bacaklarına dayanmış buldu ve kısmen de olsa giyinik olanın yalnızca kendisi olduğunu fark etti. Ama üzerindeki giysi çok fazla işe yaramıyordu. Beline doğru toplanmıştı ve memelerinden birisi bütün çıplaklığıyla onun göğsünü bastırıyordu. Brandon'm arzulu olduğu besbelliydi.

"Lütfen," diye inlerken adamın kavrayışı daha da rahatsız edici duruma geldi. "İyi davranacağım. Lütfen canımı acıtma."

Onun derinden gelen gülüşü, o bedenini tutarken onu korkudan titretti. Sonra birdenbire onu serbest bıraktı ve Heather yeniden yastığa başım koydu.

"Uyu hadi. Seni rahatsız etmeyeceğim."

Örtüleri titreyen parmaklarıyla çenesinin altına kadar çekti ve yüzü ona dönük bir şekilde kıvrıldı. Kontrol edilmez bir şekilde sarsılarak titriyordu. Ay ışığı odayı aydınlatmıştı. Heather onun gözlerinin açık, elleri başının altında sırt üstü yattığını ve tavana baktığını gördü. Odanın loşluğu içinde bile onun yanığının öfke ile titrediğini gördüğünü düşündü.

Senin evin nerede?" Bir süre sonra yumuşak bir sesle sor-du. Derin bir iç çekti. "Charleston, Carolina.

"Güzel bir yer mi orası?" Yeniden bir şeyler öğrenmeye kalkıştı.

"Bana göre güzel ama sen hoşlanmayabilirsin," dedi sert bir

şekilde.

Onun evi olacak yer konusunda daha başka soru sormaya cesaret edemedi. Olabileceği kadar cesur davranmıştı.

Soğuk bir esinti açık balkon kapılarından geldi ve onu ilk gün ışıklarında uyandırdı. Uyanışında, çevresinde nelerin olduğunun farkına varabilecek bir durumda değildi. Fakat çok geçmeden ısınmak için yanına sokulan adamın varlığını hissetti. Heather'm sol eli onun göğsündeki yumuşak kıllarla kaplı göğ-sünün üstünde duruyordu ve yanağı da onun güçlü omuzları-nın üstündeydi. Brandon derin bir uykudaydı ve yüzü yavaşça ona doğru dönmüştü. Uyurken rahatlamış gözüküyordu.

Onu uyandırma korkusuyla hiç hareket etmedi ve istediği gibi onu iyiden iyiye inceledi. Heather'm gözleri, güçlü ve düz-gün ama şimdi uykunun etkisiyle gevşemiş ağzında, kahverengi yanaklarına değen uzun ve koyu renkli kirpiklerinde gezindi.

"Yakışıklı bir adam," düşüncesi geçti aklından. "Belki onun gibi bir oğlan çocuğu sahibi olmak o kadar da kötü olmayabi-lir."

Brandon hafifçe kımıldadı ve yüzünü çevirdi. Heather şimdi

onun karmakarışık saçlarına ve elinin durduğu geniş göğsüne baktı, işaret parmağındaki yüzüğe gözünü dikti ve altının parlaklığıyla hayrete düştü. Parmağında garip duruyordu ve daha da tuhaf olan şey birdenbire hissettiği o his oldu. Bu adamın karısı olmak düşüncesi yeni bir farkına varışla ortaya çıkıyordu. Onun bir gün önce söylediği bir şey - O sonsuza kadar ve daima onun olacaktı. Düşünceye dalarak "Sonsuzlukta bile ona ait olacağım."

Onu uyandırmamak için oldukça yavaş ve dikkatli bir şekilde, Brandon'm göğsünün üstüne örtüleri çekti. Ama onun üşü-müş olacağını düşünmekle hata yaptığını çok geçmeden anladı. Brandon'm üzerindeki örtüleri tekmeleyerek üzerinden atması için çok fazla zaman geçmedi ve bu durum Heather'ın iyice kızarıp bozarmasına neden oldu.

Şimdi gözleri önünde onun bedeni çıplak olarak duruyordu. Yüzü aşırı cesareti ile alevlenmiş olsa da, başka tarafa dönmedi, bunun yerine, gözlerinin yavaş yavaş, ilgiyle ve merakını gidererek onun üzerinde dolaşmasına izin verdi. Kendi gözleriyle gördüklerini başkalarının ona söylemesine gerek yoktu. Muhteşem yapısı sanki ormanların vahşi ve asil bir yaratığına ait gibiydi. Uzun ve esnek kasları olağanüstü bir formdaydı. Karnı düz ve sert, kalçaları dardı. Heather'ın narin ve beyaz eli, onun kahverengi ve kıllı göğsü üstünde yabancı bir unsur gibi duru-

yordu.

içindeki garip dürtüden rahatsız olarak ondan kendisi-ni yavaşça kurtardı ve yatağın kendi tarafına doğru döndü ve gözlerinin onun üzerinde oyalanmasını düşünmemeye çalıştı, balkonun zeminine bir sonbahar yaprağının düştüğünü gördü. Ortülerin altında büzüştü ve yanındaki adam kadar sıcakkanlı birisi olmayı diledi.

İki kıkırdayan kız onu giydirmek için geri geldiklerinde saat çoktan dokuz kez çalmıştı. Ahşap zeminde parmaklarının ucuna basarak yürümüşlerdi ve Heather onların kıs kıs gülüşünü kapıdan duymuştu.

Bu onu çılgına çevirdi ve yatağından sıyrılıp kalkarken yüzüne renk gelmeye başladı. Omuzlarının üstünden kocasına baktı ve onun hala uykuda ve örtünmemiş olduğunu gördü. Çok dikkatli bir şekilde yatağa doğru gitti ve onun çıplaklığını çarşafla özenle çekerek kapattı. Brandon bir-denbire uyandı ve Heather'ın sıçramasına neden oldu. Sanki ateşe dokunmuş gibi ellerim geri çekti ve onun dikkatli bakışla-rı üzerinde gezinirken, her şeyi ortaya koyan çok ince giysinin tam olarak farkına varmasıyla yüzündeki kızarıklık bir kat daha arttı. Küçük ve neşeli bir gülümseme Brandon'ın dudaklarında belirdi ve bu Heather'm titremeye başlamasına yetti. Gözlerinin onu izlediğini bilerek kararsızca kapıya doğru gitti.

İki kıkırdayan, gülmelerini zor tutan hizmetçi birlikte gel-diler. Bir tanesi yiyecek tepsisini taşıyordu. Odaya meraklı bir şekilde göz gezdirdiler ve gözlerinin önünde başlayan gecenin bazı gizlerini görmeyi beklediler. Brandon'ı yastıklara yalnızca kucağına çekilmiş bir çarşafla yaslanmış olarak görünce yeniden kıkırdamaya başladılar. Brandon da onların bu ürkeklik-leri karşısında neşelenip kesik kesik gülmeye başladı. Heather ise her birini iyice çimdiklemeyi istedi. Özellikle de kocasına gözlerinde öylesine bir açlıkla bakmayı sürdürdüklerinde. Bu durumu görmek, onların bu kıpır kıpır yerinde duramayışları-nın ima ettiği gibi öyle iffetli falan olmadıklarını düşündürttü. Tepsideki çeşitli yemekleri ona göstermek için yatağın yanına gittiler. Heather onun üzerinde kikirdemelerini sabırla bekledi. Brandon'ın kucağına bir peçeteyi inanılmaz yavaşlıkta serdiler, çayı uzun bir sürede yavaş yavaş döktüler. Bütün bunların ortasında Brandon'ın gözleri karısının parlak ve kızgın yüzüne doğru kayd ve onunla dalga geçti. Bunun üzerine Heather içi yanarak geri döndü.

Sonunda hizmetçiler görevlerini anımsayıp Heather'la ilgilenmeye başladılar. Gül kokulu banyoyu hazırladılar, tek giysisi o olduğu için gelinliği düzenlediler. Kocasının ilgili ve izleyen gözleri altında üzerindeki mavi geceliği çıkardılar ve banyo yap-masına yardımcı oldular. Sırtını ve kollarını ovarken de kıkır-damaları sona ermedi. Fakat sıra omuzlarına ve göğsüne geldi-ğinde daha fazla dayanamadı. Heather onların

elinden süngeri ve sabunu sabırsızca kaptı ve hemen kendisini terk etmelerini istedi. Brandon ona bakıp, görkemli başını kaldırıp neşe içinde gülünce, hoşgörülü olmadığına pişman oldu. Heather ona ters ters aktı. içinde ona karşı duyduğu yoğun nefret duygusu yeinden yükseldi. Ama içinden geçen kelimeleri ona söylemeye cesaret edemedi, onun kendisini o zorba ve acımasız elleriyle susturacağından korktu. Ayrıca iki çelimsiz ev kızına, kendisiyle yakısıklı kocasının yeni evli ve birbirine âşık olmaktan uzak ol-duklarını öğrenme tatminini vermek istemiyordu.

Küvetten pırıltılı ıslak bir şekilde kalkan Heather kızların ona bir kez daha yardımcı olmasına izin verdi. Onlar bedeni-ni kurularken Brandon'ın ısrarlı bakışları altında hareketsiz k.ıldı. Onun tenini acele etmeden sessizce izledi. Bu yoğun-luk Heather'm tenini adeta yakıyordu. Açık saçık ve saydam bir dekolte giysi olduğundan kombinezonunu üzerine giymesi çok da büyük bir rahatlık vermiyordu.

Onlar saçını tararken, kendisinin de o kızlar gibi yerinde duramayan bir tavır içinde olduğunu düşündü ve Brandon'ın yorumlarının kendisini si-nirlendirmesine izin verdiği için kendi kendine lanet okudu. İki hizmetçi kızın onun saçlarını düzeltmelerinin hiç bitmeyecek gibi sürmesi ve Brandon'ın saten yastıklara yaslanıp onu izle-mesi Heather'in kaldırabileceğinin biraz üstündeydi. Birbirlerini yarattıkları sanat eseri konusunda kutlamak için geriye çe-kildiklerinde,

derin bir nefes aldı. Lakın onun bu rahatlığı çok surmedi. Brandon yatağın kenarındaki uzun ayaklarını salladı ve çarşafı sürükleyerek ayağı kalktı. Becerikli bir şekilde kız-lara fazla bir şey göstermeden bedenini çarşafı sardı. Kalçaları arşafı sarılı olarak Heather'm yanına geldi. Kombinezonunun bağının hemen üstündeki yuvarlak memesinin üstüne bir öpücük kondurdu.

"Çok yararlı bir deneyim aşkım," dedi sakince mırıldanarak. "Kabul etmeliyim ki daha önce bir hanımefendinin hazırlanıp giyinmesinde hazır bulunmamıştım."

Bir an gözleri aynada buluştu. Brandon'ın kiler ılık ve iştahlı, Heather'm kilerse sinirli ve kaygılıydı. Ama onun takdir edici sözlerinden sonra yüzü kızardı ve gözlerini kucağına doğru indirdi. Memesinde onun dudaklarının dokunuşunu ve bunun yarattığı sarsıntıyı hissetti. Heather onun yumuşak gülüşünü duydu. Brandon döndü ve iki hizmetçinin de elini öptü. Davranışına uygun olarak üzerinde giysileri olsa daha iyi olurdu. Bu durumda bile son derece rahattı ve kendinden emindi.

"Gerçekten çok iyi iş yaptınız hanımlar." Mırıltıyla konuştu. "Karım oldukça memnun, size teşekkür ediyor." İki hizmetçi neredeyse bayılacaklardı. Böyle bir şeyle hiç karşılaşmamışlardı. Hem de böylesine yakışıklı bir adam

tarafından iltifat almamışlardı. Durmadan kıkırdayarak bu kez Brandon'm banyosunu hazırlamaya koştular. Sonunda odayı terk ettikle-rinde Heather oturduğu iskemleden yay gibi kalktı ve hışımla kızgın bir şekilde giysisi için yatağa gitti.

"Buna ne gerek vardı," diyerek tersledi. "Davranışları için ciddi bir şekilde azarlanmaları gerekirken sen onları daha da kötü olmaları için cesaretlendirdin."

Brandon yavaşça gülümsedi ve onun sırtına beğeniyle bak-tı. "Özür dilerim aşkım. Bu kadar kıskanç olduğunun farkında değildim."

Mavi gözleri çakmak çakmak olan Heather öfkeyle kendi etrafında döndü, bir dizi hakarete bulunmaya hazırlandı. Fakat Brandon yalnızca güldü ve üzerindeki çarşafı yere düşürdü.

"Banyo yapmama yardım et tatlım. Sırtıma erişmekte güçlük çekiyorum."

Heather ancak tükürükler saçarak kusuyor gibi oldu ve yüzü açık bir kırmızı renge büründü. Onun iğrenç tavrı, kanının tepesine sıçramasına neden oldu. Orada üzerinde hiçbir şey olı madan ayakta duruyordu ve eğlenceli bir sabırla konuşuyordu.

Bu durumda Heather geri adım atmak zorundaydı. Her ikisi de onun çıplak olduğunun farkında bulunduğundan ona ne kadar sefil birisi olduğunu söyleyip lanet okuyamıyordu. Brandon onun yanıt vermesini bir eli belinde, bir dizi biraz önde bükül-müş olarak rahat bir duruşla bekledi. Adamın soğukluğundan, alaycı bakışından nefret ediyordu ama ona bunları söyleyemi-yordu.

Birbirine sıkıca kenetlenmiş dişleriyle onun yanından teğet geçti ve bir sünger ile sabun aldı, onun küvete girmesini bekledi. Sırtı bir taş gibi sert duruyordu. Onun neşeli kıkırdamasını duydu ve dişlerini daha çok sıktı. Brandon onun önünde küvetin sıcak sularına kendisini koyuverdi.

Bir an onun sırtı için tereddütte kaldı, sonra büyük bir kararlılıkla onun üzerine eğildi ve sabunu köpürtmeye başladı. Çok sert bir şekilde ovaladı ve sürttü, sanki bütün kızgınlığını sürme darbeleriyle çıkarıyordu. Ama o işini nihayet tamamladığında Brandon sadece sırıttı.

Daha işin bitmedi kuşum. Her tarafım yıkansın isterim. Her tarafın?" Zayıf bir sesle inanmayarak sordu.

"Tabii tatlım. Ben çok tembelim."

Heather ağzını açmadan lanetler okudu. Onun kendisini yıkatmasının, öç alma duygusunu tatmin etmek için olduğunu İnliyordu. Tembel olduğu özrü, onun kendisi üzerindeki sahipliliğinin bir gösterisinden ibaretti. Ona dokunmasının büyük bir ıstırap olduğunun bilincinde olan Brandon bir cezalandırma aracı olarak, bu çok yakın olmayı gerektiren yıkama işini seçmişti. Heather bunu yapmak yerine dövülmeyi yeğlerdi ve bunu o da gayet iyi biliyordu.

Ondan nefret ederek hızla süngeri yeniden eline aklı ve Brandon küvette sırt üstü yaslanmışken işini yapmak üzere eğildi. Heather onun kıllı göğsünü ve geniş omuzlarını sabunlarken, onun her zamanki bakışları altında kızarıp bozarıyordu. Brandon'ın gözü kara bakışıyla onun beyaz ellerim, uzun ince boynunu, sonunda, onun üzerinde çalışırken yuvarlak memesinin bir kısmını ortaya koyan güzel göğsünü okşadı durdu.

"Amcanın köyünde beğendiğin birisi var mıydı?" Bunu alnı kırışarak ansızın sordu.

"Hayır," diye hemen yanıtladı Heather ve kurnaz olmadığı için kendisini payladı.

Alnındaki kırışıklık kayboldu. Memeleri arasında ıslak par-

mağını gezdirdi ve gülümsedi. "Sana çarpılan birçok kişi mutlaka olmuştur"

Kombinezonunu tutup göğsüne doğru çekti ve memeleri arasında damlayan suyun olduğu yerdeki tenim ovaladı. Bıraktığı zaman kombinezonu yeniden eski yerini aldı ama nemli bir şekilde.

"Birkaç kişi vardı. Ama kaygılanmak gereksiz. Onlar senin gibi değillerdi, kibardılar." "Hiç de kaygılanmıyorum kuşum." Rahat bir şekilde yanıt-ladı adam. "Çok sıkı koruma altındaydın."

Evet," yanıtını alaycı bir şekilde yapıştırdı. "Senden başka herkese karşı korunmuştum. Brandon kesik kesik güldü ve onu yine yakıcı bakışıyla tara-dı. "Benim için zevkti canım.

Heather öfkeden morardı. "Sanırım senin erkek egonu şim-di benim doğurmaya hazırlanmam da memnun ediyordur! Kendinle gurur duyuyor olmalısın." ' Sırıltması alaycıydı. "Hoşnutsuz değilim. Bebekleri seve-rim." "Ah sen... sen!" Ağzından köpükler saçarak kudurmuş gibi söylemişti bunu.

Sırıltma korkutucu bir hızla kayboldu. "Kocanın banyosunu bitir canım," dedi alaycı bir şekilde.

Heather ağlamamak için kendisini zor tuttu ve süngerini onun dizini üstünde sıktı. Şimdi onun bedeninin alt kısmı hariç yıkana-
cak yeri kalmamıştı. Onunla bu kadar yakın olamazdı. Gözyaş-
ları uzun kirpiklerinin arasından parlayarak fışkırdı ve yanakla-
rından döküldü.

"Yapamam," diye mırıldandı.

Brandon onun çenesini tuttu ve yavaşça yukarı kaldırdı. Diktiği
gözleri onun gözlerinin derinliklerine ulaştı. "Eğer is-tersem
yapacağını biliyorsun, öyle değil mi?" Bunu yumuşak bir
şekilde sordu.

Acı içinde gözlerini kapadı ve başını onaylayarak salladı.

"Evet," dedi perişan bir şekilde ve gözyaşları şimdi dolu dolu
dökülmeye başladı.

Brandon'ın eli onun narin yanağını okşadı. "Giysilerimi
toplayıp getir o zaman tatlım, tamam mı? Eminim herkes seni
görmek istiyordur

Memnun bir şekilde odada onun giysilerini topladı ve kendisine karşı hoşgörölü davrandığı için memnundu. Ona berbat sifatlarnı söylemeye veya kızgınlıkla parlamaya cesaret etmek için uzun bir zaman gerekecekti. Brandon'm saygısızlıktan hoslanmadığını ve buna katlanamadığını hatırlamak zorunda kalacaktı. Heather etkin bir şekilde disipline edilmişti ve onun isteklerini emirlere uyan bir eş olarak yerine getirecekti. Ürkekliğiyle ve korkaklığıyla bundan başka bir şey yapacak cesareti yoktu.

Yatak odasını terk ettiklerinde, onun yanında sessizce ve imamen evcilleşmiş bir şekilde yürüdü. Hatta Brandon elini mının arkasından beline dolayıp kendisine baktığında ürkekçe gülümsemeyi başardı.

Misafir odasında iki yaşlı çift sabırsızlıkla bekliyorlardı. Fanny Yenge tamamen farklı bir nedenden dolayı sabırsızdı. En kötü manzarayla karşılaşmayı umarken, yeğeninin yanındaki adamla rahat bir şekilde geliş karşısında yüzü iyice karardı.

Lord hemen Heather'a gitti ve ona sarıldı.

"Bugün de her zamanki gibi pırıltı saçıyorsun çocuğum."
Sesinde bir rahatlama vardı.

"Başka bir şey mi beklediniz lordum?" Brandon soğuk bir şekilde sordu.

Lord Hampton yumuşak bir şekilde güldü. "Bana karşı kin besleme oğlum. Benim için Heather'm mutluluğu en önemlisiydi." "Evet bunu yeterince belli ettiniz. Onu şimdi gemime götürebilir miyim, yoksa sizin zorunlu misafiriniz mi olacağız?"

Neşeli bir ruh durumu içinde olan Lord öyle kolayca alına-ı .ığa benzemiyordu. "Elbette. Benim iyi dualarımla onu götür. Fakat önce bizimle bir öğle yemeği yemeye itirazınız olur mu? Bu bir emir değil ama bir davet. Eğer içinizden gelmiyorsa bunu .anlayışla karşılarız. Yalnızca onun gidiyor olması bizi üzüyor. O bizim kendi çocuğumuz gibi." "Sanırım öğle yemeğine kalmanın bir sakıncası olmaz," dedi Brandon sertçe. "Ama hemen sonra gemime gitmek zorunda-yım. Bildiğiniz gibi epey bir zamandır ondan uzaktayım." "Tabii, tabii. Anlıyoruz. Fakat sizinle Heather'ın drahoması hakkında konuşmak istemiştım. Bu konuyu cömert bir şekilde halletmeye hazırız." Sizden hiçbir şey istemiyorum efendim.

Onun bu yanıtı bir şaşkınlık yarattı, en çok da Heather'da. Lord Amerikalı kaptana bir süre baktı, tamamen şaşkına dön-müş bir durumdaydı.

"Sizi doğru mu işittim?" "Evet doğru." Brandon resmi bir şekilde yanıtladı. "Eşimle evlenmekten dolayı bir ödeme almaya niyetim yok." "Ama bu beklenen bir şeydir. Yani, bir kadın eşine bir şekilde bir drahome getirmeli. Bunu vermeye hazırım." "Onun getireceği drahome şu anda taşıdığı çocuktur. Daha fazlası değil. Kendi aileme armağanlar olmadan bakabilecek ka-pasitedeyim. Aynen öyle, teklifiniz için teşekkür ediyorum.

Heather ağzını kapattı ve hemen oturmak için harekete geç-ti.

"Çılgın Amerikalı," dedi Fanny Yenge sessizce.

Brandon ayaklarını birbirine vurup onun önünde resmi bir reverans yaptı. "Hanımefendi bu gerçekten bir iltifat."

Adama baktı ve bir hakaret bakışı fırlatmak istedi ama bu düşünceyi kendisine sakladı. Bunun yerine ağzını kapadı ve yüzünü onun alaycı bakışından kaçırdı.

"Çok iyi bildiğiniz gibi hanımefendi," Brandon onun arkasından konuşmayı sürdürdü. "Söylediklerim doğru. Bana ait olanların bakımı, borçlarıyla bile bana aittir." (efferin brandon efferin))

Söylenenlerin anlamını Heather takip edemedi. Ama Fanny Simmons'un beti benzi attı ve sinirleri ayağına kalktı. Brandon'a bakmayı reddetti. Bir hizmetli gelip yemeğın hazır olduğunu anons edinceye kadar da sessizliğini bozmadı.

DORDUNCU BOLUM

Soğuk bir Ekim fırtınası sonbahar havasını temizlemiş ve Londradra'da birbirini takip eden bağırsık çağırışa yerini bırakmıştı.

Tekerlekler kaldırım taşları üzerinde tıkırtılarla sesler çıkardılar, çamurlu çukurlardan sular saçtılar ve atlı araba sarsıntı ve sendelemelerle rıhtıma doğru ilerledi. Heather arka koltukta Leydi Hampton ile birlikte sessizce oturuyordu. Kadın ara ara onunla yumuşak bir şekilde konuşuyor, parlak siyah saçının buklelerini okşayarak düzeltiyor ve eline hafifçe dokunuyordu.

Yaklaşan anın üzüntüsüne karşın, sıkıntılı durumun tek belirtisi buydu. Ama Heather'm gözleri sık sık, Lord Hampton'm yanında, kendi karşısında oturan kocasının heyecansız yüzüne kayıyordu. Brandon sarsıntılara karşı kendisini köşeye almıştı ve gözleri kayıtsızca araba üzerinde hareket ediyordu, arada bir Heather'm üzerine düşüyor dokunduğu rahatlıkla ondan uzaklaşıyordu. Lord Hampton arada bir onunla konuşmak için girişimlerde bulunduyorsa da, karşılığında ancak nezaket gereğisoylenen çok kısa ve belirsiz yanıtlar almıştı.

Araba yana doğru keskin bir dönüş yaptı ve deniz kenarında-ki

dar bir caddeye girdi, açık çamurlu bir avludan geçti ve bir binanın girişinde durdu. Tıngırdayan ve çarpan bir levha kapının üstündeki binayı tarif ediyordu: Charleston Şirketi Deposu.

Brandon arabadan yavaşça indi ve Heather'a döndü. "Veda etmek için yeterince zamanın olacak. Depo sorumlusunun gemiden bir mavna göndermeleri için işaret vermesini sağlamalıyım"

Bunu söyleyip yürüdü gitti. Rüzgâr kısa kesilmiş saçının ve kol ağızlarının arasından esiyordu. Onun binaya girişini izledi sonra Leydi Hampton'a yavaşça döndü ve kadının gözlerinde biriken yaşları gördü. Ayrılış acısı daha fazla saklanamazdı, Heather kendisini kadının kollarına bıraktı ve gözyaşları içinde annesiz bir kızın ve çocuksuz bir kadının kalpleri bir oldu. Lord Hampton öksürükler arasında boğazını temizledi durdu. Heather'ın yeniden oturup elini ona verdiği ana kadar geçen çok kısa bir zamandı söz konusu olan.

"Rahat ol çocuk," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı. "Dünya hali bu, ancak bir kısım ayrılıklar daimidir. Kimbilir belki de yollarımız yeniden kesişir ve hayattan bir başka anı da paylaşabiliriz. Kendine iyi bak çocuk. Çok özenle bak kendine."

Düşünmeden Heather onu kucakladı ve onun kösele gibi yanağında dudaklarını gezdirdi. "Gemi hareket etmeden önce

gelip beni bir kez daha görmeyecek misiniz?" Bunu yalvaran bir şekilde sordu.

"Hayır gelmemeliyiz Heather. Kocanın sabrı yeterince sınılandı. Burada veda etsek iyi olacak. Belki ileride bizi affeder. Fakat şimdi Tanrım her şeyi çabuklaştır."

Kollarını yeniden Leydi Hampton'a doladı. "İkinizi de özleyeceğim" gözyaşları oluk gibi akarken zorlukla nefes alarak konuştu.

Leydi Heather'ı sıkıca kucakladı. "Kocan var ve yakında da çocuğun olacak. Bizi düşünmek için zamanın olmayacak. İçimden bir ses, buradakinden daha mutlu olacağını söylüyor. Haydi git canım. Kızgın adamını bulmaya git. Unutma, kızgınlık ve aşk arasında ancak nokta kadar bir fark vardır."

Heather istemeye istemeye Leydi Hampton'm kucaklamasından kendini çekti ve arabanın kapısına doğru hareket etti. Kocasının sesini takip etti ve enerjik bir şekilde bir gemiciyle konuşurken duydu. Kocasının döndüğünü ve atların yanında onu beklediğini fark etti. Gözyaşlarını silerek kapıyı açtı ve arabadan inmek için eteklerini kaldırdı. Brandon ona yardımcı olmak için hemen hamle yaptı ve kolunu onun beline kaydırды.

Gozleri buluştu ve ne mutlu ki bir defalık olsun onun gözyaşlariyla dalga geçmedi. Onu usulca aşağıya indirdi ve arabanın icine uzanıp Lord Hampton'ın uzattığı pelerinlerini ve Leydi Hampton'ın küçük armağan paketlerini aldı. Brandon hafif bir sesle Hampton'lar ile konuşurken Heather oradan uzaklaştı.

Fleetwood rıhtımdan birkaç yüz metre açıkta yükleme sırasını bekleyerek duruyordu. Gemiden dört denizcinin kürek çektiği bir cankurtaran sandalı kayarak onlara doğru geliyordu. Kısa boylu, yaşlı ve biraz telaşlı bir adam sandalın arka tarafında dümenliydi ve şüphe yok ki denizcileri çok renkli sözlerle zorluyordu.

Rıhtım ses, ışık ve koku karmaşası içinde capcanlıydı. Hareketsiz denizciler önceki akşamın içkili eğlencesinden kalan pis kokuları üzerlerinde taşıyarak aylaklık ediyorlardı. Pasaklı, yıkanmamış fahişeler oldukça cesur bir şekilde sermayelerini ortaya koyarak, akşamın yemek ve yatak masrafı olan bir iki şilini kazanmayı umuyorlardı. Bir grup sıçan açık bir su yolunda ci-yak ciyak ses çıkarıyor ve bir sokak çocuğunun fırlattığı bir kaya parçası onların arasına düştüğü için çil yavrusu gibi dağlıyorlardı. Tiz ve cırtlak bir kahkaha, birkaç yıkanmamış baldırı çıplak rıhtımda sekerek yürürken duyuldu. Bir su yolunun üstünden atladılar ve sokak arası dar bir yolda

gözden kayboldular.

Heather bir piçi doğurmayı ve onun sokaklardaki hayatı öğrenmesine izin vermeyi düşündüğünü anımsayarak ürperdi. En azından şimdi çocuğunun bunun üstünde bir varlığı olacaktı. Sevilmemesi veya eş olarak istenmemesi ne fark yaratırdı? Çocuğunun, denizlere açılan birisi de olsa, evi ve babası olacaktı.

Çevresindeki ve oradaki geminin etrafındaki bu rezil, pislik manzara, bir ticari gemi kaptanının hayatıydı. Eşinin hayatında nasıl bir rolü olacağını henüz bilmiyordu, tek bildiği çocuğunun annesi olacağıydı. Brandon'm onu ilerideki yolculuklarında yanına alıp almaması ya da rahat bir şekilde geride bırakıp bırakmaması ona kalmıştı. Bu kararda Heather'm ya çok az ya da hemen hemen hiç söz hakkı olmayacaktı. Burun deliklerine denizin kokusunu getiren rüzgâr yüzüne vurdukça, kocasının ona küçük zevkler için ne kadar izin veriyorsa ona ve bundan memnun olmaya zorunlu olduğu bir hayatla burun buruna olduğunu anladı. Belki zamanla bu sevginin yanı başından geçip gitmesine aldırmayacaktı.

Kocasının eliyle sırtına dokunmasıyla düşünceleri hızla akıp gitti. Brandon ses çıkarmadan dans eder gibi adımlarla ona gelmişti ve Heather ürkerek sıçradı. Onun narin bedeninin titrediğini görerek Brandon pelerinini onun omuzlarının üstüne

örttü.

"Şimdi gitmeliyiz ve sandala binmeliyiz."

Cankurtaran sandalı rıhtımın ucuna yaklaşırken kolunu tutarak Heather'ı kargo istifleri, sarılmış ipler ve ağlar arasın-dan yol göstererek geçirdi. Sandal rıhtıma değer değmez minik adam kıyıya atladı ve onlarla buluşmak için acele etti. Başından şapkasını çıkardı ve şaşkınlıkla bu kişinin kocasının kamarotu, uşağı George olduğunu gördü. Adam kaba saba bir şekilde eğilerek patronunu selamladı.

"Sizin dün geleceğinizi düşünmüştük Kaptan. Sizi neredey-se kaybettiğimize karar veriyorduk. Sizin haydut çetelerin eline düşmüş olacağınızı düşünüp adamları toplayıp bütün şehri baş-tan sona aramaya başlamak üzereydim. Bizi oldukça kaygılan-dırdınız kaptan." Reverans yaparak ve hemen hiç ara vermeden devam etti. "Merhaba hanımefendi."

Lord Hampton'da biraz tutuklu kaldık," diye yanıtladı Brandon.

Başını onaylayarak sallayan ve ikinci kez reverans yapan George şapkayı parlak kel kafasına yeniden yerleştirdi, kaptanının elindeki kutuları aldı ve onlar sandala doğru yürürlerken arka-

larından takip etti. Önce Brandon bindi sonra genç eşini yanına aldı ve onu sandalın baş kısmına yerleştirdi. George ona kutuları ve halatı fırlattı, merdiveni aşağı kaydırđı, kış tarafta yerini aldı ve dümeni yerleştirdi.

"Canlanın arkadaşlar," diye seslendi. "Şimdi artık yola çık-tık. İtin. Sol taraftaki kürekler su seviyesinde, çekmeyin bey-ler. Çekin şimdi. Şimdi ikisi birden. Belinizi ona doğru bükün.

Uzerindeki kumaş hanımefendi için üşüten cinsten. Ha gayret beyler, iyi bir iş çıkarın."

Küçük tekne demirlenmiş bir ticari geminin altından sıyrılarak açık sulara Fleetwöod'a doğru ilerledi. Suda, esintinin Onünde dönen hafif bir çırpıntı vardı ve soğuk bir su serpintisi Heather'ın yüzüne, nefes almasını engelleyerek ve soğuk bir titreme vererek çarptı. Brandon'ın pelerinini iyice üzerine cektı ve onun sıcak katları arasında büzüldü. Her rahatlama kısa sürüyordu. Bütün unsurlar rahatsızlığın yeniden gelmesi için birleşmişti sanki.

Cankurtaran sandalının pruvası her dalganın arkasından vuruyor, yükseğē doğru sallanıyor ve sonra da dalgaların arasında-ki çukura düşüyordu. Bu alışık olmadığı hareketler Heather'ın midesini rahatsız etmişti ve her yeni dalıp çıkma

öğürme duy-gusunu daha da kabartıyordu. Rüzgâra karşı yüzünü çevirmiş ve tuzlu su serpintilerinden hoşlandığı belli olan kocasına hu-zursuz bir bakış attı.

"Şimdi kusarsam, kendimden hep nefret edeceğim," diyerek deli gibi düşündü.

Elleri beyazlaştı yüzü yavaş yavaş denizin yeşil tonunu aldı. Mücadeleyi neredeyse kazanmıştı. Geminin yanına geldiklerinde gözlerini uzun yelken direklerine çevirdi, hissettiği hareketlerin tam tersi bir yönde ileri geri yalpalamaya başladı. Acı içindeki inlemesi hareketlerin şaşırtması içinde dudaklarından çıktı ve bu da hemen Brandon'ın dikkatini çekti. Hızla hareket etti. Elini onun ön tarafından kaydırarak, Heather'ın başını küpeşteden dikkatli bir şekilde indirdi ve onun denize kusmasını sağladı.

Bir süre sonra Heather son bir sarsıntı geçirip kendisinden nefret ederek doğruldu. Utanç içinde ve küçük düştüğünü hissederek gözlerini kaldırmaya cesaret edemedi. Yanında duran Hrandon bir mendili ıslattı ve alnına bastırdı.

"Şimdi kendini iyi hissediyor musun?" Bunu yumuşak bir şekilde sordu. Hareket yok olmuştu ve sandal geminin altın-da duruyordu. George sandalı geminin kavisli gövdesine doğru

rahat bir şekilde tutarken Heather zayıf bir tamam işareti verdi başıyla.

Brandon baş tarafının halatlarını bağlarken, yaşlı adam da aynısını arka tarafta yaptı. Sonra Kaptan ayağını merdivene koydu ve dönerek Heather'a işaret etti.

"Gel küçüğüm. Gemiye çıkmaya yardım edeceğim.."

Heather dikkatli bir şekilde geldi ve merdivene ayağını onunkinin yanına koydurdu. Kolları ona uzandı ve onun hafif ağırlığını kendisine doğru aldı. Brandon gemisinin güvertesine tırmandı. Kadını yere bıraktı ve bir an için dikkati, Heather'ın etrafa bakmasına fırsat vererek cankurtaran sandalına döndü.

Heather kendisini görünüşte birbirine karışmış palamarlar, halatlar ve kirişlerin dibinde duruyor buldu. Bunların arasından eğimli gemi direkleri gökyüzüne doğru hamle yapmış gibi dururlarken, bulutlara doğru yumuşak ve yavaş bir ritimle sallanıyorlardı. Geminin karın taraflarından neredeyse müzikal de-nebilecek bir ciyaklama, gıcırdama ve homurdanma sesleri geli-yordu. Ses ve hareket temposu, altındaki gemiyi yaşayan, nefes alan bir varlığa dönüştürüyordu sanki. Geminin temiz ve tuzlu bir kokusu vardı. Bakınca her şeyin yerli

yerinde, halatların elde sarılmış, askıların ve kovaların yerlerine konmuş olduğunu gör-dü. Gemide bir düzen havası egemendi.

Brandon onun yanına geri döndü. "Giysini değiştirmeye ihtiyacın var Heather. Sen kaybolmadan önce sana bir şeyler almıştım. Onlar benim kamaramda." Alaycı bir ifadeyle kaşını kaldırdı. 'Yolu bildiğini sanıyorum.'

İyice kızardı bozardı ve kış güvertesinin altındaki kapılardan birisine doğru tereddütle baktı.

"Evet bildiğini görüyorum." Onu izlerken mırıldandı. "Be-nim sandığımda giysileri bulacaksın. Ben de hemen biraz sonra orada olacağım."

Onun yönlendirmesiyle kapıya doğru ilerledi. Kapıyı açma-dan önce bir an için geriye dönüp kocasına baktı ve onu George ile konuşmaya dalmış olarak gördü. Onu şimdiden unutmuş gibiydi.

Kamara onun anımsadığı gibiydi, küçük, sıkışık, bulundurableceği kadar değerli eşyaları taşıyan bir yerdi. Yalnızca kış tarafındaki pencereden puslu bir ışık geldiği için odanın içi hala kakaranlıktı. Sandığa yönelmeden önce Heather masanın üstünde bir mum yaktı ve kocasının pelerini kapıdaki çengele

astı. Sonra sandığın önünde diz çöktü parmakları kilit mandalına dokundu ve kapağı kaldırdı.

Nefes nefese en üstte düzgün. bir şekilde katlanmış olan bej giysiyi gördü. Anılar geri gelmeye başladı ve ona William Court'u ve tam da bu kamarada geçen geceyi anımsattı. Gözleri, bekâretini yitirdiği ranzaya istemeye istemeye döndü ve bir süre orada kaldı. Orada geçen mücadeleleri, teni üzerindeki ihtiraslı ve alevli dudakları son olarak da yenilgiyi gözlerinde canlandır-dı. Eli kendi kendine karnına doğru kaydı ve yüzü alevlendi.

Arkasındaki kapı açılıp Brandon içeri girince Heather irkildi. Aceleyle bej giysiyi bir kenara koyarak, onun altındaki koyu kırmızı kadife giysiyi çekti çıkardı. Bu giysinin boyun çizgisi aşağıda kesilmişti ve kolları uzun ve bilekleri beyaz dantellerle süslüydü. Bu giysi, sadeliğini ve güzelliğini bozmak için çocuğa değil bir kadına yapılmıştı. Brandon ceketini çıkarıp ranzanın üzerine fırlatırken Heather ayağa kalktı ve titreyen parmaklarıy-la giysisinin bağlarını çözmeye başladı. Onu üzerinden dikkatli bir şekilde çıkardı ve sandığa koydu.

"Yakında bir yolcu hanı var." Kocası onun arkasında konuş-tu.
"Orada burada olduğundan daha rahat edersin."

Kocasına dönüp bakarken küçük bir kızgınlık belirtisi yüzü-ne yerleşti. Brandon gömleğinin düğmelerini açmıştı ve masasındaki defterler arasında kaybolup gitmişti. Onu gemisinden bu kadar kolayca gönderen adam, aynı şekilde onu aklından da silebiliyordu. Belki de denize açıldığında onu geride bırakabilirdi de. Böyle yapmayacağı konusunda bir garanti yoktu ve o böyle bir durumda yoksul ve muhtaç bir duruma düşebilirdi.

"Rahatsızlığa alışkın değilim," diyerek yumuşak bir sesle yanıtladı. "Burada kalmaktan memnunum. Beni bir yolcu hanına götürmene gerek yok." "Çok uyumlusun aşkım." Kısa ve küçümseyen bir gülüş bu sözcüklere eşlik etti. "Ama burada kararları veren benim. Yolcu hanı senin ihtiyaçlarına daha uygun."

Heather, onun kendisini acımasızca geride bırakabileceğini düşünmemişti. Bedeninin derinliklerinde bir soğukluğun büyüdüğünü hissetti.

Bu gerçekten benim kaderim mi olacak?" Umutsuzca sor-du.

"Sahilde pislik ve sefaletten başka bir şey bilmeyen ebelerin elinden çocuk doğurabilirim diye bırakılmak mı? Oğlumun bir adı olmasına karşın hala bir sokak çocuğunun hayatına mı sahip olacak?" Heather döndü ve tüm bedenini bir kaygı titremesi kapladı.

Bu adamın acıması hiç yok muydu. Onun yalvarmasını istiyorsa, çocuğun hayatı için onun önünde dizlerinin üstüne çökmekten çekinmezdi. Ama o bunu istiyor gibi görünmüyordu. Adam kararını soğuk ve duygusuz bir şekilde vermişti. Heather bir yolcu hanına gitmek zorundaydı.

Endişelerini sakinleştirmeye çalışarak kırmızı giysiyi omuzlarına çekti ve onun oturduğu yere gitti. İlgisi Heather'a döndü ve yüzünden garip bir ifade geçti. Giysinin koyu zengin rengi gece mavisi gözlerini daha da koyulaştırmıştı. Kusursuz teni kırmızı yanında pırıl pırıl parlıyordu. Göğüsleri cömertçe ve hoş bir şekilde sergileniyordu ve giysi meme uçlarındaki pembeliği ancak kapatıyordu.

Korkunç derecede korkarak ve onun isteyeceği küçük yardıma nasıl tepki göstereceğinden emin olmadan sırtını ona döndü.

"Bağlayamıyorum." Midesi çalkalanırken ve dehşeti büyürken yumuşak bir sesle mırıldandı. "Tabii sakıncası yoksa?"

Onun parmaklarını sırtında hissetti. Öne doğru eğildi ve o işi bitirinceye kadar neredeyse hemen hiç nefes almadan bekledi. Sonra uzaklaştı ve omzu üstünden ona kararsız bir bakış attı. O ise yeniden defterlere gömülmüştü ve yüzünde oldukça sinirli

bir bakış vardı.

Heather odada dolaşırken gelinlik pelerinini kaldırdı, yolcu hanında ihtiyacı olacak giysileri topladı, onun giymediği askıya pelerinini asarak dolabın içine yerleştirdi. Brandon'a ürkekçe baktı, onu kızdıracak küçük şeyler yapacağından korktu. Fakat o defterlerin arasında dalmış gitmişti ve onu unutmuş gibiydi.

Zaman yavaş ve sessiz bir şekilde geçti gitti. Yalnızca George kahve ve çay getirdiğinde bir soluklanma arası verilmişti. Ama o kaptanına zor duyulur bir mırıltıyla hizmet etti ve çayı Heather'a, kocasının arkasında oturduğu bölüme getirdi. Uşak yeniden gitmişti ve onu geminin usulca çıkardığı seslerle ve kendi yüreğinin donuk çarpmalarıyla yalnız başına bırakmıştı.

Brandon masadan sandalyesini çekip ona bir kez daha baktığında saat ona geliyordu. Gözleri onun göğsüne takıldı ve kaşları yeniden çatıldı.

"Benim pelerinimi giyerek hana gitsen iyi olacak." Bunu haşince söyledi. "Kıyıya çıktığımızda senin iyi kazanç getireceğini düşünecek bazı adi pezevenkler tarafından pusuya düşürülme ne niyetim yok"

Heather'm yüzü yine kızardı ve gözleri onun bakışlarından uzaklaştı. İtaat sözleri mırıldanarak minderlerden kaydı ve pele-rini almak için onun yanından geçti.

Birkaç dakika sonra onlar sandaldaydılar ve George'un inmesini bekliyorlardı. Uşak onun bohçasını ve kumaş çantasını sandala uzattı. Sandala indi ve gemicilere harekete geçmeleri için talimatlar verdi. Sahilde onların arkasından yürürken olası hırsızlar ve diğer tehlikeli karakterler için omuzları üstünden dikkatlice bakıp durdu.

Hana bir olay olmadan vardılar ve bir denizcinin söylediği iç burkan ezgiyi duydular. Adam minik ve tıknaz birisiydi. Fakat sesi çok yanıktı. Onun yakınında bira kadehlerini yudumlayan ve denizcinin sesini büyülenmişçesine dinleyen adamlar vardı. Ocakta bir alev çıtırdısı oldu ve kızartılmış domuz eti kokusu ortalığı kaplayınca Heather'm ağzı sulandı. Gözlerini kapatıp midesini burkan açlığı düşünmemeye çalıştı.

Brandon George'a bir şeyler söyledi ve hizmetli han sahibiyile konuşmak için aceleyle gitti. Heather köşedeki bir masaya doğru giden kocasını izledi. Onun tuttuğu sandalyeye oturdu, Biraz sonra guruldayan midesini bastıracak yiyecekler ve içecekler geldi.

Heather adamların bakışlarını ve omuzlarından sıyrılan pelerini, odada karşılarında oturan ve birbirleriyle alçak sesle fısıldaşarak konuşan hırpani kılıklı adamları fark etmedi. Dikkati yediği yiyeceklerde ve "Greensleeves" şarkısındaydı. İrkilerek ko-casının ona doğru eğildiğini hissetti. Onun omuzlarına pelerini yaydı ve Heather gözlerini onunkine kaldırınca yüzü alevlendi.

"Giysiyi kendi özel beğenim için getirdim aşkım." Yumuşak bir tarzda konuşmuştu. "Diğer adamları senin göğsünün manzarasıyla memnun etmeni kastetmedim. Ayrıca bunu yapmak akıllıca da değil. Bu adamları hareketlendiriyorsun"

Heather pelerini iyice çekti ve dikkatle bakınca onun söylediklerinin doğru olduğunu fark etti. İlginin merkezi olmuş. gibiydi. Şarkı söyleyen denizci bile bir an ona bakmak için dur-muştu. Kısa bir süre sonra yeniden söylemeye başladı.

Gerçek sevgilimin saçının rengi siyah.

Bakışları olağanüstü güzel mi güzel.

En duru gözler ve en yumuşak eller.

Üzerinde durduğu çimenleri severim.

Sevgilimi severim o çok iyi bilir. Onun gittiği çimenleri severim.

Eğer o yeryüzünde değilse Benim hayatım da söner

Kocasına baktı ve denizcinin şarkısından rahatsız olduğunu gördü. Yemeğiyle ilgilenirken göz kapakları gözlerinden aşağıya doğru düşmüştü ama yanağındaki küçük bir kas seğirmeye başlamıştı. Daha önce olduğu gibi Heather sessizleşti ve onun kızgınlığını sezerek korkmaya başladı.

Yemekten sonra han sahibi, George'un düzenlediği odayı onlara gösterdi. Hizmetli paketleri içeri taşıdı ve han sahibi ile birlikte odadan çıktı. Birkaç dakika Heather yeniden görünmek için Brandon'm da ayrılmasını bekledi. Fakat o sandalyeye oturdu ve gitmek için acele ediyor görünmüyordu. Heather yanına gitti, giysisini çözmede yardımını aldı ve onun kalmasını bekliyormuş gibi soyunmaya başladı. Fırça veya tarağı olmadığı için koyuverdiği saçlarının arasından parmaklarını geçirdi. Kocasının gözlerinin üzerinde olduğunu farkında Heather giysisini, kombinezonunu çıkardı, onları bir sandalyenin üzerine koydu ve Leydi Hampton'ın ona verdiği geceliği üzerine giydi.

Gecelik ince beyaz bir patiskaydı, göğüs kısmına danteller işlenmişti ve boyun kesimi oldukça aşağılara iniyordu. Memelerinin altında ince bir kurdele dantellenmiş ve bağlanmıştı. Kollar uzun ve boydan boya olup ellerine fırırlı danteller değıyordu. Düğün gecesi giysisinden daha ince olmasına karşın bu giysi de her erkeğı zevk vermek üzere dikilmişti. Ama gecelik Heather

mumun ışığının önünden uzaklaşırken Brandon'm ağzından kızgın bir küfür çıkmasına neden oldu. Ürkekçe onun kapıya doğru yürüdüğünü gördü.

"Bir iki saat içinde geri döneceğim." Kapıyı açarak homur-dandı adam. Sonra gitti ve Heather yere çöktü, gözyaşları için-deki korkulu ağlamaları yüzünden güçlükle nefes alıyordu.

"Gerçeği bile söyleyemiyor." Nefesini tuttu. "Asla dönme-yecek."

Geçen her dakika, bir öncekinden daha uzundu. Odada dolaştı, ne yapacağını ve nereye gideceğini düşündü. Yeniden teyzesine gidemez ve çocuğunun onun nefret dolu ellerinde büyümesine izin veremezdi. Lord Hampton'a da gidip kendi-sine yardım etmesini isteyemezdi. Sorunlarını onların üzerine yıkmaya kalkışmasına izin vermeyecek kadar gururluydu. Eğer hayat onun için merhametliyse belki bu handa hizmetçi olarak bir iş bulabilirdi. Bunu yarın soracaktı ama bu gece için eğer yapabilirse uyuyabilirdi.

Gece ilerledi, her ne kadar korkularını sakinleştirmeye ve kuşklarını bir kenara itmeye çalıştıysa da uyku gelmedi. Saatin bir oduğunu belli eden çan çaldığında sanki sonsuz bir

süre geçmiş gibiydi. Bir ılıkla yatağından fırladı ve kapatmak için pencereye koştı. Başı pencerenin çerçevesine çarptı ve ince omuzları hıçkırıklarla sarsıldı. Odanın hemen dışında bir adamın sesini ve diğlerinin onu yanıtladığını duydu. Korkusu iki misline çıktı ve kapı açıldığında yüzünden kanı çekildi. Fakat holdeki ışık George'un yüzüne dokundu ve kocasının uzun, geniş yapılı omuzlarının siluetini çıkardı.

"Geri geldin!" Nefes nefese konuşmuştu.

Kapıyı kapatmadan önce Brandon'm yüzü ona döndü. şim-di ikisi de karanlıkta kaybolmuşlardı.

"Niye yatakta değilsin?" Karanlıkta yatağına doğru hareket ederek sordu. Bir akmak taşı ve elik sürtünmesi sesi oldu. Kav alevlendi ve Brandon masanın üstündeki mumu yakarak ona bakıp sordu. "Hasta mısın?"

Heather'm mum ışığı gözyaşlarını iyice parlaklaştırıyordu. "Beni terk ettiğini düşündüm," diyerek mırıldandı. "Seni bir daha göremeyeceğimi düşündüm."

Bir an için Heather'a biraz şaşırmış bir şekilde baktı Brandon. Sonra yumuşak bir şekilde güldü ve onu yanına çekti. "Korktun mu?"

Başını acınacak bir durumda onaylayarak salladı ve yeniden hıçkırmaya çalışırken boğazından ancak bir hırıltı sesi çıktı. Brandon onun yüzündeki saçları sevecen bir şekilde uzaklaştırdı ve onun alnına, titremelerini sakinleştirmek için dudaklarıyla dokundu.

"Hiç yalnız değildin ma petite. George korumak için hep kapının dışında bekliyordu. Şimdi biraz uyumak için gitti. Benim şerefsiz bir adam gibi güvenliğini sağlamadan seni terkeceğimi mi düşünüyorsun?" "Neye inanacağımı bilmiyordum," diye fısıldadı kız. "Yeni-den gelmeyeceğinden korktum." "Aman Tanrım! Benim işimi, kendi durumunu da kolaylaştırmıyorsun. Böyle bir yerde bir bayanı savunmasız kendi başına bırakamam. Hele kesinlikle çocuğumu karnında taşıyan eşimi asla. Ama senin korkularını yatıştıracaksa, buradayken seni tekrar terk etmeyeceğim."

Gözlerini Brandon'ına doğru kaldırdı ve orada sevecen bir sıcaklık buldu. "Hayır gerek yok," diyerek mırıldandı. "Yeniden korkmayacağım."

Heather'm yanaklarını avcunun içine aldı. "O zaman yatağa gidelim. Gün çok uzundu ve ben çok yorgunum."

Yanaklarından gözyaşlarını silerek yatağa tırmandı ve

Brandon'ın kendisinininkiyle birlikte taşıdığı kutuyu açarken sessizce izledi. Kutudan, uşağı tehdit ettiği tabancaları çıkardığını görünce gözleri iyice büyüdü. Brandon kutuyu onun yattığı yere getirdi, onun yanma bıraktı, tabancaları çıkarıp doldurma-ya başladı.

"Bir sorun çıkmasını mı bekliyorsun?" Bunu yumuşak bir sesle sordu ve oturdu.

Brandon ona baktı ve gülümsedi. "Çevremdekiler konusun-da kendimi rahat hissetmediğimde bazen aldığım bir önlem. Kaygılanmana gerek yok aşkım."

Heather merakla onun bir tabancayı doldurmasını izledi. Kendisinin kullanmaya kararlı olduğu ama başarılı olamadığı zamandaki sıkıntısını anımsadı. Onun ilgilendiğini gören Brandon usulca güldü.

"Bunların nasıl doldurulacağını öğrenmek ister misin?" Gülümseyerek sordu. "Onlar boşken de iyisin. George senin onu kandırdığını öğrendiğinde çok utanmıştı. Minik bir kadının boş bir silahla onu korkuyla titretmesi karşısında gururu örselenmiş. Sonra bir süre kendine gelememişti. Ben de öyle bu konuda as-lına bakarsan." Fleetwood'a. dönüp kızın gittiğini öğrendiğinde gemidekilere acımasızca bir dizi küfür savurduğunu anımsayan Brandon da Heather'ın hiçbir iz

bırakmadan kaybolmasının ar-dından hiç düzelmemişti.

Brandon onun elini tuttu ve yatağın köşesinde kendi yanına çekti. "Bir önemi yok artık. Bir tabancanın nasıl doldurulduğunu öğrenmek istiyorsan, bunu sana öğreteceğim." Sonra onun gözlerine baktı ve uyardı. "Sonra bunları bana çevirip kullanma hatasını yapma. Ben George değilim ve kaçmadan önce beni öldürmek zorunda kalırsın." Yumuşak bir şekilde güldü yeniden. "Ve ayrıca bir adamı öldürecek birisi değilsin sen. Bunları senin elinden almakla güvende olurum sanıyorum."

Heather zor yutkundu. Ona ay gibi yuvarlak gözlerle sessiz bir şekilde baktı. Onun söylediği her şeye inanmıştı. Öyle kuru sıkı tehditler savuracak birisi değildi o.

Yatağın kenarında birbirlerine yakın bir şekilde oturdular. O kadar yakın ki bedenleri birbirine dokunuyordu. Kalçası onun kine dayanmış, kolunu ise Brandon'a bastırıyordu. Adamın kolu onun beline dolanmıştı ve eli yatağın üstünde onun kalçalarına oldukça yakın duruyordu. Heather'm duruşu feci halde ona acı veriyordu. Sıkıntılı bir şekilde bakışlarını indirdi ve giysisinin kenar kıvrımlarını utangaç bir tavırla kalçalarının ve dizlerinin üzerinden itti. Brandon onu kendisine doğru çektiğinde giysi-sinin kalçalarına kadar sıyrılmış olduğunu fark etti.

"Bunu doldurmayı ben deneyebilir miyim?" Bunu onun di-ğer elinde tuttuğı tabancaya tereddütle dokunarak sordu.

"Eğer istiyorsan," dedi ve silahı ona verdi.

Tabanca oldukça ağırdı ve bir erkeğin eline göre yapılmıştı. Kendi ellerinde silahın duruşunu rahat bulmadı. Onu dizleri üstüne yatırarak barut kabını aldı, silahın ağzını içine barut koy-mak için kaldırdı.

'Yüzünden uzak tut," diye talimat verdi Brandon.

Söyleneni yaptı ve silahın ağzına az bir miktarda barut dök-tü. Brandon'm bunu nasıl yaptığını izlemiş olduğundan sonra içine bir kâğıt parçası doldurdu. Bir çubukla namlunun içine doldurduklarını bastırarak sıkıştırdı. Daha sonra yağlı bir bez parçasına kurşun bir topu sardı ve onu da namludan içeri itti. Silah hazırды.

"Çok hızlı öğreniyorsun." Ondan silahı alırken Brandon mırıldandı ve onu da diğeriyle birlikte masanın üzerine koydu.

"Belki sen de bir Molly Pitcher olacaksın."

Ona bakarak hafifçe kaşlarını çattı. "O kim Brandon?" Bu; adı onun adını ilk kez söylediğinin farkında olmadan yumuşak bir

şekilde sordu.

Brandon gülümsedi ve onun parlak buklelerinden birisine dokunmak için uzandı. "Bu, savaşta Amerikan askerlerine su taşıyarak yardımcı olan kadınlara, özellikle İngilizlere karşı Moumouth'da siperleri korumada yardımcı olan bir kadına verilen bir addır." "Ama sen de bir İngilizsin Brandon, öyle değil mi?" Meraklı gözlerini ona dikmiş bir durumda sordu.

Adam güldü. "Gerçekten de değilim hanımefendi. Ben Amerikalıyım. Ailem buradan geldi, bu doğru. Ölmeden çok önce onlar kendilerini sadık Amerikalı olarak gördüler. Babam İngilizlerle yapılan savaşlarda yardımcı oldu ve bir delikanlı olarak ben de üzerime düşeni yaptım. Gittiğin yerde, o çok sevdiğin İngiltere'nin o kadar da sevilmediği düşüncesine alışmak zorunda kalacaksın." "Ama bizimle ticaret yapıyorsunuz," dedi büyük bir şaşkınlıkla. "Buraya gemiyle geliyor, bir zamanlar savaştığınız kişilerle iş yapıyorsunuz."

Brandon omzunu silkti. "Ben işadamıyım. Pamuklarımı ve mallarımı İngilizlere karla satıyorum. Onlar da bana benim insanlarımla satın alacağı şeyleri, daha çok kar yapabilmem için satıyorlar. Para kazanma işi açısından düşünüldüğünde hiçbir zaman içimde kin beslemiyorum. Ayrıca, kendi ülkemde ih-

tiyaç duyulan ve henüz üretilemeyen şeyleri getirerek ülkeme hizmet ediyorum."

Buraya o zaman her yıl geliyor musun?

"Son on yıldır geliyorum. Ama bu benim son yılım olacak. Yönetmem gereken bir çiftliğim var. Onu daha fazla ihmal edemem. Bu arada başka sorumluluklarım da var. Memlekete varınca Fleetwood'u satacağım."

Heather'm yüreğine bir şey dokundu. Brandon yeniden de-nize açılmamayı, yerleşmeyi ve çocuklarının babası olmayı kastetmiş olması mümkün müydü? Belki onun evinde sözde bir konumu olmasına izin verilirdi. Bu düşüncenin kendisi içini bir dalga gibi ısıttı ve neredeyse ona karşı kendisini rahat hissetti. Ama soğuk gerçek ve kuşku onu düşlerinden uyandırdı.

"Ben de çiftlikte yaşayacağım değil mi?" Bunu gelecek yanıt-tan ürkererek sordu.

"Elbette," dedi adam onun sorusu karşısında oldukça şaşır-mış bir şekilde. "Nerede yaşayacağını sanıyordun?"

Heather omuzlarını sinirli bir şekilde silkti "Ben, ben bilmi-yordum. Sen söylemedin."

Brandon kıkırdadı. "Şimdi artık biliyorsun. İyi bir kız ol, yatağa gir ve uyu. Senin gevezeliklerin beni yordu."

Brandon ayağa kalkıp soyunurken o da yatağın içine sürüne-1 rek girdi. Soyunması bitince Heather'dan yatağın öteki tarafına kaymasını istedi.

"Kapıya en yakın yerde uyusam iyi olacak."

Heather yatağın diğer tarafına kayd ve niye böyle yapmak zorunda olduğunu sormadı. Onun bir şeyler olmasını beklediği açıkça ortadaydı.

Brandon mumu söndürdü ve onun yanına uzandı. Donuk bir fener aşağıdaki avluda yanar bir şekilde asılıydı ve fırtınalı akşam esintisi, fenerin sallanan gölgelerini loş bir şekilde odaya taşıyordu. Saçlarının Brandon'm yastığı boyunca ve onun tarafından kısıtılmış durumda olduğunu dehşetle fark etti. Onun kendisini serbest bırakmasını bekledi. Uzun zaman geç-ti ve Brandon bırakmadı. Brandon'm yanağı saç buklelerine değerken uyuya kaldığı için ondan kurtulamayacağını anladı. Duruma razı olduğunu ifade eden bir iç çekiş ile gecenin bu tutsaklıkla geçmesini kabul etti. Ama onun hemen yanı başındaki varlığıyla kendini güvende hissetti ve çok geçmeden uyku dünyasına geçiverdi.

Uykunun derinliklerinden onu tamamen uyandıran bir dehşet dürtüsüyle uyandı. Bir el sıkı bir şekilde ağzının üstünü panikten kaynaklanacak çığlıkları kontrol etmek için bastırıyordu. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve çılgınca bir tepkiyle bu eli tırmalamaya çalıştı. Karanlıkta kocasının yüzü onun üstünde belirdi. Tekrar kendine gelirken korkusu geçti ve yeniden yastığa gömüldü. Ona gözleri iyice açılmış ve merakla şaşkınlık içinde baktı.

"Sessiz ol," diye yavaşça fısıldadı adam. "Hareket etme, hiç ses çıkarma. Uyuyormuş gibi yap.Söylediklerini yapacağı işaretini kafasıyla verdi. Brandon kayarak uzaklaştı ve onun yanına uzandı. Nefes alış veriş uyuyor-muş gibi yavaşladı ve düzgünleşti. Heather kapının ötesindeki boğuk bir sesi ve kapının kendisindeki zorlama ve sürtünme seslerini duyabiliyordu. Kapının kolu yavaşça kalkmaya başladı ve kendi nefes alış verişini kontrol etmek için mücadele vermeye başladı. Göğsündeki inip kalkmalarla bu görevi yerine getirmek oldukça zordu.

Donuk bir ışık çizgisi belirdi ve kapmm açıklığı giderek genişledi. Yarı açık gözlerle Heather bir başın belirdiğini gördü. bir fısıltı duydu.

"Uyuyorlar. Hadi gel."

İki karanlık figür odaya girdiler. Kapı kapatıldı. Adamlar ilerledikçe Heather dişlerini kenetledi ve taban onların ayakları altında gıcırdadığında neredeyse havaya fırlayacaktı. Kızgın bir fısıltı duyuldu.

"Adamı uyandırma aptal. Yoksa kızı alamayız. Adam öyle minicik birisi değil." "Kız yatağın öteki yanında." Diğeri biraz yüksek sesle fısıl-dadı.

"Susss!" Birinci adam tısladı. "Görmüyor musun? Ben iki gözümle görüyorum işte."

Onlar yatağın ayağına kadar yaklaştıklarında Brandon çarşaf-
ların altından tabancaları çıkardı ve oturdu.

"Burada durun beyler," diye emretti. "Yakalandınız. Sizin derinizde delik açmak için bekleyen bu iki değerli parçanın hatırına hareketsiz durun."

İki adam adımlarının ortasında donup kalmışlardı. Birisi, elinden tuttuğu arkadaşıyla kaçacakmış gibi yarım döndü.

"Heather mumu yak da bizi gece yarısı ziyaret edenlerin yüzünü görelim." Brandon aceleyle konuştu.

Heather onun arkasından çabucak geçti ve komodinin üstündeki mumu yaktı. Alevin parıltısı odanın içine yumuşak bir şekilde yayıldı ve adamların yüzlerine ulaştı. Adamların, akşam yemek zamanı odanın karşısında oturup birbirine çok yakın bir şekilde sokulup fısıldaşan iki kişi olduğu belli oldu.

"Biz bir zarar vermek istemedik." içlerinden birisi saçma sa-pan konuşmaya başladı. "Kızı incitmeyiz."

Diğer adam daha cesurdu. "Size onun için iyi bir para ver-meyi garanti edebiliriz. Bildiğimiz bir Düke götürdüğümüzde ağırlığından daha çok altın getirecek. Hala bakire olup olmama-sının bir önemi yok." Gözleri Heather'a kaydı, kötü bir şekilde çürümüş dişlerini göstererek sırıttı.

"Böyle bir bedele değer bir kız kaptan. Üç kişi paylaşıyoruz."

Titreyerek kocasına daha da yakınlaştı ve yatak örtülerini çenesinin altına kadar çekti. Adamların ona bakışlarından hoşlanmamıştı. Onu almada başarılı olabilseler, Düke sunmadan önce her ikisinin de ondan defalarca yararlanacağını biliyordu. Bu konuda onlar, önce kendi arzularını tatmin etme niyeti bakımından William Court'a benzıyorlardı.

Brandon ayağa kalkıp adamları karşısına dikildiğinde tehli-keli

bir şekilde güldü. Giysilerinin üzerinde olmaması konu-sunda rahat bir şekilde, iki hırsızın endişelerini azaltmayacak bir şekilde tabancaları öylesine sallayarak tuttu.

Heather yüzünün ısınmaya başladığını hissetti. Çıplak ol-duğu zaman Brandon ile yalnız olmak bir şeydi. Ama diğerleri de varken bu tamamen farklı bir şeydi. Bu adamlar buradayken Brandon'm çıplaklığı ona daha ürkütücü geliyordu.

"Sizi düş kırıklığına uğratmak zorundayım beyler." Yavaş bir sesle konuştu. "Bu kız benim çocuğumu taşıyor ve ben bencil bir adamım." "Bu fark etmez kaptan." Utangaç olan sözünü keserek devam etti. "Dük onu dokuzuncu ayda da yatağına alacaktır. Onun bu kadar güzel olduğunu görürse bu onun için çok zor olmaya-cak. Ona doğurması için birkaç saat süre verecek, sonra yeniden onun üstünde olacak. Onun için şimdi aynı miktarı ödeyecet biz de sana, yatağını ısıtacak başka bir genç kadın bulman içi yarısını vereceğiz." (bunlar zir deli ayol aaaa)

Brandon'm gözleri soğuk bir şekilde parladı, silahtaki beyazlaşan parmaklarının boğumları şişti. Yanağında küçük bir seğir me kendini göstermeye başladı.

"Odada, beni neredeyse boğan pis bir koku var." Brandon zorraki bir gülümsemeye dudaklarını büktü. "Pencereye doğru

yü-rüyün beyler ve onu benim için açın. Ellerim artık yorulduğu için olabildiğince yavaş gidin."

İki adam deneni yapmak için aceleyle birbirlerine çarptılar. Sonra Amerikalıya dönüp gülümsediler.

"Şimdi canlarım, siz ayrılıp gitmeden bir kez daha açıklayayım." Brandon sakın ve yavaş, hatta kibarca konuşmaya başladı. Sonra sesi, her bir sözcükte öfkesi belli olup tehdit edici ve ürpertici bir durum aldı. "Bu kız benim eşim ve çocuğumu yaşıyor. O bana ait ve bana ait olanı ben vermem." (ahh bittim bu lafa, brandon artık ne yapsa gozumden dusmez hahayyy)

Son sözcükler, haydutların bütün kazanç düşüncelerini tuz-la buz etti. Çeneleri düşmüş, korkudan gözleri irileşmiş ve alınlarında küçük ter damlaları belirmişti. Onlar şimdi artık kendi hayatları konusunda kaygılanmaya başlamışlardı.

"Ama kaptan. O... Biz..."

Brandon'ı yatıştırma girişimlerinde ikisi de ağızları birbirine dolaşarak konuşmaya çalıştılar. Daha cesur olanı sonunda net bir şekilde konuşmayı becerdi.

"Ama kaptan biz bilmiyorduk. Ortalama evli bir kadın böyle yatağa atılacak güzellikte olmuyor." "Defol git," diyerek Brandon kükrçdi. "İkinizi de boğazla-madan önce çekin gidin."

Kapıya doğru baktılar. Ama Brandon'ın hınzır gülüşüyle durduruldular.

Hayır hayır beyler. Pencere size daha uygun.

Alık alık Brandon'a baktılar ve tükürükler saçarak konuştu-lar. "Ama kaptan kaldırımın boynumuzu kırmasına yol açacaksınız." "Dışarı!"

Tabancalar tehdit etti ve iki adam telaşla denileni yapmaya çalıştılar. Ayaklarını sürüyerek yürüdüler ve cesaretli olan, bir şekilde pencereden atladı. Büyük bir güm sesi ve ardından boğuk küfürler ve homurdanmalar aşağıdan duyuldu.

"Sanırım iki zavallı ayağımı da kırdım seni denizlerin çarpık bacaklı piçi!" Adam böyle bağırmıştı. (pezevekler hahahayyy, oh olsun size az bile)))

Daha halim selim görünen adam arkasına baktı, Brandon işaretini yapınca o da istemeden pencereden atladı. Aşağıya düşü-

şüyle birlikte kızgın ılıklardan, küfürlerden ve inlemelerden oluşan bir kakofoni, Brandon'm soy ağacına neler olabileceğİ konusundaki birçok olasılıklar konusunda oldukça orijinal düşünceleİ kapsıyordu. Brandon ikinci kat penceresini kapatırken bu çığlıklar yalnızca onun neşeyle kıkırdamasına yol açtı. Kapıyı iyice kapadı. Demir çubukla dışarıdan açılamayacak şekilde sağ-lamlaştırdı. İki hırsız topallaya topallaya uzaklaşırken dışarıdan gelen sesler kayboldu.

Hala kıkırdayarak Brandon yatakta tam ortada oturan Heather'ın yanına geldi. Onu sessizce ve gözleİ büyümüş bir durumda izleyen kadına Brandon bakıp sırttı.

"Sonuncusunun başına ne geldi merak ediyorum. En çok; bağırın oydu. Sence de öyle değil mi kuşum?"

Gözleİ onunkilerle buluştu ve başıyla onaylarken yumuşak müzikal bir ses ağzından ıktı.

"Ah, evet gerçekten aynı görüşteyim," dedi Heather ve gül-dü. "Benim ne getireceğim konusunda yalan söyledikleri için onur duymalıyım. Hiçbir adam bir kadın için böyle bir bedel ödemez."

Brandon ona bir süre garip bir şekilde baktı, onun konuşma-

sının sesini dinledi, parlak ve neşeli gülüşünü izledi. Pürüzsüz ve ipeğimsi bakışlarına giysinin altında yarı saklı memelerine ve narın bedeninin çok azını saklayabilen yumuşak saydam giysi-sini inceledi. Başka tarafa dönerken yanağındaki bir kas gerildi Heather'ı incitme duygusu içinde yeniden kabardı.

Ağırlığının ne olduğunu düşünecek olursak bu çok fazla olmayacak," mumu söndürmeden önce sertçe konuştu ve karanlıkta soğuk bir şekilde ekledi. "Daha fazlasını önerselerdi belki düşünebilirdim."

Ruh durumundaki bu ani değişiklikle şaşkına dönen Heather yastığına hafifçe kaydı ve uzandı. Onun kendisini bu kadar acımasızca incitmek için ne yaptığını veya ne söylediğini bilmiyordu. O kadar da sağı solu belli değildi ki! Onu nasıl anlayabilirdi? Bir an, daha önce olduğu gibi çok ince ve kibar oluyordu fakat bir başka an onun çabuk parlayan yapısı karşısında dili tu-tuluyordu.

Sabahleyin Brandon yoktu ve Heather hızla yataktan fırladı. Elini yüzünü yıkadı ve giysilerini giydi. Kırmızı giysisinin kollarını bağlamadan bıraktı, çünkü çengellere yetişemiyordu. Brandon'm yünlü giysisinde cesaretle bir fırça aradı. Bulduğu fırçayı kullanma karşılığında nasıl bir cezayla karşılaşacağını

du-sundu. Dudağını ısırđı ve fırçayı neredeyse yerine koydu. Baş-ka bir fırça olmadığından ve saçları da başka türlü düzeltilmesi olanaksız bir durumda olduğundan hızlı davranırsa hiçbir şe-kilde fark etmeyebileceğini düşündü. Brandon görmeden işini bitirmek için gayretle saçlarını fırçalamaya başladı. Ama saçla-rına son vuruşları yapmak üzereyken dehşetle onun geldiğini gördü. Elinde fırça onunla telaşla yüz yüze geldiğinde yüzünde bir suçluluk ifadesi vardı. Heather onun berbat bir şekilde sinir-li olduğunu ve cesaretini göstermek için kötü bir gün seçtiğini fark etti.

"Özür dilerim," dedi Heather. "Kendi fırçam yok. Yengem benim olan şeyleri aldı." "Benim iznim olmadan onu aldığına göre," dedi Brandon. kalın bir sesle. "Onu kullanma zevkini de alsan iyi olacak."

Fırçayı telaşla kenara koydu ve Brandon pencereye doğru giderek dikkatlice ondan uzaklaştı. Omzu üstünden ona kaçamak bir bakışla baktı. Saçlarını örmeye başladı ve kendisini onun pencere kenarında olduğu konusunda inandırmaya çalıştı. Onun kendisini izlediğini gördüğünde Brandon bakışlarını kaçırdı. Sallanmaya başlayan Heather, titreyen parmaklarıyla saçlarını düzgün bir şekilde örmeyi başaramıyordu. Sonuçtan memnun oluncaya kadar birkaç kez yeniden başlamak zorunda kalmıştı. Her zaman onun yeşil gözlerinin üzerinde olduğunun

farkındaydı. Büyük örgüleri ikiye katlamayı ve onları kulaklarının üstünde bağlamayı başardı. Böylece örgü düğümleri o hareket ettikçe serbestçe omuzlarına değiyordu.

"Seni bugün öğleden sonra terziye götüreceğim." Brandon pencereden bakmak üzere dönerek tekdüze bir şekilde konuştu. "Üzerindekinden daha az gösterişli giysilere ihtiyacın olacak."

Heather ona dikkatlice baktı. Rahat bir şekilde giyinmişti. Ceketini üzerinde değildi. Pantolonu açık kahverengiydi ve bacaklarını sıkı bir şekilde sarıyordu. Aynı tonlarda bir yelek giymişti. Gömleği ve boyun bağı beyazdı. Gömleğinin kolları kahverengi ellerine kadar inen dantellerle süslenmişti. Her zaman olduğu gibi giysileri kusursuzdu ve olağanüstü bir zevki yansıtıyordu. Brandon'ın kendi kendine giyinirken ve kendi yüksek standartlarına uyarken giysi konusunu dert etmediğini fark etmişti. O çıtkırıldım bir züppe değildi.

Brandon'ın ilgisi şimdi odanın dışındaki dünya üzerinde yoğunlaşmış gibiydi. Profilinden ona baktığında Heather kaşlarının derin bir düşünceyle çatılı durumda olduğunu gördü. Aşağıdaki sokaktan, kaldırımlardan geçen arabaların sesleri ara-da sırada geliyordu. Ama içeri kadar gelen sesler yalnızca dilen-cilerin ve sokak çocuklarının bağrıslarıydı.

Heather yatağa gitti ve olabildiğince sessiz hareket ederek düzeltti. Bu iş bitince yatağın bir köşesine oturdu ve kendisi için zamanın geçmesini veya kocasının kendisine bir talimat verme-sini bekledi. Sanki sonsuz bir bekleyiş içindeydi. Sırtı ağrımaya başladı ve başını karyola direğine yasladı. Gözlerini kapadı ama onlar yine asabiyetten dolayı pır pır ederek açıldı. Midesi omur-gasının üstünde baskı yapıyordu. Sonunda Brandon hareket etti, Heather, omuzlarından düşen giysiyi çekerek doğruldu. Gözleri kadının üstünde duygusuz bir şekilde dolaştı.

'Akşama kadar böyle durmaya niyetli misin veya buraya ge-lip giysini bağlamama izin verecek misin? Eğer yemek yemek istiyorsan çabuk gelsen iyi olur.'

Heather, başka türlü davranmaya cesaret edemeyerek ya-taktan aceleyle kalktı. Ona gitti, dişleri alt dudağını ısıırıyordu. Gözlerini Brandon'ın kılere yükseltirken yüreği hızla çarpıyordu.

"Fırça konusunda senin keyfini kaçırmak istemedim," dedi tedirgin bir şekilde. "Dün gece fırçalamadan bıraktığım için saçım dolaşmıştı. Onu herhangi bir şeyle düzeltemezdim."

Brandon ona bir süre yüzünde bir ifade olmaksızın baktı ve ansızın yüzü yeniden karardı. "Rahatsızlık falan yok." Kabaca

soylemişti bunu. "Arkanı dön ve ben de giysini kapatayım."

Heather denileni yaparken gözleri şaşkın bir durumda yüzünden kan çekildi. Fırçasının kullanılmasından duyduğu memnuniyetsizlik bir tarafa, onun hala dün gecedен beri kendisi yüzünden canının sıkkın olduğunu hissetti. Niye böyle olduğu konusunda en ufak bir düşüncesi de yoktu.

Yemek için aşağıya indiklerinde George ona hemen bir reverans yaptı ve "Merhaba hanımefendi" deyip onun oturması için bir sandalye tuttu. Kaptanıyla kısa bir konuşmanın ardından aceleyle çıktı. Heather'm gözleri onu kapıya kadar izledi. Biraz düşünceli, bu adamın kocasının kaç adamın Fleetwwood'daki önceki bulunuşu ve sonra olanları anlatmış olabileceğini merak etti. Kaptanın işlerinin çoğunu bilen bir ada-ma benziyordu.

Bu Heather'm zihnini çok kısa bir süre işgal etmiş olsa da Brandon'm dikkatinden kaçmadı.

"George konusunda kaygılanmana gerek yok aşkım," dedi ve Heather'ı hemen rahatlattı. "O çok ketum biridir. Senin bir sokak kadını olmadığını, senin için yarattığı dertlerden dolayı pişman olduğunu söylemek yeterli. Sen aynı görüşte olmaya-

bilirsin fakat o aptal bir adam değil. O gün kamaramdan yatak arşıflarını toplarken bakireliğinin kan lekelerini gördü. Senin kızılığının orada bozulduğuna inandı."

Utançtan lebileceğim hissetti. Geriye bir Şey kalmamıştı. Bunu bilen biriyle yemden yüz yüze gelemezdi. Kızaran yüzü-n elleri arasında saklarken için için inledi.

"Kendini sıkıntıya sokma canım," dedi adam yakışıklı ağzını büken tek yanlı bir sırtmayla.

"Utanacak hiçbir Şey yok. Kocaları tarafından ilk kez yatağa götürülen birçok kadın, böyle bir iffet kanıtını sunmayı ister. Bu, kendisinden önce başka adamların olmadığını gösterdiği için kocayı mutlu eder." "Sen de memnun mu oldun?" Heather gözleriyle onu boğmak istercesine baktı. Brandon yeniden gülmeye başladı ve bu onu iyice sinirlendirdi.

Göz kapakları tembel bir Şekilde düşerken Brandon'm sırtı-tışı daha da genişledi. "Ben de diğer erkekler gibiyim kuşum. Ben de memnundum. Senin bekretinin gösterilmesine ihtiya-cım yoktu. Sen de biliyorsun benim o zaman durumun farkına vardığımı. En azından bir şok yaşadım. Bu işe istekli bir Şekilde başlamadığın konusunda en ufak bir ipucu olsaydı uzaklaşır ve affedilmem için yalvarırdım." Sonra zr diler gibi yumuşak bir gülüşle ekledi. 'Ama korkarım sen mantıklı düşünmeyi

olanaksızlaştırdın." "O zaman ihtiyaç neredeydi?" Heather acı acı sordu. "Yapa-cağın kötülükten geri kalmadın ama."

Brandon kıkırdadı ve bakışları bir önceki günde olduğu gibi onun üzerine yiyecekmiş gibi bakarak çevrildi. "Tam da öyle değil aşkım. O zaman sana şimdi içinde taşıdığın parçamı henüz vermemiştim. O zaman senden uzaklaşmış olsaydım, bir hamilelik olmayacaktı. Böyle olunca ama şimdi senin içinde bir hayat filizleniyor ve bunun için suçlanacak kişi de benim. Amcan ve yengen, çocuğun benim olduğu konusunda kolayca emin olmamı sağladılar." "Durumumla ilgili olarak yalan söylüyor olabilirim." Onun erkeksi güvenini bir saniye için bile olsa sarsabilmeyi isteyerek kuru sıkı bir yanıtla karşılık verdi. Güzel burnunu kaldırdı ve ona bakma cesareti gösterdi.

"Yalan söylemiyorsun." Tekdüze bir sesle tereddüt etmeksizin konuşup onun çabalarını boşa çıkardı.

"Bir kanıtın yok" "Yok mu?" Brandon bir kaşı alaycı bir şekilde kalkmış olarak ağır ağır konuştu. Heather kendi yenilgisi için bütün gücüyle saldırdığını anladı.

"Ama unutuyorsun ma belle," dedi yavaşça. "Seni asıl halinde gördüm. İlk anda belli olmuyor fakat büyüyen güzel küçük bir

karnın var şimdi. Bir ay içinde daha da belirgin duruma geçecek."

Masalarına hizmetçi gelince Heather sessizleşti. Söyleyecek jjaşka bir şey de yoktu zaten. Gerçekler karşısında nasıl tartışabilirdi ki?

Yemekten sonra George geri geldi.
Şimdi benim bir araba çağırmamı ister misiniz Kaptan'

Brandon Heather'a baktı. "Eğer hazırsan kuşum."

Ona bakmayı istemeyerek yumuşak bir sesle konuştu. "Bir dakika için iznini rica etmek zorundayım." Tuvalete gitme ihtiyacının kendisinininkinden daha sık olduğunun farkındaydı. Düğünden bu yana tuvalete gitme ricaları Brandon'ın garibine gitmiş olmalıydı.

George'a döndü ve sakın bir şekilde konuştu. "Bir dakika sonra orada olacağız."

Hizmetli gidince Brandon ayaklandı ve onun sandalyeden kalkışına yardım etti. "Özür dilerim aşkım." Yumuşak bir sesle

mırıldandı ve gülümseyerek "Başka şeyler düşünüyordum. Senin hassas durumunu aklıma getirmemiştim. Lütfen beni bağışla."

Brandon onun bu sık tuvalete gitme durumunu fark etmişti ve bunları onun hamileliğine bağlamıştı. Onun gözünden kaçmayan bir şey var mıydı? Kadınlar konusunda bilmediği bir şey var mıydı?

Bakışlarını yukarı kaldırdı onun sırtışını gördü ve hızla akan bir anda gözleri onunkilerle buluştu. Onun sıcak bakışı altında yanakları pembeleşti ve telaşa büründü. Onun bakışları uzaklaşınca Brandon usulca güldü ve koluyla onun belini sardı. Elini çekmeden önce Heather'm belini hafifçe sıktı.

Brandon beklerken Heather yeniden kapıya doğru yürüyor-du ve tanıdık bir sesin adını seslendiğini duydu. Ticaret gemisi denizcisi giysisi içinde, elinde dolu bir bira maşrapası olduğu halde Henry Whitesmith'in kendisine doğru koşarak geldiğini görünce irkildi. Belli ki Henry, Eleather dışarıdayken bir grup denizci ile birlikte içeri girmişti. Onu görmenin şaşkınlığı içindeyken bir şey söylemesine fırsat vermeden Henry aceleyle bira maşrapasını koyup onun ellerini kendi ellerinin içine aldı.

"Heather, aşkım," dedi mutlu bir şekilde. "Ayrılmadan önce seni bir daha göremeyeceğimi düşünmüştüm. Ama burada ne yapıyorsun? Yengen nerede? Beni uğurlamaya mı geldin?" "Uğurlamaya?" Onun neyi kastettiğini anlamadan safça konuştu. Kaşlarını çattı. "Henry, sen burada ne yapıyorsun? Sarah nerede? Üzerinde niye bu giysiler var?" "Bilmiyor musun Heather? İngiliz Çay Şirketinin Merriwheather gemisine yazıldım. İki hafta içinde doğuya yelken açacağız. İki yıl buralardan uzakta olacağım." 'Ama neden Henry?' Heather bunu şaşırmış bir şekilde sordu. "Sarah'a ne oldu?" "Onunla evlenemem Heather. Seni seviyorum ve senden başkasıyla da evlenmeyeceğim. Zengin olmak için Londra'ya geldim. Senin söylediğin gibi, zengin bir adamla evlenmek iste-diğin için ben de bunu yapmak istiyorum. Şimdi bunu gerçek-leştirme şansım var. Doğudan geri döndüğümde tam üç buçuk payım olacak. Niye, biliyor musun Heather? Zengin bir adam olarak geri geleceğim. Cebimde beş yüz pound kadar param olabilecek." "Ah Henry!" Heather acıyla kıvranarak ofladı. Ellerini onunkinden çekti.

Henry bir kez daha ona büyük bir hayranlıkla baktı. Ağzın-da büyük bir gülümseme vardı ve gözleri sevinçten parlıyordu. Onun sıkıntılı durumunu fark etmemişti.

"Harika görünüyorsun Heather. Seni hiç böyle harika gör-

memiştim." Ona yakınlaştı ve eliyle onun yanağına hafifçe dokundu. Elleri titriyordu. "Benim için bekleyecek misin Heather? Benim olacağını söyleyecek misin? Benimle hatta şimdi evlenir beni mutlu bir adam olarak gönderir misin?" Bakışı onun göğüslerine doğru düştü, sesi titriyordu ve konuşurken sözcükler boğazında düğümleniyordu. "Seni istiyorum Heather. Seni seviyorum. Seni öyle çok istiyorum ki!" (yazziiik(((..

"Lütfen..." Heather güçlükle nefes alarak konuştu ve göz-leri Henry'yi geçip öteye bakınca, yüzündeki büyük kızgınlık ifadesiyle kocasının onlara doğru geldiğini gördü. Sıkıntılı bir şekilde Henry'ye baktı ve Brandon hemen yanlarında bitti.

"Eğer hazırsan aşkım, gitmek zorundayız," dedi ve Heather'ın göğsünü Henry'nin bakışından saklamak üzere pelerinini onun omuzlarına atarak konuştu. "Araba bekliyor."

Henry Brandon'a inanmayan gözlerle baktı ve onun kolu-nun Heather'm omuzlarına doğru gidişini izledi. Sevdiği kıza bir başka adamın dokunduğunu görünce ani bir öfke her tara-lını kapladı.

"Heather bu adam, bu Amerikalı kim? Onunla burada ne yapıyorsun? Yengen nerede? Niye bu adamın elini senin üstüne böyle koymasına izin veriyorsun?" "Henry beni dinlemelisin!" Heather yalvardı. Ona haberi bu şekilde, herkesin gözü

önünde, o anda ve bu kadar acımasızca vermek istememişti. İçi korkuyla buz gibi oldu. "Bunun böyle olmasını istememiştim, lütfen bana inan Henry. Seninle evlenemem dediğim zaman buna inanmalısın. Bu olanaksızdı." Gözleri eşininkilere doğru yükseldi ve kendi gözleri adeta bir Bekleyiş beklentisi içinde Brandon'a yalvarıyordu. Bu delikanlı, onun keskin diliyle incitilmemeliydi. "Henry, bu benim eşim, Amerikan gemisi Fleetwood'dan Kaptan Birmingham." "Kocan?" Henry hayretle sordu. Dehşet içinde Brandon'a baktı. "Aman Tanrım. Doğru mu söylediğin Heather? Be-nimle dalga geçtiğini söyle!! Bir Amerikalıyla evlenemezsin!" Henry'nin gözleri yılgınlık içinde diğer adamın giysisine ve ku-maşının zenginliğine kaydı. Kendi kaba denizci giysisi adamın boyun bağı kadar etmezdi. "Bir Amerikalı olamaz Heather!" "Seninle dalga geçecek kadar zalim olamam Henry," dedi usulca. "O benim kocam." "Ne zaman? Ne zaman evlendiniz?" Güçlkle nefes alarak ve gözleri yaşlarla dolarak sordu.

"İki gün önce." Gözlerini aşağıya indirerek fısıldadı Heat-her, gözyaşlarını artık tutamaz duruma gelmişti. Henry ile konuşmasını biraz daha sürdürecektse gözyaşlarına boğulacak ve kontrolünü kaybedip onlardan kaçacaktı. Bütün bedeni, böyle yapmamak konusunda kendini germiştir ve Brandon'ın kolu-nun üzerinde olması da bu konuda pek yardımcı olmamıştır. Bu ona, olan biten her şeyden Brandon'ın

suçlanması gerektiğir anımsatıyordu. Ama onun sesini çıkarmaması bir lütuftu.

"Bana niye benimle değil de bir Amerikalıyla evlendiği söyleyebilir misin Heather?" acınacak bir durumda sordu.

Heather gözlerini ona doğru yükseltti. "Buna ne gerek va Henry? Şimdi evliyim ve bu geri alınamaz. Birbirimize şimdi veda edelim ve ayrılalım. Beni yakında unutacaksın."

Bana söylemeyecek misin?" diye ısrarla sordu adam.

Başını hayır anlamında salladı, gözyaşları yüzünden artık bulanık görüyordu. "Hayır söyleyemem. Şimdi gitmek zorundayım." "Seni unutmayacağım Heather. Bunu biliyorsun. Seni sevi-yorum ve başka hiçbir kadını sevmeyeceğim."

Brandon yanında olmasına karşın Heather topukları üzerin-de yükseldi ve Henry'nin yanağına bir öpücük kondurdu.

"Elveda." Heather fısıltıyla konuştu, döndü ve Brandon'ın onu götürmesine ve dışarıya çıkarmasına izin verdi.

Arabada pencereden dışarıya üzgün bir şekilde baktı. O anda

Brandon'm kendisini izlemesine ve kızgın bir ruh durumu içinde olduğuna aldırmadı.

"Bu delikanlı ne zaman sana evlenme teklif etti?" Araba bir süre yol aldıktan sonra birden sormuştu bunu.

Heather pencereye döndü ve içini çekti. "Seninle tanıştıktan sonra."

Brandon'm kaşları korkunç bir öfke ile yukarı çekildi. Bir süre sessiz kaldı. Konuşmaya başladığı zaman sesi, kızgınlığını yansıtacak bir sertlikteydi.

"Hala bir bakire olsaydın onunla evlenir miydin?"

Brandon'a baktı ve sağduyusu ona gerçeğı söyledi. "Drahomam yoktu. Anne ve babası bu nedenle bana güceneceklerdi. Onunla evlenemezdim."

Aşktan söz etmiyorsun," dedi usulca.

"Evlilikte aşka yer yok." Heather acı acı söylendi. "Evlilikler kar veya kazanç için yapılıyor. Birbirine âşık olanlar mutluluklarını samanlıklarda ve çayırıklarda buluyorlar. Birbirlerinin

olmak için çok dikkatli davranıyorlar. Onların gerekçelerini bilmek beni aşar."

Brandon onu keyifle inceledi. "Şimdi anlıyorum, sen hiç âşık olmadın ya da aşk sana çekici gelmedi. Aşkm mutluluklarını pek bilmiyorsun, daha doğrusu bir bakıma hala bakiresin."

Heather'ın bakışları onunkilerle buluştu. "Söylediklerin hakkında bir şey bilmiyorum." Yanıtı kısıydı. "Bakire değilim. Sen bilmece gibi konuşuyorsun."

Brandon yumuşak bir şekilde güldü. "Ne kastettiğimi sana göstermem için kışkırtıyorsun beni. Ben sana bu zevkleri veriyorum, karşılığında sen beni şantajla suçluyorsun."

Heather ona şöyle bir durup baktı. "Hala bilmece gibi konuşuyorsun. Yalanlar söylüyorsun. Sana şantaj yapılması planlarıyla Benim hiçbir ilgim yok. Sana bunu yeniden yeniden söylemek zorunda mıyım?" "Lütfen yapma," dedi ama büyük bir iç çekişle. "Benim ya-lancılıkla işim olmaz." 'Yalancılık!' Heather bunu haykırdı. "Kim oluyorsun beni yalancıkla suçluyorsun? Kim?"

Brandon ona doğru ani ve sert bir hareket yaptı. "Dikkatli ol

Heather. İrlandalı huysuzluğun kendini gösteriyor."

Onun soğuk yeşil gözleri kendisinininkilere dik dik bakınca zorlukla yutkundu. Sağduyu içinde davranmayı bırakıp ona sal-dırmaya başlaması için çok fazla zaman geçmemişti. Duyguları-nı kontrol etmeyi öğrense iyi olacaktı.

"Özür dilerim," dedi cılız bir sesle. Özür dilediği ve böyle-sine korkak olduğu için kendisinden nefret etti. Başka bir kadın olsa ona hakaretler yağdırabilir, onun yakışıklı suratına tokatlar alabilirdi. Ama kendisini böyle bir şeyler yapıyor olarak hayal ellemiyordu ve böyle bir şey yapmış olsa bile Brandon'm ona vereceği karşılığı düşünmekten nefret ediyordu. Kollarını tırmalar gibi duran elleriyle şu andaki onu tutuşu bile içini korkuyla doldurmaya ve sarsmaya yetiyordu. Korkaktı, ondan gelen bir bakışla ürküveren bir kuş gibiydi.

Brandon onu bıraktı ve küçümseyerek güldü. "Dilini tutma

konusunda çok özenli olmalısın canım. Eğer özen göstermezsen benden özür dilemekten bıkkın duruma geleceksin."

"Sen böyle benim başıma kaktığın ve hakaret ettiğin zaman sessiz durmak zor oluyor." Şaşırmış bir şekilde mırıldandı, ba-kışlarını kucağında toplanmış elleri üzerine düşürdü.

"Bana gu-rur duyacağım bir şey bırakmıyorsun."

"Böyle bir şey yapacağımı hiç söylemedim." Sert bir tonda konuştu ve dışarıya bakmak üzere pencereye döndü. "Ne beklemen gerektiğini sana söyledim. Yalan söylediğimi mi sandın?"

Heather başını yavaşça salladı. Bir gözyaşı eline düştü, sonra diğerine. Onları elinden silip attı.

"Burada," dedi net bir şekilde. "Buna ihtiyacın olacak. Her zaman ağlama konusunda ısrarlı olacaksan, kendi mendilini taşı-man beni inanılmaz derecede mutlu edecek. Benimkine ihtiyaç duyduğumda olmayışından son derecede rahatsız oluyorum."

"Peki Brandon." Mendili olmadığını ona anımsatmaya cesaret edemeyerek bitkin bir sesle fısıldadı.

Yolculuğun devamında Brandon oturdu ve pencereden mermer gibi bir ifadeyle dışarı baktı. Arabanın içi sessizdi ve Heather göğsünde felaket bir baskı hissetti.

Madam Fontaineau onları işyerinin kapısında hoş bir gü-

lümseme ile karşıladı. Kaptan Birmingham, limanda olduğu zaman onun düzenli müşterisi olarak gelen birisiydi. Bu uzun boylu Amerikalıdan hoşlanıyordu. Bu yakışıklı çapkın adamdan kadınlar hoşlanıyordu ve kendisi de bunu takdir edecek kadar gençti.

Brandon genç kızın omuzlarından pelerini çekti, Madam Fontaineau'ın gözleri kırmızı giysi üzerine kaydı. Başka hiçbir matmazele bu giysinin bu kadar yakışmayacağına karar vererek memnuniyetle gülümsedi. Brandon bunu ve diğer giysileri bu narin kız için satın aldığı anda merakı uyanmıştı. Onun yeni bir metres bulduğunu düşünmüştü. Bundan önceki iki yıl boyun-ca onun satın aldığı giysiler daha uzun ve endamlı bir kadına göre yapılmıştı. Hala kadınlığın gençlik gelişimi döneminde olan kızın yapısı, o geniş ve büyük boyutları asla dolduramazdı. Kızın davranışlarında bıkkın ama duru bir yön vardı: masu-miyet ve insanı yeniden canlandıran bir özgünlük. Bu durum onun merakını uyandırmak için yeterliydi. İşyerine gelen ve zenginlerle düşüp kalkan fahişelerin çoğunun dilinden Kaptan Birmingham'ın adı düşmüyordu ve çoğunlukla takdir sözleri hep ağızlarından çıkıyordu. Dolayısıyla, onun tahmin ettiği-den daha çok bu adamın kişisel hayatı hakkında bilgi sahibiydi, fakat şimdi burada yeni ve farklı bir durum vardı. Eş olarak seçilebilecek küçük, narin bir matmazel. Tanrı korusun!

Kendisi bir Fransız'dı. Çok fazla da yaşlı değildi. Bir erkeği epeyce takdir edecek kapasitedeydi. Kaptan Birmingham'ı çoğu zaman işin ötesinde bir babşla görüyordu. Ama bu konuda ileri gitmeme konusunda da oldukça özenliydi. Arkadaşlıkları-nı daha da ilerletmek istediği takdirde dünyasından tamamen uzaklaşacağını bilecek kadar da akiliydi. Yıllanmış, hassas bir yüreğe kaba davranarak ve yaşlı kadınlara ilgi duymayan birisi olarak kendisini geri çevirebilirdi ve bir daha da yüzünü göstermeyebilirdi.

O zaman gözleri kızın üzerindeki altın yüzüğe çevrildi.

"Madam Fontaineau, size eşimi takdim edebilir miyim?"

Kadının ağzı şaşbnlıkla açıldı lakin şaşkınlığını saklamak için hemen bir şeyler söyledi.

"Sızı tanıdığımı memnun oldum Madam Birmingham. Eşi-niz uzun zamandan beri benim önde gelen bir müşterimdir. O kadınlar konusunda tam bir uzman. Sız de en güzelisiniz."

Brandon biraz sinirlendi. "Madam Fontaineau, eşime giysi-ler alacağız, sizce de uygunsa!" "Evet mösyö. Elimden gelenin en

iyisini yapacağım." Kır-dığı potu fark ederek aceleyle konuştu. Erkekler kendi aşk ya-şantılarının ortaya dökülmesinden, özellikle eşlerine duyurul-masından hoşlanmazlardı. Fakat bu onun için çok büyük bir şok olmuştu. Gözleri yüzüğe takıldığında kendisini tamamen unutmuştu.

Madam Fontaineau gözlerini kızıdan kaldırdı ve onun masa-nın üzerindeki yığıldı kumaşlara bakmak için yürüyüp uzaklaşmasını izledi. Genç madamın çok ince, yumuşak ama çekici bir I bedeni vardı. Erkekler bu bedene dokunmak için neler vermez-di? Amerikalı kaptanın onunla evlenmesi de şaşılacak bir şey değildi. O çok güzel bir kadındı ve bu ikisi hoş bir çift oluştur-muştu. Kıskanılacak bir çift üstelik.

Kendi durumunu kabullenerek Amerikalıya baktı. "O çok güzel değil mi mösyö?" Fransızca konuştu.

Brandon'm gözleri yavaşça karısının sırtına döndü "Evet madam, harika' Yanıtı Fransızca olmuştu.

Heather konuşmayı anlamadığı gibi, bunun için çaba da göstermedi. Brandon'm kolayca yanıt verdiğini fark etti, onun hakkında pek çok sürpriz vardı. Şimdi onlar Fransızca konuşuyorlardı ve kendisini de odada yalnız bırakmışlardı. Heather

masalar arasında amaçsızca dolaştı, arada bir eşini ve kadını gizlice izlemeye çalıştı. Birbirlerini çok iyi tanıyor gözüküyorlardı. Brandon onunla güldü, eşi olarak kendisinin yapamayacağı bir şekilde kadın doğallıkla onun koluna dokundu. Kadının söyle-diklerini net bir şekilde anımsayarak yüzü asıldı. Öyle anlaşılı-yordu ki kendisi de, giysi alınan o kadınlardan yalnızca birisiydi.

Kendisini buraya getirdiği için dargın bir tavırla hızla döndü. Brandon kendisini bu garip duruma sokmayabilirdi.

Bir ressam sehpası üzerindeki taslağı kaldırdı ve arkasındaki adam ve kadın yerine çizime konsantre olmaya kendisini zorlayarak baktı. Bu çizim onun ilgisini çok uzun süre üzerinde tutmadı. Moda bir giysinin tasarımıydı. Yüksek beli, çok sayıda bükümü ve kabarıklığı ile ancak çok rahat bir kadının giyebileceği bir giysinin tasarımıydı. Bunu sevmedi.

Tasarımdan gözlerini kaldırıncaya, kısa bir süre önce işyerinin arkasındaki perde arasından geldiği belli olan genç bir adam tarafından dikkatli bir şekilde süzüldüğünü gördü. Gözleri açgözlülükle Heather'ın giysisi üzerinde, sanki altındakileri de görebilirmiş gibi dolaşıyordu. Dudaklarını yaladı ve ona doğru ilerledi. Heather bir an şaşkınlık içinde hareketsiz kalarak bekledi. Delikanlı onun duruşunu yanlış anlayarak heyecanlandı.

Yüzünü büyük bir gülümseme kapladı ve bu onun büyük talihsizliği oldu. Çünkü Brandon onları izliyordu ve delikanlının eşine doğru aşırı hevesli yaklaştığını gördü.

Bu bardağı taşıran son damlaydı. Brandon içinse bu deveyi çökertecek en son yük gibiydi. Önce hırsızlar, sonra eski bir göz ağrısı, şimdi de bu genç delikanlı. Bu kız kendisine aitti. Okşanacak veya zevk için kendisine bakılacak herkesin malı değildi. Sabrının sonuna gelmişti. Bir adam daha Heather'a göz atacak olsa, onu mahvedecekti.

Kontrol edilemeyen bir öfke ile göz açıp kapayıncaya kadar odayı baştan aşağı geçti. Heather onun gelişini gördü ve korkunç bir çığlıkla onun önüne atladı. Brandon delikanlıyı ceke-tinden yakaladı ve onun ayaklarını yerden kesti. Bir köpeğin bir İareye salladığı gibi sarsmaya başladı.

"Seni kanalizasyonları yalayan pislik. Benim karımdan uzak durmayı çabucak öğreneceksin. Seni bu işyerinin bir ucundan ötekine yerlere yapıştıracağım."

Zavallı delikanlının gözleri neredeyse yuvalarından çıkmış gibiydi ve çaresizlikle inliyordu. Heather dehşet içinde ve bütün duyuları donmuş bir şekilde duruyordu. Ama Madam Fon-

l.aineau Brandon'ın yanına adeta uçarak geldi ve onun kolunu yakaladı.

"Mösyö, mösyö!" Kadın yalvardı. "Bay Birmingham, lütfen. O bir çocuk. O herhangi yanlış bir şeyi kastetmedi. Lütfen onu bırakın, yalvarıyorum."

Brandon yavaşça denileni yaptı. Fakat çenesi hala öfkeyle titriyordu. Elleri delikanlıdan kaydı ve Madam Fontaineau'u hiç de nazik olmayan bir şekilde tuttu ve Fransızca kızgınlık ifade eden sözler söyleyerek onu aceleyle geriye gönderdi. Perdeyi yana çekmeden önce, mutsuz gencin kulağını acıtarak büküğü görüldü. Ne o ne de Brandon yerlerinden ayrılmamışlardı. Bir süre sonra kadın geri geldi.

"Özür diliyorum Bay Birmingham," dedi Madam Fontaineau alçak gönüllü bir tavırla. Onu teğet geçerek Heather'a gitti ve kızın titreyen ellerini tuttu. "Madam Birmingham, o benim yegenim ve bazen bir bebek gibi davranır. Ahh madam." Omuzla-rını dıkleşürerek ekledi. "O safkan Fransız, öyle değil mi?"

Kadınlar gülerken kocasına bir göz attı. Heather'ın gözlen hala kocamandı ve belirsizlik ifadesi taşıyordu. Brandon onun

bakışını yakaladı ve hemen alaycı bir şekilde kaşların, çattı. Gülümsemedi. Onun hala kızgın olduğunu biliyordu

Heather'ın kolunu tutarak Madam Fontameau gülümsedi. Lütfen buradan yürüyün Madam Birmingham. Önce iç gömleklerle ilgili malzeme seçimim yapmakla işe başlayalım "Onu muslin, keten ve patiska kumaşların yığılı olduğu raflara doğru çekip götürdü. «Muslini günlük giyim için ama ince patiskayı oze giyimler için önerebilir miyim? Bunlar sizinki gibi, güzel tenlere göre oldukça yumuşak.

Heather'ın gözleri, yeniden kocasının yüzüne doğru döndü Sırtını masaya dayamış ve kollarını göğsünde birleştirmiş bir durumda hemen yanı başlarında duruyordu. Ona baktığı sürede yüzündeki ifade değişmedi. Kendisine hala kızgın olduğundan korktu. Bakışları sıkıntılı bir şekilde aşağıya doğru indi ve kadına dondu.

"Fark etmez. Sız ne düşünürseniz iyidir," dedi yumuşak bir şekilde Heather.

Madam Fontaineau Brandon'a baktı, ve onun onayını alınca sırtı ve onun bu kız için iç çamaşır ahrken gösterdi ozenini animsadi. Onun onaylaması içm bütün iç çamaşırları en iyi şe-

kilde dokunmuş, yumuşak ve saydam olmalıydılar. Yenilerini yaparken bunları da unutamazdı.

"Genç karısı konusunda oldukça sahiplenici" dedi, içinden ve onun ani patlamasını, anımsadı. «Birçok adamı ondan uzak tutmak için de mücadele etmek zorunda kalacak." Kizin yüzünde hem masum bir bakış ve hem de baştan çıkarıcı bir hava vardı. Bana aşık olmasından daha iyi."

"Kaptan Birmingham, eğer madamı soyunma odasına getirirseniz, giysiler için de seçim yapmaya başlayabiliriz. Son moda çizgilerini yansıtan bazı güzel tasarımlarım var "

Canlı bir şekilde etrafında döndü ve işyerinin arkasındaki odaya doğru yol gösterdi. Perdeleri geçtikten sonra bir hole ve oradan da içerisi kumaş ve dikiş malzemeleriyle dolu bir odaya geldiler. Bir sandalye kaparak Brandon'a oturması için işaret etti. Brandon otururken Heather'a doğru döndü.

"Madam eğer izin verirsiniz giysilerinizin çengellerini çıkaracağım ve bu güzel giysi çıkarılır çıkarılmaz ölçülerinizi almaya başlayacağım, tamam mı?"

Arkasını Madam Fontaineau'e döndü ve kadının giysiyi aç-

masını sessizce bekledi. Oda ancak bir yatak sığacak büyüklükleydi ve etraftaki dikiş malzemelerinden dolayı üçü için ancak hoş alan vardı. Bu kadar yakınken Heather'm teni Brandon'm dizlerine değiyordu ve önünde durmaktan başka çaresi yoktu. Brandon dokunmak için ona ancak küçük bir uzanma mesafesindeydi.

Madam Fontaineau, mezurayı büyük bir hünerle kullanarak Özenli bir şekilde ölçü alıyordu. Kendini kadının verdiği talimatlar üzerine kollarım kaldırıp, sırtını dikleştirirken ve kombinizonunu yükseltirken buldu.

"Madam şimdi karnını içeri çekebilir mi?" Madam Fontaine-au metresini onun kalçaları arasında yerleştirerek devam etti.

Heather şöyle bir baktı ve Brandon'm omuzlarında gülmesinin meydana getirdiği sarsıntıyı gördü. Ona kendisine dargın olabileceğine aldırmadan kadının başı üstünden baktı. Hoşnut-suz bir şekilde kadına yanıt verdi. (gıcık brandon))))))

"Bu olanaksız."

Madam Fontaineau diz çöktüğü yerde topukları üzerinde geriye doğru yaslandı ve bu konuyu düşündü. Nasıl olur da bu küçümen hanım böyle bir sorun yaşırdı? Sonunda gözlerini

kaldırdı ve dudaklarında halden anlar bir gülümseme belirdi.

"Madamın küçük bir bebeği olacak, değil mi?"

Yüzü parlak bir pembe rengini alırken Heather istemeyerek bunu kabul etti.

"Ohh, bu çok harika," diye mırıldandı Madam Fontaineau. Brandon'a yandan baktı. "Mösyö gururlu bir baba değil mi?" "Kesinlikle öyle Madam Fontaineau."

Madam Fontaineau yumuşak bir şekilde güldü. Düşündü "O zaman, bebeğin kendisine ait olduğu konusunda hiçbir şüp hesi yok. Kolayca ve şüphe etmeden yanıt veriyor. Belki de kıl görüldüğü kadar masum."

Yüksek sesle "Ohh mösyö. Yüreğimi ısıtıyorsunuz. Baha olacağınızı kabul ettiğiniz zaman kızarmıyorsunuz, ağzınızda gevelemiyorsunuz. Bu çok iyi. Bir adamın yaptığı bir şeyi kabul etmesinde utanılacak bir şey yok." Yeniden ona dönmeden önce Heather'a hızlı ve takdir eden bir bakış attı. "Eşiniz de en çekici anne olacak mösyö, öyle değil mi?"

Brandon'm gözleri karısından yavaşça kaydı ve garip bir ışıık-la parladı. "En çekici' kısmına içtenlikle katıldığını belli etti.

"Ohh şuna bak." Madam Fontaineau bir iç çekmesiyle aklın-dan geçirdi. "Şimdiden onu yatağına atmak için sabırsızlanıyor. Küçük Madam, karnında onun çocuğunu taşımadığı zamanı zor bulacak. Onu çok iyi kullanacak. Onun yerinde olmak, ohhh!" "Yaptığım bu iç gömlekte madam çok iyi duruyor, değil mi?" Bunu kızı neredeyse gözleriyle yiyen Brandon'a sordu. "Onda tanrıçaların bedeni var. - Dolu dolu memeler, bir adamın kolu-nu dolduracak ince bel, kalçalar ve bacaklar. - Ohh la, la!" (kizi kalpten goturucekler)) madamda az değil))

Heather gözlerini kapadı, ruhunun derinliklerine kadar utandı. Bir adama satılan bir köle gibi hissetti kendisini. Bu adama, ona zevk vermek için satılan bir köleydi sanki. Her an bunun gerçek olup olmadığını anlamak için çimdik atılmalı ve düş mü gerçek mi anlamalıydı. Bahsedilen onun bedeniydi ve Madam Fontaineau kendi bedeniyle ilgili olarak o kadar serbest ve rahat bir şekilde konuşuyordu ki! Kadının onun kişiliğini bu şekilde ayaklar altına almaya hakkı yoktu. Bir kadının bedeni, saygı gösterilmesi gereken, onu kirleteceklerle izin verilip kirletilmemesi gereken kutsal ve özel bir şeydi. Satılması ya da değiş tokuş için kullanılacak bir malzeme olmamalıydı.

Dişlerini kızgın bir şekilde gıcırdattı ve gözlerini açtığında Brandon tarafından aynadan izlendiğini gördü. Zaman durmuştu, Brandon onun bakışını yakalamıştı ve serbest bırakmıyordu. Gözlerini, onun bedenine doğru alçalttığından, giydiği iç çamaşırın saydamlığı konusunda Heather'ı son derecede farkında olduğu bir duruma sokuyordu ve o da sonuç olarak bakışlarını Brandon'm yüzünden ayıramıyordu. Bir kez daha gözleri onunkileri yakaladı, Heather'm bedeninden küçük bir sarsıntı geçti. Bu da kendisini zayıf, sersem ve son derecede garip hissetmesine yol açtı.

Kızla ilgili söylediği güzel sözler konusunda Amerikalıdan destek gelmeyince Madam Fontaineau ayakları üzerinde yükseldi ve yeniden bir iş kadını gibi davranmaya başladı.

'Taslakları şimdi getireceğim. Eğer madam kendi giysisini giymek istiyorsa, geldiğimde onu bağlarım.

O odadan ayrıldı ve Heather gözlerini aynadan çekerek giysisine döndürdü. Bir sersemlik hali üstüne çökmüştü.' Kollarını giysisine geçirdi ve Madam Fontaineau gelinceye kadar giysiyi üzerinde hazır beklemeye başladı. Bakışları bir anda Brandon'a ulaştı ve onun eteğini alıp ayakları arasında yaydığını yakalayınca irkildi. Ona, gözleri büyümüş, ağzı hafif bir şekilde açık olarak şaşkınlık içinde baktı. Yüreği duygu dolarak hızla çarpmaya başladı. Bu hareket Brandon'm dikkatli

gözlerinden kaçmadı. Göğüsleri sarsılan eşini izlerken yumuşak bir şekilde güldü.

"Niye öyle korktun benim küçük tavşanım," diyerek sırıttı. "Bütün yapmak istediğim senin giysini bağlamaktı."

Sinirli bir tepkiyle göğüslerini ellerini giysinin boyun kısmı-nın etrafında dolayarak onun bakışından korumaya çalıştı. Ama Brandon onları uzaklaştırdı ve alaycı bir şekilde sırıttı.

"Kendini örtmeye gerek yok aşkım. Benimkinden başka hiç-bir göz onları görmek için burada değil." "Lütfen," dedi nefes alamayarak fısıldarcasma. "Madam Fontaineau gelecek."

Yumuşak bir şekilde güldü. "İçeri girerse bütün göreceği bir adamın karısının giysisini bağladığı olacak. Diğer türlü..."

Çabucak kendi etrafında döndü ve Brandon elini onun giysisine doğru kaldırırken Heather onun neşeli kıkırdamalarını duydu. Madam Fontaineau döndüğünde o hala giysiyi bağlamayı sürdürüyordu.

"Bendeki bütün tasarımları getirdim. Göreceğiniz üzere, içinden

seçim yapılabilircek çok sayıda tasarım var."

Kadın daha sonra bir sehpanın üzerini tamamen boşalttı ve tasarımları onun üzerine koydu. Sonra da onu Brandon'm dizleri dibine hapsederek sehpayı önlerine doğru çekti. Giysiyi bağlama işini bitirince Heather yere çöktü ve çizimleri incelemeye başladı. Bunlar tam onun zevkine doğuydu. Ama eşinin kendisi için bu giysilere para harcamak isteyip istemeyeceğinden emin değildi. Onlara özlemle baktı ve bir iç geçirdi. Daha basit, biraz daha ucuz giysi izimleriniz yok mu?"

Madam Fontaineau şaşkınlıkla kekeleydi ve Brandon hemen sandalyesinde öne doğru oturdu, karısının üzerine eğildi ve bir elini onun çıplak omzuna koydu.

"Aşkım bütün bunları sana alma kapasitem var." Bunu tasarlara bakarak söyledi.

Madam Fontaineau rahatladı. Kaptanın giyim konusunda olağanüstü ve oldukça pahalı bir zevki vardı. Karısının böyle bir zamanda küçük hesaplar yapmasına izin vermeyecekti. Bu adam daha pahalı bir gardırobu satın alma gücünde olduğuna göre kızın amacı ne olabilirdi? Pozisyonlar tersine olmuş olsaydı, kendisi eline geçen bütün güzel giysileri alırdı.

"Benim paramı harcama konusunda böyle çekingen davran-
dığın için," dedi Brandon eşine yumuşak bir sesle. "Eğer itira-
zın yoksa senin gardırobunu seçmene yardım edeceğim."

Heather onun eli üzerinde olduğu için gerginlikten kurtula-
mamış bir durumda başını aceleyle salladı. Onun uzun
parmak-lan, çıplak teni üstünde ateşin dillerine benziyordu.
Fakat onu, köprücük kemiğinin etrafında durarak memelerinin
genişleme-ye başladığı yerde rahattılar. Bu parmaklar ona ne
yaptıklarını bilmiyor gibiydiler, onun bir çabayla nefes aldığını
hissetmiyordular sanki.

"Ama o bunun varlığından ve onun bana eziyet edişinin far-
kında olmalı. Ondan korktuğumu biliyor," diye aklından geçir-
di Heather.

Heather onun tarafından kuşatılmıştı. Brandon'm kalçası onun
kürek kemiğine sert bir kaya gibi bastırıyordu, eli ayağını
tutarken ağır bir demir gibiydi, başı ve omuzları yükselmesini
engelleyecek şekilde tepesinde dikilmiş durumdaydı. Heather
örümcek ağına yakalanmış bir sinek gibi onun tuzağına düş-
müştü. Dışarıdan bakıldığında ise onun ayaklan dibinde mutlu
bir şekilde oturuyordu.

Brandon taslaklardan birisini işaret etti. "Bu, karımın göz rengiyle aynı olan mavi bir ipekle çok güzel olur. Mutlaka renkler uymalı. Başka tonları da var mı?"

Madam Fontaineau, kendisine doğru kalkan Heather'ın gözlerini önce iyice bir inceledi, sonra büyük bir gülümsemeyle "Karınızın göz rengi safir mavisi. Tam istediğiniz gibi olacak." "Mükemmel." Brandon yanıtladı sonra bir başka çizim için işaret etti. "Bunu götürün. Bütün bu fırırların içinde kaybolur." "Evet mösyö," dedi Madam Fontaineau ve aynı görüşte olduğunu belirtti. Her zaman olduğu gibi seçim yapmasını çok iyi biliyordu. Bu adam, bir kadının en iyi nasıl giydirileceğini biliyordu.

Başka bir çizim onun çok cırtlak olduğu açıklamasıyla geçildi. Beş tanesi daha seçildi. İki tanesinden vazgeçildi.

Heather sadece izliyordu, büyülenmiş gibi konuşamaz durumdaydı. Onun seçtiği her şey kendisinin de beğendikleriydi. İstemedikleri de, yine onun aynı duygulan paylaştığı modellerdi. Onun renk duygusu Heather'ı şaşırtmıştı. Bu adam yetenekliydi. Onun kendisinden daha iyi seçim yapacağını kabul ediyordu.

Birçok giysi üzerinde hızla geçilerek karar verildi. Kumaş örnekleri üzerine iliştirildi. Hiçbir şey eksik bırakılmadı. İpekler, yünlüler, kadifeler, sırmalı ipekler, muslinler, pamuklu ince kumaşlar seçilmişti. Heather hesabını kaçırdı. Kurdeleler, süslü taşlar, boncuklar, kürkler, biçim vermede ve süslemede kullanılacaktı. Danteller çok özenle incelenmiş ve sipariş verilmişti. Onun kendisi için satın aldığı giysiler karşısında ağzı açık kalmıştı. Beklediğinin çok üstünde giysi alınmıştı. Özgürce bir seçim hakkı verilse kendisi için bu kadar çok giysiyi seçmezdi ve onun kendisine karşı bu denli cömert oluşuna inanmakta güç-lük çekiyordu. Her neyse, giysiler sipariş verilmişti.

"Her şeyi onaylıyor musun canım?" Bunu hafif bir sesle sordu ve onaylamazsa onun buna aldırmayacağını biliyordu, Brandon bu giysileri, onu istediği şekilde giyindirerek kendi-ni memnun etmek için satın almıştı. Lakın her şey Heather'm onayıyla kararlaştırılmıştı. Bu kadar iyi seçim yapılmışken nasıl olur da onaylanmazdı?

Başını salladı ve fısıltıyla "Fazla cömert davrandın," dedi.

Brandon aşağıya, ona doğru baktı. Bulunduğu yerden, yukarıdan giysisinin aralığından göğsünün bakir görüntüsüne sahip-ti. Eliyle giysinin altından ipeksi teni okşamayı çok istedi. 'Karım, şimdi giymek üzere başka bir giysiye ihtiyaç duyu-yor.'

Bunu bakışını ondan bir kez daha uzaklaştırarak söyledi. "Şu anda üzerinde olandan daha kapalı bir giysiniz var mı?"

Madam Fontaineau onaylarcasma başını salladı. "Evet mös-yö. Geçen gün bitirdiğim küçük bir giysi var. Onu hemen getireceğim. O tam aklınızdaki şey olabilir."

Odadan aceleyle çıktı ve hemen elinde mavi bir kadife giy-siyle döndü. Giysinin uzun rahat kollan ve boğazına yakın bir şekilde uyan ağırbaşlı beyaz saten bir yakası vardı. Beyaz saten kollarını ve bilekleri de süslüyordu.

Onu yukarı kaldırarak sordu. "Düşündüğünüz şey böyle bir şey mi?"

Evet," dedi Brandon. "Sarın onu, yanımızda götüreceğiz. Şimdi aksesuarlarla ilgilenelim. Tabii her şeyi on gün içinde hazırlayacağız."

Kadının ağzı şaşkınlıkla açıldı kaldı. "Ama mösyö bu olanaksız. En azından bir ay lütfen." "Üzgünüm madam. On beş gün içinde yelken açıyorum. Beş gün içinde eşimle birlikte prova için geleceğim. On gün içinde hepsinin tamamlanmış olarak gemime gönderilmesini istiyorum. Hazırsalar ve ıyı

dikilmişlerse sizin için ek bir kar söz konusu olacak. Şayet öyle değilse bu da sizin kaybınız olacak. Bunu yapabilir mısınız?"

Madam Fontaineau böyle bir siparişin uçup gitmesine izin veremezdi. Karın bir kısmını diğer meslektaşlarıyla paylaşmak zorunda kalsa da, bu yine de büyük miktarda kar demekti. Şu andan itibaren bütün dostlarını ve ailesini dikişleri zamanında bitirmek için seferber edecekti. Giysileri o zamana kadar hazır duruma ancak bu şekilde getirebilirdi. Adam zor bir pazarlık yapmıştı. Fakat adam emirler vermeye ve emirlerine uyulmasına alışmıştı.

"Dediğiniz gibi olacak mösyö." "Anlaştık o zaman." Brandon Heather'm omzunu hafifçe sıktı. "Şimdi gitmeliyiz aşkım ama senin gardırobunu tamamlama işini halletmeliyiz."

Onun kalkmasına ve pelerinini onun omuzlarına yeniden çekmeye yardım etti. Birkaç dakika sonra ayrılıyorlardı. Madam Fontaineau işyerinin kapısında durdu ve onların gidişini izledi.

"Küçük madam benden daha akıllı." Sessizce kararlaştırdı. "Önce çok azını istedi, sonra daha çoğu onun oldu. Adam da onun için en iyileri satın aldığından dolayı mutlu. Bütün kadınlar onun gibi böyle kurnaz olmalı."

Sonra döndü ve ellerini yüksek sesle birbirine vurdu.
"Claudette, Michele, Roaul, Marie. Çabuk gelin. Yapacak işimiz
var."

BESİNCİ BOLUM

İyi giyimli hanımlar ve şık görünüşlü beyefendiler Londra mağazalarını arı kovarı gibi doldurmuşlar ve istedikleri yere bir an önce ulaşmak için birbirlerini itip kakıyorlardı. Çocukluğunda babasıyla bu mağazalara gidişlerini anımsayan Heather mutlu oldu. Mağaza görevlileriyle neşeyle lak lak etti, komik şapkaları denedi, aynalarda kendisine bakıp kıkırdayarak gül-dü, dans etti ve sevimliliğinden etkilenebilecek herkesi etkiledi. Brandon arkasına yaslanmış bir şekilde durdu ve onu sessizce izledi. Brandon, onun denediği ve kendisinin de uygun gördü-ğü eşyalar için başıyla mağaza görevlisine olur işaretini veriyor ve sonra de gerekli ödemeyi yapıyordu. Düşünölmesi olanaksız bir şekilde Heather onun elini yakalayıp kendisiyle birlikte bir mağazaya sürüklediğinde buna izin verdi ve onu reddetmedi.

Ama hiçbir zaman bir şey istemedi veya bir şeyin alınmasını ummadı. O sadece bakmaktan zevk alıyordu. Uzun zamandır böyle bir şey yapması olanaklı olmamıştı. Muhteşem görünüşlü hanımefendilerin önünden geçişlerini, şişman ve kısa eşlerinin onlara yetişmeye çalışmalarını izledi ve güldü. Gözleri parlıyordu ve gülümsemesi hemen kolayca yüzüne yerleşiyordu. Neşeli bir şekilde dönüyor, başını umursamaz tavırlarla çeviriyor, saç örgülerini sallayıp erkeklerin gözleriyle onu izlemelerine neden

oluyordu.

Ancak akşam karanlığına doğru Heather'm gözleri bir mağazadaki tahta bir beşiğe düşünce birdenbire sessizleşti ve düşüncelere daldı. Küçük beşiğe titreyen parmaklarıyla dokundu ve elini pürüzsüz tahtanın üzerinden geçirdi. Dişleri alt dudakını ısırırken gözleri yavaşça Brandon'mkilere doğru kalktı. Heather yine emin değildi.

Onun yanına geldi ve beşiği satın almak üzere inceledi. Sağlamlığını denedi.

"Evimde bundan daha iyisi var." Brandon hala beşiği incelemeyi sürdürerek yorumda bulundu. "O benim beşiğimdi ama hala bir çocuğu destekleyecek kadar güçlü ve dayanıklı. Hatti uzun zamandan beri onun kullanıldığım görmek istiyor." "Hatti?" Heather merakla sordu.

"Bizim eve bakan zenci kadın. Ben doğmadan önce de evimizdeydi."

Brandon mağazadan yavaşça çıktı. Heather onu takip etti ve O bir arabaya işaret ederken onun yanına geldi. Adam yeniden konuşmaya başladığında sesi boğuktu.

"Hatti benim en azından on beş yıldır evlenmemi ve çocuk sahibi olmamı bekliyordu." Heather'a yandan baktı. "Eve gittiğimizde seni gördüğünde ve hamile olduğunu anladığında sevinçten havalara uçacağına eminim."

Sıkılğan bir şekilde önündeki pelerini üst üste koydu. "Döndüğün zaman evlenecektin. Şimdi ne olacak? Hatti senin nişanlının yerini aldığım için bana kızacak." "Hayır kızmayacak," dedi Brandon haşin bir şekilde ve yak-laşmakta olan arabaya bakışlarını çevirdi.

Brandon'ın tavrı onun daha fazla soru sormasına izin vermedi ve zenci kadının kendisine kızmayacağı konusunda onun niye bu kadar emin olduğunu merak etti. Bu durum ona akılcı gelmiyordu.

Araba önlerinde durdu, Brandon gidecekleri yolcu hanının adını verdi ve sonra elindeki paketleri arabanın içine fırlatıp Heather'a elini uzattı. Heather yorgun bir şekilde koltuğa adeta gömüldü ve ansızın çok yorgun ve bitmiş bir durumda olduğunu hissetti. Alışveriş işi onun enerjisini tüketmişti ve şimdi yatağa girmeyi ve deliksiz bir uyku çekmeyi arzuluyordu.

Brandon omzundaki küçük ve koyu renk başı inceledi son-ra

koluyla karısını sardı ve onun başını yavaşça kendi göğsü üzerine yatırdı. Uykusunda hoşnut bir şekilde iç çekti ve eli-ni Brandon'm kucağına doğru düşürdü. Adamın boğazında bir şeyler düğümlendi. Sarardı ve birden sarsılmaya başladı. Saf bir kızın kendisini bu şekilde etkilemesine izin verdiği için kendisine lanet okudu. Heather onun içindeki birçok şeyi alt üst etmişti. Sanki beraber olduğu ilk kadındı, yeniden bakir olduğunu hissetti.

Bir an sıcaktan boğulup terliyor, bir an sonra ise üşüyor ve sarsılıyordu. Bir kadından istediği zaman zevk alan, ona kendi kaprisine göre sahip olan, kendi keyfi için onunla se-vişen bir adam olarak bu duygu onun için normal değildi. Bu kıza bir ders verilmeliydi ama ellerini ondan güçlükle uzak tutabiliyordu. Onun soğuk, mantıksal zekası, kendisini kolayca kontrol ediş  neredeydi? Ona eşi gibi davranmayacağına yemin ettiğ  zaman ona dokunmayacağını biliyordu ama bütün bunlar pencereden dışarı mı atılmıştı? Heather aniden onun sahip olması gereken bir şey haline gelmişti. Onu sürekli olarak arzuluyordu. Hatta onu bir daha görmeyeceğini düşündüğünde bile durum değışmemişti.

Ona neler oluyordu? O kadınlığına henüz ulaşmış, karnında çocuğunu taşıma yaşına bile güç bela erişmiş birisiydi. Burada kendisiyle birlikte bulunmak ve yakında kendisi de bir anne ol-

mak yerine o Şimdi bir yerlerde birisi tarafından bakılması gereken bir çocuktu aslında.

Ama gerçek reddedilemezdi. Onunla sevişmek istemişti. Onu hemen kendisine almayı arzulamıŐ, bir an bile kendisini tutmayı istememişti. Onu, soyunmasının değişik aŐamalarında görmek için, yere yatırıp kendisini onunla tatmin etmeden daha ne kadar dayanabilirdi?

Ne kadar istese de onunla aşk yapmak için kendisine izin veremezdi. Tehditlerinin kayıp gitmesine izin veremezdi. Tehdit ediliŐinin bedelini ödeyeceğine yemin etmişti ve lanet olsun, ödeyecekti de! Kimse ona Şantaj yapamazdı. Şantaj yapıp ardından mutlu ve hoşnut olamazdı. Bu, onun içindeki Şeytandı ve kimsenin ondan daha iyi olmasına izin veremezdi. Bu Şeytanın adı da gururdu.

O yalnızca bir kadındı ve bütün kadınlar birbirine benzerdi. Onu aklından çıkarıp atabilirdi. Bunu yapamayan birisini tanı mıyordu.

Fakat Heather farklıydı ve onun farklı olmadığını söylemesi de adil değildi. Diğerleri hep istekli ve olacakları bilip aşk oyununda arzulu partnerlerdi. Bakireliği zorla alınan kız masumdu

ve erkekler ile aşk konusunda bildiği bir şey yoktu. Artık o, çocuğuna hamile olan karısı olmuştu. Bu bile tek başına onu farklı yapıyordu. Kendi eşini nasıl unutabilirdi? O kendisini terk ettiğinde, unutamamıştı. Basit bir ev kızı olsaydı, onu aklından çıkarıp atması olanaklı olabilirdi. Fakat bu kadar güzel, tamamıyla arzulanır ve şimdi bu kadar yakındayken onu aklından nasıl uzaklaştırabilirdi?

Bu soruları yanıtlamadan önce araba yolcu hanının önünde durdu. Artık gece olmuştu neşeli gülüşler ve şarkılar içerden dışarıya taşıyordu. Kollarında karısı hala uyuyordu.

"Heather," diye dudakları saçlarındayken yavaşça mırıldan-dı. "Odamıza kadar seni taşımamı ister misin?"

Heather'm başı onun göğsünde hareket etti.

"Ne?" "Handa seni taşımamı istiyor musun?"

Göz kapakları pır pır edip yavaşça açıldı. Ama uyku sersem-liği geçmemişti.

"Hayır," dedi uykulu bir şekilde. Kalkmak için bir çaba göstermedi.

Brandon usulca güldü ve onun elini avcuna alıp konuştu. "Israr ediyorsan aşkım, şehirde bir tur daha yapabiliriz."

Heather boğuk bir haykırıyla birdenbire uyandı ve eli-ni onunkinden kurtardı, aceleci hareketlerle kalkmaya çalıştı. Onun arzulu sırtışı Heather'm yüzünün kızarmasına yol açtı ve ölmek istedi. Heather arabadan çıkmak için ona doğru sendeledi ve kapıyı birden açtığında neredeyse baş üstü düşüyordu. Onun sendelediğini görünce Brandon'm yaptığı ani hamleyle düşmekten kurtuldu. Bir nara ile onu yakaladı ve ellerini onun önünden doladı, onu yeniden arabaya ve kendi kucağına doğru çekti.

"Ne yapmaya çalışıyordun?" Bunu bağırarak söylemişti "Kendini öldürecektin."

Heather bir elini yüzüne doğru kaldırdı. "Ah, beni bırak! Beni bırak! Senden nefret ediyorum! Senden nefret ediyorum!" Brandon'm yüzü sert bir görünüm aldı. "Eminim nefret ediyorsun canım." Alaycı bir tavırla konuştu. "Ben olmasaydım sen hala o şişman yengenle birlikte yaşıyor olacaktın. Onun tacizlerine maruz kalacak, on kat büyük giysilerle çıplaklığını örtmeye çalışacak, belin kırılana kadar yerleri sürüp fırçalayacak, sana atılan yiyecekleri alacak, kulübe gibi yerinde hoşnut olacak, bir anne olmanın ne demek olduğunu bilmeden ve

kızlığın bo-zulmadan yaşlanacaktın.

Seni bu güzel hayattan çekip çıkara-rak zalimlik yaptım. Sen orada mutluydun ve ben seni bundan uzaklaştırdığım için lanetlenmeliyim." Daha acımasızca sözle-rini sürdürmeden önce bir saniye bekledi. "Senin daha bir ço-cuk olduğunu bilmeden kadın bedeninden etkilenmeme izin verdiğim için kendi kendime pişmanlık duyuyorum. Şimdi sen boynuma sonsuza kadar asılmış bir yüksün ve aklıma geldikçe bundan hiç hoşnut kalmıyorum. Çok önceden hadım edilmeli ve sonsuza kadar huzur içinde yaşamalıydım!"

Heather'm omuzları birdenbire öne doğru düştü ve dün-yanın bütün pislikleri ve felaketleri içinde hapsedilmiş biri gibi ağlamaya başladı. Tüm bedeni onun ağlayışıyla sarsılıyor, kaybolmuş ve ümitsiz bir çocuğun yapacağı şekilde kendi kolu üze-rinde feryat ediyordu. Kimseye yük ve bağ olmak istemiyordu. Katlanılması gereken bir yük olmayı, nefret edilen ve istenil-meyen birisi olmayı istemiyordu. Böyle birisi olmayı hiç mi hiç düşünmemişti.

Onun narin bedeninin ağlamalarla titremesini gören Bran-don incitme arzusunu kaybetti. Yüzü acımasızca çarpılmış ve ağzı köşelerinden aşağıya doğru çekilmişti. Pelerininin cebinde bir mendil arayıp bulamayınca göğsüne büyük bir ağırlık çök-tü.

"Mendili nereye koydun?" Bunu derin bir iç çekişle sordu. "Onu bulamıyorum."

Heather kolunun üstündeki başını salladı ve nefesini tutarak onun kucağında doğruldu. "Bilmiyorum." Net bir şekilde düşünmeden ve perişan bir durumda mırıldandı.

Gözyaşlarını giysinin kenarlarına sildi, bu arada Brandon da Heather'ın ceplerini mendil bulmak için araştırdı. O arayışını sürdürürken arabanın sürücüsü dikkatle kapıya yaklaştı ve içeriye göz attı.

Hanımfendi için yapabileceğim bir şey var mı?" Bunu kendinden emin olmayan bir şekilde sordu. Onun ağladığını duydum ve bir kadının ağladığını duyunca yüreğim buna dayanamaz."

Mendilini aramayı sürdürürken Brandon adama hafifçe sinirlendi "Sizin yardımınıza ihtiyacımız yok, dedi kibarca. "Annesinin gelip bizimle yaşamasına izin vermediğim için eşim bana biraz kızgın. Gözyaşlarının benim kararımı değiştirmedini öğrendiğinde bir şeyi kalmayacaktır."

Sürücü sırttı. "Bu durumda onu size bırakacağım efendim. Eşinizin annesinin sizinle yaşamasının ne demek olduğunu bi-

liyorum. Eşimle ilk evlendiğimde ben de sizin kadar güçlü olabilseydim. Şimdi yaşlı cadı benim evimde oturuyor olmazdı."

Sürücü yerine giderken Brandon da mendili onun göğüsleri arasında buldu. Mendili çıkardı, gözyaşlarını sildi ve Heather da mendile sümküdü.

"Kendini daha iyi hissediyor musun? Şimdi odamıza gidebilir miyiz?"

Heather başıyla onaylarken içini çekti. Brandon mendili yeniden onun elbisesine sokuşturdu ve poposuna hafifçe vurdu.

"O zaman kalkayım ve senin arabadan çıkmana yardım edeyim."

Han denizcilerle, onların kaba ve belden aşağıya fıkralarına çığlıklarla gülüp kahkahaları uzaklara kadar taşan sokak kadınları ile capcanlıydı. Brandon, Heather'ın elini arkasında tutarak ve onun gözyaşı izlerini taşıyan yüzünü meraklı bakışlardan saklamak için biraz önde giderek yürüdü. Onu odaya doğru çıkarmaya başladı. George ateşin yanında oturuyordu ama onları görür görmez zıpladı ve arkalarından odaya kadar takip

etti. Brandon kapıyı Heather için açıp onu içeri doğru yumuşak bir şekilde gönderirken uşak verilen emirleri dikkatle dinliyordu. Uşak, kaptan yatak odasına girerken emir verildiği gibi oradan uzaklaştı. Brandon onun arkasından kapıyı kapadı ve su kabında yüzüne su serperken eğilen karısına baktı.

"George bir tepsi yemek alıp getirmek için gitti. Yemeğe kalmayacağım. Ben yokken odayı terk etmemeni yeğlerim. Benim eşliğim olmadan çıkmak senin için güvenli olmaz. Eğer bir şey istersen George kapının dışında olacak. Ne istiyorsan ona söyle."

Heather omuzları üstünden ona belirsiz bir bakış attı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Onu kapanmış kapının karşısında başka bir söz söylemeden reddedilmiş bir şekilde bırakarak gitti.

Çırpınma bir kelebeğin kanatlarının hareketi gibiydi, onun güçsüzlüğünden dolayı gerçek dışı bir görüntü veriyordu. Heather yorganın altında hareketsiz yattı. Hareket etmekten, onun gidip bir daha gelmeyeceğinden korktu. Karanlıkta kendisine biraz gülümsedi. Eli karnına doğru kaydı. Sanki eliyle ya da başıyla bir işaret vermek istiyor gibiydi. Heather'ın düşünceleri

birden netleşti.

"Onun haklı olduğunu bilmek işleri kolaylaştırmıyor. Ne denli çaresizce planlamış ve umut etmiş de olsam çiftlik evinde bunun görünmemesi olanaksızdı. Beni çok yakından izliyorlardı. Eğer beni ona götürmeselerdi ve o da bebeğini bana vermeseydi, tüm hayatımı orada geçirmek durumunda kalırdım."

Kolunun altında bir kımıldama hissetti.

"şimdi ben bir anneyim ve o beni bu duruma düşürdüğü için nefret edilecek ve lanetlenecek. Böyle mi olmak zorunda? Ona nezaketi ve minnettarlığımı göstermek çok mu zor? Benim içinde bulunduğum durumdan tiksiniyor ve ona zincirle bağlı olmam yerine erkekliğini bir kenara bırakmayı yeğliyor. Duyduğu nefrete karşın bana iyi davrandı. şimdi ona çocuk olmadığımı ve minnet duygusu içinde olduğumu göstermek zorundayım. Fakat bu kolay olmayacak. O beni korkutuyor ve ben de öylesine ödlele birisiyim ki!"

Gecenin derin karanlıklarında onun geri dönüş sesleri duyuldu. Odaya oldukça yavaş bir şekilde girdi ve üzerindekiyi çıkardı. Avludaki fenerin ışığı onun yolunu bulmasına yardımcı oldu. Heather'm yanma yavaşça girdi. Yüzü duvara gelecek

şekilde döndü. Heather'm kulağına yalnızca Brandon'm nefes alıp vermesinin sesi geliyordu.

Ertesi gün gözlerini açmadan önce, köylüleri sokaklardan, kuşları havadan uzaklaştıran, her şeyi yeni baştan yıkayıp temiz-leyen sağanak bir yağmur sesini duydu. Tam yağmur mevsimiy-di ve sanki insana hiç dinmeyecekmiş gibi geliyordu.

Yanındaki adam hareket etti ve çarşafı itip otururken Heat-her gözlerini açtı. O da aynı şekilde yaptı, yataktan kaymasıyla Brandon'm dikkati üzerine toplandı. Kaşları şiddetle çatıldı.

"Senin bu kadar erken kalkmana gerek yok," dedi rahatsız olmuş bir şekilde. "Kargo ile ilgili son birkaç işi halletmem gerekiyor. Seni de oraya götüremem." "Hemen mi gidiyorsun?" Onun kızmasından korkarak çe-kine çekine sordu.

"Hayır hemen değil. Gitmeden önce banyo ve kahvaltı yapacağım." "Eğer canım sıkmayacaksa," bunu yumuşak bir şekilde söy-ledi. "Kalkmayı yeğlerim." "Ne istersen öyle yap." Kalın bir sesle homurdandı. "Benim için fark etmez."

Banyosu için içeriye sıcak su getirildi. Brandon pirinç küve-tin içine kendini bıraktığında yeniden odada yalnızca ikisi vardı. Heather küvete doğru gelirken, hizmet etme teklifini yapmak-

tan korkuyordu çünkü adam sessiz ve kötü bir ruh durumu içindeydi. Heather o kadar sinirliydi ki konuşamıyordu, onun elinden süngeri almak için uzandığında elleri titriyordu. Brandon, Heather süngeri aldığı anda şaşkınlıkla ona baktı.

"Ne istiyorsun?" Sabırsızca sordu. "Dilini mi yuttun?"

Derin bir nefes aldı, başını salladı ve nihayet konuşabildi. "Ben, ben senin banyo yapmana yardım etmek istiyorum."

Kızgınlığı derinleşti. "Gerekli değil," diyerek gürlledi "Git ve giyin. Eğer istiyorsan aşağıda benimle kahvaltı yapabilirsin "

Heather küvetten sınırlı bir şekilde geriye adım attı, ve uzaklaştı. Brandon bu sabah onunla ilgili bir şey yapmak istemiyordu. Bu açıkça belliydi. Onu daha da kızdırmamak için yoluna çıkmamalı ve varlığıyla onu rahatsız etmemeliydi.

Odada yavaşça dolaşarak, bir önceki gece banyosundan son-ra yıkadığı iç çamaşırlarını topladı ve hala biraz nemi, olsalar da onları katlayıp kaldırdı. Geceliğim bir köşede onun arkasında çıkardı ve onun kendisi için satın aldığı yeni mavi giysiyi giydi Kırmızı giyside olduğu gibi bu giysi de arkadan bağlanıyordu ve ne kadar uğraşsa da ancak birkaç çengeli takabilirdi.

"Tamamlanmamış olarak gideceğim o zaman," dedi inatçı bir şekilde. "Ona gitmeyeceğim. Rahatsızlık vermeyeceğim "

Brandon banyosunu bitirip dışarı çıktığında Heather parmaklarıyla saçlarının karışıklıklarını düzeltmeye çalışıyordu Heather'm bulunduğu tarafa bakmadan hızla havluyla kurulandı ve giyinmeye başladı. Brandon ondan tarafa ancak, arkasında-ki sehpadan temiz bir gömleği almak istediğinde döndü Yüreği ağzında Heather, kendisini fark edeceğinden korkarak onun görüşünden dikkatli bir şekilde kendini uzaklaştırdı. Bu hareket yalnızca onun dikkatini değil, ayrıca öfkesini de çekti.

"Bu kadar ürkek olmak zorunda mısın? Seni incitmeyece-ğim."

Heather onun bakışı altında titriyordu. "Ben, ben özür dilerim." Korkuyla mırıldandı. "Senin önünde engel olmak istemedim."

Bir küfür savurdu ve gömleğim yakalayıp yukarı kaldırdı "Senin benim önüme çıkmandan rahatsız olmam Ama çok telaşlı ve ürkeksin. Teyzenin yapmaktan çok hoşlandığı gibi sana elimm tersiyle vurmayacağımdan emin olabilirsin. Bir kadına daha el kaldırmadım."

Heather ona kararsızca baktı. Şimdi bulunduğu yerde mi kalsın, yoksa uzaklaşsin mı bilemedi. Brandon kravatını bağlıyordu ve acele ettikçe iyi yapamıyor ve kızgınlığı artıyordu

Ani bir dürtüyle ona gitti ve ellerini kenara itti. Brandon ona dikkat-le baktı ama Heather onun bu bakışına karşılık vermedi. Ürkek parmaklarıyla kravatı onun boynuna, daha önce babasına defa-larca yaptığı gibi bağladı. Kravat düzgün bir şekilde yerleşince Heather onun yeleşini sandalyeden aldı ve ona tuttu. Brandon kaşları çatık bir durumda kollarını yeleşe soktu. Cesaretle daha da ileri giderek yeleşini onun için düğmeledi. Heather onun hu-zursuz olduğunu ve bunları kendi kendine yapmayı yeğleyece-ğini de hissetmekten geri kalmadı. Ceketini almak için uzandı-ğında onu eliyle uzaklaştırdı.

Boşver," dedi boğuk bir sesle. "Ben kendim giyebilirim. Fırçanı al ve saçlarını düzelt.

Heather hemen denileni yaptı. Saçlarını fırçalarken Brandon onun arkasından geldi ve giysisinin çengellerini bağladı, işi bitince Heather ona teşekkür etti ve Brandon ona bakarken ürkek bir şekilde gülümsedi. Heather için hem gün ve hem de yüreği önemli derecede daha da hafifledi.

İzleyen günlerde zamanının çoğunu, George'un yakın-da olduğunu bilerek odalarında geçirdi. Sabahları eşini banyo yapmak ve giyinmek için kalktığında gördü ve birlikte aşağıya kahvaltıya indiler. Daha sonra o ayrılıp, Heather'm dinlenmeye çoktan çekilmiş olduğu gece geç saatlerde döndü. Her zaman sessiz bir şekilde geliyor, karanlıkta soyunuyor ve onu uyandırmamak için dikkat ediyordu. Fakat mutlaka Heather birkaç dakika uyanıyor sonra onun geri geldiğini bilerek kendisini güvende hissediyordu.

Beşinci geceydi ve olağan rutine iyice alışılmıştı. Ters inatçı öfkesi her sabahki sıcak banyo ile biraz daha yumuşuyordu. Heather onun sırtını ovalarken uzun süre sessiz bir şekilde bekliyordu. Bu onun için çok önemli bir ödündü. Bu dönemler çok hoş ve huzur veren anlardı onun için. Paylaştıkları ve neredeyse tamamen sessiz geçen bu ortak zamandan zevk alıyordu. Arada bir söylenen bir söz ve bu küçük hizmetler birbirlerini olumlu olarak etkileyerek onun gününün kolay başlamasına ve katlanılır olmasına yardımcı oluyordu. Brandon bile söz dinler olduğunu kanıtlamıştı. Kahvaltıdan sonra ayrılırken onun alnına öpücük konduruyor ve sonra işlerine bakmak üzere ayrılıyordu.

Bu Ekim sonu sabahı da aynı şekilde başladı. Kahvaltı yapmak üzere Heather'm eli onunkinin üstünde aşağıdaki ortak odaya

indiler. Brandon onu köşedeki masaya oturttu ve kendi-si de yanına geçti. Alışık olunduğu üzere uyuşuk han görevlisi bayan onlara kahvaltı öncesi içmek üzere Fransız kahvelerini esneyerek getirdi. O sade kahvesini hızla içerken Heather bu kötü kahveye bolca krem ve şeker dolduruyordu. Çok geçmeden kahvaltı servis edildi. Büyük bir çanak soğuk muhallebi, yumurta ile birlikte karıştırılmış iki büyük tabakta patates ve jambondan oluşan bir kahvaltıydı bu. Yumuşak sıcak ekmekle birlikte üzerine sürmek üzere yeni yapılmış tereyağı ve bal da vardı.

Heather muhallebiyle karşı karşıya gelince titredi ve onları kendisinden uzaklaştırdı. Onun yerine ekmeğin kabuğundan küçük bir parça aldı ve onu azar azar ısırmağa başladı. Kahve onun midesini rahatlatmada işe yaradı. Kahveye düşkün değildi. Yavaş yavaş yudumladı.

"Provan yarın öğleden sonra." Brandon ekmeğini koparıırken söyledi. "Saat ikide seni almak için burada olacağım. George'dan rica et, bizim için bir araba beklesin."

Heather'm ağzından uyumlu bir yanıt çıkarken Brandon ona baktı ve bakışı onu sıradan bir şekilde okşarken kahve fincanının üzerinden başını eğdi. Heather'm duruşu, onun bakışı üstündeyken her zaman biraz kayıyor, onu telaşlı ve garip bir hale sokuyordu. O yakınındayken Heather'm dili genellikle

bağlanıyor, aklı başında yanıtlar vermesi zorlaşıyordu.

Brandon yerken sessizce oturdu ve onu gizlice izledi. Koyu mavi bir giysi içindeydi. Ceketinin yüksek ve kolalı yakası altın sırmalarla işlenmişti. Gömleği ve kravatı tamamen beyaz ve yeniydi. Üzerinde çok hafif bir kolonya kokusu vardı. Her zaman olduğu gibi kusursuz bir şekilde düzenliydi ve yalnızca tek bakışıyla bir kadını zayıf hissettirecek kadar da yakışıklıydı. Heather biraz şaşkınlıkla kendisinin bile etkilenmiş olduğunu fark etmişti.

"Dün giydiğim gömleğin kolunu yırttım," dedi Brandon tabağını önünden iterek ve dudaklarını silerek. "Eğer onu onarabilirsen, memnun olurum. George iğne kullanma konusunda çok yetenekli değil." Brandon ona doğru kaşları kalkık bir şekilde devam etti. "Senin yetenekli olduğunu var sayıyorum."

Heather gülümsedi ve yanakları kızardı. Kocasının onun hizmetlerine ihtiyaç duyuyor olmasından memnundu. "İğne işi, bütün ingiliz kızların ilk öğrendiği şeydir." "Her şey aşırı düzenli ve yerli yerinde." Yarı yarıya kendisine mırıldanmıştı bunu.

"Efendim?" Heather tedirgin bir şekilde sordu. Onun yeni-den

kendisiyle dalga geçtiğinden korktu ve bu sakinlik içinde geçen günlerden sonra ona gösterdiği sabrın nasıl tükenmiş olabileceğini merak etti.

Fakat Brandon hafifçe güldü ve omuzlarındaki saç buklelelerinden birisiyle oynamak için uzandı. Heather saçlarını bir gün önce yıkamıştı ve bugün yeniden toplamıştı. Ama küçük buklelerin omzuna doğru düşmesine de izin vermişti. Bu bukleler Brandon için dokunulmadan geçilmesi çok zor kışkırtıcı unsurlardı.

"Hiçbir şey değil tatlım. Senin bir kadının bilmesi gereken işleri ne kadar iyi öğrenmiş olduğunu düşünüyordum."

Onun kendisiyle dalga geçtiğini hissetti. Lakin bunu bilme-nin bir yolu olduğundan da emin değildi.

Hanın ön kapısı açıldı ve uzun boylu, kenarlı şapkası şeritli, mavi ceketli genç bir adamı içeri girdi. Bakışları Brandon üzerinde kaldı ve odayı baştan başa yürüyüp şapkasını çıkararak selam verdi.

"Günaydın," dedi genç adam, ağır ağır konuşmuştu. Başını hafifçe Heather'a doğru çevirdi. "Günaydın hanımefendi."

Brandon adamı, Fleetwood gemisinin muhasebecisi James Boniface olarak tanıttı. Heather, kaptanın karısı olarak tanıtıldığında Bay Boniface'in en ufak bir şaşkınlık yaşamadığını fark etti. Bu ani evlilik konusunda onun da bilgilendirilmiş olduğuna kuşku yoktu. Ne kadar ayrıntılı bilgi sahibi olduğunu bilemiyordu. Heather, olan bitenin bir çoğunun ona anlatılmamış olmasını, özellikle de evlilik törenlerinin yapıldığı günün onun bilgisi dışında kalmış olmasını umdu. Bunun, bir mucizenin gerçekleşmesini istemeye denk olduğunu da kavramıyor değil-di. Onun hamileliği belli olmaya başladığında, çok gün hesabı yapan parmaklar olacağını, Fleetwood mürettebatının kaptanla rı-nın ve onun evlilikleri öncesi sevgilileri olup olmadığını merak edeceklerini aklına getirdi.

Bay Boniface yüzü gülümseme ile kaplı bir şekilde konuştu. "Sizi tanımak bir mutluluk hanımefendi."

Heather onun selamını kabul etti Brandon ona oturması için bir sandalye gösterdi. "Bu sabah saatinde limandan iyi haber getirdiğini ummak çok mu fazla olur, ya da benim mutlaka ilgilenmem gereken önemli bir konu mu var?"

Bay Boniface.başını salladı ve sırttı. Masanın karşısına yerleşirken, teklif edilen kahveyi kabul etti. Brandon sandalyesin-

de oturmayı sürdürdü, arkasına yaslandı ve bir elini Heather'm sandalyesinin arkasına dayadı.

"İçiniz rahat olabilir Kaptan," dedi Bay Boniface. "Her şey yolunda. Yarından sonra Charleston mağazaları için gemi kızıağı bizim için açık olacak ve böylece indirme bindirme yapabilece-ğiz. Yönetici, Kuzey Denizindeki kıştan dolayı acele ediliyor ve biz demirleri yükleme ve yelken açma işini tam altı günde bitire-ceğiz. Limanda usta adamların eksikliğini göz önüne alırsak bu en iyisi olacak."

Brandon rahat bir nefes aldı. "Bu limandan ayrılma konusundaki umudumu neredeyse yitirmek üzereydim. Adamlar bulunmalı ve gemiyle yapılması gerekenleri aksatmamalıyız. Çok uzun süredir buradayız. Eve gitmeye hazır olacaklar."

Evet Kaptan," dedi Bay Boniface hevesle.

Heather genç adamın coşkusunu aynı şekilde paylaşamıyordu. Bunun yerine dehşet ve belirsizlik içerisindeydi. Adamın neler bilebileceği konusunda artık düşünmemeye başladı. Bu-rası onun eviydi. Onu terketmek ve yabancı bir ülkeye gitmek kolay değildi. Fakat kocasının sesinde, daha önce duymadığı bir sıcaklık ve rahatlık hissetti. Brandon memleketine gitmeyi çok istiyordu.

İki adam orayı terk ettiler ve Heather, eşinin gittiği saatlerde kalmak üzere yeniden odasına gitti. Heather'm ricası üzerine George iğne, iplik ve dikiş makası buldu getirdi. Sonra kocasının gömleğini onarmaya başladı. Bu işi garip bir şekilde rahatlatıcı bulmuştu. Onun gömleği kucağında dururken, bebeği karnında hareket ederken bir süre bir eşin duyduğuna benzer yumuşak bir huzur hissi içinde oldu. Yaptığı işe bir an ara verdi, aklından bin bir düşünce geçiyordu ve kafasındaki huzur yavaş yavaş kayboldu. Yakında eşyalarını toplayıp bugüne kadar mem-leketim dediği topraklardan ayrılıp yeni bir ülkeye tehlikeli bir yolculuğa çıkacaklardı. Kendisinden öç alma konusunda yemin etmiş bir adam karşısında büyük bir belirsizlikle yüz yüzeydi. Aralarında oluşundan hoşnutsuz olabileceği insanlar arasınday-ken onun çocuğunu doğuracaktı. Ormandan kesilmiş ve yeni bir toprağa dikilmiş genç bir meşe ağacı gibi olacaktı. Yabancılar arasında çürüyüp gideceği, öleceği ya da büyüyüp gelişeceği ko-nusunda ufak bir ipucuna sahip değildi.

Gözyaşları dökülmek üzereydi ama o onları sildi ve gözleri-ni pencereye doğru çevirdi. Ayağa kalktı, pencere önünde durmak üzere gitti ve bildiği bu şehre bir göz gezdirdi. Bu şehirden uzaklaşacağından dolayı utanç ve acı hissetti. Başını daha yukarı kaldırdı. Bugüne kadar her gün onun öz güvenini parçalara bölüp dağıtacak baş edilmez sorunlarla dolu geçmişti. Bu açık bir bilinmeyendi ve eğer Tanrı ona çok ihtiyacı olan cesareti ve

gücü verirse, geleceğini daha iyi bir şeyin ortaya çıkması için se-killendirebilirdi. Her gelen günle o gün uğraşmalı ve geleceğin onun için güzel şeyler getireceğine inanmalıydı.

Yeniden onarım işine döndü. Artık o kadar huzurlu değildi. Lakin içinde, tıpkı çocuğun büyümesi gibi yeni bir gücün şekillendiğini hissediyordu.

Heather gömleği onardı ve onu düzgün bir şekilde katladı. George ona daha önce küçük bir öğle yemeği getirmişti. Daha sonra kendisini odadan dışarıya çıkmak için hazırladı. Şimdi kocasının dönüşünü bekliyordu. George arabanın geldiğini ve avluda beklediğini hemen ona söyledi. Şehrin bir yerlerinde bir çan iki kez çaldı ve yankıları kaybolup gitti. Aşağıdaki sokakta bulunan Brandon'ın sesini duydu. Çok geçmeden onun ayak seslerini merdivenlerde işitti ve kapı açıldı. Heather o odaya girerken gülümsedi ve onu sıcak bir şekilde karşıladı.

"Görüyorum ki hazırsın," dedi Brandon aksi bir şekilde. Kaşları hafif çatılmıştı ve ona yandan şöyle bir baktı. Kolunda gri bir kadife pelerin taşıyordu ve Heather geldiğinde onu kolundan kaldırdı.

"Çok gecikmedik Brandon," diye mırıldandı.

"O zaman al." Ona pelerini uzatarak konuştu. "Bugün hava çok soğuk ve senin bir pelerine ihtiyacın var. Bunun sana benimkinden daha iyi uyacağını düşündüm."

Heather pelerini ondan aldığı anda, Brandon'a ait olduğunu düşündü. Fakat onu omuzlarına doğru yaydıkça bunun bir kadın pelerini ve hem de çok pahalı olduğunu fark etti. Böylesine iyi bir pelerine daha önce hiç sahip olmamıştı, babasıyla birlikteyken bile. Ona dokundu, büyük bir huşu içinde eteğinin üzerine gelen kısmını düzeltti.

"Ah Brandon," dedi Heather nefes nefese en sonunda. "Bu çok güzel."

Hala kaşları çatık bir durumda Heather'ın boğazındaki ipek-ten ipleri bağlamak için uzandı. Ama Heather giysi ile o kadar ilgiliydi ki heyecandan yerinde duramıyordu. Bir o yana, bir bu yana eğiliyor ve görmeye çalışıyordu. Sonunda Brandon'ın neşeli bir şekilde kıkırdamasına yol açtı.

"Hareketsiz dursana seni küçük sincap! İzin ver şunları bağlayayım." Sırıtarak konuşmuştu. "Bir arıyı kontrol etmeye çalışırken bu şeyleri bağlamak zor."

Heather kıkır kıkır güldü ve Brandon'ın elleri üzerinden bu harika pelerine bakmak için başını eğdi. Heather'ın başı onun göğsüne dokundu ve saçından tatlı bir koku yayıldı.

"Ve şimdi ne yaptığımı da göremiyorum," dedi yumuşak bir şekilde espri yaparak.

Heather başını kaldırırken bir kahkaha nöbetine yakalandı. Şen şakrak durumu bütün yüzünü kaplamıştı ve bu beklenmedik armağan üzerine onun da yüzü bir gülümseme ile yumuşadı. Brandon'ın gözleri koyulaştı. Düşünmeden Heather bir eli-ni onun göğsünün üstüne koymuştu ve bu dokunuş bir elektrik yaratmıştı. Gözleri buluştu, bir süre öyle kaldılar ve gülümsemeleri yavaş yavaş kayboldu. Brandon'ın elleri yaptıkları işleri bitirmiş gibiydiler. Sonra da başka bir güç tarafından hareket ettiriliyor gibi, Heather'm omuzlarından, onu neredeyse kendine doğru bastırarak sırtına doğru kaydılar. Heather bir anda kendisini çok güçsüz hissetti. Ayaklan titremeye başladı ve ne-fes alıp vermesi neredeyse olanaksızlaştı. Ama yeşil gözleri onu tutsak etmişti ve odada zaman adeta donmuştu.

Sonra aşağıdaki avludan ağlamaklı bir bağırış büyüğü bozdu. Brandon yeniden gülümsedi ve onun elini kolunun kıvrımı arasına yerleştirdi. "Hadi tatlım," dedi yumuşak bir şekilde.

"Acele etmeliyiz." Brandon kapıya doğru dönüp eşine odadan, merdivenlerden aşağıya ve dışarıda bekleyen arabaya kadar yol gösterdi. Araba bir at tarafından çekilen küçük bir arabaydı. Onlar yaklaşıncaya George daha büyük ve daha rahat bir araba bulamadığı için özür diledi.

"Daha büyük arabaların hepsi görevde galiba Kaptan' Brandon onun özürlerini elini sallayarak kesti ve arabaya binmesine yardımcı oldu. "Daha büyüğüne gerek yok George. Bu yeterli olacak. Birkaç saatliğine gidiyoruz. Akşam yemeği için odamızda masa hazırlanmasını istiyorum. Ayrıca ilgilenilmesi gereken bir konu var. Eşimin bir deniz sandığına ihtiyacı var. Ona yeterince büyük bir tane bul ve odamıza taşıttır." Cebinden bir kese çıkardı ve onu adama fırlattı. "Güzel bir şey olsun George."

Adam sırtıttı ve başıyla reverans yaptı. "Tabii kaptan." Brandon arabaya çıktı ve Heather dikkatli bir şekilde pele-rinini yanına koyarken o da karısının yanına oturdu. Anı bir hareketle ve sendeleyerek araba yola koyuldu. Araba sarsıla sarsıla kalabalık sokaklarda yolunu bulmaya başladı. Brandon ve arabanın köşesi arasında bir oraya bir buraya savrulmak yerine Heather eşine yaslanmayı yeğlemişti. Her zaman kocasının perininin yerli yerinde duran yakasının kalktığını gören Heather uzandı ve onu yerine yerleştirdi. Brandon eşinin ilgisini sessiz bir

şekilde kabul etti ve yolculuk boyunca konuşmadan dalgın bir şekilde oturdu. Yanında onun varlığının tereddütsüz farkındaydı ve Heather'ın bedeninin yumuşak kıvrımları hafif baskılar yapıyordu.

Sabunun taze ve temiz kokusu ile Heather'a sinmiş gul Brandon'ın duyularını ayağa kaldırıyordu ve aklından bin bir düşüncenin geçmesine neden oluyordu.

Madam Fontaineau onları işyerinin kapısında sevinci konuşmasına taşmış bir şekilde karşıladı ve onları hemen odasına yönlendirdi.

"Her şey yolunda gidiyor Kaptan Birmingham," dedi guvence vererek. "Beklediğimden daha iyi. Giysileri zamanında bitirmek açısından bir sorun olmayacak." "O zaman çok iyi madam." Brandon kendisine verilen sandalyeye oturarak devam etti. "Bir hafta sonra yelken açıyorum ,,

Kadın güldü. "Merak etmeyin mösyö. Madamın giysilerini almadan denize açılmanızı görmeye niyetim yok."

Kadın teyellenmiş giysileri düzene sokarken Heather Brandon'a doğru hareket etti. Saçlarını onun önünden aldı ve böylece onun giysisini rahatça çözmesini sağlamak istedi. Heather'ın

giysisini çıkarmak için ellerini kaldırdığında Brandon'ın yüzünden garip bir ifade geçti. Parmakları eskiye göre biraz daha beceriksizce hareket etmeye başladı. Heatler giysiden kurtuldu ve Madam Fontaineau onun ilk giysi provasına yardım etti.

"Çok talihliyiz," dedi kadın neşe içinde. "Modellerle aynı Bel çizgisi oldukça yüksek tasarlandığı için bu halde giyrnekte hiçbir zorluğunuz olmayacak. Son aylarınız içinse bazı yerlerde genişlemeye uygun paylar bırakıyorum. "

Brandon'ın kaşları aşağı doğru indi ve gözleri eşinin alt t rafına doğru düştü. Bugün bir süreliğine onun durumunu ve evlilikleriyle ilgili koşulları unutmuştu.

"Bu giysiyi siz de beğenecek misiniz mösyö?" Madam Fontaineau ikinci giysiyle ilgili olarak sordu. "Rengi çok çekici değil mi?"

Gözlerini karısının narin bedeninin alt kısımlarına doğru çevirdi. Giydiği gül pembesi giysiyi zar zor fark etti. Onayladığını belirten birkaç sözcük mırıldandı ve bakışlarını öte tarafa çevirdi.

Giysi kısa bir süre sonra çıkarıldı ve Heather kadınla sessiz bir şekilde provalarla ilgili konuşurken Brandon onu gizlice izledi. Kombinezonunun askısı omzundan kaymıştı ama Heather bunu fark etmişe benzemiyordu. Kaşının altından memelerinin yuvarlaklığına ve omzunun pürüzsüz cildine baktı. Oturduğu sandalyede huzursuz hareketler yaparak onu görmekten fiziksel olarak etkilenmekte olduğunu fark etti.

"Bu siyah giysi benim favorim mösyö," dedi kadın. Heather birkaç dakika içinde bir başka teyelli giysi içinde hareketsiz duruyordu. "Sizden başka kim, siyahın bu kadar şık olacağını düşünebilirdi mösyö. Madam çok göz alıcı görünüyor, öyle değil mi?"

Brandon homurdandı ve terlemeye başlayarak sandalye-sinde kıpırdandı. Kısa bir süre önce handa, daha önce verdiği sözleri düşünerek, bu sözleri tutmama noktasına gelmişti. Küçük bir cesaretlendirmeye gururunu, onurunu unutabilecek ve sözlerinin bir anlam taşımaması sınırına ulaşacaktı. Heather'ı tutup yatağa taşıyabilir ve hiçbir şey onunla sevişmesine engel olamazdı. Onun giysileri çıkarıp giymesini izleyerek şiddetli bir şekilde tahrik olmuş durumdaydı ve tam da sınırları üzerinde duruyordu. Daha fazla dayanamazdı. Gururu ve ihtirası korkunç bir şekilde birbirleriyle savaşıyordu ve sonucun ne olacağı kesinlikle belli değildi.

Somurtarak ceketinin üstünden bir ip parçasını uzaklaştırdı ve odaya göz gezdirdi. Giysi yeniden çıkarıldığında oraya bakmadı.

Eğer kısa sürede bitirmeyecek olurlarsa, hayvandan farkı olmadığı kanıtlanabilirdi. Bir hayvan olduğunu Heather'a göstermek için arabanın kısmi mahremiyetinden daha fazlasına gereksinimi yoktu. Onun itiraz edebileceği bir durumu da yoktu. İçi öyle burkuluyordu ki hayat organları zorla ondan sökülüp alınıyor gibiydi. Heather da ondan aynı şekilde nefret edecekti. Şu lanet olası anlaşma Heather'ı o kadar da memnun etmişe benziyordu ki onunla sevişmek zorunda olduğu yönünde bir imada bulunması durumunda bile köşeye sıkışmış bir kedi gibi mücadele edecekti. İlk deneyiminden sonra kim onu suçlayabilirdi? Ama bunun yeniden aynı şekilde olmasını istemiyordu. Onunla daha sevecen olabilir ve ona verebileceği zevkleri gös-terebilirdi.

Birkaç giysi daha denendi. Çoğunda Heather rahatsız oldu ve Brandon da bu kadar çok elbise satın aldığı için kendisine küfretti. Yüzünün asılması daha dehşetli bir görüntü aldı ve Madam Fontaineau'a verdiği yanıtlar daha da kısaldı. O ve Heather zaman zaman Brandon'ın bulunduğu yöne temkinli bakışlarla baktılar.

"Beyefendi giysilerden memnun değiller mi acaba?" Kadın sıkıntıyla sordu.

"Çıkarılan iş harikulade tatmin edici madam." Soğuk bir şekilde konuşmuştu. "Sinirlerimi ayağa kaldıran, böyle ıvır zıvır işlerle zaman kaybediyor olmak."

Madam Fontaineau biraz rahatladığını hissetti. Her adamın yaptığı gibi, o da bu sıkıcı provalardan bıkmış usanmış olmalıydı.

Brandon yemden bakışını başka tarafa kaydırды ve sandalyedeki konumunu değıştirdi. En azından şu anda giydiği giysi göğsünü kapatıyordu ve eğer ona bakacak olsa başı derde girmeyecekti. Heather orada öylesine masum bir şekilde, onun niye bu kadar kızdığını merak ederek duruyordu. Bir adama ne yaptığını bilmiyor muydu? Tahminde bulunamaz mıydı? Ona yeniden dokunmayacağı sözünü vermiş de olsa bu, onu öyle kombinezon içinde düş gücüne yer bırakmayacak bir şekilde, üstelik her eğilişinde göğsünün ortaya çıktığını görünce onun etkilenmeyeceği anlamına gelmiyordu.

Madam Heather'm bir başka giysiyi giymesine yardımcı oldu ve birdenbire hızlı bir Fransızca konuşma başlattı. Giysinin üst

kısmı çok dardı ve Heather'm memeleri giysinin göğüs çizgisi üstünden oldukça cömert bir şekilde neredeyse dışarı taşıyordu. Brandon sandalyesinde kıvrandı ve sessizce küfretti. Alnından soğuk ter damlası dökülmeye ve yanağındaki bir kas tik hareketi yapmaya başladı.

"Ohh, bu Marie!" Madam Fontameau kızgın bir şekilde konuştu. "Dikiş dikmeyi hiç öğrenemeyecek. Ya da bütün kadınların kendisi gibi düz olduğunu düşünüyor, evet. Belki de küçük hanım tam yetişkin bir kadın değil de, bir çocuk. Hatasını görmeli. Ona göstereceğim."

Kadın hışımla küçük odadan fırlayıp çıktı ve Heather'ı iğnelerle kalbura çevrilmiş giysiyle zorlukla nefes alır bir şekilde bıraktı. Heather kolunu hareket ettirdi ve acıyla irkildi.

"Ah Brandon bakacaksın değil mi?" Bunu acinası bir şekilde söyledi ve ona doğru hareket etti. "Kendimi bir iğnelik gibi hissediyorum. Kız bütün iğnelerini bu giysinin üstünde bırakmış olmalı. Birisi bile bana batmadan nefes alamıyorum."

Kolunu elbiseden kurtardı ve Brandon'm yüzü o hareket ederken iyice soldu. Koltuğunun altında beyaz tenini çizen kötü bir çizik vardı ve göğsünün yanındaki materyalden çıkan

ve çok kötü durumda gözüken bir uzun iğne giysisinin içinde durması-na karşın, yalnızca dışarıdan müdahale edilerek çıkarılamaya-cağa benziyordu. Oldukça tedirgin bir şekilde Brandon uzandı ve iki parmağını onun giysisinin üst kısmının içine, göğsünün sıcak tenine dokunarak kaydırđı. Heather uysalca ve hareketsiz bir şekilde durdu ve onu temkinli gözlerle izledi. Bakışı bir an onunkileri yakaladı ve şaşırtıcı bir şekilde Brandon'm yüzü kı-zardı.

"Bu lanet olası!" Kızgın bir şekilde zihninden geçirdi. "El değmemiş bir bakire gibi kızarıyorum artık onun karşısında."

Yanmış gibi elini ani bir hareketle çekip çıkardı. "Madam Fontaineau gelinceye kadar beklemek zorunda kalacaksın. Ona erişemiyorum."

Onun bu kaba davranışı karşısında şaşırmıştı. Onun rahatsız olduğu açıkça belliydi ve Heather otururken onun bakışından uzak durdu. Tedirgin bir şekilde öteye gitti ve Madam Fontaine-au, 15 yaşından daha büyük olmayan zayıf ve sakar bir kız olan Marie ile döndüğünde büyük ölçüde rahatladığını hissetti.

"Görüyor musun, ne yaptın böyle?" Kadın küçük kızdan hıncını alıyordu.

"Madam lütfen," diye yalvardı Heather çaresizce. "Bu elbi-seyi çıkarmak zorundayım. Her tarafı iğne dolu." "Aman Tanrım!" Kadın zor nefes alarak konuştu. "Oh Ma-dam Birmingham, çok üzgünüm. Marie hala bir çocuk." Kıza döndü ve onun uzaklaşması işaretini yaptı. "Seninle sonra ko-nuşacağım. Şimdi madam ile ilgilenmek zorundayım." En azın-dan giysi çözülmüştü ve Heather minnettardı. Provası yapılacak son giysiydi ve Brandon'ı çok mutlu edecek bir şekilde birkaç dakika sonra bu küçük odadan çıkıp işyerini terk etmeye hazır duruma geldiler.

Arabayla geriye dönerken Brandon hiç konuşmadı. Kızgın-lığı şimdi yüzünde daimi bir kaş çatmasına dönüşmüştü ve ya-nağı düzensiz olarak kasılıyordu. Hana geldiklerinde neredeyse karanlık olmuştu. Heather'ı arabadan oldukça sert bir şekilde indirdi. Sonra da paketleri aldı. Heather için kapıyı açtı ve içeri girdiler. Han her zamanki gibi eğlence arayan denizcilerle ve fahişelerle gürültü merkezi gibiydi. Heather onların ortasından geçerken pelerinini üzerinde sıkıca tuttu. Cesur ama sarhoş bir denizci ona yaklaşmaya çalıştı. Brandon'ı ve onun yüzündeki bakışı görünce hızla geri çekildi. Odaya kadar başka bir olay olmaksızın ilerlediler ve odaya girdiklerinde Brandon paketleri yatağın üzerine fırlattı ve pencereye doğru hareket etti. Parlak pirinç şeritlerle bağlanmış büyük bir sandık yatağın ayak kısmına yerleştirilmişti. Brandon, yanından geçerken bu sandığa öfkeyle baktı ve karısı sandığı gösterdiğinde omuzlan üstünden

homurdandı.

"Bu senin," dedi aksi bir sesle. "Eşyalarını onun içine şimdi koysan iyi olur. Önümüzdeki birkaç gün içinde toplanacaksın nasılsa."

Pelerinini çıkarırken Brandon pencereye doğru ilerledi. Heather komidinin üstündeki küçük mumu yaktı ve masanın iki kişilik servislerle hazırlandığını gördü. Öylesine hareketli bir öğleden sonra olmuştu ki bu kadar çok acıktığının bile farkına varmamıştı. Yemeğin düşüncesi bile onun ağzını sulandırmıştı ve onun gelişini dört gözle beklemeye başladı. Kapının yanında-ki askıya Brandon'ınkinin yanına pelerinini asarken Heather'ın midesi iyice guruldamaktaydı. Kapıdan hafif bir vuruş sesi geldiğinde adamdan sert bir "Evet," yanıtı geldi. Kapı George tarafından itilip açılırken Heather yatağın üzerindeki paketleri düzeltiyordu. George'u tabaklar dolusu yiyecek ve bir şişe şarap taşıyan delikanlılar izledi. Elleri-dekileri masaya yerleştirdiler ve George mumları yakarken oradan ayrıldılar. Uşak kapıda kaptanının arkasına doğru meraklı bir son bakış attı, Heather'a gözünü dikti, sonra da şaşkınlığını ifade eder şekilde kaşını yu-karı kaldırıp izin isteyip odadan çıktı. Kapı kapandıktan sonra Heather tabaklara fırınlanmış biftek ve haşlanmış sebzeleri ser-vis etti.

Brandon'ın omuzları üzerinden kendisini izlediğinden habersiz, bir ara şarap şişesini açmak için uğraştı durdu. Sonunda Brandon şişeyi ondan aldı ve kızgın bir hareketle mantarı çekip çıkardı. Şişeyi Heather'a geri verdi. Heather bir takım teşekkür sözleri mırıldandı ve kadehleri doldurdu. Onun masaya doğru oturmak için bir hareket yapmayıp gözlerini ona dikip ayakta durduğunu görünce Heather kuşkulu gözlerini ona çevirdi.

"Artık yiyebilir miyiz Brandon?" Bunu yumuşak bir şekilde rica etmişti. "Açlıktan ölüyorum."

Adam sert bir şekilde öne doğru eğildi ve masadan onun için bir sandalye çekti. Sandalyeye otururken Brandon'ın bakışı ona ve dokunma konusunda aklını çelen tatlı kıvrıma doğru ilerledi. Neredeyse ona elini uzatmıştı. Sonra Heather oturdu ve bir süre Brandon gergin bir şekilde durdu ve sandalyesini kavradı. Heather en azından sandalyeye oturabilmişti ve şaraptan oldukça büyük bir yudum ile küçük bir et parçasını tatmıştı. Bedenindeki iki canın ihtiyacını hissederek kendini yemeğin lezzetli bir şekilde yenmesine adadı. Çeşitli kereler Brandon'ın bakışının üzerinde olduğunu hissetti. Ama baktığında onu başka yere bakarken buldu. Brandon yemeğini dalgın bir şekilde ve çok az yiyordu. Fakat kadehini sık sık bu sert şarapla yeniden dolduruyordu.

Yemek bitmişti ama hiçbir şey konuşulmamıştı. Lakin bu arada Brandon kendi ağır sorunuyla mücadele içindeydi. Kaba yanıtlara yol açmamak için Heather ayağa kalktı ve yatağa gidip paketleri açmaya ve içindekileri ayırıp sandığa yerleştirmeye başladı. Pahalı el kürkünü paketinden çıkardı ve elini onun içine sokma güdüsüne karşı koyamadı. Kürke üfledi ve Brandon'ın yakınına geldiğinin ve kendisini izler bir şekilde ayakta durdu-ğunun farkına varmadan burnunu onun yumuşaklığına sürttü. Brandon elini uzattı ve yumuşak bir şekilde onun omzundan bir bukle kaldırdı. Heather baktı ve onu kendisine yakın buldu. Gözlerinde acı ve zevk arasında bir yerde sıkışmış kalmış garip bir bakış vardı. Konuşmaya çalıştı ama sözcükler boğazında dü-ğümlendi. Dişlerini kenetledi ve sert bir bakış yüzünü koyulaş-tırdı. Bukleyi bırakıp kendi topukları üzerinde döndü ve kızgın adımlarla odanın karşısına yürüdü. Zemini, kafese konmuş bir aslan gibi adımlamaya başladı. Heather onu izledi ve daha da şaşkinlaştı. Konuştuğu zaman sesi Heather'ı irkiltti ve sıçrama-sına neden oldu.

Lanet olsun Heather. Senin bir erkek hakkında öğrenmen gereken bazı şeyler var. Ama yapamam...

Çenesi kapandı ve yüzünü ışığa döndüğünde yanağındaki küçük tik atmaya başladı. Pencerenin önüne gelince adımlamasına son verdi ve bir kez daha karanlıklara doğru baktı.

Heather onun konuşması için uzun bir süre bekledikten sonra, yataktaki eşyaları topladı ve onları dikkatli bir şekilde sandığın bölmelerine yerleştirdi. Bir süre odadaki öteyle beriy-le ilgilendi. Arada bir kocasına kaygılı bakışlarla baktı ve sonra büyük bir sandalyeye yerleşerek Madam Fontaineau'in kendisi-ne bu öğleden sonra verdiği örnek üzerinde çalışmaya başladı. Brandon pencereden döndü ve uzun adımlarla masaya geldi.

Kadehini aldı ve şişenin boş olduğunu görünce bir küfür ge-veledi ağzında. Kadehi masaya sertçe koyunca leather ırkıldı ve iğne eline battı. Bir süre masanın yanında ayakta kaldı, sonra kendisiyle birlikte bir sandalyeyi sürükleyerek Heather'ın ya-nma geldi. Heather elindeki örneği kucağına koyup bekleyerek ona bakarken Brandon da onun yanına oturdu. Bir süre ne di-yeceği konusunda kararsızlık içinde kaldı. Elleri onun dizleri üzerine doğru hareket etti ve oradaki kadife kumaşı düzeltti.

"Heather," dedi sonunda mırıltı halinde. "Amerika'ya olan bu yolculuk çok uzun olacak. Biz bu odadan çok daha küçük bir odada zamanımızın çoğunu birlikte geçiriyor ve buradaki-nin ancak yarısı kadar olan bir yatakta uyuyor olacağız. Soğuk ve rahatsız edici bir ortam olacak ve özellikle de gemideki tek kadın sen olduğun için bu durum senin için hoş geçmeyecek. Gemide serbestçe dolaşamayacaksın. Kamaradan çıktığın zaman sürekli gözümün üstünde olması gerekecek. Aksine

davranman senin için tehlikeli olur. Anlamak zorundasın Heather. Uzun süre kıyıdan uzak kalan denizciler, bir kadına tahrik olmadan bakamazlar. Sürekli çileden çıkarlarsa umutsuzlaşırlar." Bran-don onu söylediklerini anlayıp anlamadığı konusunda dikkatle inceledi. Heather ona gözlerini dikmişti, her sözünü dinliyordu ama Brandon onun, söylediklerini kendisiyle ilişkilendirdiğinden kuşkuluydu. Derin bir iç çekti ve yeniden başladı. "Heather eğer bir adam güzel bir kadını izlerse ve o kadın hep çevresin-deyse, uzun bir süre rahatlayamadığı takdirde bu adam o ka-dınla yatma konusunda çok güçlü bir dürtü etkisi altında kalır. Eğer bunu yapamazsa, bu onun için çok acı veren bir duruma dönüşür. Adam zorunlu olarak ..."

Cümlesini bitiremeyeceğe benziyordu. Heather'ın yanakları pembeleşmiş ve kucağındaki örneği ürkek bir şekilde eline almıştı.

"Olabildiğince kamarada kalacağım Brandon," bunu ona bakmadan usulca söylemişti. "Kimseye engel olmamaya çalışacağım."

Brandon sessizce küfretti ve yanağındaki kas seğirdi. "Heather, kahretsin!" Brandon dişlerini gıcırdatarak konuştu ve ayağa kalktı.

"Söylemeye çalıştığım şey, o şeyi yapmaksızın bu çok uzun bir yolculuk olacak. Kahretsin! Bana izin vermek zorunda kalacaksın..."

Brandon sözünü tamamlamadı. Gururu galip gelmişti. Usturupsuz bir küfür sallayarak sandalyeyi önünden fırlattı ve odadan fırtına gibi çıkmak için kapıya yöneldi.

"Aşağıya gitme ya da odayı terketme." Omzu üstünden aceleyle konuştu. "George sana bakmak için burada olacak."

Kapıyı acele hareketlerle açtı ve küfrederek uzaklaştı. Bir süre Heather şaşkın bir şekilde oturdu. Neler olduğunu tam olarak kavrayamamıştı. Brandon onunla beraberken hemen sinirleniyordu. Onun yapmaya çalıştığı şeyi anlamaya gayret etti. George'a kükrer gibi emirler verdiğini duydu ve kısa bir süre sonra uşak kapıya geldi. O da Heather kadar şaşkın görünüyordu. İzin alarak içeriye girdi ve masayı toplamaya başladı. Küçük bir iç çekişle Heather masadan kalktı ve pencere kenarında ayakta durdu. Brandon'm üçgen şapkası pencerenin eşiğinde duruyordu, onu aldı ve yumuşak bir şekilde, neredeyse sevecesine onu düzeltti. Hala onu okşayarak döndü.

"Şapkasını unuttu, George." Parmağıyla şapkanın şeridine

dokunarak özlemle mırıldandı. "Ne zaman geri geleceğini söyledi mi?"

Adam tabaklardan başını kaldırdı. "Hayır hanımefendi." Yanıtı neredeyse özür diler gibiydi. "Tek bir sözcük bile söyleme-di." Sonra, sözcükler çok büyük zorluklarla ağzından çıkıyor-muş gibi yavaş yavaş ekledi. "Hanımefendi, kaptan bazen garip düşünceler içinde oluyor. Fakat biraz sabırlı olursanız genellikle kendi kendisine düzeliyor. Ona biraz sabır gösterin hanımefen-di. O çok katı bir adam ama iyi birisidir."

Kendi gevezeliğinden utanmış gibi bir ifadeye bürünerek George tepsiye tabakları yerleştirmeyi sürdürdü. Heather sı-cak bir şekilde gülümsedi, Brandon'ın üçgen şapkasını kendine doğru bastırdı.

"Teşekkürler George," dedi Heather mırıltı halinde

George kapıda omzu üstünden ona baktı. "Banyonuz için her zamanki gibi sıcak su ister miydiniz hanımefendi?" Başını evet anlamında yavaşça sallarken gülümsüyordu. "Evet George, her zamanki gibi.

Heather uykudan yavaşça sıyrıldı. Brandon yine odadaydı. Uykulu bir şekilde gözlerini kırptı ve bir elini onun yastığına doğru uzattı. Sonra bir irkilemeyle oturdu. Neredeyse şafak vaktiydi. Gökyüzü biraz aydınlıktı ve yıldızlar gitmişti. Heather'm gözleri kapıya doğru hızla döndü. Brandon kapı pervazında kaymış bir durumda gözlerini ona dikmiş bir şekilde duruyordu. Gözleri kırmızı ve sulanmış, boyun bağı gevşemiş ve ceketi eğrilmişti. Kendi kendisiyle eğleniyormuş gibi bir sarhoş sırtışı dudaklarını çarpıttı.

"Brandon?" Heather heyecanla sordu. "İyi misin?"

Bu Heather'm bilmediği onun bir başka tarafıydı. Adam iğ-renç kokuyor ve sarhoşluktan yerinde duramıyordu. Brandon öne doğru yalpaladı, pis kokulu rom ve ucuz parfüm Heather'ı sanki somut maddeler gibi vurdu. Hafifçe kendini geri çekti ve onu ihtiyatla izledi.

"Seni haspa," dedi adam pis pis sırtarak. "Yusyuvarlak memelerinle ve pembe poponla uykudayken bile bir adamı baştan çıkarırsın."

Brandon'ın kolu kızgın bir darbeyle komodinin üstündeki-leri bir anda temizledi ve Heather korkmaya başlayarak dikkatli bir

şekilde kenara doğru çekildi.

"Ohh, lanet olası siz değerli bakireler!" Homurdandı. "He-piniz, her kanayanınız aynı. Siz bir adamı kendi zihninde iç-diş edip başka birisiyle yatmasını olanaksız duruma getirirsiniz. Dikkatsiz pençelerinizle bir adamın yüreğindeki gururu çekip alırsınız. Sonra süslenip, hoplayıp zıplayıp, horoz önündeki tavuk gibi çalımla yürür ve dünyanın gözü önünde masumiyetinizin resmi geçidini güzelim burunlarınız yukarda yaparsınız." Brandon öne doğru sallandı ve ellerini yatağın direğine kilitledi. Heather'ı bütün dünyaya sunuyormuş gibi jestler yaptı. "Ve burada benim önümde, buzdan tahtında, etrafında saflık hendeği ile çevrilmiş olarak duran bakireler kraliçesi oturuyor. Peki bana ne demeli? Oyunu oynadım, ödülü kazandım. Onu eve getir-dim. Ama ona dokunamıyorum."

Brandon yatak direğini iki eliyle de kavradı ve alnını, san-ki bazı acılarını da söküp atacakmış gibi sürtmeye başladı. "Ah bakire karım. Niye sıska ve çirkin değilsin. O zaman seni istediğin gibi görmezden gelirdim. Ama Londra şehrindeki bütün kadınlar arasında seni, her erkeği baştan çıkarabilecek en işveli kadın olani seçiyor benim kıt aklım. Sen bana erkek gibi fakat dişisini arama konusunda çok yorgun yaşlı bir geyikmişim gibi davranıyorsun. Önümde oynuyor ve poz veriyorsun, öte yandan da benim duygularımın kabarmamasını bekliyorsun. Beni

baştan çıkarıyorsun, sonra da bana kocalık haklarımı kullandırmıyorsun. Aman Tanrım! Seni haspa! Beni bir hadım olarak mı düşünüyorsun?"

Brandon ona doğru eğildi ve dikkatli bir şekilde onun yüzüne baktı.

"Ama sana, azgın dişime göstereceğim." Parmağını ona doğru uzatarak atılım yaptı. "Seninle nerede ne zaman canım isterse sevişeceğim." Gözleri onu taradı ve sesi koyulaştı. "Lanet olsun, seni şimdi istiyorum."

Yatağın üzerinden saldırıya geçen Brandon'ın elleri Heather'ı belinden tutmak niyetiyle uzandı. Heather korku içinde çığlık atarak ondan uzaklaşmak için gece giysisinin telaşıyla ayakları üstüne atladı. Gözyaşlarına boğulmuştu ve Brandon yatağın üstünde uzanmış, elinde sıkıca tuttuğu bir avuç dolusu kumaşa aptalca bakıyordu. Bir dirseği üstünde yükseldi ve gözlerini Heather'm şaşkınlığı altında kaldırdı, onun çıplaklığına baktı, teni şafak ışığında bembeyaz parlıyordu. Alkolün kendinden geçiren etkisi onu yenince birdenbire yatağa gömüldü. Eli gevşedi ve giysi yere düştü.

Heather onu bir an dikkatle izledi. Yeniden kalkmasını ve

ardından gelmesini bekledi. Bu olmayınca bir adım yakına geldi ve elinin üstünden, yorgana yarısı gömülmüş durumda olan yüzüne baktı. Gözleri kapanmıştı ve düzenli olarak nefes alıp veriyordu.

"Brandon?" Güvenmeyen bir sesle sordu.

Hareket etmedi. Gözleri kapalı kaldı. Çok yumuşak bir şekilde uzandı ve eline dokundu. Onu yakalamak için birdenbire hareket edecekti sanki. Kolu yatakta sarkınca eli de gevşekçe sallandı. Heather daha yakına geldi, ona baktı ve elini ondan çekti. Şimdi tamamen güvende olduğunu hissetti. Eğilerek yerden giysisini aldı ve onu yatağın diğer ucuna yerleştirdi. Sonra Brandon'a yeniden dönerek pelerinini çıkarmaya çalıştı. Bu öyle görüldüğü kadar kolay değildi. Kendi başına onu hareket ettirmesine izin vermeyecek kadar ağırdı. Yapacak tek şey vardı, o da George'u getirmek. Kombinezonunu giydi ve odadan ayrılırken pelerinini üzerine iyice yerleştirdi. Aşağıya salona indi ve hizmetlilerin kaldığı yere gitti. Kapıyı çaldığından kötü mırıldanmalar geldi içeriden, sonra da yalpalamalar. Kapı gıcırdayarak açıldı ve gözlerini ovuşturan George görüldü. Uzun gece gömleği alttan görünen çarpık bacaklarını neredeyse tamamen kapatıyordu. Ayak parmakları, soğuk tabandan kıvrılarak uzaklaşmaya çalışıyordu ve başında uzun örgülü bir gece başlığı sallanıyordu.

Uyku sersemliği içinde Heather'ı görünce gözlen iyice açıldı ve aceleyle bedeninin alt kısmını kapının arkasına aldı. Şafağın pencereden giren ışıklarına doğru ne olduğunu anlamaya çalışan bir bakış attıktan sonra yeniden Heather'a baktı.

"Hanımefendi bu saatte ne yapıyorsunuz?" "Gelir misin George?" Bunu yumuşak bir şekilde sordu. "Kaptan içkinin etkisi altında ve onu hareket ettirmek için senin yardımına ihtiyacım var."

George kafasının karışıklığını ona kaşlarını çatarak gösterdi ama yanıtladı. "Tamam hanımefendi. Ama bir dakika."

Heather odaya döndü ve kısa bir süre sonra George pantolonunu giymiş olarak geldi. Brandon'ı yatağı serilmiş olarak görünce gözleri şaşkınlık içinde açıldı. "Ah, kaptan bu kez kendinden geçti gerçekten." George onun eşine yan taraftan baktı. "Size temin ederim, bu onun için normal bir şey değil."

Heather bir yanıt vermedi ama Brandon'a döndü ve ayağındaki ayakkabıyı çözmeye çalıştı. George'un gözleri Heather'dan yatağın ayağındaki yırtılarak fırlatılmış giysiye gitti. Başka bir söz söylemeden aceleyle kaptaniyle ilgilenmeye başladı. Onu düzgünce oturtmaya çalıştılar ve ceketini, boyun

bağını ve ye-leğini çıkardılar. Arada bir homurdanması ya da iç çekmesi dışında Brandon sarhoş düşlerinden ayılmadı. Heather'ın gözleri George'daki kararsızlığı görünce, ikisi de sessizce anlaştılar ve yalnızca pantolonu üstünde kaldı. Çarşafı üzerinden çektiler. George gitmeden önce yatağın yanında kusma kovasını, onun kafasına yakın bir yerde hazırladı. Kapıda bir an durakladı.

"Kalkması öğleni bulur hanımefendi. Size daha önceden, onun kafasını rahatlatması için bir şeyler getireceğim." Pencere-ye hızla bakınca gördüğü günün gitgide genişlemesi karşısında mırıldandı. "İyi günler hanımefendi."

Heather kapıyı onun arkasından kapattı ve pelerininini askıya astı. Yataktan bir yorgan çekerek odadaki en geniş sandalyeye gitti ve onun içine kıvrıldı. Ayaklarını altına aldı ve örneği üzerinde çalışmaya başladı. Yavaş yavaş Brandon'm dönüşünün ya-rattığı şok etkisini azalttı ve onun yerini artan bir kızgınlık aldı. Örnek artık yavaş ve sakın hareketlerle dikilemiyordu. İğne ör-neğe saplanıyor ve sanki kumaş üstünden kin alınıyormuş gibi hızla geri çekiliyordu.

Sokakları dolaşıyor ve zevkine uygun oynaş bir kadın bulamıyor." Kendi kendine öfkeyle konuştu. Burada debeleniyor ve beni yeniden kolayca yatağına atmak istiyor!"

Heather yastığında iyi beslenmiş masum bir bebek gibi de-rin bir şekilde uyuyan Brandon'a ateş püskürerek baktı ve iğne-yi yeniden örneğe batırdı.

"Seni abazan aptal!" İpi hızla çekti. "Bütün şehri arayıp tara-dıktan sonra bana döneceksin. Sonra da beni senin ruhuna gö-zünü dikmiş canavar olarak göstereceksin."

Brandon'm yanıt verecek durumda olmaması Heather'ın cesaretini daha da arttırdı. Bu, onun kızgınlığını ve alaycılığını, bir misilleme korkusu olmadan gösterme şansına sahip olduğu gerçekten çok ender bir durumdu. İğneyle yeniden teyelledi.

"Bütün bakirelere küfrediyorsun ama çok da geçmişte değil, bunun senin beni almak için ruh haline uyduğunu söylemiş-tin."

Sandalyeden uçarcasına kalktı ve örneği yere fırlatıp odanın içinde oldukça sınırları tepesinde bir durumda olta atmaya baş-ladı.

"Benim ne olduğumu sanıyor? Öyle sakın sakın bekleyece-ğim. Sonra o parmaklarını şaklatacak ve ben de iyi eğitimli kan-cık köpekler gibi kendimi yatağa bırakacağım." "Benim onu

delicesine sevdiğimi ve bütün yaşamımı ona ve kaprislerine göre planladığımı mı düşünüyor?"

Heather döndü ve hala düşlerinde olan ve kendisiyle konuşulamayacak durumda olan ona bakmak için yatağın yan tarafına doğru büyük adımlarla yürüdü.

"Seni lanet olası sersem! Ben bir kadınıam. İstediğim adamı seçebilirdim. Sen benden bunu bile yoksun bıraktın. Ben yaşayan, nefes alan bir insanım ve benim de gururum var."

Tepesine sinirleri çıkmış bir durumda döndü ve yeniden sandalyesine adeta saldırdı ve otururken de yorganı fırlatıp attı. Onun yakışıklı yüzüne bakarken dudakları küçük kurnaz bir gülümseme ile kıvrıldı.

Heather sandalyedeki kısa uykudan uyandığında saat sabahın onunu geçmişti. Brandon hala kütük gibi uyuyordu ve Heather yataktan kalkıp giysilerini giyme işine koyulmadan önce ona bakarak aşağılayıcı bir ifadeyle dudağını büktü. George ona bir fincan çay ve kek getirdi. Bir şeyler yedikten sonra Heather oda-yı düzenledi ve örneğinin başına dönerek kocasının uyanmasını beklemeye başladı. Yataktan ilk homurdanma duyulduğunda öğle vakti çoktan geçmişti. O dikkatli bir şekilde yatağın bir ta-rafında oturunca, sakın bir şekilde dikişine devam etti. Saçları darmadağın olmuş başını, sanki omuzları

için bir ykmş gibi elleri arasında alıp inledi. Sonra gözünün köşesiyle Heather'ın omzunu gördü ve acı içinde doğruldu.

"Cbbemı getir," diye gürlledi.

Heather örneğini kenara bıraktı ve gardıropa gitti. Cübbe-yi ona verirken Brandon sert bakışlarla baktı ve cbbeyi ondan aldı. Heather'ın yardımını kabul etmeyerek üzerine giydi ve yavaşça ayağa kalktı.

Acı içinde kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı.

"Geri geldiğimde banyom hazır olsun." Hırlayarak sylen-di.

"Sıcak olması gerek. Yoksa tepende boza pişiririm."

Kapıyı kapattıktan sonra Heather onun bu rahatsızlığından duyduğu tatminle kendi kendine gülümsedi. Ama aceleyle onun banyosunu hazırladı. Verdiği talimatlara uymak daha gvenliy-di. Geri geldiği zaman solgundu. Başı dönse de biraz daha kolay yürüyordu. Pantolonunu çıkardı, ona bakmadan uzatıp verdi ve buharlar çıkan suya dikkatli bir şekilde adımını attı. Sıcak suyun içine iyice girerken bir nefes aldı ve pirinç küvetin içinde sırtı-nı yaslayarak rahat bir şekilde yerleşince

uzun bir nefes verdi. Gözleri kapalı, başı küvetin kenarında uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra kapı çalınınca gözleri kızgınlıkla açıldı.

"Lanet olsun! Kapıyı tekmelemeyi bırak!" Bu sözleri adeta böğürerek haykırmıştı. Sonra yüzünü buruşturarak daha alçak bir sesle sürdürdü. "Gelmek zorundaysan gir içeri!"

Küçük bir tepsi içinde bol miktarda kanyak içeren bir kadeh olduğu halde George, başı omuzları içine büzülmüş bir şekilde, parmaklarının ucuna basa basa odaya girdi. Heather ile bir an birbirlerine baktılar. Heather'ın işleri kontrol altında tutup tutmadığını merak eden George, onun durumu iyi idare ettiğine karar verdi. Kaptanına içkisini verdi ve hızla odadan çıktı.

Brandon bardağın yarısını bir yudumda bitirdi ve başını küvete dayayıp kanyanın içini yakışını hissetti. Heather onun havlularıyla giysilerini hazır etti ve daha sonra küvetin yanına gelip onun banyo yapmasına yardımcı oldu. Bir an sünger ve sabunu tutarken ona baktı. Brandon sıcak suyun içinde otururken her tarafından ter boşanarak akşamın zehirini akıttı. Gözleri kapalı ve elleri küvetin kenarlarında duruyordu, neredeyse durumun-dan memnun bir görüntüsü vardı. Onu bu uyuşukluktan uyandırmak içinde bir dürtü hisseden Heather uzandı ve sabunla süngerini suya düşürdü. Su onun yüzüne

sıçrayınca Brandon biraz irkildi. Bir gözünü açtı ve Heather'a dikti. Su damlalar halinde yüzüne ve sakalına gelmişti ama o bunları silmek için bir hareket yapmadı. Gözü ona, onun organlarını yavaş yavaş birbirinden ayırma düşüncesindeymiş gibi bakınca, Heather onun diğer gözü de açıldığında cesaretini yitirdi. Heather he-men daha güvenli bir yere kaydı ve Brandon ona bakarken, ken-disini önemsiz işlerle meşgul etmeye başladı.

Yıkanmak için oturduğunda, yardımcı olmak için Heather biraz döndü. Brandon onun sabuna uzandığını gördü ve hemen öfkesi kabardı.

"Buradan defol git seni kahrolası hizmetçi kız! Defol gözü-mün önünden. Kendimi yıkayabilirim. Dişi bir kedinin sırtımı ovalamasına hiç dayanmam zaten."

Heather sabunu korkuyla bıraktı ve ok gibi fırlayarak uzaklaştı. Kapıya gitti ve Brandon'ın küçümseyen sorusu gelirken kapıyı açtı: "Bu şekilde nereye gittiğini sanıyorsun?"

Eli omzundan giysisinin arkasına gitti. Giysisinin tam kapanmamış olduğunu unutmuştu. Burnunu havaya kaldırdı. "Aşağıya iniyorum, orada George giysimi kapatacak." Görkemli

bir havada yanıt verdi.

Onun yorum yapmasına fırsat tanımadan kapıyı hemen kapattı. Ama gelen küfürlerden ve lanet okumalardan pek memnun olmadığını kolaylıkla anmayabiliyordu. Salona inerken bir hizmetçi bayan oradan geçiyordu ve Heather ondan giysisini kapatması ricasında bulundu.

O gün tatil günüydü ve han sessizdi. Ortak oda hemen hemen boştu. Heather her zamanki masalarına oturup çay ısmarladı ve hancının eşiyle sohbet etmeye başladı. Çok geçmeden Brandon

onlara katıldı. Gelirken sinirli sinirli baktı ve hiçbir şey söylemeden sandalyesine oturdu. Hancının eşi onlara yemeklerini getirdikten ve daha sonra kendi işine döndükten sonra alçak bir sesle Heather'a homurdanarak söyledi.

"Eğer seni kucağıma alıp hanımefendi, eteklerini sıyırıp poponu kızartmamı istemiyorsan yaptıklarına dikkat etmen gerekecek."

Arkasını döndü, masum, mavi gözlerini onunkine dikerek, onun kızgınlığının hiç farkında değilmiş gibi davrandı. "Eşini, çocuğunu taşıyan kişiyi dövdüren şey, nedir aşkım?"

Brandon'ın çenesi titremeye başladı. "Heather bana cilve yapma. Şaka yapma havasında olmadığımı görebilirsin."

Heather zor yutkundu ve ilgisini tabağına yöneltti. Yanağındaki küçük bir hareket onu kararından döndürmeye yetmişti. Yeniden korkaklığını göstermişti.

O gece yatmak için odalarına çekildiklerinde Brandon parçalanmış giysiyi dolapta asılı olarak gördü. Ona parmaklarıyla hafifçe dokundu ve kaşları çatıldı. Sonra kombinezonuyla yatağa tırmanan Heather'ı izledi. Mumu söndürdü, karanlıkta soyundu ve başının altında ellerini tutarak uzun süre tavana baktı. Yanında küçük bir hareket oldu ve Heather'm tarafına döndü. Kendi tarafında sırtı ona dönük, yataktan düşmeyecek şekilde olabildiğince ondan uzakta yatıyordu. Yorganı omuzlarından yukarı doğru, sanki bu onu Brandon'a karşı koruyacakmış gibi çekmişti. Sessiz bir küfürle ondan diğer tarafa döndü. Heather'm kendisiyle hoşnut bir durumda oluşundan sarhoşken aralarında bir şey olmadığına karar verdi.

Ertesi sabah Brandon karısını yataktan, ona hiç itiraz zamanı bırakmadan tan yeri ağarmadan kaldırdı.

"Acele et haspa. Gecikecek zamanımız yok. Fleetivood'u bu

sabah getiriyoruz ve gitmek zorundayım."

Brandon onun giyinmesine yardım etti. Sonra aşığıya indi-ler, Heather ay içerken ve esnememeye çalışırken o da aceleyle bir şeyler atıştırdı. Daha sonra Brandon onu dışarıya götürüp hanın arkasında karanlıkta ihtiyacını giderirken bekledi. Onu tekrar odaya götürdükten sonra George'a emirler yağdırdı. Daha sonra ayrıldı ve günün erken saatlerine kadar dönmedi. Daha önce olduğı gibi karanlıkta soyundu ve yatakta onun yanına sürünerek girdi ama onu uyandırmamaya çalıştı.

İzleyen günlerde de program aynıydı. Sabahın bu saatlerinde Heather Brandon'la konuşmuyordu. O gittiğı zaman odalarında kalıyor-du ve kendisini yapabildiğı kadar meşgul ediyordu. Yemeğini orada yiyor ya da birkaç denizci olursa George'un koruması altında ortak odada kalıyordu.

Haftanın dördüncü günü Brandon erken döndü. Onu akşamın bu saatinde beklemediğı için banyodaydı ve kapı açıldığın-da nefes nefese kaldı.

Brandon bir an kapıda tereddütte kaldı ve bu ev ortamını yansıtan çok çekici manzarayı keyifle inceledi. Heather dik oturdu ve kollarını utangaç bir şekilde bedenine sardı. Mavi gözleri iyice açılmıştı ve yaşadığı sürprizin etkisinden yeni kurtuluyordu. Teni ıslaklığıyla parlıyordu ve yumuşak mum ışığında bu

parıltı ışıl ışıl yansiyordu. Saçı başının üstünde toplanmış, birkaç ser-best kalmış bukle omuzlarına işveli bir şekilde düşmüş durur-ken Heather gerçekten görülesi bir manzara oluşturuyordu ve bu adamın bugün gördüğü en güzel şeydi.

Pirinç küvetin yanında küçük bir iskemle, içeriye girmeye yardımcı olmak üzere konmuştu ve üzerinde bir şişe banyo yağı ve büyük bir kalıp kokulu sabun duruyordu. Brandon sevecen bir şekilde gülümsedi ve kapıya yaslanarak onu kapattı. Ölçülü bir yürüyüşle küvete yaklaştı ve bir elini küvete dayadı ve onu öpecekmiş gibi eğildi.

"İyi akşamlar tatlım," dedi Brandon yumuşak bir şekilde.

Onun bu nazik davranışından kafası karışmış bir durumda ve tuzağa düşürüldüğünü hissederek, su omuzlarına gelinceye kadar küvete daldı. Brandon'ın gülümsemesine karşılık vermek istedi ama dudakları sabit bir şekilde duramıyordu. Onun bu çabalarını görünce Brandon kıkırdayarak güldü ve doğruldu. Adam artık yüzünün yerine elinde bir sabun kalıbı tutuyordu. Sabun onun yüzü önünde suya düştü ve ıslatan suyun sıçraması Heather'm tükürükler saçarak konuşmasına ve zorlukla nefes almasına neden oldu. Gözlerini açtığında kendisine yakın ola-rak tutulan bir havluyla karşılaştı.

"Yüzünü kurula tatlım." Brandon neşeyle konuştu. "Her ta-rafı ıslanmış."

Öfkeyle havluyu yakaladı ve onu gözlerine bastırdı. "Ah sen... sen..." diyerek kızgın bir şekilde söylendi.

Brandon sessizce güldü ve yürüyüp uzaklaştı. Heather yeniden ona baktığında, ayaklarını uzatmış bir şekilde bir sandalyeye oturmuş ve yüzünde keyifli bir gülümsemeyle onu izlediğini gördü. Heather ona baktıkça, Brandon'm gülümsemesi daha da derinleşti.

"Banyonun keyfine bak aşkım." Bunu söyleyip sonra ayağa kalkacakmış gibi eğildi. "Sırtını ovmamı ister misin?"

Heather kızgınlıkla dişlerini birbirine geçirdi ve küvetten çıkmak için harekete geçti. Ama Brandon sandalyesine yeniden yerleşti ve onun yeniden küvette kalması işaretini yaptı.

"Heather rahat ol ve keyfine bak." Bunu ciddi bir şekilde söylemişti. "Önümüzdeki zaman içinde bu belki yapabileceğin en iyi banyo olacak."

Tekrar küvetin içine oturdu ve ona dönerek şaşkınca baktı. Kendisini disiplin etmek için yeni bir yol bulduğunu düşün-

yordu.

"Brandon - sana yalvarıyorum. Benim zevklerim çok az ve bu en çok önem verdiğim." Ona yalvarırcasına baktı. "Sana bu iyiliği göstermen için yalvarıyorum. Bunu benden alma. Ah L-lütfen, bundan o kadar hoşlanıyorum ki!"

Titreyen alt dudağını ısırdı ve bakışını aşağıya indirdi. Brandon'm yüzündeki sırıtma yavaş yavaş kayboldu, ayağa kalk-tı ve küvetin yanına geldi. Elleriyle küvete yaslandı ve ona baka-rak durdu. Heather gözlerini aşağıya indirdi. Cezalandırılmayı bekleyen bir çocuk gibi üzgündü. Brandon ise çok sevecen bir şekilde konuştu.

"Bana büyük haksızlık yapıyorsun Heather. Seni böyle bir zevkten yoksun bırakma gibi bir niyetim yok. Ama bundan söz etme nedenim, yarın gemiye gidecek ve üç gün içinde de yelken açacak olmamız."

Heather başını onun bakışıyla buluşmak için kaldırdı. Mum-ların alevi göğüslerine ulaşıyordu ve ışıktı parıldıyorlardı.

"Ah Brandon, özür dilerim." Heather alçak gönüllülükle mırıldandı. "Seni olduğundan daha aşağıda değerlendirmem

be-nim cadalozluğum yüzünden."

Susmuştu, adamın bakışı artık kendisinininkiyle birlikte de-ğil, daha aşağıya yönelmişti. Brandon'ın dudakları beyazlaşmıştı ve ona bakarken yanaklarına seğirme geri dönmüştü. Heather kızardı ve tam duyulmayan bir özür mırıûdanmasıyla Brandon büyük süngeri onun memelerine fırlattı. Hızla geriye döndü ve pencere kenarında durmaya gitti.

"Kendini küvetten çıkarır mısın hanımefendi." Huysuz bir sesle omzunun üzerinden konuştu. "Daha uygar koşullarda ye-mek yiyebiliriz. Acele etsen iyi olacak. George'u yemek getir-meye gönderdim."

Heather ciddi bir şekilde acele ederek dediklerini yaptı.

Brandon onu uyandırmak için sarstığında, uykuya dalmasından sonra çok az bir zaman geçmiş gibi geldi Heather'a. Dışarısı hala karanlıktı ve o giyinmişti bile. Onu yataktan kaldırdı ve giysilerini uzattı. Heather giysinin içine girdi ve o da giysinin yerine oturması için ani bir çekişle yardımcı oldu. O saçını fır-çalarken o da giysiyi bağladı. Pelerini Heather'ın üzerine yerleş-tirerek örttü ve yüzündeki son uyku izlerini nemli bir kumaşla silerken kapıda hazır bekledi. Daha sonra acele bir şeyler atış-tırmak için aşağıya indiler ve kısa bir süre sonra, birkaç sokak ötedeki gemiye gitmek için yürümeye

başladılar.

Mürettebat çoktan kalkmıştı ve gemiyi gün içinde yapılacak yüklemeler için hazırlıyorlardı. Adamlar, kaptanın ve hanımefendinin gemiye binişlerini görmek için durakladılar ve onları kış güvertesi altındaki kapıdan içeri girinceye kadar gözleriyle izlediler.

Kaptanın kamarasına gelince Heather pelerinden kurtuldu ve Brandon'ın ranzasında kıvrılıp yeniden uykuya daldı. Kocası üzerine bir yorgan örttüğünde bile uyanmadı. Öğlen Brandon'ın getirdiği öğle yemeğini bitirdikten sonra güverteye tırmandı ve denizcilerle limanın faaliyetlerini izlemek için küpeşte yanında durdu. Seyyar satıcılar, tuzlu domuz, fasulye ve deniz bisküvi-lerinden oluşan monoton diyetlerinden biraz uzaklaşma fırsatı bulmak isteyen denizcilere taze meyve ve sebze satmak için li-manı doldurmuşlardı. Zengin tüccarlar güzel giysilerini en şık şekilde giymiş yürürken, omuzlarına sürten dilenciler ve hır-sızlar onların cüzdanlarındaki paraları eksiltmeye çalışıyorlardı.

Denizciler fahişelerle birlikte yürüyorlar, onları açık bir şekilde okşuyorlardı. Dik duruşlu sürücülerıyla at arabaları kiralanmayı bekliyordu. Canlı renkler daha sönük olanlarla birlikte deniz limanını her günkü ihtişamına büründürüyordu. Gemiler

yükleniyor, boşaltılıyor ve küfreden denizcilerin sesi, seyyar satıcıların bağırış ve tüccarların pazarlık yapış seslerine karışıyor. Fleetwood'dan iki denizci, vagonların yükünü boşaltacağı yerdeki liman alanını boş tutuyorlardı. Heather daha önce bu kadar yoğun bir yeri hiç görmemişti. Geminin küpeştesinden, aşağıda olup bitenleri daha iyi görmek için biraz eğilerek nefesi tutulmuş bir halde bir süre baktı. Arada bir Brandon'ın otoriter sesini geminin değişik taraflarından, kargoyu gemiye yükleyen adamlara emirler verirken duyuyordu. Zaman zaman onu Bay Boniface ile ya da diğer gemi personeliyle, başka zamanlarda ise aşağıda limanda tüccarlarla konuşurken görebiliyordu.

Öğleden sonra George'u, sandığını yüklediği bir arabayı sürerken gördü. Brandon'a yün kumaş giysi paketi ve Heather için de büyük bir sürpriz olarak, handaki pirinç küveti getirmişti. Şaşırmış bir durumda George'un bunları arabadan indirmesi-ni ve sonra gemiye getirmesini izledi. Küveti yere koyduğunda Heather'a dönerek gülümsedi. Brandon'ın küveti satın aldığını biliyordu. Heather'ın gözleri George'u geçti ve Bay Boniface ile duran eşine yöneldi. O, hizmetlinin küveti gemiye getirişini izlemişti, şimdi ise gözleri onunkilere doğru kalktı. Bakışları boşlukta buluştu ve Heather birdenbire çok mutlu ve canlı olarak hissetti kendisini. Bu eski pirinç küvetten başka hiçbir şey, hiçbir güzellik ve servet onu bu kadar memnun edemezdi. Ağ-zının köşeleri kalktı. Gülümseme

yumuşak, sıcak, güzeldi. Ona bakan Brandon bu büyüünün etkisi altında kaldı bir süre. Sonra James Boniface boğazını temizledi ve sorusunu yineledi.

Madam Fontaineau ve iki asistanı ancak akşamüstü Heather'm giysilerini getirdiler. Her şeyi tatmin edici olarak gördükten sonra Brandon deniz sandığından çıkardığı sağlam demir kutuyu getirdi ve ödenecek miktarı saymaya başladı. Kadın kutunun içindekileri görmek için yan taraftan yaklaştı ve kutunun içindeki para miktarı karşısında sesli bir şekilde şaşkınlığını ortaya koydu. Brandon kaşlarını çattı ve kadını masanın karşı tarafında bulunduğu yere gönderdi ve sonra saymaya devam etti.

Madam Fontaineau sandığın yanında eğilmiş, giysileri ve diğer şeyleri yerleştiren Heather'a baktı. Madam Fontaineau yeniden adama döndü. Gözünde plan yapan bir kişinin ışıltısı vardı. Parayı gördüğü zaman hep biraz daha tedbirsiz oluyordu.

"Madam gelecek yıl sizinle birlikte dönecek mi mösyö?"
"Hayır," diye yanıtladı Brandon.

Madam Fontaineau'un gülümsemesi yüzünde daha da yayıldı

ve saçlarını düzeltti. "Geri geldiğiniz zaman tabii ki işyerime gelip ona yeni giysiler alacaksınız değil mi mösyö? Onun için yeniden giysi dikmeyi isterim." Sonra da sırnaştı. "Yeteneklerim emrinize amadedir mösyö."

Bu sözler Heather'm masum kulaklarından bir özel anlam taşımadan geldi geçti, işinden de başını kaldırmamıştı ama Brandon kadının niyetini anlamıştı. Gözlerini yavaş yavaş Madam Fontaineau'e doğru yükseltti ve bir süre onu sessizce süzdü. Sonra oldukça soğuk bir şekilde kadının değerini ölçüyormuş gibi bir süre onun dolgun göğsü ve genişleyen kalçaları üzerinde durdu. Gözleri yeniden paraya döndü.

"Beni yanlış anladınız madam. Yeniden ingiltere'ye dönme-yeceğimi kastettim. Bu benim buraya son yolculuğum."

Kadın şok içinde geriye doğru adım attı. Brandon bir süre sonra masanın öbür tarafına uzandı ve kadına bir kese için-de paraları verdi. Madam Fontaineau saymak için beklemedi. Döndü ve başka bir şey söylemeden ayrıldı.

Brandon akşam yemeğinde başka şeylerle meşguldü. Dola-yısıyla aralarında pek fazla konuşma geçmedi. Heather ranzada yerine geçtikten çok sonra bile Brandon masasında defterler,

makbuzlar ve faturalar üzerinde çalıştı. Gece yarısını bir saat geçe mumları söndürdü, karanlıkta soyundu ve Heather'm yanına süzüldü. Hala uyanık olan Heather ona yer açmak için biraz kaydı ama pek fazla da yer yoktu. Her ikisi de kendi tarafına dönüp diğerinden uzak durmaya çalıştı. İkisinin de gerekçesi farklıydı ve bu ranzayı en son paylaştıklarında olan biteni anımsamak istemiyorlardı. Ertesi gün çabucak geçti. Yükleme bitmişti ve erzak ikmali tamamlanmıştı. Son ambar kapağı da kapatılmış, veda sözleri söylenmişti. Uzun sandallar Fleetwood'u limana kadar çekmek için gelmişlerdi. Gemi limana girdiği za-man yelkenlerini açıp akşamın deniz rüzgârını yakalayabilirdi. Gemideki herkes sessiz ve düşünceli bir durumdaydı. Gemi yeniden eve gitmek üzere bu taze batı rüzgârı için sabırsızca sesler çıkarıyor gibiydi.

Sakın bir akşamdı. Su da atlas gibi pürüzsüz. Geminin üst yelkenlen açılmış, babafingo yelkeni gevşek bir durumda ilk rüzgârın üfürmesini bekliyordu. Üst yelkenlerden birisinin gü-rültülü bir biçimde açıldığında güneş Londra çatılarının arka-sında yarı yarıya kaybolmuştu. Bütün gözler hemen yukarıya çevrildi. Güneş şimdi batmıştı ve serin bir esinti, Brandon'ın yanında kış güvertesinde bulunan Heather'm yüzüne vurdu. Yelkenler yeniden kanat çırpır gibi rüzgâr güçlendikçe açıldı ve Brandon'ın sesi yankılandı.

"Çapaya dikkat et. Gözünüzü dört açın aslanlarım. Eve dönüyoruz."

Çapa demiri vinci üst güverteden sakırdayarak dönmeye başladı ve Brandon'ın sesi hemen hemen neşeli bir tona büründü

Limana tutturma çubuklarını çıkarın. Onları sancak tarafına alın.

Çapa demiri etrafa sular saçarak Thames'den kurtuldu ve gemi ilerlemeye başladı. Heather karanlıkta ışıkların gitgide azaldığını izledi. Boğazında bir kuruluk vardı.

Brandon'ın kamaraya uyumak için geldiği zaman, günün erken saatleri olmuştu. Kahvaltıda Heather'a yolculukta neler bekleneceğini anlattı.

"Benim açımdan Heather, sabahın belli bir saatine kadar güverte adamlara aittir. Eğer çok erken oraya gidersen utanacağın manzaralarla karşılaşabilirsin. Daha geç bir saate kadar kamara-da kalmanı tavsiye ederim."

Heather gözünü tabağına sabitleştirmiş bir şekilde tutarken buna uyacağını belirten birkaç sözcük mırıldandı. Yanakları da pembe renk tonlarına büründü.

"Güvertenin altı, sana tamamen kapalı yerler." Brandon devam etti. "Adamların yatıp kalktıkları yerler orada. Uzun bir yolculukta olan bir adam için fazlasıyla baştan çıkarıcı bir ödül-sün. Kendilerini kaybettikleri için adamlarımdan birisini öldür-mek istemiyorum. Dolayısıyla oradan ve onların yolundan uzak duracaksın."

Brandon kahve fincanının üstünden, ona baktı. Heather'm yüzü hala alev alevdi. Narın elleri çay fincanının etrafını kap-lamıştı ve altın yüzük parmağında gevşekçe duruyor ve sabah güneşinin ışığını yakalıyordu. Brandon'ın kaşları hafifçe çatıldı ve bakışını indirdi.

Öğleden sonra, saat dörtten hemen sonra Heather gözcü-nün bağırışını duydu.

"Ahoy. Kara görünmüyor. Sancak boyunda dört çeyrek."

Kış griliği içindeki günde, alçak bulutlar hızla gökyüzünde sürüklenip duruyordu. Heather güverte bölümüne tırmanırken rüzgâr sert bir şekilde poyrazdan esiyordu. Brandon dümenin yanında Güney İngiltere'nin önlerinden geçişini izliyordu. Son kara parçası onların arkasındaydı. Brandon dümendeki adama döndü.

Dümenci. Gemiye hizaya getir. Batıya doğru rotada kal." Sonra da yukarıdakilere bağırarak Babafingolara dikkat edin beyler. Ana yelken için başka bir camadan alın."

Elleri arkasında bir süre durdu. Bacakları birbirinden ayrı, güverteyi ayaklarının altında hissediyor ve halatları, yelkenleri, direkleri tatmin olduğu noktaya kadar gözetimi altında tutuyordu. Gemisi rüzgâra tam uyum sağlamış dengeli ve düzenli bir duruşa sahipti. Güneş batmak üzereydi ve ufukta kırmızılaşarak bulutları altın bir palete boyayıp denize kırmızısını yan-sıtıyordu. Karanın sonu iyice arkalarında kalmıştı artık. Sis ötesindeki her şey siyah ve altın sarısıydı. Göğsünde bir sızı ile İngiltere'nin son parçalarının da gözlerinin önünden ve haya-tından kaybolup gidişini izledi.

ALTINCI BOLUM...

Güneş, dördüncü günde soğuk ve kasvetli bir şekilde doğdu ve doğu rüzgârları artmaya başladı. İlk iki gün daha yumuşaktı ve Fleetwood'un üstünde yayılmış yelken bezlerinin her santimetresi, yavaş yavaş denizi yararak geçmedeki asıl güç olarak çalışıyordu. Şimdi bütün gemi donanımı rüzgârda sesler çıkarıyor ve suların arasında sıkışmış gemi, köpüklü beyaz dalgalar arasında yoluna devam etme gayretindeydi. Gemi yükü oldukça ağırdı ve suda gemi seviyesi oldukça yavaş bir şekilde ilerliyor-du. Fakat gemi durumu iyi götürüyor ve dümenin manevraları-na zorlanmadan ayak uyduruyordu.

Brandon ufukta alçalan bulutlara bir hava tahmini yapma kastıyla baktı. Sekstantini yerleştirdi ve haritalarını katladı. Rüzgâr bu sabah insanın yüzünü ısınyordu ve önlerindeki kötü havanın işaretçisi gibiydi. Yine de aşağıya doğru giderken günde kırk fersah kadar bir mesafeyi alabildikleri için kendi kendisi-ne gülümsedi. Kamaraya girdi, haritaları ve sekstantı yerleştirdi ve kendisine küçük ocağın üstündeki kaptan bir fincan kahve doldurdu. Sıcak kahveyi yudumlarken, ranzasında hala uyuyan Heather'a baktı. Giysisinin kolundaki dantel tarafından kısmen gizlenen eli, Brandon'm yastığı üstünde uzanmıştı ve yumuşak bukleli saçları onun altında

kalmıřtı. Onun sıcaklıęının ve yumuřaklıęının kendisine doęru geldięini dūřündū ve ona řimdi sa-hip olmaya kalksa Heather'ın ne kadar mūcadele edeceęini kısa bir sūre merak etti. Kadın sanki izlendięinin farkmdaymıř gibi hafifçe kımıldandı ve Brandon bu dūřūnceyi aklından uzaklařtırdı. Yorganın altında Heather tembelce uzanarak bedenini esnetti, Gōzleri pır pır ederek yavařça aıldı. Brandon'ı gōrdū ve ūrkekçe ona bir sabah gūlūmsemei gōnderdi.

O anda George kapıyı yavařça vurdu. Heather ranzadan yıldıırım hızıyla kalktı ve bu da Brandon'a onun uzun kalçasına řōyle bir gōz atma olanaęı verdi. Heather hemen yerdeki giysiye aldı ve acele bir řekilde ūzerini ūrttū. Brandon'nı seslenmesiyle uřak kahvaltı tepsiyiyle ięeri girdi. George cebinden ıkardıęı bir portakalı Heather'a verdi. Heather da ona ięten teřekkūrleri-ni ilette. Omuzları ūstūnden bunları gōren Brandon, bir kařını kaldırdı ve adamın, karısının akıl ęelici masumiyetinin būyūsū-ne kapılıp kapılmadıęını merak etti.

"Bu akřam yemek ięin konuklarımız olacak George," dedi Brandon aniden ve etrafında dōndū. Heather'm řařkınlıęını hissetti ama ona bakmadı. "Bay Boniface ve ikinci kaptan Tory MacTavish'in bize katılmalarını rica ettim. Lūtfen bu konuyla ilgilen." "Tamam kaptan." Uřak Heather'a hızla bakarken yanıtladı. Heather ęoktan uzaklařmıřtı ve ellerini ateřin ūstūnde ısıtmakla meřguldū. Kızgın olduęu belliydi ve George

genç adamın bu ahmakça davranışından dolayı başını şaşkınlıkla salladı. Kaptan bir aile adamı olarak bağımsız bekâr tavırlarını inatla sürdürme-zdi.

Gece soğuktu, Heather yeni giysilerinden birini giymiş ve süslenmiş bir durumda arkası küçük sobaya dönük bir şekilde Brandon'ın giyinmesini bekliyordu. Giysiyi sırf sıcak tutuşu yönünden seçmişti.

Uzun kollu Burgonya kadifesinden yapılmış, boydan, kapalı boyunlu ve göğüs kısmı siyah süslü taşlarla ve boncuklarla bolca süslenmiş bir elbiseydi. Saçlarını moda bir tarzda taramıştı. Şimdi Heather, erkeksi bir görüntüye sahip bu ortamda en etkileyici karşıtlığı sunuyordu. Brandon onun giysisiyle ilgili değerlendirmesini yaptığında, Heather'm oldukça alımlı bir deniz kaptanı eşi olduğuna karar verdi. Heather sobaya yaklaşıp, ısının yukarılara gitmesi için eteğini kaldırırken o da neşeyle gülümsedi.

"İleriki günlerde sobayı kucakladığın şekilde soğuk havayı karşılayacağından emin değilim."

Kaldırdığı giysi eteğinin altından görünen narin dizlerine baktı ve onun eteklerini uçuşturacak, sıcaklık bulmak için onu titretecek buz gibi soğuk rüzgârları düşündü. Nazik bir şekilde dikilmiş giysileri, altlarından büyük dalgalar geçtiğinde ve

onun çıplaklığına değdiğinde, çok az koruyucu olabilecekti. Bununla ilgili olarak ileride bir şeyler yapması gerektiği konusunda kafa-sında bir yerlere not düştü.

"O kadar soğuk mu olacak Brandon?" biraz ürkerek sordu.

Yumuşak bir şekilde tebessüm etti. "Kesinlikle hanımefen-di. İngiltere'den ayrılışımızdaki gecikmeyi telafi etmek için Nfewfoundland'in hemen güneyinden kuzey yolunu izliyoruz. Bu şekilde, yeni yıldan önce evde olmayı beklemiyorum. Gerçi daha önce gidebileceğimiz konusunda umutlarım var."

İkinci kaptan ve veznedar muhasebeci akşamdan mutlu ol-muş gibiydiler. Özellikle de gemide Heather'm bulunuşun-dan. Onun içinde bulunduğu koşulları bilseler bile, bu konu-da bir belirti göstermediler. Kamaraya girdiklerinde Heather'a Fketiwod'un küçük bir maketini armağan ettiler ve onun bu ince davetine teşekkürlerini sundular. Brandon onların bu davetin Heatlier'dan geldiği konusundaki varsayımları ve Heather armağanı alıp onu titizlikle saklayacağını söylediğinde biraz şaş-kın ve alaycı bir şekilde eşinin yanına çekildi.

Akşam gayet güzel ilerliyordu. Onlar Kraliyet Sarayı'ndan komik hikâyeler anlatarak Heather'ı eğlendirdiler. Bu akşam

eğlendirici bir havaya sokmakta kararlı gibiydiler. Heather peçe-tesini düşürdüğünde ve masada sandalyesini yerleştirirken arala-rında sahte bir kavga çıkararak çeşitli maskaralıklar yaptılar. He-ather arada sırada, beylerin esprilerine güldüğünde Brandon'm kaşlarının çatıldığını ve onun garip sahiplenmesini hissetti. Ye-mek ortamında gizlice onun yüzüne bakıp ruh halini çözmeye çalıştı. Giysi dikim yerindeki delikanlıya gösterdiği öfke, kendi-sini ondan çalmaya kalkan iki hırsıza karşı buz gibi nefreti ve bir uşağın onun giysisini kapatması yüzünden kendisine tepkisini düşündü. Her seferinde Brandon, onun için büyük bir aşk için-de olmadığını kuşku götürmez bir şekilde ortaya koyuyordu.

Ama gerçekten o pranganın acısını feci şekilde hissetmişti. O zaman nedeni neydi? Aç gözlülük? Olamazdı. Onun cömertli-ği konusunda yeterince deneyimi olmuştu. Gösterişli gardırop, yedikleri yemekler. En iyi şaraplar masayı donatıyordu. En iyi purolar içilmeyi bekliyordu. Hayır bu cimrilik ve aç gözlülük değildi. Diğer adamlar onun neşeli beraberliğinden ve en küçük hazırcevaplığından hoşlandıkları zaman garip bir kızgınlık doğuyordu. Ne gibi huyları ve davranışları olan bir adamla evlenmişti? Hayat onunla normal bir şey olur muydu ya da sonunda hep yanıldığı bir tahmin oyunundan başka bir şey değil miydi?

Yemek sona ermişti, masa temizlenmişti ve purolar

Heather'dan çok çok özür dilenerek yakılmıştı. Konuşma işe ilişkin konulara döndü. Bay Boniface, güney yolunu izlemenin daha güvensiz olup olamayacağını sordu. Brandon şarabını bir an düşünceli bir şekilde yudumladı ve sonra yanıtladı.

"Bir hafta önce demir aldık," dedi genç adama doğru. "İki ticari gemi yükleriyle dolu bir şekilde Charleston için çıkış yaptılar. Her ikisi de güney yolunu aldı. Eğer onlar bizden önce limana varırlarsa, bizim yükümüzün değeri, eğer onlardan önce varabilirsek edeceğinin yarısına düşecek. Onların varışından önce ulaşmayı umuyorum. Bu benim son yolculuğum ve işin içinde olan herkes için buradan iyi bir kar elde etmeyi planlıyorum." "Bu gayet yerinde bir düşünüş tarzı kaptan." Tory MacTavish paraya düşkün birisi olarak sırtıttı.

James Boniface de aynı görüşte olduğunu belirtti.

"Jeff ve ben ikimiz de bu kargoya büyük yatırım yaptık." Brandon sürdürdü. "Paramızın iki katına çıktığını görmek istiyorum. Eğer zamanında orada olursak, bu gerçekleşecek."

Bay MacTavish büyük koyu renk bıyığında parmaklarını gezdirdi.

"Tamam kaptan. Bu riske girmeye değer. Eğer zamanında varırsak kendi payım daha sevimli duruma gelecek."

"Benimkisi gibi," veznedar gülümseyerek onayladı.

"Jeffie sizin bir gelin getirmenizi nasıl karşılayacak kaptan?" MacTavish mavi gözlerinde canlı parıltılarla sordu.

Brandon başını sallayıp bir şeyler söylemeden önce masanın diğer ucundaki eşine hızla baktı. "Bildiğim kadarıyla MacTavish, Hatti'nin ona sürekli baskı yapmasına karşın, bekâr yaşantısını sürdürmeyi yeğliyor." "Sizin kendiniz için bu kadar iyi bir şey yaptığınızı görerek kaptan." Bay MacTavish Heather'a sıcak ve dostça bir gülüm-seme göstererek yanıtladı. "Belki düşüncesini değiştirmek için etki altında kalabilir."

Yanakları pembeleşerek Heather gülümsemeye karşılık ver-di. Brandon'ın ona bakmaya başladığını, düşünürken bakışının uzaklaşmadığını ve söylenenin gerçekliği konusunda onu ince-lediğini hissetti. Heather'm elleri titremeye başladı ve sonunda gözlerini onunkilere doğru çevirdi, bakışları masanın üstünde birleşti.

Bay Boniface ve Bay MacTavish durumun farkında oldukla-rını belirtir ifadeyle birbirlerine baktılar. İki adam, veda edişle-rini daha fazla geciktirmeme konusunda sessizce anlaştılar. On-ların arkasından kapı kapandıktan sonra Brandon bir kez daha

masasına ve defterlerinin arasına, Heather da örneğine döndü. Ateşe olabildiğince yakın oturuyordu. Küçük demir soba yeterli değildi ve bu nedenle sık sık yerini değiştiriyor, bedeninin her tarafının ısınmasını sağlamaya çalışıyordu. Onun bu hareketleri sonunda Brandon'nın dikkatini dağıttı. Elindeki tüy kalemi bir kenara koyup işinden diğer tarafa döndü. Bir süre dirseği masa-da, diğer eli dizinde ona sert sert baktı. Sonunda ayağa kalktı ve onun önünde durmak üzere geldi. Ellerini arkasında birleştirip, bacakları aralık bir süre bekledi. Onun bu aşırı ilgilenişinden Heather gitgide rahatsız oldu. Örneği bir kenara bıraktı ve ona baktı.

"Ters giden bir şey mi var Brandon?" Heather bu inceleyici bakışlarına daha fazla dayanamamıştı.

Onu duymuşa benzemiyordu. Topukları üzerinde döndü, deniz sandığına gitti ve kapağı açtı. içindikileri çıkarmaya, onla-rı dikkatsizce yere koymaya başladı. Sonra aradığı küçük paketi aldı ve ona döndü.

"ilk başta bunu rahatsız edici bulabilirsiniz hanımefendi. Ama onların ne kadar mükemmel olduğu yakında anlaşılır."

Heather paketi dikkatle açtı ve içindekilere tam bir şaşkın-lık içinde baktı. Onun aptallaşması karşısında sırıtan Brandon uzanıp, ince yünlü içliklerden birisini aldı ve parçayı incelemek

üzere yukarı kaldırdı.

Tamamen şaşkın olan Heather sordu. 'Aman Tanrım, şuna bir bak! Bana bunları mı giydireceksin?'

Brandon'ın omuzları kahkahadan sarsılıyordu. "Bunlar bir adamın pantolonları gibi. Ama bunlar seni sıcak tutmak için giysinin altına giyilecek."

Heather onlara öylece bakakaldı.

"Bunları yaptırmak için karşılaştığım zorlukları tahmin edemezsin." Brandon sırtıttı. "Ne istediğimi söylediğimde bütün terziler deli olduğumu düşündüler. Hiçbirisi onu bir kadına giydireceğime inanmadı. Bunları yaptırmak için iyi bir para ödemek zorunda kaldım." "Bunları, giysinin altına giymemi istiyorsun, öyle mi?" İnan-mayan bir şekilde sordu.

Adam başını evet anlamında salladı. Heather'ın yaşadığı dehşet onu eğlendiriyordu. "Soğuk havanın eteklerinin içinden yukarı çıkmasını istemiyorsan, hanımefendi. Bunları hep iyi ni-yetle yaptırdım. Seninle dalga geçtiğimi düşünmene gerek yok. Senin üşümemeni istiyorum yalnızca."

Merakla kumaşa dokundu ve sonunda utangaç bir gülümse-me dudaklarında belirdi. "Teşekkürler, diye mırıldandı.

Beş gün daha geçti. Her geçen gün hava daha da soğudu. Brandon'ın kendisine verdiği garip giysinin rahatlığından artık en ufak bir kuşku duymuyordu. Aksine bunun için ona minnet duyuyordu. Onları giydiği ilk gün, daha önce hiç böyle garip bir şey giymemiş olduğu için kendisine bakarak katıla katıla gül-müştü. Dizlerine kadar iniyordu ve belde bir uçkurla bağlanı-yordu. Ona çok komik gelmişti bu giysinin, görünüşü. Brandon öğle yemeğine geldiğinde Heather hala gülüyordu ve eteklerini kaldırıp ona gösterdiğinde gördüğü manzarayı coşkulu gözlerle takdir etmişti.

Artık yataktayken sadece iç çamaşırlarına sarılmıyordu. Yakınında Brandon'm sıcaklığı varken başka bir şeye ihtiyacı olmuyordu. Onun bedeni bir mıknatıs gibiydi, Heather uyurken onu kendisine çekiyordu ve çoğu zaman geceleyin uyandığında onun arkasına yuvalanmış olarak kendisini buluyordu. Çeşitli kereler de onu sırt üstü yatarken kendisi de başını onun omuzlarına koymuş olarak veya dizini yükseltip Brandon'm ayakları boyunca uzatmış olarak görebiliyordu. Bu Heather'da bir şaşkınlık ve çaresizlik yaratmıştı. Kendisini uyumak için tamamen bırakabiliyordu. Brandon şimdi sırt üstü yatıyordu ama ikisi de uyanıktı. Kamaradaki soğukla daha iyi baş etmek için erkenden yatmışlardı. Küçük sobanın onlar için yeterli olmadığını anladıklarında, ranzanın onlar için sıcak bir cennet olduğunu

düşünmüşlerdi. Bu akşam Heather ona, tanışmadan önceki hayatından söz etmişti. Onun kendisiyle ilgili birçok şeyi Lord Hampton'dan öğrenmiş olabileceğini de aklından geçirmişti. Fakat Brandon ilgiyle dinledi ve kendi kafasında hikâyeyi daha da iyi oturtmak için zaman zaman sorular sordu.

Heather hikâyesini bitirdiğinde Brandon sordu. "Karşılaştığımız o gün Londra'ya nasıl gelmiştin?" Brandon başını yas-tığında ona doğru bakmak için çevirdi ve onun omuzlarından parlak bir bukleyi, eliyle oynamak için kaldırdı.

Heather zorla yutkundu ve gözlerini kaçırdı. "Yengemin erkek kardeşiyle birlikte geldim," diyerek mırıldandı. "Bana kızlar okulunda bir kadro bulma konusunda yardım edecekti. Londra'ya vardığımız o gece beni bir fuara götürdü ve orada kayboldum." "O nasıl bir adamdı da amcan seni onunla gönderdi?" Bran-don birdenbire sordu.

Heather omuzlarını sıkıntılı bir şekilde silkti. "Zengin birisi Brandon.

"Kahretsin. Ben bunu kastetmiyorum Heather. Amcan bu adamın sana iş bulacağı sözüyle seni gönderecek kadar aptal mıydı? Bu adamın seni adamlara satabileceğini ve kendisi için kullanabileceğini bilmiyor musun? Seni kaybetmesi belki en

iyisi olmuş."

Heather onun yanında sessiz bir şekilde yatıyor ve onun kızgınlığını dinliyordu. William Court konusunu Brandon anlarsa ne olacağını merak etti. Artık İngiltere'den ve hapisten uzakla ve güvendedi. Karısının bir katil olduğu düşüncesini kolayca kabul eder miydi?

Ona her şeyi itiraf etme düşüncesini, duyduğu korku uzaklaştırdı ve o dehşet gecesinin gerçeği onun içinde kaldı. Bir korkaktan daha başka ne yapmasını beklersiniz?

"Limana o sabah girmiştik." Brandon parmağına bir bukle dolayarak yumuşak bir sesle konuştu.

"Diğer türlü olsaydı daha net düşünebilirdim. Ama kendimi huzursuz hissediyordum ve George'u bana küçük bir eğlence bulması için gönderdim. Onun seçimi sürprizlerle doluydu - doğurgan bir bakire ve onun etkili makamlarda bulunan dostları."

Heather iyice kızarıp bozardı ve yüzünü ondan öbür tarafa çevirdi. Brandon'ın gözleri onun ensesine, koyu saçlarının altında parlayan cildinin güzelliğinin olduğu yere kaydı. Burası, onun ağzını yapıştırmak için içinin geçtiği en baştan çıkarıcı noktaydı. Zaman zaman onun kendisine ait olduğunu unutmak ve sakın bir şekilde düşünmek oldukça zor oluyordu.

"Senden erkek kardeşime bahsetmek durumundayım," dedi yumuşak bir sesle.

Heather arkasını ona dönerken, bir kayınbiraderi olduğunu şaşkınlıkla öğrenmiş oluyordu.

"Bir erkek kardeşin olduğunu bilmiyordum."

Brandon bir kaşını kaldırdı ve bir süre ona duygusuzmuş gibi baktı. "Bunun epeyce farkındayım hanımefendi. Benim-le ilgili olarak öğreneceğin daha çok şey var. Senin yapmaktan hoşlandığın gibi ben kendi hayat hikâyemi ağzımdan pat diye ortalığa dökmüyorum."

Bu hakareti hafife almadı. Kudurmuş gibi bir hırıltıyla onun tuttuğu saçını yakalayıp aldı ve gidebildiği kadar uzağa ondan uzaklaşıp kıvrıldı. Hırsından delirmiş bir durumda yatarken Brandon ona gülüp durdu. Öfke gözyaşları gözlerini doldurdu, içinden Brandon'a küfretti.

Brandon, derin bir havuzdan yukarı doğru yüzüyormuş gibi yavaş yavaş uyandı. Kafası, Heather'm yumuşak ve sıcak dokunuşu ile doluydu. O yumuşak memeler, sırtında boşluklar açmış gibiydi. Kalçaları onun popoları arasında yuvalanmış, ipek gibi ayakları çıplak olarak kendisinininkilere değiyordu. Ona zor-

la deęil, kibarca ikna ederek sahip olma dűşűncesi erkeklięini diriltti. Heather'm yűzű onun  nűnde koyu ve ihtiraslı gözle-riyle, kűcűk dili nemli dudaklarının etrafında gezinirken bir g rűntű içinde yűzdű. Yarı dűş içinde, saçları onu çaęırıyor gibiydi ve onu öperek okşuyordu. Heather'm kolları açık ve davetk r, parmakları onu okşarken, elleriyle duyarlı memelerini buldu ve onlarla coşkunun doruęuna taşımak için oynadı. Onun içinde giderken Heather sırtını kamburlaştırıyor, arzulan tepe noktası-na ulaşıırken kendinden geçercesine kıvranıyordu.

Erkeklięi ve aklı ona ihanet etmiştii. Onuru, gururu, kin duygusu, ihtiraslarının girdabı  nűnde hiçe d nűşműşlerdi. Erkeklięini rahatlatmaya kararlı bir şekilde yuvarlanmaya bařladı. Kalçasını onun kűcűk, yuvarlak karnına doęru bastırdı. Tam o sırada zayıf bir hareket dikkatini çekti. Elini onun karnına doęru kaydırđı ve aynı hareketi, bu kez daha gűcűlű olarak hissetti. Bebeęi, onun içinden, sanki dűşűncelerine karřı çıkararak tekme atıyordu. Deli gibi akan sıcak kan yerini soęuk bilince bıraktı. Kendi  z denetimini neredeyse kaybetmek üzere olduęu için kendinden bir miktar nefret ederek geri çekildi.

Ranzadan kalktı ve Heather'ı rahatsız etmemek için gayret gösterip cűbbesini giydi. Ay ışığı altında yolunu bulmak için mum ışığına gerek yoktu. Kendisine bir kadeh kanyak doldur-

du, odada uyanık ve oldukça endişeli bir şekilde yürümeye baş-ladı. Aklının kontrol etmediği zamanlarda bedeni onu yöneti-yordu. Son zamanlarda bu düşler daha da sık yinelenir olmuştu. Dikkatli olmasa, bir gece her şey olup bittikten sonra uyanması işten bile değildi.

Kendisini ranzanın yanında, dirseği başının üstünde aşağı-ya doğru bakarken buldu. Orada masum ve derin uykuda olan Heather'ı görüyordu. Acımasızlık ve şiddetten çıkan kibar ve uygar sonuçlan düşündü. Örneğin demir bile aşırı sıcaklığa maruz kaldığında karışıyor ve çok iyi işlenmiş çeliğe dönüşebiliyordu. Onun en şiddetli öfke krizlerine ve Fanny Yenge'nin tacizlerine dayanmıştı buna rağmen hala onun içinde doğuştan gelen bir nezaket ve soyluluk vardı.

Louisa aklına geldi. Dönüşünü bekleyen tam gelişmiş bir kadın. Ranzasını işgal eden narin kızıdan yalnızca fiziksel anlamda değil birçok yönden farklı kalıpta olan birisiydi. Ona düşkün anne babasından istediği her şeyi alan Louisa hiçbir acımasızlık ve şiddetle karşılaşmamıştı. Onun kişiliği açık ve rahat olmasıydı. Hiçbir şey onun onurunu kıramazdı. Erkekler söz konusu olduğunda çok cesurdu ve yatakta alınabilecek zevklerin çoğu-nu tam olarak yaşamıştı. Aynı konuda Heather bir eşin mah-rem görevlerini yerine getirmek zorunda olmamaktan duyduğu hoşnutluğu ifade etmişti. Louisa ile

yattıkları hiçbir zaman onun bir çocukla gelmemesi düşüncesi ona garip geliyordu. Burada tam tersi olmuştu. İlk kez bu isteksiz yaratığa el sürdüğünde, tohumu hemen verimli bir toprak bulmuştu.

Şimdi buradaydı. Bütün dünya, bildiği yol ve yöntemler, yüksek özsaygısı bir kenara bırakılmıştı. Ahırdan dükkâna yalnız yürümek için bile yaşı ancak yeterli olan bu dürüst bakire onu tuzığa düşürmüştü. Her geçen gün, düşüncelerinde onu! arama daha da güçleniyordu ve çok geçmeden bu aşk ilgisini biraz geriye çekmeliydi.

Ranzada Heather kıınıldadı ve onun sıcaklığı artık yanında olmadığından titremeye başladı. Kollarını bedenine doladı ve yorgan altında daha derinlerde toplandı.

Brandon alaycı bir şekilde gülümsedi ve cübbesini çıkardı. Onu uyandırmamak için özen göstererek, yeniden yorganın al-tına kaydı ve ısıtmak için onu kollarının arasına aldı. Bu kısa süre için ihtiraslarını ve öç duygusunu unutacak, onu bakıma muhtaç olan küçük bir kız olarak düşünecekti.

Ertesi gün Heather uyandığında o kamaradan gitmişti. Başka

bir yorgan üzerine örtülmüştü. Bunu fark eden Heather, onun bazen ne kadar nazik olabildiğini düşünerek kendi kendine güllümsedi. Öğle yemeği için Brandon sessiz ve düşünceli bir ruh durumu içinde geldi ve yemek sırasında neredeyse hiç konuşmadı. Yüzü soğuk rüzgârdan kızarmıştı. Denizcilerin balıkçı yaka kabarık süveteri üstündeydi. Koyu pantolonlar ve parlak çizmeler ayağındaydı. İçeri girince yün örgü şapkayı bir kenara koydu ve oldukça ağır yün ceketini çıkardı. Çok sağlam bir şe-kilde giyinmişti. Ama Heather onun yakışıklılığıyla giydikleri arasında çok az ilişki olduğunu fark etti. Giydiği her şey ona ya-kışıyordu. Bunlar ister şu, ister bu, isterse pahalı giysiler olsun önemli değildi. Bu sağlam ağır giysiler, başka bir şey yapmıyor-larsa bile onun erkekliğini daha da öne çıkarıyorlardı.

O gün öğleden sonra Heather kamarayı, üzerine kalın bir pe-lerini iyice sararak terketti ve güverteye tırmandı. Brandon orta-lıkta yoktu. Heather dümencinin yanındaki küpeşte parmaklı-ğına doğru hareket etti. Dümenci yüzünde yumuşak tüylerden oluşan sakalı olan gürbüz bir gençti. Genç adam utangaçlıkla gözlerini pusuladan ayırmıyordu ve sanki o orada yokmuş gibi davranıyordu. Rüzgârdan dolayı sesini duyurmak için neredey-se bağırarak zorunda kaldı.

"Kaptanın vardiyada olduğunu sanıyordum." Dümenci elini

kaldırdı ve yukarıyı gösterdi. Heather onun belirttiği yönde ileriye doğru bakınca onu en üst basamakta ata biner gibi oturmuş, basamağı tutan halatları kontrol ettiğini gördü. Heather soluğunu tuttu ve geriye doğru bir adım attı. Onun tünediği yerin sersemleten yüksekliğinden korktu. En yüksek yelken direği ona çöp gibi ince ve Brandon'm ağırlığını zorlukla kaldıracak güçte göründü. Ani korku ile donakalmış bir durumda yüreği ağzına geldi. Gözlerini çevirmeden izledi. Ani bir rüzgâr dalgası yelkenlere vurdu ve yüksek bir çarpma sesi duyuldu. Gemi hafifçe yana yattı, Brandon farkında olmadan yakalandı ve desteği sıkıca tuttu. Heather elinin tersini ağzına bastırdı ve çığlığını bastırdı. Dümenciye doğru sert bir şekilde bakan Brandon Heather'ı gördü ve çalışmasını hemen durdurdu. Yelken direğinden aşağıya doğru kurcetaya kadar indi. Orada sıkı arka desteği aldı ve ayaklarını onlara doladı. Sonra yavaşça küpeşteye kayd ve ora-dan da kolayca ana güverteye atladı. Geminin kış tarafına doğru gelerek oradan kış güvertesine tırmandı. Dümendeki denizciye oldukça sert bir şekilde konuştu.

"Bu rüzgârları izleyelim. Gemiye ileride zaten bir sınava sokacağız. Şimdiden onu sıkıştırmayalım." "Emredersiniz efendim." Denizci utangaç bir yüzle ve oldukça aşağılanmış bir şekilde mırıldandı. Heather düzgün nefes alıp vermeye ancak başlarken Brandon küpeşte parmaklığından paltosunu onun üstüne örttü.

"Ah Brandon, orada ne yapıyordun?" Neredeyse kızgın bir şekilde sormuştu. Korkudan ağlamasına ramak kalmıştı.

Onun sesindeki tondan bir şekilde şaşırmış olan adam ona baktı ve çok üzölmüş bir yüz gördü. Gördüğü duygusallıktan şaşıırarak bir süre onu izledi ve sonra kıkırdayarak güldü.

"Korkularını dindir hanımefendi. Gerçek bir tehlike içinde değildim. Yalnızca halatları kontrol ediyordum."

Heather şaşkınlıkla kaşını çattı. "Halatları mı kontrol ediyordun?" "Evet hanımefendi," diye yanıtladı. Başını kaldırarak ufka yandan baktı. "Üç gün içinde büyük bir fırtınanın içinde olaca-ğız. O zaman bu halatların birbirinden ayrıldığını görerek şaşıır-mak istemiyorum.." "Bunu bir başkası yapamaz mı?" Heather kaygılı bir şekilde sordu.

Bakışları ona doğru yeniden çevirdi ve Heather'm pelerinini çenesine kadar çekerken sıırttı. "Bu kaptanın kaygılanacağı bir şey tatlım. Dolayısıyla kaptanın işi."

Heather onun verdiği yanıtla tatmin olmuş değildi ama ora-da kalmak için ona ricada bulunamazdı.

"Dikkatli ol, tamam mı Brandon?"

Brandon'ın gözleri ona bakarken parladı. "Niyetim de bu hanımefendi. Sen dul bırakmak için fazla güzelsin."

Ertesi gün kan kırmızı güneşle doğdu. Gelecek fırtınanın uğursuz habercisi rüzgâr sert ama değişkendi. Adamlar yeniden ve yeniden yelkenlerin halatlarını bir gevşetmek, bir germekle görevlendiriliyorlardı. Deniz çalkantılı ve aksiydi. Ağır yük taşı-yan gemi sendeliyor, hopluyordu. Alçaktaki bulutlar kaynaştılar ve hızla hareket ettiler. Güneşin parıltıları değişken aralıklarla gidip geliyordu ve donuk gri denizi yarı saydam koyu mavi nok-talar halinde aydınlatıyordu. Gece zifiri karanlık geldi ve güver-tedeki tek ışık, dümencinin üstündeki fenerdi.

Heather bir defa ana güverteye çıkma cesareti gösterdi. Koyu karanlıktı ve yüzünün önündeki elini güçlkle görebiliyordu. Ana direklerle sallanan gemi tahtalarında tökezledi ve direğe tutundu. Kış güvertesine doğru geriye baktı ve garip bir manzarrayı gözledi, ikinci kaptan ve dümenci fenerin altında dümenin yanında duruyorlardı. Fleetwood fırladıkça, onlar da karanlıkta oradan oraya hareket ediyor gibiydiler. Heather çırpınarak yutkundu ve fırtına geçinceye kadar dışarıya çıkmamaya kararlı bir şekilde aceleyle kamaraya döndü.

Tan yeri ağarmadan rüzgârlar dindi ve yeni gün, artarak ge-len

şimşeklerle kendisini belli etti. Yoğun siyahlık, yerini grinin tonlarına bıraktı. Yelkenler sakın rüzgârda serbestçe açılıp kapanma sesi çıkardı, deniz de rotasındaki gemiye sessiz bir şekilde yol verdi. Bulutlarla kümelenmiş denizde hiçbir yönde ufku görmek mümkün olmuyordu. Arada sırada aşağılara kayan sis, üst yelkenleri bile görmeyi zorlaştırıyordu. Gemi zorlukla ilerliyor ve dalgalarda rahatsız edici hareketlerle sallanıyordu. Gece sessizce etrafı kapladı ve yoğun hava Fleetwood'u sararken adam-lar, önlerinde bekleyen mücadele için dinlendiler.

Rüzgâr gece boyu arttı. Uzun ve huzursuz bir gece olacağı benziyordu. Rüzgârın iyice azdığı zamanlarda tayfalar uyandırıldı ve yelken başına gönderildi. Gemiye özenle bakılıyordu. Yeniden fırtına çıkacak olursa mümkün olan en iyi durumda bu-lunması gerekiyordu. Sabah nöbetçisi güverteye geldiğinde de-nizde çok yüksek dalgalar vardı. Daha önce de güçlü rüzgârlara karşı koymuş gemi, her dalganın tepesinden yol buluyor, sonra da dalgalar arasındaki çukura doğru kayıyordu. Heather'a göre gemi kendi üstünde bir dünya yaratmıştı.

Ezen, kaba bir kaosun çalkalayan unsurlarında akıntıya kapılmış küçük bir sınır kanoydu sanki. Son yelkenler açılmış ve yerlerine sağlam bir şekilde bağlanmışlardı. Halatlar güverteler arasında gerilmiş, yukarı çıkmak durumunda olanlara tutamak noktaları sağlıyorlardı. Ana üst yelken tam açılmıştı ve babafingo yelkenleri son camadan bağına takılmıştı. Tek bir yan

yelken, geminin rüzgâra karşı yan duruşu ayarlanmış olarak öne doğru açılmıştı. Bütün bunlar, geminin fırtınayı atlatması için düzenlenmişti. Şu andan başlayarak fırtınanın patlak vereceği ana kadar hiç kimse halatlara tırmanmaya cesaret edemezdi.

Gün geçti ve deniz daha da yükselmeye başladı. Rüzgâr dokunduğu her şeyi alıp götürmeye çalışıyordu sanki. Fketivood'un ahşap kaburgası, deniz ve bulut arasındaki bu köpürmüş kitle-nin üstüne düştükçe gıcırıyor ve inliyordu.

Heather, ne zaman günün başladığını veya gecenin geldiğini bilemez duruma geldi. Gemideki her kumaş parçası nemli ve soğuktu. Brandon'ı da çok ender olarak görüyordu. Arada bir iliklerine kadar soğuk işlemiş bir durumda titreyerek ve tökezleyerek içeri geliyordu. Az uyuyor, az yiyor ve kahvesini sersem gibi içiyordu. Brandon kamaraya geldiğinde onun sırlıklam olmuş giysilerini çıkarmasına yardım ediyor, daha önce soba önünde ısıttığı bir battaniyeye sarıyordu. Gözleri zorlanma nedeniyle kırmızılaşıyor ve sinirleri de bozuluyordu. Onun yaşadığı zorluğu hafifletecek ne yapabiliyorsa Heather bunları sessizce uyguluyor ve kendinden geçtiğinde dinlenmesine izin veriyordu. Genellikle kendi kendine kalkıyor, giyiniyor ve şahlanmış denizin ezici darbeleri arasında gemisine yol göstermek için güverteye çıkıyordu.

Birkaç gün böyle geçti. Bir gün kızgın bir tan ağarışına kalkarken Heather güvertede kaygan ve eriyen karı gördü. Rüzgâr kar estiriyor ve zorlanan geminin üstüne sulu sepken düşüyordu. Büyük uzun buz zincirleri halatları kaplamıştı. Brandon kaşlarında buzlar olduğu halde aşağıya geldi. Yanakları beyaz ve katılaşmış bir durumdaydı ve buzların çözülmesi için epey bir zaman gerekti. Battaniyede büzülmüş, elleri rom katılmış kahveyi sarmış bir durumda sobaya yakın oturdu. Eklemleri yumu-şamadan önce kahve bitmişti. Artık hareket etmesi için o kadar fazla çaba gerekmiyordu.

Heather sobanın önünde giysileri yayarken bir güm sesiyle ırkildi ve dönüp baktığında fincanın yerde yavaş yavaş bir öteye bir beriye döndüğünü gördü. Brandon aşırı yorgunluktan uyu-yakalmıştı. Oldukça dikkatli bir şekilde Heather onun üzerine bir yorgan daha çekti. MacTavish kaptanıyla konuşmak için içe-ri girdiğinde onu susturdu ve adamı geri gönderdi. Kocasının uykusuna kıskanç bir şekilde göz kulak olurken elinde örneği kamarada oturuyordu ve buradan ancak geminin gıcırdamaları duyulabiliyordu. Birkaç saat sonra Brandon kımıldandı ve ka-maraya boş gözlerle baktı. Sonra tam olarak uyandı. Kendisini göreve ve gemisine yenilemiş bir şekilde hazırladı ve Heather'ı da kocasının dinlendiğini bilen bir durumda bıraktı.

George gelip ona, sonunda fırtınanın yatışmaya başladığını ve fırtınanın en kötü kısımlarından çıkmakta olduklarını söyle-

diğinde karanlık çökmüştü. Brandon gece yarısından çok sonra, ihtiyacı olan uyku için geldi. Heather uyanarak onun giysilerini çıkarmasına yardımcı oldu. Ama Brandon ona sert bir şekilde olduğu yerde kalmasını söyledi. Birkaç dakika sonra adam yorganların altına titreyerek girdi. Heather ısıtmak için onu iyice kendisine bastırdı. Yavaş yavaş Brandon onun çabalarını kabul etti, soğuktan sarsılırken Heather'ı daha da yakınına çekti. Azar azar titremesi kayboldu ve uykuya daldı. Heather'dan diğer tarafa dönmek için bile çok yorgundu.

Tan yeri ağarırken uyandı. Heather hala uyuyorken giysilerini giydi ve bir kez daha işine döndü. O öğleden sonra fırtına hala etkisini gösterse de kamaraya geldi ve geri gitmek için çok acele etmedi. Sobanın önünde oturdu, dizlerini yaydı, ceketini yere serdi ve ateşin keyfine vardı. Ama Heather sobanın yan tarafına yakın duruyordu. Bu onun en gözde duruşuydu. Eteklerinin arkası yukarıya kaldırılmış, içliğini sıcağa tutmuş oluyordu. Brandon genellikle onu yarı açık gözlerle izliyordu ve ona bu iç çamaşırı getirdiği için belirsiz bir şekilde üzülüyordu.

Kapının vuruluşuyla Heather eteğin kenarını bıraktı ve sobaya doğru döndü. Brandon içeri girilmesine izin verdi ve George yeni yapılmış bir sürahi kahve ve tepside birkaç fincanla aceleyle kamaraya girdi. Kaptanına bir fincan doldurdu ve bir fincanı da Heather'a uzattı.

"Size bir dakika sonra çay demliyorum hanımefendi."

Brandon hizmetliye kaşlarını çattı, onun kadını şımarttığı-nı düşündü. Aynı yüz ifadesini Heather'a da çevirdi. Heather onun dile getirilmeyen onaylamayışını hissetti ve sinirlerini yatıştırmak için harekete geçti.

"Bu kez yalnız kahve alacağım Gcorge."

Hizmetli onun fincanını doldurdu ve Heather'a kuşkululu bir şekilde baktı. Onun kahveden hoşlanmadığını biliyordu.

Her ıkı adamın da gözlerinin kendisinde olduğunu bilin-cinde olarak Heather kahveye şeker ekledi ve cesaretle büyük bir yudum aldı. Sonra da bu yudumun arkasından gelen titre-meyle mücadele etti. Beklenmeyen bir şey yaparak Gcorge'a sıkıntı içinde olduğunu belli eden bir gülümseme ile baktı ve sordu.

Krema alabilir mıyım George?'

Brandon boğulmuş gibi bir ağız dolusu kahveyi fincana geri boşalttı ve sandalyesinde doğruldu.

"O ne hanımefendi?" Zorlukla konuştu. "Kuzey Atlantik'in ortasında bir inek sürüsü bulacağımızı mı sanıyorsun?"

Onun bu kaba hareketi karşısında öteye döndü, sel gibi akan gözyaşlarını saklamak için başını fincana doğru eğdi. Onunla bu şekilde konuşmaya, hem de bir uşak önünde, hiç hakkı yoktu,

Brandon bir yudumda fincanını bitirdi. George şaşkınlık içinden birinden diğerine bakıyordu. Hanımefendisini rahatlatmak istiyor ama buna cesaret edemiyordu. Şimdi gitmenin diplomatça olacağına karar verdi, tepsiyi aldı ve ayrıldı. Brandon ayağa kalktı, fincanı kasanın üzerine sertçe vurarak bıraktı, ada-mının kamaradan çıkışını izlerken ceketini düğmeledi ve kadın-lar hakkında bir şeyler mırıldandı.

Heather kapının onun arkasından çarpılarak kapatıldığını işittiğinde oraya düşmanca baktı, sonra iğne işini alıp dikmeye başladı. Öfkesini zavallı örnekten çıkarıyordu.

"Bana çocukmuşum gibi davranıyor." Dudaklarını bükerek Söylendi. "Bu hödük gemiler ve denizler hakkında her şeyi bil-memi bekliyor. Başkalarının önünde bana atıp tutuyor, çılgınca bağırıyor. Sanki benim bu iğnelemeleri hissetmem beklenmi-

yor gibi."

Örneği tahrip ettiğini görüp bir kenara koydu. Kızgınca aya-ęa kalktı, gözyaşları gözlerini kör eden dereler gibi dökölüyor-du. Bunu görmesini istemiyordu. Kendisini kontrol etmek için mücadele etti. Yalnızca çocuğunu düşünmeyi öğrenmeliydi ve karşılaşabileceği bütün güçlüklerle katlanmalıydı.

Fakat evcimen bir kadını oynamak, duyguları onu fırtına gibi kasıp kavurduğunda pek de kolay olmuyordu. Günün geç saatlerinde kamaraya döndüğünde, hala onun sözlerinin etkisinden kurtulmaya çalışıyordu. Fırtınadan ıslanmış giysilerini çıkardı, kendisini ısıtmak için sobanın önünde bedenini esnetti. Bu arada arkasında bulunan Heather ona dik dik baktı. Brandon'a karşı davranışı soğuk ve iletişimsizliğe dayanıyordu. Ancak doğ-rudan bir soru sorduğunda yanıt veriyordu.

Akşam yemeği geldi ve Heather'ın bir söz etmeden devam etti. George onun dokunulmamış tabağını görünce, kaptanın servisinde ilk kez olan bu durum karşısında, bu kadar sadakatle hizmet ettiği adamın bilgeliği konusunda kuşku duydu. Masa temizlendi ve Heather sobanın yanma oturarak, daha önce ör-nekte yaptığı hasarı düzeltmeye koyuldu. Brandon onun yaptığı narin parmaklarıyla parçadan iplikleri çekme işini yandan bakış-larla gözledi. Heather'ın bu haince

ruh durumuna neyin sebep olduğunu merak etti.

Bir süre sonra Heather ayağa kalktı ve deniz sandığına gitti. Brandon güverteye gitmek için harekete geçmedi, giyinmedi, bunun yerine sobanın önünde kitap okudu. Ondan uzağa dönmüş olarak Heather giysisini ve iç gömleğini çıkardı. Gözleri kitabın sayfalarından yukarı doğru kalktı ve onun giysilerini ya-vaş ve acele etmeyen bir şekilde çıkarışını izledi. Narın sırtı beline kadar çıplaktı, gece giysisini almak için eğildiğinde yuvarla memesi gözüne ilişiverdi. Brandon'm gözlerindeki alev daha da parlaklaştı. Sonra Heather giysiyi ve sabahlığı giydi, içliğı aya-ğından çıkardı. Adamın gözleri yeniden kitaba döndü.

Ranzadaki örtüleri düzelttikten sonra saçlarını fırçalamak için yeniden sobanın yanına geldi. Kitaba olan ilgisini yitiren Brandon, kapağını kapattı ve onu bir kenara koydu. Heather'ın saçlarını serbest bırakıp gevşek bukleler halinde omuzlarına ve sırtına düşürdüğü bu andan keyif alarak onu açıkça izledi. Arka-sındaki masadaki mumlar onun narin bedenini, oturduğu açı-dan güzel bir siluete döndürmüştü. Brandon'm ilgisi onun kar-nına doğru yönelmişti. İlk kez onun hamileliğini belli etmeye başladığını anladı. Eve vardıklarında, onun durumu konusunda hiçbir kuşkuya yer kalmayacaktı ve insanların kafasında, onun hamileliğin bu aşamasında bulunması çeşitli

soruların doğma-sına neden olacaktı. Onlar çok geçmeden, Brandon'm Londra limanına varır varmaz onu elde etmek için hiç zaman kaybet-mediğine karar vereceklerdi. Heather'ı onlara takdim ettiğinde yüzlerindeki irkilmeyi gözünde canlandırabiliyordu. Dost ya da tanıdık kişiler, onun öfkesini çekmemek için Heather ile ilgili sorular yneltmeyecekti. Yılmazca ailesi ve nişanlısı soracaktı ve çocuğun limana varışından itibaren yirmi dört saat içinde ana rahmine düştüğü dikkate alınırsa, onlara ne söyleyecekti?

Düşüncelerine kendisi de gülerek ayağa kalktı ve onun yanı-na gidip onu ürküttü. Sa fırçalaması durdu ve Heather gözle-rini açarak ona baktı. Brandon ona sırttı ve elini onun karnına koydu, orada öylece bıraktı.

"Gitgide yuvarlaklaşıyorsun hanımefendi," diyerek dalga geçti. "Charleston senin üstüne çıkmak için hiç zaman yıtirmediğimi anlayacak. Seni nişanlıma anlatmak oldukça güç olacak." Heather, onun sözlerine açıkça darılmış bir şekilde ani ve öfkeli bir çığlık attı ve onun elini kızgın bir biçimde uzaklaş-tırdı. 'Ah seni canavar!" Kızgınlıkla köpürdü. "Beni nişanlına açıklamaktan nasıl söz edersin? Onu bana açıklayacak yüreğin var mı? Ben senin karınım, çocuğunun annesi. Sen bana ayak-larının altında ezdiğin bir pislıkmışım gibi davranıyorsun."

Onun yanından teğet geçti ama gözleri akmak akmak, yeniden Brandon'la yüz yüze gelmek için etrafında döndü. "Ona ne- syleyeceğinin, benim için önemi yok. Eminim, seni nasıl evlenmeye zorladığımı, hamile kaldığımı yumuşak ve tatlı sözlerle anlatırsın. Kurnazca plan yapan bir kadın tarafından kullanılmış olduğunu, ne kadar masum olduğunu ortaya koyacaksın ve çocuğunu hiç kaale almayacaksın. Bunları da söyle aşkım. Sen beni lağımlardan kurtardın ve bana adını verdin, çünkü senin böyle davranman konusunda şantaj yapıldı. Sözlerin pek inandırıcı olacak kuşkum yok. Sen sözünü bitirmeden onun bakireliğini de kazanmış olabilirsin."

Brandon ona kızarak baktı ve ileriye doğru bir adım attı. Heather hızla sekerek bir sandalyeyi kendisiyle onun arasına bir güven engeli olarak koydu.

"Bana el sürme!" Bağırarak söylemişti. "Eğer el sürersen ye-min ederim kendimi denize atarım."

Brandon uzandı ve sandalyeyi uzağa kaydıldı. O yaklaşırken Heather korkuyla geri çekildi. Daha fazla geriye gidemeyip durvara yaslandığında durdu.

"Lütfen," dedi ve onun kollarındayken hıçkırarak ağlamaya

başladı. "Lütfen beni incitme Brandon. Çocuğu da düşünmek zorundasın." "Seni incitme niyetim yok hanımefendi." Brandon homur-dandı. "Ama senin bu soylu dilin benim kızgınlığımı ateşliyor. Uyarıyorum seni. Seni perişan edecek başka yöntemlerim var."

Heather zor yutkundu. Gözleri büyümüştü ve belirsizce bakıyordu, ağzı titriyordu. Onun korkusunu gören Brandon tutuşunu gevşetti ve bir küfür sallayarak ranzaya gitti.

'Yatağa gel şimdi. Uzun zamandır uykusuzum ve bu gece dinlenmek istiyorum.

Heather'm başı, korkunun yerini kızgınlık alınca hızla hareket etti. O gün söylediklerinden sonra nasıl onun yanında yatmasını önerebilirdi? Biraz da olsa gururu vardı.

Gözlerinde yaşlar olsa da, çenesini asi bir tavırla yukarı tuttu ve ranzada onun yanına gitti. Ranzadan yastığını ve yorga-nını çekti. Heather onları arka kısma götürdü. Brandon bir kaşı kalkmış bir şekilde döndü ve omuzları üstünden, onun pencere kenarındaki koltuğa bunları yaymasını izledi.

"Orada uyumaya mı niyetlisin hanımefendi?"Bunu inanamaz bir şekilde sordu.

"Evet." Üzerindeki sabahlığı çıkararak mırıldandı. Minder-ler üstünde kendisini yerleştirdi ve üzerinden yorganı çekti.

"Gece orada kalman için uygun bir yer değil," diyerek onu hemen bilgilendirdi. "Fırtına dinmiş değil. Pencere nemli ve soğuk. Orada rahat edemeyeceksin." "İdare ederim."

Brandon alçak sesle fısıldayarak küfretti. Cübbesini omzun-dan silkeleyerek çıkardı ve onu bir sandalyenin üzerine fırlattı. Döndü ve ranzanın bir ucunda oturdu ve ona baktı. Heather hızlı bir hareketle döndü ve rahat etmeye çalıştı. Geminin ani bir sarsıntısı onu neredeyse yere fırlatıyordu. Brandon kıkırda-yarak güldü, Heather ona kızgınlıkla baktı ve yorganı üzerine daha sıkı bir şekilde çekti. Heather kendisini kirişler arasına sıkıştırıp sarılarak, tehlikeli tüneyişini sabitleştirmeye çalıştı. Biraz kendini güvende hissetti ama pozisyonu rahat olmaktan uzaktı.

Sonunda uzanmak için dönünceye kadar Brandon onu uzun süre izledi. Eve yolculuğun başladığı zamandan itibaren onun yattığı yerdeki boş alanı gördü. Birdenbire, onun yanında olu-şunu özleyeceğini fark etti. Önceki gece, bedenindeki soğuğu almak için Heather bedeninin ısınıı onunla paylaşmıştı.

Brandon ona bakmak için yeniden döndü. Sesi boğuktu. "Hanımefendi, bu gemide ısı yitirme lüksümüz yok. Battaniyelerin altında ısılarımızı birleştirmemizi öneriyorum."

Heather burnunu aşırı ciddi bir şekilde yukarı kaldırdı ve omuzlarını köşeye yerleştirdi. "Çok aptalım efendim. Aptalım ki Atlantik'in ortasında inekler olduğuna inanıyorum ve benim zavallı aklım beni bu pencereden koltuğundan kalkmaya ve geceyi yatakta seninle geçirmeye yönlendirmiyor."

Brandon yorganları kızgınlıkla geriye fırlattı. "Peki o zaman benim şımarığım." Yanıtını yapıştırdı. "Senin ve buz gibi denizin, o meşe pencere pervazında çok iyi zaman geçireceğinize eminim. Bana katılman için sana tekrar yalvarmayacağım. Oynadığın oyundan bıktığında haber ver, senin için yer açacağım. Orada uzun süre kalamayacaksın."

Heather kızgınlıkla iyice hırslanmıştı. Onun yatağına girmektense ve onun dalga geçmesine izin vermektense donarak ölebilirdi.

Gece ilerledi ve üstündeki yorgan pencereden sızan nemle ıslandı. Soğuğu hissetmeye başladı. Islak örtünün altında iyice derinlere büzülüp sıcaklık bulmaya çalıştı. Çatırdamasını önlemek için dişlerini kenetledi. Bedenindeki tüm kasların titremesini durdurmak için gerdi. Ranzanın sıcaklığını özledi. Ama

gururu hafızasını onun acımasızlıklarıyl yeniden canlandırdı ve rahat yatağa gitmesine izin vermedi. Gece giysisi, sıırıslıklaı so-ğuşa karşı koruyucu değildi ve çok geçmeden bedenine iyice yapıştı. Tan yeri ağıarırken sonunda rahatsız bir şekilde uykuya daldı. Bu artık tükenme noktasına ulaştığı için olmuştı.

Ani bir kımıldayışla, kamara kapısı güm diye kapanırken kalktı ve uykulu gözlerle ranzanın boşaltılmış, eşinin gitmiş olduğunu gördü. Oturmak için gayret gösterdi ve kamara denizin ağır çalkantısıyla daha şiddetli bir şekilde sallandı ve eğildi. He-ather bir soğukluk hissetmedi. Gerçekte kuru bir sıcaklık onu kuşatmış gibiydi. Islak yorganı bir kenarda açmak için bulma-ya çalıştı. Ama o altında kalmıştı ve elleri bu çabayla titremeye başladı. Heather akıllıca taktiğini değıştirdi, ayaklarını zemine kaydırđı ve orada kamara sallanıp sendelerken oturdu, sonra da bu ritm yavaşladı. O zaman durumu idare edebileceğini düşün-dü. Ayakta durmak için mücadele etti ve yorgandan kurtulmaya çalıştı. Ama o, yaşayan bir varlık gibi ona yapışık durmaya ka-rarlıydı.

Heather dizlerine doğru kaydđı ve kendisini yorganın ağırlığıyla yerde buldu. Bu mücadeleden dolayı zorlukla nefes alıp vererek gücünü toplamak için sessizce bir süre yattı. Bir soğuk dalgası alttaki güverteden ve yorganın üstünden sızdı

ve Heather şiddetli bir şekilde sarsılmaya ve titremeye başladı. Başını yorgun bir şekilde kaldırdı ve sobayı görmeye çalıştı, onun sıcaklığını düşündü. Onun yakınında bir sandalye vardı. Eğer biraz kalkabilse bu buzlu ağırlık onu terk edebilecekti. Kendisini savurup duran döşeme boyunca çekti. Sandalye bir sis içinde yüzüyordu ve onun önünde geriye gidiyordu. Mücadele onu tüketiyordu ama devam etti.

Yorgan üstünde hala buzlu bir manto gibi yapışık duruyordu. Heather sandalyeye erişti, ayaklarını kavradı ve acı içinde kendisini, başını üzerin de dinlendirebileceği noktaya kadar çekti. Orada yorgunluktan nefes nefese kalmıştı. Oda etrafında fırıl fırıl dönmeye başladı. Odayı uzun ve karanlık bir tünel içindeymiş gibi görüyordu. Bu tünelden düşüyordu sanki. Bir iğne başı kadar ışığın kaldığı yere düştükten sonra da ürküten bir hızla bu küçücük ışık da yok olup gitti.

Brandon kış güvertesinden morali biraz düzelmiş olarak geldi. Şansı yaver gitmişti ve planı işe yaramıştı. Fırtına onları güneye itmiş ama birkaç gün kazanmalarını sağlamıştı. Öfke-sini gemiden çıkartmış, şimdi geride kalmıştı. Havayı soğuk, denizi hırçın olarak geride bırakmış olan fırtına gönülsüzce rüzgârlarını, daha da hızlandırmak üzere yelkenler üzerine üflüyordu. Bütün bu iyi şansına karşın önceki geceyi anımsadı ve

fkesi kabardı. Kendi kendine Şeytani bir Şekilde gülümsedi. Bu inatĉı salağın öfkesini kendinden ĉıkarmasına ve uzaklaşıp gitmesine izin veremezdi. EĞer Birmingham'ın karısı olacaksa, daha öğreneceği dersler vardı.

Mutfaktan geĉerken George'a yemeği acele getirmesini sy-ledi. Kamara kapısına yürüdü, onu yeniden hizaya getirmede ve kuralları önüne koymada kararlıydı. Kapıyı aĉtı, yüzü öfke ile kararmıŐ bir durumdayken Heather'ı görünce öylece kalıverdi. Kadın yerde oturuyordu, başı ve elleri hamur gibi sandalyenin üstünde ydi, yorgan kalĉasında bükülmüş ve diğer eli zeminde avcu yukarı doğru bakıyordu.

Heather, Brandon adını söylerken gözlerini aĉtı ve onun kendisine doğru aceleyle geldiğini gördü. Başını kaldırdı ve konuşmaya ĉalıŐtı ama titreyiŐleri konuşmasını tutarsız sözlere dönüştürüyordu. Brandon ağır yorganı onun üzerinden ĉekti ve onu kollari arasına aldı. Başı halsizce yuvarlandı ve Brandon'm omuzları üstünde düştü. Onun George'a bağırdığını duydu ve sonra kendisini ranzaya yerleŐtirip üzerine yorganlar ĉekti. UŞak koşarak geldi. Brandon ona döndü ve emirler yağdırdı. Ama Heather'm bulanık zihni, yalnızca birbirine karışmış bir takım sözcükler duydu. Yeniden onun üzerine eğilip, örtüleri uzaklaŐtırıyordu. Hala Şiddetli bir Şekilde sarsılarak hafif inil-tilerle ağladı ve örtüleri üstünde tutmak iĉin

gücsüz bir şekilde mücadele etti. Onu cezalandırdığını düşünüyordu. Onu her zaman cezalandırıyordu.

İzin ver Heather." Boğuk bir sesle konuştu. "Giysin nemli. Onsuz daha iyi ısınacaksın.

Parmakları tutuşunu gevşetti ve Brandon onun giysisini omzundan ve sonra bedeninin alt kısımlarından çıkarırken direnç göstermedi. Bir kez daha yatak örtüleriyle sarılmıştı.

Heather alnına konmuş bir el hissetti ve onun serinliği çok hoşuna gitti. Bakmak için gözlerini yavaş yavaş açtı. Fakat eli onun alnında olan kişi Brandon değildi. Babasıydı.

"Heather Brianna." Tatlı tatlı konuşuyordu. "Et suyu çorba-nı iyi bir çocuk gibi bitir. Yoksa baba memnun olmayacak." "Ama onu istemiyorum baba." "Eğer yemezsen güzel bir genç bayan olmak için nasıl bü-yüyeceksin Heather Brianna? Altı yaşındaki bir çocuk için çok zayıfsın."

Görüntü dumanlandı ve sonra yeniden netleşti.

"Yine gitmek zorunda mısın baba?"

Ona gülümsedi. "Burada sorunun olmayacak. Bu senin onuncu

yaş günün. Bu yaştaki hangi çocuk yalnız bırakılmak-tan korkar?"

Onun geri çekilip gidişini izledi ve alt dudağı titrerken göz-leri doldu. "Ben korkuyorum, ben korkuyorum baba. Geri gel baba, lütfen." "Baban öldü çocuk. Oyun masasında öldü. Anımsamıyor musun?" "Annemin portresini alma. Onunla ilgili sahip olduğum tek şey." "Borçları ödemek için gitmek zorunda. Babanın portresi de, Her şey satılmak zorunda."

Senin için geldik Heather. Yengenle ve benimle birlikte yaşayacaksın.

"O kız sensin.. Böyle çıtkırıldım görünüyorsun ama kendi üzerine düşen işi yapacaksın. Benim giysilerim sana uyar. Benim evimde bir piç doğurmayacaksın. Seni gözümün önünden ayırmayacağım. Sen bir cadısin Heather Simmons." "Ben bir cadı değilim." "Bu benim kardeşim William. Seni Londra'ya götürmek için geldi." "Ne kadar tatlı görünüyorsun çocuk. Bu benim asistanım Thomas Hint. O kadınları güzelliğiyle çeken bir tip değil." "Lütfen benden uzak durun. Bana dokunmayın." "O bıçağın üstüne düştü. Bu bir kazaydı. Bana tecavüz et-meye kalktı. Birisi peşimde. Benim bir adam öldürdüğümü bil-miyor. Benim sokaklardan geldiğimi sanıyor." "Senin benden kaçıp gitmene izin vereceğimi mi sandın?" "Bana o Amerikalı sahip oldu. Onun çocuğunu taşıyorum. Başka hiç kimse bana

dokunmadı. Beni metresi yapmayı, kendi piç çocuğunu doğurmamı istiyor ve bu arada da kendisi mem-leketinde başka birisiyle evleneceğini düşünüyor. O kadar ken-dini beğenmiş birisi ki! Bir kız olsun. Bağırarak istemedim. Beni korkuttun. Şapkasını bıraktı George. Hemen geri dönecek mi?" "Kaptan iyi bir adam." "Ah Brandon, orada ne yapıyorsun? O bana çocukmuşum gibi davranıyor. Karnıma dokunuyor, sonra nişanlısından söz ediyor."

Sıcaklık dayanılacak gibi değildi. Ondan kaçmak için kıvrandı. Soğuk ve ıslak bir şey bedeninin üstünden yeniden yavaş ve acele etmeyen hareketlerle geçti. Güçlü ama yumuşak eller tarafından döndürülmüştü, sırtı serinletici bir şekilde okşanıyordu.

"Yut." Bir ses duydu. "Yut"

Babasını yeniden gördü. Onu doğrulturken elindeki fincanı onun dudaklarına getirdi. Babasının en küçük isteğine bile her zaman uyuyordu. Sıcak et suyunu içti.

Fanny Yenge onun önünde belirdi. Kollarında, göğsünde bıçağın iyice oturmuş olduğu ölü erkek kardeşini tuttuğunu görünce çığlıklar attı. Bunun bir kaza olduğunu, onu gerçek-ten öldürmediğini, bıçağın üstüne düştüğünü açıklamaya çalıştı. Thomas Hint yengesinin yanına geldi, başım olumsuz bir

ifadeyle salladı ve onu suçlar bir şekilde parmağıyla işaret etti. Cellâdın baltasını, onun kukuletalı başlığını ve çıplak göğsünü gördü. Cellât onun başını kaideye yerleştirdi, saçlarını boynundan düzeltti. Serinleme geri döndü ve babası uzun saçını boynunun arkasından fırçalamaya başladı.

'Yut, yut.' "Şimdi daha iyice mi kaptan?"

Her tarafını titreme almıştı. Üşüyordu. Etrafına sıcak bir şeyler sarılmıştı. Ağır yorganlarla iyice sarılıp sarmalanmıştı.

"Beni bırakma baba. Henry, seninle evlenemem. Lütfen nedenlerini sorma. Çok kan var. Sadece küçük bir yaraydı."

William Court güldü ve sarhoş bir şekilde ona arzulu bakışlarla baktı. Bay Hint onun yanındaydı ve onun için geliyorlardı. Pençeleri onu yakalamak için uzanmıştı, o etrafında döndü ve onlardan kaçıp Amerikalının kollarına düştü.

Koru beni lütfen. Onların beni almasına izin verme. Ben senin karınım.

Sen benim karım değilsin.

Boğucu bir sıcaklıkta kıvrandı ve serinleme yeniden başladı. Brandon'ı üstünde, bedenine soğuk ve ıslak bir kumaş bastırırken gördü.

"Bebeğimin ölmesine izin verme Brandon !"

Brandon'm büyük eli onun karnı üstünde kaydı ve Heather'a baktı.

"O yaşıyor aşkım."

Fanny Yenge Brandon'm arkasından güldü. "Duyuyor mu-sun? Senin piç hala yaşıyor."

William Court'un, Thomas Hint'in, Fanny Yenge'nin ve John Amca'nın yüzleri ona göründü. Hepsi ağızlarını açmışlar yüksek sesle gülüyorlardı.

"Katıl! Katıl! Katıl!"

Ellerini kulaklarına götürdü ve delicesine dövünmeye başladı. "Değilim! Değilim! Değilim!" 'Yut bunu. Yatmalısın." "Beni

bırakma baba," diyerek inledi.

Tarlalar bahar çimenleriyle yeşildi. Arkasındaki kişiden kaçarken güldü. Yakalanmıştı ve güçlü kollar onu havaya doğru sallıyordu. Neşeyle gülerek kollarını adamın boynuna kendini bırakmışlıkla doladı. Adam onu öpmek için eğildikçe yüzü yakınlaştı. Bu yüzün Thomas Hint olduğunu fark edince bir çığlık koptu. Belindeki ellerle mücadele etti ve döndüğünde adamı, uzak bir tepenin yamacına doğru geri çekilmiş olarak gördü. Beni terk etme! Burada beni onunla bırakma! Beni terk etme!

Karanlığın içine çekiliyordu. Huzurlu, dingin bir karanlığa. Uçtu, süzüldü, sallandı ve bir sis tabakası üstünü ve sonra onu tamamen kapladı.

Heather gözlerini açtı ve ranzanın kerestelerini gördü. Her şey sakin ve huzur doluydu. Yalnızca geminin hafiften gelen gıcırtiları duyuluyordu. Bir süre hareketsiz bir şekilde, neler olduğunu anımsamaya çalışarak yattı. Ranzaya ulaşmaya çalışıyordu. Herhalde düşmüş olmalıydı. Hafifçe hareket etti ve irkildi. Bedeninin her tarafını dayak yemiş gibi hissetti. O kadar da zayıftı ki! Başını yastığa koyup döndü ve Brandon'ı gördü. Kıç güvertesi kirişlerine asılı hamakta uyuyordu.

Bir hamak? Burada? Kamarada? Çok kasvetli görünüyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve saçları karışık ve kabarık bir şekilde kötü duruyordu. Garip! O genellikle saçlarına bakmak için çok zaman harcardı.

Kızgınlığı, gözleriyle odayı tarayınca iyice derinleşti. Her taraftaydı. Giysiler sandalyeler üstünde, çizmeler yerde yanlamasına atılmıştı. Ranzanın yakınında bir su kabı vardı ve bezler sobanın üstündeki ipte asılıydı. Aklından buraya ne olduğu ve niye George'un ortalığı toplamadığı sorusu geçti.

Acı dolu bir çabayla bir dirseği üzerinde yükseldi ve birden Brandon'm gözleri açıldı. Hemen hamaktan sıçrayarak atladı ve ranzaya aceleyle yöneldi. Ama Heather'm gözlerinde bir sağlık işareti görünce yavaşladı. İyice gülümsedi ve ranzanın köşesine oturmak üzere geldi. Alnındaki ateşi ölçmek için uzandı.

"Ateş düşmüş." İçi rahatlayarak konuştu.

"Ne oldu?" Bunu yumuşak bir şekilde sordu. "Kendimi çok yorgun hissediyorum. Bedenimin her tarafı ağrıyor. Düştüm mü?"

Brandon onun yüzündeki saçlarını düzeltti. "Birkaç gündür

hastaydın tatlım. Bu altıncı gün.

'Altıncı gün!' Kız soluğunu tuttu. Her şey onun için telaşlı bir şaşkınlıktı. 6 gün geride kalmıştı. Ona sanki birkaç saat gibi gelmişti.

Birden gözleri korkuyla büyüdü ve karnındaki yorganı tuttu. "Bebek! Bebeği kaybettim değil mi?" Çığlıklar atıyordu. Korku dolu gözyaşları gözlerinden yağmur gibi boşalıyordu. Panik ruhunu karartmıştı. 'Ah Brandon bana doğruyu söyle. Ah Brandon!'"

Brandon yumuşak bir şekilde gülümsedi ve elini onunkinin üstüne koydu. "Hayır," dedi mırıltıyla. "Çocuk hala bizimle. Sıklıkla da hareket ediyor."

Heather gözyaşlarına boğuldu ve kendisini tutmasaydı bu yanıt için Brandon'ı kucaklayabilirdi. Yanaklarından gözyaşlarını sildi, rahatlayıp ranzaya yeniden yatarken rahatlamış ama bitkin bir durumda ona gülümsedi.

Brandon sırtıttı. "Eğer seninle bütün bu yaşadıklarımızdan sonra oğlumu kaybetseydin, seni hiç affetmezdim hanımefendi," diyerek şaka yollu takıldı. "Onun için büyük planlarım var."

Heather onun yüzüne baktı, duyduklarına inanamıyordu. "Onun için planların mı var?" Sordu ve devam etti. "Onunla, benim çocuğumla gurur duyacaksın." "Bizim çocuğumuz canım." Brandon tatlı bir şekilde düzelt-ti. "Benim kendi oğlumdan gurur duymayacağımı mı düşün-dün? Diğer türlüsüne inandığın için hanımefendi kendinden utanmalısın. Sana bir kez söylemiştim. Çocuklara düşkünüm. Kendi çocuğuma iki misli düşkün olacağım."

Heather ona gözleri iyice açık ve belirsizlikle bakmayı sürdürdü. Sonra ilk kez ağzından, onu son zamanda yakasını bırak-mayan konu döküldü.

"Brandon ben ilk..." Kararsızlıkla devam etti. "Bu senin ilk... yani demek istiyorum ki daha önce başka bir kadından hiç çocuğun oldu mu?"

Adam arkasına yaslandı ve ona şaşırılmış bir şekilde bir kaşını kaldırarak baktı. Bu bakış Heather'ın yüzünün kızarıp bozarmasına neden oldu. Bakışını hemen aşağıya indirdi ve bir özür sözü çıktı ağzından.

"Özür dilerim Brandon. Burnumu sokmak istemedim. Niye sorduğumu bilmiyorum, gerçekten bilmiyorum. Lütfen beni bağışla."

Brandon birdenbire güldü ve Heather'ın gözleri, Brandon onun çenesini yukarı kaldırırken onunkiyle buluştu. "Otuz beş yaşındaki bir adam olarak başka bir kadınla yatmadım diyemem, diyebilir miyim?" Sırttı.."Ama mantıksal bir kesinlikle, senden önce bir kadının benim çocuğumu doğurmadığını, piç bir ço-cuk için hiçbir kadına para ödemediğimi sana garanti edebili-rim. Bu seni memnun eder mi tatlım?"

Heather'ın yüzünde gülücükler açıldı. Garip bir nedenle bu yanıt onu çok memnun etmişti. "Evet," dedi hemen.

Kendisini daha iyi hissederek oturmaya çabaladı. Brandon hemen ellerini onun belinin arkasından dolayarak yardım etti. Heather, kendisini çekerken ona yapıştı. Brandon daha sonra onun arkasındaki yastıkları kabarttı.

"Aç mısın?" Onu hala tutarak yumuşak bir şekilde sormuştu. Yorgan üzerinden düşmüş, belinden saçlarının dağınık bir şekilde omuzlarına ve memelerine kadar çıplak bedenini ortaya koymuştu. Brandon onu gevşek bırakmaya pek niyetli değildi. "Bir şeyler yemeye çalışmalısın. Epey kilo kaybettin."

Heather gözlerini onun yüzüne doğru kaldırdı. "Sen de kay-

bettin," dedi fısıldayarak.

Brandon kıkırdadı ve onu yeniden yastıkların üzerinde yatmasına yardım etti. Bu arada memelerinin üzerine yorganı çekti. "George'a ikimiz için öğle yemeği hazırlamasını söyleyeceğim. Senin daha iyi olduğunu görmekten memnun olacaktır. Sana epeyce bağlandı. Korkarım senin için kaygılanmaktan hayatın-dan on yıl birden eksildi." Gözleri parladı. "Söylemeye gerek yok. Yeniden pencere kenarında uyumayacaksın."

Heather kıkırdayarak güldü ve kabul etti. "Bundan daha berbat bir gece geçirmemiştim.

"Çok inatçı bir yapın var hanımefendi." Sırıttı. "Ama gelecek sefer bunu kanıtlamak için bir şansın olacak." Yeniden ciddileşti. "Şu andan itibaren benim daha iyi karar verme yeteneğime uyulmasına ve gereğinin yapılmasına izin vereceğim."

Heather belli belirsiz gülümsedi. Onun şaka yapmadığını biliyordu. Brandon ayağa kalkıp giderken aklından başka bir düşünce geçti. Yarı yolda onu durdurdu.

"Brandon?"

Brandon döndü ve onun devam etmesi için bekledi. Karışıklıkta Heather yorgani elleri arasında iyice sıkılmıştı. Tepkisinden korkarak konuyu açmak istemiyordu. Sormak zorunda olduğunu bilerek mırıldandı.

"Brandon. Ben-" Cesaretini topladı ve doğrudan ona bakarak konuştu. "Ailene, benimle evlenmeye zorlandığınızı söyleyecek misin?"

Brandon ona birkaç saniye mermer gibi bir yüzle baktı. Sonra hiçbir söz veya baş işareti olmadan topuklarında döndü ve ayrıldı. Heather bu soruyu sorduğu için utanç içinde başını duvara döndü. Ona yanıt vermemişti ve yanıtın ne olacağı belli değildi. Yaşayacağı utanç duygusuyla baş edip edemeyeceğini merak etti.

Brandon geri döndüğünde kendini toplamıştı ve bu konuyu yeniden açmamaya yemin etmişti. Brandon deniz sandığından bir gece giysisini aldı ve onu kendisiyle birlikte ranzaya getirdi.

"Heather, eğer izin verirsen, bunu giymene yardımcı olacağım."

Onun giysiyi başının üstünden geçirmesine izin verdi. Bran-

don giysiyi memelerinin üzerinden çekti ve bağıladı. Bu arada Heather'm gözleri onun yüzüne döndü. O kadar yorgun ve bakımsız görünüyordu ki! Daha önce saçları hep özenle kesilmiş olurdu. Gözlerinin altındaki koyu halkalar da derinleşmişti. Kendisine hiç bakmamıştı. Heather uzanıp yüzüne dokunmayı ve yorgunluk çizgilerini düzeltmeyi çok istedi.

George sana bakmamış," diye mırıldandı. "Onunla bu konuyu konuşmak zorundayım.

Brandon, bu berbat görünümlü durumundan utanarak başını onun elinden kaçırdı ve ranzadan geriye doğru adım attı. Arkasını döndü ama ilgisi, Heather rahat etmek için yeniden hareket edince geri döndü. Brandon onun acıyla yüzünü buruşturduğunu gördü.

"Ah!" diyerek yüzünü ekşitti. "Bu yatak canımı acıtıyor." Heather gözlerini onunkine doğru kaldırdı. "Oturabilir miyim lütfen Brandon?"

Brandon ranzadan bir yorgan aldı, sobanın yanındaki sandalyenin üstünde onu düzelitti. Sonra onun ayağına getirdiği terlikleri giydi. Heather'ı toplayıp kollarına aldı. Bu kez ona direnmedi. Sandalyeye bu kadar yakın oldukları için neredeyse üzgündü. George kapıyı çaldığında, Brandon onun üstüne yorganı iyice yerleştiriyordu. Uşak bir tepsi yiyecek taşıyordu

ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Evet hanımefendi. Hepimizi çılgına çevirdiniz." Kibarca Heather'a sitem ediyordu. "Sizi son kez göreceğimizi düşündük. Zavallı kaptan yanınızdan gece gündüz bir saniye bile ayrılmadı. Size kimsenin dokunmasına izin vermedi."

Brandon adama kaşlarını çattı. "Çok gevşek bir dilin var George," diyerek homurdandı.

Adam sıırttı. "Evet kaptan." Çok da mühim olmayan bu site-mi yanıtladı ve yemekleri yerleştirmeye başladı.

Heather, çorba önünde davetkâr bir şekilde durmasına karşın, yemek için içinde bir dürtü hissetmedi. Ama kibarlık olsun diye tadına baktı, sonra bir daha. İştahı içinde büyüdü ve yeme-ğe devam etti. Bir ara durduğunda her iki adamın gözlerinin de sessiz bir şekilde üzerinde olduğunu gördü ve kendi açlığının gösterisine devam etmek istediğini hissetti. Kaşığı indirerek bir şeyler söylemeyi istedi ve uşağa bir kaşını kaldırdı.

"Gördüğüm kadarıyla George," karmakarışık odaya bakıp başını sallayarak yumuşak bir sesle devam etti. "Kaptanına iyi bakmıyorsun."

Brandon burnundan soludu ve dönüp uzaklaştı. George ayaklarını sürüdü, ellerini ovuşturdu.

"Peki hanımefendi. O çok büyük bir kriz içindeydi. Benim kapının önünden geçmeme bile izin vermedi." Söylediklerini daha da vurgulamak için yeniden konuştu. "Size yalnızca kendisi baktı ve sizi bu sıkıntıdan kurtaran oydu hanımefendi."

Alçak sesli bir homurdanma geldi Brandon'dan. Sırıtan adamı yakalamak ister gibi öne doğru adım atmıştı. Adam reverans yaparak ve veda sözleriyle çekildi.

"Sizi böyle ayakta görmek çok güzel hanımefendi ve size daha sonra katı yiyecekler de getiririm."

Heather çorbayı tattı ve yemeye başladı. Ama gülümseyen gözlerini rahatsız olan kocasında tuttu.

O gece Brandon yatmak için soyunuyordu ve Heather ran-zada kenara çekilip örtüleri onun gelişini bekleyerek yana aldı. Davet edilen yere yandan bir bakıştan sonra gözlerini çevirdi.

"Ranzada artık yatmasam daha iyi olacak." Onun yüzündeki şaşkınlığı gördü, boğazını temizledi ve konuştu. "Hava şimdi

daha sıcak ve sığağı paylaşmamız gerekmiyor. Ben - ben uykumda üzerine yuvarlanabileceğimden, sana veya bebeğe zarar verebileceğimden endişe ediyorum. Orada bensiz size daha çok yer olur."

Sakar bir acelelikle çok ihtiyaç duyduğu dinlenme için hamağa atladı ve yerleştii. Alt dudağı alingan bir şekilde bükülmüş durumda Heather yorganları düzelitti, ona yandan baktı, arkası-nı döndü ve örtüyü boynuna kadar çekti.

Günler haftalara döndü ve Grand Banks'i geçip daha da güneye doğru yol alırlarken havalar ısınmaya başladı. Kuzeyden gelen esintilerle de yolculukları daha da hızlanıyordu. Güneşin ısıtan etkisiyle Heather'm yanaklarına doğal rengi geri döndü ve hastalığının bütün belirtileri kaybolup gitti. Bir çiçekten daha güzel bir şekilde açtı. Ona bakan herkes, anneliğın ona kesinlikle çok yakıştığında hemfikir olurdu. Ne zaman Brandon'ın koruması altında kış güvertesine çıksa, bütün adamların gözü hemen ona dönüyordu. Rüzgârın pelerinini dalgalandırıp, saç-larındaki isyankâr buklelerle oynadığı ve herkesin seyrine doyamadığı birisiydi. Onun çok kusursuz bir hanımefendi olduğun-dan başka bir şeyi düşündüklerini gösteren en ufak bir durum söz konusu değildi. Kış güvertesine

tırmandığı zaman, onun hassas durumundan dolayı birçok yardım eli uzanıveriyordu hemen.

Yeni uyuma düzeni Brandon'a uymuşa benziyordu. Gözlerindeki zorlanma belirtileri kaybolmuştu. Yüzü eskisi gibi kasvetli değildi. Gözlerinin altındaki gölgeler de ortadan kalkmıştı. Teni güneş ve rüzgâr altında koyulaştı ve koyu bir bakır kahverengisine döndü. Bir kadın olarak Heather ona daha çok bakmaya başlarken buldu kendisini.

Bermuda'ya yaklaşıyorlardı ve yakında karanın görünmesini bekliyorlardı. Tam o sırada bir fırtına onları sıırılsıklam etti. Brandon kış güvertesine geldi ve George'un küpeştede boş bir varili küpeşte demirinin köşesine bağladığını ve büyük bir yel-kenin altındaki su varilini taşımaya çalıştığını gördü.

"George, sen deliriyor musun be adam?" Seller akan yağ-murun altında Brandon bağıarak sordu. "Orada onlarla ne işler çeviriyorsun?"

Uşak kaptanının önünde hazır ol durumuna geçti ve feci yağmur altında yandan kaptanına baktı. "Eşiniz efendim. Hoşlanacağı bir banyo yapmaktan memnun olacağını düşündüm.

Taze yağmur suyu tuzlu sudan sonra bir rahatlık olacaktır kap-
tan."

Brandon varile şöyle bir baktı. O beklerken George ayakları-nı birbirine acı içinde sürttü. Kaptanının kış güvertesinde emir vermeyeceğini umdu. Brandon adama baktı, sonra gözleri vari-
le döndü, sonra yeniden George'a. Onun bu soğuk incelemesi adamını birkaç dakika tutsak etti. Sonra bir kaşım kaldırdı ve yarım bir gülümseme yüzünü yumuşattı.

"Bazen George beni şaşırtıyorsun," dedi ve kış güvertesin-den yürüyüp uzaklaştı.

George derin bir rahatlamayla içini çekti ve kendi kendine ılık çalıp ipleri yeniden kontrol etti.

Heather kendisini sıcak suya daldırdı. Harika sıcaklık tüm bedenini kaplarken çok büyük keyif duydu. Brandon masasında, Heather'm buharlı küveti fark edip hemen giysilerini çıkarışıyla dikkati dağılmış bir durumdaydı. George banyoyu Heather gü-vertede tazeleyici akşam havasını solurken gizlice hazırlamıştı. Küveti görür görmez mutluluktan çığlıklar atmış ve yaşlı adamı başından öpmüştü. Uşak kamaradan, memnuniyetin doruğun-daki bir utançla kıpkırmızı olarak hemen kaçmıştı.

Heather büyük bir rahatlama ile iç çekti ve başını küvetin köşesine dayadı. Ellerini suyun içine batırdı sonra sıcak suyun omuzlari üstünden kat kat inmesi için başını kaldırdı. Brandon bir sütun rakamın toplamını sekizinci kez yanlış olarak topladığı için küfretti. Karısı bu keyifli ara sırasında kendini iyice kaybet-miş, onun çok sesli olmayan küfrünü duymamıştı. Sanki için-deki çalkantıyı hafifletir gibi tüy kalemi fırlattı ve defteri kapattı. Odada yürümek, pencereden ayrı aydınlattığı denize bakmak ve böylece daha az sinir bozucu bir şeye ilgisini yöneltmek için masasından kalktı. Bunu başaramadı ve kendisini karısının gö-ğüslerinin suda oynayışına bakarken buldu. Brandon parmağını hafifçe Heather'm kulağında gezdirdi ve ensesini okşadı. Heat-her sulu gözlerini ona çevirdi, gülümsedi ve yanağıyla onun eli-ne sürttü. Brandon homurdandı ve dişlerini sıkarak kamaranın

daha güvenli bir bölgesine çekildi. Onun bu istikrarsız ruh durumuna alışmış olan Heather, onun kötü durumunu görmezden geldi ve kaygısız bir şekilde banyosunu sürdürdü.

"Brandon." Onun görmezden gelen haline tatlı bir sesle ri-cada bulundu. "Sobanın üstündeki o su kovaşını uzatabilir mi-sin?"

İstekli bir şekilde döndü. Aklını meşgul edecek bir takım işlerin çıkması onu rahatlatmıştı. Suyu küvetin bir ucuna boşalttı ve onun yeni sıcaklığın keyfini çıkarışını elinde kovayı bece-

riksizce tutarak ayakta izledi. Heather omuzlarını suyun altına daldırdı, sonra yeniden sabah çiyinde pırıl pırıl olan güller gibi pembe memeleriyle yükseldi. Brandon hemen döndü, daha fazla su getirmek gibi bir şeyler mırıldandı ve bu işkence odasından uzaklaştı.

Heather küvette rahatlamış bir şekilde, memnun sesler çıkararak yattı. Süngerden suyu dizlerine damlattı ve yüzüne çarptı. Su, tenine değen saten gibiydi ve deniz suyuyla banyo yapmaktan uzun süredir bıktığından tadını çıkara çıkara banyo yaptı.

Yukarıdan gelen ısrarlı sesler Heather'ın dikkatini çekti ve kış güvertesinde bir ileri bir geri giden ayak seslerini dinledi. Bunların Brandon'a ait olduğunun farkına vardı. Kış güvertesinde asılı olan yanan fenerin önünden her geçişinde onun gölgesi tavan penceresinin üstüne düşüyordu. Heather, onun bir an önce gemiden çıkmak ve evde olmak konusunda sabırsız olduğunu düşündü.

Banyosunu tamamladı ve suyu küvetten boşalttı. Geceliği üstünde şimdi sobanın önünde oturuyordu. Saçlarını fırçalarken, üzerine örttüğü yorgan düşmüştü. Kocası döndüğü zaman bu işle meşguldü ve o girdiğinde sıcak bir şekilde gülümsedi.

Onu böyle görünce Brandon kapıda kararsızlık içinde durakladı. İnce gece giysisi, onun bedeni üstünde dumanlı bir bulut gibiydi. Çok az şeyi saklayabiliyordu. Giysinin üst kısmında yuvarlak memeleri cömert bir şekilde kabarmıştı, onun örtülü tepe noktalarını görerek yeniden kendisiyle çatışmaya girdi. Ona bakmamayı beceremiyordu. Kamaranın içinde volta atmaya, zaten dar olan bu alanı daha da kısıtlayıcı bulmaya başladı. Bu rahatsız edici yürüyüşünü, onun deniz sandığı yanından geçerken aksattı ve onun cübbesinin sandığın üstünde durduğunu fark etti. Bir an onun koyu kırmızı renk tonlarına baktı ve yumuşak kadife kumaşa dokundu. Parmakları, sanki kıvrımları içinde Heather varmış gibi parmaklarıyla gelişigüzel okşamaya başladı. Birdenbire ne yaptığını anlayıp durdu ve bir küfür mırıldandı. Giysiyi aldı ve onun omuzlarının üstüne yaydı. Heather yeniden gülümsedi ve teşekkürlerini yansıttı. Fakat kollarını cübbeye giymedi. Brandon bekledi, onun gecikmesinden rahatsız olarak sonunda eğildi ve ona kendi giydirdi.

"Heather Tanrı aşkına," diyerek homurdandı. "Senin ince giysilerinden başka bir şey düşünmeyen bir yeniyetme değilim. Ben bir erkeğim ve seni böyle her tarafın görünür bir şekilde görmeye dayanamıyorum."

Uysal bir şekilde sabahlığını giydi ve onu boyun bölgesinde

iyice bağıladı. Yüzüne hiçbir duyguyu yansıtmadı ama içinden gülümsüyordu.

Bermuda'ya yaklaştıkça Brandon huzursuzlanıyordu ve yön bulma faaliyetlerini sürekli kontrol ediyordu. MacTavish ile birlikte notlarını karşılaştırmışlar ve yaklaşık varış süresini hesaplamışlardı. Ama ikisi de, yanılma endişesiyle bu konuda bir şey söylemiyordu. Aralık ayının ilk haftasıydı ve adamlar Noel öncesi limana girip giremeyeceklerini tartışıyorlardı. Onlardan önce yola çıkan iki geminin yeni yıla doğru limana gelmesi bekleniyordu. Eğer Fleetwood Charleston'a onlardan önce ulaşabilirse, bu birkaç aydır İngiltere'den gelen ilk gemi olacağı için, taşıdığı yük çok yüksek bir kar elde edebilirdi. Mürettebat, Bermuda'nın on iki günden fazla bir mesafede olmadığını biliyordu. Dolayısıyla adalar görünürdeki yolculuğun sonunu getirebilirdi. Ertesi gün neredeyse öğle zamanıydı, Aralık ayının sekizi. Gözcünün sesi ana direğin tepesinden cınladı.

"Kara göründü. Sol pruva tarafı."

Güverteden hiçbir şey görünmüyordu. Brandon saatine baktı ve gemi seyir defterine kaydını düştü. Adalar tam olarak görününceye kadar rotada kaldı ve sonra uzun süredir beklenen emri vererek, geminin eve yolculuğunun son ayağını

başlattı.

Fleetwood yeni rotasına itiraz eder gibi döndü, yan yattı ve adamlar halatları çekip, tatlı güney rüzgârlarını yakalamak için son santimetresine kadar yelkenleri yayarlarken ileriye doğru zorlanır gibi oldu.

Noel'den bir hafta önce, denizde bir buçuk aydan fazla kaldıktan sonra Charleston körfezine girdiler. Karayı gördüklerinde işaretleri yukarı kaldırdılar. Böylece Fleetwood'un limana girmekte olduğunu haber veriyorlardı. Heather üzerine bir perlerin alarak, bu yeni memleketin ilk görüntülerini yakalamak için yukarı geldi. Kıtayla ilgili ilk gördüğü, ufuktaki mavi bir dumandı ve onu bir toprak parçası olarak tanımlamak için şaşa gibi bakmak zorunda kaldı. Yakına geldikçe sahilin bazı özelliklerini fark etmeye başladılar. Charleston körfezinin birkaç mil kuzeyinde kara iyice belli olmuştu. Brandon gemiyi birkaç nokta sola getirerek rotayı düzeltmişti. Bu onları ana kanal sahil çizgisine bir açıyla yaklaştırıyordu. Yeni evi olacak bu yerin geniş bir panoramasını görüyordu. Okuduğu kitaplardan, dinlediği kişilerden kafasında burası hakkında bir resim oluşturmuştu. Sisli sahil bataklıklarına kondurulmuş oldukça kirli paslı yerleşimler. Geminin yanından geçen temiz mavi suya ve millerce uzanan beyaz kumlu plajlara şaşkınlıkla bakakalmıştı. Bunların ötesinde, mangrov, servi, kavak, meşe ormanları uzak-tan miller boyu bitmeden devam ediyordu. Sonunda körfeze girdiklerinde Güneşin ısıll ısıll yaptığı kumsalda bir avuç

beyaz inci gibi yayılmış beyaz badanalı evlerin durgun güzelliği karşı-sında nefesini tuttu. Küçük bir kum adası üstünde kerestelerle oluşturulan yapı liman girişleri tarafından içe gömülmüştü. Yel-kenler içeri alınmıştı ve geminin limana bağlanması için diğer hazırlıklar yapılmıştı.

Fleetwwood eve varışta son mili alırken, Heather büyük bir kalabalığın limanda topladığını gördü. Neredeyse bir irkilmeyle kalabalık arasında Brandon'm kardeşini, dostlarını ve - nişanlısını fark etti. Onlarla karşılaşma düşüncesi karşısında yüreği ağ-zına geldi. Kaptanın eşine uygun olduğunu düşündüğü şekilde kendisine çeki düzen vermek için aşağıya koştu. Özenli bir şekilde giyindi. Pembe yün giysiyi ve Hussars modasına göre kesi-mi yapılmış, kurdelerle ve kopçalarla süslü aynı renkteki yüksek belli bir ceketini uygun bulmuştu kendisine.

Saçıyla ilgili olarak kaygılandıkça endişesi arttı. Sonunda saçını yukarıda topladı ve onu koyu bir mink şapkanın altına soktu. En azından hazırды. Yapacak bir şey olmadığından, şimdi soğuk olan sobanın yanın-daki bildik sandalyeye oturdu ve kamaranın kasvetine göz attı. Elleri el kürkünü sıkıca tutmuştu. Korku, sinirleri üzerinde ani iniş çıkışlarla onu sanki içeriden tekmeliyordu. Soğukkanlı görünüşü yalnızca onun iradesine bağlı bir duruma dönüşmüştü. Geminin limana gıcırdayarak yüklenişini hissetti. Bir süre son-ra Brandon kapıyı açıp

kamaraya girdiğinde irkildi.

Brandon'm gözleri onun üzerinden geçti. Yüzünde sabit bir ifadeyle ma-sasına geçti. Defterleri çıkardı ve onları bir kurdele ile bağladı. Bir konyak çıkardı. Dudağını sınırlı bir şekilde ısırarak Heather ayağa kalktı ve Brandon büyük bir yudum alırken onun yanında durmaya gitti. Adam ona baktı, kaşlarını çatarak, kendisi için ka-dehini bir kez daha doldurdu ve onu masaya bırakmadan önce ikinci kadehi de devirdi. Çok yakındaki manzara karşısında ken-disine güç vermesi gereksinmesiyle Heather kadehi aldı ve onu Brandon'a doldurması için uzattı. Kaşı kuşku ile kalktı ama ona bakmayı sürdürdü ve sonunda kadehe çok az bir miktar kan-yak döktü. Heather kadehi dudaklarına doğru kaldırdı ve tek bir yudumda hepsini içti. Gözleri şaşkınlık içinde dört köşe açıldı. Boğazından bir hırıltı zorlukla çıktı, içkinin yakıcılığı karşısında nefesini yakalamaya çalıştı. Midesine doğru yolunu bulan ateşi boğulacak gibi nefes alırken hissetti. Zorlukla nefes alıp verip öksürdü ve yeniden aynı Heather olamayacağını düşündü. Isı-tan bir yakıcılığa dönüştükçe ateş söndü ve sonunda derin bir nefes alabilmeyi başardı. Sulanmış gözleriyle Brandon'm keyifli ifadesine baktı ve cesur bir şekilde, ilerlemeye ve iskelede onları bekleyen kalabalıkla yüz yüze gelmeye hazır olduğunun işare-tini başıyla verdi.

Brandon defterleri kolunun altına yerleştirdi, şişeyi yerine koydu. Eliyle onu sırtından tutarak kapıdan, güverteden, güver-te iskelesine kadar yol gösterdi. İskeleye küçük bir adım kalana kadar onun yanında geldi. Elini ona sunmadan önce bakışları kısa bir süre buluştu ve Heather onun elini derin bir soluğu alarak tuttu, kendisini iskeleden indirmesine izin verdi.

Aşağıya doğru indikçe bir çift kalabalıktan ayrıldı ve onlarla buluşmak için acele etti. Brandon kadar uzun ama biraz daha ince yapılı olan adamı karıştırmak mümkün değildi. Kardeşine olağanüstü benziyordu. Uzun, yapılı, güzel bir sarışın olan kadın da kuş-kusuz onun nişanlısıydı. Sıcak kahverengi gözleri mutluluk-la doluydu ve çift yaklaştığında kendisini Brandon'ın üzerine fırlattı ve nişanlı çiftler için bile uygun olandan daha uzun bir süre onu öptü.

Brandon onun yakınlık gösterilerini kollarını açarak karşıladı, onun sırnaşmalarına ödün vermeme kararlılı-ğındaydı. Yandan Heather'a baktı, bütün olanları oldukça kırgın bir şekilde izlemişti. Karşılamaındaki hararet azaldıkça Louisa Brandon'ın yüzüne baktı, onun soğukluğundan bir şekilde et-kilenmişti. Sonra onun kolunu yakalayarak onu göğsüne bede-nini bastırarak kucakladı. Sonunda döndü ve soğuk bir şekilde Heather'ı süzdü.

İki kadın birbirlerini ortak ve ani bir düşmanlıkla bir an için izlediler. Heather onda, çok yönlü, dünyayı tanıyan deneyim-li, erkeklerle rahat ve hedeflerine ulaşmada kararlı bir kadın görmüştü. Louisa ise Heather'da genç, oldukça güzel bir kız, kendisinin yakında geride bırakacağı genç kızlık dönemine ancak yeni başlamış birisini görüyordu. İki kadın da diğerinde, en çok korktuğu şeyi buluyordu. Tanışmanın ilk anında düşman olmuşlardı.

Louisa değerlendirmesini tamamladı ve yeniden Brandon'a döndü. "Bu geriye getirdiğin şey ne canım? Londra sokaklarından zavallı birisi mi?" Sesinin tonu onun memleketinin imasını taşıyordu.

Hızlı bir kavrayışla Jeff her şeyi anlamıştı ve Brandon yanıtı-nı verdiğinde gülüşünü zorlukla bastırdı.

Hayır Louisa," dedi Brandon katı bir şekilde. "Bu benim karım Heather.

Louisa gözleri faltaşı gibi açılırken zorlukla nefes aldı ve eğer Brandon'm elini tutuyor olmasa yere düşebilirdi. Yüzünün rengi attı ve ağzı açık bir şekilde baktı.

Brandon bu fırtınayı atlatmayı umarak acele etti. "Heather bu

benim erkek kardeşim Jeffrey. Jeff, karım." "Karın!" Louisa öfke içinde açtı ağzını yumdu gözünü. "Bu küçük fahişe ile evlendiğini mi söylüyorsun?"

Onun bu patlamasını görmezden gelen Jeffin yüzünü bir gülümseme kapladı ve Heather'm elini kendi elinin içine aldı. Onun üzerine iyice eğildi ve yeniden kalkarken konuştu. "Sizinle tanışmaktan çok memnun oldum Bayan Birmingham."

Heather onun gülümsemesine karşılık verdi ve onu gelecek-teki müttefiki olarak kabul etti. "Seninle tanışmayı dört gözle bekliyordum Jeff." Ağırbaşlılıkla konuştu. "Brandon senden çok söz etti."

Jeff kardeşine kuşkulu gözlerle baktı. "Tabii, onu tanıyorsam ben~" "Seni serseri adi herif!" Louisa Brandon'a bakarak nefes ne-fese haykırdı. "Beni boş sözlerle parmağında oynattın. Bu arada sen azmış olarak Londra sokaklarını arşınılıyordun." Kenetlen-miş yumruğu onun gözlerine büyük taşlı bir yüzük gösterdi. "Sen bana bekleme teklifi yaptın ve bu son yolculuğun bitene kadar rahat olmamı istedin. Şimdi dönüyorsun ve bana karını mı armağan ediyorsun? Benim duygularımla oynadıktan son-ra yerimi bu sıradan fahişeye sunuyorsun. Lanet olsun sana azgın boğa! Erkek kardeşiniyse memnun ettin. O bütün bu sahtekârlıkları kendisi planlamış gibi burada salyaları akarak,

sı-rıtarak duruyor!"

Heather'a doğru bir adım yaklaştı ve ona soğuk bir şekilde baktı. Sesi bir kaplaninkini andırıyordu. "Seni suç ortağı fahişe, o seni hangi genelevde buldu? Diğerinin sözünü de mı aldın!"

Heather ona bakarken bir adım ilerledi. "Genç, kibar ve yetenekli görünüyorsun. Kendini onun yatağına sevinç içinde yaymış olmalısın seni yüksek kaldırımların orospusu!"

Louisa kolunu ona vurmak için kaldırdı ama Brandon'ın eli onu yakaladı. Onu etrafında çevirdi ve neredeyse limandan ha-vaya kaldırarak omuzlarından yakaladı.

"Uyarıyorum Louisa," dedi kelimeleri vurgulayarak. "O benim karım ve çocuğumu taşıyor. Sana yanlış yaptım, doğru. Hıncını benden al. Ama asla ona el kaldırma!"

Louisa'm benzinin solukluğu arttı, gözlerinden korku okunuyordu. Brandon onu serbest bıraktı ve iki kadının arasına geçti. Ama gerek kalmamıştı, Louisa şimdi yılmış bir durumdaydı.

"Çocuğun?" Bunu belli belirsiz sordu. Gözleri ondan Heather'a ve ilk kez fark ediyormuş gibi onun yuvarlak karnına kaydı.

Rakibinden öç alma konusunda kendisine sessizce söz* vererek dönüp uzaklaştı.

"Burada limanın ilgi odağı olduk." Jeff sıırıttı. "Arabaya gide-lim mi?"

Açık saçlı kadına şöyle bir baktı. "Louisa, yaşlı kız, bizimle Harthaven'e kadar gelecek misin, yoksa James'e seni Oakley'de bırakmasını mı söyleyeyim?"

Döndü ve ona ters bir bakış attı. Sonra Brandon'a dönüp tatlı bir şekilde gülümsedi. "Oakley'de durmalısınız. Canım. Bizim için güzel bir çay planlamıştım." İhtiraslı gözlerle ona baktı. "Tabii beni mahcup etmeyeceksiniz. Israr ediyorum."

Jeff ikisinin arasında kaldı ve Brandon'ın kadına bir kaşı-nı kaldırdığını gördü. Şeytani bir gülümsemeyle genç kardeş uzandı. Heather'ı Brandon'ın arkasından çekti ve Louisa ile konuşurken ona göz kırptı.

"Söyle bana Louie, bu davet bütün Birmingham'ları kapsıyor mu, yoksa özel bir konu mu var? Eminim yengem kocasından uzun bir süre ayrı kalmaya pek istekli olmayacaktır."

Louisa'nın bakışları sanki ona hançerler batırmak ister gibiy-di. "Tabii ki canım." Tatlı bir şekilde cıvıldadı. "Hepiniz davetlisiniz. Çocuk da onun koşullarında güzel sıcak bir süttten keyif alacaktır.

Jeffin sırtıışı, Heather'm kürk şapkasını parmağıyla oynamasıyla derinleşti. "Ilık süt ister misiniz Bayan Birmingham?" "Evet," dedi yumuşakça ve gülümsedi. Kayınbiraderinin sevimliliği şimdiden Heather'm kalbini kazanmıştı. "Ama ben gerçekten çayı tercih ederim."

Jeff Louisa'ya döndü, gözleri parlıyordu. "Bu uzun yolculuktan sonra çay daha uygun düşer değil mi canım?"

Louisa ona zehirli bir yılan gibi baktı. "Tabii öyle canım. Yeni konuğunuzu memnun etmek için her şeyi yapmak zorundayız." Yanıtını, onu geçici bir düzenleme olarak düşündüğünü belirterek verdi. "Çocuk istediği her şeye sahip olabilir."

Jeff hafifçe güldü. "Niye sevgili Louie, bana öyle geliyor ki o şimdiden ne isterse ona sahip olabilir." Taşı gediğine koymuştu.

Louisa gücenmişlikle çekildi ve Brandon, sevinçle sırttan Jeff'e bir bakış attı. Jeff arkasını döndü ve centilmence elini Heather'a

uzattı.

"Gelin Bayan Birmingham. Sizin durumunuz konusunda oldukça dikkatli olmalıyız. Eminim arabada daha rahat edersiniz."

Kalabalık arasından onun için yolu açarken onu sorularla sıkıştırdı. Tekrar tekrar kullandığı hitap Louisa'nın canını sıkıyordu.

"Bayan Birmingham iyi bir yolculuk yaptınız mı? Kuzey de-nizi yılın bu döneminde oldukça fırtınalı olabiliyor, aynı görüş-te misiniz Bayan Birmingham?"

Louisa bütün bunları Brandon'ın koluna yaslanarak izledi. İnsanlardan uzaklaştıklarında gözleri küçüldü, kızgınlığı iyice arttı. Aklında tahminler uçuşuyordu ve biliyordu ki Brandon'ın evliliği ve dolayısıyla onların bozulan nişanı orman yangını gibi her tarafa hızla ulaşacaktı. Şehrin sokaklarını bir zamanlar Louisa ile çalımla yürüyen Brandon şimdi kendisinin yakınlığını bir yük olarak görüyordu ve

Jcffin, karısına yaptığı açık kura bir ayrıcalık tanıyordu. Brandon kardeşinin Louisa'yı zaten yenge olarak onaylamadığını ve bu maskaralığı sonuna kadar görmeyeceğini

biliyordu. Karısının küçük ve narin yapısı üzerinde yoğunlaştı, eteklerinin onun önünde gösterişli bir biçimde sallınmasını izledi ve gözleri parıldadı.

Büyük bir öz güvenle Jeff Heather'ı arabaya bindirdi ve hemen onun yanına oturdu. Kardeşinin sakın ama kararlı bir şekilde kızgınca bakan suratıyla karşılaşmakta da gecikmedi. Brandon Louisa'nın koltuğuna oturmasında yardımcı oldu ve tek boş olarak kalan yere, onun yanına oturdu. O hemen Brandon'a yakın olmak için ona doğru kayd ve kolunu gelişigüzel bir şekilde Brandon'ın kalçası üstüne koydu. Sanki bu adamla olan özel yakınlığını ilan eder gibiydi. Dudakları küsmüş olmanın sertliğiyle Brandon dimdik bacak bacak üstüne attı, karşısındaki çift bakıp durdu ve kardeşinin merhametini diledi.

Heather kocasının kucağına ve onu sahiplenen ele göz ucuy-la baktı ve sonunda gözlerini tepkisini görmek için onun yüzüne kaldırdı. Onun bu davranışı Louisa tarafından yakalandı ve kadının dudaklarını donuk bir gülümseme büktü.

"Söyle bana canım," dedi işveli bir şekilde. "Brandon sana bizimle ilgili bir şey söyledi mi?" "Evet söyledi," dedi Heather mırıltı halinde. O devam etme-den, Louisa bir kaşını alaycı bir şekilde yükselterek kesti.

"Tabii bizimle ilgili her şeyi sana söylemedi." Brandon'a döndü, cilveli bir şekilde kirpiklerini açıp kapayarak gülümsedi. "Eminim ona her şeyi söylemedin canım. Umarım o kadar ileri gitmedin."

Yüze vurulan hiçbir tokat bu kadar acıtmazdı. Bu kaba açıklama karşısında şaşkınlıkla birlikte Heather'm kalbi üstüne bir ağırlık düştü. Gözleri şaşkınlık içinde aşağı indi. Kafasından binlerce düşünce geçti ve hepsi birlikte karışıklık içinde birbirlerine çarptılar. Bunu - Brandon ile kadının sevgili oluşunu hiç düşünmemişti. Evliliklerinden bu kadar pişman olmasına şaşmamak gerekiyordu. Adını ve çocuğunu taşıyor da olsa, o dışarıdan gelen birisiydi, Louisa ise değildi. Gözünde bir hizmetçi olduğunu bir defasında söylememiş miydi?

Titreyen dudağını ısırdı ve el kürkünü sarsılan eliyle düzeltti. Onun üzüntüsü iki adam tarafından da fark edilmişti. Çenesi kasılırken Brandon'ın yanağındaki kaslar çalışmaya başladı. Jeff zorlama bir gülümseme ve kızgınlığını gösteren gözlerle ile öne doğru eğildi.

Söylediğin ne olursa olsun Louie canım, Heather'ımız Brandon'ın bağlılığının kanıtını taşıyor.

Kadının gözlerinin içine sertçe baktı ve o, böyle küçük düşürüldüğü için kırgın olarak Brandon'dan biraz uzaklaştı. Bran-

don, kardeşinin Louisa'yı kontrol altında tutmasından memnun bir şekilde sessiz kaldı.

Elini Heather'mkilerin üstüne koyarak Jeff onları ince bir teselli için hafifçe sıktı. Ama Heather kafası karışık bir şekilde araba penceresine doğru baktı, dökülmesine ramak kalmış göz yaşlarıyla mücadele etti. Heather George'un arabaya yaklaştığını gördü ve kapıya geldiğinde ona titrek bir şekilde gülümsemeyi başardı. O, başındaki yün şapkayı çıkardı ve onun gülümseme-sine karşılık verdi.

"Bu cici giysiler içinde çok harika görünüyorsunuz hanımefendi. Güneşin parlamışını daha da güçlendiriyorsunuz."

Ona teşekkürlerini başıyla gösterdi ve tatlı tatlı baktı. Louisa arkada oturdu ve onları yarı öfkeli bir durumda izledi. Hanımefendisine bakarken hizmetlinin gösterdiği saygıyı çok iyi ayırbiliyordu. Brandon tarafından bu kadar güvenilen ve değer verilen bu adamın kendisine göstermediğini Heather'a sunu-şundan dolayı acı bir kıskançlığı içinde hissetti. Artık Jeffe dö-nerken onu tamamen görmezden geliyordu.

"Ve siz efendim. Vahşi kedilerle mücadele etmek için formda görünüyorsunuz."

Jeff sıırıttı ve dalgasını geçti. "Alıh seni midye popolu yaşı deniz kurdu. Parlak zihnınle beni kr ettiğini itiraf ediyorum."

Yaşı adamın elini samimi bir şekilde şıfaca tuttu, nezaket sözleri söylendi ve hizmetli Brandon'a dönerek konuştu.

"Arabaya sandıkları yükledik kaptan. Luke ve Ethan katırlar uyumadan onları harekete geçirmek istiyor, izninizle kaptan, biz yola çıkmak istiyoruz."

Brandon başıyla olur işareti verdi. "James'e gelmesini söyle. Hemen yola çıkıyoruz. Bayan Wells'i Oakley'de bırakıyoruz. Orada muhtemelen birkaç dakika kalacağız. Bizi kaçırırsanız, eve doğru devam edin." "Tamam kaptan," dedi George. Geriye çekilmeden önce Louisa'ya tek bir kayıtsız bakış aktı.

Yaşı bir zenci bir dakika sonra koşarak ayakların konacağı tahtanın zincir taşını kaldırmak için geldi. Oturağı yerleştirdi. Dilini şaklatarak, atları sıcak güneşteki pineklemelerinden uyandırdı ve onları limandan hızlı bir tırısı kaldırdı.

Arabanın içindeki grup sessizdi. Arada sırada oradaki, buradaki ilginç şeyler Heather'a gösterilirken yorumlar yapıldı. Hiçbir şey düşünmemeye çalışarak Heather içinden geçtikleri şehri incelemekle kendisini meşgul etti. Demir ve marangozluk

işçiliğinin güzelliği onu şaşırtmıştı. Yüksek duvarları arkasında kendi dünyaları içinde duran malik neler etkileyiciydi.

Yolculuk, yolcular arasında başka bir atışma olmadan Oakley'e devam etti. Çiftlik evinin önünde araba dururken, Jeff Heather'a gösterdiği ihtimamın bir devamı olarak ayağa kalkmak istedi. Ama güçlü bir dirsek onu yeniden koltuğuna oturttu. Brandon kalktı, karısının elini tutarak arabadan aşağıya atladı ve onun inişine yardımcı oldu. Heather bakışını başka bir yöne çevirmeden önce gözleri buluştu. Brandon Heather'm hala tut-tuğu elini sıkı bir şekilde kolunun arasında yerleştirdi ve onun eve girişine eşlik etti. Böylece Jeffi gönülsüzce Louisa'nın in-mesine yardımcı olmaya ve isteksizce onun dirseğini ilerledikçe tutmaya terkettti.

  eri girdiklerinde k hyanın Heather'm mantosunu ve el kürkünü aldığını ve oturma odasına kocası tarafından götürüldüğünü ve onun eşinin beline sahiplenici bir şekilde sarıldığını gördüler. Jeff sırtarak onlara katıldı. Böylece Louisa hizmetlinin yardımına bırakılmış oldu. Jeff'e öfkeyle bakan kadın çay ve k -  k ord vr servisleri için talimatlar yağdırdı ve onları takip etti. Brandon Heather'ı kanepenin köşesine oturtmuştu. Kendisi de ona yakındı ve kolu onun arkasında olduğundan, kardeşinin müdahalesine yer kalmıyordu. Jeff durumdan hoşnutsuz değil-di. Brandon'ı teşvik ederek onu

karısını korumaya yöneltmişti. Onların arasında ayakta durdu ve deniz yolculuğu konusunda havadan sudan konuştular. Bara gittiğinde Louisa Brandon'a bir soru yöneltti. "Her zamanki mi canım? Onu nasıl istediğini bi-liyorum," dedi İşveli bir şekilde.

Heather ellerini kucağında kenetledi ve onlara baktı. Kendi-sini pek zeki hissetmiyordu şu an.

Louisa içeceği hazırlarken ortalığı daha da karıştırmayı iste-di. "Kocan hakkında öğreneceğin çok şey var canım. Ağız tadı konusunda çok hassastır." Doğrudan Heather'a baktı. "İçkilerinin yavaş yavaş karıştırılmasını ister, bu da bir deneyim gerektirir. Onun nelerden hoşlanmadığı konusunda sana bazı şeyler öğretebilirim." Bilgiç bir tavırla gülümsedi ve devam etti. "Ve zevklerini."

Jeff konuşmaya davetsiz bir şekilde karıştı. "Öğretecek çok şeyin var Louie canım. Ama genç evli bir hanıma öğretilecek uygun şeyler olduğunu sanmıyorum."

Louisa ona öfkeyle baktı ve Brandon'a içkisini vermeye gitti. Oturan çiftin arkasında durdu ve böylece Heather'a, onun gözleriyle karşılaşmadan bakabiliyordu. Jeffrey bara geçti ve onun içkilerinden bir viski alıp kadehine votka doldurdu.

"Kocanı mutlu etmek, çok büyük bir deneyim gerektirecek," dedi Louisa hırıltıyla. "Bunu çok iyi biliyorum. Senin bu kadar genç ve cahil olman acınacak bir şey."

Brandon'm eli Heather'm omzuna kaydı ve başparmağı ile onun çene çizgisini hafif dokunuşlarla izledi ve kulağını yumuşak bir şekilde okşadı. Kadının önünde onun bu ilgisinden oldukça şaşırان Heather gözlerini onunkine doğru kaldırdı. Şapkasının yumuşak kürkü onun elini sıyırdı ve o da parmağıyla hafifçe dokundu. Louisa'nın görüş açısından bu çok yakın bir sevgi değişimi görüntüsü veriyordu. Onlara kızdı, kıskançlıkla dolu bir şekilde onları birbirinden ayırmak istedi. Jeffin ona sabitlenmiş bakışını bulmak için gözlerini kaldırdı. O alaycı bir şekilde gülümsedi ve başını hızla salladı, şerefe yapar gibi kade-hini kaldırdı ve içkisinden yavaşça bir yudum aldı.

Genç zenci bir kadın içen girdi. Brandon onu Lulu adıyla selamladı. Hafif yiyecek ve içecek servisi yaptı. Louisa onların önüne çektiğı bir sandalyeye oturup eziyetim sürdürdü. Genç kız çayını karıştırırken Heather'a bir kaşını kaldırdı.

"Söyle bana canım, Brandon'ı ne kadar zamandır tanıyorsun r

Fincan, rahatsızlığını ortaya çıkarır gibi tabakta tıkırdadı.

Heather hemen onları yanındaki sehpa'ya koydu ve titreyen ellerini kucağında birleştirdi. Brandon kocaman elini onunkinin üzerine kaydıldı ve ona güven verici bir şekilde sıktı. Heather gözlerini kadına doğru yükseltti.

"Londra'ya geldiği ilk gece onunla tanıştım Bayan Wells." Louisa onu inceledi, göz kapaklarının tembelce kahverengi gözlerinin üzerine düşmesine izin verdi. Dudakları sığ bir gülümsemeyle kıvrıldı. "O kadar erken? Tabii öyle olmalı. Çocuğa hamileliğin başka türlü nasıl olabilirdi ki!"

Brandon elini Heather'm omzuna götürürken eski nişanlısı-na hafifçe gülümsedi, Heather'ı daha da yakına çekti. "Yeterince uzun Louisa."

Kadın birinden diğerine baktı ve Heather'm biraz solgun olduğunu düşündü. Ona sorular yöneltmeyi sürdürdü.

"Onunla nasıl tanışmış olursan ol canım. İyi bir aileden gelen bir İngiliz kızının bir Amerikalı deniz kaptanı'yla tanışması'nın oldukça güç olduğunu düşünüyorum." Bir kaşını kaldırıp "iyi aileden gelen' sözcüklerini, bu olgudan kuşku duyuyormuş gibi vurgulamıştı.

Brandon'm yüzünde küçük, tek yanlı bir gülümseme belirdi ve

sakın bir şekilde yanıtladı. "Heather ve ben, karımın çok iyi dostu olan Lord Hampton'm çabalarıyla bir araya geldik Louisa. O bizim tanışmamızı istedi ve eğer onu reddedersem bunun feci sonuçlarına katlanmakla beni tehdit etti. Ona bir tür çöpça-tan diyebilirsiniz. Oldukça inatçı yaşlı bir beyefendi."

Heather Brandon'a döndü. Yalan söylememiştii ama söyledikleri uygun bir açıklamaydı ve böylece Heather'ı, daha utandırıcı olayları onların öğrenmesi karşısında duyacağı acıdan kurtarıyordu. Onun verdiği yanıtın memnun Brandon'a gülümsedi ve bebek de onun memnuniyetini anlamış gibi güçlü bir hareket yaptı. Heather'm gözlen şaşkınlıkla açıldı ve Brandon'm da bunu fark ettiğini, onun gülümsemesinin ve sırtmasının büyümesinden anladı. Brandon onun üstünde eğildi ve bedesindeki bütün sınırları karıncalandıran bir şekilde dudaklarıyla kulağından öptü.

"Sağlam bir afacan değil mi tatlını?" Dedi sevecen bir şekilde.

Lotusa Brandon'm eşine gösterdiği yakınlıktan rahatsız olmuştu. "Ne dedin Brandon?" Israrcı bir tonda sordu.

"Öyle görünüyor ki Louse," dedi Jeff sırtarak. "Bu hiçbiri-mizi ilgilendirmez. Ama sanırım çocukları bu birleşmeyi onaylıyor."

Söylenenleri Louisa duymak istemedi. Kardeşçe bir iletişim içinde birbirlerini neşeyle bakmakta olan bu iki adama gözünü dikti. Onların zekâsının altında kalması ilk değildi ve dışlanmak onu çılgına çeviriyordu. Özellikle devreye giren bu küçük kız, her şeyi gayet iyi biliyor gibiydi. Lakın onunla baş edebilirdi.

"Brandon canım, başka bir içki almak ister mısın?" Louisa ilgiyle sordu.

Brandon öneriyi kabul etmedi. Kadın Heather'a baktı.

"Kocanı ilk adıyla çağırmamın sence sakıncasının olmadığı-nı umarım canım. Her şeyden öte onu o kadar uzun zamandır tanıyorum ki ona başka türlü seslenmek bana doğru gelmiyor. Hatırlatsan biz evlenmek üzereydik."

Heather, şimdi kendisine biraz daha fazla güvenerek Louisa'ya gülümsedi. "Aileyle dostluk temelinde ilişkileri sürdürmemeniz için bir neden göremiyorum Bayan Wells." Tatlı bir şekilde yanıtladı. "Ve lütfen istediğiniz zaman bize ziyarete gelin."

Jeff keyifle kıkırdadı. "Evet Lome. Sanıyorum kız sana içten bir ev sahibesinin zarafetini öğretebilir. Dersleri takdir edemeyecek olman çok kötü."

Louisa yerinden aceleyle kalktı ve ona öfkeden kudurmuş bir şekilde baktı. "Lütfen o pis ağzını kapatır mısın ve nasıl bir budala olduğunu göstermekten uzak durur musun?"

Karısının omuzlarını okşarken Brandon yavaşça güldü. "Sevgili kardeşim, eğer bu çılgınlığı sürdüreceksin olursan, hayatın için mücadele ediyor olacaksın. Louisa'nın öfkesini unuttun mu?" "Hayır Brandon," dedi Jeff sırtarak. "Fakat öyle görünüyor ki sen unuttun, Louise'nin önünde karını okşamaya devam edersen, pençe atılanın sen olduğunu göreceksin."

Ağabey iyi niyetle kıkırdayarak güldü ve neredeyse hüzünlü bir şekilde elini Heather'dan çekti ve sonra ayağa kalktı. "Gerçekten gitmemiz gerekiyor Louisa. Yolculuk Heather için oldukça yorucuydu ve kendisi yerleşmeyi dört gözle bekliyor. Ben de eve gitmeyi çok istiyorum."

Yiyecek ve içecekler için teşekkür etti ve Heather'a eli-ni uzattı, onun kanepeden kalkmasına yardımcı oldu. Jeff de gözlüklerini temizledi. Holde eşinin mantosunu ve el kürkünü giymesine yardımcı oldu. Louisa onun bu ilgisini, Heather'ın aşk konusunda kendisinden önce davrandığını düşünerek tik-

sintiyle izledi. Genç kadına daha fazla ışkence çektirmek için yeni sözler bulamadan onları takip etti.

Brandon Heather'ı bekleyen arabaya bindirdi ve Jeff arabaya binip yengesinin karşısında bir koltuğa oturup yanındaki yeri; ağabeyi için bıraktı. Brandon Louisa'ya kibarca veda etti. Araba yoluna devam ederken Louisa verandada yalnız başına öğleden sonrasının uzamış gölgelerinde ayakta durdu ve onların gidişini izledi.

Yola koyulduktan sonra Jeff ve Brandon rahat bir yakınlık içinde syleşilerini sürdürdüler, iki kardeşin birbirlerini olağandışı bir şekilde iyi anlaştıkları çok geçmeden ortaya ıktı. Birbiriyle eşleşmiş bir çift atın sessiz öğleden sonra çıkardığı seslerde olduğu gibi onlar, hayat boyu sürecek bir beraberliği yineliyorlardı. Brandon Heather'a büyük kare bir taşı göstererek bunun arazisinin sınırını gösterdiğini söyledi. Heather arabanın pencerelerinden evi görebilmek için kendini zorladı. Sonsuz ormanlar dışında bir şey göremeyip şaşkınlıkla bakmayı arabanın içinde de sürdürünce Jeff'i neşeli bir şekilde gülümser durumda buldu.

"Eve gelmek için biraz daha zaman geçecek," dedi. "Yaklaşık iki

mil daha gitmemiz gerekiyor."

Meather mavi gözleri iyice açılmış bir şekilde Brandon'a döndü. "Bütün bunların sana ait olduğunu mu kastediyorsun?" Dışarısını göstererek sordu.

Brandon yavaşça başını indirerek onayladı ve Jeff sırtıttı.

"Bir Birmingham ile evlendiğin zaman nasıl bir ortama girdiğini herhalde bilmiyordun küçük kız kardeşim."

Birden Brandon işaret etti. "Bu Harthaven."

Heather onun parmağıyla gösterdiği yeri görmek için, onun üzerine eğilerek baktı. Ama yoldan belirli bir uzaklıktaki ağaçların üstünden yükselen dumanın bulanık görüntüsünü yakalaya-bildi. Tekerlerin ve atların ayaklarının çıkardığı mutlu bir takım takırtıları duyabiliyordu. Büyük, gri İspanyol meşe ağaçlarıyla dizili özel bir yola yaklaştılar. Araba, bu özel yola döndüğünde Heather, hayatında hiç benzerini görmediği yolun sonunda-ki evin manzarası karşısında nefesini zor tuttu. Dor mimarisi tarzında büyük kolonlar çatı düzeyini, meşelerle desteklenmiş ikinci kat verandasıyla birlikte tutuyordu. Bu

verandanın mer-kezinde büyük geyiklerin boynuzlan asılıydı. İki kardeş onun şaşkınlığı karşısında gülümsediler. Heather burasının, içindeki çocuğu ve daha büyük umutlarla çok sayıda çocuğu yetiştirece-ği yer olduğunu anladı. İçi huzur ve geleceğe yeni bir güvenle dolmuş olarak arkasına yaslandı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Araba sarsıntıyla evin önünde durduğunda tozların arasında iki küçük zenci çocuk oynuyordu. Brandon'ın yüzünü görür görmez çıl yavrusu gibi dağıldılar ve ortalığı bir süre ölüm sessizliği kapladı. Yalnızca uzaklardan arada sırada gelen bir ses bu sessizliği bozuyordu. Evin köşesinden bir çocuğun kıkırdaması duyuldu, diğeri verandanın diğeri köşesinden geldi. Önce kuv-vetli bir şşş ve daha sonra kıkırdamalar korusu. Evin arkasından da bir küçük çocuğun ciyak ciyak sesi ulaşıyordu.

"Bay Brandon burada! Eve geldi!"

Sonra daha yaşlı bir kadın boğazından "Tanrım! Oğlumuz sonunda eve geldi."

Ayak sesleri evin içinde onlara doğru yerleri inletiyordu. Çocuklar bütün deliklerden, çalılıkların arkasından dışarı doğru fırlıyorlardı ve en sonunda yirmiden fazla çocuk arabanın etrafında şaşkın şaşkın bakınıyordu. Ön kapı açıldı ve oldukça heybetli zenci bir kadın verandaya çıktı, ellerini önlüğüne sildi.

Arabaya doğru seşirtti.

"Tanrı aşkına Bay Jeff. Kardeşin o limandan eve senin için ne getiriyor?"

Brandon arabanın kapısını ardına kadar açtı, aşağıya atladı ve yüzünün her tarafını bir sırtma kapladı. "Hatti, seni yaşlı koca kadın. Bugünlerde sana haddini bildireceğim."

Kadın sevinçle kesik kesik güldü ve onunla kucaklaşmak için koştu. Kollarını geniş bir şekilde açarak Brandon onu iyice kucakladı, gülerken de kadını iyice sıktı. Onu serbest bıraktığında kadın bir "Ohhhh" çekti.

"Ooooh Bay Bran. Gücün falan azalmıyor. Kaburgalarımı günün birinde kıracaksın eminim." Ondan öteye, arabanın içine bir göz attı. "içeride seninle birlikte kim var Bay Jeff? Yaşlı Hatti'den birisini mi saklıyorsun? Onu dışarıya çıkar ve ona bir bakayım. Sonra da Bay Brandon'm kendisi için ne getirdiğini göreyim. Bu bir boğa değil besbelli ve Bayan Louisa olmadığını da görebiliyorum."

O konuşurken Jeff ayağa kalktı, arabadan çıktı ve Heather'm inmesine yardımcı oldu. Neredeyse hiç durmadan Hatti gevezeliğini sürdürdü.

"Acele et Bay Jeff," diyerek sabırsızca talimat verdi. "Onu buraya getir de ben de onu görebileyim. Önümden de çekil oğlum. Yaşına göre her zaman sakardın sen."

Jeff, gözlerinde mutlu parıltılar yanarak kenara çekildi ve yaşlı zenci kadının Heather'a ilk kez bakmasına izin verdi. Hatti'nin gözleri Heather'm yüzünde gezindi ve tatmin olarak gülümsedi.

"O bir çocuk. Bu kadar tatlı bir şeyi nereden buldun Bay Bran?"

Gözü Heather'm karnına doğru gidince ciddileşti, Brandon'a derin ve sıkıntılı gözlerle dönüp, kabahatin kimde olduğundan şüphesinin olmadığını hissettirdi. İlk adını söylemeyip kaşını kaldırarak sordu.

"Bay Birmingham, bu çocukla evleneceksin değil mi? O Ba-yan Louisa'dan daha çok size ihtiyaç duyuyor. Bu kıza haksızlık edersen zavallı annenin mezardaki kemikleri sızlar."

Brandon yaşlı kadına sırtıttı. "Bu işi Londra'da hallettim Hat-ti. Bu benim karım Heather."

Onun büyük, yaygın ve dişlek gülümsemesi yeniden belirdi ve gözleri aydınlandı. "Ah Tanrım, Bay Bran." Mutlu çığlıklar attı. "Aptallığı bir kenara bıraktın ve Harthaven için bize yeni bir Bayan Birmingham getirdin. Şimdi de bu evde bebekler ola-cak. Çok sayıda bebek. Şimdi tam zamanı. Çok yaşa. Beni diğer kadınla epeyce korkuttun, yaşlı kalbim duracaktı neredeyse. Bu aileden ümidimi kesmek üzereydim."

Heather'a aydınlık bir yüzle döndü, ellerini geniş kalçaları üzerine koydu. "Bayan Birmingham." Sırıttı. "Ad tam uyuyor. Kimsede Birmingham'ların güzel görünüşü yoktur. Sen çok güzel bir çocuksun, narin bir çiçeksin."

Yanıt beklemeden gülümseyen hanımefendisinin elini tuttu. "Benimle gel tatlı küçük balım. Bu heriflerin seni bu durumunla orada tozlar içinde ayakta tutmasına izin verme." Brandon'a ayıplayan bir bakış attı. "Erkeklerden başka kimsenin olmadığı bir gemide bütün bu yolu geçerek sana bakmış. Seni obur. Ama hiç kaygılanma Bayan Heather. Burada yaşlı Hatti ile birliktesin ve sana gayet iyi bakılacak. Seyahat giysilerinden seni kurtaracağız ve seni rahat ettireceğiz. Charleston'dan buraya senin ve bebeğin için uzun bir yol. Akşam yemeği hazır olmadan önce dinlenmen gerek."

Heather omuzlarının üstünden Brandon'a tam bir çaresizlik

içinde baktı ve kadın onu Brandon'm yanından geçirirken ne-
şeyle kahkahalar atıyordu.

Hatti gelen iki genç kıza hızla emirler verdi. "Hemen git ve
hanımefendinin banyosu için su getir ve oyalanma ha, duyuyor
musun?"

Jeff, arabaya yaslanmış bir şekilde sevincinden kahkahayı bastı.
Brandon başını salladı ve kıkırdadı.

"Bu yaşlı kadın," dedi mırıltıyla. "Hiç değişmemiş." "George'a
ve Luke'a hanımefendinin sandıklarını bura-ya ulaşır ulaşmaz
hemen yukarıya getirmelerini söyle." Hatti omuzlarının
üstünden talimatlar yağdırdı. "O katırlar keyifle-rince
yürüyorlardır mutlaka."

Ön kapı onun arkasından kapandı ve Heather kendisini bal
mumu kokan büyük bir girişte buldu. Yerler, ayaklarının
altında yumuşak kadifemsi bir şekilde parlıyordu ve yerde bir
toz zer-resi bile yoktu.

Büyük döner bir merdiven ikinci kata çıkıyordu ve odada bazı
mobilya parçaları vardı. Rokoko tarzında şık, parlak ve taze
renkler taşıyorlardı. Sarı ve parlak koyu mavi kadifeler ve çok
renkli sırma ipek kumaşlar kaplamalarda kullanılmıştı ve açık

mavi duvarlar temiz ve lekesizdi.

Heather etrafına şaşkın gözlerle baktı ve Hatti onun eve duyduğu ilgiyi görerek çift kapılı oturma odasını ağzı hiç kapmadan gezdirdi. Şöminenin üstünde asılı duran, Brandon'a çok benzeyen ama daha koyu gözlü ve yüz çizgileri daha sert bir adamın portresini gösterdi.

"Bu eski sahip. O ve eşi bu evi inşa ettiler."

Bu odada duvarlar krem rengi üzerine hardal rengi desenlerle kaplanmıştı ve daha koyu tonda kadife perdeler yumuşak ipek perdecikler alttan ve üstten geçirilmek suretiyle pencerelerin üzerine çekilmişti. Fransız kapılar verendaya açılıyordu ve buradaki ağaç işi, sıcak gri manolyaydı. Parlak yeşil ipek kanepenin örtüsü, açık mavi ve hardal rengi 15. Louis sandalyeleri vardı. Lüks krem ve soluk altın rengi Aubusson halısı yeri süslüyordu ve bombeli 15. Louis komodini, aynı döneme ait şeker kamışı arkalıklı bir çift koltuğun arasındaki güzel yerini bulmuştu. Ko-modinin üstünde yaldızlı bir Cippendale ayna bu güzel bileşimi tamamlıyordu. Uzun, şık bir Fransız yazı masası çift kapıların yanında duruyor ve geçtikleri yemek odasına açılıyordu. Uzun bir yemek masası odaya hâkim olmuştu ve kristal avize üzerinde harika parıltılar saçıyordu.

Heather heyecanla muhteşem mobilyalara baktı ve Hatti onu merkezdeki girişe ve merdivenlere çekerken gururla kıkırdayarak güldü.

"Nerelisiniz Bayan Heather?" Diye sordu ve hanımefendisi-ne yanıt verme şansı tanımadı. "O Londra denen yerden olmalısın. Bay Brandon seninle orada mı tanıştı? O oğlan hep etrafı gezer. Bu odada soğuğu almak için güzel ateş yakıyoruz. Banyon da kısa bir süre sonra hazır olacak. Biraz sonra rahat ve hoş bir durumda olacaksın."

Zenci kadın merdivenlerin tepesinde döndü ve ana yatak odasına yol gösterdi. Yatak odasında, dört direkli ve üstü örtülü bir karyola vardı. Karyolanın başında ailenin arması vardı ve metrelerce sivrisinek tülü karyola direkleri arasında çekiliydi. Burası sıcak ve keyifli bir odaydı. Heather kendisini burada hemen huzur içinde hissetti. Ait olduğu yerdi sanki. Yatağın yanında durmak için gitti. Kocasıyla birlikte bu yatağı paylaşacağı akşamı düşündükçe yüreği daha hızlı atmaya başladı. Sonra ak-lından, zamanı geldiğinde çocuğunu - ve diğer çocuklarını da - doğuracağı yerin burası olacağı geçti.

Banyo hazır edilmişti ve Hatti onun soyunmasına yardım etti. Heather'm gözleri yaldızlı bir minyatür çerçeve içindeki bir kadının tuvalet masası üstündeki portresine takıldı. Merakla onu eline aldı ve baktı. Yeşil gözleri, şüphe götürmez bir

şekilde Brandon ile olan yakınlığını ortaya koyuyordu ve gülümseme de Jeff'ın sonsuz neşesini taşıyordu. Ne açık kahverengi saçları ve ne de küçük yüzü daha önce gördüğü bir kimseye benzemi-yordu. Ama gözler - ah o gözler!

"O Bayan Catherine," dedi Hatti gururla. "Sahibin annesi. O da senin gibi küçük tatlı bir şeydi. Tanrım, bu evi o yönetiyordu. Öyle bir disiplini vardı ki doğurduğu bu iki oğlana her istediğini yaptırırdı ve baba da onun isteklerini yapmak için dört dönerdi. Eğer oğlanlar yapmamaları gereken bir hata işlemişlerse onlarla tatlı bir sesle konuşurdu. Onlar da verandaya kadar sürünerek giderlerdi. Ama onlar, onun evi ve kendilerini yönettiğini bil-mezlerdi. Bilseler bile, onlar böyle oluşundan hoşlanıyorlardı. Çünkü hiçbir zaman yakınmazlardı. O hep yumuşak ve bal gibi tatlıydı. Eski sahibi ve oğlanları dünyada onlar gibi kimse yok-muş gibi severdi. Öbür sahip, o bambaşka birisiydi. O hep kar-şsı çıkan ve huysuzluk yapan birisiydi. Tek başına savaşılabildi ve kazanırdı. Bay Brandon da tam onun gibi. O kadar aksi ki kendisine zarar verebilir. Ve gururlu, Tanrım! Kimse onun gibi değil. Bayan Louisa'nın Bay Bran'i kesinlikle kaptığını düşün-müştüm. Bu çok kötü bir sorun olabilirdi. Çok geçmeden onu öldürürdü."

Heather kadına şaşkınlıkla baktı. "Niye böyle söylüyorsun Hatti?"

Zenci kadın dudaklarını kapattı. "Sahip çok konuştuğumu söylüyor." Gözlerini devirerek yanıtladı ve su için banyo yağı bulmak için aceleyle çıktı gitti. Heather kafası karışmış bir şekilde oturdu. Merakı iyice artmıştı şimdi. Ama zenci kadının en azından şimdilik söyleyecek sözü kalmamıştı.

Bağırış ve kızgın bir kişneme sesi dışardan duyuldu. Dikka-tini çekmişti ve pencereye gitti, zıplayan ve burnundan soluyan siyah bir ata Brandon'ın binmekte olduğunu gördü. At, üzerine binilmesinden hiç de memnun değildi. Jeff kenarda, kardeşinin atın kontrolünü sağlama mücadelesini ayakta durarak izliyordu. Hatti de Heather'a katılarak aşağıdaki manzaraya bakmaya başladı. Yular ve mahmuz altında öfkelenen hayvan geriye şahladı ve hamle yaptı, toynaklarıyla yerden etrafa topraklar saçtı. Ama Brandon iyi dayanıyordu. Atın her geriye kalkışında Brandon kulakları arasından ona akıllıca vuruyordu. Sonunda öfkeli hayvan yılginlaşmaya başladı. Brandon dizginleri kısalttı ve atı emirlerine uymaya zorladı. Onu çayırliklarda sürdü ve burun-larından buhar çıkıncaya, terletinceye kadar yorduğu hayvan titreyerek iyice teslim oldu.

Jeff atı içeriye almak için kapıyı açtığında Heather pencere yakınına yürüdü, onların gidişini daha iyi görmek için perdeyi araladı. Adam ve hayvan bir ara eve yüzlerini dönmüşlerdi ve Brandon Heather'ı orada ayakta kombinezonu içinde ona ken-

disine bakarken gördü. Hayvan toprağı eşıeledi ve gitmek için sabırsızlanarak dizginlerini çiğnedi. Ama penceredeki görüntüden dolayı ilgisi başka yere kayan sahibi onu sıkı bir şekilde tutuyordu. Brandon kapıdan geçmek için bir hareket yapmayınca Jeff döndü ve onun baktığı yere gözlerini götürdü. Heather utanarak perdeyi çekti ve Brandon'ın ilgisi yeniden ata yöneldi. Telaşlı ayak hareketleriyle hayvan açık kapıdan içeri, kaslarını büyük bir öfkeyle çalıştırarak dört nala daldı. Brandon dizginleri bıraktı ve hayvanın istediğı gibi koşmasına, altındaki küheylanin ritmik iniş kalkışından zevk alarak izin verdi.

"Hadi gel bal çocuk." Hatti ısrar etti. "Banyon hazır ve orada daha uzun kalırsan su soğuyacak. Sahip yaşlı Leopold'a nasıl bi-nileceğini biliyor. Dolayısıyla kaygılanmaya gerek yok."

Heather kendini banyoya bıraktı. Bu arada Hattı George ve Luke ile sandıkların merdivenlerden odalara taşınması ve boşaltılmasıyla, giysilerin büyük yatak odasına konmasıyla uğraştı. Giysiler arasından eflatun rengi kadife bir giysiyi hanımefendisi için seçti ve onu büyük yatağın üzerine dikkatli bir şekilde yay-dı.

"Bu giysi olur mu Bayan Heather? Çok güzel gerçekten. Sahip Brandon ondan hoşlanacak. Bütün bu giysileri senin için mi satın aldı? Sahip olduklarına çok iyi bakıyor bu adam."

Heather gülümsedi ve kadının abuk subuk konuşmasına izin verdi. Hatti'nin varsayımlarla konuşmasını sürdürdüğünü, çoğu durumda da büyük bir isabetle kendi sorusuna kendisinin doğru olarak yanıt verdiğini fark etti.

Zenci kadın küvete yayılmış büyük bir havluyla genç hanımefendisini sarmak üzere geldi.

"Burada ayakta dur ve yaşlı Hatti'nin seni kurulamasına izin ver çocuk. Sonra seni gül yağı ile ovacağım ve akşam yemeğinden önce sen de biraz dinleneceksin. Sahip Brandon banyosunu geri geldiği zaman ister."

Bir süre sonra Hatti kapıyı onun arkasından sessizce kapattı. Yumuşak ve tüy gibi bir yorgan üzerinde serili olarak yatak üzerinde uyku bastırmış bir Heather bıraktı. Akşam güneşin batış saatlerinde uyandı ve zenci kadın bir şekilde onun uyanışını hissederek onun akşam yemeği için giyinmesine yardımcı oldu.

"Çok güzel saçların var çocuk." Uzun parlak saçlarını ya-vaşça tararken gülümseyerek konuştu. "Sahip onlarla çok gurur duyuyor olmalı." Sonra kısık bir sesle ekledi. "Hah, Bayan Louisa bunların yanına yaklaşamaz bile."

Bir süre sonra Heather Brandon'ın holden gelen ayak ses-lerini duydu ve Hatti'nin elleri çılgınca bir hızla onun saçını tarama işini bitirmeye çalıştı.

"Tanrım, Sahip Brandon evde ve ben hemen bitiremeyece-ğim."

Kapı açıldı ve Brandon içeriye, ceketini omzuna asılı bir şekilde girdi. Yüzü hala ata binişinden dolayı kırmızıydı ve az da olsa nefes nefeseydi.

"Yaşa, yaşa. Onu bir dakika içinde hazır ediyorum." Hatti ona aceleyle güvence verdi.

Gözleri, ayna önünde kombinezonu ile oturan Heather'a

sabitlenmiş Brandon hafifçe güldü. "Kendini parçalara bölme Hatti. Sonra inme inecek." "Yaşa, yaşa, cadaloglar için dinlenme yok," diyerek sırtıttı.

Brandon ceketini sandalyeye bıraktı ve yeleğinin düğmeleri-ni, yaşlı zenci kadın Heather'm saçlarını başının tepesinde toplayıp onu gevşek bir şekilde kurdele ile bağlarken çözmeye başladı. Brandon onu sıcak ve takdir eden bir bakışla, Heather'm giysisini giymesine yardım ederken izledi. Zenci kadın giysisinin

arkasını bağlamaya kalkınca onlara doğru hareket etti.

"Bunu ben yapacağım Hatti. Sen benim banyomu hazırla-maya git." "Yaşa Sahip Bran," dedi kıkırdayarak ve ayaklarını sürüyerek çıkıp gitti.

Brandon giysinin sırt kısmını eline aldı, yavaşça ve üzerinde durarak, her bir çengeli tek tek taktı. Sonuna gelirken Heather atın erkeksi esansının ve ter kokusunun farkındaydı. Giysisinin tepesinde Brandon'm elleri uzun süre kalmış gibiydi ve Brandon başını onun saçları yüzüne sürtünceye kadar eğildi ve onun tatlı kokusunu içine çekti. Heather onu iştirerek, koklayarak, hissederek, o anın büyüsünü bozmamak için hareket etmekten korkarak gözleri yarı kapalı durdu. Fakat Hatti'nin sesi merdi-ven boşluğundan geldi.

Şimdi o suyu yukarı getir. Sahip Brandon banyo için bek-liyor.

Heather kocasının yüzüne döndü. Ama o geriye adım atmış-tı ve gömleğini çıkarıyordu. Hatti kapıyı açtı ve içeriye duman tüten su kovalarıyla oğlan çocuklarının girmesine izin verdi. Küveti doldurdular ve sabırsız yaşlı kadın tarafından hemen odadan çıkarıldılar. Zenci kadın kapıda bir an. durdu ve sordu.

"Bütün istediğin bu mu?" "Evet," dedi adam ve pantolonlarını

çıkarmaya başladı. Hatti kaçarak uzaklaştı ve kapıyı arkasından kapattı.

Heather havlu ve giysileri, Brandon'm soyunmasına yönelt-tiği dikkatli bakışlar altında hazırladı. Heather onun uzun, güç-lü kaslarını, dar kalçalarını ve geniş omuzlarını buğulu gözlerle beğeniyle seyretti. Birdenbire içi sahiplenici bir gururla doldu. Biliyordu ki o kendisine aitti ve hiçbir kadın, Louisa bile onun üzerinde bir hak iddia edemezdi.

Yatağa gitti ve Brandon banyoya girerken çoraplarını ve ayakkabılarını giymek için köşeye oturdu. Eteklerini dizlerinin üstüne kaldırdığında Brandon'ın ilgisi ona kaydı ve onun uzun bacaklarını hayranlıkla izlerken sabunu aylak bir şekilde göğ-sünde köpürttü.

"Hattı sana evi gösterdi mı?" Onun kalçası etrafında fırırlı bir çorap bağına bağlamasını izlerken sordu.

Heather başını salladı. "Hayir," dedi mutlu bir şekilde. 'Yalnızca oturma odası ve yemek odasını gösterdi. Ama geri kalanları da görmek için sabırsızlanıyorum. Evin bu kadar muhteşem ve böylesine güzel olacağını düşünmemiştim." Keyifli bir kıkırdama ile ekledi. "Bir çiftlik evinde yaşayacağımızı hayal etmiş-

tim. Bir malikânede yaşayacağımızı söylememiştin."

Heather ayağa kalkarken ve eteğini serbest bırakıp onları düzeltirken Brandon sıırttı. "Sormadın ki tatlım."

Heather güldü, küveti geçti ve uzanıp parmaklarıyla suyu cıırttı ve sıçrayan sular Brandon'ın göğsüne geldi. "Acele et Brandon, açlıktan ölüyorum."

Brandon yeleşini giyerken yan odadan gelen bir kıkırdama sesi ilgilerini çekti. "Tanrım bu ne?" Hattı'nın sesi kapıdan geldi. "Daha önce böyle bir şey görmedim."

Brandon kapıyı açtı ve Heather onun yanına, diğer odada yünlü içliğı elinde tutan Hattı'ye bakmak için geçti. Onlar oda-ya girerlerken Brandon'a baktı ve bir kaşını kaldırdı.

"Sahip Bran, bunlar senin mı? Üzerinde epey de dantel var.

Heather eliyle ağzını kapadı ve kıkırdamalarını durdurmaya çalıştı.

"Onlar senin için çok ama çok küçük. Bunu niçin satın al-dın?" İçlikleri Heather'ın yakınına getirdiğı zaman gözleri ani-den

büyüdü. "Bunlar senin Bayan Heather," inanmayan bakış-larla sordu. "Öğreneceksin Hatti. Onları karımı sıcak tutsun diye özel olarak yaptırdım." Brandon onu bir sırtışıla bilgilendirdi. "Kaşın Kuzey Atlantik, bir kadının eteğinin altında hiçbir şey olmadan süzülerek yürümesi için uygun bir yer değil." 'Yaşa, yaşa.' Zenci kadın kıs kıs gülererek katıldığını belli etti.

Brandon kendi kendine gülererek başını salladı. "Hatti hadi buradan git ve akşam yemeğinin ne kadar hazır olduğunu kont-rol et. Hanımefendin açlıktan bayılmak üzere."

Kadının bütün yüzünü bir sırtıma kapladı. "Yaşa Sahip Bran."

Aceleyle çıktı. Heather odaya girdi ve dolaşmaya başladı. Yatağa merakla dokundu ve hafifçe parmaklarını sandalyenin üstünde gezdirdi. Brandon yeleşini düğmelerken onu dikkatle izledi.

"Burası oturma odasıydı. Fakat annem ben doğduktan sonra buraya yatağı koydurdu. Bazen ben ve Jeff hasta olduğumuzda annem babamı rahatsız etmek istemezdi ve ona gereksinmemiz olduğunda burada kalırdı. Çocuk odası bitişik kapı."

Heather odadaki bütün eşyaları tanımaya çalışırken onun narin

yapısını izledi. Brandon'm içinde onu yanına alıp parıl parıl saçlarını okşama güdüsü uyandı. Heather'ın ilgisi yatağa ve el işi yatak örtüsüne yönelmişti. Brandon ona yakın durmak için hareket etti. Onu neredeyse kollari arasına alıyordu ama durdu.

Burada da ona karşı koyarsa, onunla mücadele ederse ne olurdu? Şiddetle karşı koyarsa çocuğa veya ona zarar verebilirdi.

Aklı onun yakınlığıyla, kokusuyla, bukleli saçlarıyla sersemlemişti. Onu yeniden zorlayamazdı. Onunla mücadele etmeyecekti ve onu zorlamayacaktı. İsteyerek gelmeliydi.

"Bir seçim," dedi içinden. 'Yalnız yatak veya benim ilgileri-mi paylaşması. Onun karar vermesini sağlayacağım."

Boğazını temizledi. "Bu yatak - bu oda - eğer istiyorsan senindir Heather." Beceriksizlikle sözcükleri bulamayışı karşısın-da şaşırdı ve Heather dondu kaldı. Kürek kemikleri arasında bir hançer sokulmuş gibi göğsünde bir ağrı oluşuvermişti.

"Aman Tanrım," dedi içinden. "Bana çok yakın duruyor ve benden nefret ediyor. Yatağını benimle paylaşmaya dayanamı-

yor. Şimdi evinde ve Louisa ile kaldığı yerden hayatını devam ettirebilir. Beni bir kenara koyacak ve varlığımı bile unutacak." Onunla mutlu ve normal bir hayat konusundaki umutları-nı düşününce gözlerinden yaşlar geldi. Umutsuzluk içinde öne doğru eğildi ve yatak örtüsünü düzeltti.

"Bu çok güzel bir yatak," diyerek mırıldandı. "Oda da çocuk odasına çok yakın. Sanırım burası benim için en iyi yer."

Brandon'm omuzları yorgun bir şekilde düştü. "Hatti'ye giysilerini buraya taşımasını söyleyeceğim." İçini çekti ve dönüp kendi odasına gitti. Kapıyı kapadı ve arkasına yılgınlıkla yaslan-dı. Şimdi, konuyu gündeme getirdiği için kendisine kızıyordu. Alçak bir fısıltıyla kendi kendisine küfretti.

"Seni aptal! Maymunun en maskarası! Lanet olası aptal! Ona evi ve yatağını gösterebilir, ağzını açmadan konuyu çözebilir-din!"

Kızgın bir şekilde üzerinde konyak şişesi olan masaya yürü-dü ve kadehi epeyce doldurdu, sonra elindeki bardağa bakmaya başladı.

"Centilmenliği göstermek ve onun seçmesine izin vermek!" Ateş gibi konyağı bir dikişte devirdi ve onun yıllanmış tadını

hissetmedi. "O zaman kışın soğukla kendi başına uğraş seni avanak!"

Bardağı sertçe koydu ve ceketini alarak kızgın bir şekilde odadan ayrıldı. Holde Hattı ile karşılaştı ve ona homurdandı.

"Bayan Birmingham diğer odayı tercih etmeye karar verdi. Ben dönmeden önce giysileri odasına götürülsün."

Onun ruh durumundaki aşırı değişime şaşırılmış bir durum-da zenci kadın ağzı açık bir şekilde ona baktı. Yanından yıldırım gibi geçen ve merdivenlerden inen Brandon'ı izlerken, ona söz dinleyen bir tavırla karşılık verdi. Onun iğrenç öfkesi üzerine başını sallarken oturma odasını açtı ve Heather'ı yağmur gibi gözyaşları akarken buldu. O içen girerken kız arkasını döndü ve yanaklarını sildi.

"Çok güzel görünüyorsun tatlı çocuğum." Hattı yumuşak bir tavırla hanımefendisini rahatlattı. "Sahip Jeff aşağıya gelme-niz için biraz sabırsızlanıyor. Eğer kardeşi dikkatli olmazsa seni onun burnunun dibinden çekip alacağını söylüyor."

Ürkek bir gülümsemeyi yüzüne yansıtabildi Heather sırtını düzeltti ve yaşlı kadına döndü. Hattı'nın kahverengi gözleri bir

süre genç hanımefendinin yüzünü inceledi. Gördüğü acıyı belli etti ama bu üzüntüyü yatıştırmak için daha neşeli bir tonda konuşmayı sürdürdü.

"Şimdi o güzel yüzü tazeleyelim ve yemek için gidelim. Eğer çok geçmeden bir şey yemezsen bebek açlıktan ölecek."

Hatti'nin gevezeliği Heather'ın kasvetini bir dereceye kadar dağıttı. Heather hizmetçinin bitip tükenmek bilmeyen konuşma yeteneğine yanıt vererek biraz şenlendiğini hissetti. Birkaç dakika sonra oturma odasına girdi ve Jeff hemen sandalyesinden kalkarak onu bir buket çiçekle selamladı. O elini kendi eli içine aldığı anda kararsızlıkla Brandon'a baktı. Ama o arkasını dönmüştü ve kendisine yaklaşılamaz bir durumdaydı. Jeff Heather'ın eli üzerinden, sanki kraliçe tacını takıyormuş gibi oldukça aşağılara eğildi. Gözlerini kocasından çekti ve neşeli görünmeye karar vererek gülümsedi. Onun odasından ayrı konuşundan rahatsız olduğunu görme zevkini kocasına vermek istemiyordu.

"Oh Heather, ormanlara baharın gelişi gibi bu duru güzel-liğin perişan ediyor." Jeff uzun bekleyişi sırasında birkaç bardak viski içmiş olarak bu övgüsünde oldukça abartılıydı ve içini çekti.

"Sen benim gözlerime ve damağıma, yazın ilk böğürtleni gibi

hoş ve yumuşak geliyor sun."

Onun bu saçma sözlerine karşılık reverans yaptı ve yanıt verdi. "İştahın kendini belli ediyor. Belki yemeğin gecikmesi seni hasta etti. Tabii yemeği istiyorsun ve benim huysuzluğumu kibar sözcüklerle kapatırsın."

Jeff, fena bir şekilde aşağılanmış bir şekilde geri baktı. "Ah çok değerli kız kardeşim. Beni çok incitiyorsun. Bu hoyrat vahsilikte seni görmek benim bütün beslenme düşüncemi yok edi-yor." "Çok centilmensiniz şövalye." Onu yatıştırır gibi içini çek-ti- "Senin kibarlığının yalın sözcüklerini işitmek çok hoş." Brandon'a doğru bir elini döndürdü. "Ama şurada en korkunç ejderha duruyor ve onun seni bir lokmada yutmasından korkarım. Ala hayır efendim."

Onu durdurmak ister gibi bir elini kaldırdı. "O güzelim yemekleri hemen yiyelim, yoksa bu acımasız canavar ikimizi de sindirecek."

Bu saçma oyunlarına neşeyle güldü. Jeff kıkırdadı, soytarı gibi hopyaya zıplaya bara gidip bir bardak hafif şarap koydu ve onu Heather'a getirdi.

Bize katılman için yalvarıyorum hanımefendi. Ayıklık eşi-ğini çoktan geçtik.

Brandon döndü, oyunları için maskara edilişi karşısında öf-kesi biraz yatışmıştı. Odaya genel olarak iğneleyici bir yorum-la seslendi. "Kendi kaygılarımla çevrili olmam sanki yetmiyor. Ama gezgin bir sirkte palyaço- yu daha iyi oynayabilecek bir kar-deşini ve benimle alay etme küstahlığı ancak kendi yeteneğiyle boy ölçü-şebilecek bir karım var. Siz ikiniz istediğiniz zaman bu çocukça oyunlarını oynayabilirsiniz. Fakat yemeğe başlayabi-lirsek memnun olacağım. Bu eğlenceye olan ihtiyacımdan çok daha fazla olan açlığını beni çileden çıkarıyor."

Jeff elini Heather'a uzatırken kıkırdadı. "Asık suratlı karde-şim bize feci şekilde kızgın hanımefendiciğim. Biraz mizah anlayışına ihtiyacı var, öyle değil mi?"

Heather omzu üstünden eşine baktı. O da kendisine bakı-yordu. Heather burnunu havaya kaldırdı. "Evet sevgili karde-şim. Biraz mizaha ihtiyacı var. Neşeli bekâr yok artık. Şimdi karısı ve çocuğu ile yükümlü biri. Bu kendisini bağlanmış his-seden bir adamı çok kızdırır."

Brandon Heather'a öfke ile baktı ama o neşeli ve çekici bir gülümseme ile Jeff'e geri döndü ve başını buklelerim dans etti-

rerek işveli bir şekilde arkaya doğru attı. "Şimdi tatlı kardeşim, sana bir eş bulmalıyız ve sen de onun gibi kasvetli olup, neşeden en ufak nasibini almadan sıkıcı ve canından bezmiş bir şekilde oturabilirsin. Kendini bulma konusunda bu senin mizah duy-gunu test etmeye yeter mi?"

Jeff başını geriye attı ve iştahla güldü. "Senin dışında birisiy-le mutlaka öyle olurdum." Sırıttı. "Dolayısıyla senin bir benze-rin yapıncaya kadar beklemek zorundayım. Bu olursa sevimli karakterim bozulmayabilir."

Birlikte güldüler ve Jeff onu Fransız kapılarından yemek odasına götürdü. Oradaki uzun masa resmi bir şekilde düzenlenmişti. Brandon'ın yeri en başta, Heather'mki en sonda, ikisinin arasında kristal avizeler ve Jeff'in yeri bulunuyordu. Gamsız kardeş onu yerine oturttu ve sonra kaşları çatılmış durumdaki Heather'm yanında servisler arasındaki mesafede durdu. Bran-don sandalyesinde kardeşinin yerini almasını bekledi. Ama jeff ayaktaydı, hoşnutsuz bir şekilde çenesini kaşıyordu.

"Sevgili kardeşim, yalnızlık için eğilimin olabilir. Lakın ben çok dost canlısı birisiyim ve nazik kız kardeşimin yalnız yemek yemesine dayanamıyorum."

Mutlu bir şekilde gülümseyerek servisini, tabak ve kadehini aldı ve Heather'm soluna yakın oturdu. Brandon bir an ona dik dik baktı, derin bir iç çekti ve onların neşesiyle yumuşayarak gruba katıldı. Yemek daha gayrı resmi bir şekilde devam etti ve onların keyfi ve bitmeyen konuşmaları ruh durumunu daha da iyileştirdi. Hizmetliler son tabakları da kaldırdılar ve karınla-rı doymuş bu üçlüye tatlı içecekler sundular. Heather arkası-na yaslandı ve içini çekti. İyi yemişti ve onların ağırlığını şim-di midesinde hissediyordu. Bir tür sersemlik onun duyularını bulandırmaya başladı. Kaslarını biraz esnetmeye ve çalıştırmaya ihtiyacı vardı. Brandon ayağa kalktı ve Heather'm sandalyesini masadan çekmeye geldi. Sonra birlikte oturma odasına gittiler. Brandon ile Jeff uzun ve yeşil puolarını kestiler. Bu arada Heather oturduğu kanepede kendini rahat hissetmedi ve temiz ha-vaya gereksinim duydu.

"Brandon," dedi mırıltıyla. "Bu harika yiyecekler mideme oturdu sanki. Eğer uygunsa dışarda yürümek isterdim."

Brandon olumlu bir yanıt verirken onun yuvarlak karnı-na baktı. Sonra kapıya doğru yürüyüp bir hizmetli çağırdı ve ondan hanımefendi için giyecek bir şey istedi. Genç delikanlı döndüğünde Brandon onun omuzlarına getirilen şalı iyice sardı ve ön kapıya kadar ona eşlik etti. Kapıyı açtı ve onunla beraber dışarı çıkacak gibi hareket edince Heather elini hafifçe onun

göğsüne koydu.

"Hayır," dedi usulca. "Senin ve jeff'in konuşacak çok şeyiniz olduğunu biliyorum. Çok geç kalmayacağım. Yalnızca birkaç nefes temiz hava."

Kendisi olmadan onun gidişine izin vermeye isteksiz gibi görünüyordu. Sonunda rıza gösterdi. "Evden çok fazla uzaklaşma."

Başıyla onaylar anlamda işaret veren Heather döndü ve Brandon kapıyı kapatıp oturma odasına geri giderken, veranda-nın köşesine doğru yürüdü.

Çok güzel bir akşamdı. Soğuk ve biraz sertçe bir havada hari-kulade parlak yıldızlı gökyüzünde beyaz yumuşacık bulutlar bir taraftan öteki tarafa çekiliyorlardı. Dolunay altında büyük meşe ağaçları üstlerinde yosunlar sallanan griye bürünmüş nöbetçiler gibiydiler. Hava hareketsiz ve sessizdi. Hiçbir esinti yoktu ve ormandan çok uzaklardan hafif sesler geliyordu. Birkaç ışık hiz-metliler bölümünden yansıyor ve arada sırada çıkan sesler çe-kilip gidiyordu. Merdivenlerden aşağıya adımlarını attı ve aya-ğıyla serin, nemli çayıra bastı. Yavaşça büyük ağaçların altından, onların ayla beraber yürüyen

dallarını izleyerek yürüdü.

"Burada benim ilk gecem ve bu topraklarla garip ve tadına doyulmaz bir bütünlük hissediyorum. O kadar geniş, düşlerimde bile göremeyeceğim kadar büyük bir alan ki yüreğimi serbest bırakabilir, asla köle gibi çalışmadan yaşayabilirim."

Heather döndü ve eve doğru baktı. Kocasını onu sessizce izliyor gibiydi. Kötü niyetle değil ama onu düşünen, onun nasıl bir olduğunu merak eder bir şekilde. Yüz ifadesi yumuşamışa benziyordu. Düşüncelerinden "Çocuklarımı içinde büyütebileceğim bir cennet, rahat bir yer," geçiyordu.

"Ah büyük beyaz ev. Lütfen burada mutluluk bulmama izin ver. Duvarların arasında çocuklarımı dünyaya getireyim. Kocam benimle gurur duysun ve kapılarının önüne asla gölge düşürmeyeyim."

Kendini çok rahatlamış hissetti. Sanki üstünden bir yük kalkmıştı. Evin sıcaklığını, onunla olan bağını ve garip eşliğini hissediyordu. Yeniden eve girdi, onları rahatsız etmemek için kapıları sessizce arkasından kapadı. Şalı üzerinden alırken, Jeff'in oturma odasından kardeşine hiddetle yükselttiği sesini duydu.

"Bu senin için mantıksız sevgili kardeşim," diyerek gürledi Brandon. "Louisa'nın bugün öğleden sonra, benimle bir nişanlı olarak buluşmak yerine karımla tanışmasından dolayı büyük bir şok yaşadığına inanmak çok mu zor? Bunu kolay karşılamadı ve biz de çok centilmence davranmadık doğrusu. Benim evlenmiş olduğum haberi ona daha uygun bir şekilde söylenebilirdi. Ona bu şekilde davrandığım için kendimle iftihar etmiyorum. Ona gerçekten çok kötü davrandım."

Heather tereddütle durdu. Dönüp gitme ve yeniden dışarıya kaçma veya merdivenlerin olduğu giriş salonuna girme konusunda ne yapacağını bilemedi. Brandon'ı Louisa ile yalnız düşününce yüreğinin daraldığını hissetti.

"Oh Bran. Sen yokken tam bir bakireyi mi oynadığını sanıyorsun? Dünyadaki son günleriymiş gibi milleti sıraya dizdi. Arkadaşların buna tanıklık edebilir."

Sessizlik ona verilen yanıt oldu ve Jeff sonra güldü.

"Bu kadar şaşırmış bakma Bran. Onun erkeksiz uzun süre yapabileceğini düşünabiliyor musun? Evet o seni piyasadaki en ıyı aygır olarak görüyor. Küheylan yokken o kısrağın kendi zevklerine gem vuracağını mı zannediyorsun? Ayrıca bilmen

gerekiyor. Sonunda sen ödeyeceksin nasılsa. Müstakbel Bayan Birmingham olarak şehirde epeyce borç yaptı. Tüccarlar bana onun seninle evlenip evlenmeyeceğini doğrulamam için geldiler. Senin adına beş yüz pounddan daha fazla harcama yaptı." Beş yüz pound mu?" Brandon bağırdı. "Ne cehenneme harcadı bu kadar parayı?"

Jeff eğlenerek güldü. "Mücevher, giysiler ve aklına gelebilecek her şey için harcadı. Bunların üstüne bir de Oakley'i yeni baştan döşetti. Onun, senin hayatına girmiş fahişeler içinde en pahalısı olduğuna bahse girerim. Kanaatkar birisi değil bildiğin gibi. Öyle olsaydı, babasının bıraktığı para ile çok rahat ve kolay bir hayat sürdürebilirdi. Ama göz açıp kapayıncaya kadar bu parayı harcadı ve çiftliği de borç batağına gömüldü. Senin paranın beklentisiyle dudaklarını yalıyordu."

Konuşmasını bitirirken Jeff bardağını doldurmak için odanın içinde yürüdü ve kapının önünden geçerken Heather'ı orada öylece dururken ve uysal bir şekilde şalı elinde tutarken gördü. Durdu ve ona baktı. Kulak misafiri olarak yakalanmış olduğu için Heather'ın yüzü pembeleşti. Omuzlarını sinirli bir şekilde silkti.

"Ben... özür dilerim. Dışarısı soğuktu ve ben... yatak odama gitmek istemiştim."

Brandon kardeşinin yanına kapıya geldi ve Heather daha da kızarıp utandı. Şimdi tam bir şaşkınlık içinde şalı kendisine iyice bastırdı, giriş salonuna aceleyle koştu ve odasına yıldırım hızıyla gitti. Brandon hızla giriş salonuna vardı ve onun merdivenlerden yukarı doğru aceleyle çıkışını izledi. Döndüğü zaman yüzünde bir kızgınlık ifadesi vardı ve Jeff bir kaşını kaldırarak onun ruh durumundaki bu değişikliği merak etti. Brandon içki-sinin geri kalan kısmını yudumladı ve kendisiyle kardeşine yeni içkiler doldurmak için bara yürüdü. Jeff onun bu artan öfkesini meraklı bir bakışla gözledi. Onun kanyacı bu kadar çok içmesi-ni de şaşkınlıkla karşılıyordu. Brandon kadehe daha çok kanyak döktü ve kadehi bir öç alma hırsıyla yakaladı ve döndü. Jeff onu artan bir kaygıyla izledi. Genellikle kardeşi içkiden zevk alma konusunda oldukça ölçülüydü. Ama şimdi iş tamamen şiraze-sinden çıkmışa benziyordu. Brandon kanyacı kötü ruhları kov-mak için kullanılan güçlü bir iksir gibi içiyordu.

"Düşünmeden söyleyecek olursam, evlilik hayatı sana göre değil Bran." Yumuşak bir şekilde yorum yapmıştı. "Seni isteksiz bir orospuyla bile daha az üzgün gördüm. Sorunun ne olduğunu bilemiyorum. Karını damızlık bir aygırın çiftleşmek için kızgınlaşmış bir kısrağı kokladığı gibi izliyorsun, onun üstüne titriyorsun. Fakat o yüzünü sana çevirdiğinde kızgın veya ken-disine büyük yanlışlık yapılmış bir koca gibi davranıyorsun. Ona dokunmaya korkuyor gibisin. Yine de seni

onu çok yara-larken görüyorum. Bu duyduğum ayrı yatak odaları nanesi de ne?" Kardeşinin ürktüğünü ve içkisini daha öncekilerin yanına gönderdiğini gördü. "Aklını mı kaybettin? Ona insan bakmaya doyamıyor. Gerçekten de o kadar güzel ki! Güzel konuşuyor, nazık, bir adamın ümit edebileceği her şey var ve sen ona sahip-sin. Anlayamadığım garip bir nedenle sen onu sanki frengisi var gibi kendinden uzaklaştırıyorsun. Niye kendini yoruyorsun? Rahat ol. Ondan keyif al. O senin." Bana karışma Jeff," dedi Brandon. "Bu seni ilgilendirmez.

Jeff başını çileden çıkmış bir şekilde salladı. "Brandon, bü-yük bir şans eseri birlike olunası bir kadının oldu. Böyle bir eşsiz mücevheri nasıl bulduğunu çok merak ediyorum. Bunda, senin bayan arkadaş bulmadaki yeteneklerinin sorumlu olduğunu da sanmıyorum. Sen Heather gibi masum tatlı insanlara değil, fa-hişelere, namuslu olmayan kadınlara koşarsın genellikle. Sana şunu söylüyorum Bran. Bir şekilde onu kaybetmeyi başarırsan, düşünebildiğinden daha çoğunu kaybetmiş olacaksın."

Brandon döndü ve ona kükredi. "Kardeşim, sen benim öf-kemi feci şekilde kabartıyorsun. Sana yalvarıyorum, kapat ağzı-nı. Talihimin bana getirdiğini tam olarak biliyorum ve annelik dürtüleriyle bana anımsatmana gerek yok." jeff omzunu silkti. "Bana sorarsan, birisinin sana ne yapaca-ğını söylemesi gerek. Çünkü o aptal hayatını berbat etmek için elinden geleni

yapıyorsun."

Genç kardeş viskisini bitirdi, bardağını koydu ve ona doğru döndü. "Sorunlarını nasıl çözdüğünü görmek için buralarda olacağım. Şimdi iyi geceler kardeşim ve sana yalnız yatağında tatlı rüyalar diliyorum."

Brandon ona dik dik baktı ama Jeff çoktan arkasını dönmüş-tü ve odadan çıkıyordu. Büyük kardeş elinde bir bardakla ayakta yalnız bırakılmıştı. Odasında onu karşılayacak olan yalnızlığı şimdiden hissederek, elindeki bardağa uzun bir süre baktı. organar altında yanı başında onun küçük varlığını ve yatağını düşündü Bir küfür savurarak bardağı şömineye doğru fırlattı ve o da odadan ayrıldı

Ertesi sabah güneş parlak ve açık bir şekilde doğdu. Hattı totl bir şekilde hanımefendisinin kapısına vurdu. İçeriye girdiğinde torunu Mary'yı tanıttı. Kız, Heather'm kişisel hizmetçisi olarak görevlendirilecekti. Yaşlı zenci kadın Heather'ı, kızın gerekli becerilerde çok usta olduğuna ikna etmeye çalışıyordu.

O en ıy1 bilgileri öğrendi Bayan Heather," dedi gururla yeni Bayan Birmingham'a doğru bir şekilde bakabilir. Saçları güzelce yapmayı ve diğer her şeyi biliyor."

Heather zayıf kıza bakıp gülümsedi. "Onun en iyisi olduğu-nu söylüyorsan Hattı, öyledir. Çok teşekkür ederim."

Yaşlı kadının gülümsemesi iyice arttı. "Bir şey değil Bayan Heather. Yanıtladı. "Ve Bayan Heather, Sahip Brandon birkaç gün için Charleston'a gideceğini söylüyor. Gemisiyle ilgilenmek zorundaymış.

Heather bir fincan kahvenin üzerine başını eğdi ve bir gece önce duyduklarını düşündü. Louisa'nın Brandon'ı açık ve sevgi dolu kollarıyla karşıladığına şüphe yoktu ve geri, geldiğinde Karışını hak ettiği şekilde omzundaki, pelerini çıkarır gibi silkip atmıştı. Şimdi istediği zaman gidip gelebilirdi. Gittiği zaman bir veda etmeye bile tenezzül etmiyordu.

Heather içini çekti ve kekin üzerine tereyağı sürdü. En azın-an bu evde kabul görmüştü ve bu nazık ve ıy1 insanlar arasında huzur bulabilirdi.

Kahvaltısını yaparken, son çay fincanını içip bir kenara koyduğunda ana yatak odasında banyo hazırlandı. Mary orada fırça ve tarakla onun saçlarını büyük bir düğüm yaparak başına sardı, Heather çok gecmeden sıcak bir banyonun keyfini almaya başlamıştı.

Tuvalet bakımı tamamlanmıştı ve Hattı Mary'nin yaptığı kusursuz görünen işi denetlemek için döndü. Yapılmış saça bakıp başıyla onayladı.

"Gayet iyi yapmışsın çocuk," dedi, bir tarak aldı ve saça hafif-çe dokunup bir saç lülesini düzeltti. "Fakat Bayan Heather için mükemmel olmalı." Kızı hafifçe uyararak ekledi.

Günlük rutin, o günün menüsüne bakmaya davet edilme-siyle başladı. Heather kadını aşağıya, evin dışına kadar takip etti ve mutfığa götürüp Ruth Teyze ile tanıştırdı. Ruth Teyze mutfak binasının tek hâkimiydi ve Harthaven için yemeklerin hazırlanması onun işiydi. İçerisi çok genişti ve tertemizdi. Mutfakta büyük kalın bir masa ve ona yapışık iki büyük ocak bulunuyordu. Giysilerinin üstündeki önlükleri ile dört genç zenci kız yeşillikleri doğruyor, etleri hazırlıyor ve ateş üstündeki çeşitli yemeklerle ilgileniyorlardı. Heather, Hattı ve Ruth Teyze tarafından sağlanan temizlik ve kusursuzluk karşısında hayretten küçük dilini yutacak duruma gelmişti. İki kadın da kendi alanlarında uzmandılar.

Hattı onu, bir dolu açıklama ve ayrıntıyla eve geri getirdi. Önünden geçtikleri her çalılık, ağaç veya yapı için söylenecek söz veya yorum mutlaka vardı. Eve girdiler ve yaşlı kadın telaşla ev personelinin sağladığı kusursuz düzeni,

hanımefendisi ya-nindayken tüm odalarda tek tek denetledi. Epey bir zaman geç-tikten sonra oturma odasına geldiklerinde durdular ve Heather gülerek bir sandalyeye kendisini bıraktı. 'Ah Hattı. Dinlenmem gerekiyor. Uzun yolculuktan sonra korkarım bu faaliyet benim için biraz fazla.

Hattı, hemen yanı başlarında emre amade bekleyen Mary'yc işaret etti. Genç kız gidip kısa bir süre sonra uzun, soğuk bir limonata sürahisıyla geri döndü. Hanımefendisine bir bardak doldurdu ve limonata pek de hoş gitti. Heather diğer kadınların da biraz almasında ısrarcı oldu. "Ve Hattı, lütfen otur."

Teşekkürlerini mırıldanarak yaşlı kadın Mary'nin uzattığı bardağı aldı, sandalyenin köşesine dikkatli bir şekilde oturdu. Heather başını arkaya yasladı ve gözlerini bir süre kapatıp içini çekti.

"Hattı, Brandon'la ilk karşılaştığım zaman böyle bir evde yaşayacağımı hiç hayal etmemiştim."

Gözlerini açtı ve kadına bakmak için başını kaldırdı. Dudaklarında halden anlar, düşünceli bir gülümseme belirdi. "Evlendiğimizde ben onu deniz kaptanı olarak biliyordum ve yaşantımın geri kalanını kirli sahil odalarında geçireceğimi düşünmüş-

tüm. Böyle bir şeyi asla aklıma getirmemiştim."

Hatti kıkırdadı. "Evet hanımefendi. Bu Sahip Bran. O her zaman insanlarla dalga geçmeyi sever. En çok bunu sever."

Heather öğle yemeğinden sonra yerinde duramadı ve evi kendi başına keşfetmeye karar verdi. Dans odasının güzelliğinden etkilendiği için oraya yeniden gitti ve parlak meşe tabanı adımladı, duvarları kaplayan beyaz ipek kumaşı okşadı. Yıldız kesimleri beğendi ve kristal avizelerden birisinin altında durdu. Ona bakınca, çok sayıda parlayan gökkuşağından başı döndü. Kristal çerçeveli kapıyı açıp bahçeye çıktığında, kış esintisi avizelere yumuşak şıkırtılarla şarkılar söyledi adeta. Uzun bir süre bu müziği dinlemek için ayakta durdu, düşünceler arasında kayboldu. Yavaşça içini çekerek kapıları kapattı ve tatlı odayı arkasında bıraktı.

Brandon'ın varlığını araştırarak onun çalışma odasına gitti ve onun büyük ceviz masanın arkasındaki ağır sandalyeyi gördü. Sandalyeyi deneyince onu sert ve rahatsız buldu. Sanki erkeksi duruşu üstüne onun oturuşuyla gücenmiş gibiydi. Ayağa kalktı ve odaya göz gezdirdi. Bir düzen olmamasına karşın, Birmingham adamlarının kendilerini rahatlattıkları bir yer olduğu hissini edindi. Oda düzgün ve temizdi. Yine de büyük sandalyeler en son kullanıldıkları yerde duruyor gibiydiler. Erkeksi hale uygun hizmet etmeye hazır şekilde ondaydılar. Kitaplar büyük raflarda belli bir düzen olmadan dizilmişlerdi.

Okundukları yerde duruyordular. Uzun bir askıda çeşitli sayıda silah vardı. Aşınmış parlaklıklarından genel kullanımlarının çok olduğu anlaşıyordu. Büyük bir erkek karaca şöminenin üstünden sessizce bakıyordu. Odadaki yegâne kadın dokunuşu, Catherine Birmingham'ın büyük portresine aitti. Portre üzerine güneş ışınları düşüyordu ve kibar bir figürün havasını taşı-yordu. Dalıp gittiği yerden, ön taraftaki bir çocuğun bağırışıyla geri geldi. "Gezgin satıcı geldi! Gezgin satıcı geldi! Evin hanımefendisiyle görüşmek istiyor."

Heather bir an, gezgin satıcıyı karşılamasının uygun olup olamayacağını düşünüp kararsız kaldı. Ama arkadan eve Hatti geldiğinde, kadını dışarıdaki verandaya doğru takip etti. Gezgin satıcı zenci kadını tanıdık olarak selamladı. Zenci kadın da aynı şekilde karşılık verdikten sonra hanımefendisini tanıttı.

"Ve Bay Bates, Harthaven'm yeni hanımefendisi Bay Brandon'm eşi."

Adam şapkasını çıkardı ve centilmence eğilip selam verdi. "Oh Bayan Birmingham. Büyük onur duydum. Ailedeki yeni eş konusunda dedikodular duymuştum. İzin verirsiniz söyleyeyim hanımefendi. Siz o dedikoduları muhteşem bir şekilde

doğruluyorsunuz."

Bu iltifatı bir gülümseme ile onayladı.

"izninizle Bayan Birmingham, size elimdeki eşyaları sergilemek istiyorum. Ev eşyası olarak ortak ihtiyaç malzemesi olan birçok malım var. Belki onların bazıları hoşunuza gidebilir." Heather'm başıyla onaylaması üzerine arabanın branda tarafım açtı ve bir rafı aşağıya doğru çekti. "İlk olarak hanımefendi, size önce mutfak eşyalarını göstereceğim. Birçok baharatım da var tabii."

Bunu söylerken menteşeli kapağı gürültülü bir sesle açtı ve sözünü ettiği ürünlerden çok sayıda olan koleksiyonlarını ortaya serdi. Tencerelerinin, tavaalarının ve diğer eşyalarının sağlam-lığını göstermek için çaba harcadı. Günlük kullanılan bu eşya-lara Heather pek az ilgi gösterdi. Ama Hatti her biriyle tek tek ilgilendi. Bunlardan sonra özellikle doğudan gelen kokular ve kokulu sabunlardan Hatti işveli bir şekilde birkaç tane seçti ve hanımefendisine bu kuvvetli maddelerden isteyip istemediğini sordu. Heather parası olmadığından kibarca reddetti. Sonra Bay Bates giysileri göstermeye başladı. Hatti kendisi için Pazar günü giyeceği güzel bir parça seçerken Heather gülümseyerek izledi.

Adam koyu yeşil bir kadife kumaşı getirdiğinde Heather'ın ilgisi arttı. Brandon'a bu rengin ne kadar yakışacağını düşündü. Aklına birdenbire bir düşünce gelinceye kadar özlemle kumaşa baktı. Onlardan bir dakika izin alıp eve girdi, aceleyle merdivenlerden odasına çıktı ve gardıroplarını, değiş tokuş yapacağı giysi için didik didik aramaya başladı. Sonunda onu buldu, çıkardı ve bir süre baktı. Kocasıyla tanıştığı ilk gece giydiği bu bej giysiyi çok iyi anımsıyordu. Onu değiş tokuşla vermek istiyordu çünkü pek çok dehşetli anının bu giysiyle bir bağlantısı vardı. Kafasından rahatsız edici bu düşünceleri uzaklaştırarak merdivenlerden inip verendanın önüne geldi.

'Takas yapıyor musunuz Bay Bates?'

Gezgin satıcıya merak-la sordu. Başını evet anlamında salladı. "Parça buna değerse elbette hanımefendi"

Onun önünde giysiyi yaydı. Adamın gözleri büyüdü ve beklentiyle parladı. Heather yeşil kadifeyi işaret etti ve onun dokunuşunu, şeritlerini ve astarı için gereken ince saten kumaşı görmek istedi. Adam arabaya istenen malzemeleri araştırmak için tırmanırken Hattı Heather'ın yanına yaklaştı ve yavaşça fısıldadı.

"Bayan Heather, o güzel giysiyi vermeyin," diyerek yalvardı.

"Sahip evde bu tür şeyler için para bırakır. Nerede olduğunu

sana göstereceğim." "Teşekkürler Hatti," dedi Heather ve gülümsedi. "Bu benim ona sürprizim olacak. Ona söylemeden de onun parasını kul- lanmak istemiyorum."

Zenci kadın onaylamayan bir yüz ifadesiyle geri çekildi itiraz etmedi. Heather istediği malzemeleri getiren adama döndü.

"Yeşil kadife çok pahalı bir parçadır hanımefendi." Kurnazca adam malını övdü. "Onu, sanki altın gibi özenle taşıdım. Gördüğünüz gibi, çok kaliteli bir kumaş."

Heather zarif bir şekilde başıyla tasdik etti ve o da kendi esyasını övmeye başladı. "Giysi sizin malzemelerinizden daha çok eder." Elini giysinin içine koydu ve üst kısmın işçiliğini gösterdi ve boncuklar öğleden sonra güneşinde parladı. "İşinizde böyle bir giysiyle her zaman karşılaşamazsınız. Gördüğünüz gibi o son moda bir giysi, eminim birçok kadın onu giymek isteyecektir."

Adam kendi malzemelerini Heather'a yeniden övdü ama Heather'la baş edemeyecekti. Çok geçmeden her iki tarafın da memnuniyetiyle değiş tokuş gerçekleşti. Gezgin satıcı Heather'a kendi mallarını verdi ve giysiyi de çok dikkatli bir şekilde alıp katladı ve paketledi. Özenle onu kaldırdı, döndü, şapkasını çı-

kardı ve pişmanlıkla konuştu.

"Benim aptallığım ve sizin güzel sözleriniz Bayan Birming-ham, benim bütün gün yapacağım kârı hiç kuşkusuz tamamen sildi süpürdü."

Heather kaşını kaldırdı ve sanki onun sahte zararına sempatiyle yaklaşıyormuş gibi kıkırdadı. "Çok iyi biliyorsunuz ki sizin bu basit malzemeleriniz karşılığında böylesine harikulade bir parçayı vermekle zaten kazıklanmış durumdayım."

İkisi de anlayışla güldüler ve adam onun önünde yeniden reverans yaptı.

"Hanımefendi, güzelliğiniz o kadar etkileyiciydi ki yeniden geleceğim ve karşılığında benim eşyalarımı tüketmenize izin vereceğim."

Hattı hoşnutsuz bir şekilde homurdandı. Heather adamı ki-barca uyardı.

"Bir daha hâzinelerimin bu kadar kolay elimden kayıp gitmesine izin vermeyeceğim için zekanızı geliştirmenizi tavsiye edeceğim."

Adam güldü ve Heather ona el sallarken veda etti. Hattı başı-nı sallarken ve homurdanırken Heather mutlu bir şekilde malzemeleri topladı.

"Size ne oldu anlamıyorum Bayan Heather. O güzelim giysinizi gezgin satıcıya satmak! Sahip Brandon'ın parası var. O pa-rasız bir zavallı değil." "O eve geldiği zaman ne yaptığım konusunda bir şey söyleme." Yumuşak bir şekilde uyardı. "Bu kumaştan ona bir Noel armağanı dikeceğim. Bunun bir sürpriz olmasını istiyorum " "Peki hanımefendi," dedi Hatti ve onun arkasından evin içi-ne tamamen canı sıkılmış bir şekilde ağır ağır yürüdü.

Brandon ertesi gece Charleston'dan gece yarısına yakın dön-dü. Ev sessizdi ve kendisini karşılayan kâhya Joseph ve George dışında herkes uyuyordu. Üçü önce Jeff'i, sonra Heather'ı uyandırdılar ve torbalarla sandıkları yukarıya onun odasına taşı-dılar. Diğer odadan gelen sesleri duyarak ve kocasının geldiğini fark ederek Heather yatağından kalktı, cübbesini ve terliklerini giydi. Onun odasına girdiğinde kardeşleri ve iki hizmetliyi gece yarısı içkilerini yudumlarken buldu. Brandon ona yaklaşırken uykulu bir şekilde gülümsedi ve alnına bir öpücük kondurur-ken hafifçe ona yaslandı.

"Seni uyandırmak istememiştim tatlım." Yumuşak bir şekilde mırıldanırken ona bir kolunu doladı.

"Hımm." Uykü sersemi içini çekti. "Bu akşam eve geleceği-ni bilseydim beklerdim. Gemideki işlerini bitirdin mi?" "Noel sonrasına kadar kuşum, Fleetwood'u en üst düzeyde forma sokup satın alacak kişiler için hazırlamalıyız. Hazır oldu-ğunda New York'a götürüp orada satacağım."

Heather başını kaldırdı ve kaygılı gözleri Brandon'ın bakışlarıyla buluştu. "New York'a mı gideceksin?" Ve usulca ekledi "Uzun bir süre için mi gideceksin?"

Brandon ona bakıp gülümsedi ve Heather'ın yüzündeki sacı düzeltti. "Çok uzun süre değil tatlım. Bir ay belki, biraz az biraz fazla. Tam bilmiyorum. Şimdi uyumaya gitsen iyi olacak Kiliseye gitmek için sabah erken kalkacağız."

Brandon onu bir kez daha alnından öptü ve onun odasına gidişini izledi. Alnı hafifçe kırışmış bir durumda diğer adamlara döndü ve George ve Jeff'in bakışlarının onun üzerinde kilitlendiğini gördü. Hizmetli bakışını hemen kaçırdı ama Jeff yavaş yavaş başını çileden çıkmış bir durumda salladı. Onu görmez-den gelerek Brandon kendisine yeni bir kanyak doldurdu ve onu yavaşça içti.

Heather ertesi sabah uyandığında Mary'nin, odasındaki ate-şi karıştırdığını gördü. Yatağından kalkarak ve titreyerek ateşin önünde büzüldü. Pencerenin kenarındaki ağaçları rüzgâr sanki kamçılar gibi dövüyordu ve bu Aralık ayı sabahında odaya soğuk hava egemen olmuştu.

Heather kilise için özenle giyindi. Seçimi safir mavisi ipekti. Bu, Brandon'm özellikle onun göz rengine uyması için seçtiği giysiydi. Onun içinde süslenip aynanın önüne geçtiğinde hizmetli kız nefesini tuttu.

'Ah Bayan Birmingham, şimdiye kadar sizin gibi güzel biri-sini hiç görmedim.

Heather kıza gülümsedi ve sonra kendi yansımasını değerlendirdi. Bu sabah, Brandon'm birçok arkadaşıyla tanışacağı için, çok iyi görünmek ve çok iyi izlenim bırakmak istiyordu. İyi izlenimler bırakamayacağından korkarak dudağını sinirli bir şekilde dişledi ve odayı tereddütle giysisine uyan mavi bir man-to ve gümüş rengi tilki el kürkü ile terk etti. Aynı renk bir kürk şapkayı seçmişti ve onunla merdivenlerden aşağıya doğru gider-ken kaygılıydı ve gidip onu bir bone ile değiştirmeyi düşündü. Fakat zaman buna izin vermedi.

Adamlar oturma odasında bekliyorlardı. Pazar günü için dikkat çekici bir şekilde güzel giyinmişlerdi. Heather içeri girdi-ğinde

onların konuşması bölündü. Onun bu göz alıcı güzelliği karşısında o rahatsız olana kadar beğeniyle baktılar. Onun rahatsızlığını fark ederek iki kardeş de aynı zamanda ileriye doğru adım attı ve birden çarpıştılar. Bir kıkırdama ile Jeff kenara çe-kildi ve kardeşinin ilerlemesine izin verdi.

"Uygun bir şekilde mi giyindim acaba?" Heather Brandon'a kaygılı bir şekilde sordu. Görünüşünün arkadaşları nezdinde ona övünç vereceğini umuyordu. Brandon Heather'm bu sorusuna karşı onaylayıcı jestini yaptı. Gülümsedi ve ona mantosunu giymede yardımcı oldu. "Tatlım kaygılanmana gerek yok. Senin, bugün bizim kiliseyi onurlandıracak en güzel kişi olacağına garanti veririm." Arkasında dururken başını onun kulağı yakınına eğdi ve ellerini hafif bir şekilde onun omuzlarına bıraktı. "Kuşku yok ki adamları heyecanlandıracak ve kadınların çenelerini düşüreceksin."

Heather zevkle gülümsedi ve onun arkadaşlarıyla karşılaşmaktan artık korkmuyordu.

Atlı araba kilisenin önünde durduğunda, hala dışarda olan kişiler Birmingham'ların arabadan inişlerini izlediler. Önce Jeff arabadan indi, sonra Brandon ve o dönüp genç karısına yardımcı olurken bütün gözler merak içinde arabanın kapısına dikildi. Heather göründü ve kalabalık içinde bir uğultu koptu.

Birkaç küçümseyici ve aşağılayıcı söz hala evlenmemiş hanımlardan ve onların annelerinden duyuldu. Adamların tarafında ise bir hayranlık sessizliği hâkimdi. Boneli başlar hızla bir araya gel-diler, kadınlar fısıltıyla konuştular ve erkeklerin yüzlerinde bir sırıtma belirdi.

Jeff neşe içinde gülümsedi. "Bizim güzel bayanımızın her-kesin ilgisini çektiğini sanıyorum." Kardeşine yorum yaptı.

Brandon etrafa bir göz attı ve bazılarının ağızları açık bir şekilde bakarken yakalanmanın utancı içinde çabucak dönüp gittiklerini fark etti. Heather'a kolunu teklif ederken dudağı-nın bir köşesi yukarı kalktı. Kiliseye giderken yolda yanlarından geçtikleri kişileri başıyla selamladı ve şapkasına dokundu.

içeride tombul bir kadın kaba bir şekilde bön bön bakıyordu ve kızı da omzu üzerinden yeni gelenleri gözlüyordu. Onların ilgisi, gelen Heather üzerinde toplanmıştı ve bu bakışta hiç de dostane bir yön yoktu. Annenin geniş, büyük kalçaları ve dar omuzları vardı. Saçlarının uzunluğu ve giysisi dışında kadın cinsiyetine benzer bir yanı yoktu. Kızı ondan uzundu ve bedeninin orantısı fena sayılmazdı. Ana yüzündeki ırı kemikli yapı ve hafif bir şekilde dışarı çıkan dişleri bu etkiyi bozuyordu. Cildi çilli ve solgundu. Alımsız kahverengi saçları çok tuhaf bonesi altında neredeyse gizlenmişti. Zayıf ve grimsi mavi gözleri çelik çerçeveli gözlükleri ile çevrelenmişti ve Heather'a bu gözlükle-

rin arkasından bakıyordu. İki kadının da bakışı onun yuvarlak karnina doğru kaydı ve kızın bakışında bir kıskançlık kıvılcımı çaktı. Brandon şapkasını çıkardı ve önce yaşlı, sonra genç kadını selamladı.

"Bayan Scott, Bayan Sybil. Oldukça soğuk bir gün değil mi?"

Anne donuk bir şekilde gülümsedi ve kız kızarıp bozarıp kıkırdamaya başladı ve kekeleydi.

"Evet. Evet öyle."

Brandon onları geçti ve Heather'a kilise koridorunda önde olan aile sırasına gelinceye kadar eşlik etti. İnsanlar çoktan oturmuşlardı, dönerek onlara baktılar ve gülümseyerek selamladılar. Aile sırasının başında Heather'm yanında durarak önce jeff yerine geçti ve sonra onlar da yerleştiler. İki uzun boylu, geniş omuzlu adam, Heather'm zayıf görüntüsünü kuşatarak kapatıyorlardı. Brandon onun mantosunu çıkarmasına yardımcı olurken Jeff ona doğru eğildi ve gizlice fısıldadı.

Bayan Scott ile tanışma onuruna eriştin. Su aygırı ve onun utangaç yavrusu Sybil." Gülümsedi. "Kız uzun zamandır koca-

na göz koymuştu. Zengin bir damadın avantajlarını gören anne de onları bir araya getirmek için gücü sınırlarında olan her şeyi yaptı. Brandon onu her zaman görmezden geldiği için o hep rahatsız olmuştur. şu anda seni ölü görmek için dua ettiklerine yemin edebilirim. Aynı şeyi yapan birkaç bekâr kız daha var. Reddedilenlerle kiliseden sonra karşılaşmak için yumruklarını hazırlasan iyi olur. Onlar çok mutlu olmayan ama kalabalık bir grup."

Onun uyarısı için gülümseyerek teşekkür etti ve bakışlarını Brandon'a çevirdi. Brandon başını, Heather ona doğru yaslanırken aşağıya doğru eğdi.

Birden çok nişanlın olduğunu bana söylememiştin." Louisa dışında başka kadınlar olduğunu düşünmenin çıldırtıcı olduğunu düşünerek mırıldandı. "Buradaki güzel bayanlardan hangisinden uzak durmalıyım? Sybil kontrolünü kaybedebilecek birisi mı. Güçlü bir kıza benziyor. Onun veya buradaki bazı genç kızların saldırısına uğramak hoşuma gitmez."

Brandon'm kısılan gözleri kardeşine doğru yöneldi ama Jeff yalnızca sırttı ve omzunu sıktı.

"Seni temin ederim hanımefendi," dedi asabi bir şekilde fısıldayarak. "Bu bayanlardan hiçbirisiyle yatağa girmedim. Benim hoşlandığım tipler değiller. Sybil içinse, ona kız demek zor

Çünkü o senden on yıl daha yaşı."

Birkaç sıra arkalarda oturan Sybil ve annesi Birmingham çiftini birlikte izlediler. Genç kadın kocasına gülümsediğinde ve onun kusursuz ceketinden küçük bir iplik parçasını alıp dü-zelttiğini gördüklerinde hiç de memnun kalmamışlardı. Onlar görünüşte birbirlerini çok seven bir çifttiler.

Kilise töreni bittiğinde Birmingham'lar kapıdan geçtiler, papazı selamladılar. Brandon Heather'ı ona tanıttığında bir süre durdular ve sonra merdivenlerden aşağıya doğru devam ettiler Jeff'e, arkadaşları olduğu belli olan bir grup tarafından seslenildi ve özür dileyerek onlara katıldı. Kısa bir süre sonra birkaç adam, o Heather'a kolunu verirken Brandon'a yaklaştı.

"Sen atlardan çok iyi anlarsın Brandon." Adamlardan bir tanesi sırtarak konuştu. "Peki buraya gelsen ve bir tartışmayı tatlıya bağlasak."

İki adam Brandon'm birer kolundan tutup başka bir seçim şansı bırakmayıp onu sürükleyip götürdüler. Brandon omzu üstünden güldü.

"Kısa bir süre sonra geri geleceğim tatlım."

Onu bir tarafa çektiler. Onlar papazın görmediği bir yere gidince Heather adamlardan birisinin küçük kahverengi bir kap çıkardığını gördü. Heather gülümsedi ve onlar bu kabı Brandon'a verirlerken onu arkasından kuvvetli bir şekilde alkışladılar. Çözülecek büyük sorunlar olduğu konusunda artık kuşklar duymaya başladı.

Bir an için Heather kararsız bir şekilde, kilise bahçesinde toplanan kadınları izleyerek ve görünürde tanıdık bir yüz olma-dığı için kendisini kaybolmuş gibi hissederek ayakta durdu. İyi giyimli, yaşlı ve kilisenin muhafazalı tarafında ılık korunmuş bir yer arayan bir bayan dikkatini çekti. Kadın uzun bir güneş şem-siyesi taşıyordu ve onu gölge sağlamasından çok bir baston gibi kullanıyordu. Arabasından bir hizmetli onun için bir sandalye getirip kurdu. O da kendisini bu sandalyeye yavaşça yerleştirdi.

Heather'ı gördü ve genç kızın kendisine katılması için otoriter bir şekilde işaret etti. Yakına gelince, yaşlı kadın şemsiyesinin ucuyla tam da Heather'm önünde yere vurdu.

"Burada kal çocuk. Sana şöyle bir bakayım." Sert bir şekilde konuştu.

Heather sıkıntılı bir şekilde söyleneni yaptı. Kadın onu uzun

uzun inceledi.

"Sen çok tatlı bir şeysin. Neredeyse kıskanacağım." Kıkır-dadı.
"Haftalardır terziler hep senden söz ediyor. Eğer halen bilmiyorsan benim adım Abegaıl Clark. Peki senin adın ne canım?"

Yaşlı kadının hizmetlisi bir battaniye getirdi ve Heather yanıtını verirken battaniyeyi dizlerinin üstüne serdi.

"Heather, Bayan Clark. Heather Birmingham."

Kadın yüksek sesle burnunu çekti. "Ben de bir zamanlar bir hanımefendiydim. Ama kocam öldüğünden ben Abegaıl olarak çağrılmayı yeğliyorum." Heather'a bir yanıt verme şansı tanımadan sözlerini sürdürdü. "Tabii biliyorsun, buradaki bütün bekâr kızların umutlarını kırdın. Brandon, bildiğim kadarıyla peşinden en çok koşulan genç adamdı. Onun böyle güzel bir seçim yaptığını görmekten çok memnunum. Beni bir süre kaygılandırmıştı."

Epey bir sayıda kadın grubu etraflarında toplanmıştı ve onların konuşmalarını dinliyordu. Jeff onlara doğru geldi ve Heather'm yanında durdu, Heather'm beline rahatlatan bir şe-

kilde elini koydu. Jeff¹ i görmezden gelip yorumlarını sürdüren oturmakta olan bayana sırtıttı.

'Ve büyük bir olasılıkla şimdi Jeff bütün bu aptal kızların ilgisini devralacaktır.

"Bu yaşlı dula dikkat etmek zorunda kalacaksın Heather. Bir kılıç kadar keskin bir dili, bir erkek timsah kadar güçlü bir öfkesi vardır. Onun birilerini bacaklarından yakalayarak parçaladığı-nın bilindiğini sanıyorum."

Seni genç züppe. 40 yaş daha genç olsaydım, sen şimdi dizlerinin üstünde eğilmiş benden güzel sözler duymak için yalvarıyor olurdun," diye itiraz etti Bayan Clark.

Jeff güldü. "Niye Abegail aşkım. Güzel bir söz için şimdi yalvarıyorum sana."

Yaşlı kadın onun güzel sözlerini eliyle itiyor gibi yaptı. "Genç bir züppenin bana tatlı konuşması için gevezelik yapmaya ihtiyacım yok."

Jeff sırtıttı. "Abegail açıkça görülüyor ki bu parlak güneş senin bana olan aşkını çoğaltmadığı gibi espri gücünü de arttırmamış." "Ha!" Yaşlı kadın kahkaha attı. 'Yanında duran

genç benim günümü güzelleştirip aydınlattı. Kardeşin kendisine güzel bir iyilik yapmış ve bununla iyi bir şekilde ilgilenmiş." Heather'a baktı. "Brandon'm çocuğunu ne zaman bekliyorsun canım?"

Bütün bayanların ani ilgisinin kendisine döndüğünü hissederek Heather yumuşak bir şekilde yanıtladı. "Mart ayının sonuna doğru Bayan Clark." "Hımm!" Homurdanma, gruba katılan Bayan Scott'dan geldi. "Onunla zamanı kaybetmemiş öyle anlaşılıyor." Heather'a bakarak alaycı bir şekilde güldü. "Kocan, genç bayanların yatağını tercih edişiyle bilinir. Ama sen ocuk doğuracak bir yaşa ancak gelmişsin."

Bayan Clark güneş şemsiyesini yere vurdu. "Dikkatli ol Maranda. Kindarlığını belli ediyorsun. Sybil'ın için onu tuzağa d ş remedin diye bu masum kızıdan hıncını alma.

"Tabii birisi onu kapmadan önce bu zamana bağlı bir konuydu." Bayan Scott pişmiş kelle gibi sırttı, kendini beğenmiş bir şekilde diğer bayanlar arasında bakışını çevirdi. "Onun yöntemine bakınca bazı kızların da onu tuzağa düşürmemesi bir mucize."

Heather hemen kızarıp bozardı ama Jeff bir sırıtmayla hemence yanıtladı.

"Ama bütün bunlar o karısıyla tanışmadan önceydi Bayan Scott."

Şeytani bir bakış, kadının gözlerine hâkim olurken genç kızla yüksek ve kinaye dolu net bir sesle konuştu. "Ne zaman evlendin canım?"

Bayan Clark'ın şemsiyesi onun ayaklamadaki toprağı çiğnedi. "Bu seni ilgilendirmez Maranda." Hırçın bir şekilde onun sözünü kesti. "Bu taciz edişten men ediyorum seni."

Bayan Scott yaşlı kadına aldırmadı ve araştıran bir ses tonuyla sürdürdü. "Ama onu nasıl yatağına atabildin? Bunun için kullandığın çok basit bir tuzak olmalı. O burada hiç tereddüt göstermedi." "Maranda, aklın başında değil mi?" Abegail tiz bir sesle konuştu ve şemsiyesini bir sopa gibi kavradı. "Nerede senin nezaketin?"

Brandon, bu son konuşmaları duyacak şekilde kilisenin köşesine doğru gelmişti ve kızgın adımlarla Heather'm yanına geldi ve ona işkence çektiren kişiye buz gibi soğuk gözlerle baktı. Bayan Scott huysuz duruşuna biraz çeki düzen verdi ve bir adım geriye attı.

"Bazı genç bayanlar var. Onlara karşı, sizin de çok iyi bildiğiniz gibi büyük bir tereddütle yaklaşıyorum hanımefendi." Brandon soğuk bir şekilde konuştu.

Bayan Scott kendisini dik bir duruşla çekti ve bayanlar grubu içinde bir kıkırdama yükseldi.

Brandon arkasını döndü, ona aldırmadı ve Bayan Clark'a gülümserken Heather'm elini bükülmüş koluna koydu. Evet Abegail, her zaman olduğu gibi tartışmanın ortasmdasın.

Bayan Clark kıkırdadı. "Yabancı birisini karın olarak getirmekle sen bütün kasabayı kızdırdın Brandon. Sağduyun konusunda sana güvenim yerine geldi. Senin başka türlü bir seçimini onaylamazdım." Gözleri Heather'a kaydı. "Bununla... sanırım annen de gurur duyardı."

Brandon kibarca gülümsedi ve yanıtladı. "Teşekkürler Abegail. Senin kıskanacağını düşünüp korkmuştum." "Bir süre bu yaşlı kadınla oturup sohbet eder misin?" Sordu ve hınzırca sırıttı. "Bu büyüleyici yaratığı nasıl ele geçirdiğini duymak isterim." "Belki başka bir zaman Abegail." Brandon konuşmak istemedi. "Eve

gitmek için uzun bir yolumuz var ve hemen hareket etmek zorundayız."

Gülümsedi ve başını onaylayarak sallarken Bayan Scott'a bir bakış attı. "Gayet ıy1 anlıyorum Brandon. Bugün biraz soğuk oldu." "Harthaven'i varlığınıza uzun zamandır onurlandırmadınız Abegail." Jeff yorum yaptı.

Bayan Clark yemden kıkırdadı. "Ne? Benim şöhretime darbe vurmak mı? Şimdi ikiniz, sizi dengede tutup kontrol edecek bir kadına sahipsiniz." Sonra daha yumuşak bir şekilde sürdürdü. "Size gelme konusunda kendimi daha iyi hissediyor olacağım."

Jeff onun elinin üstüne eğildi ve bir öpücük kondurdu. "Evinden çık ve bizi yakında ziyaret et aşkım. Brandon onu eve getirdikten sonra orasının havası çok değişti. Hattı bile bu değişikliği onaylıyor."

Birmingham'lar vedalarını ettikten sonra Brandon Heather'1 kalabalığın arasından geçirdi. Jeff de onları takip ediyordu Onlar geçerlerken Bayan Scott burnunu kibirli bir şekilde yukarı kaldırdı.

"Burada o kadar güzel bayan varken İngiltere'ye gitti ve Kralcı birisini karısı olarak getirdi," ateşler püskürerek konuşuyordu. Jeff sıırıttı ve şapkasını hafifçe yana yatırdı. "Bugüne kadar

gördüğüm en güzel İrlandalı Kralcı." Onun yanından geçti

Üçü arabaya yaklaşırlarken Heather, Sybil Scott'ı aile arabasında oturup ümitsiz bir şekilde onların ayrılışım izlerken gördü. O kadar üzgün görünüyordu ki Heather ona ve arkalarından hiddetle bakan, bugüne kadar mücadele ettikleri ama sonuç alamayacakları savaşı kaybeden annesine acıdı. Çok az kazancı olmuş ama çok kişiyi de kaybetmişti. Brandon'ın geçmişini anlatarak ondan öç alacağını düşünmekle nafile bir çaba içerisine girmişti. Çünkü Heather kocası hakkında onun umduğundan daha çok şey biliyordu. İlk karşılaşmalarında onun bir azız olmadığını öğrenmişti. Dolayısıyla kadının sözlerinin çok az etkisi olmuştu.

Brandon iki Scott kadını onlara bakmayı sürdürürlerken eşini arabaya bindirdi. Heather arka koltuğa gömüldü ve dizleri üstünde giysisinin kucağına gelen kısmını açtı, yarısını yukarıya kadar davetkâr bir şekilde eliyle tuttu. Kocası onun yanına oturmak üzere arabaya çıktı. Brandon onun ruh durumunu anlamak için gözlerinin içine baktı. Heather tatlı bir şekilde gülümsedi ve onun sıcaklığını daha iyi hissetmek için ona doğru biraz daha kayd. Kolu üstündeki Heather'm ateş gibi yanan eline düşünceli bir şekilde baktı. Daha sonra bakışları pencerenin dışındaki uzak noktalara doğru kayd.

Araba, şehrin banliyölerinin ötesinde kuru ve tozlu yollarda takur tukur ilerlerken, yüksek Carolina çamlarının tepelerinde hüzünlü bir tonla sesler çıkararak oynayan kuzey soğuğu yolcuların üstüne doğru geliyordu. Jeff onların karşısında üşümek için elinden geleni yapmaya çalışırken Heather

battaniyenin altında Brandon'a iyice sokulup sarılmıştı. Jeffin kendini ısıtmak için yaptığı hareketleri neşeyle izledi. Jeff kâh battaniyenin bir bölümünü oturduğu yerin altına koyuyor, kâh bir kısmını uzun bacakları üstüne ya da ayaklarının altına yerleştiriyordu. Köşede büyük paltosunu omuzlarına kadar çekmiş olarak dururken her bir arabanın tümseğe çarpışında paltonun köşesi yerinden kayıyordu ve yemden ayarlanması gerekiyordu. Sonunda Heather Brandon'a iyice sarıldı ve Jeff'e kendi yanında oturması için yer açtı.

"Uç kişinin kalabalık oluşturduğunu söylerler." Jeff böyle söyleyince Heather gülümsedi. "Benim yanımda oturmak ve ısınmış bir kalabalık olmak ister mısın?"

Hiç gecikmeden bu teklifi kabul etti ve battaniyesini dizleri üstüne serdi. Heather iki adam arasında, Brandon'ın kolu altında kıpır kıpır oynadı. Jeff ona neşeli bir şekilde baktı.

"Ayıp ayıp hanımefendi." Sanki alınmış gibi rol yaptı. "Benim rahatımı düşünmüyordunuz. Bu tarafta da ısınmayı düşünüyordunuz yalnızca."

"Dikkatli ol Jeffrey. Bu küçük Kralcı senin bedenindeki bütün sıcaklığı çekebilir." Sonra ona düşünceli bir şekilde baktı. "Yarı İrlandalı, yarı Kralcı olup bir Amerikalı ile evlendiği için kimin tarafında savaşacağını asla bilemem."

Jeff, sesinde bir takılma edasıyla katıldı. "Onun ingiliz aksanı, insanların merak etmesine neden oluyor. Böyle bir konuşmayla yakında bütün memleketi bize karşı silahlandırmış olacak. Zavallı babam, aramıza bir Kralcı aldığımız için mezarında ters dönecek." Heather'a döndü ve aptal aptal sırtarak konuştu. "Sevgili Kralcı, bir Amerikalı gibi nasıl yayarak konuşulduğunu öğrenmek zorundasın."

Heather onun bu yorumunu başının bir hareketiyle onayladı ve yapabildiği en iyi taklitle Amerikalı gibi konuşmaya çalıştı. "Yaşa, Bay Jeff."

İki kardeş gülmekten kırıldılar ve Heather ikisinin arasında baktı. Bu tepkiyle biraz kafası karışmış gibiydi. Sonra, hizmetlilerin konuşma tarzını taklit ettiğinin farkına vardı. Hizmetlilerin İngilizcesi, bu sabah duyduğu yumuşak ve tembel kadın seslerinden oldukça farklıydı. Heather da onların şamatasına katıldı ve kendi kendine güldü.

Hizmetliler önceki gece Chirstmas ruhunu yaşatarak bir araya

gelmişler ve sahiplerinin yiyecek, içeceklerle cömert davrandığı ortamda armağanlarını alarak, kendilerine göre mutlu bir şekilde keyif almışlardı. Heather Brandon'a vereceği özel armağanı Noel sabahına bırakmıştı. Erkenden uyanmıştı. Onun odasından sesler gelmesini bekliyordu. Odada dolaşması, su ile yüzünü yıkaması ve gardırop kapılarının kapanış sesi sonrasında Heather kalktı ve neşeyle paketlenmiş armağanı aldı ve kapıyı usulca açtı. Brandon onun odaya girişini fark etmemişti. Gardırobunda bir gömlek bulmaya çalışıyordu. Yarı yarıya giyinikti. Pantolonu ve çorapları üzerindeydi. Heather armağanı yatağın üzerine koydu ve şöminenin yanındaki sandalyeye sessizce oturdu. Oturdu ve ayaklarını şöminenin üzerine doğru kaldırdı.

Brandon gömleğini buldu giydi ve döndü. Kapının açık olduğunu fark etti. Gözleriyle odayı araştırdı ve karısını, yüzünde geniş ve cim gibi bir sırıtışla yüzü parıldar bir şekilde sandalyeye kıvrılmış olarak buldu.

Günaydın Brandon." Neşeli bir şekilde konuştu "Mutlu Noeller.

Davranışı o kadar muzipti ki Brandon elinde olmadan gülümsedi. "Günaydın tatlım. Sana da da mutlu Noeller." "Senin için bir armağan getirdim." Yatağı göstererek söyledi. Onu açmayacak mısın?"

Gömleğinin eteğini pantolonlarının içene sokarken kıkırdadı ve onun istediğini yaptı. Sürpriz duygusunu yaşayarak giysiyi kaldırdı ve özellikle aile sembolünün sol göğüs tarafına işlenmesini fark ederek ona hayranlıkla baktı.

"Hoşuna gitti mi Brandon?" Hemen sordu. "Onu giy ve bir göreyim."

Brandon giydi ve tam olarak da bedenine oturduğunu gördü. Armağana sevinerek keyifle gülümsedi, kemerini bağladı ve aile sembolünü dikkatle inceledi.

"Bu çok güzel bir giysi Heather. Bu kadar yetenekli olduğunu bana söylememistin." Yeşil gözlerinde şeytanca bir parıldama ile baktı. "Şimdi biliyorum. Artık bundan sonra benim gömleklerimi sen dikeceksin. Memnun edilmesi kolay bir adam değilim Gömleklerimi dikmeye gelince, annem bile beni sıkıntılı bir yuk olarak görürdü." Sesi yumuşadı ve bakışları onun üzerinde yoğunlaşmışken garip bir yerlere takıldı. "Karımın beni memnun etmek için yeterince becerikli olmasından

memnunum "

Heather mutlu bir şekilde güldü, sandalyesinden atlayarak ona sarıldı ve hem gömleği, hem de adamı hayranlıkla kucakladı- "Oldukça iyi bir şekilde sana uyuyor." Heather gururla söylendi ve onun geniş omuzlarındaki kumaşı düzeltti. "Gömleğin içinde çok yakışıklı görünüyorsun." Geriye bir adım attı ve canlı bir şekilde gülümsedi. "Ama sana tam uyacağını biliyordum."

Brandon kıkırdarken deniz sandığına gitti ve oradan siyah küçük bir kutu alıp ona geri döndü. "Benim sana basit armağanım senin ışıltılı yüzünle karşılaştırılacak olursa sönük kalacak."

Heather armağanı açarken yanında durdu. Kapağı açar açmaz büyük zümrüt taş ve etrafındaki pırlantalar sabah güneşinde harika bir şekilde parlamaya başladılar. Heather hayranlıkla ve inanamaz gözlerle baktı, sonra gözlerini onunkine şaşkınlıkla kaldırdı.

Bu benim için mi?'

Brandon yavaşça güldü, broşu alarak iğneyi çıkardı ve kutuyu yatağa fırlattı. "Senin için değilse hanımefendi, kimin için böylesi bir armağanı satın almış olabilirim? Seni temin ederim ki bu senin."

Brandon mücevherli broşu Burgonya kadifesi üstüne göğüs kısmına gelecek şekilde iğneledi. Parmakları, onun yumuşak teninin sıcaklığı ile titriyordu ve normalden daha uzun bir sürede ancak işini bitirebilmişti.

Onu bağlayabilir misin?" Heather onun ince kahverengi ellerini iş başında izlerken sordu. Gözlerindeki cin gibi parıldayış kaybolmuştu ve şimdi yerinde onun dokunuşunun uyandırdığı yumuşak, sıcak bir hararet vardı. Eski bildik bir titreme her tarafını kaplamıştı.

Evet," dedi nihayet konuşmayı başararak.

Onun ayrılıp uzaklaşmasını istemeyerek Brandon'a yaslandı ve broşu okşadı. "Teşekkürler Brandon. Hiç böyle güzel bir şeyim olmamıştı."

Kolu onun etrafında dolandı. Brandon onun çenesini yukarıya doğru kaldırırken yüreği güm güm atıyordu. Ama kapı çalındı ve Brandon düş kırıklığıyla Heather'dan uzaklaştı. Heather için masadan bir sandalyeyi çekerken Hatti elinde yiyecek tepsisiyle

girdi. Heather yaşı zenci kadına takılırken sandalyeye oturdu.

'Sana verdiğim güneş şemsiyesi nerede Hatti? Herkesin ilgisini çekmek için bu sabah onunla yerlere vuracağını düşünmüştüm. Bayan Clark kesinlikle kıskanacaktır." "Yaşa Bay Bran," dedi kadın ve sırıttı. "O haklı. Böyle güzel bir şeyi hiç olmamıştı. Giydiğiniz şey de çok harika." Heather'a baktı ve onlara hizmet ederken gözlerini açtı.

"Teşekkürler Hatti." Brandon Heather'a gülümseyerek konuştu. "Karım onu benim için dikti."

Yaşı zenci kadın dudakları büzülmüş bir şekilde hizmet etti ve şişman gövdesiyle odadan ayrılmak için kapıya gittiğinde, ayrılmadan önce döndü ve Brandon'ı üzerindeki gömleğe baktı.

'Yaşa. Bu çok harika bir gömlek." Durdu sonra sesinde biraz kızgınlık tonu taşıyarak devam etti. "Ama hanımefendinin bunu yapmak için giysilerini değış

tokuş yapması çok yazık oldu."

Brandon çatalını hemen elinden bıraktı ve Hatti'ye baktı. Fakat Hatti kendi kendine tatmin olmuş bir sırıtışla bakışını kaçırdı ve odayı terk etti. Brandon yavaş yavaş dikkatini karısına yöneltti, dirseklerini masanın üstüne yasladı ve önünde ellerini birbirine kavuşturdu. Heather bakışlarını pencereden dışarı doğru çevirmişti ve düşünceli bir şekilde uzaktaki bir nesneye

bakıyordu. Brandon çenesini ellerinin üstüne dayadı ve belirli bir yavaşlıkla konuştu.

"Armağanlar için giysileri takas etmek mi Heather? Bu da nedir böyle?"

Heather ona masum bir edayla baktı ve omzunu silkti. "Param yoktu ve sana bir armağanla sürpriz yapmak istedim. Yalnızca eski bir giysiydi."

Brandon ona kızgın bir şekilde baktı. "Eski giysilerin yok ki senin."

Heather canlı bir şekilde gülümsedi ve hemen yanıtladı. "Evet vardı."

Brandon bir süre ona boş boş baktı, hafızasını yokluyordu. Ana onun eski bir giysisinin olduğunu anımsayamıyordu. Gelinliği dışında Heather neredeyse ona çıplak olarak gelmişti. Ona bir kaşını kaldırarak baktı.

"Hangi giysiyi eski olarak düşünüyorsun aşkım?"

Heather'ın gözleri onun bakışıyla buluştu, geriye yaslandı ve eliyle yuvarlak karnını düzelterek söyledi. "Benimle tanıştığında giydiğimi, anımsıyor musun?"

Ah!" Brandon hırıltıyla konuştu. Çatalını kaldırdı ve kahvaltısından bir parça aldı ve bir süre jambon parçasını rahatsız acı bir şekilde çiğnedi sonra da yuttu. Konuştuğu zaman sesinde onaylamayan bir ton vardı. "Bunu yapmamamı dilerdim Heather. Karımın gezgin satıcılarla giysileri değiş tokuş yapması

güncesinden hoşlanmıyorum." Birkaç krep lokmasını midesine gönderdikten sonra sesinde şimdi daha sert bir uyarı havası vardı. "Aşağıdaki masada genellikle para bulunur. Sana daha sonra nerede olduğunu göstereceğim. O para orada, gerekli olduğunda kullanman içindir."

Heather çayından zarif yudumlar aldı ve burnunu biraz gururu kırılmış bir edayla yukarı kaldırdı. "Çok iyi anlıyorum," dedi iğneleyerek. "O senin parandı, benim harcayacağım param değidi."

Brandon çatalını bıraktı, masayı tuttu ve ona dik dik baktı. Benim olan bir nesneyle değiş tokuş yaptın hanımefendi. O benimdi." Kenetlenmiş dişler arasından konuştu. "Evlenmeden önce sen benden biraz para aldın ve karşılığında o giysiyi bırakmıştın. O benim için, bir mücadelenin başarı ödülüydü. Bir başka deyişle, tanıştığım çok güzel bir yosmanın hatırasıydı. onunla ve o geceki anılarım dolayısıyla o giysiyi saklamıştım."

Heather şaşkınlık içinde üzüldü ve ona dikkatle baktı, Brandon'm ondan hoşlanmaması düşüncesi üzerine gözleri Yasla doldu. "Özür dilerim Brandon." Yumuşak bir sesle

mırıldandı. "Senin o giysiyi bu kadar değerli saydığını bilmiyordum."

Bakışı kucağına doğru düştü ve farkında olmadan broşa parmağıyla dokundu. Şimdi kendisini tamamen üzgün ve kederli Bir şekilde hissediyordu. Brandon ona baktı ve Noel gününde olduklarını anımsadı. Yumuşadı ve ona böyle haşin bir şekilde davranıp onun armağanının sevincini ortadan kaldırdığı için uzuldu. Onun moralini düzeltmek için hemen harekete geçti, yerinden kalktı ve sandalyesinin yanında diz çöktü.

"Tatlim." Onun elini sevecen bir şekilde eline alarak konuşu Gümleği çok sevdim ve onu gururla giyeceğim. Kumaşı okadar güzel bir şekilde dikmişsin ki. Ama ben pinti bir adam değilim. Karımın bazı çiftçilerin çirkin kadınları gibi giysileri değiş tokuş yapmasından hoşlanmıyorum. Param var ve o senin, kullanabilirsin. Şimdi buraya gel." Ayağa kalkarak onu ayakları üzerine çekti ve elini onun etrafına dolayarak bir süre kendisine yakın tuttu. "Hadi neşeli bir Noel geçirelim. Başka gözyaşı istemiyorum.

O güzelim yüzüne zarar vereceksin."

Gün yağışlıydı ve ev oldukça sessizdi. Ancak birkaç hizmetli vardı. Jeff Charleston'a, armağan almak ve vermek için gitmişti ve Noel yemeğine kadar onlara katılmayacaktı. Brandon oturma odasında ateş yaktı ve Heather'm sandalyesinin yanında yere oturdu. Arkasını sandalyeye vermiş, ayaklarını önüne doğru

uzatmıştı, eli Heather'm dizleri üstündeydi ve ona Shakespeare'in A Midsummer Night's Dream'ini okuyordu. Heather keyifle dinlerken bebek için bir şeyler dikiyordu ve Brandon karakterleri canlı bir şekilde sergiledikçe hafifçe gülüyordu. Şöminenin önünde, akşamdan önce Jeff ve Ethan'm yerleştirdikleri huş ağacından büyük bir Noel Kütüğü vardı. Bu kütüğün üzeri hoş bir şekilde çam dalları, ökse otu ve kırmızı kurdelelerle ve iki ucunda yanan büyük mumlarla süslenmişti.

Hikâyenin sonunda Brandon bir satranç seti getirdi ve Heather'a bu oyunu öğretmeye kalktı. Taşların hareketleri konusunda Heather'm kafası, Brandon açıklamalarını sürdürürken karışmıştı. Yaptığı birçok hata üzerine gülmekten katıldı ve bu beceriksizliğiyle Brandon'm kıkırdamasına neden oldu. Akşam olmak üzereydi ve Heather izin alarak giysisini değiştirmek üzere odasına çıktı. Aşağıya geldiğinde, broşuna uyumlu olarak koyu yeşil kadife giysisi üstündeydi. Göğsü dekoltesinin üstünde çok cesur bir şekilde kabarmıştı ve reverans yapınca Brandon onun elini öptü ve gözleriyle adeta onu yiyip bitiriyordu.

"Broş, onu takan kişinin onda biri kadar bile güzel değil hanımefendi," diye Sırıtarak mırıldandı.

Heather'a bir bardak Madeira koydu ve gülümseyerek kadehi aldı.

"Satrançta sana böyle kötü bir şekilde yenildikten sonra bana

kibar davranmıyorsun değil mi?"

Sevecen bir tavırla güldü. "Çok şüphecisin tatlım. Ben senin güzelliğini övmeye çalışırken sen bana nasıl güvenmezsin?"

Pencereye doğru giderken Heather gülümsedi ve fırtınalı geceye bir göz attı. Rüzgâr evin köşesinde uğulduyordu ve yağmuru ağaçlar arasına çekereksanki malikânedен öç alıyordu. Ama oturma odasının içinden neşeli bir ateş yanıyordu ve kalpler sıcaklıklarını koruyordu. Heather için en zevkli geçen gündü ve bu günü hep özlemle anacaktı. Orada düşlere dalmış bir şekilde dururken Brandon onun arkasında durmak için geldi ve onun omzu üstünden karanlıklara doğru baktı.

"Yağmuru seviyorum," ded! Heather mırıltıyla. "Özellikle yağmur böyleyse, fırtmalıysa ve herkes içeride rahatsa. Rüzgârların sert estiği zamanlarda

babam hep benimle kalırdı. Belki bu nedenle seviyorum. Yağmurdan hiç korkmazdım."

Onu çok sevmiş olmalısın.

Heather başım yavaşça sallayarak onayladı. "Sevdim. O iyi bir babaydı ve ben onu çok sevdim. Ama gittiğinde ve beni yalnız bıraktığında hep korktum." Zorlukla, gülümsedi. "Çok cesur değilim. Babam her zaman benim cesur olmadığımı söylerdi. Öylesine ürkek, korkak bir çocuktum."

Brandon sevecen bir tavırla gülümsedi ve onun elini yumuşak bir şekilde tuttu. "Küçük kızların cesur olmaları gerekmez tatlım. Onlar sarılmak ve korunmak içindir, korkularından da uzak tutulmalıdır."

Onun yanıtına şaşırarak baktı. Sonra gözlerini indirerek yüzü pembeleşirken garip bir şekilde güldü. "Seni hayat hikâyemle sıkıyordum yine değil mi? Özür dilerim. Böyle olsun istememiştim."

"Sıkıldığımı hiç söylemedim tatlım," dedi Brandon.

Brandon onu kanepede kendisine doğru çekti. Verandada ayak seslen yaklasdığında oradaydılar. Jeff ön kapıdan girdi. Onunla birlikte rüzgârın fırtınası ve yağmur sağanağı da içeriye dalmaya çalıştı. Joseph evin arkasından aceleyle geldi. Onun sıırılsıklam olmuş şapkasını ve pelerinini aldı. Jeff uzun çizmelerim ayağından çıkarmak için kapının yanında çekecek ile mücadele ederken ona kısa boyunlu ayakkabılar getirdi. Ayakkabıları ayağına geçirdi ve yüzündeki damlaları sildi. Nihayet oturma odasındaki çifte katıldı.

"Aman Tanrım. Nasıl da berbat bir gün!" kendisine bardan

büyük bir viski kadehi doldurarak konuştu. Ateşin önüne gidip arkasını ısıtmaya çalıştı ve ceketinden uzun ve ince bir kutu çıkararak Heather'a sundu. "Benim zarif küçük Kralcım, işe yarar oluşu bugün için sorgulanabilir olsa da, onu sana getirdim." "Ah Jeff Bunu yapmamalıydın," dedi Heather mırıltıyla ama yine de mutlu bir şekilde gülümsedi. "Karşılığında sana bir şey almadığım için beni aptal durumuna koyuyorsun ama."

Jeff sıırttı. "Armağanın keyfini çıkar Heather. Ben kendimin kini daha sonra seçerim."

Heather aceleyle kutuyu açtı ve zarif fildişi sapı olan bir yelpaze ile çok miktarda ince İspanyol danteli çıkardı. Yelpazeyi açtı ve ani hareketlerle utangaç bir şekilde yelpazeyi salladı.

Bay Jeff," dedi Heather, o kibar bayanları çok başarılı bir şekilde taklit ederek ağır ağır konuştu. Bayanların kalbine giden yolu biliyorsun."

Jeff katıla katıla güldü. "Doğru Heather. Ama kardeşimin armağanı benimkini ancak soytarının armağanı düzeyine indiriyor." "Çok güzel değil mi?" Broşa gururla dokundu. Gözlerini kaldırdı ve kocasına gülümsedi. O da Heather'a sıcak bir bakışla karşılık verdi.

Jeff Brandon'a bildiğini hissettiren bir bakış attı. "Kardeşim seçim yapmayı gayet iyi bilir. Bu konuda yeniden ikna edilmiş durumdayım."

Hatti yemek odasının çift kapılarını açtı ve akşam yemeğini haber verdi. "Hepiniz gelseniz ve henüz sıcakken yeseniz iyi olacak."

Heather kanepeden kalktı, giysisini düzeltti, ön tarafta göğüsleri tehlikeli bir şekilde kabarıyordu. Onun bu hareketi Jeff'ı ağzı açık bir şekilde yakaladı ve gözleri Heather'm bu farkında olmadan göğüslerini ortaya koyusu karşısında iyice irileşti.

Brandon ayağa kalktı ve işaret parmağını kardeşinin çenesinin altına koydu, ağzını kibarca kapattı ve esprili bir şekilde konuştu.

"Dikkat et Jeffrey, onun sahibi var. Ama ümidini yitirme. Belki bir gün yanında kurumla yürüyeceğin bir kızı bulursun."

Döndü ve Heather'ın masadaki sandalyesine oturmasına yardımcı oldu. Sandalyeler şimdi grup olarak bir aradaydılar. Brandon Jeffinkinin yanında masanın başındaydı ve Jeffin onlara katılmasını bekledi. Jeff kendi sandalyesine otururken genç kardeş neredeyse özür diler gibi omzunu silkti.

"Louisa hiç böyle görünmemişti."

Brandon kardeşine bir kaşını kaldırıp baktı ve Heather iki kardeş arasındaki bu durumu, hangi noktayı kaçırdığını düşünüp merakla inceledi. Daha fazla yorum yapmadan iki kardeş yerlerine oturdular ve Noel ziyafetinin ilk yemeği

önlerine kondu.

Yemek, aşçılık sanatının bir şaheseriydi. Ruth Teyze'nin ustalığına övgüler yağdı. Daha sonra adamların konuşmaları iş konularına kayd1. Brandon'ın kaşları düşünceli bir şekilde çatıldı. Kızarmış kazdan bir parça keserek karısının tabağına yerleştirdi.

"İmalathane veya Barlett konusunda yeni bir şey öğrendin mi?" Brandon kardeşine sordu.

"Çok fazla değil aslında," dedi Jeff "Onun köle işçiler kullandığını ve ürünlerinin fiyatlarını çok yüksek tuttuğunu biliyorum. Şu anda para kaybediyorlar." "O zaman bu iş kademeli olarak iyi bir iş girişimine dönüştürülebilir." Brandon kendi kendisine yorum yaptı ve kardeşine döndü. "Eğer köle işçiler devre dışı bırakılır ve iyi işçilere ücretleri ödenirse burasını gelir getiren bir yere dönüştürebiliriz. Delaware'de gemi kerestesi için mükemmel bir pazar var. Charleston'da işlerin gelişmesine bakılırsa işlenmiş keresteyi burada satmada bir sıkıntı olmaması gerek. Bu konuları araştırdıktan sonra iyice işi inceleyebilir ve tartışabiliriz. İki veya üç hafta içinde Fteettvood'u New York'a götürmek için ayrılıyor olacağım. İmalathane konusunda bir karar vermek ve bunu da ben ayrılmadan önce yapmak zorundayız." "Louisa ne olacak?" Jeff tabağından başını kaldırmadan sordu. "O bugün şehirdeydi ve beni kenara çekerek senin onun borçlari konusuyla ilgilenip ilgilenmediğini ve onlar hakkında karar verip vermediğini öğrenmek istedi. Bu konuda bir şey bilmediğimi söyledim."

Heather onların konuşmalarını, Louisa'nın adı geçinceye kadar yarım yamalak dinliyordu. Brandon onun artan ilgisini fark etti ve hemen yanıtladı.

"Geçen gün Fleetwood'a gelip mali durumu konusunda beni görmek için geldi. Borçlarını kapatmak için ona bir teklif yaptım. Arazisi karşılığında borçlarını kapatmayı ve iyi bir miktar para vermeyi önerdim. Ama o her zamanki gibi huysuzdu. Nezaket gereği, benimle evlenmeyi beklerken yaptığı küçük harcamaları ödeyeceğim. Evlenme umudu dışında yaptığı büyük harcamaları, araziyi bana vermedikçe ödemeyeceğim. Onu kendi yükümlülüklerinden kurtarmamı, sonra arazi için pazarlık edebilmeyi istiyor. Ama ben hiç de öyle düşünmüyorum. Ayrılmadan önce ona kararımı bildireceğim ve benden dolayı ona borç verenlerin paralarını ödeyeceğim. Öyle görünüyor ki epey meşgul olacağım. Özellikle de imalathane çekici bir yatırım olursa onunla ilgileneceğim. Bu arada küçük bir miktarda yatırım yapmak ister misin?"

Jeff sıırttı. "Hiç sormayacağını sanmıştım.

Konuşma çok sayıda konuyu kapsadı ve yemek tamamlandığında Jeff masadan aceleyle kalktı ve Brandon'dan önce Heather'a yardımcı oldu. Kardeşinin yüzünün asılmasına karşın onun oturma odasına gidişine eşlik etti. Heather'ı avizenin altında durdurup yukarı baktı ve düşünceli bir şekilde mırıldandı.

"Zavallı küçük şey. Bütün gün oradaydı ve hiç kullanılmışa benzemiyor."

Heather'm gözleri onunla birlikte yukarı doğru yöneldi ve avizenin ortasında tek başına bir ökse otu filizi asılıydı. Jeff boğazını temizledi ve gülümsedi.

"Şimdi hanımefendi. Daha önce bahsettiğin armağan hakkında konuşalım."

Jeff onu koluna taktı ve onun irkilmiş ifadesine aldırmadan onun üzerine eğilip kardeşçe bir davranışın ötesinde Heather'ı uzun uzun öptü. Onun bu sevgili gibi öpüşüne karşı tepkisiz kalmıştı ama kardeşinin bu serbest hareketi Brandon'ın yüzünde bir memnuniyetsizlik olarak belirdi ve her ikisine de dik dik baktı. Jeff geriye çekildi ama yine de bir elini Heather'ın belinde bıraktı. Kardeşinin kızgınlığını görünce sırtıttı.

"Rahat ol Brandon. Ben gelini hiç öpmemiştim." "Gittiğim zaman onun burada güven içinde olup olmayaca-ğı konusunda beni kaygılandırmaya başlıyorsun." Brandon sert bir şekilde konuştu. "Eğer Heather iyi durumda olsaydı, onu da yanımda götürebilirdim."

Jeff güldü ve yalancıkdan kaşını çattı. "Senin arkanda gördüğüm yeşil canavar mı bu Brandon? Senin şeytanca duygulardan, kıskançlıktan yana sakınılacak bir şeyin olmadığını uzun zaman önce açıkladığını

sanıyordum."

Haftalar çok hızlı geçmişti. Brandon'ın ayrılmasına yalnız-ca iki

gün kalmıştı. Bu haftalar boyunca, gemisiyle, Louisa'mn borçlarıyla ve imalathane ile ilgilenerek meşgul oldu. İmalathaneyi satın almaya karar vermişlerdi. Evde çok az zaman geçiriyordu. Birkaç kez Fleetwood'da kaldı ve üç veya dört gün boyunca dönmedi. Evde olduğu zaman, günün çoğu saatlerinde çalışma odasındaydı ve defterler, kâğıtlar ve kayıtlar üzerinde çalışıyordu. Ancak dini tatil günü birlikte kiliseye gidiyorlardı ve Heather şimdi oldukça dostça ve saygı görerek karşılanıyordu.

O gün, öğle yemeğinden hemen sonra Brandon denize açılmadan önce Leopold'u son bir kez binmek için almıştı. Öğleden sonra at sürücüsü olmadan yalnız başına geldiğinde epeyce ortalık karıştı ve kaygı duyuldu. Heather bir hizmetli ormanın köşesinden gelen Brandon'ı gösterdiğinde neredeyse çılgına dönmüştü. Yıkına doğru geldikçe onun üstünün başının tozlu ve kirli yüzünün ise terden yol yol olmuş durumunu fark ettiler. Hafif topallıyordu ve kamçısını kendisini bekleyen grubu görünce öfkeyle salladı. Leopold Brandon'a baktı ve Brandon başını sallarken o keyifli bir görüntü içindeydi. Leopold sahibinin ata binme yeteneklerini ayaklar altına alırcasına burnundan soludu. Brandon küfretti, kamçıyı ahıra fırlattı ve bitkin bir durumda bir sıraya oturdu.

Hatti keyifle kıkırdadı ve sordu. "Sahip Bran, o yaşlı at sizin en iyi yanınızı alıyor."

Brandon yeniden küfretti ve şapkasını yaşlı kadına fırlattı. Ama o eğildi, neşeyle anırır gibi güldü ve aceleyle oradan uzak-laştı.

Jeff katıla katıla güldü. "Bir şey kesin Brandon, pantolonları-nın oturduğu yerden önce ceketinin arkasını eskiteceksin."

George yüzünü çevirdi ve boğulur gibi yüksek sesle öksür-dü. Sonra da patronunun kızgın bakışı karşısında doğru dürüst bir yüzle durmakta zorlandı.

Heather'm yüzünde hala kaygılı bir duruş vardı. "Ne oldu Brandon? Topallıyorsun!" "Bu lanet olası hayvan beni habersiz yakaladı ve alçak bir da-lin altından geçti." Homurdanarak konuştu. "Topallamam, su topladığı için. Bu çizmeler yürümek için yapılmamış."

Brandon çamurlanmış sırtını gösterdi ve eve doğru yürü-meye başladı. O ayrılırken siyah at, bir kişneme ile başını geriye attı ve hoplayarak kişnemesini sürdürdü. Brandon birkaç kez döndü ve yumruğunu kaldırarak bağırdı.

"Günün birinde seni öldüreceğim. Seni uyuz, kara kalpli ka-tır seni!"

Bir kez daha sırtını döndü ve eve hızla girdi. George sesinde bir gülme kalıntısıyla konuştu.

Gidip banyosunu ayarlasam iyi olacak. Banyoya ihtiyacı var gibi görünüyor.

O akşam yemek Brandon'ın sert yanıtlarının rahat bir ko-

nuşmaya uygun olmamasından dolayı tam bir sessizlik içinde geçti. Yara berelerinden daha çok gururunun incindiği ortadaydı. Yüzünün görünüşü ertesi gün bir miktar daha iyiydi ve Heather onun çalışma odasının kapısını çalarken çok ürkekti. Brandon içeri girilmesini söylediğinde Heather onu masasında defterleri ve belgelerine bakarak otururken gördü.

"Bir dakikan var mı Brandon?" Emin olmayan bir şekilde sormuştu. Çalışırken onu daha önce hiç rahatsız etmemişti ve epeyce tereddütlüydü.

Brandon başını evet anlamında indirdi. "Sanıyorum var."

Sandalyesinin arkasına doğru yayıldı ve onun odadaki yürüyüşünü izledi, onun masasının yanındaki bir sandalyeye oturması için işaret etti. Brandon, Heather sinirli bir şekilde kendisini sandalyenin köşesine yerleştirirken bekledi. Otururken Heather yerinde kıpır kıpırdı ve cesaretini toplayıp konuşmayı başlatmak istiyordu. Brandon sorduğunda neredeyse yerinden fırladı ve hemen söyledi.

"Konuşmak istediğin bir şey mi var hanımefendi?" "Evet... ah!.. Ne kadar süre için gitmeyi planlıyorsun? Yani... bebek gelmeden önce dönecek misin?"

Brandon hafifçe öfkелendi. "Evet bir aydan daha uzun süre için gitmeyi planlamıyorum." Hafife alarak ve böyle küçük konularla bölünmesinden rahatsız olarak sertçe yanıtladı. "Bunu

sana daha önce söylediğimi sanıyordum." Yeniden işine dön-dü.

"Brandon," dedi Heather. "Ah... sen gitmişken ben çocuk odasını yenileyebilir miyim diye merak ediyordum." "Tabii," dedi Brandon haşın bir şekilde. "Ethan, adamları ve başka neye gerek varsa onları ayarlasın.

Onunla işinin bittiğini düşünerek yeniden işine döndü, Heather bir kez daha çalışmasını böldü.

"Ayrıca oturma odasında da yapılacak işler var."

Ona baktı. "Eğer istiyorsan evin tamamını yeniden inşa et-tir." Alaycı bir şekilde sertçe konuştu.

Heather gözlerini, dizleri üstünde kıvrılmış durumda olan ellerine indirdi. Brandon bir süre gözlerini ona dikti ve bir kez daha işine döndü. Odaya sessizlik hâkim oldu. Ama Heather ayrılmak için bir harekette bulunmadı. Bir süre sonra Brandon ona baktı. Tüy kalemi mürekkepliğe koyup geriye yaslandı.

"İstediğin başka bir şey mı vardı hanımefendi?" Kaba bir şekilde sordu.

Aydınlık mavi gözler kızgın yeşille buluştu. Heather çenesi-ni yukarı doğru eğdi ve sonra hızla söyledi.

"Evet oturma odası yeniden yapılırken ve sen yokken, yatak odanı kullanmak için izin istiyorum."

Brandon elini masanın üstüne vurdu ve ikisi için var olan bir yatağı kullanmak üzere kendi karısının izin istemesini saçma bularak kızgınlık içinde odada yürümek için ayağa kalktı.

"Lanet olsun kadın! Ben gittiğimde bu evdeki herhangi bir Şeyi kullanmak için bana dırdır etmene gerek yok. Oynadığın bu saçma oyundan bıktım. Bu evde olanlar senin kullanman içindir. Senin her kaprisini onaylamak için ne zamanım ne de buna uygun ruh durumum var. O sersem kafanı kullanman ve bu evin hanımefendisi olman için sana yalvarıyorum. Benim yatağımı paylaşmayı istemiyorsun. Ama ben senin isteyebileceğin ne varsa ona izin veriyorum. Açıkça gördüğün gibi hanımefendi, benim yapacak işlerim var. Günün belirli zamanlarında huzur arıyorum ve senden odayı terk etmeni istiyorum."

Son kelimeler hemen hemen bağırarak söylenmişti. Brandon sözlerini bitirdiğinde Heather'ın yüzü solgun ve üzgündü. Ayağa kalktı ve odadan kaçarcasına çıktı. Fakat kapının dışında Jeff ve George duruyorlardı, Hatti de merdivenlerde donup kalmıştı. Hepsinin iyice açılmış gözleri, Brandon'ın bütün sözlerinin duyulduğunun kanıtıydı. Gözyaşları Heather'ın yanaklarından seller gibi akıyordu. İç çekmelerle odasına koştu ve kendisini yatağın üzerine fırlatarak tam bir perişanlık içinde ağladı.

Brandon çalışma odasından çıktı. Şimdi onu takip etmek, yatıştırmak ve bu patlamasının kızgınlığını telafi etmek istiyor-du. Bunun yerme Jeff'm kızgın bakışları ve üç kişinin

kınayan hisleriyle karşılaştı. Hattı alaycı bir homurdanmayla sanki Jeff'e konuşuyormuş gibi söylendi.

"Bazı adamların hiç akli fikri yok." Bunu söyledikten sonra arkasını döndü ve gitti.

Jeff ayakta durdu ve Brandon'm kırmızılaşan yüzüne dudaklarında yarım bir küçümseme ile baktı. "Ortak atalarımızı rezil eden bazı durumlar vardır kardeşim. Eğer aptal rolü yapmak istiyorsan, başkalarını bu aptallık oyunu içinde taciz etme."

O da döndü ve gitti.

Şimdi Brandon yalnız başına, düşünmeden söylediği söz-lerin ağırlığını hissederek ayakta durdu. İki güvenilir hizmet-lisinin, arkadaşlarının onu onaylamaması ve karşı çıkmaları, Heather'ı azarlamasından dolayı utanç duymasını daha da ağırlaştırıyordu. Onun içini çekerek ağlayışını şimdi evin sessizliği içinde duyabiliyordu ve üstelik kendi kardeşi de onlardan yana olmuştu!

Çalışma odasına döndü ve derin düşüncelere dalarak koltuğuna oturdu. Ev bile, onun davranışı karşısında memnuniyetsizliğini dışa vurur gibi üstüne geliyordu sanki. Kendi evinde dışlanmış biri gibi hissetti kendisini ve acısını azaltacak bir yol da bulamıyordu.

Akşam yemeği utanç dolu bir sessizlik içinde geçti. Heather'm sandalyesi yemek boyunca dikkat çekecek bir şekilde boş kaldı. Hatti iki adama hizmet etti ve Hattı Brandon'm yiyeceklerini cesaret edebildiği kadar ondan uzağa koymaktan memnuniyet duyuyor gibiydi. Jeff yemeğini bitirdi ve bıçağıyla çatalını kızgın bir şekilde bırakıp ayağa kalktı ve kardeşine bir şey söylemeden ayrıldı. Holde durduğunda Hatti ona yaklaştı ve Brandon'm duyacağı şekilde yüksek bir sesle şunları söyledi.

"Sahip Jeff, Bayan Heather... orada pencere kenarında otu-ruyor ve hiçbir şey yemiyor. Onun yemesi için ne yapmalıyım Sahip Jeff? O ve bebeği açlıktan ölecek!"

Jeff çok fazla kaygılanmadan yanıtladı. "Tamam Hatti. En iyi yapılacak şey şimdi onu bir süre kendi başına bırakmamız. Heather iyi olacak, Brandon da yarın gidecek."

Hatti baını sallayarak ve kendi kendine mırıldanarak ayrıldı. Jcff daha odasına çekilmeye kendisini hazır hissetmediğinden dışarıya gitti ve bir süre merdivenlerde oturdu. Malikânenin yoluna derin düşüncelere dalarak baktı. Kardeinin ne kadar büyük bir aptal olduğunu düşündü. Derinden bir i çekerek ayağa kalktı ve soğuk, sessiz gecede ahırlara doğru yürüdü.

Ahır kapısına yaslandığında Leopold'un burnundan soluduğunu ve ayaklarını yerlere vurduğunu duydu. İçeri girdi ve kheylanın ipeksi burnunu okayarak onun memnuniyetle kinemesini sağladı. Bir mırıltı sesi dikkatini attan uzaklaştırdı ve George'un uyuduğu ek odadan donuk bir ışık gördü. Bu saatte yalı adamın kiminle konuştuğunu merak ederek daha

yakına geldi. Kapının yarısı bir miktar açık kalmıştı ve George'u seyyar karyolasının başında bacaklarını önünde kavuşturmuş bir şekilde otururken görebiliyordu. Yarı dolu bir şişe adamın ayakları arasında duru-yor ve yatağın ayağında uykulu bir kedi kendinden geçmiş bir durumda, George'un monologunun muhatabıydı.

"Ah Webby, Küçük anneyi, ona vermekle yanlış yaptım. şim-di karnında onun çocuk varken ona nasıl davrandığına bak." Omuzlarını yavaşça silkti. "Onun zavallı korkmuş bir kız olduğunu nereden bilebilirdik Webby? Gece Londra sokaklarını gezen kadınların çoğı fahişe ve kaptan da limana geldiğimiz ilk gece yatağını ısıtacak bir kadın istedi. Ama biz onu neden kaptan için aldık Tanrım? O zavallı bir kızdı, ailesini kaybetmiş ve nerede olduğunu bilmiyordu. Kaptan ona o gece çok kötü davrandı. O bir bakireydi üstelik. Bu da işin en kötü tarafı Webby! Böyle alıkonan masum bir kız. Utanç duyulası bir durum. Ah Webby, utanç..."

şişeyi dudaklarına getirdi ve büyük bir yudum aldı. Sonra ağzını koluyla silerken güldü.

"Ama Lord Hampton, kaptanı hizaya getirdi. Onun bebeğı taşıdığını görünce kaptanın gelmesini ve onunla evlenmesini sağladılar." Adam kıkırdadı ve bulanık gözlerle baktı. "Kaptan kesinlikle çıldırmıştı Webby. Bu adamı kendi arzusu dışında bir şey yapmaya zorlayacak fazla adam yok bu dünyada."

Yaşlı hizmetli sessizleştii ve arkasına yaslandı, şişesine düşünceci bir şekilde baktı.

"Hala," dedi bir süre sonra zorlukla konuşarak. "Onunla bir gece geçirip kaçtıktan sonra kaptan bütün Londra'yı karış karış aradığından onu çok istemiş olmalı. Onun gittiği anlaşıldığındaki öfkesinin benzerini hiç görmemiştim. O yaşlı beyefendi onu evlenmesi için getirmemiş olsaydı, biz hala Londra'da onu arıyor olacaktık."

Kendisim kaldırdı ve şişeden bir fırt daha çekti. Sonra başparmağını çenesine götürdü. "Ama onu kaptana getiren ilk kişi benim Webby. Ben! Çok kötü bir şey yaptım. Onu kaptanın ellerine bıraktım. Şimdi o kaptanla birlikte olmaya katlanmak zorunda. Zavallı küçük anne..."

Sesi azaldı ve başı omuzları üstüne yorgun bir şekilde düştü. Odayı onun sarhoşça horlamaları kapladı. Düşüncelere iyice dalmış bir durumda Jeff ahır kapısına yürüdü ve ona yaslandı. Yüzünde küçük bir gülümseme belirdi.

"Demek onu bu şekilde buldu." Kendi kendine mırıldandı. Birden kıkırdamaya başladı. "Zavallı Brandon, bu kez tam kendisine göre biçilmiş bir kaftan buldu. Ne diyeyim ki? Zavallı Kralcı!"

Ahırları ıslık çalarak terk etti. Esprili tavrı geri gelmişti. Eve doğru yürüdü. Çalışma odası kapalıydı ve oradan geçerken oda-yı gelişigüzel bir şekilde selamladı ve sırtıttı.

Ertesi sabah yine aynı neşeli ruh durumuyla aşağıya geldi. Heather'm kahvaltı masasındaki yeri yine boştu. Kardesine yüklenecekti. Brandon'ın ağzı yiyeceklerle dolu olduğunda rastgele konuştu.

"Biliyor musun Brandon, bir kadın için çocuk sahibi olmak iki yüz yetmiş günü gerektirir. Kralcı ile denizde evlenmek zorunda kalsan garip olabilirdi. Gemi kaptanı olarak bu bir sorun olurdu değil mi? Kendi kendini evlendirmek falan!"

Bu durumu iyiden iyiye düşünüyormuş gibi kahvaltısını sürdürdü. Bu arada Brandon ona meraklı bir şekilde bakıyordu. Jeff kahvaltısını bitirdi, dudaklarını bir peçete ile sildi ve kendi kendisine konuşuyormuş gibi arkasına yaslanarak oturdu.

"Ne olduğunu sırasıyla ortaya koymalıyım."

Brandon yorum yapmadan önce ayağa kalktı ve kardeşini kafası karışmış bir durumda ve yalnız olarak otururken çıktı gitti.

Torbalar arabaya yüklenmişti ve George sürüş sırasında James'in yanına oturmuştu. Sabahın parlak güneş ışıkları karşısında kan bürümüş gözleri acıyla kamaşıyordu. İki kardeş araba kapısının yanında dururken Heather verandadan geldi. Onları izleyerek ayakta bekledi. Ağırbaşlı bir şekilde omzunda salıyla duruyordu.

"Umarım iyi bir yolculuk yaparsın Brandon," dedi yumuşak bir şekilde. "Eve gelebileceğin kadar erken gel."

Brandon yüzü sert bir şekilde ona doğru birkaç adım attı. Sonra durdu ve ona baktı. Bir küfür mırıldandıktan sonra dön-dü ve arabaya bindi.

Jeff arabanın malikâne yolunda gidişini izledi ve sonra Heather'm yanında durmak için verandaya çıktı.

"Sabırlı ol Kralcı," dedi Jeff "O bazen görüldüğü kadar ap-tal değildir."

Heather ona, anlayışı için gülümsedi. Yüreği burkulmuş bir şekilde döndü ve eve gitti.

İzleyen günlerde kendisine düşünme zamanı tanımadı. Kendisini büyük küçük bir takım işlerle meşgul etti. Çocuk ve oturma odalarına yapılacak tamiratlar için gerekli düzenlemlerle uğraştı, odalara uyacak yeni perdeler, duvar kâğıtları seçti. Oturduğu zaman parmaklari genellikle bebek giysileri ve küçük battaniyelerle meşguldü. Brandon'm yatağında yattığında geceleri parmaklarını oyulmuş aile sembolü üzerinde gezdiriyor ve Brandon olmadan Harthaven'ın ne denli boş olduğunu düşünüyordu.

SEKİZİNCİ BOLUM...

Brandon handan içeri girdi, paltosuyla şapkasını çıkardı ve onları oturduğu masanın çevresindeki bir sandalyeye yerleştirdi. Bu arada bara yakın bir yerde birasını içmekte olan George'u fark etmedi. Yiyecek ve şarap siparişi verdi. Dalgın bir şekilde Madeira'sını içiyordu ve kendi düşüncelerine dalıp gitmişti. Hanın kapısı açıldı ve içeriye büyük bir aile girdi. Aile fertlerinin hepsi açması bir şekilde zayıf ve bu soğuk havaya göre oldukça ince giyinmişti. Brandon soluk dağınık sarı saçlı çocukların ve annelerinin ısınmak için şöminenin önüne bir sıra halinde ayaklarını sürüyerek gidişlerini ve adamın da hancıyla konuşmaya yönelişini izledi. Brandon kadının yaşının kendisininkinden daha fazla olmayacağı tahminini yaptı. Ama kadının yüzü derin çizgiler taşıyordu ve oldukça çöküktü.

Kırmızı ve yıpranmış elleri, zor bir hayatın ipuçlarını veriyordu. Giydiği giysi yamalı ve yıpranmıştı. Sarkmış göğüslerinin üstünde yalnızca bir düğme kalmıştı. Ama çocukları gibi o da temiz ve düzenli bir görünüme sahipti. Kucağında, 8 aydan daha fazla olmayan bir bebek tutuyordu ve yürümeye yeni başlamış ür-kek bir çocuk onun eski püskü eteğine sıkıca yapışmıştı. On çocuğun en büyüğü gibi görünen bir oğlan on iki yaşındaydı ve dik bir şekilde annesinin yanında duruyor, küçük kız kardeşinin elini tutuyordu. Bu arada diğer çocuklar çok sessiz bir şekilde oturuyor ve hizmetçinin yemeklerle dolu tepsiyi aceleyle götür-mesini izliyorlardı. Yuvarlak mavi gözleri, bu kadar çok yiyece-ğin sergilenmesi karşısında iyice irileşmişti.

Babalan ellerinde yağmurdan formunu kaybetmiş şapkasını sıkıca tutarak Brandon'ın masasına yaklaştı. Brandon'ın ilgisi ona yöneldi.

"Affınıza sığınırım beyefendi," dedi Adam. "Siz Kaptan Birmingham mısınız? Hancı aradığım kişinin siz olduğunu söyledi."

Brandon onu yavaşça doğruladı. "Ben Kaptan Birmingham. Sizin için ne yapabilirim?"

Yabancı şapkasını daha sıkı bir şekilde tuttu. "Benim adım Jeremiah Webster efendim. Sizin kereste işleyen iyi bir elemana ihtiyacınız olduğunu duymuştum. Bu işi almak isterim efendim."

Brandon onun bir sandalyeye oturmasını işaret etti. "Otu-run Bay Webster." Adam denileni yapınca, Brandon sordu. "Bu iş için nitelikleriniz nedir Bay Webster?" "Evet efendim." Adam sıkıntılı bir şekilde başladı. "Büyük bir kereste işinde delikanlılığımdan beri çalışıyorum. Bugüne kadar yirmi beş yıl oldu. Sekiz yıl çırağıyım. Son iki yıl ise kal-faydım. Bu işin içini dışını her şeyini baştan sona bilirim efendim."

Brandon konuşmaya başladı ama servis yapan hizmetli tarafından kesildi. "Konuşurken yemek yememin sakıncası var mı Bay Webster?" Brandon sordu. "İyi yiyeceğin boşa gitmesinden nefret ederim."

Hayır efendim." Adam hemen yanıtladı. "Devam edin.

Brandon teşekkürlerini başıyla ilette ve yerken konuşmayı sürdürdü. "Niye şu anda işiniz yok Bay Webster?"

Adam zor yutkundu ve yanıtladı. "Geçen yaz kadar işim vardı efendim. Bir kütük sıkışmasında yaralandım. Sol omzum ve sol elim ezildi. Kış başına kadar yattım ve o zamandan beri sıradan bir kereste işçisi gibi gelip geçici işlerde çalışıyorum. Bütün iyi görevler kapılmış durumda. Ayrıca kuzeyin soğuğu ve nemi kemiklerimi sızlatıyor. Bir imalathane işçisi olarak çalışıp bir aileye bakmak da ufak bir sorun."

Brandon onayladı, yiyeceğini çiğnedi. Geriye doğru yaslandı, ellerini kavuşturdu ve adama dosdoğru baktı. "Gerçekte Bay Webster, imalathanem için bir yönetici arıyorum." Durdu ve zavallı adam neredeyse sandalyesinden düşüyordu. "Sizin adınızı bilmiyorum," diyerek devam etti. "Aslında siz bana gemimi satın alan Bay Brishban tarafından tavsiye edildiniz. Sizin iyi bir eleman ve etrafta bulunabilecek kişiler arasında en tecrübelisi olduğunuzu söyledi. Bir imalathane açıyorum ve işin içini dışını her şeyini bilen birisine ihtiyacım var. Sanıyorum siz bu işe uygunsunuz. Eğer görevi kabul ederseniz iş sizin."

Bay Webster afallamış şekilde bir süre oturup kaldı. Sonra yüzünü bir gülümseme kapladı. "Teşekkürler efendim. Hiç pişman olmayacaksınız. Söz veriyorum. Eşime iyi haberi verebilir miyim?" "Tabii Bay Webster, lütfen verin. Konuşacağımız birkaç

konu daha var."

Adam ayrıldı ve karısına söylerken Brandon, babalarının ve-receği haberdan çok etraflarında yiyeceklerle daha çok ilgilenen çocukları izledi. Yerken adamın gözlerinin sürekli onun tabağı-na düşüşünü anımsadı ve şimdi aileye bakınca onların çok şans-sız olduklarını fark etti. Baba masaya döndü ve Brandon hafifçe kaşlarını çatı.

"Çok özür dilerim Bay Webster. Yemek yediniz mi?"

Adam sinirli bir şekilde güldü ve yanıtı onu ikna etmeye yet-ti. "Hayır efendim. Doğrudan buraya geldik. Ama arabada biraz erzakımız var. Sonra yiyeceğiz."

Bir gülümseme Brandon'ın dudaklarına dokundu. "Şim-di Bay Webster, siz benim tarafımdan çok önemli bir göreve getirildiniz. Bu bir kutlamayı hak ediyor. Akşam yemeği için ailenizi benim konuğum olarak davet eder misiniz? Bunu bir onur sayarım."

İyice şaşkına dönen adam başını aşağı yukarı salladı. "Tamam efendim. Teşekkürler efendim."

Adam ailesine koşarak giderken Brandon hizmet eden kız-lardan birine işaret etti ve uygun siparişi verdi. Hizmet eden kız hemen yakındaki büyük bir masayı sandalyelerle donattı ve terbiyeli tavırlarla Webster ailesi masanın etrafında yerlerini

aldılar. Bay Webster eşini sandalyesine oturturken Brandon ayağa kalktı.

"Kaptan Birmingham bu benim eşim Leah."

Brandon hafif bir şekilde eğildi ve nazik bir şekilde konuştu. "Sizi tanımaktan mutlu oldum hanımefendi. Umuyorum ki siz ve çocuklarınız bizim oraları seveceksiniz."

Kadın oldukça utangaç bir şekilde gülümsedi ve tuttuğu bebek onun göğsüne doğru yüzünü kapatırken aşağıya doğru baktı. Brandon sandalyesine oturdu ve yemeklerin servisi ya-pılıncaya ve başlangıçtaki açlık duygusu tatmin edilene kadar bekledi. Sonra yeniden iş konuşmaya başladı.

"Ücreti daha konuşmadık Bay Webster," Brandon konuşma-yı sürdürdü. "Ama benim teklifim şu: Aylık yirmi pound alacak ve imalathanenin yakınında oturacaksınız. Eğer iş başarılı olursa bu işe siz de ortak olacaksınız."

Adam konuşamıyor gibiydi ve yalnızca onayını başıyla belirtbiliyordu.

Brandon ceketinden bir kâğıt çıkararak devam etti. "Bu, Charleston'da bankam tarafından verilmiş bir kredi mektubu. İmalathanede çalışacak iyi adamlar biliyorsanız onları da bu mektupla getirebilirsiniz. Ayrılmadan önce kapatmanız gereken

borçlarınız var mı?"

Bay Webster başını yok anlamında salladı ve keyif içinde gülümsedi. "Hayır efendim. Fakir bir adama kredi vermiyorlar." "Çok iyi o zaman," dedi Brandon ve ve yeğinin cebinden cüzdanını çıkarıp on tane madeni parayı saydı.

"Burada sizin yolculuğunuz için yüz pound var. Sizi benim varışımdan sonra bir hafta içinde bekliyorum. Herhangi bir sorunuz var mı?"

Adam konuşmak için tereddütle baktı ama sonra atıldı. "Bir şey var efendim. Kölelerle veya mahkûmlarla çalışmayı sevmiyorum."

Brandon gülümsedi. "Aynı şeylere inanıyoruz Bay Webster. İyi bir fabrika işçiliği için ücretli adamlar en iyisi."

Tabaklar götürülmüştü ve büyük çocuklar aralarında fısıldaşıyorlardı. Küçükler ise uykulu bir şekilde gözlerini kırıp du-ruyorlardı. Bu sessiz grubu izlerken Brandon kendi çocuğunu düşündü.

"Harikulade bir aileniz var Bay Webster," dedi Brandon övgüyle. "Eşim bizim ilk bebeğimizi taşıyor. Mart ayında onu bekliyoruz. Evde olmak için sabırsızlanıyorum."

Kadın ürkek bir şekilde gülümsedi. Bir yanıt veremeyecek kadar utangaçtı.

İş karara bağlanmıştı ve iki adam ayağa kalkıp el sıkıştılar. Aile ayrılırken Brandon düşüncelere dalarak ayakta durdu. Son-ra yeniden sandalyesine oturdu ve kendisine yeni bir Madeira kadehi doldurdu.

Oldukça cüretkâr bir dekoltesi olan parlak kızıl saçlı ve kırmızı rujla dudaklarını koyu bir şekilde boyamış çok çekici bir kadının sandalyesinden kalktı. Epey bir zamandır cesur bir bakışla Brandon'ı gözüne kestirmiş gibiydi. Brandon'ın kabarık para kesesi de onun keyfini arttırmıştı. Şimdi çekici bir yürüyüşle ilerledi ve onun masasındaki boş bir sandalyenin önünde açıkça durdu, omzundan giysisinin kolunu düşürdü.

Merhaba," dedi kadın tatlı bir sesle. "Yalnız bir bayana içki almak ister misiniz?"

Brandon onun bakışına soğuk bir karşılık verdi. "Korkarım bu akşam başka bir yerlerde işim var bayan. Lütfen beni bağışlayın."

Brandon onun uzaklaşması için işaret etti ve kadın gücenerek yürüyüp gitti. George kadının halini görerek kendi kendisine gülümsedi ve içi rahatladı. Fleetwood'ın ayrılalı bir ay olmuştu ve o zamandan bu yana kaptanının bütün sokak kadınlarını reddettiğini ve odasına hep yalnız çıktığını görmüştü. Yarın eve gitmek üzere yola çıkacaklardı ve Brandon onun çocuğunu ta-

şıyan karısına dönecekti. Buraya geldikleri andan itibaren hiçbir kadını yatağına almadığı gibi onlara dokunmamıştı da. Kaptanı için yeni saygı gerekçeleri keşfeden George başını onaylayarak salladı.

"Kaptanın yüreğine derin girildi. Kaptan farkında olmadan küçük anne onun yüreğine sokulup oturdu. Şimdi kaptan, önünden istekli fahişeler geçerken bile karısını düşünüyor. Ah zavallı kaptan, bundan sonra aynı adam olmayacak."

George maşrapasını sanki şerefine kaldırıyormuş gibi kaptanına doğru dikti ve dudaklarına dayayıp uzun bir yudumda içti. Brandon onun varlığını fark etmeden masasından kalktı. Bu hizmetlinin onu o gece son görüşü, merdivenlerden odasına çıkışı oldu.

Brandon odasının kapısını arkasından kapattı ve yatağa geçmek için yavaş yavaş soyunmaya başladı. Düşünceleri şimdi bir konu üzerinde toplanıyordu. Gömleğini çıkardı ve onu bir sandalyenin arkasına astı. Sonra, odanın bir köşesinde duran büyük bir aynada kendisine baktı. Aynada oldukça yakışıklı bir adam görüyordu. Kendisini ve güçlü kaslarını dikkatle inceledi. Görüntü derin bir nefes aldı ve Brandon önündeki bu uzun boylu, geniş omuzlu, ince belli figürden tatmin olmuş ama sabrı tükenmiş bir şekilde aynadan uzaklaştı.

"Kahretsin," dedi içinden. "Ben öyle çirkin birisi değilim. Hiçbir yosma beni öyle reddedemez. Benim yüzümün görün-tüsünden

bu kadar nefret eden, yanında uyumam hakkındaki ufacık bir düşünceyi bile kabul edemeyen o huysuz kadına nasıl yaklaşabilirim?"

Odanın içinde düşünceli bir şekilde yürüyüp durdu.

"Burada ve yurt dışında birçok kadın tanıdım. Niye bu basit kadın benim aklımı başımdan alıyor ve beni bir aptal durumuna düşürüyor? En kibirlileri bile bacaklarını bana açtılar ve sanki onlara dünyanın en büyük iyiliğini yapıyormuşum gibi memnuniyetle bana uydular. Ama Heather'ın önündeyken küçük dilimi yutmuş gibi ne söyleyeceğimi bilemiyorum."

Pencereye doğru yürüdü. Yakındaki birçok evde sıcak yatakların beklediğini bilerek bir süre dışarıya baktı. Açlığı büyüdü. Fakat bu açlık dışarıdakiler için değildi. Bu kısmen anıları ve kısmen de içinde taşıdığı düşüyle ilgiliydi. Düşünceleri, altın sarısı mum ışıklarında beyaz ve ipek gibi teninin akşam banyosundan sonraki hala nemli durumunu, bukleli saçlarının uyurken yatağının üzerinde yayılışını anımsarken daha da tatlılaştı. Bunları düşünmek aklına, onun tatlı ve kibar kollarının ensesine değince neler hissettireceğini, o dolgun ve pembe dudaklarının kendi dudaklarını nasıl öpeceğini, onun sıcak genç bedeninin nasıl kıvrılarak kendisine yaklaşacağını ve beyaz dişlerinin kulağını ısırıp ihtirasını nasıl arttıracığını getirdi.

Pencereden uzaklaştı ve yumruğunu sessiz bir düş kırıklığıyla eline vurdu.

"Tanrım!" Sessiz bakire beni istemiyor ve yüreğim param-parça. Bu nasıl bir derttir ki tir tir titriyorum?"

Eline bir bardak aldı ve içki koydu. Bir sandalyeye oturup sorununu daha da derinden düşünmeye başladı.

"Onu kamarama getirdikleri o geceden sonra başka bir ka-dınla yatmadım. Bu Heather, limanın küçük mor çiçeği be-nim yüreğime yerleşti ve şimdi durmadan orada büyüyor. Artık başkalarıyla paylaşacak bir yüreğim kalmadı. Yüreğim, beni fena bir şekilde aldattın. Birisi hariç bütün kapıları kapattın. Ben de o kapıyı kızgınlıkla kapattım. Tanrım onu ne kadar çok seviyo-rum! Bu basit duygunun bana ulaşamayacağını düşünmüştüm. Diğer adamların açıkladıkları şeyi kendimin çoktan aştığını sa-nıyordum. Erkeklerin bu basit sözcüklerinin ötesinde kendimi çıtkırıldım olmayan bir beyefendi olarak yetiştirmiştim. Çok iyi deneyimler yaşamış, keyifleri bilen bir kadını eş olarak gelişigü-zel bir şekilde kabul edebilirdim. Ama şimdi bu bakire tarafın-dan çarpılmış gibi hissediyorum ve artık kendimi rahatlatmak için başka birisinin yatağına giremiyorum."

Dirsekleri dizlerinde öne doğru eğildi ve başını tuttu.

"Onun kızlığını almak, başka hiçbir kadının veremeyeceği kadar zevk verdi. Tohumumu içine aldı ve başka bir adamla da beni aldatmadı. Onu kendime çektiğim ilk andan itibaren hep onu düşünüyorum. Rüyalarımda bile ondan başka bir şey gör-

müyorum ve onun bana yaklaşmasını, artık bana iyi gözle bakmasını istiyorum."

Başını kaldırdı ve geriye yaslandı, içkisini yavaşça yudumladı ve yeni bir karara vardı.

"Onun zamanı geliyor. Uygun zamanı dikkatle kollayacağım. Onun peşinden koşup onunla nazik bir şekilde flört edeceğim. O zaman belki bana gelecektir." içkisini bitirdi, ayağa kalktı ve yatağa gitti. Aşk ve yeni kararlılığı konusunda daha bilinçli olarak aylardır ilk defa çabucak uykuya daldı.

Yağmur sağanak halinde Harthaven üzerinde yağıyordu ve bulutlar ağaçların üstünde alçakta asılı gibiydiler. Fırtınaya karşı dünyanın geri kalan kısmı sanki sıcak bir yuvaya çekilmiş ve kıvrılmıştı, gece karanlık ve sessizdi.

Heather odanın içinde dolaştı ve odadan kendisine ait eşyaların tümünü kaldırdığını gördü. Birçok gecesini bu muhteşem odada geçirmiş, onu iyice tanımış ve kendisini onun bir parçası olarak hissetmişti. Kendisini sıcak bir şekilde karşılayan büyük yatağa ayakta durarak baktı ve içinde bir sancı hissederek odayı terk etmesi, oturma odasındaki kendi yatağına dönmesi gerektiğini düşündü. Düşünceli bir şekilde içini çekti ve yavaşça diğer odaya geçti. Çocuk odası açıktı ve bir mum alarak odayı yeniden denetlemeye gitti. Brandon'ın çocukken bindiği sallanan ata eliyle hafifçe dokundu ve beşiğin yanında durup üzerindeki battaniyeyi düzeltti.

"Hepimizin çocuğun oğlan olacağını varsaymamız ilginç."

Gölgelikteki danteli kabarttı. "Tabii kocam bunu öyle açık-ladı. Onun bir oğlan sahibi olması isteğini kim inkâr edebilir?" Bir keresinde kız olması için dua ettiğini anımsayarak kendisine gülümsedi. "Zavallı kız. Eğer karnımda büyüyorsa, keyfini sür şimdi, yoksa senin kız olarak rengin mavi olacak."

Döndü ve son bir bakıştan sonra çocuk odasından ayrıldı. Oturma odasından geçti ve bir kez daha şöminenin içinde ateşin keyifle parladığı ana yatak odasına geldi. İçi doldurularak kaplanmış bir koltukta şömine önünde onun sıcaklığıyla rahatladı ve alevlere düşünceli bir ruh durumuyla baktı. İçini çekti ve Brandon'm üç beş gün içinde geri döneceğini düşündü. Birkaç hafta önce gönderdiği kısa mektupta yalnızca yaklaşık olarak eve ne zaman geleceğini belirtmişti.

Bu ne biçim bir davranıştı? Daha kibar mı olacaktı, yoksa daha da öfkeli birisi mi gelecekte? Kendisini rahatlatacak kuzey-li bir fahişe bulmuş muydu? O karısına diğer yatağı, diğer odayı vermişti...

"Beni görmeye bile katlanamıyor." Üzüntüyle düşündü. "Şimdi karnımda çocukla tombulum, biçimsiz ve hareketlerim-de o kadar sakarım ki kadından çok bir kaz gibi paytak paytak yürüyorum. Benim bu şişmiş durumumu görünce soğuk davranırsa onu suçlayamam."

Başını geriye yasladı ve gözlerini kapattı.

"Ah Brandon, şansım olduğunda daha yumuşak davransay-dım belki seninle yatağı paylaşır ve yanımda senin sıcaklığını hissederdim. Başka bir yatağı paylaşmadığından kuşkusuz ol-mazdı."

Yeniden ateşe baktı ve içinde bir öfke alevinin tutuştuğunu hissetti.

"Hangi ateşli fahişeyi birlikte zaman geçirmek için seçmiş olabilirdi? Tatlı ve yapmacık gülücükler saçan biri ya da Brandon tarafından kuzeyde onu sıcak tutması için kandırılan sıradan birisi olabilir miydi?"

Kızgınlığı bir derece yumuşadı. "Kader, bakireliğimin bir bedel oluşu hükmünü vermemiş olsaydı, bu memleketi, bu evi, bu kibar ve nazik insanları hiçbir zaman görüp tanıyamazdım! Bu durumda elimden gelenin en iyisini yapmalıyım. Çocuk geldiğinde önceki değerimi yeniden kazanacağım ve sonra da kocamı kazanmak için kadınlık cazibemi kullanacağım."

Elleriyle bedeninin etrafını sardı ve anılara tatlı bir şekilde daldı. Handaki o güzel anı, neredeyse çok seven durumunu, gemide ona çok iyi davranmasını anımsadı. Louisa'nın bile acı-masız saldırılarını boşa çıkartmıştı ve yakın sevgili rolünü oy-namıştı.

"Mümkün mü?" Diye düşündü. "O kızgın bakışların altında beni seven düşünceler taşıyor olması mümkün mü? Eğer nazik ve

kendini adanmış bir eş olursam, o bir süre sonra beni sev-meye başlayabilir mi? Ah sevgili aşkım, seni seviyorum. Benim gerçekte de kocam olabilir misin? Beni herkesten daha çok sevebilir misin? Beni bir sevgilinin yaptığı gibi kollarının arasına alıp okşar mısın? Ah Tanrım, onun beni istediği gibi bulması düşüncesiyle titriyorum."

Ateşin gücü azalmıştı. Ayağa kalktı ve ateşin incelmış parlaklığı önündeki büyük ve çekici yatağın yanında bir kez daha durdu.

"Ve sen güzel dinlenme yeri. Yemin ediyorum benim ağır-lığımı yakında yeniden hissedeceksin. Onu, senin de istediğin gibi paylaşmak, sevilme ve bir bakire gibi flört etmek için ken-dime çekeceğim. Dolayısıyla uzun süre yalnız kalmayacaksın. Ah, o değişecek, bükülecek ve benim dostum olacak. O benim rahatlatmamı ve sonsuza kadar sevgimi isteyecek."

İçini çekti ve oturma odasına döndü. Burasını şimdi bir oturma odası olarak düşünüyordu. Kendi asıl yerini alıncaya kadar geçici olarak onun olan odaydı. Yatağına girdi ve hemen uykuya daldı.

Leopold ve bir araba, Brandon'ın dönüşüne karşı birkaç gün önce kasabaya götürülmüştü. Güneşli günlerden birisiydi ve Heather mutfak evine gidip Ruth Teyze ile konuşma ve garip Amerikan yemekleri, Brandon'ın en çok sevdikleri konusunda bilgisini arttırma fırsatını değerlendiriyordu. Yaşlı kadının onun için hazırladığı çayı yudumlayarak taburede oturuyordu. Zenci

kadın yiyecekleri hazırlama yöntemlerinden bazılarında söz ederken dikkatle dinliyordu. Ruth Teyze yönünden bu gerçek bilgiden çok, bir yetenek ve sanat işiydi. Yiyecekler ve bitkilerin tadını, nasıl karıştırılacağı ve basit bir yemeğin bile gerçek bir tat serüvenine nasıl dönüştürüleceğini içgüdüsel olarak biliyordu sanki.

Tatlı geçen anlar birden uzaktan bağırışlarla kesildi. Çok geçmeden Hatti nefes nefese telaşla koştu.

"Sahip Brandon... Sahip Brandon son sürat arka yoldan geliyor!" Kıkırdadı. "O kadar acele ediyor ki o siyah atı yerlere serecek neredeyse."

Heather'ın gözleri büyüdü ve tabureden kalkarken nefesini tuttu. Ellerini saçlarıyla giysisinde gezdirdi ve birden dehşete kapıldı.

"Çok korkunç görünüyor olmalıyım. Yapmalıyım..."

Sözünü bitirmeden döndü ve eve doğru adeta uçtu. Merdivenleri bir gayretle çıkarken Mary'yi çağırdı. Kız koşarak geldi ve oturma odasına gelip kapıyı açtığında Mary oradaydı. Nefessiz kalmış bir şekilde Heather onu yeni bir giysi getirmeye yolladı ve soğuk, ıslak bir bezle yüzüne bastırdı, yanaklarını yüzüne renk gelmesi için çimdikledi. Üzerindeki giysiyi hızla çıkarıp attı ve Mary seçilen sarı muslin giysiyi telaşla bağlamaya çalışırken Heather onu acele ettirdi.

"Çabuk Mary! Çabuk! Brandon geliyor! Çok geçmeden bu-rada olacak!"

Saçını düzeltti, giyindi ve aceleyle merdivenlerden inip dışarıya çıktı ve verandada öylesine duruyormuş gibi kocasının Leopold ile yavaşça malikâne yolundan gelişini izledi. Hayvanın yanlarının derin nefes alış verişlerle inip kalkması, tüylerindeki çok miktarda köpük, atın pek de öyle keyifli bir yolculuk yap-madığını ortaya koyuyordu. Brandon, genç gelini yeniden elde etme hırsıyla küheylanın sınırlarını zorlamıştı. Şimdi verandaya yaklaşmış olarak attan kasıtlı bir yavaşlıkla indi. Atın yularlarını bir delikanlıya, onu iyi bir şekilde yürütmesi, tımar etmesi ve dikkatli bir şekilde sulaması konusunda talimatlar yağdırarak verdi. Bütün bunları yaptıktan sonra karısına döndü ve yüzün-de belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Merdivenleri çıkarken gözleri onun üzerinde dolaşıyordu. Her ayrıntıya bakıyordu ve onun belinin çevresine elini dolamıştı. Onu selamladı ve du-daklarına babacan bir tür öpücük kondurdu. Heather karşılığın-da tatlı bir şekilde gülümsedi ve eve giderken hafif bir şekilde ona yaslandı.

Brandon'm onu saran elleri daha bir sıkılaştı. "Endişelenme-ye gerek yok tatlım. Zor kısımları New York'a giderken yaşadık ve geri gelirken hiçbir sorunla karşılaşmadık. Burada işler nasıl? Çocuk odasını bitirdiler mi?"

Heather hemen başıyla onayladı. Gözleri parlıyordu. "Gör-mek ister misin?" "Elbette tatlım."

Neşeli bir şekilde gülümseyerek Heather onun elini aldı ve yukarı çıkmalarına yardımcı olmasına izin verdi. Heather merdivenleri tırmanırken Brandon onun karnını düşündü.

"İyi miydin?" Sorusu hafif bir endişe içeriyordu.

"Ah, evet," dedi hemen onu rahatlatmak için. "Sağlık açı-sından bomba gibiydim. Hatti, müstakbel bir anneyi bu kadar sağlıklı olarak görmediğini söyledi. Kendimi çok iyi hissediyorum." Heather merdivenler bittiğinde, oldukça hüzünlü bir şekilde karnına baktı ve mahcup bir şekilde güldü. "Gerçi biraz görünümüm bozuldu, artık o kadar da zayıf değilim."

Brandon kıkırdadı ve bir elini yeniden ona dolarken diğery-le çenesini bakışlarının buluşması için yukarı kaldırdı. "Oğlum karnındayken ben senin küçük bir bakire gibi görüneceğini hiç beklemiyordum tatlım. Hamileyken bile, parlayan güzelliğinle birçok zayıf genç kızı kıskançlığından çatlatabilirsin."

Tatlı bir şekilde gülümsedi ve onun verdiği yanıttan aşırı memnun bir şekilde yanağını onun göğsüne bastırdı. Çocuk odasında Heather elleri arkasında ayakta dururken Brandon adım adım dolaştı, Heather onun tepkisini merakla bekledi. Yeni sineklik tülüne dokunup, süslü gölgeliğin altındaki beşiği incelemek için eğildi. Daha sonra yakındaki beşiği çizmeleriyle ince hareketlerle sallarken dudaklarını bir gülümseme kapladı. Sonra yavaşça açık mavi duvarlara ve kar beyazı perdelere göz gezdirdi. Pırıl pırıl meşe zemin üzerine konmuş canlı renk tonları taşıyan halıların etrafından dikkatli adımlarla geçip bir şifonyer çekmecesini merakla çekti. Çekmecedeki düzgün bir

şekilde katlanmış, gitmeden önce karısının diktiğini gördüğü bebek giysileri vardı.

Heather, kırmızıya boyanmış eyeri olan tahta atın yanında durmaya gitti ve onu hafifçe iterek harekete geçirdi.

"Bunu tavan arasında bulduk." Onun ilgisini çekerek söyledi. "Hatti bunun sana ait olduğunu söyledi ve Ethan'dan onu getirmesini istedim. Oğlumuz ona binecek kadar büyüdüğünde, ona buna bir zamanlar babasının bindiğini söylerim."

Brandon sırtı ve ona bakmak için daha yakına geldi. "Umarım bu at o üzerindeyken bir dalın altından koşmaz."

Heather aceleyle dönüp pahalı bir sallanan koltuğu göstermeden önce kıkırdarak güldü. "Jeff bunu verdi. Güzel değil mi?"

Brandon onayladı ve yanıtı yapıştırdı. "Bunu ona bırak. O her zaman uyumak için sallanmaktan hoşlandı."

Heather ilginç bir eşyayı daha gösteriyordu. Fakat dehşet içinde durdu. "Aman Tanrım, Brandon sen bir şey yemedin! Açlıktan ölüyor olmalısın ve ben burada gevezelik yapıp duru-yorum."

Heather hemen Mary'yi çağırdı ve ona yukarıya yiyecek getirmesi ve Brandon'ın banyosu için sıcak su hazırlaması talimatlarını verdi. Brandon kendi yatak odasına gitmişti. Heather gelip ona katıldığında ceketıyla boyun bağını ve çizmelerini çı-

karıyordu.

'Artık bir gemi kaptanı değilim kuşum.'" Heather onun ceketini alıp kenara koyarken ona yandan baktı ve konuştu. "Fleetwood,u iyi bir paraya sattım. Beni bundan sonra hep evde görebilirsin."

Heather kendisine gülümsedi ve bu durumu bütün kalbiyle onayladığına karar verdi.

Bir hizmetli yiyecekler getirdi. Brandon'ın karşısına oturdu ve yemeğini yerken onu izledi. Heather içinde bulundukları anın yakınlığından olağanüstü memnundu ve içi Brandon'a duyduğu yeni sevgi ile ısınmıştı. Tepsi götürülürken sıcak su aceleyle taşındı. Heather sıcaklığını kontrol etti. Sonra hizmetlileri başıyla işaret edip gönderdi. Kocasını giysilerini çıkarırken yatağına yeni çarşafı yerleştirerek kendisini meşgul etti.

Brandon kendisini sıcak suya bıraktı ve sırt üstü yatarak onun içinde bir süre rahatladı. Sonunda oturup kendini ovmaya başlayınca Heather geldi ve süngeri aldı. Süngeri suya batırdı ve Brandon'ın işareti gelene kadar bekledi. Brandon ona uzun bir süre düşünerek baktı sonra öne doğru eğilip sırtını Heather'a teslim etti.

"Sırtımı iyice ovala tatlım olmaz mı? Kalın bir kırı tabakasıyla kaplanmışım gibi hissediyorum."

Heather mutlu bir şekilde işine koyulmak için eğildi. Sabunu elleriyle onun kaslı omuzları ve sırtının aşağı kısımları boyunca iyice köpürttü. Yaramaz bir çocuk tavrıyla, beyaz sabun köpüklerinden onun sırtına büyük bir 'B' işareti kondurdu ve daha sonra da kıkırdarak bu harfin önüne 'H'yi yerleştirdi. Brandon omzu üstünden ona kaşlarını kaldırıp tek yanlı bir sırtıyla baktı.

"Ne yapıyorsun bayan?"

Heather güldü ve süngeri onun başı üstünde sıktı. "Seni damgalıyorum beyefendiciğim.

Brandon ona sular sıçratarak başını güçlü bir şekilde salladı. Neşe içinde güldü. Heather daha güvenli bir yere, geriye doğru giderek ona süngeri fırlattı. Brandon ayağa kalkıp küvetin kenarına basıp köpüklü ve ıslak bir şekilde onun üzerine doğru gelince sürprizle nefesini tuttu.

"Ah Brandon, ne yapıyorsun?" Neşe içinde çığlık attı. "Kü-vete geri dön."

Heather kaçıyormuş gibi döndü ama Brandon iki elini de ileriye doğru uzattı ve onu havaya kaldırdı, küvetin üstünde salladı. Heather onunla birlikte gülüyordu, bu oyunun keyfini çıkarıyordu. Ne zaman ki Brandon onu bir miktar küvete düşürmüştü gibi suya batırdı, o zaman ciyak ciyak bağırdı ve ellerini sıkıca onun ensesine kilitledi.

"Brandon nasıl yaparsın! Seni hiç affetmeyeceğim."

Brandon onun gözlerine gülümsedi. "Ama tatlım, sen benim banyomla o kadar çok ilgilenmiş görünüyordun ki bundan hoşlanacağını düşündüm." "Beni yere indir." Heather rica etti. Sonra ağzı tatlı bir şekil-de kıvrıldı. "Lütfen"

Brandon'm gözlen parladı. "Oh, gerçek ortaya çıktı hanımefendi. Senin erkeklerin sırtını ovma fetişin var öyle değil mi?"

Onu yavaşça ayakları üzerine yere indirdi ve kolunu kaldırıp ıslanmış giysilerinin ne durumda olduğunu görmek için bükünce sırttı.

"Ah Brandon, sen imkânsız birisisin! Bana ne yaptığına bak!"

Brandon katıla katıla güldü ve onu yeniden kendisine doğru çekti. Onu kendi ıslak kucaklamasıyla sardı. Heather'ın neşeli kıkırdamaları onu kucaklarken, kollarını onun yuvarlak karnının hemen üstüne koyarken ve yumuşak göğsüne bastırırken duyduğu mutluluğa karıştı. Brandon elini onun karnının üstüne koydu.

"Bir şeyi inkâr etmiyorum tatlım. Benim kötü davranışım-dan dolayı hala kızgın mısın?" Onunla dalga geçti. "Bu sekiz ay önceydi." "Ben giysim konusunda konuşuyordum." Heather kızgın-lıkla düzeltti. "Sen benim her tarafımı ıslattın ve ben şimdi giysimi değiştirmek zorundayım. Şimdi iyi birisi ol ve

giysimi çıkarmama yardım et. Mary'ye benim giysimi değiştirmeme yardımcı olması için yeniden ricada bulunmak istemiyorum." "Yeniden?" Brandon tekrar etti, "Boş ver." Heather hemen konuştu. "Lütfen giysimi çöz."

Brandon söyleneni yaptı ve Heather ona dönmeden önce küvetteki konumunu korudu. Sonra onun omuzları üstünde giysiyi yukarıda tuttu.

"Teşekkürler," dedi gülümseyerek ve Brandon'ın yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. Sonra da hızla odasına gitti.

Brandon arkasına yaslanırken, Heather'm öpücükleriyle dokunduğu yer yanıyordu. Banyonun sıcaklığında aynı anda rahatlamak ve ondan hoşlanmak olanaksız gibiydi. Heather'ı giysisini çıkarırken büyük boy aynasından gördü. Ani ve güçlü bir dürtüyle Heather'a burada büyük odayı paylaşmayı, kendi yanında yatmasını ihtirasla değil fakat doğum zamanı yaklaşan eşine bir kocanın yaklaştığı gibi sevecenlikle teklif etme arzusu içinden geçti. Ama tereddüt etti. Daha önce tatlı ve istekli bir şekilde davranmasına karşın yatağı paylaşmaya yanaşmamıştı.

Şu andaki düzenlemeden memnuna benziyordu. Daha sonra diye düşündü Brandon, o zaman annelik utangaçlığı gibi rolleri yapamayacaktı. Sonra da ona yaklaşacak ve yatak her ikisinin de ağırlığını hissedecekti.

Gözlerini kapatıp eve gelişini düşündü. Onu bırakmayı hiç

istememezdi. Ama ona gelmek- tamamen farklı bir şeydi. Rahatladı, başını küvetin arkasına yasladı. Suyun sıcaklığı, yorgun bedeninin ağırlarını gidermeye başlamışken kapı hızla vuruldu ve yarıya kadar açılmış kapıdan Jeffin yüzü görüldü.

"Büyük kardeşim, girmemde sakınca var mı?" Geç kalmış bir özür dilemeyle sordu. "Senden daha fazla yok." Brandon bu müdahaleden rahatsız olmuş bir şekilde homurdandı. "Şimdi kapıyı kapa. Tercihan dışarıdan kapa."

Jeff istifini bile bozmadan içeriden kapıyı topuğuyla yakala-yıp arkasından kapadı.

"Sevgili Brandon," dedi taklit ederek. "Sana yalnızca hoş bir farklılık getirmek istedim. Oldukça gürültülü ve diğer odaya giden yengemi senin olağanüstü acımasız öfkenden kurtarmaya geldim."

Oturma odasından hafif bir gülme sesi geldi ve Jeff kendi hareketine kıkır kıkır gülerek bardağı kanyakla doldurup yeni bir puro kutusu ile birlikte banyonun yanında hazır etti.

Brandon memnuniyetini başıyla gösterdi ve kanyaktan bir yudum aldı, parmak uçları arasında bir puroyu çevirdi. Kaşlarını kaldırarak kardeşine sordu.

"Seni etrafımda bulunduracağımı sanıyorum. Sende bir miktar da olsa umut var."

Heather neşeli bir şekilde gülümseyerek odaya girdi ve Jeff¹ i selamladı. Onların konuşmalarına çok az önem verirken, kocasının temiz giysilerini hazırlama işiyle daha yoğun bir şekilde ilgilendi. Kocasını Webster'larla karşılaşmasını anlatmaya başladığında Brandon'ın arkasına geçti ve hikâyesini dinledi. Brandon farkında olmadan Heather'm küvetin arka kısmına koyduğu elini aldı ve Jeff 'le konuşurken onu kulağına yavaşça sürdü. Bu hareket Jeffin gözünden kaçmamıştı. Lakin kardeşiyle yengesi arasındaki bu garip davranış değişikliğini merak etmeden durmadı.

Brandon hikâyesini bitirirken Heather, kocası hakkında ne kadar az şey bildiğini düşündü. Webster ailesinin acıklı durumu ona dokunmuştu. Fakat Brandon'm onlara karşı duyduğu şefkat konusunda da garip bir gurur duygusu içini kaplamıştı. Bakarken gözlen sevecen ve nemliydi. Jeff onun bakışlarındaki bu durumu fark etmişti. Brandon konuşurken Jeff gülümsedi ve ilgisini kardeşine yöneltti.

"Gelecek hafta onların buraya gelmeleri gerekiyor."

Jeff getirdiği purolardan birisini yaktı ve yorum yaptı. "On-lar için bir ev bulacağız.

"İmalathanede çok sayıda ev var." Brandon ekledi. "Bay Barlett'in ofis olarak kullandığı o büyük eski evde kalabilir-ler."

Jeff alaycı bir şekilde burnundan soludu. "Onların kalmasını istemenin senin niyetin olduğunu sanıyordum. Onlar eve bir

göz atacaklar ve sonra kuzeye doğru yollarına devam edecekler. Barlett lanet olası bir pislikti. O yer domuz ahırından farksız. Oradaki yataklarda bayan kölelerden istifade ediyordu ve zaval-lıların her tarafı pire ve haşerelerle doluydu. Orası bir domuz için bile uygun değil. Sen Webster'ları oraya yerleştirmek isti-yorsun ha? İçerideki pisliği görsen miden döner." "Orayı gördüm." Brandon bir gülümseme ile yanıt verdi. "Bu nedenle yarın oraya yardım alarak gidip temizlik işlerini halledeceğiz." "Ağzımı açmamalıydım." Jeff iyi huylu bir tavırla konuştu.

Brandon kıkırdadı. "O zaman geldiğinde sana papazı göndereceğim."

Onun şakasını görmezden gelerek Heather kararlı bir sesle konuştu. "Ben de geliyorum. Bir aile için evin düzenlenmesin-de size tek başına güvenemem." Onlara baktı ve tavırlarındaki büyük tereddütü gördü ve daha yumuşak bir tonda konuştu. "Kimsenin ayağına dolanmayacağım ye sorun yaratmayacağım."

Adamların bakışları onun büyümüş karnına doğru indi ve başlarıyla verdikleri onaya uymayan bir şekilde ortak kuşkuları gözlerinden okunabiliyordu.

Etrafı otların kapladığı ve çok kötü bakılmış evin önünde duran grup arabadan indi ve binayı değerlendiren gözlerle incelediler.

Hatti aşağılayıcı bir tavırla homurdandı. "Hah, o adamın satmasına şaşmamalı. Bir evin böylesine başıboş bırakıldığına hiç tanık olmamıştım. Burada domuzlan serbest bırakmışlar sanırım."

Ceketini çıkarıp arabaya koyarken Jeff kıkırdadı. "Tam bize göre bir işimiz var şimdi değil mi Hatti?"

Brandon'ın ceketini kardeşininkinin yanında yerini buldu. Acıklı bir sırıtışla homurdandı. "Hadi işe koyulalım. Daha fazla zaman kaybetmeye gerek yok."

Brandon iki delikanlıyı bahçeyi temizlemekle görevlendirdi ve neler gerekiyor görmek için içeriye girdi. Hatti ve Heather onu takip ettiler. Onlar da kendi kadınca tahminlerini yapıyorlardı. Heather kendisini karşılayan manzara karşısında yüzünü iğrenerek buruşturdu. Çürümüş yiyecekler yerlere ve mobilyaların üstüne saçılmıştı. Kir ve pislik yerde kalın bir tabaka oluşturmuştu ve iğrenç bir koku etrafı kaplamıştı.

"Haklı olduğuna inanıyorum Hatti. Burada kesinlikle domuzlar yaşamış olmalı."

Hizmetliler, tam bir temizlik için bütün taşınabilir nesneleri dışarıya taşımaya başladılar. Jeff, diğer binalara, kullanılabilir mobilya bulmak için gitti. Hatti kadınlara hemen emirler yağdırdı ve evin tepeden tırnağa temizlenmesi işi başladı. Hatti'nin kocası Ethan ve torunu Luke yerlerden ve evin yeniden boyanmasından sorumlu oldular. Brandon kadınları işleriyle baş başa

bıraktı ve George ile birlikte evin dışındaki tamir gerektiren işleri görmeye gitti. Kimse boş durmuyordu.

İşin koşturması içinde Heather unutulmuş ve kendi başına bırakılmıştı. Başına büyük bir mendil bağladı, kollarını sıvadı ve uzun saplı bir süpürge ile oturma odası şöminesini temizlemeye başladı. Şöminede oturmuş bir şekilde işine kendisini vermişken arkasından gelen sesle iyice sarsıldı.

"Bayan Heather! Tanrım çocuk! Kendine ve bebeğe zarar vereceksin!" Hatti hanımefendisinin yanına koşturdu, onun elini tuttu ve ona ayakları üstüne kalkmasında yardımcı oldu. "Bayan Heather, senin çalışmaman gerekiyor çocuk. Yalnızca bize öğüt vermek için geldin. Sahip Brandon seni bu işleri yaparken görse ona inme iner. Karınlarında bebek falan olmayan bu genç kızlar bu işleri yapsınlar. Sen yalnızca otur ve rahatına bak."

Heather boş odaya baktı ve güldü. "Nerede oturmalıyım Hatti? Bütün sandalyeleri dışarıya götürmüşler." "Sana bir tane bulacağız. Sen de kendini yormayıp rahat et-tireceksin."

Çok geçmeden Heather çok kullanılmış bir sallanan koltukta kucağında bir kitapla kirli paslı ön pencerelerin birisinin önünde oturuyordu. Hatti sağa sola koşturdu ve Heather yeniden yalnız kaldı. Pislikler arasından süzülerek gelen donuk ışık altında bir süre okumaya çalıştı. Sonra merak duygusuyla perdeyi kenara çekerek ıslak parmağıyla çerçeve üzerinde gezindi ve bu da kir üzerinde görünür bir yol yaptı. Kitabı kapattı ve kararlı

bir şekilde ayağa kalktı. Hemen kirden görünmeyen perdeleri aşağı indirdi. Kova ve bez ile pencereleri temizlemeye başladı. İçeri getirdiği düz sandalye üzerine çıkmıştı ve tam da Brandon ön kapıdan geldiğinde üst çerçeveleri yıkıyordu. Sandalye üstündeki Heather'a bir göz attı ve sözlerle zaman kaybetmedi. Onun arkasından sarıldı ve onu kolları arasına aldı. Heather o kadar irkildi ki korkuyla çığlıklar attı.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" Brandon endişeyle sordu.

"Ah Brandon, beni öyle korkuttun ki!"

Brandon onu ayakları üzerine indirdi. "Eğer seni yeniden sandalye üstünde görürsem hanımefendi, korkutulmak için haklı bir gerekçe olacak. Burada çalışmak için bulunmuyorsun." Brandon uyardı. "Biz seni yalnızca eşlik edesin diye getirdik."

Heather başını öfkeyle salladı. 'Ama Brandon, ben ...' "Tartışma yok Heather. Otur ve benim oğlumla ilgilen sen."

Teslim olmuş bir durumda içini çekti ve kolları üstünde el-lerini tutarak sallanan koltuğa kendini yeniden bıraktı.

"Eşlik etme, hah! Ben burada yalnızken siz hepiniz çalışıyorsunuz."

Brandon onun saçının düzenini bozan asi bir bukleyi dü-zeltti ve alnından yumuşak bir şekilde öptü. "Senin böyle sessiz oturman tüm bu lanet olası evden çok daha önemli."

Heather somurtarak alt dudağını ileri doğru uzattı, kitabını aldı ve sallanan koltukta sallanmaya başladı. "Şimdiden yaşlı bir kadınmışım gibi davranılıyor bana."

Brandon hafifçe güldü. "Asla hanımefendi. Ancak ben yaşlı bir adam olduğumda.

Brandon onu okumasıyla baş başa bıraktı. Fakat onun ayağa kalkıp evin içinde dolaşmaya başlaması için çok da fazla zaman gerekmedi. Yukarı kattaki bir odanın yanından geçerken iki genç kızın yerleri silip fırçaladıklarını, iki genç adamın ise du-var kâğıtlarını yerleştirmekte olduklarını gördü. Sonra yeniden aşağıya inip vestiyer bölümüne gitti. Buradaki kire hiç dokunul-mamıştı ve bu manzara karşısında Heather dayanamadı. Hemen uzun saplı bir süpürge pislikleri süpürmeye, yemek artığı ke-mikleri oradan kaldırmaya başladı. Yaptıklarından dolayı havaya kalkan tozlardan dolayı öksürmeye ve nefes almakta zorlandı. Arada bir de kapıya bakıyor ve gelen var mı diye dinliyordu. Bir şey duymamıştı. Yaşlı kadın sessiz adımlarla gelmişti.

"Bayan Heather!" Hatti bağırdı.

Heather sıçradı ve elindeki süpürgeyi düşürdü. Elleri arka-sında yüzü utançtan kızarmış bir şekilde ayakta durdu. Hatti

elleri belinde kapıyı kapattı ve yüzü öfkeyle çarpıldı.

"Bütün bu tozları yutmak senin için iyi değil. Eğer kendine gelip oturmazsan bebeğini bu pislik içinde doğuracaksın!" Hatti çıkışmasını sürdürdü. "Şimdi Sahip Brandon'ı buraya getiriyorum. O seni hizaya sokar."

Bunu söyleyip döndü ve gitti. Heather dudaklarını büzdü, bir kişinin birden ürkütülmesinin sağlıksız bir şey olduğu yönünde sözler mırıldandı ve yerdeki pislik üstünde ayağını sürüdü, ikisi de geldiler ve sessizce ona kızgın gözlerle baktılar.

"Sen hanımefendi," dedi Brandon içini çekerek. "Tanıdığım en söz dinlemez kadınsın. Seni meşgul edecek yormayan işler bulmamız gerektiği ortada."

Brandon, Jeff onu arka bahçeden çağırana kadar ne yapacağını bilemez durumdaydı. Üçü dışarıya doğru yürüdüler. Birkaç delikanlı büyük varilleri yerleştiriyordu. Jeff varillerin kapağını, bunların içine doldurulmuş çeşitli tabakları, tencereleri, çaydanlıkları ve diğer mutfak aletlerini göstermek için açtı.

"Bir fikrim var. Bay Barlett bunları kölelerin kullanması için göndermişti," diye tahmin etti Jeff "Bunlar imalathanede depolanmış. Dolayısıyla Bay Barlett'in bunları o zavallılara gösterdiğine de emin değilim." "Bay Barlett şeytan mı?" Jeff'in evvelki gün söylediği sözleri anımsayarak Heather sordu. Brandon

başını onaylar anlamda salladı. "Duyduğuma göre çok iyi bir hanımı var. Onun yap-tıklarını görmüyor olmalı. Charleston'da herkes onun nasıl bir insan olduğunu biliyor." "Beyaz pislik, başka bir şey değil!" Hatti homurdandı. Du-daklarını büzdü ve yeniden eve girerken kendi kendine mırıl-da-nıyordu. "O adam çok zaman önce aşılmalıydı."

Brandon varillerdeki birkaç parçayı inceledi ve onun için aradığı işi bulduğunu düşünerek sonra gözlerim Heather'a dik-ti. "Evet benim küçük çalışkan farem. Belki bunlarla uğraşarak sorunlara bulaşmayabilirsin. Bunların içinden en iyilerini ayırıp Webster'lar için bir kenara koyabilirsin. Bunları Bayan Barlett'e versek işine yaramayacak, kocası hakkında da ona hiçbir fikir kazandırmayacaktır."

Brandon ona gıcırdayan merdivenlerden inmesine yardım ederken Heather ona canlı bir şekilde gülümsedi. Bu küçük sırıtma Brandon'm kalbinde eridi, damarlarından şarap gibi geçti ve onu sanki yarı sarhoş duruma getirdi. Heather varilleri ka-rıştırırken Brandon Jeff'in söylediklerine konsantre olmakta zorlanıyordu. Sonunda Brandon Heather'a arkasını döndü ve kardeşine bütün ilgisini verebilmeye başladı. Bir an sonra Jeff bakışlarını ondan ileriye yöneltti ve cümlesinin ortasında sırtı-tak durdu. Brandon döndüğünde, Heather'ı büyük bir varilin dibinden kocaman bir çaydanlık çıkarmak için mücadele eder-ken gördü.

""Lanet olsun!" Sesi cınladı.

Çaydanlık fırladı ve Heather saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak ayağa kalktı. Başına taktığı mendil eğilmişti ve yanağında büyükyaglı bir 1s lekesi vardı. Brandon başını çileden çıkmış bir şekilde sallarken Jeff kahkahalara gömüldü.

"Jeff delikanlılar bütün bunları paketlerinden çıkarsınlar ve verandaya dizesinler," dedi Brandon ve varilden beyaz porselen bir tabak aldı. Yansımasını görebilmesi için Heather'm önünde yukarı kaldırdı. "Ve sen Bayan Siyah Yüz. Bundan daha ağır hiçbir şeyi kaldırmayacaksın. Anlıyor musun?"

Heather enerjik bir şekilde başıyla onayladı ve yüzünü önlüğüyle silmeye çalıştı.

Brandon içini çekti. "Burada işleri zorlaştırıyorsun. Baka-yım." Örtüsünün köşesini eline aldı ve nazik bir şekilde çenesindeki lekeyi sildi. "Şimdi uslu ol," dedi tatlı tatlı. "Ya da seni sorunlardan uzak tutmak için eve göndermek zorunda kalacağım."

Evet olur." Heather uysalca mırıldandı ve Brandon'm göz-leri onu tatlı bir şekilde okşadı.

Şimdi Heather'm kendini meşgul edecek, başkalarının işine karışmasını önleyecek bir işi vardı. Brandon ve George sabahın geri kalan kısmını, kuyunun temizlenmesiyle ve onanlmasıyla geçirdiler. Jeff diğer binalardaki araştırmalarını sürdürdü ve oldukça iyi mobilya parçaları buldu. Ön bahçe, araştırmasının ürünleriyle tıka basa dolmuştu. Öğle yemeğinden hemen önce

Hatti üst katın temiz ve yaşanabilir bir durumda olduğunu ilan etti. Evin önü yeni yapılan beyaz badanayla parlıyordu. Çalışmalarına ara verip arabaya gittiler ve büyük sepetleri getirdiler. Neşeli, eğlenceli bir öğle yemeği yediler. Yemek sona ermişti ve herkes rahatlamıştı. Herkesin kendi seçimine göre güneşin veya gölgenin altında yayılıp kalmıştı. Büyük bir çam ağacının altına Heather için kuş tüyü bir şilte konmuştu. Brandon ona katıldı ve Jeff yakınlarında oturup sırtını antika bir sandığa dayadı ve onlara gülümseyen gözlerle baktı.

"Sizin ikinizin de bu şeyleri paylaşmaktan nefret ettiğinizi düşünmeye başlıyordum." Sırıttı. "Ama Heather'm şu andaki durumuna senin nasıl geleceğini ben hayatta anlayamazdım. Tabii bu o işin yapılması için yalnızca bir gece yeterli olabilir, değil mi? Ve sonrasında o da hamile kalmış oldu."

Heather kocasıyla karşılıklı bakışırken bir sessizlik ortalığı kapladı. Brandon onun sorgulayan bakışma omzunu hafifçe silkerek yanıt verdi. Sonra kardeşine kızgın ve düşünceli bir şekil-de baktı. Ama Jeff gülümsedi ve ağaca sırtını yaslayıp gözlerini kapadı.

Öğleden sonrası da sabah kadar hareketli ve meşgul geçti. Başlangıçta tamamen olanaksız gözükmesine karşın alt kat yepyeni olmuştu. Çam sabunu kokusu odaları kaplamıştı, her şey kusursuz bir temizlikle pırıl pırıldı.

İşlerinin sona ermekte oluşu Heather'ı rahatlattı. İlikle-rine

kadar yorulmuştı. Kir pas içinde, terliyken büyük bir malikânenin hanımefendisi gibi görünmüyordu. Saçlarının uzun tutamları başının üstüne taktığı mendilin altından sırtına doğru düşüyordu. Küçük ter damlaları memelerinin arasındaki derin yarıktan görünebiliyordu. Heather serinleten esintinin tenine değmesi için giysisinin göğüs kısmını açmıştı.

Brandon dışında kimse, mobilyalar getirildikten sonra evin içine girmemişti. Geriye kalan işlerin tamamlanması artık yalnızca kadınlara ait bir işti. Çarşaflar, kuş tüyü şilteler üzerinde düzeltiliyor, tabaklar yıkanıp dolaplara yerleştiriliyordu. Heather ve Hatti şimdi tertemiz duruma gelen şömine önünde ayakta dururken, Webster'lar için bu yerin daha da rahat ve yaşanılır olması için yapılacak işleri tartışıyorlardı. 'Yaşlı kadının bilgisinden yararlanarak Harthaven'de paketlenmiş eşyaların kullanılabileceğini düşünürken orada bir erkeğin bulunduğu farkında değildi. Arkası girişe doğru dönüktü ve Hatti yan dönmüş bir durumda onun her söylediğini dikkatle dinliyordu. Giysisi kir-lenmiş ve önlüğü göğsünün altında bağlanmış durumuyla Heather diğer hizmetlilerden farklı görünmüyordu. Arkadan gelen bir yabancı onun minik tatlı bir zenci kız olduğunu düşünebiliyordu.

Onu Hatti'nin yanında gördüğünde bu Bay Barlett'in aptal-lığı oldu. Varlığını iki kadına belli etmeden sessizce odaya girdi. Heather, ondan bir el kaba bir şekilde poposuna vurduğunda ve kulaklarında bir ses gümbürdeyince haberdar oldu.

"Oho! Ne kadar da güzel bir parça buldum kendime. Yaşlı

kadın, git sahibine Bay Barlett burada sizinle görüşmeye geldi de. Ama acele etme. Sen gidince ben bu çekici parçayı tatmakla meşgul olacağım."

Heather etrafında döndü, öfkeden ne yapacağını bilemez durumdaydı. Hatti de şaşkınlıkla nefes almakta zorlanarak etrafında döndü ve bu davetsiz misafire dehşet içinde baktı. Barlett minik kadının ten ve göz rengi konusunda çok az bir şaşkınlık gösterdi. Aklına gelen ilk düşünce, onun köle bir kadın olduğuydu ve bir Birmingham'ı aşağıladığını hayal bile edemezdi. Onun göğüsleri arasındaki yarığı görünce diliyle dudaklarını yaladı. Heather'ı kolundan tutarken de sırtışı ihtiraslı bakışlara dönüştü.

"Hadi tatlı kız. Sanki birisi benden önce senin üzerine çık-mışa benziyor. Belki sahibin? Ağzının tadını biliyormuş. Onu kutluyorum." Başparmağıyla yaşlı kadına işaret etti. "Defol git yaşlı kadın. Bu beyaz insanların işi. Sahibin istese de isteme-se de benimle bu parçayı paylaşmış olacak." Gözleri yaşlı zenci kadına doğru kısıldı. "Olanlardan söz etme, yoksa kara kafanın içindeki dilini keserim."

Hatti ve Heather aynı anda seslerini buldular. Heather öf-kesini bir çığlıkla dışarıya vururken ondan kurtulmaya çalışı-yordu.

"Nasıl cüret edersin! Nasıl cüret edersin!"

Hatti yakındaki bir bez paspası aldı ve çığlıklar atarken

tehditkâr bir şekilde onu sallamaya başladı. "Onu bırak. Burdan çık git beyaz pislik. Sahip Brandon seni lime lime doğrayacak."

Bay Barlett bir adım ileri attı ve elinin tersiyle zenci kadına vurmak için elini kaldırdı ama kendisini yüzüne sert bir şekilde vuran Heather'ın saldırısı altında buldu. Onu bırak," diyerek haykırdı.

Bay Barlett'in eli onun yanağına doğru kalktı ve şaşırmış durumdayken ilgisi Heather'a yöneldi.

"Seni küçük cadı!" Heather ona öfkeyle baktı, göğsü inip kalkıyordu. Adama kapıyı gösterdi. "Defol git buradan." Tıslayarak konuştu. "Bir daha da geri gelme."

Adam Heather'ı kendisine doğru çekti. "Hizmetçi bir kız olarak çok büyük atıyorsun balım."

Kızgınlıkla Heather adamın çenesini ve yüzünü yumruklayarak serbest bırakmasını istedi. Adam şamatalı bir neşe içinde güldü ve onun omuzları çevresine elini sıkıca doladı ve Heather'ın yumruklarını terli kucaklamasıyla boşa çıkardı.

"Bu yaşlı kadını korumak için kararlısın anlaşılan küçük kız." Adam kıkırdadı. "Ama bunu yanlış bir şekilde yapmaya çalışıyorsun. Tek yapacağın şey bana iyi davranmak. Sahibinde olan, bende olmayan ne var?"

Hatti paspası sallarken aynı anda Heather sivri topuklarıyla adamın ayağının üstüne bastı. Barlett'in acı içinde homurdanması, ıslak paspasla kesildi. Yaralı ve dengesini kaybetmiş durumda girişe doğru gerisin geri sendeledi. Şimdi paspası kendisine doğrultmuş gözünü kan bürümüş kocaman zenci kadınla ve bir kalıp sabunu hançer gibi elinde tutan çelimsiz vahşi kedi ile göz göze gelince döndü ve bu hınçlı ikiliden kaçtı. Ayağını verandanın üst basamağına koyduğunda büyük bir sabun kalıbı başının arkasına vurdu ve bahçeye düştü. Arkasından da havada güzel bir takla atan Bay Barlett tozun içinde tüm gövdesiyle sırt üstü düştü. Ayağa kalktı, nefesini toparlamaya çalıştı. İki sıradan hizmetli kadın tarafından taciz edilmiş olmaktan dolayı kudur-muş gibiydi. Minik olan verendadan ona gözlerinde vahşi bir ışıkla bakarak konuştu.

"Şimdi bu pislik, iğrenç bedenini al buralardan kaybol. Bunu da hemen yap." Hakaret ederek konuştu. Sonra öfkeyle bir kaşını kaldırdı. "Ya da sahibim bunu yapmış olmanı dilemeni sağlayacak."

Seni küçük cadı." Tıkanmış bir şekilde konuştu. "Sana nasıl davranılması gerektiğini öğreteceğim.

Tehdit eder bir şekilde öne doğru adım attı. Büyük paspas onun yüzünden birkaç santim öteden ıslık çalarak geçti ve peşinden kirli suların damladığı küçük izler bıraktı. Hatti Heather'ı arkasına aldı ve yavaş ama acı verecek şekilde net konuşurken sesi öfkeden gümbürdüyordu.

"Şimdi Bay Barlett, eğer bu Birmingham'a yeniden el sü-recek

olursan, paspası başının etrafında öyle saracağım ki seni koyun gibi yüzmek zorunda kalacaklar."

Adamın sert yanıtı, arkasında hızla güm güm gelen bir ayak sesi ile yarıda kesildi. Döndüğü zaman Harthaven'in sahibini, kıpkırmızı yüzüyle kızgın ve ekşi bir suratla kendisine doğru geldiğini gördü. Bu kısa sürede Bay Barlett, ölümle karşı karşıya kaldığını anladı. Birmingham'ın eşini aşağılamıştı. Bu yalnızca bir Birmingham değil, Brandon Birmingham, feci öfkesi ile tanınan Birmingham'dı.

Onun esmer tenine bakarak beyazlaşmış bir şekilde bulun-duğu noktada mihlanmış gibi hareket edemiyor, her bir hücre-sinden korku fışkırıyordu. Brandon, aklı başından gidecek kadarını duymuştu ve şimdi yalnızca önündeki adamı görüyordu. Onun dışındaki her şey kırmızımsı bir donukluk içindeydi. Aynı adamın kemiklerini elleriyle kırmayı çok arzuluyordu. Yaklaştıkça yumruğunu kana susamış bir kinle salladı. Parmaklarıyla adamı yanağından ve kaşının üstünden yakalamış, Barlett'i fırıl fırıl döndürüyordu. Brandon geri çekildi, yumruğu havada uçmaya yeniden hazırken, Barlett kendi yaşı ve bedenine göre inanılmaz bir çeviklikle arabasına doğru kaçmaya başladı. Brandon onun gitmesine izin verecek değildi. Adamı tam yakalamak üzereyken kavgaya Jeff de karıştı. Kardeşinin kan kokan öfkesini fark eden Jeff tüm bedeniyle Brandon'ın üzerine atladı.

İki kardeş yerdeki tozlara yuvarlandılar. Jeff onu yerde tutmaya çalıştı ama Brandon onu üzerinden attı ve Jeff kardeşinin ayağa kalkmış durumda bacaklarının toz bulutu içinde durduğunu ve

hızla uzaklaşan arabaya doğru küfürler salladığını gördü. Bay Barlett oturduğu yerden hızla bir yumruk göstermişti ve sonra da doludizgin kaçma işine kendisini bırakmıştı.

Brandon, şimdi bomboş duran yola doğru baktıkça sakinleşti. Kendisini topladı, parmaklarını saçının arasından geçirdi ve dönüp kardeşi Jeff 'le ellerini yukarda birleştirdiler. Eve doğru baktı. Kızgın vahşi öfkesi şimdi Heather için duyduğu kaygıyla yer değiştirmişti. İlk merdivene gelinceye kadar yüzünde kaygılı bir ifade vardı. Kollarını yığılan karısının önünde bir süre durdu. Karısı onun boğazına ve göğsüne korku dolu öpücükler yağdırırken neredeyse sinirleri tamamen boşalmışcasına rahatlayarak gülüyordu. Heather önlüğünün ucuyla Brandon'm üzerindeki tozları ve gözlerindeki yaşları siliyordu. Onun sinirlerinin tamamen bozulduğunu ve davranışı için başka bir açıklama bulamayacağını düşünerek Brandon onu yavaşça bir sandalyeye oturttu ve sakinleştirmeye çalıştı.

Brandon Hattı'yi bir süre sonra soru yağmuruna tuttu ve olanlar bir bir anlatılırken Jeff kendisini Brandon'ı kontrol altında tutmak için kuvvet kullanmanın eşiğinde buldu. Brandon ayağa kalktı, yanaklarındaki kaslar seğirmeye başladı, Barlett'i öldürmeye yemin ediyordu ve Heather'm yüreği ağzına geliyordu.

"Lütfen," dedi Heather nefes nefese ve onun elini yakaladı; Onu yeniden kendi önüne doğru çekti ve Brandon'm avcunu karnına doğru bastırdı. Bebeğin onun karnında canlı bir şekilde hareket ettiğini hissetti. Heather onun gözlerine baktı ve yanacağını okşamak için kendisine yaklaşıırken hoş bir şekilde gülümsemi.

"Bugün yeterince heyecan yaşadım. Burada bitirelim ve eve gidelim."

Kendisi ve ailesi için hazırlanan eve ilk kez baktığında Je-remiah Webster burasının Birmingham'ların evi olduğunu ve çok da güzel bir yer olduğunu düşünmüştü. Uç Birmingham da ona biraz şaşkınlıkla baktı ve Brandon onu düzeltmek için atıldı. Kendine gelinceye kadar adamın ağzı açık kaldı. Sonra döndü ve karısına gitti. "Duydun mu Leah? Duydun mu? Bu-rası bizim evimiz."

Tanıştıklarından bu yana ilk kez kadın, utangaçlığını bir süre unutarak gözlerinde yaşlarla konuştu.

"Gerçek olamayacak kadar güzel." Kocasının söylediklerini yeniden doğrulatmak ister gibi Heather'a döndü. "Burada mı yaşayacağız? Gerçek bir evde?" Bu kadının hala emin olmadan yönelttiği bir soruydu.

Heather onu rahatlatmak için başıyla onayladı ve kadının elini tutarken kocasına bu insanlara gösterdiği sevecenlikten dolayı yumuşak ve sıcak bir gülümseme sundu.

"Gel," dedi Heather sakın bir sesle. "Sana içerisini göstereceğim."

İki kadın eve girdiler. Bay Webster onları arkadan yakından

takip ediyordu. Karısının arkasından bakan Brandon'ı Jcff hafifçe dürttü.

"Birkaç iyi davranış daha Brandon. Sonra sen onun kalbin-deki şövalye olacaksın."

Mart ayının ortalarına doğru gelindiğinde günler güneşli ve ılık olmaya başladı. İmalathaneyi üretime hazırlamak Brandon'm zamanının çoğunu alıyordu. Evi ve karısını çok az görebiliyordu. O ve Webster imalathane ile ırmağın üst kesimlerinde yapılan kesim yerlerine gidip geliyorlardı. Büyük sallara dönüştürülen kütükler ırmağa bırakılıyor ve imalathanenin arkasındaki havuzda biriktirilip aç testerelerin doymak bilmeyen çığlıklarını bekliyorlardı. İmalathanedeki kereste stoğunun çoğu, kölelerin barındırıldığı yıkık dökük evleri onarmada kullanılmıştı. Ekibe tecrübeleriyle katılmaları için Webster'ın ricasıyla Nevv York'tan iki aile ve altı bekâr adam gelmişti.

Brandon ve Jcff 'in evde olmadığı zamanların rutini Heather için sıcak ve tozlu günler, serin ve nemli geceler şeklinde geçen hüzünlü bir süreçti. Monotonluğun getirdiği bitkinlikle mücadele ediyor, bulduğu küçük şeylerin verdiği kısa rahatlamalarla zaman geçiriyordu. Bir bahar yağmur serpintisi, bir aydır damla düşmeyen kurak günleri geride bıraktı. O gece bardaktan boşanırcasma yağdı yağmur. İzleyen birkaç gün içinde toprakta hoş dönüşümler görüldü. Heather yağmurların neden olduğu bu ani değişiklikler karşısında şaşkınlık içindeydi. Neredeyse bir gece içinde kışın kuru kahverengilikleri yerlerini baharın par-layan yeşiline bırakmıştı. Manolya ağaçları güzel kokularını

kır-lara doğru yaymış ve salkım tabakaları tutundukları ağaçlardan yerlere düşmüşlerdi. Açelyalar, zakkumlar ve çeşit çeşit zam-baklar cümbüşlü renklerini ormana sermiş ve keskin kokulu kıızılcık ağaçları zarif bir şekilde dere boylarını güzelleştirmiş-lerdi. Ördekler ve kazlar dizi dizi havalanıyor, orman çok sayıda hayvanın varlığı ile canlanıyordu.

Bütün bu güzelliklerin ortasında Heather zamanının yaklaştığını hissetti. Karnı aşağı doğru inmişti ve yürüdüğü zaman karnı ondan önde gidiyordu. Arazinin güzelliğine karşın ender olarak dışarı çıktı. Kendisini sakar ve yavaş birisi olarak hissetti. Ama ne zaman hareket etmek istese, ona yardımcı olmaya hazır birisini yanında buldu. Brandon imalathaneye veya ırmağın üst taraflarında ağaç kesim kampında olduğu için evde yokken ya Jeff ya da Hattı veya Mary, mutlaka birisi yakınında oluyordu.

Çok sayıda aile dostu, Heather'a saygılarını iletme ve Brandon'a hoş geldin demek için ziyaret ettiler. Cuma öğleden sonrası dışarıya çıkma cesareti gösterdiler. O sabah erkenden, etleri pişirmek için çukurlar hazırlanmıştı ve genç delikanlılar dana ve domuz etlerinin çevrilecek kısımlarını hazırlamıştı. Derenin soğuk sularında bira fıçıları soğutulmuş ve bol miktarda yiyecek hazırlanmıştı. Papaz Fairchild ve karısı ilk gelenler arasındaydı. Çok geçmeden Abigail Clark'ın büyük, siyah arabası geniş evin önünde yolunu buldu. Gün uzadıkça partinin neşesi arttı ve Papaz Fairchild bazı adamların çok fazla kafayı çekmemesi için gayret gösterdi. Kimi genç çiftler de çalılıkların arkasında uzanma ve birbirlerine şiirsel sözler söylemek isterken onları da yön-lendirmeye çalıştı. Brandon ağaçların

altına birkaç tane bira fıçısı getirilmesi talimatını verdi. Jeff de kendi yıllanmış bü-yük bir fıçı viskisini getirmişti. Herkesin keyfi yerindeydi ve Birmingham'lara ait olanlardan farklı olduğu açıkça belli olan özel fıçılar da getirildi ve içildi. Çocuklar büyük yeşillikler, çayırlar üstünde koştular ve sürahiler dolusu limonata içtiler. Adamlar atlara ve kadınlara olan hayranlıklarını konuşup kimin birasının daha lezzetli olduğu konusunda karara varamazken kadınlar gruplar halinde örneklerini diktiler.

Öğleden sonra Sybil Scott hemen herkesin dikkatini üzerin-de topladı. Oldukça pahalı ve göğüs kısmı derin bir giysi giymiş-ti ve niyeti Sybil dışında herkesçe anlaşılan orta yaşlı ve göbekli bir adam tarafından ısrarla izleniyordu. Adamın elleriyle yaptığı hamleleri ince kıkırdamalarla geçirtiliyordu. Sanki bir adamdan böyle yoğun bir ilgi görmekten ve annesinin kısıtlayıcı tavrının olmayışından dolayı kendisini kaybetmiş gibiydi.

Öncesinin suskun kızının şimdi böyle kıkırdaması, peşinden koşan kişiyle flört etmesi, onun yerinde durmayan ellerine yalancı direnişlerde bulunması karşısında Heather'ın gözleri iyice açıldı. Onun yanında oturan Bayan Clark burnunu yüksek sesle çekerek ve şemsiyesini yere vurarak kızgınlığını gösterdi.

"Maranda Scott kızına serbestlik tanıyarak günü berbat ede-cek. Zavallı genç kızın sonunda kalbi kırılacak. Adam ona pahalı giysiler ve armağanlar alıyor. Ama ciddi teklifler yapmıyor. Bir adamla, üstelik böyle bir adamla nasıl baş edileceğini bilemeyecek kadar da koruma altında kaldı o kız. Zavallı kız, ona birisi-

nin yol göstermesi gerek." "Onun oldukça utangaç bir genç kız olduğunu düşünüyordum." Heather bu değişiklik karşısında oldukça şaşırmış bir şekilde mırıldandı.

"Sybil genç birisi değil canım." Bayan Fairchild görüşünü belirtti. "Ve kesin olarak da utangaçlığım kaybetmişe benziyor."

Bayan Clark başını üzgün bir şekilde salladı. "Bir Birmingham'ı ağına düşürmeyi başaramadığından beri bu açık-ça ortada. Maranda ondan umudu kesti."

Heather'a baktı. Bütün yuvarlaklığına karşın, müstakbel annelerin o gizemli güzelliğini taşıyan çarpıcı bir duruluğu vardı. Heather, açık mavi ince muslin bir giysi giymişti. Giysinin boğaz ve bilek kısımlarında köpük köpük fırfırlar vardı. Saçları birbirinin üstüne düşen buklelerle dar mavi kurdeleler yardımıyla yumuşak saç lüleleri yığını olarak toplanmıştı. Hamileliğinin bu denli belli olmasına karşın birçok kişinin kıskançlığının merkeziydi.

Yaşlı hanımefendi devam etti. Şimdi doğrudan Heather'a konuşuyordu. "Sybil'in kocanda gözü olduğunu bu ana kadar öğrenmiş olmalısın. Zavallı çocuğun onunla bir şansı olduğunu nasıl düşünebildiğine şaşıyorum. Kilisemizin en güzel kızlarına bile nadiren ikinci kez bakmıştır. Sonra tabii Louisa vardı. Kabul etmek zorundayım ki o güzel bir kadın. Sybil bile kendisi için bazı umutlar taşıyordu. Ama seni gördüğü gün sonunda rüyalarının sona erdiğini fark ettiğine inanıyorum. Maranda'nın onu,

Brandon'ın fark edebileceği yönünde yüreklendirmesi utanç verici bir şey. Kızın hayatta olduğunu bile Brandon ancak farkındaydı." Sybil'e doğru başını sallayarak açıkça konuştu.

"Şim-di olanlar hep Maranda'nın hatası. Evinde oturuyor, Brandon'a lanet okuyor. Fakat kızını düşünmüyor."

Kadının sesi tam bir öfkeyi yansıtıyordu ve bunu vurgulamak için güneş şemsiyesini yere vurdu. Yolda ise Brandon ve Jeff onlara doğru yürürken Sybil, işgüzar talibinden kurtulma-ya çalışıyordu ve tam da bir ağacın çevresinde koşarlarken iki kardeşle neredeyse çarpışacaktı. Brandon yana çekildi ve başıyla selam verdi ve ikinci kez bakmadan yoluna devam etti. Zaval-lı kızın gözleri, Brandon'ı tanıyınca büyüdü ve beti benzi attı. Üzgün bir şekilde onun arkasından bakakaldı. Günün neşesi, yalnızca onun varlığını bilmekten geçiyordu. Brandon'ın bir sandalye alıp karısının yanına oturmasını izledi.

Sybil'in görüşü, yola bir faytonun gelip oturan grubun önünde durduğunda engellendi. Pahalı giysilerle donanmış Louisa arabadan inerken geride bıraktığı sevgilisi, onun acele edişine şaşırmış gibiydi. Heather elindeki iğne işini kucağına

bıraktı ve onun yaklaşmasını bekledi. Heather öne adım atıp canlı bir ilgiyle selamlarken Louisa neşeli bir şekilde gülümsedi. Louisa'nın yeni sevgilisi arabadan indi ve onu izledi. Lakin Louisa sevgilisine aldırmadı bile. Onun bütün ilgisi eski nişanlısı üzerinde yoğunlaşmıştı. Brandon karısının arkasındaki koltukta ayağa kalktığında Louisa kaşlarını çattı. Daha sonra Heather ile ilgilenmeye başladı.

"Aman Tanrım çocuk!" Yapmacık bir gülümseme ile sırıttı. Gözleri onun yuvarlak karnına doğru indi. "Bu belki de senin bütün formunu hayatının geri kalanında bozmuş olacak." "Bu konuda ne biliyorsun ki Louie?"Jeff alaycı bir şekilde sordu.

Louisa ona aldırmadı ve etrafında döndü. Hem yeni giysisini ve hem de seksi bedenini gösteriyordu. "Yeni giysimi nasıl buldunuz? En yetenekli terziyi buldum. Bir top kumaşla harikalar yaratıyor." Sanki iğreniyormuş gibi burnunu kırıştırdı. "Ama öylesine yaşlı küçük bir adam ki! Onu mutlaka görmelisin. Bakınca mutlaka gülersin." Heather'a doğru baktı. "Ama o senin hemşehrilerinden birisi canım."

Louisa, sevgilisi Brandon'ı selamlarken, genç çiftlerin oluşturduğu grupla konuşmak için uçtu gitti.

"Senin evlendiğini duydum Brand." Mathevv Bishop ağır ağır konuştu.

Brandon elini Heather'm omzundan kaydırđı ve onu adama tanıttı.

Matt ve Jeff okula beraber gittiler." Karısına açıkladı.

"Sizi tanımak bir mutluluk Bay Bishop' Heather gülümse-yerek mırıldandı.

Adam önce onun karnına baktı, sırttı, sonra gözleri onun yüzüne doğru yükseldi ve gördüklerinden şaşırmış gibiydi.

"Bu senin karın mı?" Neredeyse inanmayarak sordu. "Lou-isa demişti ki ..."

Ağzından neredeyse çıkmış olan şeyin farkına vararak sustu. Louisa ona saçma sapan konuştuğunda, bu basit küçük dilen-ci kızın Brandon'ı onun elinden almak içm büyü yaptırdığını söylediğinde bunun garip olduğunu düşündüğünü anımsadı. Bu kadar kuruntulu bir adam olan Brandon'm böylesi şevlere takılacak birisi olmadığını ve çekici olmayan bir kadını yatağına almayacağını hatta karısı olarak kabul etmesinin olanaksız olduğunu düşünüp Louisa'nın anlattıklarına inanmakta güçlük çekmişti. Brandon'm yatağına ısıtacak en güzel kadını bulduğunu bilmeliydi.

"Sanırım şaka bana yapıldı," dedi adam ve gülümsedi "Pek güzel bir eşe sahipsin Brand."

Louisa bu son anlatılanları duyacak bir zamanlamayla geri dönmüştü ve ona kızarak baktı. Onun koluna girerken Brandon'a gülümsemek için döndü.

"Canım, sen her zaman en muhteşem partileri veriyorsun " Yapmacık bir şekilde gülümsedi. "Yalnızca ikimizin olduğu zamanlarda bile senin partilerin hiç sıkıcı değildi."

Brandon, eşinin rahat olup olmadığını sormak için eğildiğinde Louisa'ya karşı tamamen ilgisiz görünüyordu. Ama Abigail sessiz değildi.

"Sen partilere çok düşküne benziyorsun Louisa. Erkeklerle olduğu gibi - Sevgini yalnızca birine sınırlama becerisini 0 kadar sıklıkla gösteremedin ama."

Jeff kıkırdarak kahkahadan kırıldı ve yaşlı kadına göz kırptı. Louisa her ikisine de kızgınlıkla baktı. İlgisini Heather'a yönelttiğinde, tam da onun yanağını sevgiyle eşinin eline okşadığı Ull ve Brandon'a bir şeyler mırıldandığını, Brandon'm da ona doğru eğildiğini gördü. İçi kıskançlıkla doldu taşı. Gözleri kocasının adının baş harflerinin işli olduğu mendile ilişti ve gözleri şeytani bir şekilde fasıldı.

"Orada ne yapıyorsun canım? Zamanını bu ıvır zıvır dikişlerle mi harcıyorsun? Brandon'la evli olmakla, senin daha önemli şeylerle ilgilendiğini sanıyordum." Brandon'a doğru şöyle bir baktı. "Ama sonra sanırım bebekle bu noktadayken senin alabileceğin çok az zevk kalmış olmalı. Ben kendim olarak ..."

"Dikiş dikmek asil bir sanattır Louisa." Bayan Fairchild, kendi iğne işine ilgisini yoğunlaştırarak onun sözünü kesti. "Öğrensen iyi olacak. Elleri meşgul ettiği gibi, zihni de daha az arzu edilen meraklardan uzak tutar."

Heathe'r'ın keyfîni bu küçük fareyi birileri korumadan kaçıramayacağına karar vererek Louisa yürüyerek uzaklaştı. Yenil-

mişti ama asla mağlup olmamıştı. Bu kızın kendine güvenini tuzla buz etmek için başka bir fırsat mutlaka eline geçecekti. Sabırlıydı. Yeni sevgilisine gülümsedi ve dalga geçmek için memelerini onun koluna sürttü. O, ne Brandon kadar yakışıklıydı ne de onun yarısı kadar zengindi. Ama bu kibirli ve yetenekli aygırı yeniden yatağına atmaya kadar işini görebilirdi.

Matt, sürekli bekâr olma yolunda Louisa'yı büyük bir çalı-lığın arkasına ve ihtiraslı kucaklamasına çekti. Kendi bedeniyle onunla eğlendi ve ayırık dudakları onunkileri bulmaya çalıştı ve eli de onun göğsünden girip sıcak ve dolgun bedenini okşamaya başladı.

"Burada değil." Louisa biraz geri çekilerek inledi. "Ahırlarda bir yer biliyorum."

Hatti ön kapıdan, bayanlar için elinde limonata tepsisiyle geldi. Bayanlara hizmet ederken Bayan Clark Hatti'yi samimi bir şekilde selamladı.

"Bu eşitsizlikler yuvasını terk edip benimle yaşamak için gelmeye hazır mısın Hatti?" "Biliyorsun biz yaşlılar birbirimize daha çok sahip çıkmalıyız." "Hayır hanımefendi." Hatti bir kıkırdama ile kabul etmedi. "Kısa bir süre sonra yeni bir Birmingham'ı büyütmeye başla-yacağım. Sahip ben bu yeri terk etmeden önce bana tekme vurmamak zorunda kalacak. Ve Bayan Heather, Sahip Brandon'm katır sürüsü bile beni burdan çekip alamaz."

Orada hazır bulunan herkesin kahkahasını alan Hatti me-raklı bir bakışla Heather'a baktı ve ilgisini hanımefendisinin ra-hatı üzerinde yoğunlaştırdı.

"Kendini nasıl hissediyorsun bal çocuk? Çok uzun süre otu-rarak kendini yorma. Kimsenin acele etmesine gerek kalmadan bebek yakında gelecek. Sahip Bran, ona fazla bir şey yaptırmı-yorsun, duyuyor musun?" "Duyuyorum Hatti." Brandon kıkırdadı.

Etlerin hazır olduğu duyurulduğunda karanlık çoktan çök-müştü ve ışık için meşaleler yakılmıştı. Uzun bir masa üzerine değişik ailelerden gelen lezzetli yemekler dizilmişti. Konuklar da kendilerini iştahlı bir şekilde yiyeceklere teslim etmişlerdi. Biftek ve domuz etleri, pişirildikleri çukurların başında kesili-yor ve tabaklarıyla sıraya girenlere etler servis ediliyordu. Heather ve Brandon tabaklarıyla birlikte masanın çevresinde do-laştılar ve en çok ilgilerini çeken yiyecekleri seçtiler. Brandon, Heather'm bilmediği ama onun hoşlanacağını düşündüğü yi-yecekler konusunda bilgi veriyordu. Masadan et alacakları yere yürüdüklerinde Heather şaşkın bir şekilde tabağına baktı.

"O kadar şişmanım ki gözlerim ayaklarımı göremiyor. Ama gel bak, tabağı mı nasıl da çok doldurdum." Bir mısır koçanını tabaktan eliyle kaldırdı ve Brandon'ı mısırdan bir ısırışla besler-ken neşeli bir şekilde kıkırdadı.

"Bunları yememe yardımcı olmak zorundasın Brandon. Yapılması gereken şey bu."

Brandon kendi kendine güldü ve Heather ona güzel bir gülümsemeyle bakarken o da onun dudaklarına sıcak bir öpücük kondurdu. "Seni memnun edecek her şeyi yaparım tatlım. Her şeyi."

Sandalyelerine döndüklerinde Heather kocasının tabağı-nı dizlerinin üstüne koyusunu ve az pişmiş bifteğini çok rahat bir şekilde parçalara ayırdığını gördü. Ama kendisi kararsızlık içinde oturuyor, tabağını nereye koyacağını bilemiyordu. Onun uzun bacaklarını düşündü ve sonra da ortadan kaybolan kendi kucağını. Brandon ona baktı. Heather ise kararsız bir şekilde karnına baktı ve neşeyle kıkırdadı. Brandon ayağa kalktı, tabağı-nı ona verdi ve kendileri için bir sehpa bulmaya gitti.

Sanırım burada işini görebilirsin hanımefendi." Sehpayı önlerine koyarken sırttı.

Birlikte otururlarken Brandon canı sıkkın bir durumda ve randanın uzak bir köşesinde duran George'a gözü takıldı. George bir dalı kızgın bir tavır içinde bıçakla yontuyordu. Yaşlı adamın bu öfkeli haline şaşırان Brandon onu bir baş işaretiyle çağırdı.

"Seni rahatsız eden ne?" Hizmetli yanına gelip durduğunda sordu.

George tereddütlü bir şekilde Heather'a baktı ve yavaşça yanıtladı. "Ahırda bazı zararlı hayvanlar vardı kaptan."

Brandon ona kaşını kaldırarak baktı. "Zararlı hayvanlar?"

Hizmetli ayağını sürüdü ve yeniden Heather'a baktı. "Evet kaptan. Zararlı hayvanlar."

Brandon bu sözler üzerine bir süre düşündü ve sonra ne olduğunu anlamış bir şekilde başını salladı. "Tamam George. Kendine bir tabak al ve düşüncelerini biftekler üzerinde tut. Gördüklerini ve duyduklarını da unut." "Tamam kaptan," diye yanıtladı adam.

O gittiğinde Heather Brandon'a meraklı bir şekilde baktı. "George ahırlarda fare mi bulmuş?"

Brandon katıla katıla güldü. "Öyle söyleyebiliriz tatlım."

Parti gece de sürdü. Brandon Heather'ı konuklar arasında gezdirdi ve onu bir kez daha bayanların arasına bıraktı. Brandon bir grup adam tarafından çekilmişti ve onların elinden kendisini kurtarınca ve Heather'a dönünceye kadar zaman hayli ilerle-mişti. Heather, birkaç orta yaşlı kadının mevcut hastalıklarını ve kadınca sorunlarını dinlerken sessizce oturuyordu. Bayan Clark artık orada değildi ve yukarıdaki yatak odalarından birisinde yat-mak üzere ayrılmıştı. Bayan

Fairchild kocasıyla ve çocuklarıyla birlikte evlerine dönmüşlerdi. Brandon Heather'm elini tuttu ve onu sandalyesinden kaldırdı.

"Bayanlar, sizden eşime almak için rica ediyorum. Uzun ve yorucu bir gündü bugün, onun için dinlenmeye ihtiyacı var. Umarım sakıncası yoktur."

Kadınlar Brandon'a sakınca görmediklerini söylemek için çaba gösterdiler. Genç eşine bu kadar düşünceli bir şekilde merdiveni çıkarken ve eve girerken yardımcı olan Brandon'ı izlerken kendi aralarında gülümsediler. İçeride Heather derin bir nefes aldı.

"Beni kurtardığın için teşekkürler," dedi usulca. "Benim oldukça sıkıcı olduğumu düşünmelerinden korkuyorum. Onları zekâmla etkileyecek bir şey düşünemedim. Ayrıca o sandalye de çok rahatsızdı." "Özür dilerim tatlım. Bilseydim daha erken gelirdim."

Heather başını onun eline doğru bıraktı ve gülümsedi. "Kor-karım beni yukarıya çekmek zorunda kalacaksın. O kadar yor-gunum ki bunu kendi başıma becerebileceğimi sanmıyorum."

Brandon durdu ve itirazları arasında onu kollarına doğru kaldırdı.

"Beni yere indir Brandon." Yalvardı. "O kadar ağırım ki ken-

dine zarar vereceksin."

Brandon kıkırdadı. "Pek de değil hanımefendi. Hala bir böcekten daha ağır değilsin." "Tamam, tamam. Bu da ne demek oluyor şimdi?" Bir kadın arkadan soru yöneltiyordu ve bunun Louisa'nın yumuşak ve mırıltılı sesi olduğundan şüphe yoktu.

Brandon kolunda karısı olduğu halde yavaşça döndü. Louisa'nın alaycı gözleriyle, kadın onlara yaklaşırken buluştu.

"Bunu her gece yapıyor musun Brandon?" Alaycı bir şekilde ve bir kaşını kaldırarak sordu. "Bu senin sırtında bir yük olmalı canım. Kendine daha iyi bakman gerektiğini biliyorsun. Sırtını incitirsen sonra ne yaparsın? Artık onun da işine yaramazsın."

Brandon yanıtını verirken yüzünde herhangi bir ifadeden eser yoktu. "Ben hayatımda sen de dâhil daha ağır kadınları da kaldırdım Louisa. Senin kilonu buluncaya kadar karımın daha çok kilo alması gerektiğini de söylemeliyim."

Alaycı gülümseme, sıkıca kapalı bir ağızla yer değiştirmişti. Louisa ona hiddetle baktı. Ama o dönüp gitti ve geriye bakmaksızın yeniden konuştu.

"Bu arada Louisa saçlarını taramalısın. Saçlarında saman var."

Brandon'ın omzu üzerinden Heather, diğer kadına bakarken küçük bir zafer gülümsemesinin dudaklarında belirmesine izin

verdi ve kocasının boynuna sarılmış durumdaki kollarını daha da sıkılaştırdı.

Doğrudan oturma odasına götürmek yerine, Louisa onlara bakmayı sürdürdüğü için Heather'ı kendi odasından geçerek taşıdı. Heather'ın odasında bir koltuğa kıvrıldı. Mary bir paravan arkasında onun soyunmasına yardımcı oldu. Bu kadar farklı bir şekildeyken Heather çıplaklığını kocasından gizlemeyi yeğliyordu. Yeniden ince olduğu zamana kadar bekleyecek ve onu daha ince bir belle baştan çıkaracak ve daha sonra bedenini memnuniyetle onun bakışlarına ve sonra onu olacıklara terk edecekti.

Ertesi sabah yumuşak bir esinti perdeleri dalgalandırdığında Heather yatağında uykudan uyanıp kımıldadı. Sırtında o hissiz ağrı vardı ve sekiz saat veya daha uzun bir süre dinlenmiş olma-sına karşın kendisini garip bir şekilde yorgun hissediyordu. Yataktan kalkarken içinde çocuğun aşağıya doğru basan ağır-lığını algıladı.

Gün yavaş geçiyordu. Birkaç gün daha kalacak olan Bayan Clark dışında gece kalan diğer konukların öğleden sonra ayrılışlarını görmüştü. Gece oldu ve yemek servisi yapıldı. Aile ve konukları Ruth Teyze'nin sanatsal becerisinin örneği olan çok hoş balık türüsünü zevkle yemişlerdi. Masadan son tabaklar kaldırılırken konuklar oturma odasına çekildiler. Heather buradaki sandalyelerin, yemek odasmdakilerden daha az rahat olduğunu

anladı. Yatağına erkenden gitmek istedi ve Brandon onun yukarıya çıkmasına eşlik etti ve sonra onu oturma odasında bıraktı. Heather Mary'ye izin verdi ve giysilerini kendisi çıkardı.

Karanlıkta yatarken zaman unutulmuştu. Brandon'ın yukarıya yeniden geldiğini ve odasına doğru gittiğini duydu. O da yatağına geçtikten sonra sessizlik egemen oldu. Sonunda onun için de uyku geldi ama onu teslim alması çok uzun sürmedi. Karnındaki acı bir şekilde gerçek olup bir rüya olmaktan çıktıkça Heather yavaş yavaş uyandı. Bu sancı geçerken onu tamamen uyandırdı, elini karnına koydu ve zamanının geldiğini anladı.

Bedenindeki bütün kaslar zorlamayla acıyor gibi oluncaya kadar ağrılar onu sımsıkı yakalamıştı. Sonunda yataktan kalkmak için mücadele etti, Mary'yi Hatti'ye göndermeye kararlı olarak yatağının yanında bir mum yaktı. Mumun ışığıyla giysisinin lekелendiğini gördü ve bir diğer giysi için şifonyiere doğru dikkatlice ilerledi. Yolun yarısındayken gözleri şaşkınlıkla büyüdü ve nefesini tuttu. Suyu boşalmaya başlamıştı ve giysisini sıırılsıklam yapmıştı ve rahimden gelen su bacaklarının arasından kesintisiz akıyordu. Çaresiz bir karışıklık içinde durup etrafa bakınırken Brandon'm kapısı açıldı. Yarı çıplak bir şekilde cübbesini omzuna almıştı.

"Heather, iyi misin? Duyduğumu sandığım..."

Hemen durdu, gözleri lekeli ve titreyen giysiye takıldı, sonra hızla onun yanına geldi.

"Tanrım, bebek geliyor!" "Brandon," dedi şaşkın bir tonda. "Her tarafım ıslak. Bir-denbire oldu ve nasıl olduğunu anlayamadım."

Islak durumunun onu kaygılandıran tek sorun olduğunu düşünürcesine ona baktı. Sonra giysisini çözmeye başladı.

"Lütfen bana başka bir giysi getir. Yatağa ıslak bir giysiyle gidemem."

Brandon şifoniyere doğru aceleyle gitti. Çekmeceleri çılgın bir adam gibi boşaltmaya başladı. İç çamaşırlar orada burada ası-lı gibi duruyordu artık. Sonunda giysilerin olduğu yeri buldu. Çekmecenin altında düzgün bir şekilde yerleştirilmiş giysiler-den birini aldı ve aceleyle Heatber'a döndü. Ama o bunu kabul etmedi.

'Ama Brandon bu pembe. Oğlum olacak ve oğlanlar pembe giymezler. Lütfen mavi olanı getir.

Brandon ona bir an şaşkınlıkla baktı ve sonunda kendini toparladı.

"Hanımefendi, Tanrı şahidim olsun ki kız ya da oğlan oluşuna aldırmıyorum." Heyecanla konuştu. "Bunu üzerine giy ve seni yatağa yatırayım." "Hayır," dedi inatla ve kabul etmedi. "Bir oğlum olacak, onu giymem." "Ama hanımefendi, o dünyaya geldiğinde bir şey giyiyor ol-mayacak. Dolayısıyla fark etmez." Bağırdı. "Şimdi bunu giyecek misin?"

Onun bakışına gözleri dikildi, dudaklarını büktü, başını yavaşça sallayarak kabul etmediğinin işaretini verdi.

Brandon umutsuzlukla ellerini havaya kaldırdı ve yeniden şifoniyere koştığında gecelik havalarda uçtu. Çıldırması gibi giysileri fırlatmaya başladı. Sonunda mavi bir giysi buldu ve onu hemen Heather'a getirdi. Ona umutla baktı ve giysiyi aldı. Ama Heather'm ona söyleyecekleri Brandon'ı iyice şaşırtacak ve aptal gibi bakmasına neden olacaktı.

"Lütfen arkanı döner misin?" Onun şaşkınlığını görerek rica etti.

"Ne?" "Lütfen arkanı döner misin?" Tekrar etti.

"Ama hanımefendi, seni giysisiz de..."

Brandon durdu ve arkasına döndü. Kendi istediği şekilde bebeğin doğması konusunda kesin kararlı olan Heather ile tartışmanın ve ona bir şeyleri açıklamanın ancak işleri geciktireceğini anlamıştı.

Heather koyacak başka bir yer bulamayıp mavi giysiyi omuzlarına fırlattı ve bulundukları yerde odanın ortasında ayakta durdu.

"Hanımefendi acele eder misin?" Brandon ısrar etti. "Acele etmezsen burada doğuracaksın ve çocuğumuz da başının üstüne doğan tek çocuk olacak."

Heather biraz kıkırdadı ve yeni giysiyi alırken ıslak olan yere düştü. "Bundan kuşku duyarım bir tanem." "Tanrı aşkına Heather," dedi Brandon yalvararak. "Gevezeli-ęi bırakıp o giysiyi giyer misin!" "Fakat Brandon, ben gevezelik yapmıyordum. Yalnızca seni yanıtladım." Giysiyi yerleştirdi ve kurdelayı bağlamaya başladı. "Eğer istersen bu tarafa dönebilirsin."

Brandon döndü ve onu kaldırmak için eğildi.

"Ama Brandon," diyerek itiraz etti. "Yeri silmek zorunda-yım." "Yerin cehenneme kadar yolu var." Brandon heyecanla ba-ęırdı ve onu kollari arasına aldı. Bir an kararsızlık içinde onu tuttu, onun yatağından kendi odasına bakarak hemen kararını verdi. Heather'm odasından kendi odasına aceleyle geçti.

"Beni nereye götürüyorsun? Hattı beni bulamayacak. O evin her tarafında beni arayacak."

Brandon onu büyük yatağının ortasına dikkatlice yerleştirdi. "Burası. Bu senin sorunu yanıtlar mı acaba geveze kuş? Burası benim oğlumun doğmasını istediğim yer veya belki de kızımın doğacağı yer."

Bir kızım olmayacak. Bir...

Heather yeni bir kasılmanın gelişiyle acıyla kıvrandı. Alt du-dağını ıstırapla ısırdı. "Hatti'yı

uyandıracağım." Brandon mırıldandı ve odadan yıldırım gibi ayrıldı.

Kaldığı yerden Heather'm odasının ışığını gören yaşlı zenci kadın durumu kavramıştı ve Brandon onu almak için koşarken, o da yarı yolda geliyordu.

"Bebeği doğuruyor!" Onu gördüğü zaman bağırdı. 'Acele et."

Onunla birlikte hızlanırken Hatti başını salladı ve ana yatak odasına girdi. "Bebek doğana kadar epey bir zaman geçecek Sahip Bran. Bu ilk bebek ve bebekler kendi doğal zamanlarında dünyaya gelirler. Doğmasına daha saatler var." 'Ama o acı içinde. Onun için bir şeyler yap."

"Sahip Bran, özür dilerim. Ama onun ağrıları için bir şey yapamam." Kaygılı bir yüz ifadesi siyah alnını kırıştırırken Hatti kıvranan Heather'a eğildi ve yüzüne düşen saçını düzeltti. "Onunla mücadele etme çocuk. Ağrılar gelince hızlı hızlı nefes al ver. Giderlerken de rahatla. Enerjine daha sonra ihtiyacın olacak."

Hatti'nin talimatlarıyla Heather hızla nefes alıp verdi. Ağrılar çok geçmeden azaldı. Heather yanında durmaya gelen Brandon'a gülümseyebildi. Adam yatağın ucuna oturdu ve elini onunkilere doğru götürdü. Heather onun yüzünün sert olduğunu ve birdenbire çizgilendiğini gördü.

"Her annenin bu süreçten geçtiğini söylediler bana." Heat-her teselli edercesine konuştu. "Bu kadın olmanın bir parçası."

Hatti evdckileri kaldırmıştı, grup halinde ocaklar yakılmış ve büyük kazanlarda sular kaynamaya başlamıştı. Temiz çar-şaflar getirilmiş ve Brandon'm yardımıyla bunların bir kısmı Heather'm altına konmuştu. Mavi giysi ortadan kaldırılmıştı ve çıplaklığını örtmek üzere temiz bir çarşaf örtülmüştü. Zaman bazıları için hızlı, bazıları içinse çok yavaş geçiyordu. Hatti, hanımefendisiyle ilgilenmediği zamanlarda yatağın yanındaki sal-lanan koltukta sallanıyordu. Brandon ise her kasılma ile daha da çılgına dönüyordu.

Hatti, daha ne kadar zaman bu böyle olacak?" Adam alnını silerek sıkıntılı bir şekilde soruyordu.

"Kimse bilmiyor Sahip Bran," dedi Kadın. "Ama Bayan Heather senden daha cesur bir görüntü veriyor. Niye gidip o iç-meyi çok sevdiğin şeyden büyük güzel bir bardak almıyorsun kendine? Bu bir şeye zarar vermez ama epey yardımı olabilir."

Brandon güçlü bir kanyak içme ihtiyacı duydu ama teklifi reddetti. Kalmak ve eşini yapabileceği her neyse onunla rahatlatmak istiyordu. Heather onun elini sıkıca tutuyordu. Öyle anlaşıyordu ki onu burada yanında istiyordu. Kendi çocuğunu doğururken böylesine eziyet çeken eşini yalnız bırakamazdı.

Yeniden acı geldi ve sonra yeniden gitti. Brandon Heather'm yüzünü soğuk, ıslak bir bezle sildi, saçlarını ensesinden topladı.

Brandon daha önce görüldüğünden daha solgun görünüyordu. Hatti yatağın yanına gitti ve Brandon'm elini tutarak ondan rica etti.

"Sahip Bran, Sahip Jeffin sana o güçlü şeylerden bir şey hazırlamasına izin versen iyi olacak. O kadar iyi görünmüyorsun." Onu kapıya kadar götürdü ve Brandon'ı nazik bir şekilde dışarı attı. "Git sarhoş ol Sahip Bran. Sarhoş ol ve ben çağırincaya kadar geline. Hanımefendi ile ilgilenirken senin bayılmanı istemiyorum."

Kapı kapandı ve Brandon ayakta durup ona bakarken buldu kendisini. Sanki her yönden kaybolmuş gibi hissetti. Etrafına baktı ve sonunda aşağıya, George'un ve kardeşinin beklediği çalışma odasına gitti. Jeff ona baktı ve eline sert bir içki tutuşturdu.

"Buna ihtiyacın var gibi."

Brandon içkiyi yuvarladı ve Jeff ile George'un birbirleriyle anlaştıklarını farketmedi. Hizmetli hemen kaptanın bardağına çok az bir miktar kanyak ve sonra da bolca su döktü. Brandon yürürken farkı anlayamadı.

Jeff ve George Brandon'ın içkilerini sulandırmayı başardılar. Jeff, kardeşinin pahalı purolardan birini yakıp diğerini söndürdüğünü, yaktığı purodan bir ya da iki fırttan sonra söndürüşünü izledi. Çalışma odasında bir tür sersemlik içinde

dolaşıyordu ve etrafında olup bitene karşı ilgisiz ve kaygısız görünüyordu. Odadakilere ve kendi yaptıklarına aldırmıyordu. Brandon girişe birçok kez çıkıp ikinci kata doğru bakıyordu. Sonra geri geli-yor ve bir diğer içki için harekete geçiyordu. Bir hizmetlinin merdivenlerden yukarıya veya aşağıya koşturması onun kapıya gitmesine neden oluyordu. Ama bir sonuç yoktu henüz. Ken-disine bir viski doldurup yudumladığında aradaki farkı arılamı-yordu. Jeff kardeşinin tamamen başka bir dünyada olduğunu biliyordu.

"Brandon bu tür bir şey için çok yaşlısın veya yukarıdaki mi-nik kız, kabul ettiğinden daha değerli senin için. Senin yaralı bir domuzun arkasından ne yaptığını bilerek korkusuzca gittiğini gördüm. Şimdi öyle sersem bir durumdasın ki hoşlanmadığın viskimi içiyorsun."

Brandon bardağı ona fırlattı. "Peki o zaman hangi cehenne-me benim hoşlanmadığımı bildiğin bir içkiyi veriyorsun?"

Jeff George'a dalgın bir ifade ile döndü ve adam karşılığında gülümsedi ve omzunu silkti. Genç kardeş masaya gitti, başını salladı ve sandalyesinde rahatladı. Bir süre sonra mürekkebi ve kâğıdı alıp birkaç şekil çizmeye başladı. Yeniden Brandon'a döndüğünde ağzı kulaklarına kadar varmış bir şekilde sırtıyordu. Kadere müdahale etme gücü olsa bu kadar iyi bir sonuç elde edilemezdi.

"Biliyor musun Brandon, benim hesaplamalarıma göre He-ather

ile Londra limanına geldiğin gün evlenmiş olman gereki-yor."

George şaşkınlıktan ağzındaki birayı püskürttü, öksürdü ve biranın bir kısmı yanlış yere gittiği için nefessiz kaldı. Bu arada Brandon başını eğdi ve kardeşine kızgın bir şekilde baktı.

Ana yatak odasında Heather, çocuğu doğması için acı içinde kıvranıyordu. Ağrı azaldıkça derin nefes aldı. Ama bu rahatlığı çok uzun sürmedi ve yeniden ağrıların işkencesi başladı. Hizmetçinin eline tutundu ve Hattı onu cesaretlendirirken dişleri-ni birbirine kenetledi.

"Başı gelmek üzere Bayan Heather. Daha sürmez artık. Ta-mam. İstersen  ığlık at. Çok uzun süredir sesin çıkmadı  o-cuk."

Bedeni acılara boğulurken Heather'dan bir inilti koptu. Bağırma güdüsüyle savaştı ama çocuğun başı göründüğünde çığlık da geldi. Aşağıdaki  alışma odasında Brandon bu çığlığı duyunca bitkin bir durumda sandalyeye bıraktı kendisini. Odayı görmüyormuş gibi baktı ve George onun boşalan bardağını düşmeden yakaladı. Hizmetli ve Jeff birbirlerine sıkıntılı bir kararsızlıkla baktılar. Heather'ın haykırırırır onları da etkilemişti.

Bir süre sonra, siyah yüzünü gülümsemeler kaplamış olarak Hattı  alışma odasının kapısını açtı. Küçük Birmingham'ı kendisine yakın tutuyordu.  nce Brandon'a gitti. Diğer iki adam da

kundağa bakıyorlardı. Hattı, Brandon'm çocuğu rmesi için battaniyeyi geriye çekti.

"ocuk oğlan sahip. Güçlü, sağlıklı bir erkek. Yuvayı terk etmeden önce dışarı çıkmaya uğraşıyordu." "Tanrım." nndeki buruşuk ve kırmızı suratlı oğlunun yüzünü görünce sersemliği geçen Brandon konuştu. İçkisini aldı ve yuvarladı. Sonra bir başka ikiye çok ihtiyaı varmış gibi etrafına baktı.

Jeff ve-George, çocuğu daha iyi görmek için yanlara geldiler. Sanki onun dünyaya gelmesinden onlar sorumluymuş gibi yüzleri parlıyordu. Brandon'ı tamamen unutmuşlardı. Jeff bebeğin küçük eline yavaş parmağını uzattı.

"Pek Brandon'a benzemiyor," yorumunu yaptı.

George hızla babaya, sonra oğluna baktı. Ama Hattı onlarla aynı görüşte değildi.

"Sahip Brandon doğduğu zaman aynen bunun gibiydi. Boyu da aynı. Bu bebek babası kadar uzun boylu olacak. Bu kesin. şimdiden iyi bir başlangıç yapmış sayılır."

Brandon ayağa kalktı ve George'un omzundan oğluna ted-birli bir şekilde baktı. Grup bebekle meşgulken odadan hızla çıktı, merdivenleri tırmanıp ana yatak odasına geldi. Brandon yatağın yanına gelirken ve onun elini tutarken Heather uykulu bir

şekilde gülümsedi.

"Onu gördün mü?" Brandon onun yanına otururken Heather sordu. "O güzel değil mi?"

Brandon ilk soruyu başıyla onayladı ve görüşünü kendine sakladı. "Kendini nasıl hissediyorsun?" Yumuşak bir şekilde sordu..

Uykulu," dedi ve içini çekti. "Ama harikulade.

Brandon dudaklarını onun alına bastırdı. "Oğlan için teşekkürler."

Heather gülümsedi ve gözlerini kapattı. Brandon'm elini göğsüne yapıştırmıştı.

"Gelecek sefere kızın olacak," dedi Brandon fısıltıyla.

Heather çoktan uykuya dalmıştı

Brandon Heather'ın tuttuğu elini yavaşça çekti ve odadan ayak parmaklarının ucuna basarak çıktı ve oturma odasına gitti. Mary'yi karısı ile birlikte oturmak üzere bıraktı. Pencere kenarında durdu ve tan yerinin ağarmakta olduğunu gördü. Kendi kendine gülümsedi. Bütün gece ayakta olmasına karşın kendisini bir ayıyla güreşecek kadar zinde ve iyi hissetti. Açtığı pen-

cerenin yanına bir sandalye getirdi ve ayaklarını pencere eşiğine uzatarak oturdu. Bir süre sonra Hattı odadan geldi ve Brandon'ı başı omzuna düşmüş bir şekilde ve gözlen kapalı bir durumda buldu.

Başını yavaşça salladı ve gülümsedi. "Zavallı Sahip, bu gece gerçekten onun için zor geçti."

Brandon kızgın bağırışları duyarak uyandığında güneş Harthaven'in üzerine doğru parlak şeritler şeklinde yayılıyordu ve oğlunun bir şeyler istediğini anladı. Ayağa kalktı ağzında gece içtiklerinin kalıntısı olan iğrenç tadı yıkadı. Sonra çocuk odasının kapısını açtığında Hattı'nın küçük bebeğin üstüne eğilmiş olduğunu gördü. Bebeğe bakıp agular yapıyor, sevgi dolu yumuşak ve rahatlatıcı bir ses tonuyla konuşuyordu. Ama bebek feryadı basıyordu.

"Seni bir dakika içinde hemen besleyeceğiz küçük Birming-ham. Bu dünyanın sonu değil."

Şimdi oğluna karşı babaca bir ilgi ve gurur duyarak Brandon daha da yakınlaştı ve yaşlı zenci kadın onun ıslanmış bezlerini çıkarmaya çalışırken elleri arkasında durdu. Bebek dizlerini yukarı çekti ve daha güçlü bir sesle ağlamaya başlayınca kızgınlığından daha da kırmızıya döndü, 'Amanın! Bu oğlan çılgın. Bir şeyler yemek istiyor ve herke-sin de bunu bilmesini sağlıyor. Bebek kurulanır kurulanmaz davranışları biraz daha sakın-leşti. Dudaklarını şapırdattı, ağzını bir küçük kuş gibi açtı ve yumruğuyla yanağını sıyırdı ve küçük mızırdanma aguları

yaptı. Zaman zaman da keyifsizce ciyak ciyak ağladı.

Hatti ona kıkırdadı. "Ona bak sahip, bana tatlı tatlı konuşup ona yiyecek bir şeyler vermemi istiyor."

Brandon gülümsedi ve bebek bir şeyler istercesine bağırdı.

"Sen sabırsız küçük bir delikanlısın." Hatti onu kaldırarak ve büyük göğsüne yatırıp tatlı tatlı konuştu. "Ama annen uyanık. Seni şimdi oraya götüreceğiz."

Parmaklarıyla karmakarışık saçlarını karıştıran Brandon hizmetli kadını ana yatak odasına doğru takip etti. Orada Heather'ı yatakta otururken gördü. Saçları taranmıştı ve kurdela takılmıştı. Temiz ve fırfırlı giysiler giymişti ve dayanılmaz bir şekilde güzel görünüyordu. Heather onu görünce aceleyle Mary'mn gitmesini işaret etti, tına bir el aynası verdi ve sonra Brandon'a neşe saçan bir gülümsemeyle baktı. Brandon Hatti'yi yatağa kadar takip etti, Heather bebeği kucağına özenle alırken onun yanına oturdu. Heather giysisini çözüp emzirmek için gerekli pozisyonu alınca Brandon onun bedeninde bir ışığın parla-

dığını gördü onun bu alışık olmadığı yeni annelik görevini yaparken henüz pek rahat olmadığını anladı. Heather yine de bebeğe tatlı seslerle bir şeyler söyledi ve bebek doğru noktayı hırsıyla tutturmaya uğraşırken onu yönlendirmeye gayret etti. Memesinin ucu bebeğin yanağına sürttü bebek hızla başını o yönde çevirip memeye, açlıktan ölen bir domuzun vahşiliğiyle yapıştı Heather'm bebeğin ağzı ona kilitlendiğinde acı veren bir

sürprizle sıçramasına neden oldu.

"Aman Tanrım. Genç sahip her şeyi silip süpürecek. Anne-sinin sütü gelene kadar ona şekerli emzik ayarlamamız gerekecek."

Küçük ve vantuz gibi çeken ağız Heather'm bedenine garip zevk ırmakları ve titreşimleri yayarken o da oğluna sevecenlikle bakıyordu. Şimdiden onun babasına çok benzediğini düşündü. Yumuşak, siyah saçlar küçük başını kaplamıştı ve muhteşem küçük kaşlar, annesinin eğimli duruşunu değil, babasının kavisli çizgilerini taşıyordu. Annelik gururuyla, onun en güzel bebek olduğunu düşündü.

"O güzel, değil mi Brandon?" Sevecenlik dolu gözlerini Brandon'a kaldırarak mırıldandı. Hatti, Mary'yi dışarıya gönderdi, Brandon yanıtını verirken kapıyı arkalarından kapattı.

"Gerçekten öyle hanımefendi." Brandon uzandı ve meme-nin üstüne basan küçük yumruğa parmağını uzattı. Bebek parmağı hemen kaptı ve sıkıca tuttu. Brandon keyifle gülümsedi.

Bakışını karısının yüzüne çevirdi ve kendisine bakan yumuşak berrak gözlerde kayboldu. İleriye doğru eğilirken kendi hareketinin pek farkında değildi. Koyu mavi havuzunda neredeyse hipnotize olmuş gibiydi. Boş olan eli saçlarından ensesine doğru kayd, Heather hala ona bakıyordu. Sonra Brandon'm ağzı onunkiyle buluştu ve göz kapakları kapandı. Heather'm gevşek dudaklarını hissetti titremeye başladı. Sonra ağzını açıp onunkinin içinde hareket etmeye başladı. Tatlı, sıcak ve ya-

pışkan karşılığı tattı. Memesinin üstünde duran elinin altında onun hızlı kalp atışlarını hissedebiliyordu.

Heather, kolları üzerinde ve ateşli ağzı ağzındayken onun bu yakıcı öpücüğü altında nefesini toparlamaya çalıştı. Hali kalma-mış ve neredeyse bayılacak bir durumda hissederek Brandon'dan uzaklaştı titreyerek güldü.

"Bana bebeği unutturuyorsun." Brandon'ın dudakları onun boynuna kaymışken ve dönen başını durdurmaya çalışırken içi-ni çekti. "Ona hangi adı koyalım?"

Brandon geriye çekildi ve ona baktı. Bir süre sonra mırıldan-dı. "Eğer itirazın yoksa ölmüş olan bir arkadaşımın adını ona vermek isterim. Birkaç yıl önce kilisesini yok eden bir yangınla mücadele ederken ölmüştü. Adamı çok takdir ediyordum. Ama onun bir Fransız olduğu uyarısını yapayım. - Fransız Fluguenot. Oğlumuzda onun adını verişimizi senin ingiliz atalarının onaylamamasını anlayışla karşılarım." "Unutuyorsun," dedi ve gülümsedi. "Gerçekte sen benden daha fazla İngiliz'sin. Arkadaşının adı neydi?" "Beauregard - Beauregard Grant." Hemen yanıtladı.

Heather adı söylemeye çalıştı. Sonra başını onaylayarak sal-ladı. "Güzel bir ad. Hoşuma gitti. Beauregard Grant Birming-ham olarak anılacak bundan sonra."

Elini oğlunun tutuşundan kurtaran Brandon, yatağın yanın-daki

komodinden bir çekmece çekti ve uzun bir kutuyu çıkarıp ona sundu.

Bana bir oğlan verdiğin için şükranlarımla.

Brandon onun yerine kapağı açtı ve Heather içindeki kol-yeye baktı. İki dizi büyük ama özenle uyumu sağlanmış inciler, altın süsleme içindeki kocaman bir yakutla tutturulmuştu.

"Ah Brandon, bu çok güzel." Nefes nefese konuştu.

Brandon'ın bakışı onun boynuna ve göğsüne doğru kaydı. Konuşurken sesi boğuk çıkıyordu. "Tenini incilerin, pırlantadan daha iyi tamamlayacağını düşündüm nedense."

Heather onun bakışlarının okşayışını hissedebiliyordu. Sıcak bir duygu içini kapladı nabzının atışı boynundan anlaşılabilirdi. Sonra Brandon bakışını başka yöne çevirdi.

"Giyineceğim." Yataktan ayağa kalkarken kısık bir sesle konuştu. "Abegail'in bebeği görmek için sabırsızlandığına eminim."

Gardırobtan giysilerini seçti ve giyinmek için oturma odası-na geçmeden önce dönüp Heather'ı uzunca bir süre süzdü.

Bir süre sonra Abegail Jeff ile birlikte bebeği görmek için geldi. Bebek annesinin yanında yatakta uyuyordu. Saplı gözlü-ğünü

kaldırdı ve yeni doğmuş bebeğe dikkatlice baktı. Sonra Brandon'a gülümserken bir kaşını kaldırdı.

"Görüyorum ki bir Birmingham'a göz koyacak yeni kuşak kızlar da olacak. Umuyorum o birçok süslü etekliyi mutlu edecek planlarınız vardır. Orada yalnızca bir Birmingham delikanlısı olursa bundan memnun kalmayacaklardır."

Jeff yavaşça gülümsedi. "Bunların en azından bir düzine çocuğu olacaktır. Ama bütün çocukların oğlan olacağı konusunda kuşkum var."

Yaşlı kadın Brandon'a apaçık bir neşeyle baktı, "İkinizden birisinin kızların hakkını koruması adaleti sağlamış olacak." Bu düşünceden memnun bir şekilde kıkırdadı. "Eğer hoppa bir bekârı kızınızla evlendirmeye zorlarsanız bu sizi çok etkiler."

Heather Brandon'a baktı ve ilk kez onun yüzünde bir kara ifadeyi gördü. Kardeşinin rahatsızlığını görerek Jeff kendi kendisine gülümsedi. Ama Bayan Clark bebeğe bakıyordu ve olanı biteni görmemişti. Söylediklerinin onu ne derecede etkilediğini fark etmemişti.

"Dünyanın en güzel çocuğunu dünyaya getirdin canım." Heather'a söyledi. "Onunla epeyce gurur duyuyor olmalısın."

Heather kadına gülümsedi ve kocasına sıcak gözlerle baktı. "Teşekkürler Bayan Clark. Gurur duyuyorum."

Oğlunun doğumunun gerçekleşmesinden sonra Brandon zamanını ve enerjisini yeniden imalathaneyi hazırlama işlerine verdi. Heather büyük yatak odasında kaldı. Aslında orada kalma konusunda da kararını vermişti. Onu o odadan çıkarmak için fiziksel güç kullanmak gerekecekti. Her geçen gün onun varlığı daha da yerleşik duruma geliyordu. Brandon ilk olarak onun fırçasının ve tarağının makyaj masasında yerlerini aldığını gör-dü. Sonra onun parfümleri ve pudraları görüntüyü tamamladı. Heather'm pek çok giysisi gardıropta onunkilerin yanına asılırken, iç çamaşırları da şifoniyerde Brandon'm çamaşırlarını yanına yerleştirildi. Onun yumuşak, dantelli kombinezonları ve gecelikleri arasında kendi boyun bağlarını ve çoraplarını bulmak için araştırma yapmak durumundaydı artık. Bazen Heather'm zarif mendilleriyle kendininkileri birbirine karıştırıyordu.

Onun hassas durumuna saygı göstererek, geçici olduğunu umduğu oturma odasındaki yere taşınmıştı. Oturma odasındaki küçük yatak büyük bir bedene göre yapılmadığından, büyük ya-tağa özlemle bakıyordu. Ya başını vuruyor ya da ayakları dışarıda kalıyordu. Bu duruma da sık sık küfrediyordu.

Kendi haklarını tam olarak kabul ettireceği uygun bir zamanı hiçbir zaman bulamıyordu. Karısının yanında yatağında onun evdeki yavaş hareketlerini izliyordu ve onun erkeklik ihtiyaçlarını karşılamak için biraz daha zamana gerek duyduğunu biliyordu. Heather'm yeniden kazandığı ince bedeni onun dikkatini dağıtmaya yetiyordu. Ama onun yatağından taşınma ya da onun kendisine katılması konusunda bir teklifte bulunmamıştı.

Uzun iç çekişlerle dizlerini büktü ve olabileceği kadar kendisini rahatlamaya çalıştı.

Zamanının çoğunu imalathanede geçirse de, bütün boş zamanlarını eşine ve çocuğuna adıyordu. Sabahları erken kalkıyordu ve Heather'm da uyanık olarak bebeğe baktığını görüyordu. Ya ona banyo yaptırıyordu ya da sabah için doyuruyordu. Bu iki görüntüden hoşlanması, günün işlerine başlamadan önce Heather'a katılmak onun için bir alışkanlık durumuna gelmişti. Oğullarıyla birlikte geçirdikleri sakin sabah zamanları, ikisinin arasında güçlü ama dile getirilmeyen bir bağın oluşmasına sebep olmuştu.

DOKUZUNCU BOLUM

Mayıs ayı yazı gerçekten de getirdi ve yağmurlar durdu. Her gün bir öncekinden daha sıcak gibiydi. Pamuk dikimi tamamlanmış, bahar işleri bitmişti. İmalathane tam kapasite çalışıyordu ve kereste deposu dolmaya başlamıştı. Yeni kesilmiş tahtalar ve kereste birkaç hafta daha güneş altında piştikten sonra ilk nak-liyelere başlanacaktı. İmalathanede birkaç aylık ürün değerinde sipariş alınmıştı. Bay Webster'ın yetenekleri kanıtlanmıştı, Hi-zar makineleri arı gibi çalışıyordu ve havuz hazır kerestelerle doluydu. İlk göstergeler ilk sezonda iyi bir kar elde edileceğini işaret ediyordu ve Brandon bu gelişmeden çok memnundu.

Üreticiler için şimdi uzun ve sıcak günler zor gelirken neşeli bir hayat başlamıştı. Yazın sosyal etkinlikleri arasında ilk parti izleyen hafta sonu Harthaven'da oldu. Heather'm dikkatinin büyük bir kısmı bu neşeli etkinliğin hazırlıklarına yoğunlaşmıştı. Davetiyeler gönderilmiş, şampanyalar satın alınmış, yiyecekler planlanmıştı. Heather Hatti ile evdeki personelin yeni üniformaları ve malikânenin genel görünüşü konularını konuşmuştu. Bu arada bahçıvanlar, bahçelerin mükemmel bir görünüşe kavuşması konusunda büyük gayretler içindeydi.

Heather'm zamanı gitgide parti ve bebekle ilgilenmeye ayrıldıkça Brandon kendisini imalathanede fazladan bir adam gibi görmeye başladı. Şimdi karısı ve oğlu ile geçirmek üzere zamanı vardı ve büyük yatakta onun yanında yer edinmek için kendi

stratejisini uygulamaya koymuştu. Bu çok önceden dehşetli bir şekilde planlanmış, Heather'm gözünü boyamaya yönelik bir şeydi. Brandon geçen hafta küçük, gün ayaklari ve yüzünde beyazlıklar olan kestane rengi bir kısırak satın almıştı. Neşeli ama iyi huylu bir ata benziyordu karısının kolayca ona binebileceğini düşünmüştü. Yan eyeri hayvanın üstüne koyarken kendi kendine gülümsedi ve karısının oturacağı yerdeki deriyi, armağanın getireceklerini düşünerek okşadı. Ona ata nasıl binileceğini öğretirken çok nazik davranacaktı ve bu da ona o gün bir iki yumuşak öpücük kazandırabilirdi.

Bu düşüncelerle gülümseyerek Leopold' ve kısracı evin önüne getirdi, onları bağladı ve verandaya merdiveni yerleştir-di. Heather oturma odasında özenli bir şekilde Brandon'a bir gömlek dikiyordu ve yaptığı işe o kadar kendisini kaptırmıştı ki Brandon'ın eve girişini fark etmedi. Brandon varlığından habersiz oturan Heather'ı uzun bir süre yaslandığı kapı pervazından izledi. Oğulları, biraz önce karnı doymuş olduğundan Heather'm yakınındaki hasır, bir beşikte öğleden sonrası uy-kusuna dalmıştı. Bu da Brandon'ın lehine olan bir gelişmeydi. Heather'm alnı zor bir dikiş üzerinde düşünceli bir hal alınca Brandon ona gülümsedi.

"yle kendini zme aşkım," diyerek takıldı Brandon. "Yoksa sen de erik suratlı Bayan Scott'a benzeyeceksin."

Heather onun ilk kelimesinde yerinden sıçradı. "Brandon beni korkuttun!"

Brandon muzip bir şekilde sırttı. "Korkuttum mu?" Sıcak bir şekilde sordu. "Özür dilerim tatlım. Öyle olsun istememiş-tim."

Heather güldü ve Brandon öne doğru gelirken dikişi bir kenara bıraktı. Gördüğü her adamdan daha yakışıklıydı. Güneş tenini hoş koyu bronz bir renge dönüştürmüştü ve yeşil gözleri şimdi daha çok parlıyordu sanki. Biniş giysisi içinde daha erkek-si bir görünüşü vardı ve onun varlığıyla Heather'm kalbi daha hızlı atıyordu.

Brandon onun önünde durdu, elini yakaladı ve Heather'ı ayaklarının üzerine kaldırdı. Bunu yaparken Heather'm sürdüğü yumuşak ve hoş parfümü fark etmişti. Onu girişe doğru götürürken Joseph'e, Mary'yı bebekle durması için acele getirmesini söyledi. Sonra, kendisine oldukça şaşırmış bir şekilde bakan karısına döndü.

"Nereye gidiyoruz?"

Elini onun arkasına koyarken Brandon ileriye doğru gitmelerini istedi.

"Yalnızca dışarıya." Belirsiz bir şekilde yanıtladı.

Heather verandaya yürüdü ve orada direğe bağlanmış sürücülerini bekleyen iki atı gördü. Küçük olanın yan eyeri vardı. Heather eşine soran bir bakışla bakınca Brandon ona hemen

sırıttı.

"Hoşuna gitmiyor mu? Senin atları sevip sevmediğini, binip binemediğini hiç sormadım. Ama sana öğretmem hiç de zor bir iş değil. Sağlığın artık elveriyor hanımefendi."

Neşeyle gülüp kısrağa doğru merdivenlerden indi. "Sağlı-ğım mükemmel." Omzu üzerinden konuştu.

Brandon'ın sırtışı daha da yayıldı ve takip etti.

Atın şekli hoşuna gitmiş bir durumda Heather onun bur-nunu okşadı ve kestane yelesini düzeltti. Heyecanını saklayamıyordu.

"Ah Brandon. O çok güzel. Adı ne?" "Lady Fair." "Çok güzel bir ad. Gerçekten de güzel bir at." Ona döndü ve gülümsedi. "Beni kaldırır mısın?"

Brandon bir kaşını kaldırdı ve doğrudan Heather'ın giydiği yazlık ve kısa kesim giysiye baktı. "Üzerini değiştirsen daha iyi olmaz mı tatlım? Bu giysi çok..." "Hayır," dedi Heather sahte bir somurtmayla alt dudağını uzatarak onun konuşmasını kesti. "Ona şimdi binmek istiyorum ve giysimi değiştirmeye kalksam bu çok zaman alır." Bir parmağıyla Brandon'ın yeleginin düğmeleri üzerinde gezinirken Heather ağzına tatlı bir gülümseme yerleştirdi. "Lütfen Brandon, lütfen."

Brandon onun bu cilveli yalvarması karşısında atı ona vermekten başka bir şey yapamazdı. Eğildi, zarif ayağını almak için elini sıkıca tuttu ve dizini yerleştirdi. Heather ayağını üzeninin üzerine sağlam bir şekilde yerleştirmek için aşağıya doğru eğildi. Düşük kesimli giysi göğsünden tamamen kaydı ve giysinin saklamaya çalıştığı o güzelim yuvarlak memelerle birlikte göğsünün bütün ayrıntıları Brandon'ın gözleri önüne serildi.

Donup kalmıştı. Elleri dizginleri tutuyordu gözleri gördüklerine kilitlenmiş duruyordu. Güçlkle yutkundu ve ağzından bir tür homurtu çıktı. Heather gözlerini onun yüzüne doğru indirdi. Tatlı bir iletişim içinde bakışları buluşurken, dudakları yukarıya doğru yumuşak bir şekilde büküldü.

Brandon'm kal-bi, göğsü içinde kuvvetle çarpmaya başladı. Heather oturuşunu düzeltince Brandon'm eli yarım havaya kalktı. Brandon sanki bir şaşkınlık içindeydi. Ama insan eşini kendi evinin önünde okşayamazdı. İstemeye istemeye karısına dizginleri verdi.

Heather dizginleri, Brandon'ı şaşırtarak pratik bir şekilde tuttu. Çok iyi yerleştirilmiş bir topukla kısrağı döndürüp ondan uzaklaştırdı. Sonra atı malikâne yolundan tarlalara doğru koşturmaya başladı. Brandon Leopold'a atladı ve aklında büyük bir kaygı yer ettiği halde bu iri siyah hayvanı onun arkasından yıldırım gibi sürdü. Bunu bir yarış takip etti ve Heather neşeli bir tavırla kısrağı yoldan çıkarıp ağaçlara doğru yöneldi. Ağaçların arasından geçerken dallardan sakınmak durumunda kalıyordu. Leopold'ün büyük ayakları, kıvrımlı yolları takip etmeye çalışırken toprak parçalarını yerden söküp atıyordu. Ama Brandon'm şaşkınlığı altında hızını da düşürmek zorunda kalıyordu. Dolayısıyla kısrağı önde gidişini açık araziye gelinceye kadar kaptır-

madı. Sonra büyük gayret içindeki siyah at güçlü kaslarını kendi avantajına kullanabilmeye başladı ve kısa sürede Lady Fair'i geç-ti. Heather atını geride durdurup Brandon yanına gelirken atı yürüttü ve onun kaygılı yüzüne güldü.

"Beni faka bastırdın hanımefendi." Sonunda onun oyunun-daki ince noktayı görebilip kıkırdadı. "Ama yeteneğiniz sağduyu eksikliğinizin yenilgisine uğradı." "Ha!" Küstahça yanıtladı. "Av köpekleriyle birlikte ata bin-dim. Hala korulukta olsaydım, gerilerde olacaktın."

Heather yeniden güldü ve atını tarlalar boyunca rahat bir sürüşe bıraktı. Leopold hızlı sürüşle ısınmış bir durumda ve kısırağı da fark etmiş olarak ön ayaklarını kaldırarak sarsıntılı bir şaha kalkışla dizginlere karşı koymaya çalıştı. Sonra kısırağın ayaklarına yakın bir şekilde yandan koşmaya başladı. Ata biniş-leri çayırılı ve rüzgârlı bir tepeciğe gelinceye kadar devam etti.

Heather orada Lady Fair'i, nefesini toplaması ve hafif esintide serinlemesi için durdurdu.

Leopold'a kızgın bir şekilde bakıp dizginleri bir çalıya bağla-yan Brandon gelip Heather'ı yere indirmek için attan kaldırdı. Ona erişip yumuşak bir şekilde Heather'ı göğsünün altından tuttu. Heather ellerini onun geniş omuzlarına düşürürken ne-şeli bir şekilde güldü. Brandon'ın armağanından ve bu ata biniş-ten çok hoşlanmıştı. Brandon atın yanında yakında durdu. Heather yere ayağını basarken kalçası Brandon'ın beline dokundu. Bu

temas ikisini de habersiz yakaladı. Heather bacağı bu dokunuşla etkilenmiş olarak hemen uzaklaştı. Heather'ın arkasında Brandon elini kısırağın üzerine koydu ve gözlerini kapadı. Karısı için duyduğu yoğun arzu onu titretiyor ve işkence ediyordu. Bu beklenmeyen dokunuş, genç ve tatlı bedeni okşayıp kur yaptığı aylar öncesinden bu yana sürdürdüğü bekâr yaşantının iyice farkına varmasına neden olmuştu. Teni ihtiyacına uymuş, iradesi dışında ayaklanmıştı. Ona büyük açlık duyuyordu ve onu kollarına alıp üzerine yatıracağı en yumuşak ve tatlı çayı-rı bulmak için harekete geçme konusunda kendisini güçlükle tutuyordu. Onu giysilerinden kurtarma telaşını gözünde canlandırdı. Parmaklarına direnirse mümkünse yırtıp atmayı ama bunun doğuracağı dargın bakışları hayal etti. Orada tamamen yalnız olamama durumuna karşı küfrünü bastırdı, tam her şey yolunda gidiyor gözükürken-kaç kez bir şekilde bölündüğünü anımsadı. Ama o çayırlarda yuvarlanma gibi bir şeyi değil, hayat boyu sürececek zevk dolu anları planlıyordu. Kendi hedefini öncelikle düşünüp ona kibarca kur yapacaktı, gelip geçici arzularını tatmin için değil.

Kontrol için çaba harcadı ve bir gayretle bunu başardı. Sonunda onun arkasında durmak için harekete geçti, buğulu ağaçlık tepelere doğru baktı. Elini onun etrafına doladı ve onun önünde birleştirdi. Heather da arkasını ona doğru yasladı ve Brandon'ın dudakları saçlarına dokundu. Heather'ın parçası olan tatlı kokuyu içine çekti. Bu yeni bulunmuş beraberlikte keyifle ayakta dururken Heather mavi gözlerini ona çevirdi ve yavaşça gülümsedi: Dudakları nemli ve aralıktı. Brandon, onların bal tadını tatmak için başka bir davet beklemedi. Başını eğdi ağzı onunkine özlemle yakınlaştı. Mucizevî bir şekilde

Heather onun kolları içinde döndü ve ikisi de birbiri için-de erir gibi yakınlaşmaya başladılar. Heather elini onun sırtına kaydırđı. Brandon'ın eli belinin çevresinde sıkılaştı ve diğeri eli de omuzlarını çevreleyerek Heather'ı iyice kendisine yapıştırdı. Brandon'a sıkıca yapışan Heather bu anın bitmesini hiç istemiyordu. Onun öpüşü Heather'ı arzuya boğmuş ve bedenindeki bütün kasları zayıf ve güçsüz duruma düşürmüştü. Onun kalçalarını kendisminkilere bastırđığını, onun ihtirasının da kendisinininkı kadar olduğunu fark etti.' Onun şiddetli arzuyla dudakları aralandı. Heather ayak parmakları üzerine yükselerek Brandon'ın bedeniyle daha yakın ve eşleşen bir pozisyon aldı.

Ani bir fırtınayla rüzgâr değışti ve ayaklarının altındaki çayırları sallamaya başladı. Başlarının üstünden yaz fırtınasının ilk iri damlaları düşmeye başladı. Birbirlerinden ayrıldılar ve fırtınanın tam da üstlerinde olduğunu gördüler. Brandon o kadar öfkelen-di ki sıyahlaşmış gökyüzüne bir yumruk salladı. Heather ise atlara doğru ilerlemişti. Brandon takip etti, onu Lady Fair'in üzerine oturttu ve kolayca kendi aygırına bindi. Fırtına, onlar Harthaven'in koruyucu şemsiyesine erişmeden bütün şiddetiyle başlamıştı. Giysileri su gibi ıslanmıştı. Çam ormanı-nın köşesinden bahçeye ve verandaya kadar yarıştılar sonra atları bağlamak için geriye gittiler. Bunu yaparlarken Heather baktığında giysilerinin bedeni üzerinde saydam ince bir tabaka gibi bütün kıvrımlarına yapışmış olarak durduğunu gördü. Islak giysilerin serinliğiyle meme uçları iyice gerilmişti ve giysisinin üst kısmında küçük tepelikler olarak görülüyordu. Heather kumaşı tuttu, onu teninde uzaklaştırdı. Jeff veya Joseph'le bu durumda karşılaşmak istemiyordu. Brandon sağanak yağmur altında merdivenlerden yukarı aceleyle çıktı.

Heather'ı görüp onun kötü durumunu anladı. Hemen yelegini çıkardı ve onun etrafına sardı. Sonra onu kendisine yakın bir şekilde kucaklayıp kulağına fısıldadı.

"Bugün senin için kimseyle mücadele etmek istemiyorum."

Heather kıkırdadı ve ikisi de tasasız bir neşe içinde eve sal-lana sallana girdiler. Sevinçleri, Hatti'nin öfkeli yüzüyle karşı karşıya geldiklerinde sona erdi. Elleri belinde ayakta duruyor-du, onlara bakıp başını salladı ve dudağını sahibine bükerek konuştu.

"Sahip Bran. Yemin ederim bazen senin hiç aklının başında olmadığını düşünüyorum. Küçük bebeğini yeni doğurmuş çocuğu bu yağmurda ata bindirip götürmekle ne amaçlıyorsun? Sıtmadan ölecek zavallı." Onaylamayan bir tavırla devam etti. "Şimdi Bayan Heather, hemen yukarı çıkıyorsun ve ıslak giysilerinden kurtuluyorsun."

Hatti Heather'ın dirseğini yakaladı ve bu konuda ona hiçbir seçim şansı bırakmadı. Karısı bir çocuk gibi kaygılı yaşlı zenci kadın tarafından yukarı çekilip götürülürken Brandon kıkırdarak güldü. Sahanlığa geldiklerinde Hatti parmağını Brandon'a çevirdi.

"Sen orada dur ve gül. Böyle giderse bir gün küçük sahip annesiz kalacak."

Döndü ve kızgınca yatak odasına doğru yürüdü. Peşinden de

şaşkın hanımefendisini sürüklüyordu. Heather omzunun üstünden kocasına gülümsedi ve gözden kaybolmadan önce bir öpücük gönderdi. Brandon, onun ayrılırken yaptığı jestini düşünerek bir süre yukarıya bakakaldı. Geçirdikleri gün konusunda oldukça tatmin olmuş bir şekilde kendi kendisine gülümsedi. Çizmelerini çıkardı merdivenlerden oturma odasına çıktı. Orada kuru giysiler ve havlu yatağın üzerine onun için konmuştu. Soyundu ve kendisini kurulamaya başladı. Yan odadan su çarpma seslerini, kapının kapanışını ve Hatti'nin merdivenlerden aşağıya inişini duydu. Odaların arasındaki kapıya doğru sessizce ilerledi ve kapıyı yavaşça açtığı anda Heather'ın sırtı dönük olarak küvette oturduğunu gördü. Brandon onu izlerken Heather arkasına yaslandı ve su emmiş süngeri yukarı kaldırdı ve sıktı. Sağanak gibi fışkıran suyu, kolları dolgun ve güzel memeleri üzerinde şeritler gibi akıttı. Çok fazla bilinmeyen bir şarkı

mırıldanmaya başladı. Çok geçmeden dudaklarından sözcükler döküldü.

Gerçek sevgilimin saçının rengi siyah. Bakışları olağanüstü güzel mi güzel. En duru gözler ve en yumuşak eller. Üzerinde durduğu çimenleri severim.

Brandon ayakta durdu ve onun ipek tenini köpükle kaplamasını, ince bacağına birisini, sonra ötekisini sabunlamasını izledi. Bir süre sonra dayanamayarak yavaşça kapıyı kapattı. Dönüp sırtını pervaza dayadı ve içinden kendisini kutladı. Planlarının başarısından keyiflendi.

İhtiraslı gülümsemeleri, göğüslerinin sarsan gösterisini, ateş-li öpüşü ve fırtına patlak vermeden önce onun bedenini kendisinininkine kışkırtıcı bir şekilde yerleştirdiği anı anımsadı.

"Bu aşk ve arzudan başka bir şey olamaz. Bunları bugün öğleden sonra onun gözlerinde gördüm ve hissettim. Basit bir teşvikle bu akşam büyük bir olasılıkla bana uyum sağlar."

Kendi kendine yumuşak bir şekilde güldü. "Hareketlerimiz-le o eski yatağı bundan önce hiç görülmemiş şekilde öyle sallayacağız ki. Ah bu akşam - Bu akşam o yeniden benim olacak ve benim keşiş yaşantım sona erecek. Onun kalçaları arasında şehvetli bir şarkı söyleyip onun tatlılığının içinde yeniden doğmasını sağlayacağım."

Yenilenmiş bir güçle giyindi ve Heather'm söylediği şarkılardan bölümleri mırıldanmaya başladı. Odayı neşe içinde terk etti ve akşamın ziyafet saati gelinceye kadar kendisini basit işlerle meşgul etti.

* * *

Heather kestirirken uyandı. Kendisini büyük ölçüde yenilenmiş hissediyordu. Bir süre sessizce yattı ve hızla yaklaşan gün batımında evin sesini dinledi. Öğleden sonra olanları düşündüğünde hala Brandon'm kollarını bedeninde ve sıcak dudaklarını kendi dudaklarında, bedenlerinin tam olarak sıkıca birbirine bastırıldığını hissediyordu. Nabız atışları hızlandı. Bu büyük yatağı çok geçmeden paylaşacaklarını biliyordu artık.

Yatağın üstünde gerindi ve bedenindeki bütün kaslar katı ve dayanılmaz bir şekilde ağrıdığı için acı içinde çığlık attı. Ata binışin onu bu kadar etkiyeceğini düşünmemiştir. Zorlukla hareket edebiliyordu. Dikkatli bir şekilde kendisini yatağın köşesine taşıdı ve ayağa kalktı. Kullanılmayan kalçasındaki kasları ovaladı. Odadaki hafif hareketleri Mary'nin bebekle gelmesine neden oldu. Bebek beşiğinde uykuya daldığında genç kız hanımefen-disiyle ilgilenmeye başladı. Mary Heather'm ağrıyan kaslarına ve ata oturduğu yerlere rahatlatıcı krem sürdü. Onun akşam yemeği için giyinmesine yardımcı oldu. Zarif beyaz bir giysi ve Heather'm daha sık taktığı inci kolye seçilmişti. İnce kırmızı kurdeleler, yumuşak bukleler kitlesinin üstünde sallanıyordu. Heather baştan çıkarıcı görünüyordu ve giysisinin dekoltesinin cömertçe ortaya koyduğu göğüsleri arasında inciler işveli bir şekilde yerlerine dalmışken çok çekiciydi.

Yavaş ve özenli adımlarla Heather merdivenlerden inmeyi başardı ve oturma odasına girdi. Jeff, onun acı içinde ilerlemeye çalıştığını görünce sözünü yarım bıraktı. Brandon dönüp bir gülümsemeyle ona hoş geldin dedi. Heather nereye oturacağı konusunda kararsız bir şekilde ayakta kaldı ve onun selamla-masını özür dileyen bir mırıldanma ile karşılayınca Brandon'ın neşeli yüz ifadesi yavaş yavaş silindi.

"Korkarım bu öğleden sonra biraz aşırıya kaçtım Brandon."

Brandon yumuşak bir şekilde güldü ve onun sözlerinin anlamını tam kavrayamamış bir şekilde anlamaya çalıştı. Akşam ilerledikçe Brandon'ın düş kırıklığı en uç noktalara çekildi.

Onun yavaş ve acı içindeki hareketlerini inceledi ve onda gelip giden ürkekliği gördü. Heather masadaki bir sandalyeye oturdu ve yüzünü ekşitti. Hatti ona üzerinde oturacağı bir yastık getirene kadar rahatsız bir şekilde kıvrandı. Yemek boyunca oturduktan sonra Heather'm kasları iyice tutuldu ve neredeyse yerinden kalkamaz duruma geldi. Brandon onun elini aldı sandalyeden kalkmasına yardımcı oldu. O böyle yaparken, ısıltılı inciler kabaran göğüslerin arasında sarkarken, Brandon'm sıkıntılı mizacı daha da fena bir hal aldı.

Akşam kanepeden kalkmak için Heather kardeşlerin dikkatini çektiğinde, kayın biraderine neredeyse gözyaşları dolu bir yüzle baktı.

"Jeff lütfen beni bağışla," diyerek yalvardı. "Bu akşam sizle-re iyi bir şekilde eşlik edemedim. Dinlenmek için izninizi rica etmek zorundayım."

Jeff hafifçe eğildi ve topuklarını birbirine vurdu. "Güzelli-ğiniz her zaman bizi canlandırır hanımefendi. Beni şimdi terk edecek olduğunuz için üzgünüm. Ama tamamen anlıyorum. Yarına kadar tatlı kız kardeş."

Heather başını onaylayarak salladı, elini ve gözlerini Brandon'a çevirip sessiz bir şekilde onun yardımını rica etti. Brandon ona yardım etti. Kolunu sıkıca tuttu, merdivenlerde adımını atmasını sağladı. Birkaç basamak çıktı ama onun hareketleri o kadar acı içinde ve garipti ki Brandon eğildi ve onu kollari

arasına aldı. Brandon onu taşıırken Heather kollarını onun ensesine doladı. İcini çekerek başını onun omuzları üs-tüne bıraktı.

Aşağıda Mary hanımefendisine yardım etmek için atılmaya kalkınca büyükannesi kolunu yakaladı.

"Onları yalnız bırak çocuk." Hattı kızı akıllıca yönlendirdi.

"Hanımefendinin bu akşam senin yardımına ihtiyacı yok."

Brandon ana yatak odasının kapısını açtı ve karısını içeri taşıdı. Onu yatağın köşesine yumuşak bir şekilde oturttu. Heather'ın çoraplarını ve terliklerini çıkarmak için eğildi. Parmakları süslü çorap bağında kısa bir süre kararsız kaldı. Zorlukla yutkundu ve onun kalçasının sıcak tenine titreyen parmaklarıyla dokundu. Sonra çorap bağını ayağından aşağıya doğru indirdi. Heather kendisini yavaşça yataktan itip ayağa kalkarken Brandon ellerinde onun çoraplarıyla ne yapacağını bilemez durumdaydı. Heather arkasını ona döndü.

"Giysimi çezecek misin? Mary gelmiyor sanırım."

Brandon söyleneni yaptı. Heather giysiyi çıkarıp yere düşürdüğünde Brandon eğilip onu aldı. Bu arada Heather kalçalarını acı içinde ovuşturuyordu.

"Yumuşak yerlerim epey örselendi korkarım. Daha akıllıca davranıp bu kadar ileri gitmeyebilirdim. Şimdi böyle yapmadığıma pişmanım."

Brandon'ın ağızından onaylayan bir yanıt çıktı ve sonra onun geceliğini getirmek için, kendi giysilerini ararken geceliği en son gördüğü yere gitti. Bir tane gecelik seçti ve getirmek için döndü. Onu, mum ışığında, kombinezonu ayaklarında, genç ve zarif bedeni çıplak bir şekilde hafif ışıktaki parıldıyor olarak görünce durdu. Gözleri onun üstünde özlem dolu okşama ile dolaştı. Doğum yapmış olması onun beden şeklini bozmamıştı ve ipeksi tenine hiçbir zarar vermemişti. Gerçekte Heather şimdi kadınlığın olgunluğunu tamamlamış bir durumdaydı ve bu durum o anda Brandon'ı çok şaşırtmıştı. Ağızı kuruydu, elleri titriyordu ve bütün duyuları onunla dolmuştu. Zorlukla yutkundu ve giysisini ona götürdü. Heather onu giyerken Brandon çaresiz bir şekilde gözleriyle bu ziyafetten yararlandı. Heather giysiyi başının üstünden çekerken hafifçe eğildiğinde Brandon siyah ve mavi kabarmış izleri gördü. Bunlar dışında poposu son derece kusursuzdu. Brandon hafifçe içini çekti ve zihninde kendini birkaç yalnız geceye hazırladı.

Onun iç çekişini duyarak Heather göğsünün üstündeki bağlama işini bitirdi ve ona döndü. Ellerini ensesinin arkasına kaydırды.

"Affını diliyorum Brandon," dedi mırıldanarak. "Sağduyunun benim üstün yanlarım arasında olmadığı anlaşılıyor."

Heather onun başını kendisine doğru çekti ve dudaklarına aniden bir öpücük kondurdu. Sonra döndü ve büyük yatağın derinlikleri içine acı içinde kıvrıldı.

Brandon dişlerini birbirine sürterek kendi kendisine erkeğin bir

kadına, özellikle de kendi karısına bu durumda sahip olmasının centilmence olmayacağını söylüyordu. İyi içgüdüle-ri, öteki benliğinin düş kırıklığına karşın tartışmayı kazanmıştı. Mumlan söndürdü ve sonra oturma odasına gitti. Ceketini ve yeleğini çıkartıp küçük yatağa baktı. Yatak hakkında aklından birçok kötü düşünce geçti. Bu yatağa bir başka gece için daha girmekten nefret etti. Fısıltıyla küfretti. Çaresizlikle bir havlu aldı ve odadan kaçıp aşağıya indi. Geçerken, Jeff de çalışma oda-sından geliyordu. Jeff durdu ve havluyu gösterdi.

"Hangi cehenneme gidiyorsun?" "Derede suya gireceğim." Brandon kısaca yanıtladı.

"Dondurucu soğuk!" Jeff uyardı.

"Biliyorum." Brandon gürledi ve kardeşinin kahkahaları kulaklarında çınlarken yoluna devam etti.

Ertesi gün balo için hazırlıkların telaşıyla doluydu. Araların-da Abegail Clark'm da bulunduğu konuklar öğleden sonra gelmişlerdi. Hattı'nin kremi mucizeler yaratmış olsa da Heather ev sahibesi rolünü kabalığa kaçmayan bir tutuklukla yaptı. Yatmadan önce bir masaj daha yapıldı ve sabahtan itibaren kendisini yine eskisi gibi aydınlık ve neşeli hissetmeye başladı. Güne, gerekli bütün hazırlıkların tamamlandığından emin olmak amacıyla hummalı etkinliklerle başladı.

Brandon iş konularıyla ilgilenmek üzere daha önceden Charleston'a gitmişti. Kerestelerin ilk nakliyeleri gönderilmiş-ti, ödemeler yapılmıştı ve malı işleri yoluna koyulmalıydı. Para dönmeye başlamıştı. Sabahleyin şehrin bir ucundan öteki ucuna çok çeşitli işler yoluna koyulmuş ve öğle saatlerinde bu yoğun gündem içinde bir ara verilmişti. Brandon tana da isinin başına dönmek için küçük bir terzi dükkânının önünden geçerken ağır yükler taşıyan genç Bayan Scott tarafından neredeyse yere yuvarlanıyordu.

Her zaman olduğu gibi Sybil telaşlandı ve Brandon'ı görür görmez eli ayağı birbirine dolaştı. Brandon onun paketleri yerden toplamasına yardım ederken Sybil bu ıstırapıyla mücadele etmek için çok uğraş verdi. Pahalı giysiler üstünde kendisinin dayanılmaz olduğunu düşünüyordu. Beyefendi arkadaşları onun aşırı bir öz güvene sahip olmasına yol açmışlardı. Utangaç kozasından çıkmıştı.

Onları kapısının eşiğinde nefes nefese onu bulmak için görünce etkilenmişti. Pohpohlayıcı övgüveninin etkisi altında, onların yalnızca bir şeyin peşinde olduklarını tahmin edemiyordu.

'Yardıma ihtiyaç duyduğumda en güçlü, en yakışıklı adamın bana rast geldiğini düşünün Bay Birmingham.' Flört edasıyla koyu sürmeli göz kapaklarını kırıştırdı. Kötü ama bolca uygulanmış çok katlı kozmetik altında bile onun basitliği belli oluyordu. Brandon şapkasını hafifçe ve kibarca eğip paketleri kolunun arasına ittiğinde Sybil gözlüklerini düzeltti. Brandon'm ona kaşını kaldırarak baktığını görmeden devam etti.

"Bunlar benim gibi zavallı birisi için çok ağır. Eğer beni izerseniz size arabamı göstereceğim."

Brandon onun bitmeyen gevezeliklerini dinlerken söylene-ne uydı.

"Bu akşamki balo için çok heyecanlıyım. Bunun için çok güzel bir giysi yaptırdım. Ama onu ne zaman giysem yüzüm kızarıyor. Daha önce bu kadar cesur bir giysim olmamıştı. Giysileri diken, benim harikalar yarattığımı söylüyor. Kadınların giysileri hakkında çok bilgili biri. Kendisi İngiltere'den gelmiş ve bana giysilerini dünyanın en güzel kadınlarının giydiğini söylüyor. Onun görünüşüne bakarsanız, bunu hiç tahmin edemezsiniz. Çok ama çok çirkin birisi. Bana bakış tarzından dolayı neredeyse onun için üzülüyorum. Bu sabah onun eline vurmak zorunda kaldım. Vurduktan sonra o kadar şoka girmiş göründü ki ona gülmeden edemedim. Böyle düşünen bir adamın ilgisini isteyebileceğimi düşünmek!"

Araba beklemek için sokağı geçerken durdu ve ona utangaç bir tavırla baktı.

"Ama o kesinlikle benim düşlediğim adam değil."

Brandon huzursuz bir şekilde öksürdü ve bir atlı araba görmek için etrafa bakındı.

"Biliyorsunuz Bay Birming... Brandon," dedi biraz sıkıntılı bir şekilde söylemeyi başararak. "Ben - ben hepsini düşünmeye kalktığımda peşimden gelen beyefendilerin sayısını unuttum." Gözlerini onunkine kaldırdı. "Onlardan hiçbirisini benim gerçek aşkım olarak görmüyorum. Düşündüğüm tek adam var ama o da beni aramıyor."

Sizin arabanız burada mı?" Brandon rahatsız bir şekilde sordu. Beni çekici buluyor musun Brandon?" Birdenbire sordu.

"Evet, evet Bayan Sybil." Brandon kibarca yalan söyledi.

Sybil kıkırdadı ve nefesini toplayıp ona yine baktı. "Eşiniz kadar mı?"

Brandon araba için yeniden baktı ve Heather'ı yumuşak ve sevecen durumuyla düşündü ve Sybil'in nasıl böyle bir soru sorabildiğini merak etti.

"Ah bu haksızlık olur, öyle değil mi?" Şakıyarak konuştu. "Onunla evli olduğunuz için doğal olarak onun daha güzel olduğunu söyleyeceksiniz veya öyle söylemezseniz kaba birisi olacağınızı düşünürler değil mi?" "Eşimin çok güzel bir kadın olduğunu düşünüyorum Bayan Sybil." Kızgınlığını saklamaya çalışarak konuştu.

"Ah evet güzel birisi." Sybil hemen yanıtladı. Sonra yeniden

kıkırdadı. "Bana da güzel olduğumu söylüyorlar. Geçen gün Bay Barlett de öyle söyledi."

Brandon bir irkilmeyele ona baktı. Adamın adının anılmasıyla tüyleri diken diken olmuştu. "Bay Barlett sizin arayan kişilerden birisi mi?" "Evet," dedi kadın ve gülümsedi. "Onu tanıyor musunuz?" "Evet," dedi Brandon. "Onu tanıyorum." Derin bir iç çekti ve Sybil'e baktı. "Söyleyin bana Bayan Sybil. Anneniz sizin er-kek arkadaşlarınız konusunda ne diyor?"

Sybil'in alni mahcubiyetle kırıştı. "Onlardan bahsetmiyor. Niye bilmiyorum. O her zaman benim peşimden gelen olması-nı istemişti. Birileri olunca da o salona gelmiyor."

Belki onların size uygun kişiler olmadığını düşünüyor Ba-yan Sybil.

Sybil mutlu bir şekilde kıkırdadı ve ince kirpiklerini kırpış-tırdı. "Niye Brandon. Sanıyorum kıskanıyorsunuz."

Brandon çaresizlik içinde içini çekti ve kadın bir arabayı durdurduğunda çok rahatladı. Paketleri onun için koltuğa koydu ve şapkasını veda için eğdi. Sybil gülümsedi ve uzanıp onun ceketinden, kilisede Heather'ın yaptığını gördüğü gibi hayali bir tuy aldı.

"Bu akşam seninle dans etmeyi dört gözle bekliyorum Bran-don. Umarım beni mahcup etmezsiniz." "Bayan Sybil, siz büyük bir olasılıkla âşıklarınızla epeyce meşgul olacaksınız. Sizin

yakınınıza gelemeyeceğim bile." Ace-le olarak yanıtladı ve hemen gitti. Döndü ve onlara ahmakça bakan bir kadın grubunu gördü. Selamlamak için şapkasına do-kundu ve yoluna devam etti.

Brandon ana yatak odasındaki gardırobda ve şifoniyer-de giysilerini araştırdı, bu arada göz ucuyla Heather'a baktı. Heather aynanın önünde ince bir kombinezon içinde oturuyordu ve Mary onun saçlarına zarif bir şekil veriyordu. İnce turkuvaz kurdeleleri saçları arasına ve parlak saç bükümlerinin dışına yer-leştiriyordu. En alt çekmecenin dibine yerleştirdiği bir kutuyu çıkardı ve eşinin önüne koydu.

"Annem mücevheri severdi." Hemen her tarafı açıkta olan göğsüne bakıp sinirleri bozulduğu için oldukça boğuk bir sesle konuştu. "Annem, eşlerimize vermemiz için mücevherlerinin bir kısmını bana, bir kısmını Jeffe bıraktı. Bu benim payım. Takmak istediğin bir şeyler bulabilirsin burada."

Brandon kapağı kaldırdı ve Heather içindekileri görünce ne-fesini zor tuttu. Kutuda, çeşitli tipteki değerli taşlarla süslü çok sayıda ve türde mücevher vardı.

"Ah Brandon, bir parça mücevherimin olacağını bile hayal etmemiştim. Ve sen bana burada bir anda o kadar çok armağan veriyorsun ki! Ne diyebilirim? Beni çok şımartıyorsun."

Brandon güldü ve onun omzuna sıcak bir öpücük kondur-du.

Sakalı onun yumuşak tenini gıdıklamıştı ve onun gözleriyle aynada buluştu.

'Artık kaba bir adam yok karşında tatlım.'" Kulağına doğru yumuşak bir şekilde konuştu.

Heather başını salladı ve gözleri, bedeninden hoş bir duygu geçmiş gibi renk olarak daha da derinleşti. "Hayır asla aşkım."

Brandon onu, kendine çeki düzen vermesi için terk etti. Artık içi rahattı. Banyosunu yaptı ve giyinmeye başladı. Heather'ı öptüğü zaman gözlerinin nasıl koyulaştığını düşündü. Dantel uçlu boyun bağını düzelitti ve zümrüt yeşili ceketini beyaz yeleşinin üstüne giydi. İpek ceket ve siyah tokalı ayakkabıları dışında kusursuz bir şekilde beyazlar giymişti. Bronzlaşmış teni, gömleğinin açık rengi karşısında daha da koyu bir görüntü veriyordu. İşi bittiğinde kendisine aynada eleştirel bir gözle baktı. Heather'm kendisini yakışıklı bulup bulmayacağını merak etti.

Heather merdivenlerden aşağıya inerken, uzun pileli canlı turkuvaz mavisi giysisi hışırtılı sesler çıkarıyordu ve garip bir dalgalanan kalıpla açılıp kapanıyordu. Giysi onun ince bedenine ve uzun bacaklarına çok yakınmış gibi duruyordu ve üst kısım, göğsünü tehlikeli bir şekilde sınırlarından taşacakmış gibi yu-karıya bastırıyordu. Beyefendiler onu ilk gördüğünde, bu bek-lentiyle nefeslerini tutmuştu sanki. Brandon, onun giysisine bu özgün tepkiyi gösteren ilk kişi oldu. Heather ön pencerelerin yanında duruyordu ve dışarıya bakıyordu. Brandon merdiven-lerden aşağıya geldiğinde neşeyle ıslık çalıyordu. Oldukça keyfi yerindeydi. Heather onun çevresine

baktı ve Brandon'm sergi-lediği muhteşem duruşa hayranlıkla gözlerini gezdirdi. Bran-don onu gördüğünde yüzünü gülümseme kapladı ve yakınına geldi. Kulaklarından hoş bir şekilde sallanan elmas küpelerden birisine dokunarak dalga geçti. Onun taktığı tek mücevherdi.

"Sinirli misin tatlım?" "Yalnızca biraz."

Onunla yüz yüze gelmek için döndü ve onun gözlerinin göğsüne düşüşünü büyüyen bir şaşkınlıkla izledi. Nefesi boğazına takılmış gibiydi. Louisa'mn da geleceğini bilerek ve onun diğer kadınlara yönelmesini önlemek için bu giysiyi giymişti. Sonunda Brandon hafifçe öksürdü ve yeniden konuşmaya başladı.

Belki de daha az şeyi gözler önüne seren bir giysi giymeniz gerekir hanımefendi.

Arkalarında bir yerden bitiveren Jeff güldü ve kardeşinin yanında durdu. Heather iki adamın üzerindeki gözlerinin oldukça farkındaydı.

Bırak gıysın Brandon. Sen hiçbir zaman geri kalanların eğlenmesine izin vermezsin." Gülümseyerek devam etti. "Tabı, ne hissettiğini anlıyorum. Eğer o benim olsaydı, onu kilit altında tutardım." Kardeşine yarım döndü ve yüksek sesle fısıldadı Onun Louisa'dan çok daha güzel göründüğünü biliyorsun."

Heather ellerini beline koydu ve küçük ayağını kızgınmış gıb,

yere vurdu ve Brandon kızardı. "Şimdi Jeff, eğer benim akşamımı berbat etmek istiyorsan o kadının adından bir kez daha soz etmen yeterli olacak," dedi Heather.

Jeff kıkırdadı ve kardeşinin omzunu tuttu. "Hadi Bran oyunbozanlık yapma bu akşam. Bırak giysin. O harika görünüyor. Ona giysiyi değıştirtme. Ona bu akşam çok fazla bakmayacağıma söz veririm."

Brandon kardeşine öfkeyle baktı ve bir şeyler söylemeye başladı. Ama sonra düşüncesini değıştirdi. Yeniden Heather'a döndü.

"Seni ne memnun ediyorsa onu giy hanımefendi." Mutlu olmayan bir şekilde konuşmuştu.

Jeff güldü ve ellerini birbirine sürttü. "Sanırım bu harika bir parti olacak." Heather'm elini tuttu ve onu kolunun arasında aldı.

Gel tatli kız kardeş. Seni evin konuklarına göstermek zorundayım."

Heather omuzlan üstünden Brandon'a gülümserken kayın biraderinin yol göstermesine izin verdi. Brandon'ın yüzü asıldı ve kendi kendine ne yapacağını bilmez bir durumdaymış gibi etrafına bakındı. Heather oturma odasına girerken onun çalış-

ma odasına gittiğini gördü ve o da elinde büyük bir kanyak kadehi ile onlara katıldı.

Brandon önce konuklarını selamlamak için durdu. Bekârların hemen Jeff'e doğru yönelmesini sağladı ve böylece onların karısına pis pis bakmalarını minimize etmeye çalıştı. Louisa yüzünde kocaman bir gülümseme ve kolunda yeni aşığıyla birlikte hışımla geldi. Selam sözleri söylemeden önce gözlen kısa bir süre Heather'm giysisi üzerinde durdu. Yüzündeki gülümseme bir şekilde kaybolup gitti. Kendi sarı ipek giysisi onunki kadar cüretkâr ve biraz şeffaftı. Ama Heather'm giysisi için söylenecek görünür hiçbir olumsuz şey olmaması karşısında öz güveni sarsıldı.

"Canım Heather, bu akşam çok çekici görünüyorsun." Şok-tan biraz kurtularak konuştu. "Annelik sana yakışmışa benzi-yor." "Çok nazıksın Louisa." Heather yumuşak bir şekilde yanıtladı. "Ama emmim ki senin yanında kılıksız görünüyor olmalı-yım. Giydiğin giysi çok güzel."

Louisa, göz kapakları kahverengi gözleri üzerinde sarkarken yavaşça gülümsedi. Louisa onun göğsü üstünde elini hafifçe dolaştırdı ve sanki giysisinin şeffaflığına dikkat çekmeye çalıştı.

"Evet, değil mi? Thomas onu özellikle benim için tasarladı, iğneyi kullanmasını çok iyi beceriyor, sen de öyle düşünmüyor musun?"

Kadın devam etmeden önce Heather ancak gülümseme şansı bulabildi.

"Senin giysin burada mı dikildi canım? Seni Charleston'daki dükkânların hiçbirisinde görmedim. Brandon'm sıkı bir cimri-ye dönüştüğünü söyleme bana. O daha önce hep cömert biri-siydi."
"Bu giysiyi bana Londra'da yaptırdı." Heather kısaca yanıtladı.

"Evet tabii," dedi Louisa ve gülümsedi. "Benim için de giy-siler aldığı aynı yer olmalı."

Heather kadının iğneleyici sözlerini duymazdan gelmeyi yeğledi. Eski sevgilisinin evliliğini kabul etmemesinden ve karısına en azından asgari bir saygıyla davranmamasından rahatsızlık ve kızgınlık duyacak kişi Brandon'dı.

Bu küpeleri de Londra'da mı aldın?" Louisa sordu. "Bir ne-denle tanıdık geliyor.

Bunlar Brandon'm annesine aitti." Heather yanıtladı.

Louisa sertleşti. "Şimdi tanıdım." Yalnızca bunu söyleyip tepeden bakan bir tavırla uzaklaştı.

Jeff Heather'm kulağına eğilirken kıkırdadı. "İşini çabuk bitirdin Heather. Brandon'a ait olan her şeyde hak iddia etmişti."

Bir süre sonra, ilgisini çekecek herhangi bir genç bayanı secip özgürlüğüyle Matthevv Bishop yalnız başına geldi. Giy-sisi mükemmel pembemsi gri ipekle ton uyuşması sağlayacak acik mor ceketten oluşuyordu. Boyun bağı o kadar yükseğe K°nmuştu ki neredeyse çenesini içine alıyor gibi büyük dalgalardaki dantel göğsüne kadar uzanıyordu ve kollarından ellerini kaplayacak şekilde iniyordu. Tüylü şapkasını çıkardı Ve Brandon'ı görmezden gelerek Heather'm elini tutmak için adım attı. Brandon acele bir tanıştırma sözü mırıldandı ve onun devam etmesini işaret etti. Ama Adam yerinde kaldı ve konuştu.

"Brandon, senin atlar konusundaki bilgini her zaman hayranlıkla karşılamışımdır. Ama kadın güzelliği alanındaki bilgi Ve becerini böylesine harika bir başarı düzeyine taşıyabileceğini asla hayal edemezdim." Heather'a güven dolu bir gülümseme ile döndü.

"Hanımefendi, çok büyüleyicisiniz." Bakışını onun göğsüne doğru indirerek konuşmasına devam etti. "Güzelliğiniz zavallı kalbimi pır pır ettiriyor ve çekiciliğiniz yüzünden kekelemeden Konuşamıyorum."

Brandon'm gözünde gereksiz derecede uzun bir süre elini Heather'm eli üzerinde tuttu. Brandon hafifçe kızardı ve yumrugunu sıktı. Matt yeniden doğrulduğunda Jeff onu elinden tuttu ve onu tehlikesiz bölgeye, balo odasına götürdü.

Başka bir dans başladığında müzik hızlıydı Brandon karı-sını elinden tuttu ve onu balo odasına takdim etti. Neşeli çift-ler iki sıra oluşturmuşlardı. Birinci sırada hanımlar, ikincisin-de onların eşlikçileri. Heather kendisini mutlu grubun içinde buluverdi. Bir ezgi başladığında Brandon onun önünde eğildi, buna karşılık Heather gülümsedi ve Brandon'm önünde derin bir reverans yaptı. Parmak ucunda durdular ve müziğe uydular. bu arada Brandon Heather'm göğsüne doğru sıkıntılı şekilde baktı durdu. Danslar tamamlanınca onu bir kenara çekip yavaş-ça söylendi.

"Hanımefendi. Bu giysiyle benim akşamımı berbat ediyor-sun. Biraz daha dikkatli olmanı rica ediyorum."

Heather masum gözlerle ona baktı. "Ama Brandon,Louisa'nım giysisi benden daha açık saçık ve diğerlerinin de öyle."

"Başkalarının ne giydiği beni ilgilendirmez," diyerek Bran-don çıkıştı. "Senin giysin beni kaygılandırıyor. O giysiyi hemen çıkarmanı bekliyorum. Giysi beni sinirlendiriyor."

"Oldukça güven içindeyim Brandon." Tatlı bir şekilde ya-nıtladı. "Senin kaygılanmanı gerektirecek bir şey olduğunu san-mıyorum."

"Brandon, iyi bir adam." Bir adamın sesi onların konuşması-nı böldü ve Matt onlara katıldı. "Çekici eşinle dans etmeme izin verir misin? Onu uzun süre tutmayacağım."

Brandon bir kurtuluş yolu göremedi ve kızgınlıkla Heather'ı ona teslim etti. Diğer bir adamın onu dans pistine götürerek takip etmesini en azından mutsuz bir şekilde izledi.

Dans ederlerken Heather adamın yiyecek gibi bakan bakış-

larıyla karşılaştı. Adam çalan saray şarkısının dans adımlarının avantajlarını kullandı. Heather reverans yaparken adamın bakışları onun göğsü üstündeydi. Elleri geçişlerde onu sahiplenir gibi tutuyordu. Bütün dans boyunca Heather arzulu bakışların üstünde olduğunu farkındaydı.

Şimdi Matt'in daha önceden istediği gibi müzik vals ritmine geçti ve o kararsız Heather'ı, ona vals adımlarını öğretmek için istekle tuttu. "Bu oldukça basit Heather tatlım. Rahatla ve benim yönettiğim şekilde yap."

O kadar yakın bir şekilde kolları üzerindeyken rahatlaması olanaksızdı. Heather onun ellerinin durması gereken yerde olması için mücadele etti. O, bu dansla Brandon'ı çılgına çevirecekti mutlaka. Ondan izin alıp ayrılacakken kocasının Louisa'nın pençesinde ayakta dururken gördü. Sarışın gülüyordu ve ona yaslanıyordu. Brandon'a açık göğüs hattından içerisini görmesi için bütün fırsatları veriyordu. Heather, onun giysisinin göğüs kısmının zemine kadar bütün çıplaklığını gösterdiğinden emin-di. Brandon ondan uzaklaşmak için bir harekette bulunmadı.

Mantıksız kıskançlık içini kaplarken Heather'm sırtı dikleşti. Matt'in öğretmeye çalıştığı adımı kaçırdı ve onun ayağı üstünde soluğu aldı. Yüzü kıpkırmızı oldu.

'Ah çok özür dilerim Bay Bishop. Bu dans için çok sakarım.

Matt güldü. "Tam tersine Heather, siz çok zarıfsınız. Ama biraz

daha rahatlamalısınız." Eli onun belini sıktı. "Hadi gelin, o kadar gergin olmayın. Sizi ısırmayacağım."

Heather yeniden onu takip etmeyi denedi. Ama gözlerini kocasından ayıramıyordu ve sonuçta Matt'in ayağı yine zararlı çıktı.

Matt güldü. "Belki şarabımız vardır." Onun özür dileyen yüzüne bakarak konuştu.

"Evet belki," diye fısıldadı Heather. Yerin dibine geçmiş bir şekilde onun kendisini içki masalarına çekmesine izin verdi.

Kıskançlıktan doğan kararlılıkla, başka bir vals için dönme-ye başladıklarında neşeyle gülmeye başladı. Buna şampanyanın katkısı çok azdı. Dansı çabucak öğrenmişti ve birkaç coşkulu dönüşten sonra bu dansı oldukça zevkli buldu.

İyi bir dansçı olmasa da Matt ısrarlıydı ve birkaç valsden son-ra Jeff gelip onunla dans etmek istediğinde, Brandon'm istek-sizce bıraktığı gibi o da Heather 'ı Jeff 'e teslim etti.

"Başka bir erkeğin kalbini de kazanmışa bcniyorsun Heat-her." Dansa başlarken Jeff sırttı.

Kulağıyla müziği dinlerken omzunu silkti Heather. Oda-da Brandon'ı görmek için çabalıyordu. Onu bir grup adamın

arasında g6rd6. Louisa g6r6n6rde yoktu. Onu aradığı daha 6n-
ceki zamanlarda neredeydi? Onu veya Louisa'yı bulamamıştı ve
onların bu g6zden kayboluşları Heather'ı rahatsız etmişti.
Louisa'mn c6mert g6ğs6n6 dayanabileceğinden daha 6ok g6r-
m6ş olabilir ve onu ateşli okşamalar i6in dışarıya 6ıkarmış ola-
bilir miydi? Brandon'm Louisa'yı okşadığı hayaliyle dudağını
ısırdı ve sersemletici bir ağı kalbine saplandı.

"Seni ne kaygılandırıyor Heather?" Jeff yumuşak bir şekilde
sordu. "Pek de memnun bir durumda g6z6km6yorsun."
Onun i6in zorlukla g6l6msedi. "Korkarım senin arkadaşın, yeşil
canavar tarafından ısırılmış olmalıyım. Louisa'yı yapabile-
ceğimi sanmama karşın g6rmezden gelemiyorum."

G6zleri parlarken hafif6e g6ld6. "Onu seviyorsun o za-man?"
"Tabii," diye yanıtladı. "Bir kuşku mu vardı?" "Ah biraz."
G6l6msedi. "Bir zamanlar ondan nefret ettiğini tahmin
edebilirdim."

Heather'm başı şaşkınlıkla sallandı. "Bunu sana ne d6ř6n-
d6rd6?"

Ağız neşede seğirdi. "Bilmiyorum. Yalnızca aklıma gelen bir
d6ř6nce sanırım."

Melodi sona ererken Jeff onu yeniden kara kara d6ř6nen
Brandon'a g6t6rd6 ve kendisine bir eş bulmaya gitti. 6enesi

iyice gerilmişti ve yanağında bir kas seğirdi.

"Vals öğrenmek hoşuna gitti mi hanımefendi?" Alaycı bir şekilde sordu. "Eminim en yetenekli eğiticiye sahiptin. Sana onun yarısı kadarını bile öğretemezdim."

Heather burnunu havaya kaldırdı. "Senin nasıl vals yapılacağını bildiğinden haberim yoktu Brandon." Öyle hissetmemesi-ne karşın küstahça yanıtladı.

"Ah? Bilseydim öğretmeme izin verecek miydin?" Brandon keskin bir şekilde güldü. "Kocanın kolları arasında olmak kesinlikle yabancı bir adam tarafından okşanmanın ancak yarısı kadar heyecan verici olabilir."

Heather Louisa hakkında sert bir cevap vermemek için kendini tuttu ve inatçı bir şekilde sessiz kaldı.

"Belki ne öğrendiğini göstermek istersin." Brandon müzisyenlere bir başka valse başlamanın işaretini verdi. "Bakalım sana ne öğretmiş."

Onu kibar olmayan bir şekilde kolundan tuttu ve vals melodileri odayı doldururken Heather'ı piste götürdü. Başlangıçta yavaş bir şekilde, neredeyse durur gibi dans etmeye başladılar. Müzik onların gerginliklerini azalttıkça gevşemeye başladılar. Akıldan çıkmayan tonlar onları büyülemiş gibiydi ve ikisi de birbirinin varlığıyla dolup diğer her şeyi unutmuştu. Büyüleyici nakarat onların bir parçası durumuna gelirken salonda müzikle

birlikte hareket ettiler, yayıldılar ve döndüler. Heather yalnızca onun elinde dolandığını, esmer ve yakışıklı yüzünün onu takip ettiğini biliyordu. Brandon da onun tutuşmadaki yumuşaklığın, önündeki derin mavi gözlerinin farkındaydı ve harika bir ritm sanki onları iplere bağlı kuklalarmış gibi dans pistinde yönlendiriyordu.

Her ikisi de yavaş yavaş salonun müzik dışında sessizleştiğini, yalnız dans ettiklerini anladılar. Durdular ve sanki yeni uyanmış gibi etrafa baktılar. Dans pistinin köşesine çekilmiş konukları tarafından uzun süre alkışlandılar ve mutluluk anlarını sessiz' bir şaşkınlık içinde izlediler.

Brandon gülerek Heather'a doğru eğildi. Heather, konuk-larının nazik tavırlarını takdir ederek büyük bir reverans yaptı. Sonra Brandon müzisyenlere başıyla işaret verdi ve onlar baş-ka bir valse başladılar. Heather'ı yeniden kollarına aldı ve diğer çiftler de onlara katılırken dans etmeye başladılar. Kenardan Louisa Heather'ın arkasından bir şampanya bardağı üstünden kızgınlıkla bakıyordu.

Partinin temposunu belirlemiş olarak Brandon ve Heat-her dans pistim terk ettiler ve içki masasına gittiler. Heather, Brandon'm önerdiği şampanya bardağını kabul etti. Brandon daha sert bir içki seçti. Konuklarıyla tek tek ilgilendiler ve on-larla neşeli konuşmalar yaptılar. Fakat hareketli bir dans başladı-ğında yaşlı bir beyefendi Heather'ı kaptı. Adamların biri diğerini takip etti. Onlar arasında neşeli ve laubali Matthevv da Heather ile dans pistinde yeteneklerini yeniden göstermeyi denedi. Ama

Brandon bu davette az sayıda kadınla dans etti ve zamanının çoğunu içerek geçirdi.

Heather sonunda istekli partnerlerinden izin istedi ve Brandon'ı bardağındaki kanyaga bakıp düşünürken ensesinin dibinde de Louisa'mn ona, nasıl yalnız bırakıldığını fısıldayıp, karısının diğer adamlarla dans ettiğini gösterip onu teselli et-meye çalışırken buldu. Heather Louisa zafer edasıyla kaşını kaldırdığında ve kendisine alaycı bir şekilde gülümsediğince yavaş yavaş içinin yandığını hissetti. Brandon yavaşça bakışlarını karısının yüzüne doğru kaldırdı, çektiği acıyı başarılı bir şekilde yüzünde gizlemişti. Matt Heather'm arkasından uygunsuz bir zamanda gelip onun omuzuna bir sarhoş öpücüğü kondurdu. Brandon'm gözleri öfkeyle doldu ve kendisiyle Heather için özür diledi. Onu kolundan tuttu, balo odasından çıkardı, çalışma odasına götürdü ve kapıyı arkasından kapatıp Heather'a bakıp alaycı bir şekilde konuştu.

"Çok eğlenceli bir şekilde zaman geçiriyor gibisin hanıme-fendi. Belli ki dokunulmak ve okşanmaktan hoşlanıyorsun."

Heather donakaldı ve gözleri kızgınlıkla parladı. "Nasıl bunu söylersin! Bunu bana nasıl söylersin!"

İçkisini bırakarak Brandon ileriye doğru yürüdü. Ama Heather directti ve onun kızgın bakışına aynı karşılığı verdi. "Sarhoş aklın seni yanıltıyor. İyi ev sahipliği görevimi yaparken sen o sarı saçlı ineğin kuyruğunu kıstırması, memelerini gözüne sokması ve kulağına güzel şeyler fısıldaması üzerine kızışmış titreyen bir aygır portresi çiziyordun." "Hadi canım," diye bağırdı Brandon

ve ellerini kaldırdı. "Bütün gece, tuzağına düşen aptal kadınları yatağa atarak ken-dini kanıtlamaya çalışan o aptal züppenin seni çekmesini, okşa-masını ve sana sürtünmesini izleyip ayakta kalacağım ve sonra sen bana döneceksin!" "Dar kafalılık - Ah!" Yanıt için doğru kelimeleri bulamadı, kızgınca arkasını ona döndü.

Brandon'm viskinin etkisi altındaki zihni onu yanıtmıştı ve sesinde kendi kendini tatmin tonu vardı. "Yani benim yüzüme bakamıyorsun. Yani doğruyu söylediğimi biliyorsun."

Heather'm arkasından ona doğru yaklaştı ve onun kuvvetli kokusu Brandon'm sarhoş durumunu daha da sersemletti. Yüz ifadesi kendi kendine acımaya dönüştü.

"Niye bana bunu yapıyorsun? Niye benden uzaklaşıyor ve diğerlerinin okşamalarını arıyorsun? Ben sessiz bir sürgünde gibiyim. Her zaman istiyorum ama dokunmuyorum. Sense hemen hiç tanımadığın o aptal züppeye bütün yakınlığınla bedenini yaklaşıtıyorsun."

Arzu dolu ihtirası sağduyusuna hâkim oldu ve onu sertçe arkasından yakaladı, bir eli cezbedici göğsünü ezerken diğeri kalçasında durmak üzere aşağıya doğru kaydı. Dudakları onun beyaz çıplak omuzlarını açlıkla aradı. Onun bu ihtiraslı hareketi karşısında hem kızgın ve hem de şaşkın bir durumda olan Heather nefesini zor tuttu, sonra döndü ve bütün kuvvetiyle onu itti. Arkaya doğru sendeleyerek masaya doğru nefes nefese yaslandı. Onun bu manevrasının acemi haşinliği karşısında utanç

dolu bir dargınlıkla Heather'ın yüzü yandı.

Brandon onun bu tepkisi üzerine şaşkın bir şekilde kollarını açmış olarak ayakta kaldı. Neredeyse yalvarır gibi konuştu.

"Benimle derdin var? Yukarıda Tanrı var, söyle bana, niye bu rahip hayatını yaşamalı ve sonra senin başkalarının iştahını kabartmanı izlemeliyim?"

"Seni aptal," dedi Heather nefesini toplayıp. "Gerçek bir aptalsın!" Kapıya doğru titreyen bir parmağı uzattı. "Sen sanıyor musun benim istediğimi - Ah!"

Daha fazla devam edemezdi ve tükenmiş bir yılgınlık için-de onun yanından geçip kapıya doğru gitti. Ama açmadan önce döndü ve şaşırtan bir küçümseme ile konuştu.

"Git mızırdanan yatak arkadaşını bul ve içkili espri anlayışını onunla paylaş. Birbirinize layıksınız."

Bunu söyleyip odadan çıktı ve Brandon'ı acılı bir karmaşa içinde bıraktı. Aşağıdaki dans odasına doğru aceleyle gitti. Bir-denbire dağınık durumunu fark etti, kendini toparlamak için bir süre dışarıda durdu. Yakınlarda Jeff iki genç bayanla konuşuyordu ve Heather'ın yüz ifadesini ve kararsızlığını görünce bir şeylerin ters gittiğini anladı. Hemen özür diledi ve onun yanına gitti.

"Ne var, ne oldu Heather? Sanki şeytan görmüş gibisin." "Benim

şeytan yorumum sarışın bir fahişe." Heather alaycı bir şekilde konuştu. "Bir adam nasıl bu kadar kör olabilir?"

Heather'ın ilerisine, çalışma odasına doğru bakan Jeff yu-muşak bir şekilde güldü. "Kardeşimin yine o olağan çekici aptal halini aldığını tahmin edebiliyorum. Ama gel prenses, bu akşam üzgün olma." Onun elini tuttu. "Bir şeyler içmek ister misin?"

Heather başıyla onayladı ve çok geçmeden elinde bir şam-panya kadehi vardı. Titreyen elleriyle dudağına kadehi yaklaştı-rarak büyük bir yudum içti.

"Beni rahatlatacak birisi gerektiğinde sen her zaman yakı-nımda oluyorsun." Sert içki onu rahatlatmıştı sanki.

Jeff güldü. "Buralarda benim arkamdan Aziz Jeffrey derler."

Heather gülümsedi, moralinin onun bu jestiyle biraz düzel-diğini hissetti. Jeff onu eliyle sakın bir köşeye çekti.

"Brandon ile ilgili birkaç şeyi sana açıklamalıyım. Onu o za-man daha iyi anlayabilirsin. Babam, başka bir adamın elinin an-nemin üzerinde olmasına ne kadar masum olursa olsun dayana-mazdı. Brandon da senin açından aynı soruna sahip olduğunu anlıyor. Seninle tanışmadan önce, duygularını kontrol edebi-leceğine inanıyordu ve kendinden çok emindi. Gerçek bir aşkı hiç yaşamamış olduğundan şimdi kendisini açıkça kaybetmiş durumda ve senin yarattığın duygularla baş edemiyor. Heather ister inan ister inanma, o güçlü görüşlere sahip birisi. Seninle

birlikte kendisini bu eski görüşlerine ihanet etmiş gibi hissediyor. Onun ruhunu, onun düşündüğünden çok farklı bir kişiyle karşılaşacak şekilde değiştirdin. Onun yaşındaki birisi için, minik bir kızın onun düşüncelerini tamamen değiştirebileceğini görmek biraz korkutucu." "Ben mi bunları yapıyorum Jeff?" Heather yumuşak bir şekilde sordu.

Jeff sıırttı. "Canım, Lotusa başka adamlarla dans ettiğinde Brandon'm onlarla hiç ilgilenmediğine bahse girebilirsin."

Heather'ı daha da rahatlatmayı sürdürmeden önce Matt onlara katıldı. Matt aldığı çok miktarda alkolün de etkisiyle son derecede neşeli ve fıkır fıkır bir ruh durumundaydı.

"Böylesine parlak bir etkinlik için ıkiniz de çok ciddi görünüyorsunuz. Heather canım, senin moralinin yeniden yükseldiği görülüyor."

İşaret ve başparmağı ile dürbün yaparak oradan Heather'a baktı. Bakışı onun yüzünden şık ayakkabılarına ve yeniden kısa ama çok keyifle göğüslerine döndü.

"Doktor Bishop sizin durumunuz için daha çok pratik öneriyor. Bu amaçla dans pistinde kısa bir tur yapmak gerekiyor." Elini gergin ve görgü kurallarına uygun bir şekilde sundu ve sevimli bir şekilde gülümsedi. "Benim çok sevgili Bayan Birmingham'ım, bana eşlik eder misiniz?"

Heather gözünün bir köşesinden Louisa'nın yaklaştığını gördü.

Onun kıskanç dalga geçme hamlesiyle karşılaşmamak için, Matt'ın kolunu kabul etti.

Jeff de Louisa'yı görmüştü ve Heather'm dans etme kararı-nı anlamıştı. Kadın, çiftin dans edip dönüp gitmelerini izledi. Kısılan gözleriyle ve sıkıca kapanan ağzıyla onları dans pistinde takip etti. Açıkça artık kendisini ilgi odağı olarak görememekten ve Heather'm güzelliğine çarpılan hevesli erkeklerin dans etmek için onu neredeyse görmezden gelmesinden hiç de memnun değildi.

Jeffin gözleri Louisa'dan yengesine doğru gitti. Matt dur-madan okşama gayretleri içindeyken Heather sürekli olarak onun elinin ciddi bir temasla dokunmaması için gayret gös-teriyordu, ikisini bir süre gözledi ve aralarına girmeyi düşün-dü. Sonra kapıya doğru göz attığında orada Brandon'ı ayakta dururken gördü. Brandon'm yüzünde tamamen boş bir ifade vardı ve Matt'ın kollarındaki karısını izliyordu. Jeff, kardeşi-nin sakın görünmek için nasıl bir gayret içinde olduğunu ve ne kadar tehlikeli bir şekilde şiddete başvurmaya hazır duru-ma geldiğini anladı.

Heather'm tarafına gitme konusunda bir saniye bile zaman kaybetmedi. O yaklaştığında Heather rahatladı. Ama Matt bu müdahaleden hiç de memnun değildi.

"Ah Jeffrey. Eski dost. Yapma yeniden. Onunla bir dansı bitirememek çok korkunç bir şey oldu. Birisi bizi sürekli ayırı-

yor."

Kolları belinde kızgın bekâr Jeffin partnerini dansla uzaklaştırmasını izledi. Açık bahçe kapısının yakınma geldiklerinde Heather kayın biraderine yalvarırcasına baktı.

"Temiz hava çok davetkâr Jeff Bahçede bir yürüyüş yapalım diye rica etsem benim için kötü düşünür müsün? Bütün bu dans edişlerden sonra korkarım kendimi çok yorgun hisse-diyorum."

Jeff güldü. "Senin en küçük arzun benim için emirdir pren-ses. Dışarıdaki gül bahçesine kaçtılar ve evden uzaklaşan bir yol üzerinde yürümeye başladılar. Yol onları evden sonra yüksek çite ve havaya hoş kokular saçan çalılıkların dallarım gökyüzünü kaplamak için yayan büyük bir meşenin olduğu yere götürdü. Evden görünmeyecek bir noktadaydılar ve kulaklarına valsın hoş melodileri yumuşak bir şekilde ulaşıyordu. Heather ağacın altındaki demir banka oturdu ve Jeffin de gelip yanına oturma-sı için eteğini düzeltti.

"Burada bütün gece kalabilirim. Burası kesinlikle içerisin-den daha huzurlu."

Jeff kıkırdadı. "Senin bir içkiye daha ihtiyacın var Heather. Ben kendim için de istiyorum. Ben geri gidip bizim için biraz şampanya alsam sen burada kalabilir misin?" "Tabii," dedi Heather gülerek. "Artık büyük bir kızım. Karanlıktan korkmam." "Şimdiye kadar bilmelisin Heather. Büyük kızların

küçük kızlara göre karanlıkta daha dikkatli olmaları gerekir." "Ah Jeff, o noktada ben de sana güveniyorum." Heather dal-ga geçti.

"Brandon'a ait olmasaydın bebeğim." Gözlerinde bir parıl-tıyla hemen yanıt verdi. "Matt'le olduğundan daha da meşgul olurdun."

Jcffin uzun boylu ve esmer erkeksi figürü karanlıkta kaybolurken gülüşü Heather'a doğru yankılanıyordu. Heather gülümsedi ve arkasına bir iç çekişle yaslandı. Bileğinden sarkan dantelli yelpazeyi öylesine açıp kapattı. Yakından gelen bir hışırtıyı dinlemek için durdu ve onun ne için geri geldiğini merak etti. Çitlerden gelen adamın Jeff olmadığını, daha kısa boylu ve açık renk giysiler giymiş birisi olduğunu fark etti. Adam yakın-laştı ve Matt'i tanıdı. Heather hemen kalktı ve kanepeye arka-sını verdi.

'Jeff şimdi ayrıldı Bay Bishop, eğer onu görmek istiyorsa-nız." Sinirli bir şekilde konuştu.

Matt yumuşak bir şekilde güldü ve onu bahçenin kanepesi etrafında takip etti. "Şimdi sen buradayken onu ne için görmek isteyeyim sevgili Heather? Seni görünce aklım karışıyor. Dansımızı bölecek kimse yok burada. Dansımızı şimdi bitirmek ister misin? Bunun mutlaka olacağına yemin ederim." "Teşekkürler ama hayır Bay Bishop. Çok yorgunum."

Matt ilerledikçe Heather ağacın gövdesine doğru geriledi. Matt yakınlaştıkça öne doğru eğildi ve ellerini onun arkasından doladı.

"Peki o zaman," dedi Matt onun kulağına fısıldayarak. "Bunu isteyeceksin."

Ağırlığını Heather'm üstüne yaslarken dudaklarını onun boynuna yapıştırdı. Heather kıvranıp kurtulmak için elinden geleni yaptı.

"Bay Bishop lütfen!" Öfkeyle itiraz etti. "Brandon..." "Onun bilmesi gerekmez." Heather'ı omuzlarından öpe-rek fısıldadı. "Ona söylemeyeceksin değil mi? Çok sinirli bir adam."

Onu itmek için çok uğraştı. Ama Matt'i bir türlü üzerinden atamıyordu.

"Bana karşı koyma Heather. Sen benim olmak zorundasın. Kendime engel olamıyorum. Sen beni çılgına çevirdin."

"Bırakın gideyim. Gideyim yoksa çılgılık atacağım ve kocam sizi öldürecek." "Sus. Bana karşı koyma."

Matt dudaklarını onunkilerine bastırarak arzulu bir öpüşle kapattı. Tatlı, taze göğüslerini avuçlama niyetiyle ellerini göğsünün üstüne doğru kaldırdı. Onun dudakları altında kıvrandı ve

incecik bir sesle bağırmaya, onu itmeye çalıştı. Bu, onun ağırlığının üzerine daha da abanmasıyla sonuçlandı.

Birden Matt arkasından gelen iki güçlü ve becerikli el tarafından yakalandı. Matt korku içinde cıyak cıyak bağırmaya başladı. Adamı çalı-lıklara fırlatırken Brandon'ın yüzü öfkeden şekil değiştirmişti.

Matt korku içinde ayağa kalkmaya çalışırken Brandon onun poposuna sert bir tekme yerleştirdi. Matt acı içinde yayılarak çalılıklara doğru uçu. Matt ayakları üzerine sendeleyerek doğruldu ve orayı arkasında ceketinin kuyruğu uçarak terk etti. Heather destek için ağaca yaslandı. Adamın ne kadar hızlı kaçtığını memnuniyetle gözledi. Kocasının onun yanına gelirken titrek bir teşekkür gülümsemesi yüzüne oturdu. Ama Brandon onu ya-kalayıp aynı ağaca bastırınca bu gülümseme hemen kayboldu.

"Bu çıtkırıldım züppenin uçkuruna sahip olma sorunu var. Ama anımsaman gerekeceği üzere benim öyle bir sorunum yok."

Brandon'm ağzı Heather'inkine çullandı, vahşi bir şekilde onun dudaklarını açmaya zorladı. Sonra dilini onun dudakları-nın arasından içeriye doğru soktu. Onu arzuyla, ihtirasla ve artık kendisini sınırlamadan öperken Heather'm dudakları berelendi. Tecavüzden kurtulduğunu düşünürken, şimdi yine aynı kaderle baş başa kalmaktan korktu. Alması için bütün haklara sahip olduğu istediği şeye ulaşmasında Brandon'ı engelleyecek irade gücü yoktu. Matt'in istenmeyen ilgisinden soğuk bir şekilde etkilenmemişken şimdi kocasının sarılması karşısında tatlı bir

şekilde başının döndüğünü ve birden zayıf durumda olduğunu hissediyordu. Elleri memelerinin üzerine doğru geldi, parmakları aradaki derin vadide buluştu ve giysisinin altına kaymadan önce orada bir süre keyifle kaldı. Heather hafif bir sesle inledi, eteklerini kaldıran ve saçlarını dağıtan şiddetli bir rüzgâra'kar-şısı durmuş gibi titredi. İhtirasın ateşi ve sevgilinin okşaması ile cinselliğinin nasıl uyanabileceğini bilmiyordu. Heyecan, içine yerleşmişti sanki. Onun bilmediği, garip bir şekilde sona ermedikçe de asla tamamlanmayacak bir ihtiras. Brandon'm ağzı, onun ağzının kenarına doğru yaklaştıkça ağzından anlaşılmasız sözcükler döküldü. Ateşli öpücüklerle orada ve boynunda gezindi. Heather'm parfümlü sıcaklığı Brandon'm içindeki ateşi daha da körüklüyordu. Dokununca heyecanlandıran göğüslerini giysisinden kurtardı ve onların beyaz yuvarlaklıkları gecede nazlı bir şekilde parladı. Brandon onları açgözlülükle öpmeye başladı. Sıcak nefesi onun tenini yakıyordu.

Heather gözle-rini kendinden geçerek kapattı ve başını arkadaki ağaca yaslayıp bu yeni deneyimin tadına varmaya başladı. Brandon'm eli kal-çaları boyunca kayıp giysisinin altında çıplak poposu üstünde aradığını buldu dizleri ile bacaklarını ayırmaya zorladı. Onu sert bir şekilde kendine çekti. Artık yüzü yeniden onun yüzü üstündeydi ve Heather'm aralık dudaklarına boğuk bir sesle mırıldanıyordu. Nefesleri birbirlerinin ağzını ısıtıyordu.

"Sen benimsin Heather. Benden başka kimsenin olmayacak-sın. Bedeninin güzelliklerini yalnız ben tadacağım. Parmakları-mı şıklattığımda hemen geleceksin."

Kolları ondan kaydı ve inanamaz bir şekilde Heather baktı. Dönüp yürüyerek uzaklaşırken Heather'ı öylesine hamur gibi ve titreyen bir durumda bırakmıştı. Bedeni onun öpücükleri ve dokunuşu için özlem içindeydi. Acılı bir düş kırıklığı ile ürperdi. Onu geri istedi ve neredeyse bunun için bağıracaktı. Ama Jeffin onun adını kaygılı bir şekilde seslendiğini duydu. He-men arkasını dönerek giysilerini düzeltti ve göğsünü kapattı.

Jeff çalılıklar arasından geldi. Elinde yarı dolu bardaklar vardı. Şampanya elinden etrafa sıçradı. Omuzlan üstünden bakarak sordu.

"Burada neler oluyor? Matt'i poposunu tutarak giderken gördüm. Brandon da neredeyse beni yere deviriyordu." Etrafa baktı ve onun dağınık durumunu görünce gözleri büyüdü. "Heather iyi misin? Aman Tanrım! Eğer Matt... Eğer birisi seni incittiyse..."

Ondan şampanya bardağını alırken başını salladı. İki eliyle tuttuğu bardağın titreyen elleri yüzünden dökülmemesine çalışıyordu. Kadehi dudaklarına götürdü ve ara vermeden sonuna kadar içti.

"Haklıydın Jeff," dedi Heather titreyerek. "Büyük kızların karanlıkta kaygılanmaları gereken çok şey var." "Matt buraya gelip seni rahatsız mı etti? Tanrım bana yardım et. O adi herifin boynunu buracağım!" "O buradaydı." Heather nefes aldı. 'Ama Brandon onu ter-biye etti."

Jeff kıkırdadı. "Bu görülmeye değer bir şey olmalı. Senin onunla dans edişini izlerken Brandon delirmiş gibiydi. Bütün bu eğlenceyi kaçırmama, beni dans pistinin köşesine çektiği için neden olan Louisa'nın boynunu kırabilirim. Ama herhalde o neler olup bittiğini biliyordu ve benim müdahale etmemi istemiyordu. Böylelikle Brandon seni suçlayabilecekti." Jeff ona baktı ve her şeyi anlamış olarak sordu.

"Seni suçladı mı?"

Heather histerik şekilde güldü ve omzunu silkti. "Onun ne düşündüğü hakkında fikrim yok.

Jeff bir süre onu inceledi. "Heather iyi olduğuna emin mi-sin? Kendinde değil gibi davranıyorsun.

'Ah Jeff," Heather yarı tıkanmış gibi konuştu. "Şu anda hiç-bir şeyden emin değilim. En azından kendimden emin değilim. Gerçekten aklımı başıma toplamalıyım, öyle değil mi? Bu halde birisinin yüzüne nasıl bakabilirim? Bir süre kendi odama çekilmem iyi olacak."

Heather'ı koluna taktı. "Gel o zaman canım. Seni geri götüreceğim." "Dans salonundan değil ama," dedi yalvaran tonda. "Korka-rım herkesin ilgisi üzerimde toplanacak."

Jeff kıkırdadı. "Tamam, seni dolaştırarak ön tarafa getirece-ğim."

Jeff onu kapıya götürdü ve kapıdan girdikten sonra odasına gitmek için izin aldı. Bu dağınık durumunu kimsenin görme-yeceğini umarak açık olan çalışma odasının önünden aceleyle geçti. Odanın içinde adamlar toplanmışlar, ev sahibinin içkile-rinin keyfine vararak neşeli bir şekilde gülüyorlar ve konuşı-yorlardı. Heather onların arasında kocasının sesini tanıdı ve bu gece ilk kez onun rahat bir şekilde kıkırdayarak güldüğünü ve kimi şakalara hemen hoş yanıtlar verdiğini duydu. Kapıdan ace-leyle geçerken kalbi daha hızlı atmaya başladı.

Brandon bulunduğu yerden karısının giriş salonundan ace-leyle geçişini gülümseyerek izledi ve konuklardan izin alıp, ça-lışma odasının hemen dışında beklemeye başladı. Keyifle purosunu yaktı, Heather'ın merdivenleri çıkışını izlerken dumanla-rın arasından şaşı gibi baktı. Narin kalçalarının harikulade bir şekilde sallanışını ve giysisinin ona yapışık durmasını gözleriyle takip etti.

Heather merdivenlerin başında kararsızlıkla durdu. İzlendi-ğini hissedip omzunun üzerinden arkasına baktığında Brandon'ı kendisine bakarken buldu. Yakışıklı, sakallı yüzünde anlaşı-lmayan bir ifade vardı. Aralarında olanları anımsayarak kızardı. Mary çocuk odasından gelip bebeği sakinleştirmeye çalışırken Heather da odasına doğru koşmak üzereydi. Heather bebeği al-mak için kollarını uzattı. Brandon karısının oğullarını kolları arasına alışını, ona yakından sarılışını izledi. Heather odasına aceleyle gitmeden önce son bir kez Brandon'a baktı. Brandon saatini çıkardı ve saatin kaç olduğuna baktı.

Mary merdivenlerden gelip Beau'yu yeniden yatağa koydu-

ğunda yarım saat geçivermişti. Brandon birkaç adamla şundan bundan söz ederek konuştuğu çalışma odasından dışarı yürüdü. Gözleriyle merdivenin üst tarafını kontrol ediyordu. Mary'yi durdurdu ve ona bu gece ihtiyaç olmayacağını söyledi. Genç kı-zın kafası karıştı ve yüzünde garip bir ifade oluştu. Ama itaatkâr bir şekilde başını salladı ve geriye doğru gidip kayboldu.

Brandon merdivenleri yavaş ve ölçülü adımlarla çıktı. Omzunun üstünden kısa bir süre girişin boş olduğunu, konukla-rın dans ve çalışma odalarında keyif içinde olduklarını gördü. Çalmadan ana yatak odasının kapısını açtı ve içeri girdi. Kapıyı arkasından kapadı. Heather'ı izlemek için duvara yaslandı. Heather makyaj masasında oturmuş, dağılan saçlarını yeniden eski durumuna getirmeye çalışıyordu. Bunu yaparken Brandon'ı gözünün kenarından dikkatle izliyordu. Üstünde Brandon'ın daha önce gördüğü ince bir kombinezon vardı. Dolgun ve olgun memeleri, çıplak olsalar bu kadar çekici olamazlardı. Loş mum ışığında bedeni parlıyordu ve siyah saçları zengin parıltılarla ışıldıyordu. Brandon'ın gözleri yavaşça onun üzerine yöneldi, bir süre yumuşak beyaz omuzları üstünde ve ince kombinezonunu zorlayan pembe tonlu meme uçlarında durduktan sonra yüzüne döndü. Brandon şimdi kendisine güveni tazelenmiş olarak çok rahattı. Makyaj masasına doğru ilerlerken keyifle gülümsedi ve purosunu oradaki kül tablasında söndürdü.

"Bu akşam bazı kararlar aldım Heather. Sana açıklamak istediğim birkaç konu var."

Brandon onun arkasından yatağa yürüdü ve omzunu yatağın ayak ucundaki büyük direğe yasladı. Heather'in bakışlarıyla aynada buluştu.

"İlk netleştirmek istediğim konu şu. Şimdiye kadar beni tanıydın. Seninle evlenmeye tamamen karşı çıksaydım neler olacağını tahmin edebiliyorsun. Eğer bu dünyada bir adamın beni bir şey yapmaya zorlayabileceğine inanıyorsan, burada tamamen yanılıyorsun hanımefendi. Konu senden başkası olsaydı, hapis-hanelerde çürürdüm."

Heather'ın gözleri biraz daha açıldı ve sessiz ama oldukça dikkatli bir şekilde dinlemek için oturdu.

"Bir zamanlar, epeyce zaman önce sana kızgınlıkla bir şeyler söyledim. En çok arzuladığım şeyden kendimi yoksun bıraktım. Bunu istersen benim aptal gururum olarak gör. Bu gurur yüzünden içimdeki bu canavar seni incitmek istedi, bana da hala bilinmez gelen birçok şey için öcümü senden almaya kalktı. La-kin bundan dolayı sıkıntı çeken gene ben oldum. Ben düş kırıklığıyla göğsümü döverken sen kalbimin üstünde güle oynaya eğlendin ve bana duyduğun nefreti en yalın dille ortaya koydun. Dolayısıyla alınan öç benimki değil, seninki oldu tatlım. Şimdi artık, kaybeden olduğum bu oyunu sona erdiriyorum. Kendi evimde, kendi yatağında yabancı birisi olmaktan bıktım. Karar için seçim yapacağım bir noktaya geldim. Ya seninle yatarım, ya da başka kadınlarda rahatlarım. Ama başka birisini aramıyorum Heather. Başka birisini istemiyorum. Seni istiyorum."

Brandon, yarım bir gülümseme dudaklarında belirirken bo-yun bağıni gevşetmeye başladı.

"Dolayısıyla oyun bitti, sahne kapandı ve alacaklarım var. Yaklaşık bir yıldır ihtiyaçlarımı gidermek için bir kadınla birlikte olmadım. Günlerce günlerce önce senin bakire bedenine dokunduğum andan bu yana hiçbir kadın olmadı. Senden uzak durmanın kolay olmadığını söylüyorum. Ama artık bundan sonra rahip gibi yaşamayacağım. Sana yeniden kuvvet kullanarak sahip olma niyetinde değilim. Bu ilişkiyi seçmiyorum. Ama zorunlu olursam yapacağım. Seninle aynı çatı altında yaşamayı sürdürüp senin bedeninden zevk almamaya katlanamayacağım için yapacağım. Dolayısıyla kararımı verdim. Yalnız bu gece değil, artık sen hep benim olacaksın. Bundan sonra bu yatağı paylaşacağımıza ve ilişkimizin de oldukça yakın olacağına kendini inandırabilirsin."

Ceketini çıkardı ve kolu üstüne astı.

"Seni birkaç dakika yalnız bırakacağım. Geri döndüğümde yatakta ol. İster kendi isteğinle ister gönülsüzce. Ve unutma bir tanem. Burası Lord Hampton'ın evi değil. Benim evim. Seni kurtarmak için kimse bu kapıdan girmeye cesaret edemez."

Heather şaşkınlık içinde oturdu. Brandon kapıyı arkasından kapattıktan sonra içinde dehşetli bir öfke kabardı. Kül tablasını havaya fırlattı.

"Evin içi aralarında o sarışın sürtüğün de olduğu arkadaşla-rıyla dolup taşarken buraya gelebileceğini söylemekle ve bana kalçalarımı ona açmam için emretmekle ne amaçlıyor? Aşk sözcüklerinin söylenmesine, bedenimi yatıştırmak için yumuşak okşamalara bile gerek olmadığını mı aklından geçiriyor? Ben ona ait yalnızca bir eşya mıyım? Karısı değil miyim? Hevesini alacağı bir fahişe miyim? Ah, bir zamanlar korkmuş bir kızm üzerine oyunlarını kurdu. Ben bir kadını ve o kesinlikle kinimin süreceğini bilecek. Mücadele edeceğim, tırmalayacağım ve gücüm tükenene kadar bacaklarımı açmayacağım. Ancak ondan sonra kendimi teslim edip direnmeyeceğim. Onun hakkı yok..."

Heather bir süre derin düşünceler içinde oturdu.

"Ama o istediğini alacak." Heather'm daha nazik yanı yanıt-ladı. "O benim kocam ve çocuğumun babası. O bana sahip ve ondan kendimi sakınmaya hakkım yok."

Gözleri aynadaki yansıyan yüzü incelemek üzere yavaşça

yüksekli. Memelerinin üzerindeki dudaklarını, çıplak teni üzerindeki elini anımsayarak bedeni titredi.

"Niye geciktireyim?" Birdenbire kendi kendisine sordu. "Bu benim de istediğim ve özlediğim bir şey. Bu benim planladığım, sahip olmak için çalıştığım şey. Gururum bizi yine ayırmak zorunda mı?"

Dudaklarından bir reddediş sözü dökülürken sandalyesinden kalktı. Şifoniyer çekmecelerini hızla birden çekmeye baş-ladı.

Sonunda aradığını, zifaf gecelerindeki mavi giysiyi buldu. Sonra büyük bir aceleyle makyaj masasına gitti ve kocasının ge-lişi için kendisini hazırlamaya başladı.

Brandon kapıyı arkasından kapadı ve bir an durdu. Aklın-dan biraz önce olanlar ve olacaklar birbiriyle yarış edercesine geçiyorlardı. Kül tablasının yere fırlatılışını duymuştu. Bu onu yere yıkan bir rüzgâr gibiydi. Bezgin bir şekilde duvara kendi-sini bıraktı.

"Böyle olacak işte. Şimdi o rüzgârı yakalamışa benziyor."

Yatağın üstüne ceketini fırlattı. Öfkeli bir ruh durumuy-la o nefret edilen dinlenme alanına doğru ilerledi. Yeleğini de omuzlarından çıkarıp attı.

"Lanet olsun, iş tecavüz etmeye geldi. Ona sahip olabilece-ğim bir düzine fırsatım olmuştu. Ama ağzımı açmadım ya da kibar beyefendi rolünü oynadım. Bugün akşam bahçede bile ona sahip olabilirdim. Kahretsin. Geriye bakmanın ne yararı var. Ben tavrımı ortaya koydum. Aramızda geçecekler ne olursa olsun, bu lanet olası bekleme bitecek. O benimle yine mücade-le edecek. Bu kesin. Ona kibarca ya da kabaca sahip olacağım. Kendimi hep tutarak ve bedenimin bana izin verdiğince ona iyi ve nazik davranacağım. O ipek tene dokununca aklım başım-dan gidiyor ama." Derin bir iç çekti. "Aramızda öyle düşünceler geçti. Şimdi dikenli yatağımın üstüne yatacağım veya hiçbir şey

olmayacak. Ona sahip olamama, gelecek mücadeleden daha çok korkutuyor beni. Yine de yaşanacak anlar bizim aramızda daha verimli fırsatları yaratabilir ve böyle aşkın ürünü sevecen ihtirastarı bazen paylaşabiliriz."

Şimdi aynanın karşısında çıplak bir şekilde duruyordu.

'Zamanla beni daha çok görecekt. Yakında anlayacağız.

Kapıya baktı ve bir kez daha düşününce, çıplaklığının birden onu rahatsız etmemesi için cübbesini giydi.

"Lanet olsun," dedi içinden. "Uzun süre oyalandım. Bir işe karar verdim. Şimdi gereği yapılmalı."

Kapıya doğru yürüdü ve önünde durdu. Nefesi hızlandı ve yüreği boğazında hızla atmaya başladı. Yutkundü ve omuzlarını dikleştirdi. Derin bir nefes aldı ve kapıyı iterek açtı. Gölgeğin perdeleri yatağa doğru yarı çekilmiş durumdaydı. Hcather gö-rünürde yoktu.

'Ah Tanrım, Çok fazla zorladım onu." Korku içinde aklın-dan geçirdi. "O gitti. Benden uçup gitti."

Odanın içine doğru iki büyük adım attı. Yataktan küçük bir hareket dikkatini çekti. Yavaşça içi rahatlamış olarak döndü ve kapıyı kapattı. Kapının yanındaki bir sandalyeye cübbesini çıkartıp koydu. Sonra yatağın ayağına doğru ilerledi. Yatağın çevre-

sindeki perdeleri araladı.

Zorlukla yutkundu ve onu görünce kanı damarlarında şid-detli bir dalgayla akmaya başladı. Artık bütün duyuları onun varlığıyla dolup taşmıştı. Gözleri gövdesinde uzun ve ihtiraslı bir okşamayla gezindi. Saçları omuzlarına serbestçe dökülmüştü. Bir tarafına hafif yaslanmış bir şekilde yastıkların arasında, örtüler yatağın ayak kısmına çekilmiş yatıyordu. Giysi Brandon'la, mavi bulutsu haliyle sanki dalga geçiyordu. Giysi Heather'm güzel kalçasını ve bacağına çıplak bir durumda bırakırken, ince belinden düşüyor ve kalçalarının arasında sıkışıyordu. Memeleri giysinin şeffaflığına dayanmış bir şekilde Brandon'ı, dışarı çık-maya istekli duruşlarıyla ayartıyordu ve onun nefes alış verişini zahmetli ve zor bir iş durumuna getiriyorlardı. Heather ona bir elini uzatırken yumuşak bir şekilde gülümsedi ve gözleri baştan çıkarıcı bir ifade takındı. Bir düş görüyor olmaktan korkarak Brandon yatağın ucunda eğildi Heather elini onun ensesi-nin sırtına doladı onu kendine çekti. Teni Brandon'inkine dokunduğunda yumuşak ve ipeksiydi. Heather'm sarhoş edici kokusu ve kolları, onu iyice sarmalamıştı. Brandon'ın elleri giy-sisinin kurdelesine kaydı. Heather onun kulağına sıcak bir nefesle fısıldadı.

"Çok bekledin aşkım."

Brandon'ın başı fırıl fırıl dönmeye başladı ve onu kendisine doğru sıkıca çekti. Dudakları boynunun çekiciliğini ararken yumuşak sözcükler mırıldandı.

"Heather... Ah Heather," hırıltılı bir sesle inledi. "Seni uzun

zaman istedim. Sana açım. Bir an daha sensizliğe dayanamam."

Brandon'ın ağzı onunkileri arzuyla buldu ve özlemle birbirlerine kenetlendiler. Brandon aşk için neredeyse açlıktan ölür bir vaziyette iken, Heather onun tadını yeni almaya başlıyordu. Brandon'ın keşfeden deneyimli elleri ve ateşli öpücükleri altında yumuşak bir şekilde inliyordu. Heather kendisini tamamen onun ihtirasına teslim etmek üzere ona yapışmıştı bu yoğunlukta o kadar sarılmıştı ki onu ve kendisini şaşırtan bir şekilde vahşi bir şekilde karşılık veriyor özgürce kendisini bırakıyordu. Onun erkekliğini üzerinde hissetti. Şehvet yüzünden kaba olmamak için nazik bir şekilde doğru yeri araştırırken, elini aşağı indirerek ona yardımcı oldu. Ona ilk dokunduğunda, onun gösterdiği sıcaklık ve ihtiras karşısında Heather neredeyse irkildi. Fakat onun boğuk bir şekilde mırıldandığı cesaret verici sözler yuvasına giriş yaptırdı ve Heather içinde o sıcaklığın ve gururun derinliklere doğru sokulduğunu hissetti. Uyanan duyumsama ile gözleri büyüdü ve hafif ışıktaki, üzerindeki kocasının yüzünü gördü. Yüz hatları heyecanla keskin ve belirgin bir duruma gelmişti. Bu anın keyfini yakın ve sevecen bir şekilde çıkarıyordu sanki. Heather'a bir tür muhteşem, tanrısal bir varlık olarak gözüküyordu. Ona aşkını mırıldanarak Heather kollarını onun ensesinden geçirdi, yumuşak memelerini onun göğsünü kaplayan gür kılların üzerine bastırdı ve onun başını kendisinininkine doğru aşağıya çekti. Öpüşleri hiçbir çekince olmadan tam ve baştan çıkarıcıydı. Brandon'ın dudakları altında iyice ateşlenerek küçük dilini onun dudakları arasına sokuyordu. Brandon, onu daha yakın tutarak titriyordu. Sonra hareket etmeye başladı. Önce sakın bir şekilde dikkat ederken, sonra ihtiraslarının şiddeti ikisini de içine aldı ve doruk noktasında

kendilerini kaybettiler. Heather'm dudaklarından beklediğini en sonunda bulmuş olarak inledi.

"Brandon!"

Brandon, ortak ateşlerinde yoğrulurken zaferinin en üst noktasına erişti. Bu ateş yavaş yavaş sönerek onları aşk ocağının külleri üstünde bıraktı.

Mum alevi, penceredeki perdeleri dalgalandıran hafif esin-tiyle göz kırpar gibiydi. Yataktaki figürleri aydınlatırken tavan boyunca ürkütücü gölgeler hareket ediyordu. Heather yastıkların üstüne sırt üstü yatmıştı ve Brandon'ın kolları onu sarıp sarmalamış durumdaydı. Bacakları onunkıyla birbirine dolamıştı. Bulutların üstünde gibi bedeninin kendisinde olmadığı-nı, bu dünyadan kopmuş olduğunu hissetti. Gözleri kapalıydı ve mutlu bir gülümseme dudaklarını şekillendirmişti. Bu arada Brandon parmağını onun yüzünde gezdiriyor, ağzını, gözlerini ve kavisli kaşlarını okşuyordu.

"Daha önce aşk oyununda en güzel noktaları yakalamada deneyimin gerekli olduğunu kabul ederdim. Şimdi bu konuda da yanıldığımı anlıyorum. Daha önce hiç böylesine hoş bir mutluluğu tatmamıştım." "Ah canım. Yalnız değilsin." Ona sevgiyle bakmak için gözle-rini açtı Heather ve gülümsedi. "Bunun nasıl bir şey olduğunu daha önce bilseydim, haklarımı isterdim." Heather biraz güldü ve kollarını onun ensesi çevresine doladı. "Birbirimizi tanımak için bu kadar zamanı boşa harcamamıza yazık oldu."

Brandon'ın dudakları parmaklarıyla yer değiştirdi ve onun ağzına yumuşak öpücükler kondururken mırıldandı.

"Benden nefret etmiştin, unuttun mu?" " En başta belki biraz." Onun pcklerine aynı şe-kilde karşılık verdi. "Sonra belki nefret etmedim. Dayanabilece-ğimden daha çok korkuttuğunu biliyorum."

Brandon güldü ve onunla birlikte yuvarlandı. Dudaklarını onun sıcak boynuna gömerek Heather'm yumuşaklığının zev-kini hissetti.

"Kendimi de korkuttum. Seni tamamen kaybedeceğimden korkuyordum."

Heather onun göğsü üzerinde kalktı ve alt dudağını somurarak sarkıttı. "Azgın bir domuz gibi kötü huyluydun Brandon Birmingham. Ve sen de bunun farkındasın."

Brandon yarım gülümsedi ve tembelce bir parmağını onun omzundan bir memesine ve onun pembe tepesine rahat bir şe-kilde taşıdı.

"Evlenmeye zorlanmak benim yapıma ters bir şeydi," diye mırıldandı. "Teyzenin bana kolonilerden gelen hödük bir sersemmişim gibi davranması pek de yardımcı olmadı. Evlilik gecemi Lord Hampton'm kontrolü ltında geçirmek benim sinir-

lerimin iyice test edilmesi anlamına geliyordu. Benden nefret ettiğini söylediğin zaman öfkem kabardı ve bir tek sen önümde olduğundan, öfkemi çıkarabilmek için seni buldum. Dikkat et güzelim. Öç, iki tarafı keskin bir kılıç değil. O tamamen tek yanlı bir kılıç. Tek yanı keskin kılıç bacaklarımın arasındaydı ve ne zaman sallansam onun acısını hissettim."

Heather'm gözleri masum bir şekilde büyüdü. "Seni yarala-mak için ne yaptım?"

Brandon başını yastığa doğru bıraktı ve elini alnına koydu, gözlerini kapadı ve içini çekerek güldü. "Ah bana ne yapmadığını söyle aşkım. Bu gerçekten daha kolay olurdu. Sen asıl performansı sergileyen kadın, bense kenarda duran çaresiz erkek-tim. Benim kalbim üzerinde ziyafet çekmeni izledim. Önümde memelerini açtın, dolgun yanaklarını gözlerimi yuvalarından etmek için salladın ve öylesini baştan çıkarıcıydın ki en azından bin kez sana zorla sahip olmak istedim."

Heather kıkırdadı ve yanağını onun omzuna koydu, parmaklarını gelişigüzel göğsündeki kılların arasından geçirirken derin düşüncelere daldı. "Biliyor musun Brandon, Fanny Teyze için neredeyse üzülüyorum. O hiçbir zaman sevilmenin ne demek olduğunu bilmedi, hatta bir arkadaşı bile olmadı."

Brandon gülümsedi ve gözlerini açtı. "Onunla ilgili olarak kendini kötü hissetme kuşum. Ona verdiğim para ile gayet huzurlu bir hayat sürüyor olmalı."

Heather bir irkilme ile kalktı ve onun yüzüne baktı.

"Fanny Teyze'ye para mı verdin?"

Brandon başını onaylayıp salladı. "Çok iyi bir miktarda para üstelik. İki yıl birlikte yaşadığın sürede sana baktıkları için ona borçlu olduğum para ödendi." "Ona bu parayı ödedin!" Heather itiraz ederek bağırdı. "Ah Brandon, o bana ait eşyaları sattığında daha baştan çok iyi bir ödeme almıştı. Ayrıca o iki yıl ben boğaz tokluğuna çalıştım. Onun senden böyle bir para istemeye hiç hakkı yoktu. Öylesine utanmış hissediyorum ki. Bizim para koparmak için çabalayan insanlar olduğumuzu düşünmüş olmalısın."

Brandon neşe içinde güldü ve onu daha yakınına çekti. "Ona birden çok nedenle bu parayı verdim aşkım." "Kendisine lüks bir şekilde bakmam için bir servetimin ol-duğunu tahmin ederek seninle ve çocuğumla ilgili bir iddia-da bulunabilirdi. Onun senin veya benim etrafımda sürekli bir varlığının olmasını istemedim. Tereddütlü bir eşe sahip olmak ayrı bir konu ama saldırgan akrabalara sahip olmak oldukça kar-maşık ilişkiler demek. Sana bir daha el kaldırmış olsa o cadıyı muhtemelen öldürürdüm. Bu uyuşuk canavarla ilgili bir kar-gaşa istemediğim için ona bu parayı hiç düşünmeden verdim. Gerçekten o kadar çabucak verdim ki sanırım şok oldu." "Ah Brandon," dedi Heather neşeyle. "Sen o kadar harika ve imkânsız birisin ki!"

Brandon, eli onun bedeninde gezinirken kıkırdadı. "Ondan kurtulduk değil mi tatlım?"

Heather'm gülümsemesi, ansızın William Court'un cansız bedeninin yerde kıvrılmış durumunu anımsamasıyla çabucak kayboldu ve kollarını kocasına dolayıp ona sıkıca tutundu.

"Umarım ondan kurtulmuşuzdur Brandon. Umarım."

Brandon onun saçını yüzünden uzaklaştırdı. Çok yumuşak bir şekilde konuştu. "Niye korktuğunu bana söyler misin aş-kım? Sana yardımcı olmama izin verecek misin?"

Heather yuvarlanıp uzaklaştı ve gözlerini kapadı. Bir adamı öldürdüğünü kocası öğrenirse onlara ne olacağından korktu. Başını salladı ve bir kahkaha atabildi.

"Bir şey değil canım. Gerçekten bir şey yok."

Heather gözlerini açtığında onu üstünde, gözleri araştırır bir şekilde ve onun beyninin içini okumaya çalışır bir durum-da buldu. Sonra Brandon yavaşça onun ağzına doğru eğildi, Heather'm sırtını yastıklara bastırdı.

"Seni seviyorum Heather. Kendi hayatımdan daha çok seviyorum. Benim aşkım çok güçlüdür. Bana güven aşkım."

Ağzı onun ağzı içinde hareket etti ve Heather yeniden onun

kolları arasında eriyip gitti. Bir süre sonra Heather'm nefesi onun kulağında sıcak bir konuşmayı taşıdı.

"Ben de seni seviyorum Brandon. Benim çok sevgili kocam." * * *

Brandon Hatti'nin giriş salonundan gelen sesi ile uyandı ve onun adımları yaklaştıkça nerede olduğunu birden farkı-na vardı. Onun hareketi Heather'ı uyandırdı. Heather gözleri kapalı bir şekilde daha yakına yuvarlandı. Dudaklarında uykulu bir gülümseme şekli vardı. Heather onun ince ve kaslı kabur-galarına uzanarak okşadı. Brandon sırt üstü yattı ve Hatti ka-pıyı açarken gönülsüzce üzerlerine yatak örtüsünü çekti. Yaşlı zenci kadın büyük yatakta ikisini birlikte görünce şaşkınlıktan neredeyse ölüyordu. Sonra yüzüne yayılan sırtma gözlerinin etrafında küçük kırışıklıklar yaptı. Odaya, bu sanki her gün kar-şılaşılan bir durummuş gibi girdi. Brandon'm yüzünün asılma-sına aldırmadan pencerelere gitti, ağır perdeleri kenara çekti ve parlak güneş ışığının içeri girmesine izin verdi. Elleri belinde durdu ve kendi kendine kıkırdadı.

"Yaşa. Bugün gerçekten güzel bir gün. Annenizin bu evde olduğu zaman hariç son yirmi yıldır bir günde bu kadar çok güneş gördüğümü sanmıyorum Sahip Bran."

Heather yastıkları kabarttı ve onlara sırtını dayayarak yarım oturdu, yatak örtüsünü göğsü üzerine çekti. Brandon da ona katıldı. Bir elini onun kalçasına koydu ve kaşının altından yaş-lı zenci kadına kızgınlıkla baktı. Heather'm gözleri, Hatti'nin

odada gezinmesini, giysileri kolu üstüne koymasını, oradaki buradaki bir şeyleri düzeltmesini izlerken saklanan bir neşeyle parıldadı.

"Sanırım kahvaltınızı hemen istiyorsunuz." Yaşlı kadın konuştu. "Sizin daha önce böyle geç kalktığınızı hiç bilmiyorum Sahip Bran. Sahip Jeffin yüreği, sizin nerede olduğunuzu düşünmekten daralmış olmalı. He he he."

Heather mutluluğunu saklayamayarak kıkırdadı. Hatti onun mavi giysisini yatağın yanında yerden alıp hemen elinin altında-ki bir sandalyeye özenle yerleştirirken Heather ciddileşti. Hatti daha sonra gardıroba gitti ve orada hanımefendisi için bir sa-bahlık buldu ve onu giysinin yanına koydu.

"Sanırım o çok kısa bir sürede burada olacak. Bir zaman önce kahvaltı ediyordu ve seni görmek istediğini söylüyordu." Geniş bir sırıtma Hatti yataktaki ikiliye baktıkça yeniden belirdi. "Küçük sahip çok yakında buraya gelmek isteyecektir. Onu bu kadar geç vakte kadar uyurken de hiç görmemiştim. Onu eğittiniz herhal-de Bayan Heather." "O yalnızca tanıdığım insanlara göre daha kibar davranması-nı biliyor." Brandon kaba bir şekilde hemen yanıtladı. Bu sözler yaşlı kadının kıkırdamasına yol açtı.

Kapıya doğru ayaklarını sürükleyerek gitti ve ayrılmadan önce Brandon'a son bir muzip bakış attı. "Yaşa, bugün gerçek-ten çok güzel bir gün."

O ayrılmadan önce Jeffin sesi diğer odadan duyuldu. "Bu tembel mankafa nerede? Partiden erken ayrılır, konuklarını unuttur ve öğlene kadar yatakta kalır."

Başını kapıdan içeriye doğru uzattı ve Heather nefes nefese yatağın içine kaydı, yatak örtüsünü çenesine kadar üstüne çekti. Bakışları ile manzarayı yakaladığında bir anlık sessizlik oldu.

"Tamam, siz pek de uygun değilsiniz ama ben yine de geleceğim." Jeff sırttı.

Yaşlı kadın ayrılırken Jeff onu geçerek odaya girdi. Yatağın ucunda durdu ve ikisine birden baktı. Dudakları tek yanlı bir sırıtışa döndü. Bakışları çoğunlukla kardeşi üzerindeydi ve düşünceli bir gözün bakışı altında gerçekten kıvranıyordu. Sonra pencereye doğru yürüdü, sandalyeyi geçerken Heather'ın mavi giysisi gözüne takıldı. Bir elini pencere pervazına koyarken diğer eliyle ceketini yana çekti. Derin derin düşünerek güneş ışıklarıyla aydınlanmış yere baktı.

"Evet efendim." Derin düşünceler içinde mırıldandı. "Bu-gün çok güzel bir gün olacak."

Bunu söyleyip başını arkaya attı ve özel bir şakaya kendi kendine kahkahalarla güldü. Brandon homurdandı ve dişlerini sıkarak gözlerini devirdi.

"Bir adamın evi mezar günündeki gibi herkese açık duruma gelirse o çok berbat bir gün demektir. Bu kapıların kilidi konusunda Ethan'a talimat vereceğim."

Jcff döndü ve eğlenceli bir gülümsemeyle eğildi. "Özür di-lerim efendim. Sızın yer değıştirdiğinizden haberimiz olmuş muydu? Yoksa ona göre saygılı davranırdım. Fakat sana anım-satmak isterim sevgili kardeşim. Evde konuklarımız var ve onlar senin yokluğun konusunda kaygılandılar. Onlara hasta olduğu-nu mu söyleyeyim." Brandon'm yanıt olarak homurdanması üzerine güldü ve konuşmasını sürdürdü. "Tamam, onlara senin tembel olduğunu ve kısa bir süre sonra aşağıda olacağını söyleyeceğim."

Gidiyormuş gibi döndü ama sonra yüzünü yine onlara çe-virdi. "George'u kutlamayı unutmamalıyım. Bir çöpçatan ola-rak tümünden başarısız olmadığını bilmek onu mutlu edecektir."

Onlar, şaşkınlık içinde sessizleştiklerinde, sözlerinin esas et-kisi hissedilinceye kadar izledi. Her ikisi de ortak bir şekilde ona şaşkınlıkla bakakaldılar.

"Merak etmeyin. Epey bir zamandır ayrıntıları biliyorum. Ama George'u fazla suçlamayın. O iyice sarhoştı ve kendisini tamamen yalnız sanıyordu." Bir başka büyük kahkaha ile kapıya gitti ve orada Heather'ın giysisine baktıktan sonra Brandon'a sırtıttı. "Sen benim sahip olabileceğimden çok daha fazla irade gücüne sahipsin benim tatlı kardeşim."

Heather'a göz kırptı ve kendi kendine kıkırdayarak döndü ve kapıyı arkasından kapayarak çıktı.

Brandon hiçbir sırrın ve mahremiyetin saklı kalamayışı ile ilgili olarak kızgınca bir şeyler mırıldandı ve uzun bacaklarını yatağın köşesine sallayıp oturdu. Heather neşeyle güldü ve atılıp ona arkadan kuvvetlice sarıldı.

"Ah, bu çok güzel bir gün değil mi Brandon?"

Brandon gözlerini kaparken gülümsedi ve sırtını Heather'm çıplak memelerine sürttü, onların dokunuşundaki hisle zevkten kendinden geçti.

"Gerçekten öyle tatlım. Gerçekten öyle."

Brandon birdenbire kalktı ve gülmeye başladı, Heather'ı yataktan savurdu ve onun çıplak kalçasını arzuyla okşadı.

"Eğer oğlumuzu hemen görmeyecek olursan hanımefendi, kahvaltısı için uzun süre beklemek zorunda kalacak."

Heather kıkırdadı ve onun kolları arasına kendisini bıraktı. Ayak parmakları üzerinde kalkarak Brandon'ı dudaklarından öptü ve ellerini ensesinin arkasında birleştirdi.

"Gitme. Seni günün çoğunda hep gözümün önünde tutmak

istiyorum."

Brandon ona ateşli bir öpücük verdi, onu kendisine sıkıca bastırdı ve sonra da kulağına fısıldadı.

"Benden kurtulmak senin için sorun olacak hanımefendi-cığim."

Bebek, anne babasının neşeli ruh durumunu sezmiş gibi, karnı doyurulduktan sonra mutlu bir hale bürünmüştü. Ban-yosunda keyifli bir şekilde ayaklarını tekmeledi, annesine su sıçrattı ve babası ona bu yaramazlıklarını söylediğinde neşeyle kıkırdadı. Heather onu oturma odasına götürdüğünde, oradaki konukların güzel güzel konuşmalarından ve ona ilgi göstermelerinden son derecede memnun olmuştu.

Bayan Clark gözlerindeki parlamayı fark etti. Elini bastonu üzerinde tutarak oturdu ve yavaşça başını salladı. "Brandon, dün geceye göre bugün daha iyi bir ruh durumunda görünüyorsun. Gece uykusu herhalde sende mucizeler yaratmış olmalı."

Jeff kıkırdamasını güçlükle bastırdı ve tatlı dille konuşan Brandon'dan uyarıcı bir bakış aldı.

"Teşekkürler Abegail. Uyudum. Bu sabah kendimi oldukça iyi hissediyorum."

Oğullarının başı üstünden Heather'ın gülümseyen gözleriyle buluştu. Brandon'ın gözleri de sıcak ve ısıtıcı ışıltılı.

Son konuklar arabalarına binerlerken gün ışığı neredeyse kaybolmak üzereydi. Hafif bir yemek servisi yapılmıştı ve sıcak vedalaşmalar yaşandı. Adamların çoğu Jeffm viskisinden son örnekleri olarak içlerini ısıtmışlardı. Kadınlarsa yapacakları yolculuğu bir nebze olsun kısaltmak için son soğuk sularını veya soğutulmuş şaraplarından yudumlarını almışlardı.

Ev bir kez daha Birmingham'lara kaldığında, akşamı neşe içinde geçirmek üzere oturma odasında toplandılar. Heather halının üzerine konmuş bir şilte üzerinde kollarını heyecanla sallayan ve agular yapan bebekle oturup güneş ışığında gezinen toz zerreciklerini izledi. Karısına eliyle dokunacak mesafede kanepede oturan Brandon'dan bebekten kıkırdamaklı gülüşler alıyordu, jeff onların karşısında rahat bir koltukta yayılmış, her birisi kendi seçimleri olan akşam içkilerini yudumluyordu.

Bir arabanın takırtıları ve atların nal sesleri bu sessizliği bozdu. Louisa'mn atlı arabası sarsılarak durdu. Kadın, yüzündeki ciddiyetine ters bir hafiflikte ve coşkuyla arabadan indi. Basamakları hızla çıktı ve küçük aileye hır takdim olmaksızın içeri daldı. Bir şey söylemeden önce Brandon'ın elinden bardağını aldı ve onu neredeyse sonuna kadar içti. Kanyığı içtikten sonra sanki iğreniyormuş gibi burnunu kıvırdı. Geri verdiği Brandon bardağı masaya koydu. Onun yaptığı bu dolaylı hakarete Jeff hafifçe gülümsedi.

"Peki Brandon." Pat diye söyledi. "Bir kez daha Charleston'a konuşacak bir dedikodu malzemesi verdin."

Brandon onun bu açıklaması üzerine bir kaşını kaldırdı. Lo-uisa nefes nefese açıkladı.

"Sybil bu sabah öldürülmüş olarak bulundu." Louisa Heather'ın şaşkınlıkla nefesini tutması karşısında yarı gülümse-di. "Ve sen onunla dün sokakta birlikte görülmüşsün. Gerçekte onunla en son konuşan kişi sensin."

Heather'ın içinde derinlerde soğuk ve korkunç bir şey büyümeye başladı. Heather bir eliyle Brandon'm kalçasına ulaştı ve onun eli de kendisinininkine kayıp güven verici bir şekilde tuttu. Bir ölüm sessizliği odayı kapladı ve herkes nefesini tutmuş gibiydi. Louisa doğruldu ve birbirine kenetlenmiş elleri gördüğünde yüzünü astı ve ondan sonra kontrolsüz bir şekilde konuşmaya devam etti.

"Onu ormanda şehrin dışında boynu kırılmış olarak bul-muşlar. Çok vahşi bir şekilde saldırıya uğramış. Zavallı kız, kimse onu dün geceki baloda anımsamadı bile, öyle değil mi? Üzerindeki giysiler parçalanmış. Doktor ona tecavüz edildiğini söylüyor." Louisa Heather'a anlamlı bir şekilde baktı ve sonra Brandon'a gülümsedi. "Sen bir kadına asla bu şekilde davran-mazsın canım. Ama şerifin bu konuda kuşkuları var. Öyle görünüyor ki bayan Scott'ın bu canavarın kimliği konusunda bazı fikirleri var."

Jeff sessizlikte soğuk bir şekilde güldü. "Maranda Scott'ın dili beyninin önüne geçer.

Louisa ona gülümsediğinde neredeyse alay ediyordu. "Bu arada birkaç garip olay var ki bunlar da açığa çıkmış oldu ve eminim ki şerif bunları da soracaktır. Tabii." Yapmacık bir gülümseme ile Heather'a kızgınlıkla baktı. "Brandon bütün bunları açıklayabilir. Ona döndü ve sordu. "Dün gece nereye kaybolmuşsun canım?"

Heather daha fazla dayanamazdı ve kocasının savunmasını kuvvetli bir şekilde yaptı. "O bütün gece benimle birlikteydi Louisa. Bütün gün. Buna tanıklık edebilirim." 'Ah." Louisa'nın gözleri büyüdü ve sonra bebeğe bakarken kısıldı. "Ve sanırım bunu kanıtlamak için başka bir veledede ihtiyacın olacak. Ama sonra..." Brandon'a döndü. "Sanırım onu sürekli hamile bırakmak, emin olmanın en iyi yolu değil mi canım?"

Heather bu küçümseyen hakaret karşısında nefesini tuttu. Jeff ve Brandon koltuklarından kalktılar. Brandon'ın gözleri koyulaştı ve yanağı kızgın bir şekilde seğirdi. Ellerini yarı kaldırmış olarak sanki onu boğacakmış gibi bir adım ileri geldi Louisa'nın gözleri korkuyla kısıldı. Sonra Brandon kendisini kontrol etti ve Louisa bayat bir gülümseme gösterdi.

"Hah! Bu şiddetli öfkeni kontrol altına almalısın canım. Sonra şerif ne der?"

Eteklerini dalgalandırarak döndü. "Neyse ben gerçekten gitmek zorundayım. Sana uyarıda bulunmamı hoş karşılama-yacaktır." Dışarı doğru yürürken omzu üstünden keyifle güldü. "Arka yoldan eve gideceğim. Böylece burada olduğumu bilme-yecek. Görüşmek üzere canım."

Bir süre sonra arabası evin etrafından dönerek arka yola gir-di. Heather ağlayan oğlunu kollarına aldı. Üç yetişkin şaşkınlık ve afallama içinde birbirlerine baktılar.

"Sybil'in ölümüyle senin ilişkin olduğuna inanacak herkes delidir Bran." Jeff, bardağını masaya sertçe vurarak köpürdü. Bir küfür salladı ve odada dolaşmaya başladı. "Ahmak kız - kasa-badaki bütün şehvet düşkünü ahlaksızlar onun kapısını çalmış-tı. Katil onlardan herhangi birisi olabilirdi. Ama seni suçlayacak hangi iyi gerekçe ileri sürülebilir ki? Tanrım, sen ona ciddi bir şekilde bakmadın bile. Eğer baksaydın, kesinlikle eminim ki o sana tecavüz ederdi."

Heather kocasına kaygılı bir şekilde baktı ve göğsüne yapış-mış, aradığı şeyi giysiden dolayı bulamayıp sabırsızlanan ve ara-da sırada mızırdanan bebeği yatıştırmak için bir çaba gösterdi.

Brandon sakın bir şekilde konuştu.

"Bayan Scott doğal olarak üzgün. Şerif olarak Tovvnsend'in görevi de her olasılığı, hatta histerik bir kadının atıp tutmalarını bile soruşturmak. Dün Sybil'e arabasına paketleriyle gitmesinde yardımcı oldum. Eminim birkaç kişiden daha fazlası bizi gör-

dü. Bunun, benim katil olduğumu kanıtladığını düşünmemem gerekir. Townsend öyle kıt akıllı birisi değildir. O mantıklı bir konuşmaya kulak verecektir."

Heather ilgilenmek üzere oğlu için kalktı ve Brandon onun ayağa kalkmasına yardımcı olmak için eğildi. Onu yukarı kaldırırken gözleri Heather'ınkilerle birleşti. Heather'm aklında en ufak bir kuşku varsa bile bunlar hemen uçup gittiler. Ona bu kadar sevecenlikle ve sevgiyle bakıp böylesi korkunç bir eylemin suçlusu olması olanaksızdı. Heather'm gözleri, bu sevecen duyguyu yansıttı ve yüzünü onunkine doğru, dudaklarının bir-biriyle buluşup sakın bir şekilde öpmek üzere kaldırdı.

Birbirlerinden ayrıldıklarında Heather nefes aldıktan sonra konuştu. "Hemen geleceğim." Sonra Heather odadan merdivenlere doğru oğlunu da yakın tutarak aceleyle yöneldi.

Heather bebeği besleyip onu yatağa koyduktan sonra aşağıya geldiğinde, sesini tanımadığı bir adamın konuşmalarını duy-du. Kocasının kızgın yanıtı onun adımını durdurmasına neden oldu.

"Lanet olsun Townsend. Bu aptalca bir soru. Hayır onunla hiç sevişmedim. Onu tamamen itici ve arzu edilmeyen birisi olarak gördüm. Onu görüp cinsel olarak uyarılmam fiziksel olarak mümkün değil." "Bayan Scott başka türlü konuşuyor ama Bran. Sybil ile yıl-lardır gizli bir ilişki içinde okluğunu ifade ediyor - Evliliğinden sonra o başka erkekleri görmeye başlayınca sen kıskançlık nö-betlerine girdin ve bir öfke anında onu öldürdün." "Yalanın daniskası!" Brandon kızgın bir şekilde tepki göster-di.

"Maranda kuşku yok ki bu sallanan dili için bir çeşit bedel alacağını düşünüyor olmalı. Yıllardır kızını bana yamamak için uğraştı. Ama annemin mezarı üzerine yemin ediyorum Townsend o kıza hiç dokunmadım." "Dün senin burada lüks bir davet verdiğini duydum." Şerif ağır ağır konuştu. "Bazı konuklarından da senin çok garip bir ruh durumu içinde olduğunu öğrendim." "Bize çok yardımı olan Louie şüphe yok ki," Jeff küçümse-yerek mırıldandı.

"Seni temin ederim Tovvnsend, benim dün geceki davranışlarımla Sybil'in ilgisi yok. Onun gelmediğini, birkaç dakika önce Louisa bu haberi verinceye kadar fark etmemiştim bile." "O zaman senin davranışların nedenin neydi?"

Jeff kıkırdadı. "Karısını bütün erkeklerin arzulu bakışların-dan uzak tutmaya çalışıyordu." "O zaman bir tür kıskançlık nöbetlerin oluyor." Şerif sordu.

"Karım söz konusu olduğunda evet." Brandon kabul etti.

"Niye yalnızca o? Eğer bu huyun varsa, aynı şeyi Sybil için de hissedebilirdin."

Brandon güldü. "Kuşku yok ki sen benim karımı görmedin Tovvnsend. Gerçeği göreceksin."

Tovvnsend gırtlakını temizledi ve gönülsüzce konuştu. "Arkadaşlarının arasındaki söylentiye göre karınla yatmıyormuşsun Bran. Bu doğru mu?"

Kani kaynar bir şekilde Hcather oturma odasına üç adamın olduğu yere gitti ve kendisine şaşkınlık içinde bakan yabancı adam ile yüz yüze geldi. Tovvnsend aşırı bir şekilde terlemeye başladı ve başını eğdi. O da Birmingham kadar uzun boyluydu ama kiloca daha ağırdı. Brandon'm ağırlığı Heather'm iki misli ise, Tovvnsend'inki üç misliyi buluyordu. Böylesine iri yarı bir adamın utangaç bir sessizlik içinde kıvranmasını görmek garipti. Heather kocasının yanına gitti ve kolunu onun beline dolayıp ölçülü bir tonda konuştu.

"Yanlış duydunuz efendim. Oğluma hamileyken değişik odalarda kaldık. Ama bu kadar düşünceli bir kocası olan bir kadın için bu durumu garip karşılamıyorum. Uykusu sırasında bana veya bebeğe zarar vermekten korkuyordu." Sorgulayıcı bir şekilde baktı. "Siz de karınız için böylesine ince düşünür müsünüz efendim?"

Rahatsız bir şekilde Tovvnsend olumsuz bir yanıt geveledi, sonra yanıtını düzeltti ve yüzü daha da kırmızılaştı. "Ben evli değilim hanımefendi."

Jeff kıs kıs güldü ve Heather başını bir miktar daha yukarıya kaldırdı.

"Ah," dedi Heather ve içini çekti. "O zaman bebekli kadın-lar

konusunda pek fazla bir şey bilmiyorsunuz. Ama sorunuza gelecek olursak, birlikte uyuyor muyuz? Evet efendim, birlikte uyuyoruz." Gözleri kızgınlıkla parladı. "Ve ben öyle talep eden bir eşim ki efendim, kocamın başka bir kadına saldırması bir yana, ona bakmayı arzu etmesine dayanamam."

Heather sözlerini kızgın bir şekilde bitirdi ve Jeff hafifçe güldü ve Tovvnsend'in sırtına hafifçe dokundu.

"Seni uyarayım Tovvnsend. Bizim hanımefendinin biraz İrlanda'lı tabiatı var. Eğer gerekiyorsa hemen pençelerini ortaya koyar."

Adam Jeffin etrafında rahatsız bir şekilde baktı, yeniden öksürdü ve şapkasını eline doğru sürdü. "Pekâlâ, söylediklerinin doğru olduğunu görüyorum Brandon. Ama umarım B  kadar ciddi bir olayda bütün ayrıntıları kontrol etmek zorunda olduğumu anlıyorsun."

Tereddütlü bir şekilde gitmek için döndü ve yeniden özür dileyip ayrıldı. Őeytanlar tarafından takip ediliyormuŐ gibi onun atını doludizgin sürerek ayrıldığını duydular ve Birmingham'lar rahat bir nefes aldı.

Jeff kıkırdayarak güldü. "Tovvnsend'ı hiç böyle kendisinden utanmış bir durumda görmemiştim. Onun açısından Bran, senin yeni doğmuş bir bebek kadar suçsuz olduğuna inanıyo-rum."

Brandon'ın ağızı neşeyle seğıirdi. "Benim azimli karım sayesinde.

Heather ondan uzaklaştı ve dönüp çenesi yukarıya kalkmış bir şekilde ona doğru döndü.

"O beni memnun etmek için fazla kibar davrandı," dedi Heather. "Yeniden ayakları üzerinde indirilmesi gerekiyordu."

Kayın biraderi gülümsedi. "Canım, sen bunu o kapıdan girdiğin zaman yaptın zaten."

Kısa bir süre sonra Brandon yatak odası kapısını kapattı. Makyaj masasında oturan karısının yanına gitti ve onun giysisinin arka kısmını çözmeye başladı. Heather aynada ona bakıp gülümsedi Brandon onun omuzlarını okşadığında yanağını onun eline sürdü.

"Ah Brandon. Seni o kadar çok seviyorum ki! Benden bıkar ve başka birisini ararsan ölürüm."

Brandon diz çöktü ve kollarını onun etrafına doladı. Onu yeniden kendisine sıkı bir şekilde çekti ve dudaklarını onun tatlı tatlı kokan saçlarına bastırdı.

"Ben hiçbir şeyi yarım yamalak yapmadım ve sana olan aşkımda bir istisna değil Heather. Ben bir kişiye arkadaşım diyorsam, kendimi tamamen ona adarım. Dolayısıyla sana benim aşkımdıyorsam, sen benim bedenime ve ruhuma sahipsin."

Heather yumuşak bir şekilde gülümsedi ve içini çekti. "Louisa'dan korktuğum açıkça belli. Sanıyorum ben bir bakıma Sybil'dım. Zavallı kız seni o kadar çok istedi ki seninle bir an geçirmek bile onu mutlu ediyordu. Ben daha bencilim. Sen her zaman benim olmalısın ve seni paylaşmak zorunda kalmamalıyım." "Bu konuda senden farklı düşündüğümü mü sanıyorsun tatlım." Brandon nefes aldı. "Tanrım, seni benden almak iste-yen kim olursa olsun onu öldürürüm. Hiçbir kadın beni sen-den uzaklaştırıp çekip alamaz. Sybil açısından - o çok basit ve şaşkın bir kızdı. Bütün bir dünyayı istedi ve kendisi için sonu hazırladı'

Onu kimin öldürmüş olabileceği konusunda fikrin var mı Brandon?'

Brandon içini çekti, geriye doğru adım attı ve kendi giysile-rini çıkarmaya başladı. "Bilmiyorum tatlım. Onunla flört eden birçok adam vardı. Hatta birkaç tane de evli adam." "Evli!" Heather şaşkınlık içinde konuştu. Ayağa kalktı ve giysisini üzerinden kayıp yere düşürdü.

"Kesinlikle Brandon, onun annesi..."

Brandon homurdandı. "Aptal cadı! Sybil zengin bir koca yakalayamayınca Bayan Scott kızının ne yaptığına aldırmadı. Sam Barlett Sybil'in âşıklarından birisiydi." "Sam Barlett!" Heather nefesini tuttu. Onunla yaşadığı de-neyimi canlı bir şekilde anımsadı.

"O ve ilerinden sadece biri." Brandon hırıltılı bir sesle geri yanıtladı.

Heather'm her yanını kızgınlık kapladı. "O adam serbestçe dolaşırken şerif Townsend buraya gelip seni sorguladı ha? Hayır bunu düşünmek istemiyorum!"

Brandon güldü ve ona geldi. "Merak etme tatlım. O şehvet düşkününü kart bir horoz olabilir fakat onu katil olarak gösterecek bir kanıt yok." "Kadın kölelerine zorla sahip olan herhangi bir adam..." "Şışış" Onu omzundan öperek uyardı. Elleri Heather'm me-melerini kombinezonu içinde avuçladı. "Hadi ondan söz etme-yelim. Tartışmak istediğim çok daha ilginç konular var. Örneğin giysilerin olmadan ne kadar güzel olduğun gibi."

Elleri kombinezonun yumuşak kumaşına kilitlendi ve onu yırtıcı bir parçalamayla aşağıya doğru indirdi.

"Böyle daha iyi." Brandon sırtıttı. Eğildi ve onu kollarına doğru kaldırdı. "Kombinezonlarını korumak istiyorsan, daha hızlı bir şekilde soyunmayı öğrenmek zorunda kalacaksın hanımefendi."

Dudakları onunkileri kapatmadan önce Heather'm mırıldanarak söyledikleri duyuldu.

"Bu aptal eski kombinezona kim aldırır."

ONUNCU BOLUM

Uzun yaz günleri haftalar içinde geçti ve Temmuz ayı, Heather'ın on dokuzuncu yaş günü gelip geçtiğinde neredeyse bitmek üzereydi. Sybil'in öldürülmesi, onu öldüren kişiyle ilgili araştırmalardan bir sonuç alınamaması üzerine bu bir konuşma konusu olmaktan çıkmıştı. Onun bilinen âşıkalarının hepsi geçerli mazeretlerle nerede olduklarını kanıtlamışlardı ve bu iş de geri plana itilmişti. Tabii kadınların çoğu dar sokaklardan, karanlık kapı girişlerinden ve gece koruluklardan geçerken aşırı bir şekilde dikkatli davranıyordu.

Zamanla Heather, Brandon'm karısı olarak hayatının değiştiğini gördü. Karılık görevlerini kendini tam vererek yerine getirmesi onu daha da çekici kılıyordu. Yatak odasını paylaşmanın ve gece o büyük yatakta onun varlığına sahip olmanın zevkine varıyordu. Onun ellerinin üzerinde oluşunun hissinden son derecede keyif alıyordu. Brandon da onun zevk almada doruk noktalara çıkması konusunda bilgisini kullanıyordu. Sevişmeyi bir sanat olarak görüyordu ve kendi açısından bu alanda bir usta sayılırdı. Onun tekniği karmaşık olduğu kadar beklenmedik sürprizlerle de doluydu. Kimi zaman ona kur yapıyor, tatlı söz-lerle kandırıyor ve aralarında evlilik bağı yokmuş, Heather hala bâkireymiş gibi onun gönlünü çeliyordu. Tatlı tatlı konuşma-lar, şakalar, dişlemeler Heather'ın bedenindeki bütün hücreleri titretiyordu sanki. Başka gecelerde Heather farkında olmadan Brandon'ı uyaracak bir şey yaptığında, onun giysilerini arzu dolu bir gülüşle parçalayarak çıkarıyor, onu yatağa fırlatıyor, ona şiddetle sahip oluyor ve bu

yolla Heather'ı zevkten çıldıra-cak duruma getiriyordu. Bunu yapınca her ikisi de nefes nefese ve son noktaya ulaşmış bir şekilde bitkinlikten ölecek duruma geliyordu.

Brandon onunla oynadı, onu şımarttı, şaka yaptı ve hatta ona işkence yaptı. Heather bütün bunların hepsinden çok hoşlandı. Brandon ona, kendisinin bir zamanlar yapabildiğini iddia ettiği şekilde nasıl kedi gibi mırlanacağını öğretti. Brandon onu yalnızca karısı olarak değil, metresi olarak kendisini özgür-ce vermesi, birlikte tatmin olmaları konusunda özendirdi. Bu hiç de zor bir iş değildi aslında.

Diğer erkekler böyle romantik mi?" Heather bir akşam Brandon onu yastıklara yatırırken sordu. Bütün kadınlar böyle seven kocalara sahipler mi?"

Brandon gülümsedi ve onun yüzündeki saçları düzeltti.

"Bütün kocalar karıları için baştan çıkarıcı dişilere sahipler mi?" Onun sorusuna kendi sorusuyla karşılık verdi. "Diğer kadınlar bu kadar güzeller mi ve erkeklerini memnun etmeye bu kadar istekliler mi?"

Ağustos ayına aydınlık, sıcak güneşle girildi ve aileler, okyanusun esintisinde kendilerini serinletmek için şehre koştular. Birmingham'lar, Bayan Clark'm plaja yakın malikânesinde konuk olarak birkaç gün geçirdiler. Yaşlı kadın, Brandon ile genç eşinin aynı yatakta yattıklarını ve gerçekte birbirlerini çok seven

bir çift olduklarına tanık olduğunu herkesin bilmesini sağlamaktan büyük zevk aldı.

Bundan kısa bir süre sonra Brandon defter kayıtlarını güncelleştirmek için imalathaneye gitmek zorunda kaldı. Webster'lar Heather'a kocasıyla birlikte gelmesi, oğullarını da getirmesi ve birlikte bir akşam yemeği yemeleri için davette bulundu. Leah'ı görür görmez, ondaki muazzam değişikliği Heather hemen fark etti. Leah Webster şimdi çok güzel bir kadın olmuştu. Bir miktar kilo almış, bronz cildi, güneşte iyice açık sarı renge dönmüş saçıyla birlikte parlıyordu. Parlak mavi gözleri çukurumsu görüntüsünü kaybetmişti ve Leah şimdi eskisinden daha genç bir görüntü kazanmıştı.

"O nasıl harika görünüyor." Brandon ona arabadan inmede yardım ederken konuştu. "O farklı bir kadın sanki."

Brandon sözlerini onaylamak için başını sallarken Jeremiah büyük beyaz evin merdivenlerinden onlara hoşgeldiniz demek için aceleyle indi. Leah, babasının arkasından gelen en küçük çocuklarına çeki düzen verdi. Kadın Brandon'ı dostça selamladı. Artık onun imalathane çevresindeki varlığına alışmıştı. Ev sahibesinin görünüşü konusunda yorum yapmadan edemeyen Heather'a utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Ah Leah, Carolina'daki herkesin benimle aynı görüşte olduğuna kuşku yok." Neşe içinde konuştu. "O kadar güzel olmuşsun ki!"

Kadin mutlulukla kızardı Jeremiah elini karısının omzu-na koydu ve onu hafif kucakladı.

"Hanımefendiye nasıl göründüğünü söylemeyi denedim. Ama o, kendi sözümü kendimin işittiğine inanıyor." "Hiç bu kadar harika hissetmemiştim." Leah utangaç bir ta-vırla kabul etti. "Diğer bir bebek de yolda üstelik ve onun varlı-ğın zor fark ediyorum."

Heather ve Brandon bu sürpriz açıklama karşısında gülüm-sediler ve kutladılar.

"Leah'a yetişmesi için karımın birkaç yıla daha ihtiyacı ola-cak." Brandon kıkırdadı. "Ama onun yetişeceği konusunda şüp-helenmek için nedenlerim var. Ona şöyle bir bakmanın biraz ötesinde bir şey yaptım ve hemen bu bebek oldu."

Babasının kollarındaki güvenli duruşuyla küçük Birming-ham, yabancıları dikkatlice süzdü ve kendisinin hakkında ko-nuşuluyor olmasına hiç aldırmadı. Heather kocasına utancını gösteren bir bakış atınca Brandon güldü ve bir miktar yüzü pembeleşti.

"Onun kime ait olduğunu kimse inkâr edemez Bay Birming-ham." Leah gülümsedi. "O size benziyor ve o yeşil gözleriyle bu konuda yanılmak olanaksız."

Brandon gururla sırtıttı ve oğluna tatlı tatlı bir şeyler mırıl-dandı. Sonucunda oğlundan bir gülümseme ile ödüllendirildi.

Yüzleri birbirlerine bu kadar yakınken, baba ve oğul oldukları belliydi. Bebeğin gözleri, yakut yeşili ve koyu kirpiklerle babasının kopyası gibiydi. Heather, Fieetivood'dan kaçışından sonra Brandon'ı yeniden görmeseydi bile, oğullarını görünce hep onu anımsayacağını şimdi artık biliyordu.

"O bana gelecek mi?" Leah onu kabul etmek için kollarını açarak sordu.

Bebek, başını babasının omzuna koyarak döndü ve itiraz ederek mırıldandı.

"Kendini kötü hissetme Leah," dedi Heather özür dileyerek. "Babasından başka kimseye gitmez. Ona çok fena bağlandı." Kocasını dikkatlice inceliyormuş gibi başını bir yana çevirdi ve sonra gözlerinde bir parıltıyla devam etti. "Nedeni sakalı olması."

Onun bu sözleri herkesi kıkır kıkır güldürdü. Çocuk-lar da Birmingham'ların çocuğunu verandadan görebilmek için daha yakına geldiler. Çok geçmeden en büyük kız küçük Birmingham'ı babasından kendisine çekti ve onunla birlikte gururlu bir şekilde yürüdü. Jeremiah bir süre sonra imalathanedeki işlerle ilgilenmek için izin aldı ve Brandon da onunla birlikte gitti. Kadınlar, gölgeli verandada sallanan koltuklarda dinlenmek üzere baş başa kaldılar. Bayan Webster arada sırada yemekleri kontrol etmek için kalkıyordu.

"Bu gelecek bebek konusunda daha çok heyecanlanıyorum.

Daha öncekiler konusunda böyle heyecanlandığımı sanmıyorum." Leah utangaç bir şekilde itiraf etti. "Bundan önce her zaman şansımız ve geleceğimiz konusunda hep korku ve şüphe içindeydik. Bazen şansımız yaver gitti ama çoğu zaman şansımız hep kötü oldu. Şimdi sanki cennette gibiyiz. Dualarımızda kocanıza teşekkürlerimizi sunuyoruz. O bize her şeyi verdi."

Heather çayından yudum almak için durdu. Gözleri birden donuklaştı. "Bu çok garip Leah. O bana da aynısını yaptı. O beni bir kâbustan çekti aldı ve mutluluk verdi. O gelinceye kadar benim hayatım bir hiçti."

Leah onu bir süre süzdü. "Onu çok seviyorsun değil mi?" Yumuşak bir şekilde sordu.

"Evet." Heather hemen kabul etti. Sonra içini çekti. "Onu o kadar çok seviyorum ki bazen korkuyorum. Hayatımız o kadar mükemmel ki bir şeyler olup bu bozulacak diye korkuyorum. Onu veya onun aşkını kaybedecek olursam ölürüm."

Leah gülümsedi. "Kocanızı ilk kez gördüğümde Bayan Birmingham, o kuzeydeki bir handa yalnız oturuyordu. Süslü bo-yalı kadınlar uzaktan ona hayranlıklarını gösteriyorlardı. Ama o onlara bakmadı bile. Yalnızca elindeki şarap bardağına düşünceli bir şekilde bakıyordu. Bu bakışından onun üzgün olduğu apaçık belliydi. Daha sonra sizin onu beklediğinizden, onun çocuğunu taşıdığınızdan söz ettiğinde havası değişmişti. O zaman sizi çok seviyor olmalı diye düşünmüştüm. O zamandan beri onu tanı-dım ve ilk izlenimlerimin doğru

olduğunu gördüm. Onun sizi sevdiği gibi bir adamın karısını sevdiğini hiç görmedim."

Heather yanağından bir gözyaşı damlasını sildi ve özür dileyerek güldü. "Bugün ortada bir şey yokken ağlayan bir ruh hali içindeyim. Merak etme Leah bunu yapmayı bir alışkanlık durumuna getirmiyorum."

Leah kibarca gülümsedi. "Tam tersine Bayan Birmingham. Bir şey düşüneceksem, daha çok sizin için olacaktır. Sevdiği adam için bir iki damla gözyaşı döken bir kadın hayata çok du-yarlı bakan birisidir."

Daha sonra Leah konuklarına, çocuklara ve imalathane çalışanlarına sunmak üzere limonata yaptı Heather'a, her bir adama bir bardak içecek götürüp götüremeyeceğini sordu. Tep-siyi imalathaneye dikkatlice taşıırken Heather, bu yeri işlerken ilk kez görüyordu. Binaların üstünde uzun çamlar dikiliydi ve kaynayan varillerdeki katran kokusu bahçeyi ağır bir şekilde kaplamıştı. Kütükler imalathane havuzunda ve ötesinde ince görünüyordlardı ve dev bir su çarkı döndükçe bulanık bir görün-tü yaratıyordu. Durmadan çalışan hızar testereleri gürlüyor ve gurulduyordu. Bir katır grubu kütükleri hızarların doymayan ağzına zor zahmet taşırlarken seslerden oluşan kaosun başını tutuyorlardı. Kaynayan varil etrafında bir çerçeve önünde bir-kaç adam duruyordu, geniş kazanın üstünden posaları topluyorlardı.

Heather Bay Webster'ı imalathanenin dışında, adamlarıyla bir sorunu konuşurken buldu. Heather'ı gördüğünde ona dostane

bir şekilde gülümsedi ve tepsiye yardımcı olmak iste-di. Ama Heather bunu kabul etmedi Bay Webster onu Bay Birmingham'ın eşi olarak tanıtırken Heather da adamlara limonata servisi yaptı. Onlar başlarını salladılar ve onun selamlamasını saygıyla karşıladılar güzelliği karşısında hayranlık duyup kocasını bulabileceğini söylediği küçük binalara doğru giderken onu arkasından bakarak izlediler. Sonra ustabaşı onlara ağızlarını kapatması için sert bir emir verdi ve omzu üstünden ona son bir defa gizlice bakarak çalışmalarına devam ettiler.

Heather, rengi solmuş ofisin girişinde bir süre durdu. Odada ancak en gerekli mobilyalar vardı ve sert ahşap duvarlar duvar kâğıdı veya kireç badana gibi bir şeye maruz kalmamıştı. Kocasını, masasında yüksek bir iskemle üzerinde, arkası ona dönük bir şekilde oturmuştu. Sıcak bir gündü ve Brandon, açık pencereden arada sırada süzülüp gelen her esintiyi yakalamak için gömleğini çıkarmıştı. Onu, sırtındaki kasların oyunuyla birlikte zevkle izledi. Onları meşe gibi sert bir şekilde parmak uçlarının altındayrınış gibi hissederek gülümsedi. Heather ağırlığını değiştirdi ve bastığı tahta gıcırdadı.

Brandon döndü ve onun kapı girişindeki silüetini görünce, defter kayıtlarını tutmanın sıkıcılığından kurtulmanın görünür rahatlaması ile ileriye doğru geldi. Gülümseyerek onu içeri çekti, kapıyı arkasından kapadı. Sonra tepsiyi kaba saba bir masanın üzerine koydu limonata bardağını kaldırıp dudaklarına getirdi ve ara vermeden hepsini içti.

"Ohh," dedi Brandon ve rahat bir nefes aldı. "Sıkıntımı azaltmak için tam da ihtiyacım olan şey, susuzluğumu giderecek bir

iecekti." Bir kolunu onu kucağına çekmek için uzattı. "Ve çok güzel bir bayan da gözlerime bayram yaptırmak için."

Heather güldü ve burnunu onun kıllı göğsüne sürttü. "Bir zamanlar, içinden alıkoyduğum için bana çok kızdığını anımsıyorum. İşlerin artık o kadar arzu edilir olmaktan mı çıktı, yoksa ben mi daha çok arzu edilir oldum?" Heather takıldı.

Brandon onun başına bir öpücük kondurdu ve ciddileşti."Bunun için beni bağışla aşkım. O gün ben en vahşi dönemim-deydim. Yatağımı paylaşmayı reddetmen, ne kadar büyük bir akal olduğumu kanıtlamaya beni yöneltmişti." "Benim reddetmem mi?" Heather karşı ıktı. "Ama Brandon, ben hiçbir zaman senin haklarını reddedecek bir şey yapmadım. Hasta olduktan sonra Fleetıwood'da benimle birlikte uyumayı reddeden sendin. Harthaven'deki ilk gece de beni reddettin. Senin kocalık görevlerini yapman konusunda ben her zaman zevkle sana uymaya hazırdım. Ama sen benden uzaklaşıp yata-ėında yalnız yatmaya başlamıştın." "Evliliğimizin birçok yanlış anlama ile dolu olduğunu an-lıyorum." Brandon mırıldandı. "O yaz gecesinde ilk defa be-nim olduğun zamandan bu yana evliliğimizden dolayı seni arzu edişimde bir azalma olduğunu düşünerek yanlış bir fikre kapıl-mıştın. Dokunmama katlanamadığından ve sana sahip olmaya kalksam benimle mücadele edeceğinden emindim. Garip. D-şncelerimiz nasıl da bize oyun oynadı! İgdlerimizi takip et-meliydik." Brandon eğildi ve dudaklarını onun beyaz boynuna bastırdı. "Aşkı çok daha çabuk bulabilirdik."

Heather zevkle ürperdi. Yaşadığı sürece onun her dokunu-

şunda bu heyecanı yaşayacağını biliyordu. Onu okşadığı zaman bir direnç göstermesi olanaksızdı. Onun bütün ruhu Brandon'a aitti sanki. Bedeni de kendi isteğinden çok onunkine karşılık veriyordu. Brandon'ın, onun hayatının bir büyüleyici düş olmasını sağlama gücü vardı ya da geçmişle karşılaştırma yapılırsa cehennemi hoş bir bahçeye dönüştürme yeteneği bulunuyordu. Hiçbir tereddüte yer bırakmayacak şekilde onundu Heather.

Brandon'ın dudakları onun boynundan daha aşağıya inmesi-ni engelleyen köpük gibi beyaz fırfırlar yüzünden asılı kaldı. Elleri, Heather'ın giysisinin küçük düğmelerine gitti ve kulağına mırıldanırken, bu düğmelerle gelişigüzel oynadı. İkinci, üçüncü, yedinci ve sonuncu düğmeyi açtı. Bir gülümseme dudaklarından geçti ve aceleci olmayan tek bir hareketle Heather'ı nefessiz bıraktı. Brandon iki elini, giysisinin ve kombinezonunun ön tarafını yaymak için yukarı kaldırdı ve memelerini çıplak bir şekilde ortaya çıkardı. Ortaya iyice çıkan yumuşak teni öptü. Heather her öpüşün yakıcılığıyla titredi.

Birisi gelebilir Brandon." Heather nefes nefese fısıldadı.

"Bu kapıya dokunmaya cesaret edecek ilk kişiyi öldüreceğim." Okşamalarına ara vermeden gelişigüzel yanıtladı.

"Ama ya birisi içeri paldır küldür girmek durumunda olur-sa?" Direnmeyi oldukça güç bularak zayıf bir şekilde itiraz etti.

Elleri giysilerin altına ve sırtına kaydı. Brandon, memele-rinin

uçları göğsüne dokununcaya kadar onu kendisine doğru çekti.

"Bu kapıya bir kilit gerekiyor." Brandon onun alnını öperek boğuk bir sesle mırıldandı. "Ve bir yatak benim ruh halime çok iyi gelecek. Bu sandalyeler pek de ie yaramıyor." Brandon kızgınlıkla derin bir nefes aldı ve geri çekildi. "Peki hanımefendi. Ricalarınıza uyuyorum."

Hala aşırmı bir şekilde Heather kombinezonunu çekti. Onu bağlamaya çalıştı ama parmaklarında sanki birden çok başparmak vardı. Bağlamadaki beceriksizliğini saklamak için yavaş hareket ediyordu. Brandon masasına dnmt. Onu yumuşak ve seven bir bakışla dikkatli bir şekilde izliyordu. Baktığında yeşil gözlerin kendisine sabıtlendiğini gördü ve elleri birçok fiyonk ve düğme arasında iyice birbirine dolanarak kızardı. Brandon güldü ve gelip Heather'm ellerini kenara çekti.

"Akım, Sen azizleri bile baştan ıkarırsın. Sana burada sahip olmaya kalkmadan hadi seni giyindirelim."

Heather binayı terk ettiğinde yanaklarında hala bir pem-belik vardı ve ne yaptığının farkında olmadığından neredeyse, Webster'ların daha küçük çocuklarından Alice'in üzerine basacaktı. Alice ayakları üzerinde eğilmi zehirli bir mantarı inceliyordu.

"Ah Bayan Birmingham. Bakın ne buldum?" Heather küçük kızın yanında eğildi. "Bunun, ormanda ya-ayan bir cüceye ait olduğunu mu düşünüyorsun?" Glmse-yerek sordu.

Kız gözleri büyümüş ve meraklı bir şekilde baktı. "Öyle mi olduğunu düşünüyorsunuz gerçekten? Belki o bunu arkasında bıraktı."

Bu olabilir." Küçük kızın heyecanından hoşlanarak yanıt-ladı. Onu bulmak için ormana gidebilir miyiz?" "Olur tabii. Belki de bir peri topluluğunu buluruz." "Ah evet. Hadi." Heather'ın kolunu çekerek Alice mızırdan-dı.

Heather gülerek kızın ormana doğru önden gitmesine izin verdi. Orman o kadar sıktı ki gür yeşil yaprakların arasından ancak arada bir güneş ışığı sızabiliyordu. Çok geçmeden orman içinde bir açıklığa ulaştılar. Tepelerindeki bir kuş öterek çiftleşeceği ortağına sesleniyordu. Bir sincap, bir ağacın dalında onlara gözünü dikmiş bakıyordu. Büyük bir meşe ağacı bölgenin üstünde haşmetle duruyor ve birkaç yaban çiçeği toprağın çok sık örtük olmadığı yerden başlarını dışarı uzatmış bakıyordu. Çamlar da, renkli çiçekler gibi çok hoş kokular yayıyordu.

"Ben bir cüce olsam burada yaşardım." Kısa elini açıp etra-fında dönerken konuştu Alice.

Heather gülümsedi. "Daha önce buraya geldin mi Alice?" "Evet çok geldim." "Burası büyüleyici bir yer. Sevdim burasını." "Ah Bayan Birmingham, seveceğinizi biliyordum." Alice se-vinçle bağırdı.

Heather güldü ve küçük kızın gözlerinin üstüne düşmüş saçları düzeltti. Sonra etrafa bir göz attı.

"Cücelerle ilgili hiçbir şey göremiyorum ama. Sen görebili-yor musun?"

Kızın yüzü asıldı. "Hayır efendim." Sonra yeniden sırtıttı. "Ama birisi bizi izliyor. Bunu hissediyorum. Heather gülümsedi, çocuk kadar keyiflendi.

"Bu, nerede yaşadıklarınızı bulmaktan daha iyi değil mi? Kim-se kendisini bir cücenin izlemesi kadar şanslı olmayabilir. Belki de bunu fark etmemiş gibi davranmamız gerekir."

Kızın gamzesinde bir çukur oluştu ve gözleri parladı. "Ne yapmamız gerek?" "Çiçek toplayacağız ve onun buralarda olduğunu bilmiyor-muş gibi davranacağız. Belki daha sonra o da kendisini göste-rir. " "Tamam, öyle yapalım."

Heather Alice'in yürüyüp gitmesini izledi. Kızın cücelerle değil yalnızca çiçeklerle ilgileniyormuş gibi kayıtsız davranmaya çalıştığını biliyordu. Heather, Bayan Webster'm masası için buket yapmak üzere çiçek toplamaya başladı. Çok geçmeden Alice cüceyi ve çiçekleri unutup bir kelebeğin arkasından koştu ve sonunda imalathaneye doğru yürüdü. Heather ise toplayabileceği kadar papatya ve zambak topladı.

Bu küçük açıklıkta geçen uzun zamanda Heather da izlendiği yönünde garip bir duygu yaşamaya başladı. Saçları dimdik oldu ve sırtından bir ürperti geçti. Yavaşça dönüp kuşkularının doğru olup olmadığını görmek istediğinde Alice'in ccesini görmeyi pek de beklemiyordu. İzlendikleri konusunda kız yanılmamış-tı. Gözleri ağaçların koyuluğunu taradı ve onu gördü. Bu bir cüce değildi ama ondan 70 metreden fazla uzakta olmayan at üstünde bir adamdı, Karanlık ve uğursuz bir yapısı vardı. Sıcak bir gün olmasına karşın, bütün bedenini saran siyah bir pele-rin giymişti. Pelerinin yüksek ve dik yakası yüzünün yarısını kaplıyordu ve başındaki üçgen şapka o kadar aşağıya düşüyordu ki gözünün biri ancak bir yarık gibi boşluktan görünüyordu. Adam pelerininin yakasında sessizce duran başıyla ileriye doğru yavaşça, tehdit eder bir şekilde ilerlemeye başladı. Heather bir anda dondu kaldı ve hareket edemedi. Sonra dikkatli bir şekilde geriye doğru gitmeye başladı. Adam atını hızını arttırması için drtti Heather korku içinde çığlık atarak döndü ve imalatha-neye giden düzlükten çıkan yolda koşmaya başladı. At ve adam epey mesafe katetmişlerdi ve neredeyse ona yetişmişlerdi. Atın ayaklarının vuruşları Heather'm kulaklarına metal üzerine de-mirle vuruluyormuş gibi geliyordu. Heather elindeki çiçekleri düşürerek çığlıklar attı ve ağaçların arasında kaçmaya başladı.

Korkuyla omzu üstünden arkaya baktı. Tek görebildiği atın iri ve siyah dehşet verici şekliydi. Sürücü attan neredeyse hiç ayrılamayacak gibi görünüyordu. Adamın pelerininin siyahlığından bir el Heather'a doğru uzandı. nnden bir yerlerden Heather kocasının onun adını bağırdığını duydu. Atlı adam dinlemek için durdu. Ağaç dallarını kırarak ilerleyen bir ses n taraftan geldi ve Heather Brandon'm adını ağlayarak

söyleyip o yöne koştu. Geriye baktığında atın arkasını, adam dizginleri sağlam-ca tutup hayvanı gerisin geriye ormana doğru döndürdüğünde gördü. Koyu gölgelere karışmadan önce adamın arkasını kısa bir süre gördü. Bu adamın şekli konusunda, sözcüklere koyamadı-ğı garip bir tanıdıklık vardı.

Brandon ağaçlar arasından koşarak geldi. Heather ağlayarak kendisini onun kolları arasına bıraktı.

"Oh Brandon, çok korkunçtu!" Ağladı. "Çok korkunç!" "Aman Tanrım, ne oldu! Seni yemeğe götürmek için geli-yordum ve çığlığını duydum." Kolları onun etrafında daha da sıkılaştı. "Bir yaprak gibi titriyorsun." "At üstünde bir adam vardı." Gözyaşları içinde nefes nefe-seydi. "Benim peşimden geldi. Beni neredeyse yakalayacaktı."

Brandon onu kendisinden uzaklaştırdı ve yüzüne baktı. "O kimdi? Onu daha önce görmüş muydun?"

Heather başını salladı. "Hayır. Hayır. Üçgen bir şapka ve perlerin giymişti. Onu net olarak göremedim. Çiçek topluyordum ve birisinin beni izlediğini hissettim. Onu gördüğüm zaman bana doğru gelmeye başladı ve koştuğumda da beni takip etti." Heather'ı bir titreme teslim aldı. "O kadar uğursuz görünüyordu ki Brandon!"

Brandon onu kendisine çekti ve sıkıca sarıldı, yapabileceği kadar korkularını yatıştırdı. "Şimdi geçti tatlım," dedi mırıltıyla.

'Benim kollarımın arasında güvendesin ve sana bir zarar gelmesine izin vermeyeceğim.' 'Ama o kim olabilir Brandon? O burada ne yapıyordu?' 'Hiçbir fikrim yok aşkım. Ama Sybil'in katili daha yakalan-madı. Bundan sonra yalnız başına bir yerlere yürüyüp gitmesen iyi olur. Webster'ları da uyarmalısın. Adam gene gelirse, kadın-ların ve çocukların hiçbirisinin onun yolunun üstünde olmasını istemem. Birkaç gözcü dikeceğim buralara. Bu, onun zarar ver-mesini önleyecektir." "Çiçeklerim düştü." Korku içinde burnunu çekti. "Leah'nın masası için bir kucak dolusu toplamıştım. Beni korkutunca elimden düşürdüm."

Brandon kıkırdarak güldü. "Tamam tatlım. Geriye gidip o çiçekleri alacağız." Brandon onun giysisinin köşesini kaldırdı ve onunla gözyaşlarını kuruladı. "Burnun kıpkırmızı olmadan önce ağlamayı kes." onu öptü. "Artık korkmuyorsun değil mi?" "Burada seninleyken korkmuyorum."

Heather'm korkuları, Harthaven'm ön kapısına geldiklerin-de Joseph, Bayan Louisa Wells'in geldiğini ve oturma odasında oturduğunu haber vermesi üzerine yeniden alevlendi. Louisa kocasına baktı ve onun yüzünün koyu kızgın bir hal aldığını, yanağındaki kasın seğirmekte olduğunu gördü. Brandon oda-ya girince Heather da kollarında uyuyan oğullarını da taşıyarak onu takıp etti.

Louisa Brandon'm gözde koltuğuna yerleşmişti ve oldukça güzel muslin bir giysisi vardı. Jeffin viskisi ve bir nane dalı ile

birlikte hazırladığı içkisinden bir yudum aldı. Bardağının üstünden Brandon'a yavaşça gülümsedi ve başını koltuğun arkasına yasladı.

"Çok iyi görünüyorsun." Tembel bir sesle konuştu. "Ama canım sen her zaman iyi görünürsün." Heather'a dönmeden önce gözleriyle Brandon'a yiyecekmiş gibi baktı. "Zavallı canım. Carolina'nın sıcağını, İngiltere'nden sonra feci bir sıkıntı olarak görüyor olmalısın. Küçük çiçek bir miktar solmuşa benziyor."

Kendi durumunu düşünerek Heather bir koltuğa oturdu ve eliyle saçlarını ani ama sinirli bir hareketle düzeltti. Mermer gibi bir yüzle Brandon kendisine bir içki hazırlamaya bara gitti.

"Bu beklenmedik ziyareti neye borçluyuz Louisa?" bir miktar alaycı tonla sordu. Elindeki içkisiyle Heather'ın koltuğunun arkasına geldi. "Bize Sybil'in öldürüldüğü haberini getirdiğinden beri seni görmemiştik. Şimdi neyi rapor edeceğini merak ediyorum. Başka bir cinayet değildir umarım."

Louisa hemen güldü. "Tabii ki değil canım. Wilmington'daki halamı ziyaret etmek için buralardan ayrılmıştım. Yeni döndüm ve herkese saygılarımı iletme istedim. Beni özlememenden dolayı hayal kırıklığına uğradım." içini çekti ve koltuğundan kalktı. "Ama eminim ki sana da kendin için pek fazla zaman ayrılmasına izin verilmemiştir." Heather'a aşağıya doğru indirilmiş kirpiklerinden hızlı bir bakış sundu ve ona güzel bir şekilde ambalajlanmış bir paket verdi. "Bu minik Birmingham için Wilmington'da aldığım küçük bir şey canım. Ben ah," Kendini beğenmişcesine gülümsedi. "Bu zamana kadar hiç iyilik için bir

başıta bulunmamıştım."

Heather bakışlarını yere doğru indirdi ve sözcüklerde kekeleyerek teşekkürlerini mırıldandı. Güveni gittikçe azalıyordu. Bu öğleden sonraki olay onun sinirlerini tahrip etmişti ve şimdi Louisa'nın önünde gergin ve güvensiz bir durumdaydı. Armağan paketini açtı ve küçük gümüş bir kap görüldü. Minik Birmingham'ın adı olan Beau ve 1800 yılı metal üzerine kazınmıştı.

"Teşekkürler Louisa." Heather yumuşak bir şekilde konuştu. "Bu çok güzel."

Louisa o an sahip olduğu avantajı bilerek onun elinden kayıp gitmesine izin vermedi.

"Brandon'ın oğluna bir armağan vermeseydim kendimi iyi hissetmezdim." Annesinin kollarında kımıldayan ve sonunda gözlerini açan Beau'ya baktı. "Her şeyden önce yakın olduğumuz kadar- geçmişte yakindık yanı." Gülümsedi. "Onun oğlunu görmezden gelmek tatsız olurdu. Oğlanın aynen babası gibi görünmesinden memnun değil misin? Yani, o sana benzeseydi üzülürdük. Gerçi ben bunu öyle beklemiştim. Küçük tatlı bebeğin annesinin bir kopyası olabileceğini düşünüyordum. Belki kendisi de aynen bir bebek gibi görüldüğünden böyle düşünmüş olmalıyım."

Sözcükler Heather'm ağzından çıkamadı. Kadın onu kasıtlı

olarak kışkırtırken sakın bir şekilde oturmak çok güçtü. Brandon o kadar nazik değildi.

"Lanet olsun ne istiyorsun Louisa?"

Kadın onu görmezden geldi, Beau'nun üzerine eğildi ve göğsünün her yanını Heather'a ve Brandon'a gösterdi. Bebeği çenesinin altından gıdıkladı. Ama Beau, uyandığı zaman yabancılar tarafından dokunulmasına hoş gözle bakan birisi değildi. Alt dudağı büküldü ve kendini çekip Heather'm giysisinin boyuna asılırken feryadı bastı.

Louisa dikleşti ve oğlunu sakinleştirmeye çalışan Heather'a bir an için büyük bir nefretle baktı. Louisa'yı bardağının üstünden süzen Brandon'ın yüzünden bir gülümseme geçti. Ama Beau susturulamıyordu, Heather kirpiklerinin arasından Louisa'ya kızgınlıkla baktı sonunda giysisini çözüp Beau'ya meme verdi. Bebek hemen sakinleşti ama Louisa'nın üzerinden dikkatli bakışlarını ayırmadı. Brandon kıkırdayarak güldü, oğlunun poposuna hafifçe vurdu ve sonra karısının koltuğunun yanına geldi.

Heather Louisa'nın alnında belirsiz bir hiddetli bakış yakaladı. O kadar kısa süren bir yüz ifadesiydi ki Heather bunu hayal olarak görüp görmediğini düşündü. Kadın sonunda Brandon'ın oğlunun annesi olmanın ne anlama geldiğini fark ediyor muydu? Burada, kolayca kırılmayacak bir bağ vardı. Brandon oğlunu seviyordu. Bunu görmek çok kolaydı. Kimse onun çocuğunun annesini bir başka kadın için gözden çıkaracağına inanmazdı.

Louisa saygınlığını kaybettiğini hissetti ve onu yeniden kazanmaya çalıştı. Ama yersiz ve yanlış bir yöntemle.

"Onu bir bakıcı tutmak yerine bizzat besleme konusunda gösterdiğin gayretin çok mükemmel ve hoş olduğunu düşünüyorum Heather. Birçok kadın böyle birisini kiralardı biliyorsun. Ama senin evcimen bir tip olduğunu ve böyle şeyler yapmaktan hoşlandığını görüyorum. Tabii böyle bir şey özveri ister. Korkarım ben böyle bağlı olamazdım." "Hayır sanırım bağlanamazdın," diye yanıtladı Brandon."İşte bu yüzden biz hiç geçinemedik Louisa."

Kadın inme gelmiş gibi bir adım geriye attı ve sonra sözlerini çevirmek için yollar aradı.

"Kastettiğim... bütün dikkatimi bir bebeğe verip kocamı ih-mal edemezdim."

Brandon keskin bir gülüşle devam etti. "Benim ihmal edildiğimi mi düşünüyorsun Louisa? Eğer düşünüyorsan, edilmediğime seni temin ederim. Heather'ın hem oğlunu ve hem de kocasını seviliyor hissettirme konusunda harikulade bir yeteneği var."

Louisa döndü ve kendi koltuğuna gitti ama oturmak için harekete geçmedi. Omzu üzerinden Brandon'a konuştu.

"Seninle iş konuşmaya geldim. Arazimi satma kararımla

ilgilenebilirsin belki. Buraya gelip ona sahip olmak için kaç para ödemeye hazır olduğunu bilmem gerektiğini düşündüm." "Ah anlıyorum." "Pekâlâ. Senin almak istediğini bilerek onu başka birisine satmam yakışksız olurdu. Onu sana satmam için epey bir süre pcşimdeydin." "Evet," dedi Brandon. Fakat hala çok da hevesli gibi görün-müyordu.

"Tamam lanet olsun. Eğer ilgilenmiyorsan onu ilgilenen birisine satacağım!" Etrafında dönerek bağırdı.

Brandon bir kaşı kalkmış bir şekilde alaycı bir bakış attı. "Kime?" "Onu satın almak için bekleyen birçok insan var. Onu bir dakika içinde satabilirim."

Sözlerine karşılık Louisa o kadar da kendinden emin değil-di.

"Louisa," Brandon derin bir nefes aldı. "Bu bahaneyi bir ke-nara bırakalım. Senin arazini almak isteyen tek kişi benim. Belki fakir çiftçilerden biri buna sahip olmak isteyebilir. Ama onun parayı bulabileceğini sanmıyorum." "Bu doğru değil. Onu herkese satabilirim." "Ah sakinleş Louisa. Ne yapmaya çalıştığını tam olarak bili-yorum. Ama bu işe yaramayacak. Niye benim tek ilgilenen kişi olduğum konusunda sana birkaç neden sıralayayım. Zengin hiç kimse senin o önemsiz miktardaki arazini kullanamaz. Bizim çiftliklerimiz burada boş duruyor ve kimse senin küçük arazi parçanla kendisini sıkıntıya sokmaz. Özellikle sen Oakley'i sat-ma niyetinde değilken. Biraz cömert olabilecek tek kişi benim. Ama buraya entrikalarınla gelip

benim paniklememi ve fiyatı iki katma çıkarmamı bekleme. Ben öyle bir aptal değilim. Kısa bir süre sonra ayrıntıları konuşacağız. Ama önce burada oturaca-ğım, rahatlayacağım ve içkimi bitireceğim." "Brandon sen büyük bir baş belasısin." Louisa güldü. "Niye beni böyle kaygılandırmaktan hoşlanıyorsun? Onu satmak iste-diğimi söylediğimde satın almaya tam olarak niyetliydin.

"İş söz konusu olunca pazarlık yaparım Louisa hiçbir zaman şaka yapmam." Brandon kuru bir şekilde konuştu.

Louisa çalışma odasına, arkasında ağır bir parfüm kokusu bırakarak gittiğinde Brandon Leather'm üzerine eğildi ve onun baş döndüren tatlı kokusunu içine çekti.

"Çok uzun süre kalmamaya çalışacağım aşkım. Beau ile işin bitince yatağa gitmek istersen, işimizi tamamladıktan sonra ondan izin alacağım ve onu doğruca evine yollayacağım." "Lütfen öyle yap." Heather mırıldandı. "Bugün öğleden sonra kendimde olduğumu söyleyemem. Onu bu gece bir daha görmemeyi yeğlerim." Alt dudağını ısırdı. "Ah Brandon, o bizi ayırmak için o kadar da kararlı ki! Ondandır nefret ediyorum." Beau'ya baktı ve sıkıntılı bir şekilde güldü. Beau onun memelerini küçük eliyle yoğuruyordu. "Onunla sorunlarımı unutmak için banyoda suya gömülmeye ihtiyacım var."

Brandon kıkırdarak güldü. "Delikanlılara biraz su ısıtmalarını söyleyeceğim. Başka bir şey tatlım?" "Evet." Yumuşak bir

şekilde yanıtladı. "Beni öp. Öp ki o ka-dının seninle bir şansı olmadığını bileyim."

Brandon gülümsedi ve onu rahatlattı. Ardından ancak birkaç şüphe varlığını sürdürdü.

Arazı şimdi Brandon'ındı. Merdivenleri tırmanırken Brandon düşündü. Pazarlıklardan Heather'ı uzak tutabildiği için son derecede memnundu.

Derin bir şekilde nefes aldı.

Louisa'ya kredi vereceği tek şey onun cesareti ve sinirleri-ne hâkim olmasıydı. Önce, ilişkilerini yeniden başlatmaları gibi utanmaz bir teklifle gelirken onun üzerine yakışsız ve terbiyesiz hareketlerle yüklenmişti. Ama bütün bunlar Brandon'da iğrenme dışında bir duygu uyandırmamıştı.

Sonunda arazi için çok fahiş bir fiyat istedi. Onu makul bir fiyat düzeyine indirmek için bıktırıcı tartışmalar gerekmişti. Kendi gururunu düşünme-den isteklerde bulunuyor, satmama tehdidinde bulunuyor, ona ucuz bir tavırla tekliflerde bulunuyordu. Toplantı onun hazine avında ne kadar küçüleceği konusunda net bir duyguya sahip olamaması ile sona erdi. Onun mali olarak çok kötü bir durumda olduğunu, paraya feci şekilde sıkışık olduğunu herkes biliyordu. Ama Heather bir zamanlar daha bile kötü durum-lardayken kendisini satmaya ve açık bir şekilde yardım desteği istemeye yanaşmamıştı.

Heather - en sevdiği kişi. Yalnızca onu düşünmek bile,

Louisa'nın bıraktığı acı tadı alıp götürmüştü. İmalathanede onun yarı çıplak bir şekilde ona doğru ayakta duruşunu anımsadı ve nabızı hızlanmaya başladı. O kapılara kilit takılması konusunda gereğini yapacaktı ve gelecek sefere Heather öyle kaygılanmaya-caktı. Kendi kendine kıkırdayarak güldü. Heather'a eşlik eden erkeklerin hepsinden daha ateşliydi. Sürekli onu kollarında, yu-muşak, sıcak bedeninin kendisinininkine doğru kıvrılmasını, gü-zelim bacaklarının ona dolanmasını düşünüyordu. Kanı kayna-yıp damarlarında hızla dolaşmaya başladı ve düşünceleri, birkaç gün önce onunla birlikte yüzmek üzere bir dereyi gösterdiği at gezisine doğru kaydı. Güpegündüz giysilerini çıkarma konu-sunda isteksizdi. Birilerinin onları göreceğinden korkuyordu. Ona burasının çok özel bir yer olduğunu, etraftaki ağaçların ve çalılarının bolluğunu işaret ettiğinde onun bunu çok eğlenceli bir şey olacağını kabul ettiğini anımsadı. Onun giysilerini çıkarışını ve dere üstünde duruşunu gelişigüzel izlerken arzularının bü-yüdüğü iyice belli olmuştu ve Heather onu görünce bu yüzme işinin nasıl sonuçlanacağını anlamıştı. Oyun oynarcasına ondan kaçmış ve suya atlamıştı. Suyun soğukluğu karşısında nefes ne-fese kalmış ve hızlı kulaçlarla onu geride bırakmaya çalışmıştı. Brandon onun çabalarına karşı kıkır kıkır gülerken ona yetiş-mişti. Yanına gelmiş sonra suyun altına dalarak onu ayak bi-leklerinden yakalamıştı ve kucağına çekmişti. Brandon bütün bunları anımsayınca gülümsedi. Çok keyifli geçen bir öğleden sonra olmuştu.

Brandon yatak odasının kapısını açtı ve durup içerisini görmeye çalıştı. Heather küvette oturuyordu, sanki Londra'daymış gibi tatlı, arzulanan, ıslak ve parlayan tenindeki mum ışığında

dayanılmaz güzelliğiyle öylece duruyordu. Saçları başının üzerinde toplanmıştı ve birkaç bukle sallanıyordu. Brandon kapıyı kaparken Heather gülümsedi. Brandon öne doğru gelip eliyle küvetten destek alarak ona doğru eğildi.

"İyi akşamlar tatlım," dedi Brandon mırıldanarak.

Heather ıslak parmağını onun dudakları üzerinde gezdirdi. "İyi akşamlar efendim." Yumuşak bir şekilde yanıtladı ve Brandon onu kendisine doğru çekerken o da elini onun başının arkasından kaydırды.

Eylül ayının hasatı başladı ve ürünler pazara götürülürken Charleston sokakları orada burada dolaşan kişilerin oluşturduğu bir izdihamla doldu. Alıcılar ve satıcıların yani sıra, gün içinde el değiştiren büyük miktarlardaki paradan küçük karlar yapmaya çalışan çok sayıda kişi vardı. Zengini fakiri, dilencisi hırsız, gemi kaptanı kölesi çok sayıda insan gelmişti. Çok sayıda kişi de arabalarında, kahve dükkânlarında, hanlarda oturup telaşlı kalabalığı izliyorlar ve gözlerine takılan sonsuz sayıda ki karakterler konusunda görüş alış verişinde bulunuyorlardı. Gün içinde şehir hareketli bir alış veriş merkeziyken gece etkinlikler de değişerek her tür eğlenme eğilimine hizmet eden bir hengâmeye dönüşüyordu.

Brandon Heather'a Dock Street Tiyatrosu'nda gösterilecek yeni bir oyunun biletlerini gösterdiğinde, Heather heyecandan neredeyse onun boğazına sarılmıştı ve teşekkürlerini iletmek için yüzünü coşkulu öpücüklerle doldurmuştu. Coşkun neşesi biraz yatıştığında, Brandon'un kucağına oturup biletleri incele-

miş ve daha önce böyle bir yere gitmediğinin itirafında bulunmuştu.

Kendilerini insanlara tanıtıtları her durumda çift ilgi odağı oluyordu. Brandon'un uzun boyu, ince ve yapılı yakışıklılığı ile Heather'ın narin güzelliği onları çok özel kılıyordu. Bu akşam Dock Street Tiyatrosu'nun fuayesine girdiklerinde de aynı havayı yarattılar. Brandon beyaz pantolonuyla aynı renkte bir yelek giymişti. Kahverengi ellerinin üzerine bir miktar dantel düşüyordu ve gömleğinin n fırfırlarla süslüydü. Kırmızı ceketinin boyu kısımları ve kolalı dik yakasındaki altın işlemelerle artistik bir şekilde süslenmişti. Heather siyah Fransız dantelli bir giysiyle herkesi büyülüyordu. Giysi, mum ışığında parıl parıl parlayan bol miktarda siyah taşla süslenmişti. Bir deve kuşu tüyü saçlarının arasına ustalıkla yerleştirilmişti ve kulaklarında Cathcrine Birmingham'ın küpeleri sallanıyordu.

Onları selamlarken her zamanki gibi gıpta ve kıskançlık dolu bakışlar ile dostlardan sıcak selamlamalar vardı. Adamlar Heather'ın eline eğildikçe, Brandon karısını sahiplenici bir şekilde gözledi. Bazı genç delikanlılar izdiham içinde, bu büyüleyici güzelin Birmingham ailesinden bağlantısı olmayan birisi olmasını umarak kendilerine yol açmaya çalışıyorlardı. Gelip Heather'ın önünde durdular ve daha yakından baktıklarında onun yakından daha da güzel olduğunu gördüler. Brandon onlara karısını tanıştırdığında yüzleri düştü ve hayal kırıklığı içinde dönüp gittiler.

Mathevv Bishop uzaktan göründü ve orada kalmayı yeğledi.

Heather'a uzun süre bakmaktan kaçındı ve diğer gösterişli genç bayanları dikkatli bir heyecanla eğlendirdi.

Bayan Clark onları eleştirel ama onaylayan bir gözle selamla-dı. "Heather, benim güzel çocuğum, bu akşam nefis bir şekilde harikulade görünüyorsun. Sen buradaki diğer kızları utançtan bâkireliklerindeki gibi pembeye ve beyaza döndüreceksin." Bastonunda öne doğru eğilir gibi Brandon'a dönüp neşeli bir bakış attı. "Ve ona her zamanki gibi dikkatli bir şekilde göz kulak oluyorsun."

Brandon sırtıttı. "Babamı tanıdıktan sonra Abegail, senin benim ondan daha kötü olduğuma inanman mümkün mü?"

Bayan Clark kıkırdayarak güldü ve Brandon'a yelpazesi ile sevecen bir şekilde dokundu. "Bunu anlaman için uzun bir zaman ve minik bir kız gerekli oldu. Bekârlık günlerinde çok kayıtsız birisiydin. Bir bayanın sevgisi senden alındığında daha az önemsemediğini anımsıyorum." Yeniden kıkırdadı. "O günlerde çok az sayıda bayana bakıyordun ve sanırım birçoğunun tadına baktın. Şimdi şu haline bak. Bu genç kıza o kadar tutulmuşsun ki sanki kızıışmış aygır gibisin." Heather'a döndü ve yavaşça gülümsedi. "Senin devreye girmiş olmandan çok mutluyum çocuk. Birmingham'lar benim gözdelerim ve onların en iyisini almasını isterim."

Heather dudaklarını yaşlı kadının yanağına kondurdu. "Teşekkürler Abegail. Bu senden gelince gerçek bir kompliman oluyor." "Ah saçma!" Abegail itiraz etti. "Yalnızca var olan durumu belirtiyorum ve senin için bu yaşlı kafayı İrlanda'lı

saçmalığıyla doldurmaya gerek yok. Senin gibi yalın bir çekiciliğe sahip de-ğilim." Sert paylamasını yumuşatmak için gülümsedi ve genç kadının eline hafifçe vurdu. "Bu güzel sözleri bende harcama çocuk. Adamın bu sözlerle daha çok muhtaç."

Oyun sırasında özel locada Brandon'm gözü sahneden çok Heather üzerindeydi. Onun yapım ile ilgili heyecanı Brandon'ı neşelendirdi. Oyuncular kendi rollerini oynarlarken bir fare gibi sessizce oturdu, hiçbir sözü kaçırmadı, Heather o kadar büyüleyiciydi ki Brandon gözlerini ondan alıkoyamadı. Lobide şaraplarını yudumlarken Heather'm oyunla ilgili neşeli anlatışlarını keyif içinde dinledi.

"Brandon, bunu asla unutmayacağım. Babam beni hiç böyleşi bir yere götürmemişti. Bu o kadar harika ve güzel ki sanki bir peri masalı gerçeğe dönüşüyor."

Brandon onun üzerine eğildi ve kulağında yumuşakça gül-dü. "Belki senin üzerinde kötü etkide bulunuyorum kuşum."

Heather'm gözleri onunkiyle karşılaştığında bir ateşle par-ladı. "Eğer bu öyleyse, ondan söz etmek için çok geç. Çünkü artık bundan sonra başka türlü olamaz. Lanetlendim. Yalnızca var olarak tatmin olamam. Sevmeliyim ve sevimliyim. Sahip olmalıyım ve bana sahip olunmalı. Ben senin olmalıyım sevgilim ve sen de benim, olmalısın. Görüyorsun ya, bana çok iyi öğretmenlik yaptın. Başlangıçta yapılmasını planladığın her şeyi

ve daha fazlasını gerekleştiriyorsun. Seninle yaşamalı, senin bir paran olmalıyım. Eğer evlilik bağı ile bağlanmamış olsaydık ve hala denizlerde yelken açmış olsaydın, dünyanın her yerinde seni metresin olarak takip ederdim. Benim için aşkımız, bizim kutsal yeminlerimiz olurdu. Eğer bunu itiraf etmek beni bir ah-laksız kadın yapıyorsa, o zaman gerçekten mutlu bir kadının ben."

Hala onun bakışından kopmamış bir şekilde Brandon Heather'm elini kaldırdı ve dudaklarına bastırdı. "Eğer sen benim metresim olsaydın, seni kilitli kapılar arkasında tutardım ki seni hiçbir erkek benden alıp kaıramasm. Sen de harika bir ğreticisin. Neşeli bekâr şimdi evliliği yeğliyor. Seninle evli olmanın her saniyesinin zevkini yaşıyorum. Özellikle de senin benim olduğunu, yalnızca benim olduğunu söylediğin kısmını çok seviyorum."

Heather tatlı bir şekilde gülümsedi. Gözleri aşkla doluydu.

"Bana bu şekilde bakmamalısn." Brandon onun bakışına karşılık vererek mırıldandı.

"Hangi şekilde?" yle yapmayı sürdürerek nefes aldı.

"Biz sevişirken, sanki dünya dursa aldırmayacakmışsn gibi baktığın şekilde." "yle yapmazdım." Yumuşak şekilde söyledi.

Brandon sırtıttı. "Eğer böyle devam edersen böyle hareketsiz kalmam ve oyunu izlemem çok zor olacak. Bu yaşlı evli adam için bile oldukça etkileyici bir görünüşün var ve sen benim erkekliğimi test ediyorsun."

Neşeli bir şekilde güldü. Ama bu neşesi Brandon durup onun omzu üstünden baktığında yüzüne gelen şaşkınlık ifa-desi ile dondu. Onu neyin irkilttiğini görmek için döndü ve Louisa'nın onlara doğru geldiğini gördü. Brandon'ın tepkisine olan merakı, kadının giydiği bej giysiye gözleri takılana kadar sürdü. Bu giysi onun seyyar satıcıya verdiği giysi gibiydi. Brandon ile ilk karşılaştıkları zaman giydiğiyle aynıydı. Kimsenin kendisinden daha iyi performans göstermesine katlanamayan Louisa giysi üzerinde Paris stilinde bazı küçük değişiklikler yap-mıştı. Giysinin şeffaflığı daha mütevazı bir kadın için şok edici olabilirdi. Ama ahlak gibi önemsiz konularda hiç derdi olmayan Louisa kesin olarak meme uçlarını kırmızıya boyamıştı.

"Merhaba Brandon." İpek gibi sesiyle kedi gibi konuştu ve onların önünde durdu. Onun ve Heather'ın gözlerinin giysisi üstünde olduğunu hissedince yumuşak bir şekilde güldü. "Giy-simi fark ettiğinizi görüyorum. Çok güzel değil mi? Thomas, orijinalini onun işyerinde görünce, bunu benim için yaptı. Benim için biraz küçük. Diğerini bir köşeye kaldırdı ki hiçbir kadının giysisi benimki gibi olmasın."

Brandon boğazını temizledi ve sordu. "Orijinal olanda bir hata mı vardı da senin için bu ikincisini yapmak zorunda kal-dı?"

Louisa, Brandon'ın giysisine ilgi göstermesinden mest oldu. "O

giysinin bir şeysi yoktu canım. Ama giysi o kadar küçüktü ki onu kimse giyemezdi. Heather'ın sıska küçük bedeni bile onun içine giremezdi. Onun için çok ama çok küçük olurdu."

Brandon Heather ile birbirlerine baktı. "Gerçekten çok kü-çük olmalı." "Onu görür görmez, aynen benzerine sahip olmam gerek-tiğini anladım." Kadın sevinçle devam etti. "Thomas'ın bana bunu yapması için ısrar ettiğim için çok memnunum. Senin böyle hoşuna gitmesinden memnunum canım. Görüyorum hoşuna gitmiş." Utanıyormuş gibi yaptı. "Ama bana öyle gözünü dikmiş bakınca, bunun giysiye mi olduğunu merak ediyorum... karının önünde bir de canım."

Brandon ona pasif bir şekilde baktı. "Giysi Heather ile ilk karşılaştığımızda giydiği giysiyi anımsatıyor Louisa." Brandon kuru bir tarzda yanıtladı. "O giysi, onunla birlikte yaşanan anılar yüzünden çok değerliydi."

Louisa'nın yüzü mermere döndü ve Heather'a tehditkâr bir şekilde baktı. Sonra basmakalıp bir şekilde gülümsedi. "Böylesi bir giysiyi satın almak için ne şekilde para buldun? Onu almak için çok çalışmış olmalısın. Eğer böylesi giysilerin olmasını kocan çok istiyorsa canım, benim terzimle tanışmaksın. Bu akşam o da burada. Senin için de harikalar yaratabilir. Ondan memnun kalacaksın eminim."

Heather Brandon'ın onun yanında gerildiğini hissetti.

'Adam beni memnun edemez Louisa. Heather'm giysilerini kadınların dikmesini yeğlerim.

Louisa biraz sertçe güldü. "Sevginde iyice bağnazlaşıyorsun Brandon.

Brandon karısının çıplak omzuna bir elini koydu ve keyifle onu okşadı. "Heather söz konusu olduğunda ben her zaman biraz bağnazım."

Louisa, Brandon'ın parmaklarının Heather'm teni üzerin-de sevecen bir şekilde dolaştığını görünce, o parmakların kendi teni üzerinde yarattığı hissi, ondan sonra hiç benzeri olmayan ya da hiçbir başka erkek tarafından yaşatılamayan cinsel uyarılma duygularını anımsayarak, ani ve titreten bir kıskançlığın içini kapladığını hissetti. Minik kadına şeytanca bir bakışla baktı.

"Yine de Thomas ile tanışmalısın canım. Belki sana, bedende bir miktar et varmış görüntüsü verecek tarzda nasıl giyinebileceğin konusunda bazı tavsiyelerde bulunabilir. Onun çocuksu bir beden için ne tür mucizeler yarattığını gördüm. Burada bekle canım, onu senin için bulacağım."

Heather, kadın yürüyüp giderken kocasına kararsız bir şekilde baktı. Louisa'nın gözlerindeki özlemi, kendi kişisel deneyimlerinden bu kahredici duyguyu çok iyi tanımıştı. Heather Brandon'ın yüzünde eğlenceli bir gülümseme gördü.

"Giysiler konusunu biliyor olsaydı, o zavallı adamın boynu-nu

sıkardı." Brandon güldü. "Onun elindekinin sana ait oldu-ğuna kuşku yok." "Giysinin içinde o çok güzel görünüyor öyle değil mi?" He-ather mırıldandı.

Brandon ona sırtıttı ve elini beline doğru götürüp yavaşça sıktı. "Benim onun içinde seni hayal ettiğimin ya da senin her günkü durumunun yarısı kadar bile değil."

Heather gülümsedi, güveni tazelendi ve Louisa'nın tiyatro-nun kalabalığı arasında kayboluşunu izledi. Brandon onun dikkatini daha hoş şeylere çektiğinde kadını bir süreliğine unutmuştu. Ama daha sonra bir rahatsızlık duygusu içini kapladı - imalathanedeki o garip ve ürkütücü histi bu. Normal olmayan bir yoğunlukla kendisine bakılıyordu. Yavaşça döndü ve onu gördü. Yüzünden kan çekildi. Adam Louisa'nın yanında duruyordu ama gözleri kendisinin üzerindeydi. Onu gördüğü için hiç şaşırmaşa benzemiyordu. Onu tanıdığını belirtir şekilde başını hafifçe salladı ve sırtıttı. Bu oydu. Sırtma dehşet saçıyordu. Bütün dünyada Bay Thomas Hint gibi tek yanlı sırtıış yapabilen bir kişi olmadığından kesin emindi.

Heather Brandon'a doğru sallandı, bayılacağını hissetti ve yüzüne koyduğu eli kontrol edilemeyen bir şekilde titriyordu. Heather kocasının ceketini çekerek onun kendisine doğru eğilmesini sağladı. Sesini bu kadar mesafeden bile ileteneğine kuşkusunu vardı.

Brandon kaygıyla yüzünü astı. "Neyin var?"

Louisa ve Bay Hint onlara doğru yürüyordu şimdi. Ağzın-dan sözcüklerin çıkmasını denerken orada ayakta duramazdı. Konuşmak zorundaydı.

"Brandon." Heather hırıltıyla konuştu. "Kendimi iyi hissetmiyorum. Kalabalıktan olmalı. Lütfen beni locamıza götür."

Heather daha sonra Louisa'nın sesini duydu. "İşte burada Heather. Benim giysilerimi diken Bay Thomas Hint ile tanışmanı isterim."

Çok geçti! Panik Heather'ı tutsak alıyordu. Bacaklarının taşıyabileceği kadar hızla odadan kaçıp gitmek istedi. Korkuyla donmuş ve felç olmuş gibi kalakalmıştı.

Brandon gereksiz sözcüklerle ve kibarlık gösterileriyle zaman kaybetmedi. "Lütfen bizi bağışla Louisa. Korkarım Heather dumandan dolayı ani bir rahatsızlık çekiyor. Sizi tanımak bir mutluluk Bay Hint. İyi geceler."

Brandon'm onu özel localarında sandalyeye oturtması için çok zaman geçmedi. Heather'm titreyen ellerini kendi elleri arasına aldı.

"Eve gitmek ister mısın? Titriyorsun ve sanki bir hayalet görmüş gibisin."

Heather histerik bir şekilde neredeyse güldü. Brandon hak-lıydı. Geçmişinden, korkutucu olan bir hayalet veya benzeri bir şey görmüştü. Onu tekrar göreceğinin ya da onun Brandon ile konuşacağının korkusu sardı içini. O öylesine dehşet verici bir adamdı ki - ya da o bir canavar mıydı?

Yanında oturan ve kendisini sakinleştirmeye çalışan kocasına sıkıca sarıldı. Perde yeniden açıldı. Ama hiçbirini oyunu izlemiyordu. Bir süre sonra Brandon onun üzerine eğildi.

"Hadi gidelim. Senin burada bayılmanı istemiyorum."

Brandon onu localarından lobiye götürdü ve tiyatrodan James'e işaret ederek arabanın getirilmesini istedi. Araba önle-rine gelip durduğunda Brandon onu arabanın içine kaldırdı ve eve doğru giderlerken onun küçük titreyen bedenini tuttu.

Heather şimdi, daha önce olduğundan daha çok korkuyordu. Artık sahip oldukları, sevdiği ve ayrılmak istemediği kocası ile çocuğu vardı. Eğer cinayetle suçlanacak olsa, onlar acımasızca ondan koparılacak ve kendisi de hapisshanede çürüyüp gidecekti. Ona saldırıldığının önemi olmayacaktı. Ona inanmayacaklardı. Özellikle de Bay Hint onun William Court ile rızasıyla gittiğini söyledikten sonra hiç mi hiç inanmayacaklardı. Brandon o ka-dar çok üzülecekti ki! Ah Tanrım, acı bana diye yalvardı.

Eve geldiklerinde Brandon onu yatak odalarına taşıdı ve onu yatağa yerleştirdi. Onun giysilerini çıkarmak için yuvarladı ve

bütün giysilerini soydu. Yatak örtüsü altında çıplak olarak yattığında Brandon bir bardağa biraz kanyak koydu ve onun yanında yatakta oturdu.

"Bunu iç tatlım. Yanaklarına biraz renk getirecek."

Uysallıkla oturdu ve Brandon'm verdiği bardağı aldı. Bir yudum içti ama içer içmez pişman oldu. Ateş gibi yakan içki boğazını tıkamıştı ve nefesini korumaya çalışırken öksürdü.

Brandon hafifçe güldü ve bardağı aldı, yatağın yanındaki komedinin üzerine koydu. "Seni içki konusunda uyarmalıyım. Senin anımsayacağını düşünmüştüm."

Brandon onun saçlarından tokaları çıkarmaya başladı. Çok geçmeden ipeksi bukleler omuzları üstünde kat kat dökülmeye başladı. Brandon onları eliyle düzeltti.

"Daha önce, biz Londra'da ve Fleetwood'dayken senin saçlarınla ilgilenişini izlerdim. Ellerimle dokunmamak için kendimi zor tutardım. Beni öylesine baştan çıkarıyorlardı. Hasta olduğun zamanı anımsıyor musun Heather?"

Onun bir bukle ile oynayışını izlerken başıyla onayladı.

"Sen hastaydın canım. Ama ben sana bakmıştım. Benden başka kimse sana dokunmadı. Ateşin çıktığında yanında ben vardım. Bir an bile kamaradan ayrılmadım. Sen benimdin ve sana

ihtiyacım vardı. Sana bir zarar gelmesine izin veremezdim."

Onun niye bu kadar yavaş ve üzerinde dura dura konuştuğunu merak edip kaşlarını birbirine yakınlaştırdı.

"Senin benim hayatım olduğunu anladığım zaman, sana bir şey olmasına izin vereceğimi sanıyor musun? Senin için her-kesle, canavarlarla savaşırm Heather. Sana yardımcı olmayı istiyorum ve sen de bana yardımcı olmam için yeterince güvenir misin? Biliyorum korkmuş durumdasın tatlım. Ancak bana güvenirsen sana yardımcı olabilirim." Onun önünde eğildi. "Ben çok güçlüyüm küçüğüm."

Heather'ın gözleri iyice açıldı. Brandon bir şeyler mi bili-yordu? Bir şekilde öğrenmişti belki. Ama nasıl ve ne öğrenmiş-ti? O ne biliyordu ve kim söylemişti?

Korkudan elleri titremeye başladı, Heather onları birbirine yapıştırdı ve böylece zayıflığını bedeninin diğer taraflarına iletmelerini önlemeye çalıştı. Yatağa daha da gömüldü. Kanyak ona sahte bir cesaret de vermiyordu. Ne söyleyebilirdi? Ona ne diyebilirdi? Onu üzerse, kendisini hiç affetmezdi. Eğer Brandon onun yaptıkları karşısında şok içinde çeker giderse ve yeniden onun kollarına dönmezse, ölürdü.

Brandon sevecen bir şekilde gülümsedi ve yatak örtüsünü onun çenesinin altına kadar çekti. "Bana söylemek istediğin-de tatlım, her zaman yakında olacağım." Brandon soyundu ve onun

yanında yatağa girdi. Onu kendisine doğru çekerek kaygılı alnından öptü. "Hadi uyu aşkım."

Onun güvenli kollarında sonunda rahatlamıştı ve uyuyabilecekti. Ama düşlerinde ona rahat yoktu. Bay Hınt'i ve onun biçimsiz bedenini üzerinde dururken ve pençemsi ellerinde bebeği Beau'yu tutarken gördü. Beau'yu ondan korumalıydı! Uykusundan çılgınlık atarak ve Brandon'm kollarında mücadele ederek yatakta doğruldu.

Beau onda! Beau onda! Bebeğime zarar verecek!" Hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

Heather uyan. Bu yalnızca kötü bir düşünce. Beau güvende.

Heather'm gözleri, üstüne eğilmiş kocasının esmer ve yakışıklı yüzünde odaklandıkça içinde olduğu çılgınlıktan sıyrılır gibi oldu. O çalkantılı denizde sığınılacak bir liman gibiydi. Bir rahatlama inlcisiyle kollarını onun ensesine doladı.

"Ah Brandon, çok fenaydı. Beau'yu aldı ve ben ona yetişemiyordum. Koştum, koştum. Çok korkunçtu!"

Onu tutan kolların içinde sarsılıyordu. Brandon onun saçını, ıslak yanaklarını ve gözyaşlarıyla nemlenmiş kirpiklerini öpüyordu. Heather onun sarılmasıyla sakinleşti ve yanında olduğunu bilerek kendisini yeniden güvende hissetti. Bir süre sonra Brandon'ın dudakları boynundan memelerine doğru kayd ve

bu kez başka türlü bir duygu tarafından kuşatıldı. Onun elleri bedeni üzerinde hareket ettikçe, bacakları üzerinde bir kelebeğin dokunuşuyla kayarken zevkle inledi. Okşamalarında, ikisi dışında her şeyi unutmamasını sağlamak için yavaş ve bilinçli hareket ediyordu. Okşamalar, Heather kollarında kıvranıp ona hemen sahip olması için yalvarıncaya kadar devam etti.

Ama Brandon yine de bilerek ölçülü bir hızla ilerledi. Heather'm heyecanını arttırdı, kabarttı ve ürpertilerle tüm bedenini titretti. Onun ihtirası, vahşi, titreyen, ısırarak ve onu tırmalayan bir hal alıncaya kadar doruğa çıktı. Ama Brandon yalnızca güldü. Kedi mırıldaması gibi iç çekmeleri ve Heather'm boynunu emer gibi ısırması, memelerinin altındaki ipeksi ten ile onun kaslı karnı ve biçimli kalçaları vardı sahnede. Heather'm eli aşağıya doğru hareket edip onun organı üstünde sabıtlendince arzuyla titredi. Brandon sarsıldı ve ona ateşli bir şekilde sahip oldu. Onu da kendisiyle birlikte çılgınlığın inanılmaz yüksekliklerine taşıdı ve sonunda orada ikisi de, sıcak bir rahatlama duygusuyla dışarı taşıp boşaldılar.

İzleyen öğleden sonra Heather oturma odasında Hattı ile mobilyaları parlatıyordu ve başına bağladığı eşarp ve önlüğü ile bir hizmetli kızıdan hiçbir farkı yoktu. George yere oturtulmuş Beau'yu meşgul ediyordu. Beau onun kucağına kıvrılmış ve yaşlı adamın yaptıklarına kıkır kıkır gülüyordu. Brandon ve Jeff, Charleston'a iş için gitmişler ve evdeki personelin çoğu da şu veya bu işle meşgul durumdaydı.

Gün boyu Heather Thomas Hint'den ve işlediği günah hak-

kında konuşacak olursa ne olacağından başka bir şey düşünmedi. Bir atın dörtnala gelişini duyduğunda, hiç kuşkuya yer bırakmayacak şekilde gelenin o olduğunu biliyordu ve korkusu on kat arttı.

"Onu içeriye al Joseph." Hizmetli onun adını ve evin hanımefendisiyle konuşmak istediğini söylediğinde, bunu sinirli bir şekilde söyledi.

Heather yaptığı iş için dizlerinin üstünde olduğu yerden kalktı. Önlüğünü ve eşarbını çıkarmadı. Onu bu şekilde giyin-miş görünce Bay Hint'in gözleri sürprizle parladı.

"George, Hatti siz gidebilirsiniz." Heather bunları söyleyebildi.

İkisi de gelen ziyaretçiye ters ters baktılar ve onu böylesine şeytani görünümlü bir adamla yalnız bırakma konusunda isteksizdiler. Ama emredildiği gibi odayı terk ettiler.

"Ne istiyorsunuz?" Heather her ikisinin de duyma mesafesi dışında olduğundan emin olduktan sonra sordu.

"En son karşılaştığımızdan bu yana kendinize gayet iyi bir düzen kurmuşsunuz, öyle değil mi? Önlük bana bir irkilme verdiyse de, siz zengin hanımların küçük beyaz ellerinizi hiç kirletmediğini düşünürdüm."

Heather sırtını dikleştirdi. "Çoğu zaman bu evin temizlen-

mesine yardımcı oluyorum. Burası kocama ait ve onun için evi en iyi durumda bakılmış olarak görmekten zevk alıyorum." "Ohh, görüyorum bu adama âşık oldunuz. Oradaki bebek ondan mı, yoksa benim terk-i diyar eden eski patronumdan mı,"

Heather Beau'yu yerden kaptı ve onu kendisine doğru bas-tırıp sıkıca tuttu. "Bu benim kocamın çocuğu. William bana hiç dokunmadı." "Tamam. Buna inanabilirim. William'ı size kötülük yap-madan önce öldürdünüz. Ama bebek sizin onunla birlikte ya-kalanmanız için uzun süre beklemeniz açısından çok büyük." Gözleri Beau'ya, döndü. "Ama dün gece birlikte olduğun adamın çocuğun babası olduğunu görüyorum. Eşinizin nezaketini ve yakışıklılığını aynen sergiliyor. Zavallı ,Willy'yi hallettikten hemen sonra onunla Londra'da tanışmış olmalısınız." "Buraya bebeğim veya kocam konusunu konuşmak için gelmediniz Bay Hint. Lütfen bana niye geldiğinizi söyleyin. Ko-cam, yokluğunda yabancı adamlarla konuşmamdan hiç hoşlan-maz."

Adam gülümseme yerine geçen acayip bir şekli yüzüne yerleştirdi. "Eşinizin benden dolayı kıskançlık duyacağını mı sanıyorsunuz Bayan Birmingham? Hayır öyle olacağını sanmıyorum. Sadece niye benim gibi çirkin bir kurbağayı gördüğünüz için şüphelenecektir." Heather'a göz ucuyla baktı. "Sizin zavallı Willy'yı öldürdüğünüzü biliyorum. Ama kimseye de bunu söylemedim. Bunu söylememem karşılığında bir miktar para kazanmam gerekir öyle değil mi Bayan Birmingham?"

Heather onun bu soğuk ve çıkarıcı bakışı karşısında titredi.

"Ne istiyorsunuz?" "Şimdilik yalnızca birkaç pound, sonra kendimi rahat ve huzurlu hissetmeme yetecek para. Artık Charleston'da güzel bir işyerim var. Ama ben çok açgözlü bir insanım. Zenginle-rin yaptığı şeyleri seviyorum. Sizin birkaç mücevheriniz de işe yarayabilir veya yeteri kadar para da olabilir. Kocanızın zengin olduğunu duyuyorum. O bunu karşılayabilir," "Kocam bu konuda hiçbir şey bilmiyor. William'ı öldürme-dim. O, bıçağın üstüne düştü."

Bay Hint başını üzüntüyle salladı ve sanki onu anlıyormuş gibi davrandı. "Üzgünüm Bayan Birmingham. Onun yanınıza düştüğünü görme şansınız oldu mu?" "Olanı biteni benden başka gören kimse yoktu orada. Hiçbir kanıtım yok."

Bay Hint ona daha da yakınlaştı ve Heather ona garip bir şekilde tanıdık gelen ağır kolonya kokusunun farkına vardı. O zaman anımsadığı korkuyla ilişkili, şu anda duyduğu bu kokuyu daha önce nerede ve ne zaman aldığını belirleyemiyordu. Arkaya doğru adım attı ve Beau'yu sıkıca kendine doğru çekti. Bebek, böylesine sıkıştırılmaya itiraz eden bir feryat kopardı. Thomas Hint güldü ve pençeye benzeyen elini onun ağzına getirdi. Onun ellerini görmek ve onların düşünde gördüklerinden hiçbir farkının olmadığını anlamak Heather'ı ürpertti.

"Hiç param yok." Heather boğuk bir sesle fısıldadı. "Para-ya hiç ihtiyacım olmadı. Kocam her zaman benim istediklerimi yerine getirir." "Adamın sana iyi bakıyor ha? Seni cinayetten dolayı asılmak-tan kurtarabilir mi?" Homurdandı.

Heather ürktü. Yaptıklarını Brandon'a söylemesine izin veremezdi. "Birkaç mücevherim var. Onları size verebilirim."

Bay Hint keyifle içini çekti. "Böylesi çok iyi. Neyiniz var? Dün gece çok güzel bir şeyler takmıştınız. Onları getirin. Başka neleriniz var? Bunların yeterli olup olmadığını size söyleyeceğim." "Onları şimdi mi istiyorsunuz?" Kararsızlıkla sordu.

"Evet onlar olmadan ayrılmayacağım."

Heather onun yanından dikkatle geçti ve odadan merdi-venlere aceleyle tırmandı. Beau'yu çocuk odasında Mary'nin gözetimi altında ağlayarak bıraktı ve mücevher kutusunu açarak Brandon'm ona verdiği yakut broşu ve inci kolyeyi ve Harthaven'in eski hanımefendisine ait elmas küpeleri aldı. Mücevherlerin büyük bir kısmına dokunmamıştı ama küpeleri aldığı için kendisini suçlu hissetti. Brandon'm çok düşkün olduğu annesine ait diğer mücevherleri veremezdi. Kendisine verilen armağanlardan ayrılma acısı çok derindi. Bunları Brandon'm ona verişini çok iyi anımsıyordu. Heather onları tekrar takmasa da unutamazdı ve kesinlikle Brandon incileri takmadığını fark edecekti. Bunlar Heather'm gözdeleri idi ve çoğu zaman onları takardı. Yanaklarındaki gözyaşlarını sildi, mücevherleri önlüğünün cebine koydu ve derin bir iç çekmeyle kapıyı açtı.

Bay Hint sabırla onu bekliyordu ve bu şantaj planını uygulamada çok rahat görülüyordu. Heather parçaları çıkardığında gülümsedi ve açgözlülükle onları aldı.

"Tamam, bunlar işimizi görür... şimdilik. Sahip olduklarının yalnızca bunlar olduğuna emin misin?"

Heather onaylayarak başını salladı.

Sız zenginlerin sahip olacağını düşündüğüm kadar çok de-ğil.

"Bütün sahip olduklarım bunlar." Ağladı, gözyaşları fışkır-maya başladı.

"Hayır hanımefendi. Kendinizi üzmeyin. Yaptıklarımızdan söz edeceğim kaygısına kapılmayın. Daha çok paraya ihtiyacım olacak nasılsa." "Ama benim başka bir şeyim yok!" "Ben isteyene kadar yenilerini edinseniz iyi olur," diyerek tehdit etti.

"Lütfen şimdi gıdın." Gözyaşları içinde yalvardı. "Kocam dönmeden önce. O bir şeyler saklayabileceğim bir adam de-ğildir. Eğer sizi görürse niye burada olduğunuzu öğrenmek isteyecektir." "Tamam, benim yüzüm bayanların güzellik salonlarında hoşlandıklarından de-ğil." Acı acı gülümsedi.

Adam onun önünde çarpık bir şekilde eğildi. Sonra arkası-na bakmadan ayrıldı. Heather tükenmiş bir şekilde bir koltuğa kısmen sefil bir şekilde, kısmen rahatlamış olarak çöktü ve ellerinin üstünde hıçkırarak ağlamaya başladı.

Onun bütün sahip olduklarını alabilirdi - her şeyin ötesinde

değer verdiği Brandon ve Beau hariç. Ama onun isteklerini karşılayamadığı zaman ne yapacaktı? Brandon'a her şeyi anlatacak mıydı? Bunun olmasına izin veremezdi. Onu tatmin etmeyi sürdürmek zorundaydı. Böylece yaşamayı - ve sevmeyi sürdürebilirdi.

Bay Hint atından aşağıya atladı ve dizginleri işyerinin önündeki direğe bağlamak için yürüdü. Mücevher dolu cebine hafifçe vurdu ve kendisini son derecede memnun hissetti. Hiç çalışmadan bugün iyi bir kazanç elde etmişti.

Ceketinin koluna ağzından akan salyaları sildi ve işyerinin kapısını açtı. İçeri girdi ve kapıyı kapattı. Brandon Birmingham şapkasını çıkarıp onu işyerinin kapı girişinde selamladığında bir irkilmeyele dondu.

Bay Hint, dün akşam Dock Street Tiyatrosu'nda çok kısa bir şekilde tanışmıştık, anımsarsanız.

"Evet," dedi Thomas Hint nefesini zor tutarak, sinirli bir şekilde ceketinin düğmesine yapışmıştı.

"İçeri girebilir miyim?" Brandon sordu. "Sizinle konuşmak istediğim bir konu var." "Benimle konuşmak için mi efendim?"

Brandon onun yanından geçip işyerine girdi. Adamdan epeyce yukarılarda kalmıştı. Bay Hint zor yutkundu ve kapıyı onun arkasından kapattı.

"Bayan Wells'in dün gece giydiği giysinin orijinalına sahip olduğunuz bilgisine sahibim. Onu görmek isterim."

Bay Hint büyük bir rahatlama nefesi aldı. "Tamam efendim. Bir dakika." İşyerinin arkasına doğru hoplayarak kayboldu. Kısa bir süre sonra geri gelmişti ve giysiyi Brandon'm ellerine bırak-tı.

"Birkaç ay önce onu değiş tokuş yapan bir adamdan aldım." Açıklamasında çok dikkatliydi.

"Biliyorum," dedi Brandon. "Kaç para?" "Ne kaç para efendim?" Bay Hint ürperdi.

"Giysi için kaç para istiyorsunuz? Onu satın almak istiyo-rum."
"Ama efendim..."

Fiyatınızı söyleyin." Brandon yönlendirdi.

Bay Hint tereddüt etmeye cesaret edemedi ve aklına gelen ilk rakamı söyledi. "Üç pound - oh 6 şilin efendim."

Sorgular gibi Brandon kaşlarını kaldırdı ve elini cebine daldırarak gerekli parayı çıkardı. "Onu gezgin satıcıdan bu kadar ucuza satın alabilmenize zor inanırım Bay Hint."

Sakat adam yaptığı hatanın farkına vardı ve bir yanıt keke-ledi.

"O sizin eşiniz efendim. Güzelliğiyle bu giysinin hakkını verebilecek tek kişi o. Bu ona verdiğim, aynı memleketten birisinden sunulan bir tür armağan efendim."

Brandon adama dikkatlice baktı. "Burada karımdan daha uzun süredir bulunmuyorsunuz değil mi Bay Hint? Belki bir ay, ya da iki? O..." "Yaklaşık dört ay efendim." Sakat adam yanıtladı ve sonra dudağını ısırıldı.

Brandon giysinin üst kısmındaki boncuklu kısmı dikkatlice inceledi. "O zaman karımın ne zaman buraya geldiğini biliyorsunuz."

Bay Hint terleyen alnını sildi. "Louisa, Bayan Wells bundan dün gece söz etmişti efendim." "Londra'yı karımla tanıştığım zamanda terketmiş olmalısınız." Brandon düşünerek konuştu.

"Olabilir efendim." Bay Hint boğuk bir sesle konuştu.

"Londra'yı niye terk ettiniz Bay Hint?"

Adamın yüzü kireç gibi oldu. "İşverenim öldü efendim. Ben de işimi kaybettim. Biriktirdiğim biraz parayla buraya geldim." Mesleğinizde çok yetenekliye benziyorsunuz Bay Hint. Bayan Louisa bu yeteneğinizi övdü.

"Çok çalışıyorum efendim." "Eminim çalışıyorsunuzdur." Brandon yanıtladı. Sonra ada-ma giysiyi verdi. "Bunu benim için paket yapar mısınız?"

Bay Hint gülümsemeye çalıştı. "Zevkle efendim."

Brandon Harthaven'nın oturma odasına yürüdü. Orada Heather dizleri üstünde bir masanın ayaklarını parlatıyordu. Yanında Beau renkli bir topla oynuyor, anlamını büyük bir olasılıkla yalnız kendisinin bilebileceği bir takım sesler çıkarıyordu. Brandon boğazını temizledi, Heather sevinçli bir çığlıkla döndü ve ayakları üstüne doğrulup kendisini onun kollarına attı. Onu sıkıca kucaklarken Brandon keyifle güldü, Heather'ın ayaklarını yerden kesip zevkle kendinden geçmiş karısını sağa sola salladı. Onu yeniden yere bıraktığında Heather parlayan gözleriyle ona sıırttı, eşarbını ve önlüğünü düzeltti.

"Tanrım." Brandon ellerini onun kalçalarının üstüne koyarak devam etti. "Yatağımı paylaşacak kadar yaşlı görünmüyor-sun. On dört yaşında olabilirsin. Dün gece evde çalışan personeli zevkten çıkardığı seslerle uyandırma tehdidini yapan yosma sen olamazsın. Yatağıma gizlice giren ve bana pençelerini gösteren bir cadı olabilir misin yoksa?"

Heather kızardı ve ona kararsızca baktı. "Jeffin duyduğunu sanmıyorsun değil mi? Eğer öyle sanıyorsan bir daha onun yüzüne bakamam."

Brandon'm ağızı yukarıya doğru muzip bir şekilde kıvrıldı. "Eğer duyduysa bile ses tanımadığı bir sestir. Dolayısıyla bir centilmen olarak bundan söz etmeyecektir. Ama biraz korkabilirsin tatlım. Senin tatminden dolayı kedi gibi mırlamalarından daha fazla ses çıkarmana benim öpücüklerim pek izin vermedi."

Heather rahatlayarak güldü ve onun kollanna yeniden geldi. "Kendimi unutturuyorsun. Böyle bir geceden sonra yeniden dünyaya dönmede güçlük çekiyorum."

Brandon onu alnından öptü ve güldü. "Yakınıyor musun tatlım?" "Asla," dedi ve içini çekti. Bir süre sonra başını onun omzundan kaldırdı ve narin parmaklarıyla onun sakalını okşadı. "Seninle yatağa gitmek her zaman bir serüven."

Brandon kıkırdarak güldü ve ondan uzaklaşarak giriş salonuna doğru yürüdü. Bir paket ile geri döndü ve onun avuçlarına bıraktı.

"Bu sana ait ve ondan kurtulmak istersen, onu yak ya da paramparça yap. Ama onu, beni bir şekilde kızdırmayı bilen, alıp bir kopyasını yeniden çıkarabilen Louisa gibi bir kimseye gitmesi için değiş tokuş yapma. Onun halini çok iyi anımsıyorum ve bu çok olağanüstü anıyı bir başka cadının berbat etmesini istemiyorum."

Heather'm yanaklarından kan çekildi. "Giysimi Bay Hint'den satın aldın?" "Evet." Brandon yanıtladı. "Başka bir kadının onun giymeye çalışması düşüncesine katlanamazdım."

Heather iç rahatlığıyla yumuşak bir şekilde gülümsedi. O Bay Hint ile konuşmuştu ve adam sözünü tutmuştu. Ayak parmakları ucunda durarak Brandon'ı hafifçe öptü.

"Teşekkürler bir tanem. Ona, düğün giysim gibi değer vereceğim ve özel durumlarda senin için giyeceğim."

Bir akşamüstü Louisa beklenmedik bir şekilde geldiğinde neredeyse bir hafta geçmişti. Jeff arkadaşlarını ziyarete gitmişti ve henüz dönmemişti. Geri kalan Birmingham'lar oturma odasında birlikte sakin bir akşam geçiriyorlardı. Heather yer-de Brandon'm ayakları dibinde oturuyordu ve şu anda baba-sının kucağında anne babasının ilgisinden zevk almakta olan Beau'nun karnını biraz önce doyurmuştu. Oğluyla oynarken kolunu özel bir yakınlıkla Brandon'm kalçaları arasına koymuştu. Kapalı kapılar arkasında kendisini güvende hissederek giysisini kapatma gayretine de girmemişti. Ama kapılar Louisa'yı durduramamış, ön kapıda Joseph'ı geçip odanın içine dalmıştı. Heather bir irkilmeye döndü, Brandon ona baktı. Louisa'yı görünce Brandon'm yüzü asıldı ve onun boynunu kırmaktan alacağı zevki düşündü. İçeri girdiğinde nezaketen yapılması şart olan ayağa kalkma görevini yapmaya yanaşmadı.

"İnsanların yanına habersiz gelmekten hoşlanıyorsa benzi-yorsun Louisa." Brandon mırıldandı.

Louisa sahte bir gülümseme ile manzaraya göz attı. Özellikle de Heather'm koluna ve önü açık giysiye baktı.

Brandon onun karısını dikkatle incelemesini izledi. Her kadının yaşı ilerledikçe düzgün vücut ölçülerinin bozulduğunu anımsadı. Louisa'da bu durum onun genişleyen kalçalarında ve artık sarkmaya başlayan memelerinde kendini ortaya koyuyordu. Eğer bir miktar akılsa, Brandon'ın karısına alaycı bir şekilde bakmak yerine utanç içinde kızarıp bozarması gerekirdi.

Kadının üstten bakan gülümsemesine inatçı bir şekilde direnerek giysisinin önünü kapatmadı. Louisa'nın haset ifadesi onu iyice kızdırmıştı. Ayrıca sarışın kadının, Bay Hitit'in modellerinden birisi olduğuna şüphe bırakmayan güzel sarı muslin bir elbise içinde olmasını da rahatsız edici bulmuştu. Adamın yetenekli bir zanaatkar olduğu belliydi. Ama yine de öylesine şeytan gibi bir görünüme sahip birisinin bu kadar güzel giysiler yaptığını hayal etmek çok zordu. William Court'ın kendisinin yarattığını iddia ettiği diğer giysileri adamın yapıp yapmadığını merak etti. Bu, üzerinde düşünülmesi gereken bir şeydi.

Louisa, onların üzerinde ayaklan açık, elleri belinde bir süre durdu. Gülümsedi.

"Ne kadar da acayip küçük bir aile ortamı. Seni gördükçe, aile hayatının sana daha çok uyduğunu görüyorum. Mükemmel bir baba ve koca görüntüsü çiziyorsun."

Brandon sertçe ona baktı ama o dönüp uzaklaştı, eldivenlerini çıkardı, özensizce bu tozlu eşyaları henüz cilalanmış masanın üstüne fırlattı ve Brandon'a bakan bir sandalyeye oturdu. Sesin-

de gelişigüzel bir kinle Heather'a konuştu.

Bana bir içki getirir misin  ocuk? Eğer so uksa biraz Ma-deira. Kızgınlıkla gözleri  akmak  akmak Heather ayağa kalktı ve bara gitti. Giysisinin  st kısmım toplayıp kapattı.

Louisa yeniden Brandon'a konuşmaya devam etti. "Charleston'a atla yaptığım tozlu binişten sonra öyle susadım ki! Senin iyi şaraplarını da çok seviyorum canım. Bugünlerde onlardan kasabada bulmak çok g   ve senin bana verdiğin şa-raplar neredeyse bitmek üzere."

Brandon Beau ile oynayarak oturuyordu. Louisa'nın gelişin-den beri neşesinin kaçtığı belliydi. Ona temkinli gözlerle bak-tı ve bu sefer onu buraya neyin getirdiğini düşündü. Heather döndü ve Louisa'nın eline bir bardak tutuşturdu. Kadın yeni-den sert ve nezaketsiz bir tonla konuştu.

"Teşekkürler. Bizi bir süre yalnız bırakır mısınız? Kocanla konuşmak istediğim bazı işler var."

Son sözcükler zorlama gibi çıkmıştı ve Heather Brandon'a aceleyle koştu, titreyen duda ını ısırđı ve Beau'yu onun kuca ından almak için uzandı. Kocasının yüzünü kızgınlık kapladı, onu kolundan yakaladı ve bakışları ondan diğer kadına kaydı. Brandon'm çenesi sımsıkı kasılmıştı. Anında yanıt vermek için ağzını açtı ama o anda Hcather'ın gözlerinden gözyaşları seller gibi akmaya başladı. Başını kızgınlıkla salladı, Beau'yu kaldırdı

ve yüzünü ondan saklayarak aceleyle odadan çıkıp gitti. Babasının kucağından alınınca ağlamaya başlayan oğlunu susturmak için çalışma odasına gitti ve yüzündeki yaşları sildi.

Brandon şimdi Louisa'ya onun bu acımasız davranışının karısını derinden yaraladığını bilerek buz gibi gözlerle baktı. "Konuşmak istediğin işin nedir Louisa?" Dişlerinin arasından tısladı.

Louisa'nın ağzı yavaş ve emin bir gülümseme ile şekillendi. "Bugün öğleden sonra senin eski bir arkadaşınla Charleston'da karşılaştım Brandon."

Brandon ilgi göstermeyen bir yüz ifadesiyle sordu. "Kim?" "Peki." Louisa güldü. "O tam bir eski arkadaş değil. - yalnızca eski bir gemi personeli. Adamı hemen tanıdım. O, Fleetvood'dan senin adamlarından birisiydi ve onu arabamla geçerken görmüştüm. Zavallı adam. içtiği içkilerle tamamen kendisini kaybetmişti. Ama beni senin yakın bir arkadaşın olarak tanıdı. Çok yardımcı oldu." 'Yardımcı? Nasıl?'

Louisa başını arkaya attı ve neşeli bir şekilde güldü. "Gerçekten Brandon, senin gibi insanların böyle tuzağa düşebileceklerini hayal edemezdim - entrikalar çeviren küçük bir fahişe tarafından üstelik. Bunun işe yarayacağını düşünseydim, çok önceden bunu da yapardım." "Neden söz ediyorsun Louisa?" Brandon sordu.

"Biliyorsun canım. Senin masum sevgilin küçük Heather bir fahiş. Dickie bana her şeyi söyledi. O ve George onu sokaklarda kendisini satarken bulmuşlar ve sen nasıl evlenmek zorunda kalmışsın. Her şeyi anlattı bana."

"Belli ki her şeyi değil." Brandon gürledi ve kendisine bir içki hazırladı.

Louisa mutlu bir şekilde devam etti. "Heather'a aldırmadı-ğın biliyorum canım. Ayrı odalar konusunda o kadar çok dedikodular vardı ki! Onunla ilgili olarak neler hissettiğini bana söylemesi için başka birisine ihtiyacım yok. Ama niye onunla evlendiğini anlayamıyorum. Fakat bu öğleden sonra, Dickie bana her şeyi açıkladıktan sonra, evliliğinin yalnızca bir görünüşten ibaret olduğunu anladım. Şimdi Heather'ı İngiltere'ye geri gönderebilirsin. Seni geri almak için, Londra'daki bu küçük kaçamağını affedebilirim. Biz mutlu olabiliriz, biliyorum olabiliriz. Senin olduğundan hiç şüphe olmayan -ne yazık ki şüphe yok - oğluna bakacağım. Onu seveceğim ve ona iyi davranacağım. Onunla evlenmeye nasıl zorlandığını anlattığımız zaman herkes anlayacaktır'

Brandon bir süre ona şaşkınlıkla baktı ve sonra yavaş ama çok dikkatli bir şekilde konuşmaya başladı.

"Louisa. Söyleyeceklerimi dikkatle dinle. Bana inanmazsan sen bir aptalsın demektir. Eğer sen benim evliliğe veya başka bir anlaşmaya zorlanabileceğimi düşünüyorsan, beni hiç tanıımı-

yorsun demektir. Şimdi şuna inan." Dikkatlice konuştu.

"Sanki hayatın buna bağıymış gibi, bağlı da. Karım bir fahişe değildi ve sokaklarda da kendisini satmıyordu. Ona sahip olduğum ilk gece o bakireydi. George buna tanıklık edecektir. Çocuk benim. O Benim rızamla karım ve bu evde senin kabalığına yeniden ta-hammül edecek değilim. Bu dakikadan sonra ona Harthaven'm hanımefendisi olarak göstermen gereken saygıyla davranacak-sın. Senin benim üzerimde, bu ev veya benim mallarım hakkın-da ileri süreceğin başkaca bir hakkın yok."

Louisa sandalyesinden kalktı ve kendisine bir bardak şarap daha doldurdu. Brandon'ını önünde ayakta durdu ve bardağın kenarından ona bakarken yudumunu aldı.

"Yani beni değil bu çocuğu seçiyorsun." Alaycı bir bakışla gülümsedi.

"Bu seçim çok önce yapıldı. Ben yalnızca yeniden belirtiyorum Louisa."

Gözleri kısıldı ve bir süre pencereden baktı. Birdenbire ona doğru yeniden döndü.

"Senin saygıdan ve mülkten bahsetmen çok garip." Şarap-tan bir yudum aldı ve odada yürüdü, kanepayı ortalarına aldı. Boşta kalan elini kanepenin arkasına koydu ve bardağını şere-fe

kaldırıyormuş gibi biraz yükseltti. "Seninle gerçekten bunu konuşmak için geldim. Mülkümün, senin ödediğinin iki katı olduğunu düşünüyorum."

Louisa durdu ve kısık gözlerle ona baktı ve tepkisini bekledi. Brandon'ın yüzü karardı ama o omzunu silkmekle yetindi.

"Biz pazarlık yaptık Louisa. her şey bitti - imzalandı, mühürlendi ve gereği yapıldı. Oakley ve onun üzerinde durduğu birkaç dönüm hariç senin bir mülkün yok artık. O iş tamam!"

"Tamam gerçekten!" Nefretle konuştu. "O zaman saygıdan söz edelim. Senin sokaklardaki sıradan bir fahişe tarafından evliliğe zorlandığını insanlara söylersem o zaman kendisinin ve çocuğunun ne kadar saygı göreceğini sanıyorsun?"

Brandon'ın sesi evi çınlattı. "Ağzını kapa cadı kadın! Kendi evinde senin karıma iftira atmana izin vermeyeceğim!" Sesi sonra öfkeli bir hırıltıya dönüştü. "Bu evin dışında ne yaptığın beni ilgilendirmez. Ne söyleyeceksen söyle. Hiçbir kadın veya adam bana karşı durmaya ve senin ağzından dökülebilecek pislikleri tekrar etmeye cesaret edemez. Sen fiziksel ve ruhsal açıdan bir cadısın." "Şimdi cadı oldum öyle değil mi?" Louisa çığlıkla bağırdı. Elinin tersiyle yaptığı bir hareketle şarabı onun yüzüne döktü ve bardağı yere fırlattı. "Cadı gerçekten! Bana sahip olduğunda ben de bakireydim. Bana evlenmek için yalvarıyor, sana o en güzel hazineyi verirsem dünyaları ve diğer o bütün tuzaklarını vaat ediyordun. Sonra yelken açıp gittin ve

sokaklardan toplaya-cağın ilk ağzı burnu akan fahişe ile evlenip onu karın olarak ge-tirdin. Bana sadakat yemini ettin, bakireliğimi aldın ve üç kuru-şa da arazimi eline geçirdin. Tamam, daha çoğunu istiyorum." "Yapmacık bir gülümseme yüzüne kondu ve sesi oyunbaz ve tatlı sözler söyleyen bir ton almaya başladı. "Daha çoğu benim olma-lı Brandon. Borçlarımı ve diğerlerini ödemek zorundayım. Ev dışında başka bir şeyim yok ve onu da satamam. Kazanacağım birkaç kuruş para için sıkıntı çekmemeliyim. Beni bu duruma düşürdükten sonra kimse bana kredi vermiyor."

Brandon öfkeden köpürdü ve ona vurmamak için kendisini zor tuttu.

"Bâkirel Tanrım! Sen, pencerenin dışında çayırılıkta gördüğümüz bu yaşlı inekten daha fazla bakire değildin. Beni aptal mı sanıyorsun? O gece oynadığın aptalca oyunu yutacak kadar mankafa olduğumu mu düşünüyorsun? Bu sözde kutsal ilişki öncesi ve sonrası on beş gün içinde senin yatağa attığını bildiğim adamların adlarını söyleyemem." Sesi duvarları titretti. "Kendi sevdiğim insana senin iftiralarına göz yumacağımı ve dayanacağımı sana hangi geri zekalılık düşündürüyor?" "Bir zamanlar beni sevmiştin." Louisa haykırdı. "Ve sen onunla yatmıyorsun. Bütün sokaklar bunu fısıldıyor. Bu her-kesin bildiği bir şey. Niye o ve ben değilim? Seninle yatağını paylaşabilir ve onun yaşadığını bile sana unutturabilirim. Beni dene. Beni al. Tanrım sen beni bir zamanlar sevmiştin!" "Sevmiştim!" Kahkahası yüksek tonlarda çınladı. "Hayır!

Yalnızca sana katlanmıştım. Bir delikanlı olarak bütün aklımla gerçeği de daha önce görmediğim bir güzelliği görünce gerçekten ne istediğimi anladım. Güzellik? Doğru. İhtiras? Doğru." Brandon onun yüzüne doğru eğildi ve her bir sözcüğü vurguladı. "Ama aynı zamanda sevgi dolu bir bağlılık, kayıtsız şartsız bir sadakat ve benim adımla taşımak için yalın ve gerçek bir dürüst-lük. Bütün bunlar senin vermen olanaksız şeyler." Sesi yeniden yükseldi. " Onu, var oluşumun her anıyla seviyorum. Onu de-virmeye ve erdemlerini tersine göstermeye çalışan sokaklardan çıkma şıllıklardan koruyorum. Tanrının inayetiyle senin umut-larını nafile yere canlı tutmamak için daha çok oğlanlar ve kızlar sahibi olacağız. Onu da kendinle birlikte aşağıya çekmek için ne yapacağımı bana bir daha söylemeye kalkma."

Masaya doğru adı-mını attı ve Louisa'mın şapkasını ve eldivenlerini alıp onun yü-züne fırlattı. "Şimdi şu küflenmiş varlığını, evimden uzak tut. Senin o pis kokulu hayal kırıklığın bu kapıdan girmesin. Seninle bağlantılı olabilecek bir yalanı sakın duymayayım. Yoksa o çok değer verdiğin gamzeli yüzünü ve boynunu burkmaktan büyük keyif alacağım. Buradan defol git cadı. Genel görgü kurallarına bile uymuyorsun ve bu evde artık seni görmek istemiyorum."

Louisa Brandon'm çakmak çakmak parlayan gözleri önünde titredi ve söyleyebilecek başka bir söz bulamadı. Şapkasını ve eldivenlerini alarak odadan dudakları bembeyaz ve aşağı doğru düşmüş gözlerle yürüyüp gitti. Bir süredir bu konuşmaları dinleyen, kardeşi tarafından bir kadına çok nadiren yöneltilmiş olarak gösterilen şiddetli öfke sahnesinden büyük hayrete düşmüş durumdaki Jeff'in yanından aceleyle geçti.

Verendaya doğru yürüdü, merdivenlerden indi. Eteklerini yüksekçe kaldırarak nezaket kurallarına aldırmadan, kimse-den yardım almadan arabaya bindi. Bir sütuna yaslanmış olan George'un sakin bir şekilde arkasından yere tükürdüğünü fark etmedi.

Louisa'mın arabası ayrılırken Heather çalışma odası kapı-sına geldi ve salondan kocasına baktı. Brandon hala sıkı yum-rukları ve titreyen çenesiyle ayakta duruyordu. Ama Brandon Heather'ın kendi üzerindeki gözlerini hissedince, yüzündeki ifade daha yumuşadı ve bir elini davet eder şekilde havaya kaldı-rıp ona döndü. Beau'yu taşıyarak Heather hemen geldi ve onun seven kucağına gömüldü.

Ellerini önlüğüne silerek Heather, Cora'ya ekmek yapmada yardımcı olduğu ve keyifle geçen bir saatten sonra mutfaktan döndü. Bir at hızla kapıdan girerken Heather baktı ve Jeff, kö-pükler saçan, iyice yorulmuş attan inip kendisine doğru gelirken ona gülümsedi. Yüzündeki ifade Heather'ın ona vermek üzere olduğu selamı bastırdı ve yerine soğuk bir kaygı aldı.

"Brandon nerede?" Kısa ve kabaca sordu.

"Ben de onun seninle birlikte arazide olduğunu sanıyor-dum."

Jeff parmağını oynattı ve bir delikanlının Leopold'ü tımar ettiği ahırını gösterdi. Aygır Jeff'in atından iyi bir durumda değil-di. İki

ata da haşin bir şekilde binildiği belliydi.

"Onun eve geldiğini duymadım." Heather şaşkınlık içinde ona açıklama yapmaya çalışıyordu. Ama Jeff zaten eve doğru koşuyordu. Heather da eteklerini yukarı kaldırdı ve onun arkasından geldi.

'Jeff ters bir şey mi var? Ne var?'

Jeff döndü ve duyguların garip bir karışımı yüzünden geçti. Bu da Heather'ı herhangi bir sözden daha çok öfkelenmişti, onun kollarını yakaladı.

"Bana ne olduğunu söyleyecek misin Jeff?" Heather bağırdı. Korkmuş durumuyla tırnaklarını onun koluna batırmıştı ama Jeff bunun farkına varmış gözüküyordu. Sanki acıdan habersizdi. Heather başı omuzları üstünde duran bir adamı ne kadar yapabilecekse Jeff¹ i o kadar sarstı. "Jeff söyle bana." Feryat etti.

Jeff bir süre konuşamıyor gibiydi. Sonra ona söyledi. "Loui-sa öldü Heather. Birisi onu öldürdü."

Heather bir adım geriye gitti. Elinin arkasını ağzına bastırdı. Başını inanmaz bir şekilde salladı.

"Bu doğru. Birisi onu boğmuş ve boynunu kırmış." "Niye Brandon'm nerede olduğunu öğrenmek istiyorsun?" Heather sordu.

Jeff yanıt vermekte isteksiz göründü.

"Jeff!" "Brandon'ı Oakley'den çıkarken gördüm. O benim atla gel-diğimi görmedi. İçeri girip Louisa'yı görmek istediğimde onu ölmüş olarak buldum."

Heather bu durumu neredeyse boğulur gibi kabul edemi-yordu. "Hayır!" Geriye doğru gitti ve suçlayıcı bakış gözlerine çarptı.

"O yapmadı bunu. O yapamaz! O yapmadı. Jeff, o yapmadı! Bunu nasıl düşünürsün?" "Buna inanmak istediğimi mi sanıyorsun? Onu gördüm He-ather. İkimiz de onun Louisa'yı dün tehdit ettiğini duyduk." 'Ama niye o oradaydı?'

Jeff bakışını uzaklaştırdı.

"Jeff bana yanıt ver. Bilmeye hakkım var."

Jeff yorgun bir iç çekişle konuştu. "Biz arazideyken Louisa ona bir not gönderdi. Brandon'm senin hakkında bilmesi ge-reken bir şeyler olduğu yazılıydı bu notta. Onu durdurmaya çalıştım. Beni yere serdi ve onun pislik ağzını sonsuza kadar kapatacağına yemin etti. Lulu ona notu getirmişti ve Brandon onu epeyce korkuttu. Lulu, üzerine haşlanmış su dökülmüş bir köpek gibi kaçtı. Zaten o lanet olası notu iletirken de kızcağız bir yaprak gibi titriyordu. Louisa'ya gittiğimde olan olmuştu. O evi, sanki arkasında şeytan varmış gibi dağıtmıştı. Louisa'mn

yardımcısı Jacob da onun geldiğini görmüş ve şimdi o şerifi getirmeye gitti."

Heather'm zihni şaşkınlık içinde döndü. Bir not? Onun hakkında bir not. Louisa ona daha fazla ne söyleyebilirdi ki?

Bay Hint'in kadınla ilişkisini aklından geçirirken duyulur bir şekilde içini çekti. Eğer o Louisa'ya William Court hakkında konuştuysa Louisa da bunu Brandon'a söylemeye çalışmış olabilirdi. Büyük bir olasılıkla aşırı kızgınken Brandon onu öldürmüş olabilirdi. Onu dün gece tehdit etmişti...

Hayır! Onun böyle bir suçu işleyebileceğine inanamazdı.

"Hayır! O yapmadı. Onun yapmadığını biliyorum!" Başını hırsla sallarken inatla söyledi. "O benim kocam! Onun böyle bir şey yapsa bilmez miyim?" "Tanrım Heather," dedi Jeff, kardeşini suçlayacak birisi ol-manın ızdırabıyla. Heather'ı kendisine çekti ve sıkıca tuttu. "Bebeğim, yanılmış olmayı istediğimi bilmiyor musun? Ben de onu seviyorum. O benim kanım, canım - kardeşim!"

Heather'in kararlı duruşu Jeff'e daha çok acı veriyordu. Ani-den ondan ayrıldı ve eve doğru koştu. Heather da onu takip etti. Evden içeri girdiler, Jeff çılgın gibi, yanılmış olacağına kendisini inandırmaya çalışıyordu. Heather onun yanılmış olduğunda kararlıydı. Yatak odalarına geldiğinde Jeff kapıyı savurarak açtı. Jeff içeri girmek için hiçbir hareket yapmazken Heather onun

yanına geldi ve Brandon'ı pencereden, biraz önce bulundukları bahçeye bakar şekilde gördü. Bir ılıkla ona doğru koştı ve Brandon ona dönüp Heather'ı sıkıca kendisine çekti.

"Söyle ona Brandon!" Umutsuzca ona sarılmak istedi. "Yapmadığını söyle ona!" "Tatlım," dedi Brandon yumuşak bir şekilde.

Jeff ona doğru geldi, sormaktan ve onaylatmaktan korkar gibiydi. Brandon Jeff'e baktı ve üzgün bir şekilde gülümsedi.

"Onu benim öldürdüğümü mü düşünüyorsun Jeff?" "Ah Tanrım Bran," Jeff başını sallayarak nefesini tuttu. Çek-tiği ıstırap çok derindi. "Buna inanmak istemiyorum. Ama onun evini terk ettiğini gördüm ve içeri girdiğimde onu ölü olarak buldum. Neye inanmam gerekir?"

Brandon, elinin altındaki Heather'ın saçlarını düzelitti. "Eğer onun öldürölmesiyle ilgim olmadığını, ben oraya gittiğimde zaten ölmüş olarak bulduğumu söylesem inanır mıydın Jeff?" "Bran, bana söylediğın her şeye inanacağımı biliyorsun. Eğer onu sen öldürmediysen kim öldürdü?"

Brandon içini çekti. "Niye birisi Louisa'ya tecavüz etsin Jeff?"

Heather'ın ağzı açık kaldı.

"Tecavüz?" Jeff irkildi.

Fark etmedin mi?" Brandon gülümsedi.

"Ona tecavüz edilmiş ha!" Jeff inanamayan bir ifadeyle sor-du.

"Ama ona kim tecavüz eder ki? O kendisim her zaman karşılıksız sunardı." "Evet aynen öyle." "Tanrım, gerçekten bunu düşünmemiştim." Jeff kabul etti. Bir koltuğa oturdu ve ne gördüğünü anımsamaya çalışarak belirli bir noktaya odaklanmadan baktı. Bir süre sonra yeniden ayağa kalktı ve güçlü esinti karşısında uzakta sallanan ağaçlara bakmak üzere onların yanına pencereye doğru yürüdü.

"Senin söylediğin gibi olmalı." Düşünceli bir şekilde mırıldandı.

"Onu ilk kez gördüğümde oda darmadağınktı, üzerindeki giysileri parçalanmıştı. Senin onunla mücadele ettiğini düşünmüştüm. Tecavüz aklıma gelmemişti. Sen yapmazdın..." Jeff kızardı ve Heather'a bakınca onun sakın bir şekilde dinlediğini gördü. "Onunla böyle bir şey yapmaya kalkmazdın." Jeff arkasını dönerek devam etti. "Ve geriye dönüp düşününce, onun böylele hır şeye zorlandığı konusunda sana katılıyorum. Onun yatma şekli, sanki adamın onu hemen terk edip gittiğini gösteriyordu. Kuşku yok ki onlar hala ilişkideyken o öldürülmüştü. Ama o kimi böylesine şiddetle reddetmiş olabilirdi?"

Brandon'ın bakışları yeniden pencereye döndü. "Jeff, Lulu ile konuşmak istiyorum. Onu benim için bulup getirebilir mi-sin?"

Jeff başını onaylayarak salladı. "Bir şeyler mi biliyorsun?"

Brandon omzunu silkti. "Olabilir. Ama emin değilim. Bir Şey söylenmeden önce kızıla konuŖmalayım."

Jeff gülümsedi. Artık kardeŖinin suçsuzluğu konusunda tereddütü yoktu. "Gidip onu bulacağım. Townsend buraya gelmeden önce sen bazı bilgileri elde etsen iyi olacak."

O gittiği zaman Brandon Heather'm çenesini yukarı kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı.

Bana inandığın için teŖekkrler." Brandon mırıldandı.

"Eğer sana inanmasaydım senin karın olamazdım." Heather onun yanağını okŖayarak yumuŖak bir sesle yanıtladı.

Brandon ondan uzaklaŖtı ve arkasını döndü. "Ona önce ben ulaŖsaydım ldrmeyeceğimden o kadar emin değilim Heather. O kadar büyük bir öfke içindeydim ki! Beni durdurma-ya alıŖtıęında Jeffi yere serdim. Notunu okuduğum zaman onu öldürmek istedim. Onu yerde yatarken gördüğümde, o beğendiği giysisi bedeninden paramparça edilerek ıkarılmıŖtı. O an onun hayatına son verme noktasına ne kadar yakın olduğumu anladım. Bize ne yapmak üzere olduğumu dŖnnce bundan çok korktum." Arkasını Heather'a döndü. "Gördüğün gibi onun ölmesi fark etmedi. Onun hayatını kaybetmesi bende hiçbir üzüntü yaratmadı. Ondan kurtulmuŖ olma hissini ve kal-kıŖılabilecek bir eylemden dolayı asılmak zorunda kalmamanın rahatlığını yaŖadım. Ama Heather, onu öldürebilirdim eğer ..."

"Ah sevgilim." Heather zor nefes aldı ve kollarını onun boy-

nuna doladı. "Belki kızgındın. Fakat bu dünyada hiçbir şey, senin böyle bir şey yapacağına beni inandıramaz. Bu senin içinde olmayan bir şey."

Brandon onu kendisine doğru çekti. Elleri onun narin beli-ne dolanmıştı. Onun sarsılmaz inancıyla avuntu bulmuştu.

'Ah Heather, Heather," diye mırıldandı. "Seni o kadar çok seviyorum ki! Sana ihtiyacım var. Seni her zaman istiyorum."

Brandon'a yapışırken sevinç gözyaşları onun gözlerini parılatmaya başladı. Onun tarafından seilmek o kadar iyiydi ki!

Brandon onun ve saçlarının capcanlı taze kokusunu içine çekti. Arkasında sıkıca tuttuğu eline gözleri düştü. Elleri yavaşça gevşedi ve avcunda Catherine Birmingham'ın elmas küpelerinden birisi duruyordu

Şerif Townsend o gece gelip Brandon'ı tutukladı. Bu sefer hiç konuşmamıştı. Suçluyu bulduğuna emindi ve onlarla bu konuyu konuşup zaman kaybetmek gereksizdi. Eve girer girmez Brandon'a tutuklandığını söyledi. On beş dakika sonra onlar Charleston'a doğru iki şerif yardımcısı ile birlikte yola koyulmuşlardı.

Heather kaygı dolu bir şekilde kalakalmıştı. Brandon Lulu ile konuşamamıştı. Gerçekte, kız bulunamıyordu. Lulu orta-dan kaybolmuştu. Araziden koşarak kaçtıktan sonra kimse onu gördüğünü anımsamıyordu. Oakley'deki birkaç köle, büyük

evden uzak duruyorlar ve kendi yerlerinde güven içinde olan bitenler hakkında hiçbir şeyi bilmemeyi yeğliyorlardı. Bu ara-da Louisa'nın bedeni ertesi gün Charleston'a götürölmek üzere hazırlanıyordu. Dolayısıyla onlar Lulu'nun dönüp dönmediğı-ni söyleyebilecek durumda değillerdi. Jeff birkaç adamı arazide arama yapmak üzere gönderdi. Kendisi ve George şehre gittiler. Ama hiçbir yerde kızıdan bir ize rastlanamadı.

Geç saatlerde Heather yatak odalarında yürüyor ve Brandon olmadığı için yalnızlık duygusu çekiyordu. Onun rahat olup olmadığını düşündü. Şerif Townsend o kadar inatçı bir şekil-de davranmıştı ki onun yalvarmalarına ve Brandon'ın mantıklı açıklamalarına kulaklarını tıkamıştı. Hatta kocasına, şimdiden mahkûm olmuş gibi davranıyordu. Bu düşünceyle sarsıldı ve pencereye gidip yüzünü cama dayadı. Ortalık zifiri karanlıktı ve rüzgâr evin köşesinden dönerek ısıklar çalıyor, ağaçları sallıyor-du. Yağmur başlamıştı ama bu Heather'a bir rahatlık vermiyor, umutsuzluk ve ıstırap duygularını öne çıkarıyordu. Bitkin bir şekilde kendisini yatağına doğru sürükledi ve üzerindeki örtünün beyaz parlaklığından karanlığa gözlerini dikti. Yanındaki boş ye-rin tamamen farkındaydı.

Sabahleyin rüzgârın uğultu seslerine uyandı. Ağır gri bulut-lar gökyüzünde yarışır gibi bir hızla gitmişti ve toprak sarımsı bir ışıkla parlıyordu. Yağmur ılımlı olmasına karşın, fırtınanın gücüyle hareket eden yağmur damlaları pencere camlarına sert bir şekilde vuruyordu. Bir fırtına yavaş yavaş oluşmaktaydı.

Gün ilerledi ve yağmur Heather'm sinirlerini iyice tahrip etti. Jeff, Lulu'yu arama gayretlen sırasında bir iki kez gelmişti. İliklerine kadar ıslanmış olan Jeff¹ i görünce Heather ona so-ran gözlerle baktığında, o da başını olumsuz bir şekilde yavaşça sallamıştı. Kimse ifade etmese de, Lulu'nun da başına bir şey geldiği konusunda umutsuzluk içine düşmüşlerdi.

Öğleden sonraydı. Heather, kocasına bir şekilde yardım edemediği için artık Harthaven'de oturamaz duruma geldi. Biniş giysilerini ve ağır kapşonlu mantosunu giydi. Dikkatli bir şekilde yatak odasından gelip merdivenlerden indi. Haiti'nin onu görmesinden korkuyordu. James'in Lady Fair'i koşumlamasını tartışma olmaksızın yapması oldukça güçlü. Fakat böylesi-ne fırtınalı bir günde onun dışarıya çıkışını Hatti'nin görmesi, kesinlikle gidişinin inatçı zenci kadın tarafından engellenmesi anlamına geliyordu.

Başarılı bir şekilde evden kaçtı ve James'i ahır kapısında taze samanlar koyarken buldu. Kapı açıldığında James irkildi. Rüzgâr onu uçuracakmış gibi zorlarken Heather sanki uzun süredir tu-tuyormuş gibi kapıyla uğraşırken James ona bir süre şaşkınlık içinde baktı. Dirgeni yere bırakarak onun yardımına koştu.

"Böyle bir havada burada ne yapıyorsunuz Bayan Birmingham? Bütün bu rüzgârlardan uzakta, evde olmalısınız." "Lady Fair'i dışarı çıkarmak istiyorum James. Onu benim için hazırlar mısın? Daha önce de yağmurda ata binmiştim. Do-layısıyla endişe etmeye gerek yok." "Lakin Bayan Birmingham, yaklaşan fırtına çok kötü bir fır-tına. Böyle devam ederse evleri

u urabilir, a a lan yerlerinden s kebilir. Bu güvenli değil. Sahip Birmingham benim size bu havada at eyerledi imi duyarsa derimi canlı canlı yüzer." "O benden bir şey duymayacak James. Eğer   renirse, ona bunu sana benim yaptırdı ımı söyleyeceğim. Şimdi acele et ve Lady Fair'i eyerle. Lulu bulunmalı ve  erif Tovvnsend'e Brandon'ın Louisa'yı  ld rmedi ini söyleyebilmeli."

James'm koyu ve korkmu  gözleri Heather'ı, sanki ona bir şeyler daha s yleyecekmi  gibi süzdü. Ama Heather ona ka la-rını çattı.

"Eğer sen eyerlemezsen James, ben eyerleyece im."

James ayaklarını sürüdü, ba ını salladı. Lady Fair'in hazır olması için sanki saatler geçmişti. Adam d   mleri beşinci kez kontrol etti.

"Bayan Birmingham, at bu fırtınada ürkek olabilir." Alnı

kaygısını dışa vurur biçimde derinden  izgilendi. "Hanımefendi... Bayan Birmingham. Yapamazsınız!" "Ah sus James. Gitmeliyim."

 stemeye istemeye teslim olup eyere çıkması için ona bir el verdi. Heather kendisini yerleştirdi ve ona baktı. James'in dizginler elindeydi ve gözleri korku içindeydi. Aynı korku onun dudaklarını titretti ve Heather bir an, onun kendisine izin ver-

meyeceğini düşündü. Sonunda elleri dizginlerden düştü ve James ahır kapısını açmak için döndü. Heather ata topuğuyla vurdu ve onu fırtınada dışarıya çıkmaya zorladı. Sanki başka bir dünyaya girmiş gibiydi. Rüzgâr, yağmur ve şimşekler şid-detli bir karışıklık içindeydi. At durdu ve burnundan soludu. Ama Heather'm vuran topukları kısırağı ileriye doğru sürdü. Rüzgârın keskin parmakları mantosunu yakalamıştı ve bir anda yağmur her tarafını ıslatmıştı. Parlak kör edici yıldırımlar sanki gökyüzünü yarıyordu ve fırtınanın sesi çıkan yeri sallıyordu,

Heather omzu üstünden baktığında James'in fırtınada onu uzaklaşırken izlediğini gördü. Bir an için geri dönüp onun ve kendisinin korkularını hafifletmeyi düşündü. Korktuğu inkâr edilemezdi. Fakat geriye dönme düşüncesi çabucak geçti. Eğer gidişinin gerekli olduğuna inanmasa kalırdı. Ama Brandon'm hayatı Lulu'nun bulunmasına bağlıydı. Lulu, hanımefendisinin şimdi terk edilmiş durumda evinden başka daha iyi nerede saklanabilirdi?

At ve sürücüsü vahşileşmiş bir ormana girdiler. Bir zaman-ların rahat dalları şimdi çarpılmış, kırılmış, bastırılmış ve kop-muştu. Ağaçlar eğilmişti ve onu attan kapmak için çılgınca bir kararlılığa sahipmiş gibi sallanıyorlardı. Bunu başaramayınca da ağaçlar rüzgâra karşı hayal kırıklıklarını inleyerek ifade ediyorlardı. Çamurlu yolda kısarak bir o yana bir bu yana kaydı ve sendeledi. Şimdi fundalıkların içinden dışarıya doğru fışkıran ustura gibi keskin palmiye ağaçlarının yaprakları atın ayaklarını kesiyordu. Kaygan eyer üzerinde durmak için Heather bütün gücünü kullandı. Umutsuzlukla dizginleri yumruğu çevresin-de

büktü ve yüzünü atın yelelerine gömdü. Her ikisi de rüzgâr, yağmur, orman ve çamurla mücadele ederken bu sürüş hem at ve hem de sürücüsü için yorucu bir mücadeleye dönüşüyordu.

Rüzgâr azalmaya başlamış gibiydi ve yağmur artık omuz-larına vurmuyordu. Heather atın artık yorgunluktan titrediği-ni fark etti. Yüzünü kaldırdı ve Oaklcy çiftliğinin barınağında durduklarını gördü. Malikânenin cephesi fırtınada, bu iç karartıcı günde solgun bir şekilde aydınlanmış durumdaydı. Atın sırtından indi ve ayaklan üstünde güçlkle durabildiğini fark etti. Hayvanın buharlar çıkan sıcaklığına yaslandı ve gücü yavaş yavaş yerine geldi.

Umutlarını ve korkularını bastırarak revaklar arasında yürüdü ve uğursuz yapıya girdi. Kapıyı fırtınaya karşı kapattı etrafa baktı. Çamurlu çizmelerini ve mantosunu çıkardı. Bü-yük malikâne rüzgâra doğru yaslanmış gibiydi. Rüzgârın küçük tutamları panjurların aralıklarından giriyor ve perdeleri kımıldatıyor, pencere camlarını zangırdatıyor böylece evi hareketlendiriyordu. Zemin inliyor, kabarıyor ve duvarlar çatırdıyordu. Kiremitler çatı üstünde titriyordu. Gölgeler, her odaya kayıyor fırtınanın dövdüğü evin derinliklerinde zaman zaman bir kapı gıcırıyor ya da kapanıyordu. Malikâne davetsiz girilme-sinden hoşnut değildi sanki ve bu tepkisini hüzünlü seslerle dışarı vuruyordu. Ama geliş amacı onun korkularını yenmesini sağladı. Lulu'nun bu malikânede kuytu bir köşede korku içinde saklanmadığından emin olmak istiyordu.

Heather onu çağırdı ama hiçbir yanıt alamadı. Evin her bir odasını, umutsuzluktan kaynaklanan bir titizlikle tam olarak

aradı. İlk kattaki odalar karanlıktı. Perdeler bütün pencerelerin üstünde çekilmiş durumdaydı. Dışarıdan içeriye süzülecek çok az ışık vardı. Şurada burada Heather açık bırakılmış pencereler buldu. Kendi işine bakıp, bir kişinin saklanabileceği büyüklükteki her şeyi aradı. Perdeler kenara çekilmiş ve kapatılmamış kapı kalmamıştı. Bu uğraşları onu ısıtmış ve at üstündeyken üşüyen bedeni rahatlamaya başlamıştı.

Üst kata, hanımefendilikten uzak bir tarzda aceleyle tırmandı. Etekleri dizlerinin üstündeydi, ikinci katın odalarını da aradı. Burada fırtına daha yakın gibiydi. Hava akımı üşütücüydü ve yağmur çatıda sert vuruşlarla varlığını hissettiriyordu. Ağaç dalları panjurlar üstüne vuruyor ve zaman zaman bu gürültülü vuruşlarını tekrarlıyorlardı.

Her bir kapıyı savurarak açtı ve her yatağın altını aradı. Bir an Louisa'nın yatağının yanında durdu ve burada Brandon'ın bu kadının cazibesi karşısında erkekliğini gösterdiği yerin büyük bir olasılıkla burası olduğunu düşündü. Hızlı ve şirretçe bir öfkeyle yataktan aldığı saten örtüleri parçaladı ve onları ayakları altında ezerek aramasını sürdürdü.

Bütün çabalarına karşın ev boştu. Tavan arası girişi, tavandaki küçük kapanır bir kapıydı. Merdiven veya yardım olmaksızın gidilmesi olanaksızdı. Bir kez daha birinci kata döndü ve buraya bakmadığının farkına vararak oturma odasına girdi.

Heather, derin bir nefes aldı ve bu nefes sanki onun göğsünde

donmuş gibiydi. Perdeler pencereden yırtılarak sökül-müştü ve bir sandalye bükülme yerinden birbirine dolanarak kırılmıştı. Küçük bir masa, dördüncü ayağı olmaksızın üç ayak üstünde tehlikeli bir şekilde şöminenin önünde duruyordu. Bir yazı masası, üstünde hiçbir şey olmaksızın duruyordu. Kâğıtlar, kalemler ve mürekkeplik altındaki halı üstünde dağılmış durumdaydı. Birkaç kitap kitaplıktan devrilmiş, orada duranlar da oldukça karışık bir durumdaydı. Oda, sanki çok önemsenen nesneler darmadağın edilmiş gibi öfkeli bir arayışın kanıtlarını taşıyordu. Aranan nesnenin bulunmadığını haklı gösterecek bir neden yoktu. Heather yine de odayı, yalnızca bir kadının arayışı sonuç alabilirmiş gibi araştırdı. Neyi aradığı konusunda bir fikri yoktu. Burada bir şeylerin olabileceğini biliyordu yalnızca. Gözleri halının üzerinde dikkatle gezindi ve her düzeydeki yüzeyin tozunu aldı. Elleri ufak tefek süs eşyalarını, bibloları yeniden düzenledi, duvarda asılı olanları düzeltti ve parmakları her bir boşlukta olabilecek şeyleri test etti. Şömine siperi hafifçe açık bırakılmıştı ve onun kadınca düzen anlayışı, orasının da düzeltilmesini gerektirdi. Şömine siperini hareket ettirirken, şöminenin tabanındaki bir parıltıya gözleri takıldı. Bu nesne, şöminenin tabanındaki iki tuğla arasındaki bir yarıktaki yerini bulmuştu. Heather eğildi ve nefesini zor tuttu.

Catherine Birmingham'ın elmas küpelerinden birisiydi bu. Bay Hint'e verdiği kendisine ait elmas küpe çiftinin tekiydi. Onu kaldırıp inanmayan gözlerle baktı.

Louisa, Brandon'a yazdığı notta, bazı ilginç bilgilere sahip olduğunu belirtmişti. WiNiam Court dışında nasıl bir bilgi edinmiş olabilirdi? Başka bir şey yoktu. Ama niye Bay Hint ona söylemiş olabilirdi? Brandon'ın sessiz kalması için şantaj üzerine

ona para ödemeyi sürdürmesine kesinlikle izin vermeyeceğini fark etmiş olmalıydı. Eğer Louisa Wilham'm ölümü hakkında kileri biliyor olsa, o zaman Brandon'ın bunu bilmesi için başka bir neden olmasa bile gazezine elinden geleni yapardı. Bay Hint neden bunları Louisa'ya söylemiş olabilirdi? Ona küpeleri neden vermişti? Hangi nedenle, büyük bir şansı böylesine saçma bir hareketle tehlikeye atmış olabilirdi? Kadına âşık olup onu bu ıvır zıvırla kendine çekmeyi mi düşünmüştü? Bu çirkin adam? Louisa onun yüzüne güler geçerdi.

Fakat zaten olanlar da bunlar değil miydi? Louisa'yı güldüğü ya da onun susmasını riske attığı için öldürmüş olamaz mıydı? Çıplak elleriyle onun boynunu kıracak kadar kuvveti var mıydı? Brandon'ın bu güce sahip olduğunu biliyordu. Ama.onun yansı kadar bir adam böyle bir becerikliliğe sahip olabilir miydi?

"Benim iyi arkadaşım Bayan Birmingham."

Heather panik içinde döndü. Bu ince ve gıcırtılı sesin kime ait olduğu konusunda bir tereddüt yoktu. Tam bir dehşet duygusu her tarafını kapladı ve sanki bedenine inme gelmişti. Bay Hint ona gülümsedi ve tırmalanmış, yaralı bir yüzle Hcather'ın karşısına çıktı.

"Küpeyi bulduğunuzu görüyorum."

Heather başını hafifçe ve dikkatlice salladı.

"Şöminede ha!" Güldü. "Orasını düşünmemiştim. Bana onu bulduğunuz için teşekkürler. Onun tamamen kayboldu-ğunu sanmıştım." "Siz..." Heather yutkundu ve yeniden başladı. "Benim küpe-lerimi Louisa'ya mı vermiştiniz?"

"Pek öyle değil. Şöyle oldu. Ona bunları gösterdim ve kendisine benimle nasıl rahat bir hayat sözü verdiğimi anlattım." Ağzı iğrenç bir şekilde büküldü. "Onları görür görmez size ait olduklarını anladı. Onları nerden aldığımı öğreninceye kadar rahat etmedi. Ona zavallı Willy'den söz ettiğimde gözlerine acayip bir parıltı geldi. Küpeleri kapıp avcuna koydu ve öç alma yemini etti. Çılgına dönmüştü. Onu anlamakta çok zorluk çekiyordum. Çılgın bir kadın gibiydi. Bir an gülüyor, sonra ağlıyordu. Hep sizden nasıl öç alacağını haykırıyordu. Sizin asılmanızı görmeye yemin etti. Kendine gelmesini sağlamak için yüzüne tokat at-mak zorunda kaldım. Gözüne soğuk bir bakış geldi ve bana ne yapacağını söyledi. Ona bir aptal olduğunu, sizden alacağımız parayla öcünü alabileceğini söylemeye çalıştım. Eşinizin duru-mu öğrenmesinden sonra benim için başka bir mücevher alma ihtimali kalmayacağını biliyordum. O beni konuşmamam için öldürebilirdi. Fakat beni dinlemeyi kabul etmedi. Sizin asıldığınızı görmek istiyordu. Ama önce kocanıza söylemek ve onun sizin hayatınız için yalvardığını görmek istiyordu. Onu getir-mek için Lulu ile bir not gönderdi. Benim çıldırmış durumda olduğumu gören kız biz Lotusa ile tartışırken aceleyle kaçıp git-ti. Louisa'yı ikna etmeye çalıştım, zengin olabileceğimizi söyle-dim. Ama o sizi asılmış olarak görmek istediğini söyledi. Eşini-ze sizinle ilgili konuları

söylemeyi ve ona küpeleri kanit olarak göstermeyi kafasına koymuştu. Sonra bana güldü ve bana çirkin kurbağa dedi - bana verebileceklerim konusunda beni kullandı-ğını söyledi. Onun istediğı bütün giysileri yaptım. Hem de bir kuruş para almadan. O bana domuz, iğrenç bir adam müsvettesi dedi. Onu sevmiştim. Sevmiştim. O ise bana bunları söyledi."

Gözyaşları adamın yüzünden oluk gibi akıyordu ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Ona sizin giysinizi kopya ettiğimi söylediğimde bana vurdu ve bir erkekten bile duymadığım berbat sözcükler söyledi bana. Öyle pis sözcüklerdi ki bunlar, içimi paramparça etti. Kendimi kontrol edemez duruma gelmişim. Ne yaptıklarını bilmeden ellerim onun boynuna gitti. O panikledi ve benden kaçıp perdelerine doğru gitti. Ama onu orada yakaladım ve aşağıya çektim. O kadar güçlü olduğunu bilmiyordum. Beni tekmeledi ve bir adamın yapabileceğı gibi ağır bir darbe vurdu. Vuruşuy-la savruldu. Bu kadar güçlü bir kadını hiç tanımamıştım. Bu odanın durumundan görebileceğiniz gibi aramızda bir müca-dele oldu. Ben ondan zevkimi aldım, o da benden. Altımdaki iniltilerinden ve hareketlerinden zevk aldığını söyleyebilirim. Yine de mutlu olabileceğimizi düşünüyordum. Ama benimle işi bitince gözlerinin kısıldığını gördüm.. Yüzüme tükürdü ve bana manyak dedi. Eşiniz geldiğinde gerçek bir erkeğın nasıl bi-risi olduğunu göreceğini söyledi. Ellerim onun boynuna doğru hareket etti. Onları durduramıyordum. Eşiniz geldiğinde, tam da işimi bitirip ellerimi onun boynundan çekiyordum. Çok kızgındı. Kapıyı çalmak için bile durmadı. Ondan ayrılmam ve saklanmam için bana çok az zaman verdi." "Kocam geldiğı zaman burada olduğunuzu mu söylüyorsunuz." "Evet. Buraya şeytan gibi bir

öfkeyle geldi. O kadar büyük bir adam olduğundan, ben de kapının arkasında saklandığım-dan dolayı çok korkmuştum. Belki de kendi yapacağı işin ta-mamlandığını görmek bir şok yarattı ve bu beni ondan kurtardı. Eşinize benzeyen bir adam, eşiniz ayrıldıktan sonra içeri geldi. O da beni görmedi."

Niye bunları bana anlatıyorsunuz Bay Hint?" Heather ya-nıttan şimdiden korkarak sordu.

"Neden anlatmayayım? O küpeyi aldığınızda Louisa'yı be-nim öldürdüğümü anlamıştınız. Yeniden kaybolmadan önce sizden onu alacağım." Heather'ın elinden onu aldı ve uzun bir süre küpeye baktı. "Louisa'ya giysiler yaparken, onun gözünde benim sakat birisi olmadığımı söylemişti. Bana aşkım diyordu, beyaz memelerine dokunmama ve onları öpmeme izin veriyor-du. Onu sevmiştim. Sevdim. Ama o bana kurbağa olduğumu söyledi."

Gözyaşları onun çirkin yüzünde şeritler oluşturdu. Heather'a baktı ve gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı.

"O, zevk için öldürdüğüm tek kadın değildi. Willy'nin iş yerinden kaçtığınızda giydiğiniz giysi, yine bana gülen bir bayana aitti. Willy, o kadının giysiyi alacak parası olmadığı için bir daha dönmeyeceğini düşünmüştü." Çılgın bir şekilde kahkaha attı. "O gelemezdi, anlarsınız ya. O ölmüştü. Onun boynunu da Louisa'ya yaptığım gibi kırmıştım. Bayan Scott'ı da güldüğü için halletmiştim."

Heather'a doğru tehditkâr bir şekilde yaklaştı. Heather yeni-den o ağır kolonya kokusunu fark etmişti. Onun biraz önce ne söylediğini korkuyla, bu kolonyanın kokusunu ilk defa nerede aldığını anımsayarak anladı. Gözleri iyice açıldı.

"William Court'ın işyerindeki perdelerin arkasındaydınız! Benim o giysiyi giyerek dışarıya kaçışımı gördünüz!"

Yapmacık bir sırıtma ile gülümsedi. "Tamam. Hiçbir şekilde geriye doğru bakmadınız. Size minnet borçlu olmam gerekir. İşimi kolaylaştırdınız." "İşinizi mi?" "Evet işimi. Willy'yi, ona verdiğiniz o küçük yara ile öldür-düğünüzü düşünmediniz değil mi? Hayır. O sadece bayıldı. Ona yaptığınızdan daha çok belki şaraptan bayıldı." "Yanı o yaşıyor mu?" Heather nefesini tuttu.

Thomas Hint başını olumsuz bir şekilde sallarken kıkırda-yarak güldü, "hayır hanımefendi. Boğazını ben kestim. Evet kestim. Çok kolaydı. Onca yıl giysilerini ben yaptım. O ise herkese kendisinin yaptığını söyledi. O bir iğneye iplik bile geçiremezdi. Çok kolaydı. Yalnızca bir şey oldu. Ahçı onu öldürürken beni görmüştü. Tabakları götürmek için geri gelmişti. Ona bıçağı kaldırırken beni gördü. Ondan dolayı İngiltere'yi terk etmek zorunda kaldım. Onun boğazını ellerimle sıkamazdım. Lulu gibi kaçıp gitmişti. Öleceği için çok korkmuştu ve onu bulamıyordum."

Heather şömineye doğru geri geri gitti. Şaşkınlığın ötesi bir

durumdaydı. Bunca zaman bir adamı öldürdüğünü düşünüp durmuştu!

"Sizi öldürmek pek de kolay olmayacak hanımefendi. Siz bana gerçekte hiçbir kötülük yapmadınız. Diğer kadınlar gibi bana gülmediniz de. Bir bakıma bana çok kibar da davrandınız. Ve siz çok güzel bir parçasınız. Bir ara Sybil'e, dünyanın en gü-zel kadınlarının benim giysilerimi giydiğini söylemiştim. Bunu söylerken sizi düşünüyordum. Benim giysilerimin tam hak-kını veren tek kişi sizdiniz. Şimdi kendi eşinizi korumak için Louisa'yı benim öldürdüğümü onlara söyleyeceksiniz."

Ona doğru hamle yaparak kaçışına engel oldu. Sırtı şömi-neye dayalı bir durumdayken adam onun boğazına ulaşmak için daha ileriye doğru gidemezdi. Rüyasında gördüğü pençe gibi ellerin kendisine doğru geldiğini görerek Heather birden adamlarla ne olursa olsun mücadele etmek için cesaretini topladı. Kandıran ani bir hareketle hızla kaçmaya çalıştı. Adam elini uzattı ve Heather'm biniş giysisinin arka kısmını yakaladı. Ama ondan zıplayarak kaçarken biniş giysisi adamın elinde kaldı. Şekilsiz yapısına karşın adam oldukça hızlıydı ve Heather kapıya doğru kaçarken onun eteklerine yapıştı ve elini eteğin katlarından birisine kapadı. Etek yırtıldı ama Heather'ı tutsak olarak tuttu. Adam onu kendisine doğru korkutucu bir güçle çekti Heather'ı etrafında döndürdü. Gözleri, parçalanmış giysiden ortaya çıkan beyaz omuzlara gitti ve dili dudakları üzerinde gezindi.

"Teniniz saten gibi. Kadınların teninin tatlılığına çok düş-

künüm. Belki öbür dünyaya gidişinizi bir süre erteleyebiliriz." Mırıldandı. Pençe gibi parmaklarla uzandı ve onun göğsündeki giysiyi yakaladı. Biniş giysisi düştü Heather yalnızca nemli bir kombinezonla kaldı. Gözleri bu ince giysiden gördükleriyle yanmaya başladı. Aç bir köpeğin bir kemiğin üstüne atlaması gibi, ona hızlı hızlı soluyarak yaklaşıncaya kadar nefes alış de-rinleşti. Onu örtecek hiçbir parça kalmayıncaya kadar üzerin-dekileri parçaladı.

Heather ıgık attı ve ona karşı koydu, adamı göğsünden itti. Ama boyuna göre adam çok güçlüydü ve onun bu sonuçsuz mücadelelerine yalnızca güldü.

"Louisa'nın gücünün yarısı bile sizde yok."

Onu kendisine doğru sıkıştırdı. Bu Heather'm iğrenerek kamburlaşmasına yol açtı. Boynuna ve göğsüne tiksindirici öpücükler kondurdu. Sonra çılgın bir köpek vahşetiyle dişleri-ni onun omuzlarına batırdı. Bir ıgık Heather'ın gırtlğından fırladı ve başı acı içinde gevşekçe yuvarlandı. Hıçkıra hıçkıra ağ-larken onun ağzının memesine doğru indiğini hissetti ve onu yeniden ısıracağını anladı. Adam onu geriye doğru eğmiş ve böylece onu saran tek şeyin kendisi olmasını sağlamak istemişti. Birdenbire bir kez daha, kendi isteğı dışında bu durumda oldu-ğu zamanı anımsadı. William Court'u, kendisi yere uzandığı için serilmek zorunda bırakmıştı. Bunun yeniden işe yarayıp yara-mayacağını düşünecek zamanı yoktu. Ona hiçbir uyarı verme-den ayağını kaldırdı.

Hemen iki ayağının da düşmekte olduğu-nu hissetti. Adam., kendi düşüşünü engellemek için onun yere düşüşüne izin verdi. Heather önce yere düştü ve ondan yuvar-lanarak uzaklaştı ve saniyesinde ayaklari üstünde durdu. Adam elini uzatıp onu poposundan yakaladı ama yalnızca kalçasına sürtünmüş oldu. Şimdi çılgın gibi merdivenlere doğru arkasına bile bakmadan koşuyordu. Onun da ayaklari üstüne kalktığını biliyordu. Merdivenlerin onu biraz yavaşlatacağını umuyordu. Hızlı tempolarla nefes almaya başladı. Merdivenlerden yukarı kendisini atabilmek için sahip olduğu bütün enerjiyi devreye sokmaya çalışıyordu. Merdivenlerin başına gelince etrafa baktı. Adam alt basamaklardaydı ama hızla geliyordu ve iki elinde de tabanca vardı.

Bir çığlıkla Heather döndü ve geldiğı ilk odaya hızla girdi. Odadan koşarak bitişik yatak odasına girdi ve kapıyı arkasından sessiz bir şekilde kapattı. O holdeki son odaya eriştiğinde Heat-her durdu. Hole çıkmadan daha ileriye gidemezdi. Orada onun ayak sesleri duyulabiliyordu. Sessiz ama tereddütlü. Onun ne-rede olduğunu merak ediyordu.

Hcather gözlerini kapadı ve kalbinin hızlı atışını yavaşlatma-ya çalıştı. Kulaklarında davul çalıyor gibiydi. Adamın kendisini ararken hangi yöne gittiğini duymak bu yüzden neredeyse olanaksız oluyordu. Dışarıdaki fırtınanın sesinden dolayı zorluk iki katına çıkıyordu. Titreyerek duvarın dibine çöktü ve onun dişlerinin omzunda bıraktığı izlere dokundu. Onu yakaladığı takdirde bu acımasız dişleriyle onun bedenini parçalara ayırın caya kadar durmayacaktı. Heather, Sybil ve Louisa'nın bu iş-

kenceyle karşı karşıya kalıp kalmadıklarını merak etti. Adam iki kadına da tecavüz etmişti ve şimdi de kendisinin peşindeydi. Ani bir anımsama onda at üstünde ona doğru gelen siyah pelerine sarılmış koyu ve uğursuz figürü canlandırdı. Fakat bu kez yüz görünür durumdaydı ve bu yüz Bay Hınt'c aitti.

Heather koluyla yüzüne kapatarak bu yarayı kapatmak istedi. Çok korkunçtu. O çok iğrençti. Onu zevki için kullanmadan önce Tanrı ona ölümü bahsetmeliydi!

Duvara dayanmış bir şekilde dururken titriyordu. Giysileri olmadan sallanan panjurlardan gelen rüzgâr dalgaları iki kat soğuktu sanki. Kendi çıplaklığına bir göz gezdirdi ve dudağını ısırdı. Yanındaki gardıroptaki giysiler için özlem duydu ama en küçük sesi çıkarma riskini göze alamazdı.

Holden aşağıdaki yatak odalarında onun gardırop kapılarını açıp kapattığını, kapılarını çarptığını, mobilyaları fırlattığını duydu. Harekete geçmeden önce onun yandaki odaya kadar gelişini bekleyecekti. Eğer fark edilmeden kapıdan sessizce kayıp giderse ve merdivenlere ulaşırsa, çok fazla gayrete gerek kalmadan ondan kaçıp kurtulabilirdi. Mantosu holdeydi. Kaçtığıнын farkına varmadan onu da alabilirse... Ama hayatı onun iffetinden daha değerliydi. Ah, ondan bir kaçabilseydi!

Bir irkilmeye Heather onun yandaki odaya geldiğini fark etti. Sessizce hiç ses çıkarmadan iki oda arasında dikkatlice bakarak hol kapısının kolunu çevirdi. Salona bakmadan dışarıya kayd ve kapıyı ses yapmadan çekti. Birkaç adım geriye yürüdü ve sonra etrafında dönerek onun içinde olduğu odanın yanından

koşarak uzaklaştı.

Heather bir adamın kollarının ona yakınlaştığını hisseder hissetmez çığlık attı ve binlerce defa öldü.

"Heather!" Brandon telaşla haykırdı. Gözleri onun çıplak bedenine gitti.

Yarı yarıya nefessiz kalan bir hıçkırıkla Brandon'm göğsüne kendisini bıraktı. Hapishaneden onu hangi mucizenin kendi yanına getirdiğini bile sormadı. Fırtınadan dolayı Brandon sı-rılsıklam olmuştu. Ama bu güzel ve güvenli bir ıslaklıktı. Sonra koşan ayak seslerini duydu. Bu seslerin Thomas Hint'e ait olduğunu biliyordu. Kalbi boğazında kocasına asıldı. "Ah Brandon, acele et! Onun tabancaları var."

Brandon'in yüzü soluktu. "O seni incitti mi Heather?"

Heather'ın yanıtlayacak zamanı yoktu. Onun neyi kastetti-ğini biliyordu ama onun güvenini tazelemek için duramazdı. Hol karşısındaki bir odaya onu çekti ve Bay Hint içeri girer-ken, o da tam girdikleri odanın kapısını kapatıyordu. Bay Hint bakınırken Heather'ı hemen gördü ve tabancasını kaldırdı. Bir saniye Heather korku içinde kalakaldı ve silah patladı. Mermi Heather'ın kulağının dibinden kapıya girdi, kalın ahşap kapıyı parçaladı ve sarstı. Heather kapıyı sertçe kapattı.

Brandon soru sormak için durmadı. Kurşun karısına çok yakın geçmişti. Brandon karısını kendi arkasında durmaya zorladı ve kendisini kapı yanındaki duvara dayadı. Kapı kolu, Brandon gergin bir şekilde yanında beklerken döndü. Kapı bir-denbire savrulurak açıldı ve Bay Hint içeri girdi. Brandon ko-lunu kaldırdı, adamın bileğine vurdu ve bir tabanca yere düştü. Bay Hint kımıldadı ve tamamen irkildi. Odaya girmeden önce Brandon'm varlığından habersiz olduğu yüzündeki ifadeden anlaşıyordu. Artık yalnızca çaresiz bir kadının peşinde değil, kocasını da takıp ettiğini öğrenmek ona şok gibi gelmişti. Bu koca çaresiz olmaktan çok ötede birisiydi. Bay Hint gelen yumruğu gördü ve kenara doğru kaçındı. Fakat tamamen yumruktan kurtulamamıştı. Yumruk yanağına, arkasındaki asil gücün az bir kısmıyla geldi. Ama bu bile onu duvara doğru yıktı. Sersemlemiş bir şekilde Bay Hint diğer elinde tuttuğu tabancayı Brandon'm bedeninin ortasına hedef alacak kadar kaldırmayı başardı. Kadının çığlığını duydu.

"Benim ellerimden yanlış olanına vurdunuz Bay Birmingham. Çok yazık değil mi?"

Brandon ileriye doğru öldürücü bir ifadeyle hareket etti.

Heather yine çığlık attı ve onun elini yakaladı. Bütün ağırlığıyla onu durdurmak için geriye çekti. Ama yapamıyordu.

"Bana zarar vermedi Brandon! Tam zamanında kurtuldum." Heather haykırdı.

Brandon durdu. Ona baktı. Yüzündeki şiddet ifadesi azalmış gibiydi.

"O Louisa'yı öldürdü." Heather konuştu.

"Evet öldürdüm." Bay Hint, Brandon'a sırtıırken kabul etti. "Ve sizi vurmak için tereddüt etmeyeceğim. Fakat içimden bir ses benim yaptıklarımı zaten bildiğinizi söylüyor, değil mi?" "Belki," dedi Brandon. Heather'ı kendisine doğru çekerek birkaç adım geriye geldi.

"Evet bundan emindim. Kasabada beni sorduğunuzu duymuştum. İşyerime gelip İngiltere'den ne zaman geldiğimi, nasıl birisi olduğumu sorduğunuz o gün burnunuzu sokmaya başlamıştınız. Nedenini öğrenmek isterim."

Brandon omuzlarından gömleğini çıkarırken keyifle sırtıttı. "Eşim sizden çeşitli kereler söz etmişti.

Heather irkilerek başını yukarı doğru hareket ettirdi ve ona dikkatlice baktı. Brandon ona güven tazeleyerek gülümsedi ve gömleğini onun etrafına sardı. Ama gözleri Bay Hint'in dişlerinin bıraktığı izleri görünce katılaştı. Ağzı sertleşti ve iz olan yere dokununca yanağı şiddetli bir şekilde seğirmeye başladı.

"Tamam, benim izimi eşinizin üstünde fark ettiğinizi görüyorum. O küçük bir kadın, öyle değil mi? Giysileri olmadan çok çekici görünüyor." Kıs kıs güldü. "Benim mesleğimde bu kabul etmesi zor bir şey. Ama bu doğru. Onun güzelliğine sahip başka

birisini görmedim. Küçük ama herkesten daha çok şeyi var. Onun tadına bakmadan benden kaçtı. Bir yılan balığı gibi kaygan." "Eğer ona sahip olsaydın şu ana kadar çoktan ölmüştün." Brandon gürledi.

Bay Hint, korkunç sırıtışını gösterdi. "O size benden söz etti o zaman ha? Bunu anlamamıştım. Willy'nin iş yerinden o gece kaçtığında benim adımı söylemekten korkacağını sanmıştım.

Onu öldürdüğünü düşünüyordu. Onun anlattığını bilmiyordum. Fakat susmamın bedelini ödemediği takdirde size söyleyeceğimi ifade ettiğimde niye o kadar korkmuştu?" "Korkarım karım bana söyledikleri konusunda bir şey bil-miyor."

Bay Hint'in yüzü asıldı. "Neler söylüyorsunuz? Söylediklerinizin bir mantığı yok." "Fark etmez Bay Hint. Eğer o kadar iyi olmak istiyorsanız lütfen eşimin size ne verdiğini söyleyin. Ben de size minnettar kalayım." "Onun bana ne verdiğini siz biliyorsunuz ya da kısmen bili-yorsunuz. Sizin Louisa'nın ölü bedeni üstünde dururken o el-mas küpeyi aldığınızı gördüm." Bay Hint Heather nefesini tu-tarken sırttı ve elini cebine daldırdı. Elinde tuttuğu mücevher-leri Brandon'a gösterdi. "Merakınızı gidermek için efendim." Sırttı. "Çok güzeller, değil mi? Tam da karınız gibi. O, ipek-si teni ve siyah saçlarıyla güzel bir şey. Meme uçlarına birçok adamın dokunmak isteyeceğine bahse girerim. Çok, yumuşak ve..."

Sybil Scott'a da tecavüz edip onu öldürdün mü?" Brandon araya girdi.

Bay Hint ona gözlerini kısarak baktı. "Evet öldürdüm. O da Louisa gibi bana güldü. Onu o gün Charleston'dan takip ettim. Ormanlıkta ondan zevkimi aldım. Ama karınız kadar güzel değildi doğrusu." "Ayrıca ormanlıkta imalathanemin yakınındaydınız değil mi?" "Evet. O gün kendimi zorlukla tutabiliyordum. Onun bir hafta için belimde bıraktığı ağrıyı hissettim. Gezgin satıcı adam bana o giysiyi sattığında onun burada olduğunu biliyordum. Ondan, bu giysiyi nereden aldığını öğrenmeye çalıştım. Ama bana söylemedi. Fakat ormanda, Willy'nin yatağa atmaya çalıştığı aynı küçük kıızı hemen tanıdım. Onu da kandırıp bir bıçak saplamıştı." "Hayır!" Heather haykırdı. "Mücadele ederken o bıçağın üstüne düştü." "Evet. Willy'nin öldüğünü düşündü. Tabii ölmemişti, ben onun boğazını kesene kadar." "Bu kadar insanı Bay Hint, kimse sizden şüphelenmeden nasıl öldürdünüz?" Brandon sordu.

"Hatta daha da fazlasını. İngiltere'den kaçmak zorunda olduğumda zamanım vardı. Kimse beni yakalamadı ve burada da kimse benden şüphelenmedi." "Çok akıllı bir adam olduğunuzu düşünüyor olmalısınız." "Listeme birkaç şey daha ekleyecek kadar akıllı." Tabancayı tehlikeli bir şekilde salladı. "Ama siz hala yaşıyorken gözlerini-zin önünde karınızla kendimi memnun etmek istiyorum. Bu şekilde daha Önce hiç deneyimim olmamıştı."

Brandon hakaret ederek konuştu. "Eğer ona elinizi sürerse-niz kendinizi ölmüş bilin."

Bay Hint yüksek sesle güldü ve gözlerinde onlara doğal gelmeyen bir parıltı belirdi. "Tamam, bu çok zevkli olacak. Sizi şimdi gözümde canlandırabiliyorum - ben eşinizi yatağa attığımda siz bağlanmış ve hareket edemez durumda olacaksınız. Ben ona yakınlaştıkça siz izleyip çılgına döneceksiniz. Ondan her seferinde bir parça alırken sizin için ona çılgılık attıracağım." Heather Brandon'a iyice yapıştı ve yüzünü onun göğsüne gömdü.

"Sizin iğrenç elleriniz ona dokunmadan önce onu ben öldürürüm Bay Hint." Brandon yemin etti. "Ama onun yakınına bile gelemeyeceksiniz. O tabancayla çok dikkatli bir şekilde nişan alsanız iyi olur. Bir atışla beni öldürmezseniz, ondan sonra çok uzun yaşamayacaksınız."

Brandon adama doğru hareket ediyor, Heather'ı arkasına itiyordu.

"Sizin ölümünüz çok kolaylıkla ayarlanabilir." Kendisini duvara yaslayan Bay Hint uyardı. Tabancayı, Brandon'ın kalbini nişan alıncaya kadar kaldırdı.

Bir bağışla Heather kendisini Brandon'ın önüne savurdu. Brandon onu arkasına itmeye çalıştı ama Heather onun içinde duyduğu korkuyla ona sıkı bir şekilde yapışmıştı. Heather'm gücü normal sınırları aşıyordu.

"Tanrı aşkına Heather, önümden çekil!" Brandon bağırdı.

"Hayır!" Heather inatçı bir şekilde devam etti. "Onun yalnızca bir mermisi var. Bununla yalnızca birimizi öldürebilir." Sesi yalvarma tonu aldı. "Ben öleyim Brandon. Onun bana dokunmasındansa şimdi ölmeyi yeğlerim. Buna dayanamam." "Karınızın haklı olduğu bir nokta var efendim. İkinizi bir tabancayla zor öldürebilirim. Hanginizi öldüreceğimi görmek ilginç olacak, ikiniz de birbiriniz için ölmeye çok isteklisiniz."

Brandon'a alaycı bir şekilde güldü. "Şimdi cesur birisisiniz. Ona elimi sürmeden önce karınızı kendinizin öldüreceğim söylüyorsunuz. Ne büyük şövalyelik! Ona yatakta sahip olmak için yeterli olmadığımı düşündüğünüzü sanacaklar." "Terk etmek için ona uygun değilsiniz." Brandon küçüm-seyerek güldü. "Ona dokunmanıza izin vereceğime gerçekten inanıyor musunuz? Benim olan bir şeyi kimseye kullandırmam. Ve siz, çamurda ve pislik içinde karnı üstünde sürünen ahlaksızlığından onu korumak için ortalığı mahşer yerine çevirip her şeyimle savaşmayacağımı mı düşünüyorsunuz?" "Seçim yapma şansınız yok efendim." Bay Hint sırttı. Göz-leri Hcather'm sırtına doğru gitti. Tabancayı Brandon'm başına doğru doğrultmuş olarak Heather'ı örten gömleğe ulaştı ve onu çekip aldı. Hemen geriye çekildi, gözleri onun kalçaları ve po-posu üzerinde ihtirasla gezinirken sırttı. "Onu bu şekilde daha çok beğeniyorum."

Gürlemeye yakın bir sesle Brandon öne adım attı ama Bay Hint'in dikkati hemen onun üzerine çevrildi.

"Geriye çekilin ya da karınızın başını bu tabancayla dağıta-

cağım."

Bir ağaç dalı, dışarıdaki fırtınanın gücüyle pencereye vurdu, camı kırdı ve Bay Hint'i irkiltti. Şaşkınlık içinde etrafına baktı ve Brandon bu fırsatı kaçırmadı. Öne doğru hamle yaptı, Bay Hint'i hazırlıksız yakaladı. Ama adam elindeki tabancayı unutmamıştı. Ateş etti ve Brandon sendeleyerek geriye doğru giderken Heather çılgılığı bastırdı. Brandon sendelemişti ama düşmedi. Kan yaradan koluna ve göğsüne doğru sızarken omzunu tuttu. Şeytanca sıırttı.

Bay Hint hatasını anlamıştı. Adam ölmemişti ve Brandon onun hayatına son verme sözünü yerine getirmek için her şeyi yapacaktı. Şimdi artık avlanan duruma düşmüştü. Avlayan konumu sona ermişti. Korku içinde kapı için atıldı ve sakatlığına karşın bir anda dışarı çıkmıştı.

Bir saniye tereddüt etmeden Brandon onun peşine düşmüş-tü. Heather bir an kendisini sersem ve hasta hissederek ayakta durdu. Brandon'ı tabancanın patlamasından sonra sendeleyerek görmesi zaten ona çok gelmişti. Kapının dışına doğru onları takip etti. Hala titriyordu. Kocasının Bay Hint'in arkasından merdivenlerden indiğini zamanında gördü. Sakat adam merdivenlerden yarı düşüyor, yarı kayıyordu. Omzu üstünden korkuyla arkasına bakıyordu. Heather onun ağzından köpüklerin sızdığını gördü. Dili iri dudakları üzerinde hareketli bir şekilde sağa sola oynuyordu ve gözleri panikleten bir terörle iyice açılmıştı. Alt kata geldiğinde ne yapacağını bilmeden daireler çizerek kendi etrafında döndü. Elinde tuttuğu tabancaya şöyle

bir baktı ve onun işe yaramayacağını fark ederek onu başının üstüne kaldırdı ve onu arkasından gelen adama doğru savurdu. Brandon eğildi ve tabanca onun arkasında bir yere zararsız bir şekilde düştü. Bay Hint kapıya gitmek için etrafında döndü. Fakat Brandon ona göre daha hızlıydı. Merdivenlerden hopladı ve kendisini kambur adamın üstüne attı. İkisi de zeminde yere serildiler. Ama Brandon hemen ayaklan üzerine doğruldu ve adamı kendisine çekti. Gaddar bir gülümseme ile Bay Hint'in yüzüne bir yumruk geçirdi. Adam yüzünden kanlar fışkırarak geriye doğru uçtu. Brandon onu yeniden yakaladı ve duvara adamın sırtını kırmak için yeter bir kuvvetle vurdu. Bay Hint çığlık attı. Brandon ona daha acımasız bir şekilde baktı ve yumruğunu onun karnına gömdü. Sakat adam ikiye katlandığında Brandon onu çenesinin altından geçirdiği şiddetli bir yumrukla yeniden dik duruma getirdi. Katil, umutsuzca kendisini kurtarmaya çalışırken, çığlıklar atıyor, hıçkırıklarla ağlıyor ve yalvarıyordu. Ama Brandon'm onu bırakmaya niyeti yoktu.

"Karıma dişlerini geçirmek için bir daha şansın olmayacak seni iğrenç pislik!"

Heather korkmuştu. Brandon'ı hiç bu kadar öfkeyle ve şiddetle hareket ederken görmemişti. Omzundaki yaradan dolayı engellenmiş değildi. Şu an için onu unutmuş gibiydi. İki adam da kan içinde kıpkırmızı kesilmişti. Hangisinin kimin kanını üzerinde taşıdığını söyleyebilmek olanaksızdı. Brandon Bay Hint'i yumruklarıyla harap ederken bir birbirine karışmıştı. Heather, bir elini göğsü üstünde diğerini aşağıda bedeninde tu-

tarak onlara doğru merdivenlerden aşağıya inip gelirken ayakları titriyordu.

Adam, kendisine ne olduğunu kavrayamadan kanlı bir et yığınınına dönmüştü. Brandon başka bir darbe vurduğunda adam inilti çıkardı.

Heather daha fazla dayanamazdı. Brandon'a koştu ve onun elini yakaladı.

"Brandon dur! Onu öldürüyorsun! Tanrı aşkına dur!"

Brandon bir sersemlik içinde adamı serbest bıraktı ve onun yere doğru kayışını izledi. Bay Hint inledi ve karnını tuttu. Ama Brandon artık onunla ilgilenmiyordu. Heather, kocasının öfkesi kabardığında ne kadar zalim olabileceğine aldırmıyordu. Ondan ikisi de acıyan bakışlar olmaksızın döndüler. Heather hemen kocasının yarasını incelemeye başladı. Karısı örselenmiş yaraya hafifçe parmaklarıyla dokunduğunda Brandon biraz ırkıldı.

"Seni eve götürmeliyiz Brandon. Kurşunun omzundan çıkarılması gerekiyor."

Brandon sırtıabildi. "Sanırım eve gitmek bir süre için ola-naksız. Gece burada kalacağız. Fırtınada eve yolculuk çok tehli-keli. Geldiğimden ben fırtınalı hava daha da kötüleşti." 'Ama

omzuna bakılması gerek. Peki Beau ne durumda? Ona kim bakacak?’

Brandon güldü ve göğsüne sıçrattığı kan lekelerinin farkında olmadan onu kendine çekti. "Sen benim omzumla ilgileneceksin. Beau'ya gelince, James'i, biz geri gelemesek onun için bir hemşire bulmaya gönderdim. Senin en başta gitmene izin vermesi tam da James'e uyan bir iş. Bu fırtınada evden ayrılmam çok gözü kara bir hareketti. Heather. Lulu'yu aramak için gitmen ise iki katı çılgınlıktı." 'Ama Brandon, orada yardım için hiçbir şey yapmadan otu-ramazdım." Heather itiraz etti.

Arkalarındaki figürün kapıya doğru sürünüp gittiğinin farkında değillerdi. Bir rüzgâr ve yağmur dalgası onları vurduğunda ikisi birden döndü ve Bay Hint'in dışarı çıktığını irkilerek gördüler. Kendisini çekerek sürüklüyor, şimdi yoğunluğu bakımından iyice azgınlaşan rüzgâra karşı destek bulmaya çalışıyordu. Brandon kapıya varmak için doğa güçleriyle mücadele etmek zorunda kalmıştı. O zamana kadar Bay Hint, atların bağlandığı evin yarındaki sundurmaya doğru koşmuştu. Onun sakat bedeninin Leopold'ün sırtına atlamasına engel olacak zamanı Brandon bulamamıştı. At, adama bir uyarı kişnemesi ile karşılık verdi. Ama onun sesi rüzgârın uğultusu içinde kayboldu.

Bay Hint siyah atı etrafında döndürttü. Atın sırtında durmakta güçlük çekiyordu. Bu rahatsız oturuş durumuna karşın, arkasındaki o dev gibi adamı nasıl kandırdığını düşünerek gülüyordu. Gençliğinde babasından yeteri kadar dayak yemişti ve herhangi bir ölümlü adamın ona verebileceği acılara karşı

bedenini dayanıklı olmaya alıştırmıştı. Hala acıları hissediyor, yediğı darbelerin etkisiyle titriyordu. Ama hareket edemeyeceğı bir noktaya getirilmiş olarak tam da yenilmiş değildi. Korkunç gürültülü bir gülme ile topuklarını atın böğürlerine geçirdi ve hayvan öfke ile ileriye atıldı.

Bay Hint atla geniş meşe dallarının tehlikeli bir şekilde dövdüğü çamurlu yoldan gidip yanından geçtiğinde Heather ön verandada rüzgâr ve yağmurla mücadele ediyordu. Heather, rüzgârın gürlmesiyle ikiye ayrılan bir dalın bölünme sesini duydu. Sağanak halinde yağmur, fırtınaya karşı ön basamaklardan aşağıya inmeye çalışırken onu sırlsıklam etmişti. Heather yanından geçen Brandon'ın saçları başına yapışmış bir halde koştüğünü fark etti. Pantolonu sırlsıklam olup bedenine yapışmıştı yağmurda yarasındaki kan aşağılara doğru akıyordu. Brandon ona bakmak için döndü ve konuştu ama fırtınadan dolayı hiçbir şey duyulmadı. Onun eve girmesini işaret etti. Onların çok yakınlarında yıldırım düştü ve gök gürültüsü kulakları sağır eder bir şekilde duyuldu. Başka bir şimşek gökyüzünü yardığında Heather dönüp baktı ve Leopold'un korkuyla geriye doğru gitmeye çalıştığını gördü. Bay Hint, kaygan eyerde duramayarak kütük gibi yere yapıştı. Hemen ardından da bu büyük dal çılgın rüzgârın zorlamasıyla ağaçtan tamamen koptu ve yerdeki adamı ezmek üzere düştü. Bir şimşek daha yakınlarında çaktı ve Heather'm çığlığı, bu şimşegin ardından gelen gök gürültüsü nedeniyle duyulmadı. Heather Brandon'a doğru koştu. Ama Brandon da zaten harekete geçmişti. Omzu üstünden baktı ve Heather'a geriye gitmesi işaret etti. Heather durdu Brandon'ın, Bay Hint'i paralayan rüzgâra karşı onun yanına ulaşmak için çabaladığını izledi. Heather onun sakat adama

ulaştığını ve üzerindeki dalı kaldırmaya çalıştığını gördü. Ağır dal kımıldamayınca Brandon adamın yanında diz çöktü. Geriye baktı Heather'm kendisini izlediğini görünce başını salladı bu basit hareketten anlaşılıyordu ki dalı Bay Hint'in üzerinden kaldırmaya gerek yoktu. O bunu hissedemeyecekti. Bay Hint ölmüştü. Adalet yerini bulmuştu.

Brandon, Bay Hint'in acayip bedenini dalın altında bıraktı ve Heather'a doğru koştu. Heather'ı kavrayıp tutarken yakınla-ra yeniden bir yıldırım düştü. Brandon onu kendisiyle birlikte eve çekip götürdü.

"İçeri gir. Lady'i ve Bay Hint'in atını ahıra koymalıyım." "Sana yardım edeyim. Bunu yalnız başına yapacak durumda değilsin." "Hayır. Oraya gir ve orada kal. Çok zamanımı almayacak. Omzumla ilgilenmek için gerekli şeyleri bul. Döndüğüm zaman senin omzumla ilgilenmene izin vereceğim."

Brandon onu içeriye doğru adeta itti ve kapıyı onun arka-sından çekti. Heather onun yarasına bakım yapmak için gerekli en temel şeyleri bulmak için hemen harekete geçti. Merhem, kanyak ve temiz çarşaflar buldu. Bunları yukarıdaki yatağın yanında hazır duruma getirdi. Yatağın yanına koyacağı bir-kaç şamdanı eline geçirdi. Akşam olmuştu ve şimşek çakışları dışında malikâneyi zifiri bir karanlık kaplamıştı. Brandon'm gömleğini holün karşısındaki odadan getirdi ve onu üzerine giydi. Louisa'nın en ufak bir giysisine bile dokunmak istemiyordu.

Brandon geldiğinde Heather ön kapıda tedirginlikle bekliyordu. Yakına koyduğu şamdan ona, adamın yüzünün iyice solgun halini gösterdi. Brandon titreyip kapıya bitkin bir şekilde düşünce, Heather onu hemen pamuk bir yorgana sardı. Tabanca ateşinin neden olduğu delik oldukça büyüktü ve Brandon şimdi çok büyük bir acı içindeydi. Heather onun merdivenlerden yukarı çıkmasına, oradan holden geçmelerine ve hazırladığı odaya gelmelerine yardımcı oldu. Louisa'nın odasının yanından geçerlerken, ikisi de sessizce odaya, Heather'm makas ararken açık bıraktığı kapıdan mumlarla net bir şekilde aydınlanan yatağa bir göz attılar. Brandon acıları arasında yerde yığılmış yatak örtülerine bakıp gülümsedi. Heather yüzünü suçluluk duygusuyla yere indirdi ve onunla ilgilenmeyi sürdürdü. Sonunda onu yatağa aldığı anda makasa uzandı. Niyeti makasla pantolonu-nu kesip çıkarmaktı.

"Seni eve götürdüğümde yarın benim ne giymemi planlı-yorsun sevgilim?" Neşe içinde sordu. "Louisa ile flört ederken geride hiç pantolon bırakmadığıma sana garanti veririm. Yalnızca onları çıkarmama yardımcı ol."

Heather'a yardım etmeden önce yatağın yanındaki masanın üstüne deri bir kese koydu. Islandıklarında sıkı pantolonlar kolayca çıkmıyordu. Brandon pantolondan kurtulduğunda Heather içini çekip rahatladı ve kocasına hemen yatağa girmesi işaretini verdi. Yarasını temizleyip onu özenle inceledikten sonra Brandon'a bolca doldurulmuş bir kanyak kadehi verdi.

"Gömleğimde benim için sunduğundan başka dikkatimi dağıtacak bir şey istemiyorum tatlım." Heather ile hafif dalga

geçti. "Sen çok çekici bir şifacısın. Eğer çok fazla kanyak içer ve sana bakarsam, kendimi unutabilir ve bu yatağı uyuma dışında bir nedenle kullanabilirim."

Heather güldü ve Brandon içkiyi midesine götürürken onaylar bir bakışla izledi. Ona bakarken Heather'm gözlerinde büyük bir sevgi ve hayranlık vardı. Onun alnından ıslak saçları-nı özenle düzeltti. Parmakları yanakları üzerinde hareket eder-ken okşarcasma yumuşaktı. Brandon ona baktı, elini yakaladı ve onu, coşkun bir sevgi gösterisiyle dudaklarına bastırdı.

"Brandon." Heather kaygılı bir şekilde konuştu. "Seni tuta-cak gücüm yok. Eğer kurşunu çıkaracaksam, hareketsiz durma-lısın. Jeff burda olmalıydı." "Ne yapılması gerekiyorsa yap Heather. Senin için kımıl-damadan duracağım. Jeff hareket edecek olsam sıkıntı yaşardı. Ama senin için yaşlı bir meşe gibi hareketsiz kalacağım."

Brandon sözünde durdu. Alnından terler boşandı. Ağzı ve çenesi sımsıkı kenetlendi ama Heather kurşunu bulmaya çalışırken bir kez bile kımıldamadı. Bu koşullar altında Heather ondan daha çok acı çekti. Dudağı dişleri arasında sıkıca durdu ve kaşlarını çatı. Brandon inlerken sanki Heather da gözyaşla-rını koyuverecekmiş gibi görünüyordu.

Sonunda kurşunun yerini belirledi ve makasla onu tutmayı başardı. Terleyen avuçları içinde tuttuğu aletle kurşunu çekip çıkardı. Sonra oradan kan fışkırdı. Yaranın üstüne bastırdığı

tamponlar bu kanı emdiler. Nemli alnı dışında Brandon'm yüzünde bir acı belirtisi kalmamıştı. Heather onun bedeni üzerindeki kontrolüne şaşmıştı. Yarayı sıkıca bağladıktan sonra Heather yatakta onun yanına oturdu ve alnını sildi.

"Şimdi uyumak ister misin?" Heather yumuşak bir şekilde sordu. Brandon onun kalçasını okşadı. "Seni görmek bütün ağrıları ve uyuma düşüncelerini ortadan kaldırıyor aşkım. Dahası ko-calık görevlerimi yapma konusundaki beni baştan çıkarıyor. Seni dün gece özledim güzelim." "Benim seni özlediğimin yarısı kadar bile olamaz." Heather mırıldandı ve onun dudaklarına sıcak bir öpücük kondurdu.

Brandon ona ihtiras dolu bakışlarla baktı. Heather geriye çekildiğinde onun gömleğini çıkarmıştı. "Şimdi benimle birlikte yatağa girersen bu benim omzuma zarar vermez. Eğer benim yaralı olmayan tarafıma yatarsan, seni kucaklayabilirim de."

Heather birisi dışında bütün mumları söndürdü ve onun gömleğini bir sandalyenin arkasında bıraktı. Sonra yatak örtüsünün arasına girerek, ona doğru kıvrılıp yattı. Yatak şimdi ona dışardaki kudurmuş fırtına karşısında sıcak bir sığınak gibi geliyordu. Bir süre sessizce yattı ama merakı galip geldi.

"Brandon?"

Brandon onun alnına bir öpücük yapıştırdı. "Evet tatlım?" "Niye Bay Hint'ten öyle hemen erkenden şüphelenmiştin? Oyunda

karşılaştığımız günün ertesinde sorular sormaya başla-dığını
söy
ledi

• ¹¹

Soruyor muydun?"

"Evet.

"Ama neden?" "İngiltere'den yolculuğumuzda sen hastayken kriz anların-da bazı şeyleri tekrar tekrar söylüyordun. Onlardan bir tanesi de Bay Hint'in adıydı. Hastalığında, ondan açıkça korktuğunu belli etmiştin. Onu tiyatrodan gördüğümde gerçekten ne kadar korktuğunu gördüm. Adam hakkında daha çok şey öğrenmek istedim."

Heather ona ilgiyle baktı. "Başka neler söyledim?"

Brandon yavaşça gülümsedi. "Babandan çok söz ettin. Onu benimle karıştırmayı sürdürdün. Bir de WiNiam Court adında bir adamdan. Senin saçma sapan gibi gelen sözlerinden anladığım, sana tecavüz etmeye kalkan bir adamı öldürdüğünü sanmandı. Onun adını hep Bay Hint'le birlikte söylüyordun ve onun seni daha sonra cinayetle suçlayacağını ifade ediyordun." "Sen bunu biliyordun. Ama bana bir şey söylemedin, öyle mı?"

"Önce bana gelmem ve sana yardımcı olmam için güvenme-ni istedim."

Heather zor yutkundu. Gözyaşlarını gözünü kırparak uzaklaştırdı. "Sana zarar vereceğimden ya da seni kaybedeceğimden korktum. Seni mutlu etmeyi çok arzuladım. Benden utanmanı ise istemedim."

Brandon yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Mutlu olmadı-ğımı ve sırlarını uzun süredir bilmediğimi mı sanıyordun? Sen benimle ilgili hiçbir sırrı bilmiyorsun." "Hiçbirini mi?" Heather temkinli bir şekilde sordu.

"Hiçbirini." Brandon düz bir şekilde yanıtladı. "Benden ki-nini çıkarmak için bir kız çocuğumuz olmasını istediğini bile biliyorum."

Heather güldü ve yüzünden bir ılık kuşağı gibi bir pembelik geçti. "Ah, ne kötüsün Brandon. O kadar da ağzın sıkıymış ki ben hiçbir şeyden şüphelenmedim. Ama Bay Hint'in Sybil'in ve Louisa'nın katili olduğunu biliyor muydun?" "Onunla tanıştıktan sonra, onun Sybil'in giysilerini yapan adam olduğunu öğrendim. Ama onun Sybil'ı öldürdüğü konu-sunda bir kanıt yoktu. Ama Louisa öldürüldüğünde, o zaman hiçbir şüphem kalmamıştı. Fakat kanıta ihtiyacım vardı. Louisa ile birlikte olan Lulu'nun bana geleceğinden emindim. Ama onunla konuşmadan önce Tovvnsend geldi ve beni tutukladı. Townsend, Louisa'nın borçlarını benim ona verdiği parayla ödediğini öğrenmiş ve buradan yola çıkarak Louisa'nın beni Sybil'in ölümüyle ilgili olarak şantajla tehdit ettiğinden şüphelenmiş. Bundan dolayı Townsend beni onun yerinden kaçarken gören bir tanık da olunca hiç tereddüt etmedi."

Ona şüphelerinden söz etmedin mi?" "Evet ve Lulu kendiliğinden onu görmeye geldi ve Tovvnsend'e Bay Hint'in Louisa'yı ziyaretini söyledi. O da bana inanmaya başladı." "Lulu Tovvnsend'ı mı görmeye gitti?" "Evet. Lulu Bay Hint'in ayrıldığııı gördükten sonra eve gizlice girdi ve Louisa'yı buldu. şerife güven içinde gidinceye kadar kendisini gözden uzak tutmak için hiç zaman kaybet-medi." "Bu yüzden sen benim dışarı çıkıp onu aramaya kalkmamın gözükara bir şey olduğunu söylemiştin. O anlatacaklarını çoktan Townsend'e iletmişti. Sanırım şimdi sen benim beyinsiz bir çocuk olduğumu düşünüyorsun." "Yani - senin bir çocuk olmadığını biliyorum." Takıldı ve kibarca uyanan bir ton sesine egemen oldu. "Sana verdiğim mü-cevherleri o alçak herife verdiğin için sana kızgınım."

Heather gözlerini aşağıya indirdi.

"Sana ne yaptığımı söylemesinden korkmuştum. Annenin mücevherlerini vermem doğru olmazdı. Onlara ne kadar düşkün olduğumu biliyorum. Kendiminkiyle ayrılmak beni çok üzdü. Ama verebileceğim sahip olduğum tek şeydi." "Bay Court'u öldürmüş olsaydın, seni bunun için suçlayaca-ğımı mı sanıyorsun? Tanrım, adam bunu hak etmiş!" "O kadar kolay inanan saf birisi olmamam gerekirdi. Onun bana Leydi Cabot'un okulunda bir iş bulacağını söylemesine inanmıştım. Ama ayrılmak için o kadar istekliydim ki!.."

Brandon ona bir irkilmeyele döndü. "Leydi Cabot'un mu de-din?" Heather kararsızca başını salladı. "Öğretmen yardımcılığı

yapacaktım.

Brandon kahkahaya gömüldü. "Öğretmen neyi hanımefen-di? Bir adama yatakta nasıl muamele etmek mi? Sevgili biricik eşim, Leydi Cabot Londra'daki en seçkin genelevlerden biri-sidir. İtiraf edeyim ben oraya bir veya iki kez gitmiştim. Eğer işler farklı gelişseydi seninle orada karşılaşabilirdik. Kesinlikle-de seni hemen yatağa sürünerek gitmek üzere seçerdim." "Brandon Birmingham!" Heather itiraz ederek bağırdı. "Bu-nun öyle olmasını yeğlerdim mi demek istiyorsun?" Somurta-rak oturdu ve yatağı terk etme tehdidinde bulundu. Ama Brandon onu bir eliyle kucağına almak üzere kendisine çekti.

"Hayır tatlım." Brandon gülümsedi. "Yalnızca şaka yapıyordum. Sen beni daha iyi tanıyorsun."

Heather dudağını büktü. "Orasının öyle bir yer olduğu konusunda hiçbir fikrim yoktu." "Olmadığını biliyorum. Seni oraya koymayı düşünen adi herifin kendi sonunu bulmasından memnunum. Diğer türlü geriye gidip onun Tanrı'nın cezası boynunu ben kırardım. Sana tecavüz etmeye kalkmakla, hak ettiğini bulmuş."

Heather ona muzipçe baktı. "Sen de bana tecavüz ettin. Senin hak ettiğin nerede?"

Brandon keyifle sırıttı. "Ben de hak ettiğimi, senin gibi ki-birli bir cadı ile evlendiğim zaman aldım." Brandon masadaki deri

keseye ulaştı ve onu Heather'm yanına bıraktı. "Bunların yeniden sağa sola gitmelerine izin vermeyin hanımefendi. Gelecek sefere o kadar kolay bağışlamam."

Heather keseyi aldı ve açtı. Mücevherleri o keseyi eğerken döküldü. "Bay Hint'in üstünde o ağaç dalı varken nasıl onun cebinden bunu alabildin?" Oldukęa şaşırmış bir durumda sor-du.

"Leopold'dan düştüğü zaman bunlar da düşmüştü. Ahırlar-da çamurları yıkadım. Kendi atı dururken niye Leopold'u seç-tiğini anlayamıyorum. Sanırım Lulu konuşma şansı bulmadan Charleston'u terk etmeyi planlıyordu. Ama Leopold'u alması garip."

Belki Leopold'ün en hızlı at olduğunu düşündü.

"Sanırım. William Court'un hak ettiğini bulması gibi, Bay Hint de aynı durumla karşılaştı. Her ikisini de şimdi unuta-lım. Bir cadıya kibirliliğinin bedelini ödemek için bir planım var."

Heather neşeyle güldü. şimdi bütün başbelası kuşku ve korkulardan kurtulmuş olarak top gibi olup ona doğru kıv-rıldı.

"şimdi omzum ve elimin sakat olduğunu bildiğinden eski tekniklere dönüyorsun ha! Ama senin benimle dalga geçmen-le baş edemeyeceğimi sanma küçük cadım. O çıplak tarafıma doğru döneceğim ve sana öyle vuracağını ki uzun süre unuta-mayacaksın."

Onun gerçeği söyleyip söylemediğinden ya da şaka yaptığından emin olmayarak toparlandı ve ona dikkatle baktı. Ama Brandon bariz bir şekilde sırtıyordu.

"Hanımefendi beni şaşırtıyorsun. Sana elimi bile sürmeden benim öyle yapmamı bekleyerek hareket ediyorsun. Benim oyun alanımı hırpalama şansını kullanacağımı mı sanıyorsun? Şimdi buraya gel benim küçük huysuz kadınıml. Onu kullanayım." 'Ama omzun." Heather kaygıyla konuştu.

Brandon emin bir şekilde sırttı, onu kendisine yakınlaştıırıp çekti. "Hanımefendi, buna bütün gece bineceksiniz."

Fırtınanın en kötü kısımları, onlar Lady Fair'in sırtında sabahleyin eve doğru yolculuğa başladıklarında, epeyce geride kalmıştı. Gökyüzünde bulutlar hala hareketliydi. Ama yağmur dinmişti ve rüzgâr geçen akşamın devasa varlığından geriye zayıf bir hayalet gibi kalmıştı. Heather'm daha önceki gün Öğleden sonra giydiği manto şimdi sabahın ilerleyen saatlerinin sıcaklığında nemli ve boğucu geliyordu. Heather ondan kurtulmayı çok arzuluyordu ama Brandon'm gömleği pek de popüler bir görüntü vermeyecekti.

"Jeff, eğer o şeyi üzerinden atarsan bir sakınca görmeyecek-tir ve Hattı de seni daha azı içinde görmeye alışık," diyerek şaka yaptı Brandon.

Heather ona muzır bir bakış attı ve mantoyu açıp kapattı. "Jeffin sakınca görmeyeceğinden eminsen..."

Brandon onun elini yakaladı ve sırttı. "O sakınca görmeyecektir vahşi kedim. Ama ben göreceğim. Bay Hint'e kuralları çiğnediğinde ne yaptığımı gördün. Kendi kardeşime karşı durmaktan nefret ederim ayrıca."

Dolayısıyla manto kaldı ve onlar birkaç dakika sonra eve vardılar. Herkes onları karşılamak için evden koşarak geldi. Jeff sanki hiç uyumamış gibi görünüyordu. Hatti önlüğünü yüzüne tutmuş ağlıyordu.

"Ah Tanrım, Sahip Bran. Size bir şeyler olduğunu düşün-dük. Leopold öfke içinde geri geldi ve onun vahşileştiğini ve boynunuzu kırdığını sandık. Ve sen Bayan Heather, beni öyle korkuttun ki! James'i, senin gitmene izin verdiği için az kalsın öldürüyordum. Senin için çok kaygılandım çocuk."

Bir rüzgâr dalgası Heather'm mantosunu kaptı ve onu bacaklarından aşırđı. Brandon onu yakalayıp kapattı ama o bunu yapmadan Jeff ve Hatti onun çıplak kalçalarını gördüler.

"Bayan Heather? Giysilerine ne oldu çocuk?" "Louisa'mn katili onun hayatına da kastetti." Brandon yanıt-ladı ve Lady Fair'den atladı. Acı içinde yüzünü buruşturdu ve omzundaki bandajı tuttu. Yüzü kireç gibi olmuştu.

Heather atından indi ve kaygılı bir şekilde bandajı kontrol etti. "Yukarı çıkmalısın ve ben de onunla ilgileneyim." Hatti'ye döndü. "Temiz bandajlara ve suya ihtiyacım var. Mary'ye,

Beau'yu bana getirmesini söyle lütfen. Sanıyorum şu an açlıktan kıvranıyordun James, Lady'yi alıp ona iyi bir tımar yapar mısın? Luke, lütfen Charleston'a git ve şerif Tovvnsend'e, Oakley Çiftliği'nde kuvvetli birkaç adamla birlikte ona ihtiyaç olduğunu söyle. Jcfff lütfen bizimle gel. Brandon sana dün gece neler olduğunu anlatmak isteyecektir."

Herkes kendisine verilen görevi yapmak için çil yavrusu gibi dağıldı. Hatti telaşla koşarken kıkırdayarak güldü. O her geçen gün biraz daha Bayan Catherine oluyor.

Giriş salonunda Heather George ile karşılaştı. George başını o geçerken aşağıya doğru tuttu ve ayaklarını utangaçlık içinde sürüdü. Heather durdu, döndü ve soru soran bir tavırla kaşını kaldırdı.

"George?" "Evet hanımefendi?" Yanıtladı ve başını kaldırdı. Bir gözü kesinlikle kararmıştı.

"Gözüne ne oldu George? Simsiyah olmuş." "Evet hanımefendi." George kabul etti.

"Peki ne oldu?" Eleather ısrar etti.

Kaptanına baktı ve boğazını temizledi.

"Bu, Charleston'da hallolması gereken bir konuydu hanımefendi." "Hangi konu?"

Etrafa pek rahat olmayan bir tavırla baktı ve Jeffden bir kırkırdamalı kahkaha yükseldi.

"Bu Dickie'ydi hanımefendi. Dickie'yi anımsıyorsunuz değil mi?" "Evet George," dedi Heather başını sallayıp onayladı. "Dickie'yi anımsıyorum. Onun kaç tane siyah gözü var?" "İki hanımefendi. Sizin için neden olduğu sorun için son derecede üzgün hanımefendi. Sarhoş ya da ayık başka bir söz-cük ağzından çıkmayacağına yemin ediyor." Telaşla söyledi.

Heather başını olumlu olarak salladı ve dönüp kocasının eli-ni aldı ve Omzu üstünden hizmetliye gülümsedi.

"İki demiştin değil mi? Teşekkürler George." "Evet hanımefendi," dedi George ve sırtıttı.

Brandon'm yarasının pansumanını yaptıktan ve güzel bir muslin giysiyi giydikten sonra iki adamın yanından ayrıldı. Sırtını Jeffe dönerek Beau'ya memelerini verdi. Brandon kardeşine, bir önceki akşamki serüvenlerini anlatırken, Heather yatak odalarının içinde etrafa baktı ve onun dostluk havasını hissetti. Gözleri kısa bir süre yanındaki sehpaye takıldı ve sonra çabucak oraya döndü. Brandon'm annesinin minyatür bir portresi orada duruyordu. Sanatçının çok iyi resmettiği yeşil gözler cin gibi bakıyorlardı ve canlı gibiydi. Heather, ölmüş kadının, sevdiklerini koruma gücünü merak etti. Onun küpeleri her şeyi ortaya

koymuş ve Bay Hint'i yaptıklarıyla açığa çıkarmıştı. Bu gerçekten mümkün müydü?

"Sen de aynı görüşte değil misin kuşum?"

Heather gözlerini kaldırdı, düşüncelerinden irkilerek sıyrıldı. "Ne aşkım? Korkarım dinlemiyordum."

Brandon güldü. "Jeff Oakley'i satın alacak ve ben de arazi doğum günü hediyesi olsun diye ısrar ediyorum. Onun böyle yapması gerektiği konusunda sen de aynı görüşte değil misin?"

Tapınmaya yakın bir duyguyla kocasına gülümsedi. "Kesinlikle öyle aşkım," Dedi ve yeniden resme kısa bir süre baktı. Gözler soylu durgunluğunu yeniden kazanmıştı. Ama Heather Catherine'nin gözlerindeki parıltıyı bir düş olarak mı gördüğünü sordu kendi kendine. Bu iki Birmingham kadını, bir sır paylaşmışlardı. Erkekleri bunu hiç bilemeyecekti. Onları görenler, zayıf ve korunmaya muhtaç olduklarını düşünüyordu. Ama aşkları onlara büyük güç ve cesaret veriyordu. Bu inanılır bir şeydi. Mezarlarından bile olayları şekillendiriyorlardı. Bilmiş bir gülümseme Heather'in dudaklarına oturdu ve Catherine Birmingham'ın resmine bakıp başını salladı.

SON